Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B ►C2 **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 575/2013,**

26. juuni 2013,

krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta

(EMPs kohaldatav tekst) ◄

(ELT L 176, 27.6.2013, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/62, 10. oktoober 2014	L 11	37	17.1.2015

Parandatud:

►C1 Parandus, ELT L 208, 2.8.2013, lk 68 (575/2013)
►C2 Parandus, ELT L 321, 30.11.2013, lk 6 (575/2013)

▼B

▼C2

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 575/2013,

26. juuni 2013,

krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) G-20 juhtide 2. aprilli 2009. aasta deklaratsioonis finantssüsteemi tugevdamise kohta kutsuti üles võtma rahvusvahelisel tasandil ühtseid meetmeid läbipaistvuse ja vastutuse suurendamiseks ning reguleerimise tõhustamiseks, parandades selleks kapitali kvantiteeti ja kvaliteeti pangandussüsteemis pärast seda, kui majandus on hakanud elavnema. Samuti kutsuti deklaratsioonis üles kehtestama täiendavad riskil mitte põhinevad näitajad ülemäärase finantsvõimenduse vältimiseks pangandussüsteemis ja välja töötama tugevamate likviidsuspuhvrite raamistiku. Vastusena G-20-lt saadud mandaadile leppis keskpankade juhatajate ja järelevalveasutuste juhtide rühm 2009. aasta septembris kokku paljudes meetmetes, et tugevdada pangandussektori reguleerimist. Kõnealused meetmed kiideti heaks G-20 juhtide 24.–25. septembri 2009. aasta Pittsburghi tippkohtumisel ja sätestati üksikasjalikult 2009. aasta detsembris. 2010. aasta juulis ja septembris andis keskpankade juhatajate ja järelevalveasutuste juhtide rühm välja kaks täiendavat teatist kõnealuste uute meetmete ülesehituse ja parameetrite kohta ning 2010. aasta detsembris avaldas Baseli pangajärelevalve komitee (BCBS) lõplikud meetmed, mida nimetatakse Basel III raamistikuks.

(2) Jacques de Larosière'i juhitav kõrgetasemeline ELi finantsjärelevalve eksperdirühm („Larosière'i rühm”) kutsus liitu üles töötama välja ühtsem finantsvaldkonna reguleerimise raamistik. Samuti rõhutati 18.–19. juuni 2009. aasta Euroopa Ülemkogul Euroopa tulevase järelevalveraamistiku kontekstis vajadust kehtestada ühtne Euroopa eeskirjade kogumik, mida kohaldatakse siseturul kõikide krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes.

([1]) ELT C 105, 11.4.2012, lk 1.
([2]) ELT C 68, 6.3.2012, lk 39.

▼C2

(3) Nagu märgitakse de Larosière'i rühma 25. veebruari 2009. aasta aruandes („Larosière'i aruanne") „peab liikmesriigil olema võimalik kehtestada rangemaid riiklikke reguleerivaid meetmeid, mida peetakse riigisiseselt finantsstabiilsuse säilitamiseks asjakohaseks, seni kuni järgitakse siseturu ja kokkulepitud peamiste miinimumstandardite põhimõtteid".

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ([2]) on korduvalt oluliselt muudetud. Direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ mitmed sätted on kohaldatavad nii krediidiasutuste kui ka investeerimisühingute suhtes. Selguse huvides ja nende sätete ühtseks kohaldamiseks tuleks need sätted koondada uutesse õigusaktidesse, mida kohaldatakse nii krediidiasutuste kui ka investeerimisühingute suhtes, nimelt käesolevasse määrusesse ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL ([3]). Parema juurdepääsu huvides tuleks direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ lisade sätted integreerida direktiivi 2013/36/EL ja käesoleva määruse regulatiivossa.

(5) Käesolev määrus ja direktiivi 2013/36/EL koos peaksid moodustama õigusraamistiku, millega nähakse ette krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimused, järelevalveraamistik ja usaldatavusnõuded. Seetõttu tuleks käesolevat määrust lugeda koos nimetatud direktiiviga.

(6) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 53 lõikel 1 põhinev direktiiv 2013/36/EL peaks muu hulgas hõlmama sätteid, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimusi, üldjuhtimist ja järelevalveraamistikku (nt sätted, millega reguleeritakse tegevuslubade andmist, olulise osaluse omandamist, asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist, sellega seonduvaid päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste volitusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute algkapitali ja nende üle tehtavat järelevalvet).

(7) Käesolev määrus peaks muu hulgas sisaldama krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid, mis on otseselt seotud pangandusturu ja finantsteenuste turu toimimisega ning mille eesmärk on tagada kõnealustel turgudel tegutsevate ettevõtjate finantsstabiilsus, samuti investorite ja hoiustajate kõrge kaitstuse tase. Käesoleva määruse eesmärk on aidata otsustavalt kaasa siseturu tõrgeteta toimimisele ja seega peaks see vastavalt Euroopa Liidu Kohtu praktika tõlgendustele põhinema ELi toimimise lepingu artiklil 114.

([1]) ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.
([2]) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.
([3]) Vt käesoleva ELT lk 338.

▼C2

(8) Kuigi direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ on teataval määral ühtlustanud liikmesriikide eeskirju usaldatavusnõuete täitmise järelevalve valdkonnas, hõlmavad need küllaltki palju valikuvõimalusi ja võimalusi liikmesriikidele kehtestada rangemad eeskirjad, kui on sätestatud kõnealustes direktiivides. Seetõttu on siseriiklikud eeskirjad erinevad, mis võib takistada teenuste piiriülest osutamist ja tegevuse alustamise vabadust ning seega olla takistuseks siseturu sujuvale toimimisele.

(9) Õiguskindluse tagamiseks ja kuna on vaja tagada võrdsed tingimused liidus, on ühtse õigusaktide kogumi kohaldamine kõigile turuosalistele ühtse turu toimimise keskne osa. Konkurentsimoonutuste ja õigusliku arbitraaži ärahoidmiseks peaksid minimaalse usaldatavusnõuded tagama maksimaalse ühtlustamise. Seetõttu on käesolevas määruses ette nähtud üleminekuperioodid väga olulised määruse tõrgeteta rakendamiseks ja turgude ebakindluse ärahoidmiseks.

(10) Võttes arvesse BCBSi standardite rakendamise töörühma tööd liikmesriikides Basel III raamistiku rakendamise jälgimise ja läbivaatamise valdkonnas, peaks komisjon esitama jooksvalt ajakohastatud aruandeid, vähemalt iga kord pärast seda, kui BCBS on avaldanud eduaruande Basel III raamistiku rakendamise ja riigisisese vastuvõtmise kohta teistes peamistes jurisdiktsioonides, sealhulgas hinnangu teiste riikide õigusaktide või määruste vastavuse kohta rahvusvahelisele miinimumstandardile, et teha kindlaks erinevused, mis võivad seoses võrdsete tegutsemistingimuste tagamisega probleeme tekitada.

(11) Selleks et kõrvaldada siseriiklike õigusaktide erinevustest tingitud kaubandustõkked ja konkurentsimoonutused ning takistada uute selliste tõkete ja märkimisväärsete moonutuste teket, tuleb võtta vastu määrus, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad, mida kohaldatakse kõigis liikmesriikides.

(12) Usaldatavusnõuete sätestamine määruse vormis tagaks, et kõnealuseid nõudeid kohaldatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes vahetult. See tagaks ühtsed tingimused ja väldiks siseriiklike nõuete erinevust, mis tuleneb direktiivi ülevõtmisest. Käesoleva määrusega tagatakse, et kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud järgivad samasid eeskirju kogu liidus, mis aitab suurendada ka usaldust krediidiasutuste ja investeerimisühingute stabiilsuse vastu, seda eriti stressiolukordades. Samuti vähendaks määrus õiguslikku keerukust ja ettevõtjate (eelkõige piiriüleselt tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud) nõuete täitmisega seotud kulusid ning aitaks kõrvaldada konkurentsimoonutusi. Seoses kinnisvaraturgude eripäraga, mida iseloomustab eri liikmesriikide, regioonide või kohalike piirkondade erinev majanduslik areng ja jurisdiktsioon, peaks pädevatel asutustel olema makseviivitusjuhtude andmetele ja prognoositavatele turusuundumustele tuginedes õigus kehtestada kõrgemad riskikaalud või kohaldada rangemaid kriteeriume riskipositsioonide puhul, mis tulenevad teatavates piirkondades asuvale kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud nõuetest.

▼C2

(13) Käesoleva määrusega hõlmamata valdkondades, nagu näiteks dünaamilise reservi loomine ning pandikirjade riiklikke skeeme käsitlevad sätted, mis ei ole seotud pandikirjade käsitlusega käesolevas määruses kehtestatud eeskirjade kohaselt, osaluste omandamine ja hoidmine nii finantssektoris kui ka väljaspool finantssektorit eesmärkidel, mis ei ole seotud käesolevas määruses täpsustatud nõuetega, peaks pädevatel asutustel ja liikmesriikidel olema võimalik kehtestada riiklikke eeskirju, tingimusel et need eeskirjad ei ole vastuolus käesoleva määrusega.

(14) Kõige olulisemad de Larosière'i aruandes esitatud ja hiljem liidus rakendatud soovitused olid ühtsete eeskirjade kogumiku arendamine ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve Euroopa raamistiku loomine ning mõlemad elemendid suunati kombineeritult finantsstabiilsuse tagamisele. Ühtne eeskirjade kogumik tagab kindla ja ühtse õigusraamistiku, mis soodustab siseturu toimimist ja kõrvaldab õigusliku arbitraaži tekkimise võimalused. Finantsteenuste siseturul võivad makrotasandi usaldatavusriskid erineda mitut moodi tulenevalt riikide eripäradest, mis tähendab, et varieeruvust võib märgata näiteks pangandussektori struktuuris ja suuruses võrrelduna laiema majanduse ja krediiditsükliga.

(15) Käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL on kehtestatud mitmed vahendid makrotasandi usaldatavusriskide ja süsteemsete riskide ennetamiseks ja maandamiseks, tagades samal ajal, et nende vahendite kasutamise üle toimub nõuetele vastav kontroll, et mitte kahjustada siseturu toimimist, tagades seejuures ka, et nende vahendite kasutamine on läbipaistev ja ühtne.

(16) Kui makrotasandi usaldatavusriskid või süsteemsed riskid puudutavad liikmesriiki, peaks asjaomase liikmesriigi pädevatel või määratud asutustel olema peale direktiivis 2013/36/EL ette nähtud süsteemse riski puhvri kasutamise võimalik maandada neid riske teatavate spetsiifiliste siseriiklike makrotasandi usaldatavusmeetmete abil, kui seda peetakse nende riskide kõrvaldamiseks tõhusamaks. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul (ESRB), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 ([1]) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1093/2010 ([2]) asutatud Euroopa Järelevalveasutusel (Euroopa Pangandusjärelevalve) („EBA”) peaks olema võimalus anda oma arvamus selle kohta, kas tingimused selliste siseriiklike makrotasandi usaldatavusmeetmete jaoks on täidetud, samuti peaks olemas olema liidu mehhanism liikmesriikide meetmete täideviimise takistamiseks, kui on väga kindlad tõendid selle kohta, et asjakohased tingimused ei ole täidetud. Kuigi käesoleva määrusega määratakse kindlaks ühtsed mikrotasandi usaldatavuseeskirjad krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, jääb liikmesriikidele juhtroll makrotasandi usaldatavusjärelevalves seoses nende ekspertteadmiste ja olemasolevate kohustustega finantsstabiilsuse alal. Kuna otsus võtta vastu siseriiklikke makrotasandi usaldatavusmeetmeid hõlmab teatud hinnanguid riskide kohta, mis võivad kokkuvõttes mõjutada asjaomase liikmesriigi makromajanduslikku, fiskaal- ja eelarveseisundit, tuleb sellel

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.
([2]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

▼C2

konkreetsel juhul anda komisjoni ettepaneku põhjal toimivale nõukogule kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 291 õigus lükata tagasi kavandatavaid siseriiklikke makrotasandi usaldatavusmeetmeid.

(17) Kui komisjon on esitanud nõukogule ettepaneku lükata siseriiklikud makrotasandi usaldatavusmeetmed tagasi, peaks nõukogu analüüsima viivitamatult seda ettepanekut ja otsustama, kas siseriiklikud meetmed lükatakse tagasi või mitte; liikmesriigi või komisjoni taotlusel võib kooskõlas nõukogu kodukorraga ([1]) korraldada hääletuse. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 296 peaks nõukogu põhjendama oma otsust seoses käesolevas määruses nõukogu sekkumise kohta sätestatud tingimuste järgimisega. Võttes arvesse makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riskide ja süsteemsete riskide tähtsust asjaomase liikmesriigi finantsturu jaoks ja seega vajadust kiiresti reageerida, on oluline seada nõukogu otsuse tegemise ajapiirang ühele kuule. Kui nõukogu otsustab pärast seda, kui on põhjalikult analüüsinud komisjoni ettepanekut kavandatav siseriiklik meede tagasi lükata, et käesolevas määruses sätestatud tingimused siseriiklike meetmete tagasilükkamiseks ei ole täidetud, peab ta alati esitama oma põhjendused selgel ja üheselt mõistetaval viisil.

(18) Kuni likviidsusnõuete ühtlustamiseni 2015. aastal ja finantsvõimenduse määra ühtlustamiseni 2018. aastal peaks liikmesriikidel olema võimalik neid meetmeid kasutada oma äranägemise kohaselt, sealhulgas makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud ja süsteemse riski leevendamisel.

(19) Peaks olema võimalik kohaldada süsteemse riski puhvreid või liikmesriikide võetavaid üksikmeetmeid neid liikmesriike puudutava süsteemse riski maandamiseks pangandussektori suhtes üldiselt või ühe või enama allsektori suhtes selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kelle äritegevuses esineb sarnane riskiprofiil, või pangandussektoris ühest või mitmest siseriiklikust majandus- või piirkondlikust sektorist tulenevate riskipositsioonide suhtes.

(20) Kui kahe või enama liikmesriigi määratud asutused tuvastavad sama suure muutuse süsteemse riski või makrotasandi usaldatavusriski intensiivsuses, mis ohustab finantsstabiilsust riiklikul tasandil igas liikmesriigis, võivad need liikmesriigid, kus määratud asutused leidsid, et riski oleks parem maandada riiklike meetmete abil, esitada nõukogule, komisjonile, ESRB-le ja EBA-le ühise teatise. Nõukogu, komisjoni, ESRB ja EBA teavitamisel peaksid liikmesriigid esitama asjaomase teabe, sealhulgas põhjenduse ühise teatise esitamise kohta.

(21) Lisaks tuleks komisjonile anda volitused delegeeritud aktide vastuvõtmiseks, et ajutiselt suurendada omavahendite nõuete taset, muuta rangemaks riskide kontsentreerumise nõudeid ja avalikustamise nõudeid. Sellised sätted peaksid olema kohaldatavad ühe aasta jooksul, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu väljendab kahe kuu jooksul oma vastuseisu delegeeritud õigusaktidele. Komisjon peaks esitama selle menetluse kasutamise põhjendused. Komisjonil peaks olema õigus

([1]) Nõukogu 1. detsembri 2009. aasta otsus 2009/937/EL, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 325, 11.12.2009, lk 35).

▼C2

kehtestada rangemad usaldatavusnõuded üksnes nende riskipositsioonide suhtes, mis tulenevad kõiki liikmesriike mõjutavatest turuarengutest liidus või väljaspool liitu.

(22) Makrotasandi usaldatavusnõuete eeskirjade muutmine on õigustatud, et komisjon saaks muu hulgas hinnata, kas käesolevas määruses või direktiivis 2013/36/EL kehtestatud makrotasandi usaldatavusnõuete kasutamine on toimiv, tõhus ja läbipaistev, kas tuleks esitada ettepanekuid uute õigusaktide vastuvõtmiseks, kas käesolevas määruses või direktiivis 2013/36/EL kehtestatud makrotasandi usaldatavusnõuete vahendite ulatus ja võimalik kattumise määr sarnaste riskide käsitlemiseks on asjakohane ja kuidas süsteemselt oluliste krediidiasutuste või investeerimisühingute rahvusvaheliselt kokkulepitud standardid on seotud käesoleva määruse või direktiivi 2013/36/EL sätetega.

(23) Kui liikmesriigid võtavad vastu üldised suunised, eelkõige valdkondades, kus komisjon ei ole tehniliste standardite eelnõusid veel vastu võtnud, ei tohi kõnealused suunised olla vastuolus liidu õigusaktidega ega takistada nende kohaldamist.

(24) Käesolev määrus ei takista liikmesriikidel kehtestamast vajadusel samaväärseid nõudeid ettevõtjate suhtes, kes ei kuulu määruse reguleerimisalasse.

(25) Käesolevas määruses sätestatud üldisi usaldatavusnõudeid täiendatakse individuaalsete nõuetega, mille üle otsustavad pädevad asutused üksiku krediidiasutuse ja investeerimisühingu üle teostatava järelevalve tulemusena. Selliste järelevalvenõuete ulatus tuleks kehtestada muu hulgas direktiivis 2013/36/EL, sest pädevad asutused peaksid saama ise otsustada, millised nõuded tuleb kehtestada.

(26) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada pädevate asutuste õigust kehtestada direktiivi 2013/36/EL kohase järelevalve ja hindamise põhjal erinõuded, mis vastavad krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile.

(27) Määruse (EL) nr 1093/2010 eesmärk on siseriikliku järelevalve kvaliteedi ja järjepidevuse parandamine ning piiriüleste konsolideerimisgruppide järelevalve tõhustamine.

(28) Arvestades, et käesoleva määruse ja direktiiviga 2013/36/EL suurendatakse EBA-le antavaid ülesandeid, peaksid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tagama piisavate inim- ja finantsressursside kättesaadavaks tegemise

(29) Määrusega (EL) nr 1093/2010 on ette nähtud, et EBA tegutseb direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ reguleerimisala piires. Samuti on ette nähtud, et EBA tegutseb krediidiasutuste ja investeerimisühingute muudes tegevusvaldkondades seoses küsimustega, mis ei ole otseselt hõlmatud kõnealuste direktiividega, tingimusel et selline tegevus on vajalik kõnealuste õigusaktide tõhusa ja ühtse kohaldamise tagamiseks. Käesolevas määruses tuleks arvesse võtta EBA rolli ja ülesandeid ning sellega tuleks lihtsustada määruse (EL) nr 1093/2010 kohaste EBA volituste rakendamist.

▼C2

(30) Pärast vaatlusperioodi ja käesoleva määruse kohase likviidsuskatte nõude täielikku rakendamist peaks komisjon hindama, kas EBA-le õiguse andmine sekkuda omal algatusel siduva vahendamisega käesoleva määruse artiklite 20 ja 21 kohasesse ühisotsuste tegemisse pädevate asutuste poolt aitaks kaasa ühtsete likviidsusalagruppide praktilisele moodustamisele ja toimimisele, samuti piiriüleste krediidiasutuste ja investeerimisühingute grupisisese erikäsitluse kriteeriumite täidetuse kindlakstegemisele. Seetõttu peaks komisjon vaatama sellisel ajal määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 81 kohaselt EBA tegevuse kohta tehtavate korrapäraste aruannete osana konkreetselt läbi vajaduse anda EBA-le sellised volitused ning lisama selle läbivaatamise tulemused oma aruandesse, millele lisatakse seadusandliku akti eelnõu, kui see on asjakohane.

(31) Larosière'i aruandes märgiti, et mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ei saa finantsstabiilsust tulemuslikult kaitsta ilma makrotasandi arenguid vajalikul määral arvesse võtmata, samal ajal kui makrotasandi usaldatavusjärelevalvel on mõte ainult siis, kui see saab kuidagi mõjutada mikrotasandi järelevalvet. Tihe koostöö EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRB) vahel on esmatähtis, et tagada ESRB tõhus toimimine ning kõnealuse nõukogu antud hoiatuste ja soovituste järgimine. EBA peaks eelkõige suutma edastada ESRBle kogu pädevate asutuste kogutud olulise teabe kooskõlas käesolevas määruses kehtestatud aruandekohustustega.

(32) Viimase finantskriisi laastavat mõju silmas pidades on käesoleva määruse üldeesmärkideks ergutada majanduslikku kasu toovat ja üldhuve teenivat pangandustegevust ning piirata tegeliku lisandväärtuseta jätkusuutmatuid finantsspekulatsioone. See tähendab hoiuste tootlikesse investeeringutesse suunamise viiside kõikehõlmavat reformi. Liidu jätkusuutliku ja mitmekesise panganduskeskkonna kaitsmiseks tuleks anda pädevatele asutustele volitused kõrgemate omavahendite nõuete kehtestamiseks süsteemselt olulistele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, mis võivad oma äritegevuse tõttu kujutada endast ohtu maailmamajandusele.

(33) Krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kes hoiavad nende klientidele kuuluvat raha või väärtpabereid, esitatavad samaväärsed finantsnõuded on vajalikud selleks, et tagada hoiustajatele sarnane kaitse ning samalaadsetele krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgruppidele õiglased konkurentsitingimused.

(34) Kuna krediidiasutused ja investeerimisühingud siseturul otseselt konkureerivad, peaksid järelevalvenõuded olema liidu kõigis osades ühesugused, võttes arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute erinevaid riskiprofiile.

(35) Kui järelevalve teostamise käigus on vaja kindlaks määrata krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi konsolideeritud omavahendite hulk, tuleks arvutused teostada vastavalt käesolevale määrusele.

(36) Käesoleva määruse kohaselt kohaldatakse omavahendite nõudeid individuaalselt ja konsolideeritud alusel, välja arvatud juhul, kui

▼C2

pädevad asutused peavad vajalikuks mitte teostada individuaalset järelevalvet. Individuaalne, konsolideeritud ja piiriülene konsolideeritud järelevalve on kasulikud krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve vahendid.

(37) Et tagada konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute piisav maksevõime, on väga oluline, et omavahendite nõudeid kohaldatakse konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud olukorra alusel. Tagamaks et omavahendid on konsolideerimisgrupis asjakohaselt jaotatud ja et vajaduse korral on võimalik nendega hoiuseid kaitsta, tuleks omavahendite nõudeid kohaldada kõikide konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes individuaalselt, kui seda eesmärki ei ole võimalik muul viisil tõhusalt saavutada.

(38) Vahendajana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate vähemusosalused, millele allkonsolideeritud alusel laienevad käesoleva määruse nõuded, võivad samuti vastata konsolideeritud alusel konsolideerimisgrupi esimese taseme põhiomavahendite nõuetele (asjaomaste piirangutega), kuna vahendajana tegutseva finantsvaldusettevõtja vähemusosalusega seotud esimese taseme põhiomavahendid ning samade omavahendite emaettevõtjaga seotud osa katavad mõlemad võrdselt oma tütarettevõtjate kahjumeid, kui need tekivad.

(39) Omavahendite ja nende piisavuse arvutamiseks krediidiasutuse ja investeerimisühingu tegevusega seotud riskide seisukohast ning riskide kontsentreerumise hindamiseks kasutatav täpne arvestusmeetod peaks võtma arvesse nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/635/EMÜ (pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta) ([1]), mis sisaldab teatavaid nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmenda direktiivi 83/349/EMÜ (mis käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid) ([2]) sätete kohandusi, või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1606/2002 (rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta) ([3]), olenevalt sellest, kummaga reguleeritakse siseriiklikus õiguses krediidiasutuste ja investeerimisühingute raamatupidamist.

(40) Piisava maksevõime tagamiseks on oluline näha ette omavahendite nõuded, mille kohaselt kaalutakse varasid ja bilansiväliseid kirjeid vastavalt nende riskiastmele.

(41) Baseli pangajärelevalve komitee võttis 26. juunil 2004 vastu raamkokkuleppe kapitali mõõtmise ja omavahendite nõuete rahvusvahelise lähendamise kohta („Basel II raamistik”). Direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ sätted, mis on üle võetud käesoleva määrusega, on samaväärsed Basel II raamkokkuleppe sätetega. Kaasates Basel III raamistiku täiendavad elemendid, on käesoleva määruse sätted seega samaväärsed Basel II ja Basel III raamistike sätetega.

([1]) EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1.
([2]) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.
([3]) EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1.

▼C2

(42) Esmatähtis on võtta arvesse liidus tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute mitmekesisust, nähes krediidiriski omavahendite nõuete arvutamiseks ette eri meetodid, mille riskitundlikkuse ja keerukuse tase on erinev. Asjaolu, et kasutatakse välisreitinguid ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisehinnangul põhinevat lähenemist teatavatele krediidiriski parameetritele, viitab krediidiriski eeskirjade riskitundlikkuse ja usaldusväärsuse märkimisväärsele kasvule. Krediidiasutusi ja investeerimisühinguid tuleks julgustada kasutama riskitundlikumaid meetodeid. Käesoleva määruse kohaste krediidiriski meetodite kohaldamiseks vajalike hinnangute koostamiseks peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud tõhustama oma krediidiriski mõõtmise ja juhtimise protsesse, et teha regulatiivsete omavahendite nõuete kindlaksmääramiseks kättesaadavaks sellised meetodid, mis kajastaksid konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu protsesside laadi, ulatust ja keerukust. Sellega seoses peaks klientidega seotud nõuete tekkimise ja juhtimisega seonduvate andmete töötlus hõlmama krediidiriski juhtimise ja mõõtmise süsteemide väljatöötamist ja valideerimist. See ei teeni mitte ainult krediidiasutuste ja investeerimisühingute õiguspäraseid huve, vaid ka käesoleva määruse eesmärki kasutada paremaid riski mõõtmise ja juhtimise meetodeid ning rakendada neid ühtlasi regulatiivsete omavahendite eesmärgil. Sellest olenemata nõuab riskitundlikumate meetodite kasutamine arvestatavaid teadmisi ja vahendeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid seetõttu enne nende meetodite normatiivsete omavahendite eesmärgil kasutamist järgima rangeid standardeid. Võttes arvesse käimasolevat tööd sisemudelitele asjakohaste kaitsemehhanismide tagamiseks, peaks komisjon ette valmistama aruande Baseli I alampiiri kohaldamisaja pikendamise võimalikkuse kohta ja lisama sellele aruandele seadusandliku akti ettepaneku, kui see on asjakohane.

(43) Omavahendite nõuded peaksid olema asjaomaste riskidega proportsionaalsed. Eelkõige tuleks nõuete puhul arvesse võtta riskitasemete vähendamist, mis tuleneb suhteliselt väikeste riskipositsioonide suurest arvust.

(44) Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) on üks liidu majanduse alustalasid, võttes arvesse nende põhjapanevat rolli majanduskasvu ja töökohtade loomisel. Liidu majanduse elavnemine ja tulevane kasv sõltuvad suures osas kapitali ja rahastamise kättesaadavusest liidus asutatud VKEdele, et teha vajalikke investeeringuid uue tehnoloogia ja varustuse kasutuselevõtmiseks eesmärgiga suurendada nende konkurentsivõimet. Alternatiivsete rahastamisallikate piiratud hulk on teinud liidus asutatud VKEd panganduskriisi mõju suhtes veelgi tundlikumaks. Seega on oluline täita olemasolev lünk VKEde rahastamises ja tagada praeguses kontekstis pangalaenude asjakohane voog VKEdele. Omavahendite nõudeid VKEde vastu suunatud nõuete puhul tuleks vähendada, kohaldades toetuskoefitsienti 0,7619, et võimaldada krediidiasutustel suurendada laenude andmist VKEdele. Selle eesmärgi saavutamiseks peaksid krediidiasutused kasutama tõhusalt toetuskoefitsiendi kohaldamise kaudu moodustuvat kapitalitoetust ainult selleks, et tagada piisav krediidivoog

▼C2

liidus asutatud VKEdele. Järelevalveasutused peaksid jälgima perioodiliselt krediidiasutuste VKEde vastu suunatud nõuete kogusummat ja kapitali mahaarvamiste kogusummat.

(45) Vastavalt Baseli pangajärelevalve komitee otsusele, mille keskpankade juhatajate ja järelevalveasutuste juhtide rühm 10. jaanuaril 2011 heaks kiitis, peab olema võimalik kõik krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavad esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid täielikult ja alaliselt alla hinnata või konverteerida täielikult esimese taseme põhiomavahenditeks, kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole enam elujõuline. Liidu õigusesse tuleks krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamisele ja solveerimisele kohaldatavate nõuete osana lisada vajalikud õigusaktid selle tagamiseks, et omavahenditesse kuuluvate instrumentide suhtes kohaldatakse täiendavaid kahjumi katmise mehhanisme. Kui 31. detsembriks 2015 ei ole vastu võetud liidu õigusakti, millega reguleeritakse nõuet, et kapitaliinstrumente peaks olema võimalik täielikult ja alaliselt nullini alla hinnata või konverteerida täielikult esimese taseme põhiomavahenditeks, kui krediidiasutust või investeerimisühingut ei loeta enam elujõuliseks, siis peaks komisjon analüüsima ja andma aru selle kohta, kas vastav säte tuleks käesolevasse määrusesse lisada, ning esitama selle analüüsiga seoses asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

(46) Käesoleva määruse sätted vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, võttes eelkõige arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute erinevusi suuruse, tegevuse mahu ja tegevusvaldkondade osas. Proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamine tähendab ühtlasi seda, et jaenõuete osas võetakse arvesse kõige lihtsamaid võimalikke reitinguprotseduure, isegi sisereitingute meetodi kasutamisel. Liikmesriigid peaksid tagama, et käesolevas määruses kehtestatud tingimused kehtivad viisil, mis on proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute ärimudelist ja tegevusest tulenevate riskide iseloomu, ulatuse ja keerukusega. Selleks et oleks tagatud käesoleva määruse proportsionaalne kohaldamine, peaks komisjon tagama, et delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides, regulatiivsetes tehnilises standardites ja rakenduslikes tehnilistes standardites võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. EBA peaks seega tagama, et kõik regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid koostatakse viisil, mis hõlmab ja toetab proportsionaalsuse põhimõtet.

(47) Pädevad asutused peaksid pöörama asjakohast tähelepanu juhtumitele, kus nad kahtlustavad, et teavet käsitleti ärisaladusena või konfidentsiaalsena selle teabe avalikustamise vältimiseks. Kuigi krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada teavet mitte avalikustada, kui seda teavet loetakse ärisaladuseks või konfidentsiaalseks, ei tohiks teabe ärisaladusena või konfidentsiaalsena käsitlemine vabastada vastutusest, mis kaasneb olulist mõju omava teabe avalikustamata jätmisega.

(48) Käesoleva määruse „arenev olemus” võimaldab krediidiasutustel ja investeerimisühingutel valida krediidiriski kolme erineva keerukusastmega meetodi vahel. Selleks et eelkõige väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud saaksid kasutada riskitundlikumat sisereitingute meetodit, tuleks asjaomaseid sätteid tõlgendada

▼C2

selliselt, et riskipositsiooni klassid hõlmavad kõiki riskipositsioone, mida on käesolevas määruses nendega — otseselt või kaudselt — võrdselt käsitletud. Üldjuhul ei tohiks pädevad asutused järelevalveprotsessi käigus kolme meetodi hulgast valitud meetodist lähtuvalt kedagi diskrimineerida, s.t standardmeetodite sätteid rakendavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevust ei kontrollita ainuüksi selle tõttu rangemalt.

(49) Krediidiriski maandamise tehnikaid tuleks rohkem arvesse võtta, tagades samas asjaomaste eeskirjadega, et põhjendamatu arvessevõtmine ei kahjustaks maksevõimet. Võimaluste piires tuleb standardmeetodi, aga ka muude meetodite puhul arvesse võtta asjaomaste liikmesriikide praegust tavapärast krediidiriski maandamiseks kasutatavat pangatagatist.

(50) Tagamaks et omavahendite nõuete puhul võetakse asjakohaselt arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute väärtpaberistamise tehingutest ja investeeringutest tulenevaid riske ja riskide vähendamist, tuleb näha ette eeskirjad, milles sätestatakse selliste tehingute ja investeeringute riskitundlik ja usaldusväärne käsitlemine. Selleks on vaja väärtpaberistamise selget ja laiaulatuslikku määratlust, mis hõlmab kõiki tehinguid ja skeeme, millega nõude või nõuete kogumiga seonduv krediidirisk kantakse üle erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele. Riskipositsiooni, mis loob otsese maksekohustuse materiaalse vara rahastamiseks või haldamiseks kasutatava tehingu või skeemi eest, ei tuleks lugeda väärtpaberistamisest tulenevaks riskipositsiooniks, isegi kui sellel tehingul või skeemil on erineva nõudeõiguse järguga maksekohustused.

(51) Samal ajal finantsstabiilsuse tagamisele suunatud järelevalvega on vaja mehhanisme tõhustada ja arendada potentsiaalsete mullide ennetamise järelevalvet, et tagada makromajanduslikke probleeme ja eesmärke arvestades kapitali optimaalne paigutamine, eelkõige seoses pikaajaliste investeeringutega reaalmajandusse.

(52) Operatsioonirisk on krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks märkimisväärne risk, mis tuleb katta omavahenditest. Esmatähtis on võtta arvesse liidus tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute mitmekesisust, nähes operatsiooniriski omavahendite nõuete arvutamiseks ette eri meetodid, mille riskitundlikkuse ja keerukuse tase on erinev. Krediidiasutustele ja investeerimisühingutele tuleks pakkuda asjakohaseid stiimuleid riskitundlikumate meetodite kasutamiseks. Pidades silmas, et operatsiooniriski mõõtmise ja juhtimise metoodika on alles arengufaasis, tuleks eeskirju vastavalt vajadusele läbi vaadata ja ajakohastada, sealhulgas seoses eri äriliinide puhul kohaldatavate omavahendite nõuetega ja riski maandamise tehnikate aktsepteerimisega. Sellest lähtuvalt tuleks operatsiooniriski omavahendite nõuete lihtsate arvutusmeetodite kohaldamisel pöörata erilist tähelepanu kindlustuse arvessevõtmisele.

▼C2

(53) Krediidiasutuse ja investeerimisühingu riskipositsioonide seire ja kontroll peaksid moodustama lahutamatu osa nende üle teostatavast järelevalvest. Seepärast võib riskipositsioonide liigse kontsentreerumisega ühele kliendile või omavahel seotud klientide rühmale kaasneda aktsepteerimatu kahjurisk. Sellist olukorda võib pidada krediidiasutuse ja investeerimisühingu maksevõimet kahjustavaks.

(54) Selle kindlaks tegemisel, kas tegemist on omavahel seotud klientide rühmaga ja kas riskipositsioonide puhul on seega tegemist ühe riskiga, on ühtlasi oluline arvesse võtta riske, mis tulenevad krediidiasutuse või investeerimisühingu, selle konsolideerimisgrupi või sellega seotud isikute pakutava märkimisväärse rahastamise ühisest allikast.

(55) Kuigi riskipositsiooni väärtus tuleks soovitatavalt arvutada lähtuvalt väärtusest, mida kohaldatakse omakapitali nõuete puhul, on asjakohane kehtestada riskide kontsentreerumise seireks eeskirjad, mis ei näe ette riskikaalude või riskiastmete kohaldamist. Lisaks sellele olid maksevõimet reguleerivas korras kasutatavad krediidiriski maandamise tehnikad töötatud välja eeldusega, et krediidirisk on hästi hajutatud. Kui riskide kontsentreerumise puhul on tegemist ühest allikast lähtuva kontsentratsiooniriskiga, ei ole krediidirisk hästi hajutatud. Seetõttu tuleks selliste tehnikate mõju suhtes kohaldada usaldatavusnõuete kohaseid kaitsemeetmeid. Riskide kontsentreerumise tarvis on seega oluline näha ette krediidiriski kaitse tõhusa sissenõudmise võimalus.

(56) Kuna krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevast nõudest tulenev kahju võib olla sama oluline kui igast teisest riskipositsioonist tulenev kahju, tuleks kõnealuseid nõudeid käsitada ja neist aru anda sarnaselt kõigi teiste riskipositsioonidega. On kehtestatud alternatiivne kvantitatiivne piirmäär, et leevendada selle lähenemisviisi ebaproportsionaalselt suurt mõju väiksematele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele. Ühtlasi jäetakse finantsturgude ja nendega seotud infrastruktuuri sujuva toimimise tagamiseks välja väga lühiajalised riskipositsioonid, mis on seotud maksevahendusega, sealhulgas makse-, kliiringu-, arveldus- ja hoiuteenuste osutamisega klientidele. Need teenused hõlmavad näiteks kliiringut ja arveldamist ning samalaadseid arveldamist hõlbustavaid tegevusi. Nendega kaasnevaid riske ei pruugita ette näha, mistõttu need ei ole krediidiasutuse täieliku kontrolli all, muu hulgas klientide maksetest tulenevad pankade poolt teistes pankades avatud kontode saldod, sealhulgas debiteeritud või krediteeritud teenustasud ja intressid, ning muud klientidele osutatavate teenustega seotud maksed ja antud või saadud tagatised.

(57) Oluline on, et nende ettevõtjate huvid, kes „pakivad” laenu kaubeldavatesse väärtpaberitesse ja muudesse finantsinstrumentidesse (väärtpaberistamise tehingu algatajad või sponsorid), ja nende ettevõtjate huvid, kes investeerivad kõnealustesse väärtpaberitesse või instrumentidesse (investorid) langeksid kokku. Selle saavutamiseks peaks väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor säilitama märkimisväärse majandusliku huvi seoses alusvaraga. Seetõttu on oluline, et väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor säilitab kõnealuse laenu puhul riskipositsiooni. Üldisemalt ei peaks väärtpaberistamise tehingud olema struktureeritud nii, et välditakse säilitamisnõude kohaldamist, eelkõige mis tahes teenustasu või preemia struktuuri või mõlema kaudu. Sellist säilitamist tuleks kohaldada igas olukorras, mil kohaldatakse väärtpaberistamise majandusliku sisu määratlust, olenemata kõnealuse

▼C2

majandusliku sisu saavutamiseks kasutatud õiguslikust struktuurist või instrumentidest. Eelkõige juhul, kui krediidirisk kantakse üle väärtpaberistamise teel, peaksid investorid tegema otsuseid üksnes pärast piisavalt hoolikat analüüsi, milleks neil on vaja asjakohast teavet väärtpaberistamise kohta.

(58) Käesolev määrus näeb ette ka seda, et säilitamisnõuet ei kohaldataks mitmekordselt. Mis tahes väärtpaberistamise korral on piisav, kui nõuet kohaldatakse üksnes väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsori või algse laenuandja suhtes. Samamoodi tuleks selliste väärtpaberistamise tehingute korral, mille aluseks on muud väärtpaberistamised, kohaldada säilitamisnõuet üksnes investeeringu objektiks oleva väärtpaberistamise suhtes. Säilitamisnõuet ei tuleks kohaldata ostetud nõuete suhtes, kui need tulenevad äriühingute tegevusest, mille raames need antakse üle või müüakse allahinnatuna sellise tegevuse rahastamiseks. Pädevad asutused peaksid kohaldama riskikaalu seoses väärtpaberistamisega seotud hoolsuskohustuste ja riskijuhtimise kohustuste mittetäitmisega selliste põhimõtete ja protseduuride oluliste rikkumiste puhul, mis on olulised alusriskide analüüsimiseks. Komisjon peaks ka läbi vaatama selle, kas säilitamisnõuete mitmekordse kohaldamise vältimine võib aidata kaasa selliste tavade kasutamisele, mille abil hoitakse kõrvale säilitamisnõude täitmisest, ja kas pädevad asutused tagavad tõhusalt väärtpaberistamise eeskirjade täitmise.

(59) Selleks et hinnata nõuetekohaselt riske, mis tulenevad väärtpaberistamise positsioonidest nii kauplemisportfellile kui ka kauplemisportfellivälisele tegevusele, tuleks rakendada hoolsuskohustust. Lisaks peavad hoolsuskohustused olema proportsionaalsed. Hoolsuskohustuse rakendamise kord peaks aitama suurendada usaldust väärtpaberistamise tehingu algatajate, sponsorite ja investorite vahel. Seetõttu on soovitatav, et asjaomane hoolsuskohustuse rakendamise korda käsitlev teave avalikustataks nõuetekohaselt.

(60) Eriti ettevaatlik tuleb olla siis, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on nõue oma emaettevõtja või oma emaettevõtja teiste tütarettevõtjate vastu. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute selliseid riskipositsioone tuleks hallata täiesti sõltumatult, kooskõlas heade juhtimistavadega ja arvestamata mingeid muid kaalutlusi. See on eriti oluline riskide kontsentreerumise korral ja juhtude puhul, mis ei ole lihtsalt seotud grupisisese juhtimisega või tavapäraste grupisiseste tehingutega. Pädevad asutused peaksid pöörama sellistele grupisisestele riskipositsioonidele erilist tähelepanu. Selliseid eeskirju ei ole siiski vaja kohaldada siis, kui emaettevõtja on finantsvaldusettevõtja või krediidiasutus või kui teised tütarettevõtjad on kas krediidi- või finantseerimisasutused või krediidiasutuse abiettevõtjad, tingimusel et kõigi selliste ettevõtjate üle teostatakse järelevalvet konsolideeritud alusel.

(61) Pidades silmas omavahendite nõuetega seotud eeskirjade riskitundlikkust, on soovitav jälgida, kas neil on majandustsüklile oluline mõju. Komisjon peaks arvesse võtma Euroopa Keskpanga

▼C2

(EKP) seisukohti ja andma nendes küsimustes aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(62) Kaubadiilerite, sealhulgas praegu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta) ([1]) nõuete täitmisest vabastatud kaubadiilerite omavahendite nõuded tuleks läbi vaadata.

(63) Gaasi- ja elektrituru liberaliseerimine on liidu jaoks nii majanduslikult kui ka poliitiliselt oluline eesmärk. Seda silmas pidades peaksid kõnealustel turgudel tegutsevate äriühingute suhtes kohaldatavad omavahendite nõuded ja muud usaldatavusnõuded olema proportsionaalsed ning need ei tohiks liigselt takistada liberaliseerimise eesmärgi saavutamist. Eelkõige tuleks seda eesmärki silmas pidada käesoleva määruse läbivaatamiste käigus.

(64) Edasiväärtpaberistamise tehingutesse investeerivad krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid täitma hoolsuskohustust ka edasiväärtpaberistamise aluseks olevate väärtpaberistamise positsioonide ja omakorda nende positsioonide aluseks olevate muude riskipositsioonide suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid hindama, kas varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi kontekstis kujutavad riskipositsioonid endast edasiväärtpaberistamisest tulenevaid riskipositsioone, sealhulgas selliste programmide kontekstis, mille raames omandatakse erinevate hulgilaenude (*whole loans*) kogumite kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriad, kui ükski selline laen ei ole väärtpaberistamise ega edasiväärtpaberistamise positsioon, ning kui laenude müüja tagab iga investeeringu esimese järjekoha kahju kaitse. Viimasel juhul ei peaks kogumipõhist likviidsuse tagamise tehingut üldiselt lugema edasiväärtpaberistamisest tulenevaks riskipositsiooniks, kuna see esindab üheainsa varakogumi (st asjaomane hulgilaenude kogum) ühte väärtpaberistamise seeriat, mis ei sisalda väärtpaberistamise positsioone. Seevastu kogu programmi ulatuses krediidikvaliteedi parandamine, mis hõlmaks ainult mõningaid müüja antud krediidiriski kaitset ületavaid kahjusid eri kogumites, kujutaks endast üldiselt sellisest erinevaid varasid sisaldavast kogumist tuleneva riski erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kandmist, mis sisaldaks vähemalt ühte väärtpaberistamise -positsiooni, ja oleks seega edasiväärtpaberistamisest tulenev riskipositsioon. Kui selline programm siiski rahastab end täielikult vaid üht liiki kommertsväärtpaberitega ning kui kogu programmi hõlmav krediidikvaliteedi parandamine ei ole edasiväärtpaberistamine või kommertsväärtpaberit toetab täielikult sponsorina tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, jättes kommertsväärtpaberi investori kanda aluskogumite või -varade asemel hoopis sponsori makseviivituse riski, ei tohiks sellist kommertsväärtpaberit üldiselt käsitada edasiväärtpaberistamise positsioonina.

(65) Kauplemisportfelli usaldusväärse hindamise sätteid tuleks kohaldada kõikide õiglases väärtuses mõõdetavate instrumentide suhtes, olenemata sellest, kas need on krediidiasutuste ja

([1]) ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

▼C2

investeerimisühingute kauplemisportfellis või kauplemisportfelli välised. Tuleks täpsustada, et kui usaldusväärse hindamise kohaldamine tooks kaasa raamatupidamises tegelikult kajastatuga võrreldes madalama bilansilise väärtuse, tuleks vahe absoluutväärtus omavahenditest maha arvata.

(66) Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid saama valida, kas kohaldada käesoleva määruse alusel 1 250 % riskikaaluga kaalutavate väärtpaberistamise positsioonide suhtes omavahendite nõuet või arvata need esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha, olenemata sellest, kas tegemist on kauplemisportfelli või kauplemisportfelli väliste positsioonidega.

(67) Väärtpaberistamise tehingu algatajast või sponsorist krediidiasutusel või investeerimisühingul ei tohiks olla võimalik minna mööda kaudse toetuse pakkumise keelust, kasutades sellise toetuse pakkumiseks oma kauplemisportfelli.

(68) Kui käesolevas määruses selgesõnaliselt sätestatud avalikustamisnõuetest ei tulene teisiti, peaks avalikustamisnõuete eesmärk olema turuosalistele täpse ja põhjaliku teabe edastamises krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili kohta. Seepärast peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud olema kohustatud avalikustama lisateavet, mis ei ole käesolevas määruses selgesõnaliselt loetletud, kui selline avalikustamine on vajalik kõnealuse eesmärgi saavutamiseks. Samal ajal peaksid pädevad asutused pöörama asjakohast tähelepanu juhtumitele, kus nad kahtlustavad, et krediidiasutus või investeerimisühing käsitles teavet ärisaladusena või konfidentsiaalsena selle teabe avalikustamise vältimiseks.

(69) Kui väärtpaberistamise positsioonile antud välises krediidikvaliteedi hinnangus on arvesse võetud investeeringu tegijast krediidiasutuse või investeerimisühingu enda antud krediidiriski kaitse mõju, ei tohiks see krediidiasutus või investeerimisühing saada kasu sellise kaitse tõttu madalamast riskikaalust. Väärtpaberistamise positsiooni ei tohiks maha arvata kapitalist, kui asjaomase positsiooni tegelikule riskile vastava riskikaalu kindlakstegemiseks leidub muid võimalusi, mille puhul ei võeta sellist krediidiriski kaitset arvesse.

(70) Arvestades tururiski omavahendite nõuete arvutamisel kasutatavate sisemudelite halba toimimist viimastel aegadel, tuleks neile esitatavaid nõudeid tugevdada. Eelkõige tuleks täiendada nende suutlikkust võtta arvesse kauplemisportfelli krediidiriske. Selleks et tugevdada omavahendite nõudeid halvenevaid turutingimusi silmas pidades ja vähendada võimalikku protsüklilisust, peaksid omavahendite nõuded sisaldama lisaks ka stressitingimusteks piisavat komponenti. Samuti peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud läbi viima vastupidised stressitestid, et uurida, millised stsenaariumid võiksid proovile panna krediidiasutuse või investeerimisühingu elujõulisuse, välja arvatud juhul, kui nad suudavad tõestada, et selline test ei ole vajalik. Arvestades, et väärtpaberistamise positsioonide käsitlemisel sisemudelitel põhinevate meetoditega on viimasel ajal ilmnenud erilisi raskusi, tuleks piirata krediidiasutuste ja investeerimisühingute õigust kapitalinõuete arvutamiseks kauplemisportfellis väärtpaberistamise riske modelleerida ja kauplemisportfellis sisalduvate väärtpaberistamise positsioonide suhtes tuleks üldjuhul kohaldada standardset omavahendite nõuet.

▼C2

(71) Käesolevas määruses sätestatakse teatavat tüüpi korrelatsioonil põhinevale kauplemisele piiratud erandid, mille kohaselt võib järelevalveasutus lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul arvutada koguriski omavahendite nõude lähtuvalt rangest nõuetest. Sellistel juhtudel peaks krediidiasutus või investeerimisühing olema kohustatud kohaldama kõnealuse kauplemise suhtes omavahendite nõuet, mis võrdub kas kõnealuse asutusesiseselt väljatöötatud meetodile vastava omavahendite nõudega või 8 %-ga standardse mõõtmismeetodi alusel saadud spetsiifilise riski omavahendite nõudest, olenevalt sellest, kumb on suurem. Nende riskide suhtes ei peaks krediidiasutus või investeerimisühing olema kohustatud kohaldama täiendavate riskide omavahendite nõuet, kuid need peaksid olema kaasatud nii VaR meetodiga saadud riskihinnangutesse kui ka VaR meetodiga saadud stressiolukorra riskihinnangutesse.

(72) Finants- ja majanduskriisi ajal krediidiasutuste ja investeerimisühingute saadud ettenägematu kahju laadi ja ulatust silmas pidades tuleks veelgi parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohustuslike omavahendite kvaliteeti ja ühtlustada neid. See peaks hõlmama kapitali selliste põhielementide uut määratlemist, mida saab kasutada ettenägematute kahjude jooksvaks katmiseks, samuti hübriidkapitali määratluse laiendamist ja omavahendite ühtset usaldatavusnõuete kohast korrigeerimist. Samuti tuleks märkimisväärselt suurendada omavahendite taset, sealhulgas uusi omavahendite suhtarvusid, mis kajastavad omavahendite põhielemente, mida saab kasutada jooksvalt võimalike kahjude katteks. Eeldatakse, et krediidiasutus või investeerimisühing, kelle aktsiad on reguleeritud turul kauplemiseks lubatud, peaks täitma talle esitatud omavahendite nõuded seoses kapitali põhielementidega nende noteeritud lihtaktsiatega, mis vastavad rangetele põhiliste kapitaliinstrumentide kriteeriumitele, ja krediidiasutuse või investeerimisühingu avaldatud reservidega. Selleks et võtta nõuetekohaselt arvesse õiguslikke vorme, mida liidus tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad omada, peaksid ranged põhiliste kapitaliinstrumentide kriteeriumid tagama selle, et nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute, kelle aktsiad on reguleeritud turul kauplemiseks lubatud, põhilised kapitaliinstrumendid on kõrge kvaliteediga. See ei tohiks krediidiasutustel ja investeerimisühingutel takistada diferentseeritud hääleõigusega aktsiatelt selliste väljamaksete tegemist, mis on suhteliselt kõrgema hääleõigustasemega aktsiatelt tehtavate väljamaksete kordsed, tingimusel, et olenemata hääleõigusetasemest on täidetud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide suhtes kehtivad ranged kriteeriumid, kaasa arvatud maksete paindlikkusega seotud kriteeriumid, ja tingimusel, et kui väljamakse tehakse, tuleb see teha kõikidelt asjaomaste krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsiatelt.

(73) Kaubanduse rahastamise riskipositsioonid on olemuselt erinevad, aga neil on ühiseid omadusi, nagu väike väärtus ja lühike kestvus ning identifitseeritav tagasimaksmise allikas. Nende aluseks on kaupade ja teenuste liikumine, mis toetab reaalmajandust ja enamusel juhtudel aitab väikeettevõtjaid nende igapäevaste vajaduste täitmisel, luues seeläbi majanduskasvu ja võimalusi töökohtade loomiseks. Sissevool ja väljavool on tavaliselt vastavuses ja seetõttu on likviidsusrisk piiratud.

▼C2

(74) EBA jaoks on asjakohane pidada ajakohastatud loetelu iga liikmesriigi kõigist kapitaliinstrumentidest, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena. EBA peaks jätma sellest loetelust välja riigiabi hulka mitte kuuluvad, käesoleva määruse jõustumiskuupäeva järel emiteeritud instrumendid, mis ei vasta käesolevas määruses esitatud kriteeriumidele, ja peaks sellisest väljajätmisest avalikult teatama. Kui EBA poolt loetelust välja jäetud instrumente tunnustatakse jätkuvalt pärast EBA teatamist, peaks EBA kasutama täielikult oma volitusi, eelkõige volitusi, mis antakse määruse (EL) nr 1093/2010 liidu õiguse rikkumist käsitleva artikliga 17. Tuletatakse meelde, et liidu õigusaktide väära või ebapiisava kohaldamise juhtumitele proportsionaalseks reageerimiseks kohaldatakse kolmeastmelist mehhanismi, kus esimeses astmes antakse EBAle volitused uurida liidu õiguse kohaste kohustuste väidetavat väära või ebapiisavat kohaldamist siseriiklike asutuste järelevalvetegevuses ja selle kohta tehakse soovitus. Kui pädev siseriiklik asutus ei järgi soovitust, siis on komisjonil õigus esitada teises astmes EBA soovitust arvestades ametlik arvamus, milles nõutakse, et pädev asutus võtaks liidu õigusaktide järgimise tagamiseks vajalikke meetmeid. Selliste erandlike olukordade ületamiseks, kus asjaomane asutus on jätkuvalt tegevusetu, on EBAl kolmandas astmes õigus võtta viimase abinõuna vastu otsuseid, mis on adresseeritud üksikutele finantseerimisasutustele. Lisaks tuletatakse meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 kohaselt on komisjonil õigus anda asi Euroopa Liidu Kohtusse, kui ta leiab, et liikmesriik ei ole täitnud oma aluslepingute kohaseid kohustusi.

(75) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada pädevate asutuste võimalusi säilitada heakskiitmisele eelnevad protsessid seoses täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente käsitlevate lepingutega. Sellistel juhtudel peaks omavahenditesse kuuluvaid instrumente olema lubatud arvutada ainult krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavate esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite suhtes, kui need on heakskiitmise protsessid edukalt läbinud.

(76) Turudistsipliini tugevdamiseks ja finantsstabiilsuse edendamiseks tuleks kehtestada üksikasjalikumad nõuded regulatiivse kapitali laadi ja olemuse ning tehtud usaldatavusnõuete kohaste korrigeerimiste avalikustamise kohta, tagamaks, et investoritel ja hoiustajatel on piisavalt teavet krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime kohta.

(77) Samuti peavad pädevatel asutustel olema vähemalt koondandmed repolepingute, väärtpaberite laenuks andmise ja vara igat liiki koormatiste kohta. Sellised andmed tuleb teatada pädevale asutusele. Turudistsipliini tugevdamiseks peaksid olema üksikasjalikumad nõuded repolepingute ja tagatud rahastamise avalikustamise kohta.

(78) Uus kapitali määratlus ja regulatiivsed omavahendite nõuded tuleks kehtestada nii, et võetaks arvesse liikmesriikide erinevaid lähtekohti ja asjaolusid. See tähendab, et alguses võib esineda teatavaid erinevusi uutes nõuetes, mis vähenevad üleminekuperioodi jooksul. Omavahendite taseme asjakohase järjepidevuse tagamiseks jäävad instrumentide suhtes, mis emiteeriti rekapitaliseerimismeetme raames vastavalt riigiabi eeskirjadele ja mis

▼C2

emiteeriti enne määruse kohaldamise kuupäeva, üleminekuperioodil kehtima varasemad nõuded. Riigiabile toetumist tuleb tulevikus võimalikult palju vähendada. Siiski tuleks käesoleva määrusega ette näha raamistik selliste olukordade käsitlemiseks, kui riigiabi on teatud olukordades vajalik. Eelkõige tuleks käesoleva määruses kindlaks määrata, kuidas tuleks kohelda omavahenditesse kuuluvaid instrumente, mis on emiteeritud rekapitaliseerimismeetme kontekstis kooskõlas riigiabi eeskirjadega. Krediidiasutuse või investeerimisühingu võimalustele sellist kohtlemist kasutada tuleks kohaldada rangeid tingimusi. Lisaks tuleks selliseid kõrvalekaldumisi võimalikult palju piirata selles osas, kui selline kohtlemine võimaldab kalduda kõrvale omavahenditesse kuuluvate instrumentide kvaliteeti käsitlevatest uutest kriteeriumitest. Rekapitaliseerimismeetme kontekstis riigiabi eeskirjadega kooskõlas emiteeritud olemasolevate kapitaliinstrumentide kohtlemisel tuleks selgelt eristada selliseid kapitaliinstrumente, mis vastavad käesoleva määruse nõuetele, ja selliseid, mis ei vasta. Käesolevas määruses tuleks seega sätestada viimastele asjakohased üleminekusätted.

(79) Direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt peavad krediidiasutused kuni 31. detsembrini 2011 tagama omavahendid, mille maht on võrdne vähemalt kindlaksmääratud miinimumsummaga. Pidades silmas finantskriisi jätkuvaid mõjusid pangandussektoris ja Baseli pangajärelevalve komitee vastuvõetud omavahendite nõuete üleminekukorra kehtivuse pikendamist, on asjakohane taaskehtestada madalam piirmäär piiratud ajaks, kuni on kehtestatud piisavad omavahendid vastavalt käesoleva määruse kohasele omavahendite üleminekukorrale, mida rakendatakse järk-järgult käesoleva määruse jõustumise kuupäevast kuni aastani 2019.

(80) Märkimisväärse pangandus- või investeerimistegevusega ja kindlustustegevusega konsolideerimisgruppide suhtes kohaldatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivile 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet) ([1]) erieeskirju, et vältida sellist kapitali topeltarvestamist. Direktiiv 2002/87/EÜ põhineb rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud põhimõtetel riskide käsitlemise kohta sektoriüleselt. Käesoleva määrusega tugevdatakse kõnealuste finantskonglomeraate käsitlevate eeskirjade kohaldamist pangandus- ja investeerimisühingute konsolideerimisgruppide suhtes, tagades seega kõnealuste eeskirjade kindla ja järjepideva kohaldamise. Muud vajalikud muudatused tehakse direktiivi 2002/87/EÜ läbivaatamise käigus eeldatavalt 2015. aastal.

(81) Finantskriisi puhkedes tuli ilmsiks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud alahindasid tugevasti börsiväliste tuletisinstrumentidega seotud vastaspoole krediidiriski. Seetõttu kutsusid G-20 juhid 2009. aasta septembris üles kliirima börsiväliseid tuletisinstrumente rohkem keskse vastaspoole kaudu. Lisaks kutsusid

([1]) ELT L 35, 11.2.2002, lk 1.

▼C2

nad üles kehtestama kõrgemad omavahendite nõuded sellistele börsivälistele tuletisinstrumentidele, mida ei saa kliirida keskse vastaspoole kaudu, et nõuetekohaselt kajastada selliste tuletisinstrumentidega seotud suuremaid riske.

(82) G-20 juhtide üleskutset silmas pidades muutis Baseli pangajärelevalve komitee Basel III raamistiku raames oluliselt vastaspoole krediidiriski arvessevõtmise korda. Basel III raamistik peaks märkimisväärselt suurendama omavahendite nõudeid seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute börsiväliste tuletisinstrumentide tehingutega ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega ning looma krediidiasutustele ja investeerimisühingutele suuremad stiimulid kesksete vastaspoolte kasutamiseks. Samuti peaks Basel III raamistik looma täiendavad stiimulid vastaspoole krediidiriski positsioonide riskijuhtimise tugevdamiseks ja keskse vastaspoole suhtes olevate vastaspoole krediidiriski positsioonide käsitlemise praeguse korra läbivaatamiseks.

(83) Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peaksid olema täiendavad omavahendid seoses börsivälistest tuletisinstrumentidest tuleneva krediidiväärtuse korrigeerimise riskiga. Samuti peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldama kõrgemat vara väärtuse korrelatsiooni selliste omavahendite nõuete arvutamiseks, mis on seotud vastaspoole krediidiriski positsioonidega, mis tulenevad börsivälistest tuletisinstrumentide ja väärtpaberite finantseerimise tehingutest teatavate finantseerimisasutuste puhul. Samuti peaks krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõudma ka vastaspoole krediidiriski mõõtmise ja juhtimise märkimisväärset parandamist, käsitledes paremini korrelatsiooniriski, suure finantsvõimendusega vastaspooli ja tagatist ning vastavalt tõhustades järeltestimist ja stressitestimist.

(84) Keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonid saavad tavaliselt kasu keskse vastaspoole pakutavast mitmepoolse tasaarvestuse ja kahju jagamise mehhanismist. Seepärast hõlmavad need väga väikest vastaspoole krediidiriski ja seega tuleks nende suhtes kohaldada väga madalaid omakapitali nõudeid. Samas on kõnealune nõue väga vajalik selle tagamiseks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud hea riskijuhtimistava osana jälgiksid oma riskipositsioone seoses keskse vastaspoolega, ning selle kajastamiseks, et isegi keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonid ei ole riskivabad.

(85) Keskse vastaspoole tagatisfond on mehhanism, mis võimaldab jagada (jaotada) kahju keskse vastaspoole kliirivate liikmete vahel. Seda kasutatakse juhul, kui kliiriva liikme makseviivitusest tingitud keskse vastaspoole kahju ületab kõnealuse liikme antud võimendustagatist ja tema poolt tagatisfondi tehtud osamaksusid, samuti mis tahes muud kaitset, mida keskne vastaspool võib kasutada enne ülejäänud kliirivate liikmete poolt tagatisfondi tehtud osamaksude kasutamist. Seda silmas pidades on tagatisfondi osamaksudest tuleneva riskipositsiooniga seotud kahjurisk suurem kauplemisriski positsiooniga seotud riskist. Seepärast tuleb sellist liiki riskipositsioonide suhtes kohaldada suuremaid omakapitali nõudeid.

▼C2

(86) Keskse vastaspoole „hüpoteetiline kapital” peaks olema see näitaja, mille alusel määratakse kindlaks omavahendite nõuded seoses kliiriva liikme riskipositsioonidega, mis tulenevad tema osamaksudest keskse vastaspoole tagatisfondi. Seda ei tuleks käsitada kuidagi teisiti. Eelkõige ei tuleks seda käsitada kapitalina, mis peab pädevate asutuste nõudel kesksel vastaspoolel olema.

(87) Vastaspoole krediidiriski käsitluse läbivaatamine ja eelkõige suuremate omavahendite nõuete kehtestamine kahepoolsete tuletislepingute puhul, et kajastada selliste lepingutega finantssüsteemile kaasnevat suuremat riski, on lahutamatu osa komisjoni jõupingutustest tõhusate, turvaliste ja usaldusväärsete tuletisinstrumentide turgude tagamisel. Seega täiendatakse käesoleva määrusega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrust (EL) nr 648/2012 (börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta) ([1]).

(88) Komisjon peaks asjaomased erandid vaatama läbi hiljemalt 31. detsembriks 2015. Kuni saabuvad selle läbivaatamise tulemused, peaks liikmesriikidel olema võimalik otsustada teha teatavate riskide kontsentseerumist käsitlevate eeskirjade puhul erand piisavalt pikaks üleminekuperioodiks. Lähtudes Euroopa Parlamendi 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/111/EÜ (millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2007/64/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskikontsentratsiooni, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega) ([2]) ettevalmistamise ja selle üle läbirääkimiste pidamise kontekstis tehtud tööst ja võttes arvesse rahvusvahelisi arenguid ja arenguid liidus vastavates valdkondades, peaks komisjon vaatama läbi selle, kas nimetatud erandid peaksid olema jätkuvalt kohaldatavad valikuliselt või üldisemal viisil ja kas nende riskipositsioonidega seotud riske maandatakse muude käesolevas määruses sätestatud tõhusate vahenditega.

(89) Selleks et tagada, et pädevate asutuste poolt riskipositsioonide suhtes tehtud erandid ei ohustaks käesolevas määruses kehtestatud ühtsete eeskirjade alalist järjekindlat kohaldamist pärast üleminekuperioodi ning kui nimetatud läbivaatamise tulemusi veel ei ole, peaksid pädevad asutused konsulteerima EBAga selle üle, kas on asjakohane jätkata selle võimaluse kasutamist.

(90) Finantskriisile eelnenud aastaid iseloomustas krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskipositsioonide ülemäärane suurenemine võrreldes nende omavahenditega (finantsvõimendus). Finantskriisi ajal olid krediidiasutused ja investeerimisühingud kahjude ja rahastamisprobleemide tõttu sunnitud finantsvõimendust lühikese aja jooksul märkimisväärselt vähendama. See võimendas survet varade väärtuse languseks, põhjustades nii krediidiasutustele kui ka investeerimisühingutele täiendavaid kahjusid, mis omakorda veelgi vähendasid nende omavahendeid. Sellise allakäiguspiraali lõpptulemusel halvenes krediidi kättesaadavus reaalmajandusele, mis pikendas kriisi kestvust ja süvendas kriisi.

([1]) ELT L 201, 27.7.2012, lk 1.
([2]) ELT L 302, 17.11.2009, lk 97.

▼C2

(91) Riskipõhised omavahendite nõuded on esmatähtsad, et tagada piisavalt omavahendeid ettenägematute kahjude katteks. Samas tuli kriisi tulemusel ilmsiks, et ainult kõnealustest nõuetest ei piisa selleks, et takistada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel ülemäärase ja jätkusuutmatu finantsvõimenduse riski võtmist.

(92) G-20 juhid kohustusid 2009. aasta septembris välja töötama rahvusvahelisel tasandil kokkulepitavad eeskirjad ülemäärase finantsvõimenduse piiramiseks. Selleks pandi ette kehtestada Basel II raamistiku täiendava näitajana finantsvõimenduse määr.

(93) Baseli pangajärelevalve komitee avaldas 2010. aasta detsembris suunised finantsvõimenduse määra arvutamise meetodite kohta. Kõnealuste eeskirjadega nähakse ette 1. jaanuarist 2013 kuni 1. jaanuarini 2017 kestev vaatlusperiood, mille jooksul jälgitakse finantsvõimenduse määra ja selle komponente ning nende mõju võrreldes riskipõhiste nõuetega. Vaatlusperioodi tulemuste põhjal kavatseb Baseli pangajärelevalve komitee teha 2017. aasta esimesel poolel mis tahes lõplikud kohandused finantsvõimenduse määra määratluses ja parameetrites, et minna asjakohase läbivaatamise ja kalibreerimise põhjal üle siduvatele nõuetele 1. jaanuaril 2018. Samuti nähti Baseli pangajärelevalve komitee suunistega ette finantsvõimenduse määra ja selle komponentide avalikustamine alates 1. jaanuarist 2015.

(94) Finantsvõimenduse määr on liidu uus reguleerimis- ja järelevalvevahend. Kooskõlas rahvusvaheliste kokkulepetega tuleks see esialgu kehtestada täiendava näitajana, mida järelevalveasutused võivad omal äranägemisel kohaldada konkreetsete krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavad aruandekohustused võimaldavad finantsvõimenduse määra asjakohaselt läbi vaadata ja kalibreerida, et hakata seda siduva meetmena kasutama alates 2018. aastal.

(95) Finantsvõimenduse määra poolt eri ärimudelitele avalduva mõju läbivaatamisel tuleks erilist tähelepanu pöörata ärimudelitele, millega seotud riske hinnatakse väikseks, nt hüpoteeklaenud ja eriotstarbelised laenud piirkondlikele valitsustele ja kohalikele omavalitsustele või avaliku sektori asutustele. EBA peaks saadud andmete ja vaatlusperioodil teostatud järelevalve tulemuste alusel töötama koostöös pädevate asutustega välja ärimudelite ja riskide klassifikatsiooni. Asjakohase analüüsi alusel ja võttes arvesse ka ajaloolisi andmeid või stressiolukorra stsenaariumeid tuleks anda hinnang ka vastavate ärimudelite vastupanuvõimet tagava finantsvõimenduse määra asjakohasele tasemele ja sellele, kas võimenduse määra tasemed tuleks kehtestada lävede või vahemikena. Pärast vaatlusperioodi ja finantsvõimenduse määra vastavate tasemete kalibreerimist ning antud hinnangu põhjal saab EBA avaldada asjakohase statistilise ülevaate finantsvõimenduse määra, sealhulgas selle keskmiste väärtuste ja standardhälvete kohta. Pärast võimenduse määra nõude vastuvõtmist peaks EBA avaldama asjakohase statistilise ülevaate krediidiasutuste ja investeerimisühingute kindlaksmääratud kategooriatega seotud finantsvõimenduse määra, sealhulgas selle keskmiste väärtuste ja standardhälvete kohta

▼C2

(96) Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid osana sisemise kapitali adekvaatsuse hindamisest jälgima finantsvõimenduse määra taset ja muutusi, samuti finantsvõimenduse riski. Selline seire peaks kuuluma järelevalveprotsessi. Eelkõige pärast finantsvõimenduse määra käsitlevate nõuete jõustumist peaksid pädevad asutused jälgima ärimudeli ja vastava riskiprofiili arengut, et tagada krediidiasutuste ja investeerimisühingute ajakohastatud ja nõuetekohane klassifitseerimine.

(97) Usaldusväärsete tasustamispõhimõtete hädavajalikuks eelduseks on hea juhtimisstruktuur, läbipaistvus ja avalikustamine. Selleks et tagada turu jaoks tasustamissüsteemide ja nendega seotud riskide piisav läbipaistvus, peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustama üksikasjaliku teabe oma tasustamispõhimõtete ja -tavade ning konfidentsiaalsuse kaalutlusel kogusummade kohta, mida rakendatakse töötajate puhul, kelle ametialane tegevus oluliselt mõjutab asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili. See teave tuleks teha kättesaadavaks kõigile sidusrühmadele. Need erinõuded ei tohiks mõjutada horisontaalselt erinevates sektorites kohaldatavaid tasustamispoliitikat puudutavaid üldisemaid avalikustamisnõudeid. Lisaks peaks liikmesriikidel olema lubatud nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud teeksid kättesaadavaks detailsema teabe tasustamise kohta.

(98) Reitinguagentuuri tunnustamine krediidikvaliteeti hindava asutusena ei tohiks suurendada juba kolme põhilise äriühingu poolt valitsetava turu suletust. EBA ja Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad peaksid protsessi lihtsustamata ja nõudeid vähendamata tagama suurema arvu reitinguagentuuride tunnustamise krediidikvaliteeti hindavate asutustena, mis võimaldaks avada turu teistele ettevõtjatele.

(99) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ([2]) tuleks täies ulatuses kohaldada isikuandmete töötlemisel käesoleva määruse kohaldamisel.

(100) Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peaks olema likviidse vara hajutatud puhver, mida saab kasutada likviidsusvajaduste rahuldamiseks lühiajaliste likviidsusprobleemide korral. Kuna ette ei ole võimalik kindlalt teada, millise konkreetse vara väärtus igas varade klassis võib hiljem järsult muutuda, on asjakohane

([1]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.
([2]) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

▼C2

edendada diversifitseeritud ja kvaliteetse, erinevatest varakategooriatest koosneva likviidsuspuhvri loomist. Vara kontsentreerumine ja liigne tuginemine turu likviidsusele tekitab finantssektoris süsteemse riski ja seda tuleks vältida. Esialgsel vaatlusperioodil tuleks seetõttu võtta arvesse suurt hulka kõrge krediidikvaliteediga varasid, mida kasutatakse likviidsuskatte nõuete määratluse väljatöötamisel. Likviidse vara ühtse määratluse kehtestamisel tuleks eeldada, et äärmiselt likviidseks ja kõrge krediidikvaliteediga varaks tuleks pidada vähemalt riigivõlakirju ja pandikirju, millega kaubeldakse läbipaistvatel turgudel pidevalt. Samuti oleks asjakohane, et artikli 416 lõike 1 punktidele a–c vastav vara peaks sisalduma puhvris ilma piiranguteta. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud likviidsusvaru kasutavad, tuleks koostada likviidsete varade mahu taastamise kava, mille asjakohasuse ja rakendamise peaksid tagama pädevad asutused.

(101) Likviidsete varade varu peaks olema kasutatav kogu aeg likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks. Likviidsusvajadused lühiajaliste likviidsusprobleemide korral tuleks kindlaks määrata ühtsel viisil, et tagada ühtsed usaldatavuskriteeriumid ja võrdsed tingimused. Tuleks tagada, et sellisel ühtsel kindlaksmääramisel ei ole soovimatuid tagajärgi finantsturgudele, laenuandmisele ja majanduskasvule, võttes samuti arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute eri äri- ja investeerimismudeleid ja rahastamisolusid ELis. Selleks tuleb likviidsuskatte nõude puhul kohaldada vaatlusperioodi. Komisjonil peaks olema õigus võtta vaatlustulemuste põhjal ja EBA aruannetele tuginedes vastu delegeeritud õigusakt, millega kehtestatakse liidu jaoks õigeaegselt ühtlustatud likviidsuskatte nõue. Likviidsuse regulatsiooni valdkonnas üldise ühtlustamise tagamiseks peaks delegeeritud õigusakt, millega kehtestatakse likviidsuskatte nõue, olema võrreldav likviidsuskattekordajaga, mis on sätestatud BCBS likviidsusriski mõõtmist, standardeid ja jälgimist käsitlevas lõplikus rahvusvahelises raamistikus, võttes arvesse liidu ja siseriiklikku eripära.

(102) Selleks peaks EBA vaatlusperioodi jooksul läbi vaatama ja hindama muu hulgas seda, kui asjakohane on 60 % piirmäär esimese taseme likviidsetele varadele, sissevoolu ja väljavoolu suhte piiramine 75 %-ga ning likviidsuskatte nõude järkjärguline kehtestamine alates 60 %-st 1. jaanuaril 2015, suurendades seda astmeliselt 100 %-ni. EBA peaks likviidsete varade varu ühtseid määratlusi hinnates ja nendest aru andes arvesse võtma Baseli pangajärelevalve komitee kõrgekvaliteediliste likviidsete varade määratlust, arvestades ka liidu ja siseriiklikku eripära. Kuigi EBA peaks kindlaks tegema vääringud, milles liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute vajadus likviidsete varade järele ületab selliste likviidsete varade kättesaadavuse selles vääringus, peaks EBA kontrollima kord aastas ka seda, kas tuleks kohaldada erandeid, sealhulgas selliseid, mis on määratletud käesolevas määruses. Lisaks peaks EBA hindama kord aastas, kas selliste erandite või käesolevas määruses juba kindlaks määratud erandite kasutamisele liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt tuleks lisada täiendavaid

▼C2

tingimusi või tuleks olemasolevad tingimused läbi vaadata. EBA peaks esitama oma analüüsi tulemused kord aastas komisjonile esitatavas aruandes.

(103) EBA peaks tõhususe suurendamise ja halduskoormuse vähendamise eesmärgil looma sidusa aruandlusraamistiku likviidsusnõuete ühtlustatud standardite alusel, mida tuleks kohaldada kogu liidus. Selleks peaks EBA välja töötama ühtsed aruandluse vormid ja IT-lahendused, milles võetakse arvesse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätteid. Täielike likviidsusnõuete kohaldamise kuupäevani peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkama oma siseriiklike aruandlusnõuete täitmist.

(104) EBA peaks koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja andma juhised likviidsete varude kasutamise põhimõtete kohta stressiolukorras.

(105) Ei tohiks eeldada, et krediidiasutused või investeerimisühingud saavad makseraskuste korral likviidsustoetust teistelt samasse konsolideerimisgruppi kuuluvatelt krediidiasutustelt või investeerimisühingutelt. Siiski peaks pädevatel asutustel olema rangetel tingimustel ja kõigi osalevate pädevate asutuste eraldi kokkuleppe alusel võimalik loobuda likviidsusnõude kohaldamisest üksikute krediidiasutuste või investeerimisühingute suhtes ja kohaldada nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes nõudeid konsolideeritud alusel, et anda krediidiasutustele ja investeerimisühingutele võimalus juhtida oma likviidsust tsentraliseeritult grupi või alagrupi tasandil.

(106) Kui loobumist ei võimaldata, siis tuleks juhul, kui likviidsusnõue kehtestatakse siduva meetmena, kohaldada likviidsete vahendite voogude suhtes samasse gruppi kuuluva kahe krediidiasutuse või investeerimisühingu vahel, mille suhtes kehtib konsolideeritud järelevalve, vahendite sisse- ja väljavoo soodusmäärasid ainult juhtudel, kui kõik vajalikud tagatised on olemas. Selline konkreetne sooduskohtlemine tuleks kitsalt määratleda ja siduda mitmete rangete ja objektiivsete kriteeriumide täitmisega. Grupisiseste vahendite voogude suhtes kohaldatav konkreetne käsitlus tuleks kehtestada objektiivseid kriteeriume ja parameetreid kasutava meetodiga, et määrata krediidiasutuse või investeerimisühingu ja vastaspoole vahelise vahendite sisse- ja väljavoo konkreetsed tasemed. Komisjonile tuleks tähelepanekute alusel ja EBA aruandele tuginedes, kui see on asjakohane, ning osana delegeeritud aktist, mille ta vastavalt käesolevale määrusele likviidsuskatte nõude määratlemiseks vastu võtab, anda volitused võtta vastu delegeeritud õigusaktid, et kehtestada kõnealused konkreetsed grupisisesed käsitlused, meetodid koos nendega seotud objektiivsete kriteeriumidega ning ühised otsustamisviisid kriteeriumide hindamiseks.

(107) Iirimaa *National Asset Management Agency* (NAMA) poolt emiteeritud võlakirjadel on eriline tähtsus Iirimaa panganduse elavdamisel ja ELi liikmesriigid on nende emiteerimiseks andnud

▼C2

eelneva heakskiidu, samuti on Euroopa Komisjon need heaks kiitnud riiginabina, kui toetusmeetme, mis kehtestati teatavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute langenud väärtusega vara bilansist kõrvaldamiseks. Nende võlakirjade emiteerimine, mis on komisjoni ja EKP toetatav üleminekumeede, on Iirimaa pangandussüsteemi ümberkorraldamise lahutamatu osa. Nendele võlakirjadele annab garantii Iirimaa valitsus ning need kujutavad endast rahaasutuste jaoks aktsepteeritavat tagatist. Komisjon peaks käsitlema konkreetseid varasemalt kehtinud nõuete kohaldamise mehhanisme võõrandatava vara suhtes, mille üksused on välja andnud või taganud liidu poolse riigiabile antava heakskiiduga, osana delegeeritud aktist, mille ta vastavalt käesolevale määrusele likviidsuskatte nõude määratlemiseks vastu võtab. Seoses sellega peaks komisjon võtma arvesse, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kes arvutavad likviidsusnõuded vastavalt käesolevale määrusele, peaks kuni 2019. aasta detsembrini olema lubatud arvestada NAMA eelisvõlakirju äärmiselt kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varana.

(108) Sarnaselt on Hispaania varahaldusettevõtja poolt emiteeritavad võlakirjad eriti olulised Hispaania panganduse taastumiseks ning see on komisjoni ja EKP toetatav üleminekumeede ja Hispaania pangandussüsteemi ümberkorraldamise lahutamatu osa. Kuna nende emiteerimine on ette nähtud komisjoni ja Hispaania ametiasutuste vahel 23. juulil 2012 alla kirjutatud finantssektori poliitika tingimuslikkust käsitlevas vastastikuse mõistmise memorandumis ning varade üleandmine nõuab komisjoni heakskiitu kui riigiabi meede, mis on kasutusele võetud langenud väärtusega vara kõrvaldamiseks teatud krediidiasutuste bilansist, ning kui nad on tagatud Hispaania valitsuse poolt ja on rahandusasutuste jaoks vastuvõetavaks tagatiseks. Komisjon peaks osana delegeeritud aktist, mille ta vastavalt käesolevale määrusele likviidsuskatte nõude määratlemiseks vastu võtab, käsitlema konkreetseid varasemalt kehtinud nõuete kohaldamise mehhanisme võõrandatava vara suhtes, mille üksused on välja andnud või taganud liidu poolse riigiabile antava heakskiiduga. Sellega seoses peaks komisjon võtma arvesse, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kes arvutavad likviidsusnõuded vastavalt käesolevale määrusele, peaks vähemalt kuni 2023. aasta detsembrini olema lubatud arvestada Hispaania varahaldusettevõtja eelisvõlakirju äärmiselt kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varana.

(109) Aruannete alusel, mis EBA peab esitama, ning likviidsusnõuete kohta delegeeritud akti ettepaneku ettevalmistamisel peaks komisjon samuti kaaluma, kas Iirimaa NAMA või Hispaania varahaldusettevõtjaga sarnaste juriidiliste isikute poolt emiteeritud eelisvõlakirju, mis on loodud samal eesmärgil ja on samuti väga olulised panganduse taastumiseks mõnes muus liikmesriigis, tuleks kohelda samamoodi, kui nad on tagatud vastava liikmesriigi keskvalitsuse poolt ja on rahandusasutuste jaoks vastuvõetavaks tagatiseks.

(110) Täiendava väljavoolu mõõtmise meetodi kindlaksmääramiseks regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel

▼C2

peaks EBA kaaluma sellise mõõtmise meetodina ajalooliste andmete arvestamise standardmeetodit.

(111) Enne stabiilse netorahastamise kordaja (NSFR) kui kohustusliku miinimumstandardi kasutuselevõtmist peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud järgima üldist rahastamise kohustust. Üldine rahastamiskohustus ei tohiks olla kordajaga seotud nõue. Kui enne stabiilse netorahastamise kordaja kasutuselevõtmist võetakse siseriikliku sättega miinimumstandardina kasutusele stabiilse rahastamise kordaja, peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud järgima seda miinimumstandardit.

(112) Lisaks lühiajalistele likviidsusvajadustele peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud töötama välja rahastamisskeemid, mis on stabiilsed pikaajalisemas perspektiivis. Baseli pangajärelevalve komitee leppis 2010. aasta detsembris kokku, et stabiilse netorahastamise kordajat hakatakse miinimumnõudena kasutama alates 1. jaanuarist 2018 ning et Baseli pangajärelevalve komitee näeb ette range aruandluskorra kõnealuse määra seireks üleminekuperioodil ja hindab jätkuvalt kõnealuse nõude mõju finantsturgudele, laenuandmisele ja majanduskasvule, võttes vajaduse korral meetmeid soovimatute tagajärgede vältimiseks. Seega leppis Baseli pangajärelevalve komitee kokku, et stabiilse netorahastamise kordaja puhul kohaldatakse vaatlusperioodi ja et kõnealust määra käsitlevatesse sätetesse lisatakse läbivaatamisklausel. Sellega seoses peaks EBA käesoleva määrusega ette nähtud aruandluse alusel hindama, kuidas stabiilse rahastamise nõue tuleks välja töötada. Kõnealuse hinnangu alusel peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos asjakohaste ettepanekutega, et kehtestada selline nõue 2018. aastaks.

(113) Puudused paljude krediidiasutuste ja investeerimisühingute üldjuhtimises on soodustanud pangandussektoris ülemäärast ja hooletut riskide võtmist, mis on viinud mitmete asutuste maksejõuetuks muutumiseni ja põhjustanud süsteemseid probleeme.

(114) Krediidiasutuste ja investeerimisühingute üldjuhtimistavade seire hõlbustamiseks ja turudistsipliini parandamiseks peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustama oma üldjuhtimiskorra. Nende juhtorganid peaksid heaks kiitma ja avalikustama avalduse, milles kinnitatakse, et kõnealune kord on nõuetekohane ja tõhus.

(115) Selleks et võtta arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute ärimudelite mitmekesisust siseturul, tuleks uurida põhjalikult teatavaid pikaajalisi struktuurilisi nõudeid, nagu stabiilne netorahastamise kordaja ja finantsvõimenduse määr, et edendada eri usaldusväärseid pangandusstruktuure, mis on liidu majandust teeninud ja peaksid seda ka edaspidi tegema.

(116) Järjepidev finantsteenuste osutamine kodumajapidamistele ja ettevõtjatele eeldab stabiilset rahastamisstruktuuri. Pikaajalised rahastamisvood pankadel põhinevates finantssüsteemides paljudes liikmesriikides võivad üldiselt erineda oma tunnuste poolest nendest, mida võib leida teistelt rahvusvahelistelt turgudelt. Lisaks võivad liikmesriigid olla välja töötanud konkreetseid rahastamisskeeme, et tagada stabiilne rahastamine pikaajalisteks investeeringuteks, sealhulgas detsentraliseeritud pangandusstruktuurid, et suunata likviidsust või spetsiaalseid hüpoteegiga tagatud väärtpabereid, millega kaubeldakse väga likviidsetel turgudel või mis kujutavad endast teretulnud investeeringut pikaajalistele investoritele. Selliseid struktuurseid tegureid tuleks hoolikalt arvesse võtta. Sellega

▼C2

seoses on väga oluline, et pärast rahvusvaheliste standardite väljatöötamise lõpuleviimist hindaksid EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu käesoleva määruse kohaselt nõutavate aruannete põhjal, kuidas stabiilse rahastamise nõue tuleks välja töötada, võttes täielikult arvesse liidu pangandusturul olemasolevate rahastamisskeemide mitmekesisust.

(117) Liidus omavahendite määratluse ja käesoleva määruse kohase omavahendite määratluse kohaselt kohaldatavate omavahendite taseme ning usaldatavusnõuete kohaste korrigeerimiste järkjärguliseks lähendamiseks üleminekuperioodi jooksul peaks käesoleva määruse kohaste omavahendite nõuete kehtestamine toimuma järk-järgult. Esmatähtis on tagada, et nende selline järkjärguline kehtestamine oleks kooskõlas liikmesriikide hiljuti tehtud omavahendite nõuete suurendamisega ja liikmesriikides kohaldatava omavahendite määratlusega. Selleks peaksid pädevad asutused üleminekuperioodi jooksul määrama ettenähtud ülem- ja alampiiri vahemikus kindlaks selle, kui kiiresti kehtestatakse käesoleva määruse kohane omavahendite tase ja usaldatavusnõuete kohased korrigeerimised.

(118) Selleks et hõlbustada sujuvat üleminekut praegu liikmesriikides kohaldatavatelt erinevatelt usaldatavusnõuete kohastelt korrigeerimistelt käesoleva määrusega ette nähtud usaldatavusnõuete kohasele korrigeerimisele, peaks pädevatel asutustel olema õigus jätkata üleminekuperioodil krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt selliste omavahendites tehtavate usaldatavusnõuete kohaste korrigeerimiste nõudmist, mis erinevad käesolevast määrusest.

(119) Selleks et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel oleks piisavalt aega enda uue nõutava omavahendite taseme ja määratlusega vastavusseviimiseks, tuleks 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2021 järk-järgult arvata omavahenditest välja teatavad kapitaliinstrumendid, mis ei vasta käesoleva määruse kohasele omavahendite määratlusele. Lisaks tuleks piiratud ajavahemiku jooksul täielikult aktsepteerida omavahenditena teatavaid riigi poolse kapitalisüstiga seotud instrumente. Lisaks peaks teatavatel tingimustel ülekurss, mis on seotud kirjetega, mis direktiivi 2006/48/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt kvalifitseerusid omavahenditena, kvalifitseeruma esimese taseme põhiomavahenditena.

(120) Selleks et tagada järkjärguline üleminek krediidiasutuste ja investeerimisühingute ühtsetele avalikustamisnõuetele, mille eesmärk on anda turuosalistele täpset ja põhjalikku teavet iga krediidiasutuse ja investeerimisühingu riskiprofiili kohta, tuleks avalikustamisnõuded kehtestada järk-järgult.

(121) Selleks et võtta arvesse turusuundumusi ja kogemusi käesoleva määruse kohaldamisel, peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruanded koos õigusaktide ettepanekutega, kui see on asjakohane, omavahendite nõuete võimaliku mõju kohta majandustsüklile, pandikirjadest tulenevate riskipositsioonidega seotud omavahendite nõuetele, suurtele riskide kontsentreerumistele, likviidsusnõuetele, finantsvõimendusele, ülekantud krediidiriski positsioonidele, vastaspoole krediidiriskile ja esmase riskipositsiooni meetodile, jaenõuetele, aktsepteeritud kapitali määratlusele ja käesoleva määruse kohaldamise astmele.

▼C2

(122) Krediidiasutuste õigusraamistiku esmane eesmärk peaks olema tagada reaalmajandusele eluliselt oluliste teenuste toimimine, piirates samal ajal moraaliriski. Selle eesmärgi toetamise üks keskseid vahendeid võiks olla jae- ja investeerimispanganduse tegevuse struktuurne eraldamine pangandusgrupis. Praeguse regulatiivse raamistiku ükski säte ei tohiks seetõttu takistada taoliseks eraldamiseks vajalike meetmete kasutuselevõttu. Komisjonilt tuleks nõuda liidus struktuurse eraldamise küsimuse analüüsimist ja Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande esitamist koos seadusandliku akti ettepanekutega, kui see on asjakohane.

(123) Sarnaselt tuleks hoiustajate kaitsmiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks lubada liikmesriikidel võtta vastu ka struktuurimeetmeid, mille kohaselt selles liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutused peaksid vähendama oma nõudeid erinevate juriidiliste isikute vastu sõltuvalt nende tegevusest, olenemata selle tegevuse kohast. Kuna sellistel meetmetel võib olla negatiivne mõju seoses siseturu killustamisega, tuleks neid aga heaks kiita ainult rangetel tingimustel enne tulevase õigusakti jõustumist, millega ühtlustatakse selgelt sellised meetmed.

(124) Käesolevas määruses sätestatud nõuete täpsustamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 vastu õigusakte seoses käesoleva määruse tehniliste kohandustega, et selgitada määratlusi, tagada käesoleva määruse ühtne kohaldamine või võtta arvesse suundumusi finantsturgudel; viia terminoloogia vastavusse edasiste asjakohaste õigusaktidega ja piiritleda määratlusi kooskõlas nendega; kohandada käesoleva määruse kohaseid omavahendite sätteid, et võtta arvesse raamatupidamisstandardite või liidu õiguse arengut või järelevalvealase tegevuse lähendamist; laiendada standardmeetodi või sisereitingute meetodi jaoks riskipositsioonide klasside loetelu, et võtta arvesse finantsturgude arengut; kohandada teatavaid kõnealuste riskipositsioonide klassidega seotud summasid, et võtta arvesse inflatsiooni mõju; kohandada bilansiväliste kirjete loetelu ja klassifitseerimist; ning kohandada vastaspoole krediidiriski käsitlemise, standardmeetodi ja sisereitingute meetodi, krediidiriski maandamise, väärtpaberistamise, operatsiooniriski, tururiski, likviidsuse, finantsvõimenduse ja avalikustamise erisätteid ja tehnilisi kriteeriume, et võtta arvesse finantsturgude, raamatupidamisstandardite või liidu õiguse arengut, või seoses järelevalvealase tegevuse ja riskijuhtimise lähendamisega ning direktiivi 2004/39/EÜ reguleerimisalaga seonduvate eri küsimuste läbivaatamise tulemuse arvessevõtmisega.

(125) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses käesoleva määruse kohase omavahendite taseme või riskikaalude ajutise vähendamisega, et võtta arvesse konkreetseid asjaolusid; selgitada teatavate riskipositsioonide suhtes tehtavaid erandeid käesoleva määruse kohastest suurt riskide kontsentreerumist käsitlevatest sätetest; täpsustada kauplemisportfelliga seotud omavahendite nõuete arvutamiseks vajalikke teatavaid summasid, et võtta arvesse suundumusi majanduse ja rahanduse valdkonnas; kohandada investeerimisühingute kategooriaid, mille suhtes võib kohaldada teatavaid erandeid nõutavast omavahendite tasemest, et võtta arvesse suundumusi finantsturgudel; selgitada käesoleva määruse

▼C2

ühtse kohaldamise tagamiseks nõuet, et investeerimisühingul peaks olema omavahendeid summas, mis võrdub ühe neljandikuga nende eelmise aasta püsivatest üldkuludest; määrata kindlaks omavahendite elemendid, millest tuleks maha arvata krediidiasutuse või investeerimisühingu osalus asjaomaste üksuste instrumentides; kehtestada täiendavad üleminekusätted seoses kindlustusmatemaatilise kasu või kahju käsitlemisega krediidiasutuse või investeerimisühingu kindlaksmääratud hüvitisega pensionikohustuste mõõtmisel. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistustöö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(126) Kooskõlas deklaratsiooniga nr 39 (ELi toimimise lepingu artikli 290 kohta) peaks komisjon finantsteenuste valdkonnas delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel jätkama konsulteerimist liikmesriikide määratud ekspertidega, nagu juba tavaks on kujunenud.

(127) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid tagama ühtsuse ning võrdsed tingimused hoiustajatele, investoritele ja tarbijatele ning nende asjakohase kaitse kogu liidus. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada liidu õiguses kindlaksmääratud valdkondades komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. EBA peaks tagama tehniliste standardite koostamisel tõhusad haldus- ja aruandlusmenetlused. Aruannete vormid peaksid olema proportsionaalsed krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.

(128) Komisjon peaks EBA väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud seoses vastastikuste seltside, ühistute, hoiuasutuste ja samalaadsete krediidiasutuste ja investeerimisühingutega, teatavate omavahenditesse kuuluvate instrumentidega, usaldatavusnõuete kohaste korrigeerimistega, mahaarvamistega omavahenditest, täiendavate omavahenditesse kuuluvate instrumentidega, vähemusosalustega, panganduse abiteenustega, krediidiriskiga korrigeerimise käsitlemisega, makseviivituse tõenäosusega, makseviivitusest tingitud kahjumääraga, varale riskikaalu määramise meetoditega, järelevalvetavade lähendamisega, likviidsusega ja omavahendite suhtes kohaldatava üleminekukorraga, vastu võtma vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 delegeeritud õigusaktidega ja määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras. Eriti oluline on, et komisjon viiks oma ettevalmistustöö käigus läbi vastavaid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. EBA ja komisjon peaksid tagama, et kõnealuseid standardeid ja nõudeid oleks võimalik kohaldada kõigi asjaomaste asutuste suhtes viisil, mis on proportsionaalne nende asutuste ning nende tegevuse iseloomu, ulatuse ja keerukusega.

▼C2

(129) Mõningate käesolevas määruses ette nähtud delegeeritud õigusaktide rakendamine, näiteks delegeeritud aktid likviidsuskatte nõuete kohta, võib avaldada järelevalve alla kuuluvatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ning reaalmajandusele olulist mõju. Komisjon peaks tagama Euroopa Parlamendi ja nõukogu pideva põhjaliku teavitamise asjaomastest arengutest rahvusvahelisel tasandil ja komisjoni antud hetke seisukohast juba enne delegeeritud õigusaktide avaldamist.

(130) Samuti peaks komisjonil olema õigus võtta rakendusaktidena ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15 vastu EBA väljatöötatud rakenduslikke tehnilisi standardeid seoses konsolideerimisega, ühisotsustega, aruandlusega, avalikustamisega, hüpoteegiga tagatud riskipositsioonidega, riski hindamisega, varale riskikaalude määramise meetoditega, riskikaaludega ja teatavate riskipositsioonide täpsustamisega, optsioonide ja ostutähtede käsitlemisega, omakapitali instrumentide ja välisvaluuta positsioonidega, sisemudelite kasutamisega, finantsvõimendusega ja bilansiväliste kirjetega.

(131) Võttes arvesse käesoleva määruse kohaselt vastu võetavate regulatiivsete tehniliste standardite üksikasju ja arvu, peaks saama siis, kui komisjon võtab vastu regulatiivse tehnilise standardi, mis on EBA poolt esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõuga ühesugune, pikendada ühe kuu võrra ajavahemikku, mille jooksul Euroopa Parlament ja nõukogu võivad esitada vastuväiteid regulatiivsele tehnilisele standardile, kui see on asjakohane. Lisaks peaks komisjon püüdma võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu aegsasti, et võimaldada Euroopa Parlamendil ja nõukogul kasutada täies ulatuses kontrolliperioodi, võttes arvesse regulatiivse tehnilise standardi mahtu ja keerukust ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu kodukorra üksikasju, töögraafikut ja koosseisu.

(132) Suurema läbipaistvuse tagamiseks peaks EBA alustama konsultatsioone seoses käesolevas määruses osutatud tehniliste standardite eelnõudega. EBA ja komisjon peaksid ühtlasi alustama võimalikult kiiresti käesolevas määruses sätestatud aruannete koostamist likviidsusnõuete ja finantsvõimenduse kohta.

(133) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ([1]).

(134) Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 345, milles nähakse ette, et aluslepingud ei mõjuta mingil viisil omandi õiguslikku režiimi liikmesriikides, ei soodusta ega diskrimineeri käesolev määrus selle kohaldamisalasse kuuluvaid omandiõiguse liike.

([1]) ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

▼C2

(135) Euroopa andmekaitseinspektoriga on kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikega 2 konsulteeritud ning ta on esitanud arvamuse ([1]).

(136) Määrust (EL) nr 648/2012 tuleks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

I JAOTIS

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed eeskirjad üldiste usaldatavusnõuete kohta, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle üle teostatakse järelevalvet direktiivi 2013/36/EL alusel, peavad täitma seoses järgmisega:

a) krediidiriski, tururiski, operatsiooniriski ja arveldusriski täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementide puhul esitatavad omavahendite nõuded;

b) riskide kontsentreerumise piiramise nõuded;

c) pärast artiklis 460 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumist likviidsusriski täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementide puhul esitatavad likviidsusnõuded;

d) punktidega a, b ja c ja finantsvõimendusega seotud aruandlusnõuded;

e) avalikustamise nõuded.

Käesoleva määrusega ei reguleerita avalikustamise nõudeid, mida direktiivi 2013/36/EL kohaselt kohaldatakse pädevate asutuste suhtes krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja nende üle toimuva järelevalve valdkonnas.

Artikkel 2

Järelevalvevolitused

Selleks et tagada vastavus käesoleva määrusega, on pädevatel asutustel direktiivis 2013/36/EL sätestatud volitused ja nad järgivad kõnealuses direktiivis sätestatud menetlusi.

([1]) ELT C 175, 19.6.2012, lk 1.

▼C2

Artikkel 3

Rangemate nõuete kohaldamine krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt

Käesoleva määrusega ei takistata krediidiasutustel ja investeerimisühingutel hoidmast suuremaid omavahendeid ja nende komponente või kohaldamast rangemaid meetmeid, kui on ette nähtud käesoleva määrusega.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „krediidiasutus” — ettevõtja, kelle majandustegevuseks on hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite võtmine avalikkuselt ning oma arvel ja nimel laenu andmine;

2) „investeerimisühing” — direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud isik, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiiviga kehtestatud nõudeid, välja arvatud:

a) krediidiasutused;

b) kohalikud ettevõtjad;

c) ettevõtjad, kellel ei ole lubatud osutada direktiivi 2004/39/EÜ I lisa B jaos nimetatud kõrvalteenust nr 1, kes tegelevad ainult ühe või mitme eespool nimetatud direktiivi I lisa A jao punktides 1, 2, 4 ja 5 osutatud investeerimisteenuse osutamise või seal loetletud tegevusega ning kellel ei ole lubatud hoida oma klientidele kuuluvat raha või väärtpabereid ja kes ei või sellepärast oma klientide ees kunagi võlgu jääda.

3) „krediidiasutused ja investeerimisühingud” või „krediidiasutus või investeerimisühing” — nii krediidiasutus kui ka investeerimisühing;

4) „kohalik ettevõtja” — ettevõtja, kes tegutseb enda arvel futuuri-, optsiooni- või muude tuletisinstrumentide turgudel ja hetketurgudel ainsa eesmärgiga maandada tuletisinstrumentide turgudel positsioonide riske või kes tegutseb nende turgude teiste liikmete arvel ja keda tagavad samade turgude kliirivad liikmed, kui sellise ettevõtja sõlmitud lepingute täitmise tagamise eest vastutavad samade turgude kliirivad liikmed;

5) „kindlustusandja” — kindlustusandja nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)) ([1]) artikli 13 punktis 1;

6) „edasikindlustusandja” — edasikindlustusandja nagu see on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 4;

([1]) ELT L 335, 17.12.2009, lk 1.

▼C2

7) „ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja” –Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) ([1]) artikli 1 lõikes 2 määratletud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond), sealhulgas, kui ei ole teisiti sätestatud, sarnase tegevusega kolmanda riigi üksused, mis kuuluvad liidu õiguse või sellise kolmanda riigi õigusaktide kohase järelevalve alla, kes kohaldab liidus kohaldatavate järelevalvealaste ja regulatiivsete nõuetega vähemalt samaväärseid nõudeid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) ([2]) artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivne investeerimisfond või nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis aa määratletud kolmanda riigi alternatiivne investeerimisfond;

8) „avaliku sektori asutused” — mittetulunduslikud haldusorganid, kes vastutavad keskvalitsuste, piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste ees, või asutuste ees, kes täidavad samu kohustusi kui piirkondlikud valitsused ja kohalikud omavalitsused, või keskvalitsustele, piirkondlikele valitsustele või kohalikele omavalitsustele kuuluvad või nende asutatud ja toetatavad otseselt tagatud mittetulunduslikud ettevõtjad ning võib samuti hõlmata seadusega ette nähtud end ise juhtivaid organeid, kes on avaliku järelevalve all;

9) „juhtorgan” — juhtorgan nagu see on määratletud direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 7;

10) „kõrgem juhtkond” — kõrgem juhtkond nagu see on määratletud direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 9;

11) „süsteemne risk” — süsteemne risk nagu see on määratletud direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 10;

12) „mudelirisk” — mudelirisk nagu see on määratletud direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 11;

13) „väärtpaberistamise tehingu algataja” –üksus, mis:

   a) oli ise või endaga seotud üksuste kaudu otseselt või kaudselt seotud algse lepinguga, millega tekkisid võlgniku või potentsiaalse võlgniku kohustused või potentsiaalsed kohustused, millest väärtpaberistatav riskipositsioon tuleneb, või

   b) enda arvel ostab nõuded kolmanda isiku vastu ja seejärel väärtpaberistab need;

14) „sponsor” — muu kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing, kes koostab varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi või muu väärtpaberistamise skeemi, mille alusel ostetakse kolmandatelt isikutelt nõudeid, ja haldab seda;

([1]) ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.
([2]) ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

▼C2

15) „emaettevõtja”:

a) emaettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artiklite 1 ja 2 tähenduses;

b) direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 3. ja 4. peatüki II jao ning VIII jaotise ning käesoleva määruse V osa kohaldamisel emaettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses ja mis tahes ettevõtja, kellel on tegelik valitsev mõju teise ettevõtja üle.

16) „tütarettevõtja”:

a) tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artiklite 1 ja 2 tähenduses;

b) tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses ja mis tahes ettevõtja, kelle üle emaettevõtjal on tegelik valitsev mõju.

Tütarettevõtjate tütarettevõtjaid käsitatakse samuti esialgse emaettevõtja tütarettevõtjatena;

17) „filiaal” — tegevusüksus, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu juriidiliselt sõltuv osa ning mis teostab otseselt kõiki või mõningaid krediidiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevusele omaseid tehinguid;

18) „abiettevõtja” — ettevõtja, kelle põhitegevus on kinnisvara omamine või haldamine, andmetöötlusteenuste korraldamine või sarnane tegevus, millel on ühe või mitme krediidiasutuse või investeerimisühingu põhitegevusala suhtes abistav funktsioon;

19) „varahaldusettevõtja” — direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 5 määratletud varahaldusettevõtja või direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis b määratletud alternatiivse investeerimisfondi valitseja, kaasa arvatud (kui ei ole sätestatud teisiti) kolmandate riikide ettevõtjad, kelle tegevus on sarnane ja kelle suhtes kohaldatakse sellise kolmanda riigi õigust, kus kehtivad liidus kohaldatavate järelevalvealaste ja regulatiivsete nõuetega vähemalt samaväärsed nõuded;

20) „finantsvaldusettevõtja” — finantseerimisasutus, kelle tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidiasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused, millest vähemalt üks on krediidiasutus või investeerimisühing, ja kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja;

21) „segafinantsvaldusettevõtja” — segafinantsvaldusettevõtja nagu see on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15;

22) „segavaldusettevõtja” — emaettevõtja, kes ei ole finantsvaldusettevõtja ega krediidiasutus või investeerimisühing ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjatest vähemalt üks on krediidiasutus või investeerimisühing;

23) „kolmanda riigi kindlustusandja” — kolmanda riigi kindlustusandja nagu see on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 3;

▼C2

24) „kolmanda riigi edasikindlustusandja” — kolmanda riigi edasikindlustusandja nagu see on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 6;

25) „kolmandate riikide tunnustatud investeerimisühing” — äriühing, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) mis juhul, kui see oleks asutatud liidus, kuuluksid investeerimisühingu määratluse alla;

b) mis on saanud kolmandas riigis tegevusloa;

c) mille suhtes kohaldatakse ja mis täidab usaldatavusnõudeid, mida pädevad asutused peavad vähemalt niisama rangeks, kui on käesolevas määruses või direktiivis 2013/36/EL sätestatud nõuded;

26) „finantseerimisasutus” — ettevõtja, kes ei ole investeerimisühing ega krediidiasutus ning kelle põhitegevuseks on osaluste omandamine või tegelemine ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2 kuni 12 ja punktis 15 loetletud tegevusega, sealhulgas finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad, makseasutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ (makseteenuste kohta siseturul) [1] tähenduses ja varahaldusettevõtjad, kuid mitte kindlustusvaldusettevõtjad ega segakindlustusvaldusettevõtjad nagu need on määratletud vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktides f ja g;

27) „finantssektori ettevõtja” — üks järgmistest:

a) krediidiasutus või investeerimisühing;

b) finantseerimisasutus;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud finantsseisundiga hõlmatud abiettevõtja;

d) kindlustusandja;

e) kolmanda riigi kindlustusandja;

f) edasikindlustusandja;

g) kolmanda riigi edasikindlustusandja;

h) kindlustusvaldusettevõtja nagu see on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis f;

k) ettevõtja, kes on jäetud direktiivi 2009/138/EÜ reguleerimisalast välja vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 4;

l) kolmanda riigi ettevõtja, kelle põhitegevus on võrreldav punktides a kuni k nimetatud mis tahes üksuse tegevusega;

[1] ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

▼C2

28) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing” — liikmesriigis tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, millel on krediidiasutusest või investeerimisühingust või finantseerimisasutusest tütarettevõtja või millel on sellises asutuses või ühingus osalus ja mis ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

29) „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing” — liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei ole mõne teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu, mis tahes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

30) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” — finantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

31) „ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” — liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega mõnes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

32) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” — segafinantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

33) „ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” — liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega mõnes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

34) „keskne vastaspool” — määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 1 määratletud keskne vastaspool;

35) „osalus” — nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) ([1]) artikli 17 esimeses lauses määratletud osalus või äriühingus vähemalt 20 % hääleõiguste või kapitali otsene või kaudne omamine;

36) „oluline osalus” — otsene või kaudne osalus ettevõtjas, mis moodustab vähemalt 10 % selle ettevõtja kapitalist või hääleõigustest või mis võimaldab avaldada olulist mõju tema juhtimisele;

([1]) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

▼C2

37) „kontroll” –direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1, mida asjakohasel juhul täiendavad krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel kohaldatavad raamatupidamisstandardid, määratletud suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või sarnane suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

38) „märkimisväärne seos” — olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud mis tahes järgmisel viisil:

a) osaluse kaudu, kus otseselt või kontrollisuhte kaudu omatakse vähemalt 20 % ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;

b) kontrollisuhte kaudu;

c) mõlema või kõigi nende isikute alaline seos ühe ja sama kolmanda isikuga kontrollisuhte kaudu;

39) „omavahel seotud klientide rühm” — on üks järgmistest:

a) vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut, kes, kui ei ole osutatud teisiti, moodustavad riski seisukohast terviku, kuna üks neist kontrollib kas otseselt või kaudselt teist või teisi;

b) vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut, kelle vahel ei ole alapunktis a kirjeldatud kontrollisuhet, kuid keda tuleb riski seisukohast pidada tervikuks, kuna nad on omavahel sedavõrd tihedalt seotud, et kui üks neist peaks sattuma finantsraskustesse, eriti rahastamis- või tagasimakseraskustesse, siis tekib ka teisel või kõigil teistel tõenäoliselt rahastamis- või tagasimakseraskusi.

Piiramata punktide a ja b kohaldamist, kui keskvalitsus otseselt kontrollib enam kui üht füüsilist või juriidilist isikut või on otseselt ja tihedalt seotud enam kui ühe füüsilise või juriidilise isikuga, siis kogumit, mille moodustab keskvalitsus koos vastavalt alapunktile a tema poolt otseselt või kaudselt kontrollitavate füüsiliste ja juriidiliste isikutega või koos füüsiliste ja juriidiliste isikutega, kellega keskvalitsus vastavalt alapunktile b on tihedalt seotud, ei pruugi käsitada kui omavahel seotud klientide rühma. Selle asemel võib keskvalitsuse ja teiste füüsiliste ja juriidiliste isikute poolt moodustatud omavahel seotud klientide rühma olemasolu hinnata eraldi iga isiku puhul, keda keskvalitsus otseselt kontrollib vastavalt punktile a või kes on temaga tihedalt seotud vastavalt punktile b, ja kõikide füüsiliste või juriidiliste isikute puhul, keda see isik otseselt kontrollib vastavalt punktile a või kes on selle isikuga otseselt ja tihedalt seotud vastavalt punktile b, kaasa arvatud keskvalitsus. Sama kehtib piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste puhul, kelle suhtes kohaldatakse artikli 115 lõiget 2.

40) „pädevad asutused” — siseriikliku õiguse kohaselt ametlikult tunnustatud ametiasutused või organid, kellele on siseriikliku õigusega antud volitused teostada kõnealuses liikmesriigis toimiva järelevalvesüsteemi osana järelevalvet krediidiasutuste ja investeerimisühingute üle;

▼C2

41) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” — pädev asutus, kes vastutab ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute üle konsolideeritud alusel teostatava järelevalve eest;

42) „tegevusluba” — ametiasutuse poolt mis tahes vormis välja antud juriidiline dokument, millega antakse luba tegutsemiseks;

43) „päritoluliikmesriik” — liikmesriik, kus on krediidiasutusele või investeerimisühingule antud tegevusluba;

44) „vastuvõttev liikmesriik” — liikmesriik, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on filiaal või kus ta osutab teenuseid;

45) „Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad” — liikmesriikide keskpangad, kes on Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, ja Euroopa Keskpank;

46) „keskpangad” — Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad ja kolmandate riikide keskpangad;

47) „konsolideeritud olukord” — olukord, mis tuleneb käesoleva määruse nõuete kohaldamisest vastavalt I osa II jaotise 2. peatükile ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes selliselt, nagu kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing moodustaks koos ühe või mitme teise üksusega ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu;

48) „konsolideeritud alusel” — konsolideeritud olukorra alusel;

49) „allkonsolideeritud alusel” — emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja (välja arvatud üksuste alagrupi) konsolideeritud olukorra alusel või sellise emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel, kes ei ole kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;

50) „finantsinstrumendid” — mis tahes järgmine instrument:

   a) leping, millega ühele lepingupoolele tekib finantsvara ja teisele lepingupoolele finantskohustus või omakapitali instrument;

   b) direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jaos määratletud mis tahes instrument;

   c) tuletisinstrument;

   d) esmane finantsinstrument;

   e) sularahainstrument.

   Punktides a, b ja c osutatud instrumendid on finantsinstrumendid ainult juhul, kui nende väärtus tuleneb aluseks oleva finantsinstrumendi või muu alusvara hinnast, määrast või indeksist;

51) „algkapital” — krediidiasutuste puhul direktiivi 2013/36/EL artiklis 12 ja investeerimisühingute puhul kõnealuse direktiivi IV jaotises määratletud omavahendite suurus ja liigid;

▼C2

52) „operatsioonirisk” — risk saada kahju sisemiste protsesside, inimeste tegevuse ja süsteemide ebaadekvaatse toimimise või mittetoimimise või väliste sündmuste tagajärjel; see hõlmab ka õiguslikku riski;

53) „lahjendusrisk” — risk, et saadaoleva summa suurus väheneb võlgniku rahalise või mitterahalise krediteerimise tõttu;

54) „makseviivituse tõenäosus” — vastaspoole makseviivituse tõenäosus üheaastase ajavahemiku jooksul;

55) „makseviivitusest tingitud kahjumäär” — vastaspoole makseviivitusest riskipositsioonile tuleneva kahju ja makseviivituse hetkeks tasumata summa suhe;

56) „ümberhindlustegur” — sellise krediidilimiidi, mis on praegu kasutamata, kuid mida saaks seetõttu kasutada ja mis oleks seega makseviivituse hetkeks tasumata, suhe praegu kasutamata krediidilimiiti, mille mahu määrab kokkulepitud limiit, kui kokkuleppimata limiit ei ole suurem;

57) „krediidiriski maandamine” — tehnika, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab selleks, et vähendada hoitava riskipositsiooni või hoitavate riskipositsioonidega kaasnevat krediidiriski;

58) „otsene krediidiriski kaitse” — krediidiriski maandamise tehnika, mille puhul krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsiooniga kaasneva krediidiriski vähendamine tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu õigusest vastaspoole makseviivituse või vastaspoolega seotud muude kindlaksmääratud krediidisündmuste korral teatavad varad või summad realiseerida või saavutada nende üleandmine või sissenõudmine või need enda omandisse jätta või vähendada riskipositsiooni summat summa võrra või asendada see summaga, mis vastab riskipositsiooni summa ja krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu oleva nõude summa vahelisele erinevusele;

59) „kaudne krediidiriski kaitse” — krediidiriski maandamise tehnika, mille puhul krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsiooniga kaasneva krediidiriski vähendamine tuleneb kolmanda isiku kohustusest tasuda teatav summa laenuvõtja makseviivituse või muude kindlaksmääratud krediidisündmuste korral;

60) „raha sarnane instrument” — krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud hoiusesertifikaat, võlakiri, sealhulgas pandikiri, või mis tahes muu allutamata instrument, mille eest on krediidiasutusele või investeerimisühingule juba täielikult makstud ja mille krediidiasutus või investeerimisühing ostab tingimusteta tagasi nimiväärtuses;

61) „väärtpaberistamine” — tehing või skeem, millega nõude või nõuete kogumiga seonduv krediidirisk kantakse üle erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele ja millel on mõlemad järgmised tunnused:

   a) tehingu või skeemi raames tehtavad maksed sõltuvad nõude või nõuete kogumi tulemusnäitajatest;

   b) kahjude jaotuse tehingu või skeemi kehtivusaja jooksul määrab see, kuidas väärtpaberistamise seeriad on allutatud;

▼C2

62) „edasiväärtpaberistamine” — väärtpaberistamine, mille puhul aluspositsioonide kogumiga seonduv risk kantakse üle erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele ning vähemalt üks aluspositsioon on väärtpaberistamise positsioon;

63) „väärtpaberistamise positsioon” — väärtpaberistamisest tulenev riskipositsioon;

64) „edasiväärtpaberistamise positsioon” — edasiväärtpaberistamisest tulenev riskipositsioon;

65) „krediidikvaliteedi parandamine” — leping, mille kohaselt väärtpaberistamise positsiooni krediidikvaliteeti parandatakse võrreldes sellega, mis see oleks olnud ilma parandamiseta, sealhulgas parandamine sama väärtpaberistamise madalama nõudeõiguse järguga seeriate ja muude krediidiriski kaitse liikide kaudu;

66) „väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja” — juriidilisest isikust usaldusfond (*trust*) või muu ettevõtja, mis ei ole krediidiasutus või investeerimisühing ja mis on loodud ühe või mitme väärtpaberistamise läbiviimise eesmärgil ja mille tegevus on piiratud selle eesmärgi saavutamiseks vajalikuga ja mille struktuuri eesmärk on eraldada väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kohustused väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustustest ning milles majanduslikku huvi omavad isikud võivad oma osalust ilma piiranguteta pantida või vahetada;

67) „väärtpaberistamise seeria” — lepingust tulenev krediidiriski segment, mis on seotud teatud riskipositsiooni või riskipositsioonidega, mille puhul positsiooniga ühes segmendis kaasneb suurem või väiksem krediidikahju risk kui sama suure positsiooniga mis tahes teises segmendis, arvestamata krediidiriski kaitset, mida kolmandad isikud annavad vahetult kõnealuses segmendis või muudes segmentides positsioone hoidvatele isikutele;

68) „turuhinnas hindamine” — positsioonide hindamine hõlpsasti kättesaadavate sulgemishindade põhjal, mille allikad on sõltumatud (sealhulgas börsihinnad, börsisaali ekraanihinnad või mitme sõltumatu hea reputatsiooniga maakleri noteeringud);

69) „mudelipõhine hindamine” — mis tahes hindamine, mille korral kasutatakse võrdlusalust, ekstrapoleerimist või muud ühel või mitmel turusisendil põhinevat arvutust;

70) „sõltumatu hinnakontroll” — protsess, mille abil kontrollitakse korrapäraselt turuhindade või mudeli sisendite täpsust ja sõltumatust;

71) „aktsepteeritud kapital”:

a) II osa III jaotise kohaldamisel on see järgmiste elementide summa:

▼C2

i) artiklis 25 osutatud esimese taseme omavahendid ilma artikli 36 lõike 1 punkti k alapunktis i sätestatud mahaarvamiseta;

ii) artiklis 71 osutatud teise taseme omavahendid, mis on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad, arvestatuna käesoleva punkti alapunkti i kohaselt;

b) artikli 97 ja IV osa kohaldamisel on see järgmiste elementide summa:

i) artiklis 25 osutatud esimese taseme omavahendid;

ii) artiklis 71 osutatud teise taseme omavahendid, mis on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad;

72) „tunnustatud börsid” — börsid, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) nad on reguleeritud turud;

b) neil on kliirimissüsteem, mille kohaselt II lisas loetletud lepingud peavad vastama igapäevase võimendustagatise nõuetele, mis pädevate asutuste arvates tagavad asjakohase kaitse;

73) „vabatahtlikud pensionihüvitised” — tõhustatud pensionihüvitised, mida krediidiasutus või investeerimisühing vabatahtlikult võimaldab töötajale osana nimetatud töötaja muutuvtasu paketist ja mis ei hõlma töötajale äriühingu pensioniskeemi raames kogunenud hüvitisi;

74) „hüpoteekimisväärtus” — kinnisvara väärtus, mis on kindlaks määratud konservatiivse hinnanguga vara turustatavuse kohta tulevikus, võttes arvesse vara pikaajalisi püsiomadusi, tavapäraseid ja kohalikke turutingimusi, vara praegust kasutust ja muid võimalikke kasutusviise;

75) „elamukinnisvara” — eluase, milles elab eluaseme omanik või üürnik, sealhulgas õigus elada sellise elamuühistu korteris nagu Rootsi elamuühistud.

76) „turuväärtus” — kinnisvara puhul eeldatav summa, mille eest peaks saama anda kinnisvara hindamiskuupäeval huvitatud müüjalt huvitatud ostjale üle pärast nõuetekohast turustamist turutingimustel tehtava tehingu alusel, milles pooled osalesid teadlikult, kaalutletult ja ilma sunnita;

77) „kohaldatav raamatupidamistava” — määruse (EÜ) nr 1606/2002 või direktiivi 86/635/EMÜ kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatavad raamatupidamisstandardid;

78) „üheaastane makseviivituse määr” — kuupäevale T eelnenud üheaastase ajavahemiku jooksul aset leidnud makseviivituse juhtude arvu ja üks aasta enne kõnealust kuupäeva asjaomasesse reitinguklassi või kogumisse määratud võlgnike arvu suhe;

79) „spekulatiivse kinnisvara soetamise rahastamine” — laenud kinnisvaraga seotud maatüki soetamiseks või arendamiseks või sellele ehitamiseks või kinnisvara jaoks või seoses sellega, kavatsusega see kasumi teenimise eesmärgil edasi müüa;

▼C2

80) „kaubanduse rahastamine” — rahastamine, sealhulgas garantiid, mis on seotud kaupade ja teenuste vahetusega fikseeritud lühiajalise lõpptähtajaga (üldjuhul alla ühe aasta), automaatse pikenduseta finantstoodete kaudu;

81) „riiklikult toetatavad ekspordikrediidid” — laenud või krediidid kauba ja teenuste ekspordi rahastamiseks, mida tagab, kindlustab või otseselt rahastab ametlik ekspordikrediidi agentuur;

82) „repoleping” ja „pöördrepoleping” — mis tahes leping, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing või nende vastaspool võõrandab väärtpaberid, kaubad või garantiiga tagatud õigused, mis on seotud väärtpaberite või kaupade omandiõigusega, kui kõnealuse garantii on andnud tunnustatud börs, kellel on õigused nendele väärtpaberitele või kaupadele, ja kõnealuse lepinguga ei ole krediidiasutusel või investeerimisühingul lubatud võõrandada ega pantida ühtegi väärtpaberit ega kaupa samaaegselt rohkem kui ühele vastaspoolele ja on pandud talle siduv kohustus need tagasi osta, või samalaadsete asendusväärtpaberite või kaupadega, mille hind on lepingus fikseeritud ja mille tagasiostmise kuupäev on võõrandaja poolt kindlaks määratud või määratav; kusjuures väärtpabereid või kaupasid müüvale krediidiasutusele või investeerimisühingule on see repoleping ja neid ostvale krediidiasutusele või investeerimisühingule pöördrepoleping;

83) „repotehing” — määratluse „repoleping” või „pöördrepoleping” alla kuuluv mis tahes tehing;

84) „lihtne repoleping” — üksiku vara või sarnase lihtvara repotehing vastandina varade kogumi repotehingule.

85) „kauplemise eesmärgil hoitavad positsioonid” — mis tahes järgmised positsioonid:

a) omandipositsioonid ning klientide teenindamisest ja turutegemisest tulenevad positsioonid;

b) positsioonid, mis kavatsetakse lühikese aja jooksul edasi müüa;

c) positsioonid, mille eesmärk on saada kasu ostu- ja müügihinna tegelikest või oodatavatest lühiajalistest erinevustest või muudest hinna- või intressimäära kõikumistest;

86) „kauplemisportfell” — kõik sellised positsioonid finantsinstrumentides ja kaupades, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kas kauplemise eesmärgil või selleks, et maandada kauplemise eesmärgil hoitavaid positsioone;

87) „mitmepoolne kauplemissüsteem” — mitmepoolne kauplemissüsteem nagu see on määratletud direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõikes 15;

▼C2

88) „nõuetele vastav keskne vastaspool” — keskne vastaspool, kes on saanud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaselt tegevusloa või kes on tunnustatud vastavalt selle määruse artiklile 25;

89) „tagatisfond” — keskse vastaspoole poolt määruse (EL) nr 648/2012 artikli 42 kohaselt loodud ja selle määruse artikli 45 kohaselt kasutatav fond;

90) „eelrahastatud osamaks keskse vastaspoole tagatisfondi” — osamaks, mille krediidiasutus või investeerimisühing maksab keskse vastaspoole tagatisfondi;

91) „kauplemisriski positsioon” — kliiriva liikme või kliendi praegune riskipositsioon, sealhulgas kliirivale liikmele või kliendile tasumisele kuuluv, kuid veel saamata variatsioonitagatis, ja võimalik tulevane riskipositsioon keskse vastaspoole suhtes, mis tuleneb artikli 301 lõike 1 punktides a kuni e loetletud lepingutest ja tehingutest, samuti alustamise tagatis;

92) „reguleeritud turg” — reguleeritud turg nagu see on määratletud direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 punktis 14;

93) „finantsvõimendus” — krediidiasutuse või investeerimisühingu vara, bilansiväliste kohustuste ning maksmise, ülekandmise või tagatise andmisega seotud tingimuslike kohustuste, sealhulgas saadud rahalistest vahenditest, võetud siduvatest kohustustest, tuletisinstrumentidest või repolepingutest tulenevate kohustuste, välja arvatud selliste kohustuste, mida saab jõustada ainult krediidiasutuse või investeerimisühingu likvideerimise ajal, suhteline suurus võrrelduna kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditega;

94) „ülemäärase finantsvõimenduse risk” — risk, mis tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu haavatavusest finantsvõimenduse või tingimusliku finantsvõimenduse tõttu, mistõttu võib olla vaja ettekavatsematult korrigeerida äriplaani, sealhulgas müüa erakorraliselt varasid, millega võib kaasneda kahju või allesjäänud varade väärtuse muutus;

95) „krediidiriskiga korrigeerimine” — krediidiriskidega seotud spetsiifilise ja üldise laenukahjumi katteks mõeldud eraldise summa, mida on kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga kajastatud krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes;

96) „sisemine riskimaandus” — positsioon, mis olulisel määral tasakaalustab riskielemente kauplemisportfelli positsiooni või positsioonide komplekti ja kauplemisportfellivälise positsiooni või positsioonide komplekti vahel;

97) „krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument” — võlainstrument, mida kasutatakse krediidituletisinstrumendi sularahaarvelduse väärtuse määramiseks;

▼C2

98) „krediidikvaliteeti hindav asutus” — reitinguagentuur, mis on registreeritud või sertifitseeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) ([1]), või krediidireitinguid andev keskpank, kes ei kuulu määruse (EÜ) nr 1060/2009 reguleerimisalasse;

99) „krediidikvaliteeti hindav määratud asutus” — krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt määratud krediidikvaliteeti hindav asutus;

100) „muu akumuleeritud koondkasum” — määratletud määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt kohaldatavas rahvusvahelises raamatupidamisstandardis (IAS) 1;

101) „põhiomavahendid” — põhiomavahendid direktiivi 2009/138/EÜ artikli 88 tähenduses;

102) „kindlustuse esimese taseme omavahendite kirjed” — selliste ettevõtjate põhiomavahendite kirjed, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid, kui kõnealused kirjed on liigitatud esimese taseme omavahenditesse direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 94 lõikele 1;

103) „kindlustuse täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed” — selliste ettevõtjate põhiomavahendite kirjed, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid, kui kõnealused kirjed on liigitatud esimese taseme omavahenditesse direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 94 lõikele 1 ning kõnealuste kirjete kaasamine on piiratud kõnealuse direktiivi artikli 99 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega;

104) „kindlustuse teise taseme omavahendite kirjed” — selliste ettevõtjate põhiomavahendite kirjed, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid, kui kõnealused kirjed on liigitatud teise taseme omavahenditesse direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 94 lõikele 2;

105) „kindlustuse kolmanda taseme omavahendite kirjed” — selliste ettevõtjate kindlustuse põhiomavahendite kirjed, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid, kui kõnealused kirjed on liigitatud kolmanda taseme omavahenditesse direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 94 lõikele 3;

106) „edasilükkunud tulumaksu vara” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

107) „tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara” — edasilükkunud tulumaksu vara, mille tulevikuväärtust saab realiseerida ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab tulevikus maksustatavat kasumit;

([1]) ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.

▼C2

108) „edasilükkunud tulumaksu kohustus” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

109) „kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara” — kindalaksmääratud pensionifondi või -skeemi vara, mis on arvutatud pärast sama fondi või skeemi kohustuste mahaarvamist;

110) „väljamaksed” — mis tahes vormis dividendide või intresside maksmine;

111) „finantsettevõtja” — määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 lõike 25 punktides b ja d;

112) „üldine pangandusreserv” — üldine pangandusriski fond direktiivi 86/635/EMÜ artikli 38 tähenduses;

113) „firmaväärtus” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

114) „kaudne osalus” — igasugune nõue vaheüksuse vastu, millel on finantssektori ettevõtja emiteeritud kapitaliinstrumentidest tulenev riskipositsioon, kui finantssektori ettevõtja emiteeritud kapitaliinstrumendi püsiva mahakandmise korral ei ole krediidiasutusele või investeerimisühingule selle tulemusel tekkiv kahju oluliselt erinev kahjust, mida krediidiasutus või investeerimisühing kannaks, kui tal oleks otsene osalus neis finantssektori ettevõtja emiteeritud kapitaliinstrumentides;

115) „immateriaalne vara” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas ja hõlmab firmaväärtust;

116) „muud kapitaliinstrumendid” — finantssektori ettevõtjate emiteeritud kapitaliinstrumendid, mis ei ole kvalifitseeritavad esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ega teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena ega kindlustuse esimese taseme omavahendite kirjetena, kindlustuse täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetena, kindlustuse teise taseme omavahendite kirjetena ega kindlustuse kolmanda taseme omavahendite kirjetena;

117) „muud reservid” — kohaldatavas raamatupidamistavas määratletud reservid, mis tuleb kõnealuse standardi kohaselt avalikustada, välja arvatud mis tahes summad, mida on juba kajastatud muus akumuleeritud koondkasumis või jaotamata kasumis;

118) „omavahendid” — esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite summa;

119) „omavahenditesse kuuluvad instrumendid” — krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud kapitaliinstrumendid, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahenditena;

▼C2

120) „vähemusosalus” — krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahendid, mis on seotud füüsiliste või juriidiliste isikutega, kes ei ole kaasatud krediidiasutuse või investeerimisühingu usaldatavusnõuete kohasesse konsolideerimisse;

121) „kasum” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

122) „vastastikune ristosalus” — ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu osalus finantssektori ettevõtjate emiteeritud omavahenditesse kuuluvates instrumentides või muudes kapitaliinstrumentides, kui nendel ettevõtjatel on samal ajal osalus kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omavahenditesse kuuluvates instrumentides;

123) „jaotamata kasum” — eelmiste aastate jaotamata kasum või kahjum kohaldatava raamatupidamistava tähenduses;

124) „ülekurss” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

125) „ajutised erinevused” — määratletud kohaldatavas raamatupidamistavas;

126) „sünteetiline osalus” — krediidiasutuse või investeerimisühingu investeering finantsinstrumenti, mille väärtus on otseselt seotud mõne finantssektori ettevõtja emiteeritud kapitaliinstrumentide väärtusega;

127) „ristgarantii skeem” — skeem, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kuuluvad samasse artikli 113 lõikes 7 osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud on konsolideeritud täies ulatuses direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõike 1 punkti b, c või d või lõike 2 kohaselt ning nende üle teostatakse käesoleva määruse I osa II jaotise 2. peatüki kohaselt järelevalvet sellise konsolideeritud alusel krediidiasutuse või investeerimisühingu koosseisus, mis on liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ning nende suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid;

c) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ja tütarettevõtjad asuvad samas liikmesriigis ning neile annab tegevusloa ja nende üle teeb järelevalvet sama pädev asutus;

d) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ja tütarettevõtjad on seotud kas lepingulise või õigusliku kohustusi reguleeriva korraldusega, mis kaitseb asjaomaseid krediidiasutusi ja investeerimisühinguid ning tagab eelkõige nende likviidsuse ja maksevõime, et hoida vajadusel ära pankrot;

▼C2

e) on kehtestatud kord tagada kiiresti rahalised vahendid kapitali ja likviidsusena, kui see on vajalik punktis d märgitud lepingulise või õigusliku kohustusi reguleeriva korralduse alusel;

f) pädev asutus teostab korrapäraselt järelevalvet punktides d ja e märgitud korra asjakohasuse üle;

g) minimaalne etteteatamistähtaeg tütarettevõtjale vabatahtlikuks loobumiseks kohustusi reguleerivast korraldusest on 10 aastat;

h) pädeval asutusel on volitused keelata tütarettevõtjal vabatahtlikult loobuda kohustusi reguleerivast korraldusest;

128) „väljamaksete tegemiseks kasutatavad kirjed” — kasum eelmise majandusaasta lõpus, millele on liidetud eelmiste perioodide jaotamata kasum ja selleks otstarbeks kasutatavad reservid enne omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele tehtavaid väljamakseid ning millest on lahutatud eelmistest perioodidest üle kantud kahjum, õigusaktide või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirja kohaselt mittejaotatav kasum ja summad, mis paigutatakse kohaldatava siseriikliku õiguse või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirja kohaselt mittejaotatavatesse reservidesse, kusjuures kahjum ja reservid määratakse kindlaks krediidiasutuse või investeerimisühingu oma raamatupidamisaruannete ja mitte konsolideeritud aruannete põhjal.

2. Kõik käesolevas määruses esinevad viited kinnisvarale, elamu- või ärikinnisvarale või sellisele varale seatud hüpoteekidele hõlmavad Soome 1991. aasta elamuühinguseaduse või hilisemate samaväärsete õigusaktide kohaselt tegutsevate Soome elamuühingute osakuid. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad lubada käsitleda osakuid, mille näol on tegemist samaväärse kaudse osalusega kinnisvaras, otsese osalusena kinnisvaras, tingimusel et selline kaudne osalus on asjaomase liikmesriigi õiguses konkreetselt reguleeritud ja tagab pantimise korral võlausaldajatele samaväärse kaitse.

3. Lõike 1 punktis 80 osutatud kaubanduse rahastamine on üldjuhul kulukohustustega sidumata ja nõuab iga väljavõtutaotluse puhul rahuldavaid kaasnevaid tehingudokumente, mis võimaldab keelduda rahastamisest juhul, kui tekib kahtlus krediidivõimelisuse või kaasnevate tehingudokumentide suhtes. Kaubanduse rahastamise riskipositsioonide tagasimaksmine ei sõltu tavaliselt laenuvõtjast, sest vahendid saadakse selle asemel importijatelt laekunud sularahast või lepingu aluseks oleva kauba müügitehingutest.

Artikkel 5

Krediidiriski kapitalinõuetele omased mõisted

III osa II jaotise kohaldamisel kohaldatakse järgmisi mõisteid:

1) „riskipositsioon” – vara või bilansiväline kirje;

2) „kahju” – majanduslik kahju, sealhulgas oluline allahindluse mõju, ning instrumendi sissenõudmisega seotud oluline otsene ja kaudne kulu;

▼C2

3) „oodatava kahju määr” – vastaspoole potentsiaalsest makseviivitusest või lahjendamise tõttu üheaastase ajavahemiku jooksul riskipositsioonile oodatavalt tuleneva kahju summa ja makseviivituse hetkeks tasumata summa suhe.

II JAOTIS

NÕUETE KOHALDAMISE TASE

1. PEATÜKK

Nõuete individuaalne kohaldamine

Artikkel 6

Üldpõhimõtted

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad II kuni V ja VIII osas sätestatud kohustused individuaalselt.

2. Üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, mis on kas tütarettevõtja liikmesriigis, kus ta on tegevusloa saanud ja järelevalve all, või emaettevõtja, ja üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, mis vastavalt artiklile 19 kuulub konsolideerimise alla, ei nõuta artiklites 89, 90 ja 91 sätestatud kohustuste individuaalset täitmist.

3. Üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, mis on kas emaettevõtja või tütarettevõtja, ja üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, mis vastavalt artiklile 18 kuulub konsolideerimise alla, ei nõuta VIII osas sätestatud kohustuste individuaalset täitmist.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele on antud luba tegelemiseks direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuste osutamiseks ja seal loetletud tegevusteks, täidavad VI osas sätestatud kohustusi individuaalselt. Kuni artikli 508 lõike 3 kohase komisjoni aruande esitamiseni võivad pädevad asutused vabastada investeerimisühinguid VI osas sätestatud kohustuste täitmisest, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse olemust, ulatust ja keerukust.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, välja arvatud artikli 95 lõikes 1 ja artikli 96 lõikes 1 osutatud investeerimisühingud ning need krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle puhul pädevad asutused on teinud artikli 7 lõikes 1 või 3 kirjeldatud erandi, täidavad VII osas sätestatud kohustusi individuaalselt.

Artikkel 7

Erand usaldatavusnõuete individuaalsest kohaldamisest

1. Pädevad asutused võivad loobuda artikli 6 lõike 1 kohaldamisest krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja suhtes, kui nii tütarettevõtja kui ka krediidiasutus või investeerimisühing on asjaomases liikmesriigis tegevusloa saanud ja järelevalve all, tütarettevõtja kuulub emaettevõtjana tegutsevat krediidiasutust või investeerimisühingut hõlmava konsolideeritud alusel teostatava järelevalve alla ning täidetud on kõik alljärgnevad tingimused, et tagada omavahendite adekvaatne jaotumine emaettevõtja ja tütarettevõtjate vahel:

▼C2

a) emaettevõtjal ei ole praegu ega prognooside kohaselt olulisi praktilisi ega õiguslikke takistusi omavahendite kiireks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks;

b) emaettevõtja kas tõendab pädevale asutusele teda rahuldaval viisil, et tütarettevõtja juhtimine vastab usaldatavusnõuetele, ja on pädeva asutuse loal kinnitanud, et ta tagab tütarettevõtja võetud siduvate kohustuste täitmise, või ei ole tütarettevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärse tähtsusega;

c) emaettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka tütarettevõtjat,

d) emaettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütarettevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigustest või emaettevõtjal on õigus määrata ametisse või vabastada ametist enamik tütarettevõtja juhtorgani liikmetest.

2. Pädevad asutused võivad kasutada lõikes 1 sätestatud võimalust, kui emaettevõtja on krediidiasutusega või investeerimisühinguga samas liikmesriigis asuv finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, tingimusel et selle suhtes kohaldatakse samasugust järelevalvet nagu krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes ja eelkõige artikli 11 lõikes 1 sätestatud nõudmisi.

3. Pädevad asutused võivad loobuda artikli 6 lõike 1 kohaldamisest liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes, kui kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing on saanud tegevusloa kõnealuses liikmesriigis ja on selle liikmesriigi järelevalve all ning kui tema üle teostatakse järelevalvet konsolideeritud alusel ja kui täidetud on kõik alljärgnevad tingimused, et tagada omavahendite adekvaatne jaotumine emaettevõtja ja tütarettevõtjate vahel:

a) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks ja kohustuste tagasimaksmiseks liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule;

b) konsolideeritud järelevalve seisukohalt olulised riski hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevat krediidiasutust või investeerimisühingut.

Pädev asutus, kes käesolevat lõiget kohaldab, teavitab sellest kõigi teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

Artikkel 8

Erand likviidsusnõuete individuaalsest kohaldamisest

1. Pädevad asutused võivad täielikult või osaliselt loobuda VI osa kohaldamisest krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes ja kas kõigi või mõnede tema liidus tegutsevate tütarettevõtjate suhtes ning teostada nende üle järelevalvet kui ühe likviidsusalagrupi üle seni, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing täidab konsolideeritud alusel või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing allkonsolideeritud alusel VI osas sätestatud kohustusi;

▼C2

b) emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kontrollib konsolideeritud alusel või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing allkonsolideeritud alusel likviidsusgruppi või alagruppi kuuluvate kõigi selliste krediidiasutuste või investeerimisühingute likviidsuspositsioone, kelle suhtes kõnealust erandit kohaldatakse, teostab kõnealuste likviidsuspositsioonide üle pidevat järelevalvet ning tagab piisava likviidsuse taseme kõikide nimetatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul;

c) krediidiasutused või investeerimisühingud on sõlminud pädevatele asutustele vastuvõetavad lepingud, millega nähakse ette vahendite vaba liikumine nende vahel ja mis võimaldavad neil õigeaegselt täita oma individuaalseid ja ühiseid kohustusi;

d) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused punktis c osutatud lepingute täitmiseks.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 1. jaanuariks 2014 aruande mis tahes õiguslike takistuste kohta, mis võivad teha esimese lõigu punkti c kohaldamise võimatuks, ning tal palutakse teha vajadusel 31. detsembriks 2015 seadusandlik ettepanek selle kohta, milline neist takistustest tuleks kõrvaldada.

2. Pädevad asutused võivad osaliselt või täielikult loobuda VI osa kohaldamisest krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes ja kõigi või mõnede selle tütarettevõtjate suhtes, kui kõik ühte likviidsusalagruppi kuuluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud tegevusloa samas liikmesriigis ja kui lõike 1 tingimused on täidetud.

3. Kui ühte likviidsusalagruppi kuuluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud tegevusloa mitmes liikmesriigis, kohaldatakse lõiget 1 ainult pärast artiklis 21 sätestatud menetlust ja ainult nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kelle pädevad asutused on kokku leppinud järgnevas:

a) nende hinnang likviidsusriski juhtimise ja käsitlemise korra vastavuse kohta direktiivi 2013/36/EL artiklis 86 sätestatud tingimustele ühe likviidsusalagrupi piires;

b) selliste nõutud likviidsete varade jaotus summa, asukoha ja omandiõiguse lõikes, mida kõnealune likviidsusalagrupp peab hoidma;

c) selliste likviidsete varade miinimumsumma kindlaksmääramine, mida peab hoidma krediidiasutus või investeerimisühing, kelle suhtes loobutakse VI osa kohaldamisest;

d) vajadus rangemate parameetrite järele, kui on sätestatud VI osas;

e) pädevate asutuste vaheline täielik ja takistamatu teabejagamine;

f) sellise loobumise tähenduse täielik mõistmine.

▼C2

4. Pädevad asutused võivad samuti kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes on artikli 113 lõikes 7 osutatud sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmed, tingimusel, et asjaomased krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad kõik nimetatud sättes sätestatud tingimused, ja muude krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kelle vahel on artikli 113 lõikes 6 osutatud seos, tingimusel et nad täidavad kõik nimetatud sättes sätestatud tingimused. Sel juhul määravad pädevad asutused ühe krediidiasutustest või investeerimisühingutest, kelle suhtes loobutakse VI osa kohaldamisest ühtse likviidsusalagrupi kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud olukorra alusel.

5. Kui pädevad asutused on teinud lõike 1 või lõike 2 kohase erandi, võivad nad ka kohaldada direktiivi 2013/36/EL artiklit 86 või selle osasid ühe likviidsusalagrupi tasandil ning loobuda direktiivi 2013/36/EL artikli 86 või selle osade individuaalsest kohaldamisest.

Artikkel 9

Individuaalse konsolideerimise meetod

1. Kui käesoleva artikli lõigetest 2 ja 3 ning direktiivi 2013/36/EL artikli 144 lõikest 3 ei tulene teisiti, võivad pädevad asutused anda igal üksikjuhul eraldi emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule loa kaasata oma artikli 6 lõikest 1 tulenevate nõuete arvutamisse ka tütarettevõtjad, kes vastavad artikli 7 lõike 1 punktides c ja d sätestatud tingimustele ja kelle olulistest nõuetest või kohustustest on oluline osa suunatud emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu.

2. Lõikes 1 sätestatud käsitlus on lubatud üksnes siis, kui emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele täies ulatuses asjaolud ja abinõud, sealhulgas õigusliku korralduse, millest tulenevalt puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks ja kohustuste tähtaegseks tagasimaksmiseks emaettevõtjale tütarettevõtja poolt.

3. Kui pädev asutus kasutab lõikega 1 ette nähtud võimalust, teavitab ta kõikide teiste liikmesriikide pädevaid asutusi korrapäraselt, kuid vähemalt üks kord aastas lõike 1 kohaldamisest ja lõikes 2 osutatud asjaoludest ning korraldustest. Kui tütarettevõtja asub kolmandas riigis, edastavad pädevad asutused sama teabe ka kõnealuse kolmanda riigi pädevatele asutustele.

Artikkel 10

Erand keskasutusega püsivalt seotud krediidiasutustele

1. Pädevad asutused võivad kooskõlas siseriikliku õigusega osaliselt või täielikult loobuda II–VIII osas sätestatud nõuete kohaldamisest ühe või mitme samas liikmesriigis asuva krediidiasutuse suhtes, kes on püsivalt seotud samas liikmesriigis asutatud ja nende üle järelevalvet teostava keskasutusega, kui järgmised tingimused on täidetud:

▼C2

a) keskasutuse ning sellega seotud krediidiasutuste ja investeerimisühingute siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga seotud krediidiasutuste ja investeerimisühingute siduvad kohustused;

b) keskasutuse ja kõigi sellega seotud krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõimet ja likviidsust jälgitakse tervikuna kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud aastaaruannete põhjal;

c) keskasutuse juhtkond on volitatud andma juhtnööre seotud krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtkondadele.

Liikmesriigid võivad esimeses lõigus osutatud loobumise kohaldamise suhtes säilitada oma kehtiva siseriikliku õiguse ja seda kasutada, kui see ei lähe vastuollu käesoleva määrusega või direktiiviga 2013/36/EL.

2. Kui pädevad asutused on veendunud, et lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, ja kui keskasutuse kohustused ja võlgnevused on täielikult garanteeritud seotud krediidiasutuste või investeerimisühingute poolt, võivad pädevad asutused loobuda II–VIII osa individuaalsest kohaldamisest keskasutuse suhtes.

2. PEATÜKK

Usaldatavusnõuete kohane konsolideerimine

1. jagu

Nõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

Artikkel 11

Üldkäsitlus

1. Liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad II–IV osas ja VII osas sätestatud kohustused artikliga 18 ette nähtud määral ja viisil oma konsolideeritud olukorra alusel. Selleks et tagada konsolideerimiseks vajalike andmete nõuetekohane töötlemine ja edastamine, loovad käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja nende tütarettevõtjad nõuetekohase organisatsioonistruktuuri ning asjakohased sisekontrolli mehhanismid. Eelkõige tagavad nad, et käesoleva määruse reguleerimisalast välja jäävad tütarettevõtjad rakendavad süsteemid, menetlused ja mehhanismid selleks, et tagada nõuetekohane konsolideerimine.

2. Liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad II–IV osas ja VII osas sätestatud kohustused artikliga 18 ette nähtud määral ja viisil asjaomase finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel.

Kui liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all on mitu krediidiasutust või investeerimisühingut, kohaldatakse esimest lõiku ainult selle krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes, kelle üle teostatakse järelevalvet konsolideeritud alusel vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 111.

▼C2

3. ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud ning ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad VI osas sätestatud kohustused kõnealuse emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel, kui konsolideerimisgruppi kuulub üks või mitu krediidiasutust või investeerimisühingut, kellele on antud luba tegelemiseks direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuste osutamise ja seal loetletud tegevustega. Kuni käesoleva määruse artikli 508 lõike 2 kohase komisjoni aruande esitamiseni ja juhul, kui konsolideerimisgruppi kuuluvad ainult investeerimisühingud, võivad pädevad asutused vabastada investeerimisühinguid VI osas sätestatud kohustuste täitmisest konsolideeritud alusel, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse olemust, ulatust ja keerukust.

4. Artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus II–VIII osas sätestatud nõudeid keskasutusest ning sellega seotud krediidiasutustest ja investeerimisühingutest koosneva terviku konsolideeritud olukorra alusel.

5. Kui see on põhjendatud järelevalve eesmärkidel krediidiasutuse või investeerimisühingu riski või kapitalistruktuuri eripäraga või kui liikmesriigid võtavad vastu siseriiklikke õigusakte, milles nõutakse tegevuste struktuurilist eraldatust pangandusgrupis, võivad pädevad asutused nõuda lisaks lõigetes 1–4 esitatud nõuetele ja piiramata muid käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätteid, et struktuuriliselt eraldatud krediidiasutused ja investeerimisühingud täidaksid käesoleva määruse II kuni IV ja VI kuni VIII osas ning direktiivi 2013/36/EL VII jaotises sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel.

Esimeses lõigus osutatud meetodi kohaldamine ei tohi mõjutada järelevalve tõhusat teostamist konsolideeritud alusel ja sellega ei või kaasneda ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, samuti ei tohi see põhjustada ega luua takistust siseturu toimimisele.

Artikkel 12

Finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kellel on nii tütarettevõtjast krediidiasutus kui ka tütarettevõtjast investeerimisühing

Kui finantsvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal on vähemalt üks tütarettevõtjast krediidiasutus ja vähemalt üks tütarettevõtjast investeerimisühing, kohaldatakse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel kohaldatavaid nõudeid krediidiasutuse suhtes.

▼C2

Artikkel 13

Avalikustamisnõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

1. ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad VIII osas sätestatud kohustusi oma konsolideeritud olukorra alusel.

ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute olulised tütarettevõtjad ning need tütarettevõtjad, kellel on oluline tähtsus oma kohalikul turul, avalikustavad artiklitega 437, 438, 440, 442, 450, 451 ja 453 ettenähtud teabe individuaalselt või allkonsolideeritud alusel.

2. ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad VIII osas sätestatud kohustused kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel.

ELis emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutsevate segavaldusettevõtjate olulised tütarettevõtjad ning need tütarettevõtjad, kellel on oluline tähtsus oma kohalikul turul, avalikustavad artiklitega 437, 438, 440, 442, 450, 451 ja 453 ettenähtud teabe individuaalselt või allkonsolideeritud alusel.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldada ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning ELis emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kas täielikult või osaliselt sellises ulatuses, milles neid kajastatakse kolmandas riigis asuva emaettevõtja poolt konsolideeritud alusel avalikustatavas samaväärses teabes.

4. Artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus VIII osas sätestatud nõudeid keskasutuse konsolideeritud olukorra alusel. Artikli 18 lõiget 1 kohaldatakse keskasutuse suhtes ning temaga seotud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid käsitatakse keskasutuse tütarettevõtjatena.

Artikkel 14

V osa nõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

1. Käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja tütarettevõtjad täidavad V osas sätestatud kohustusi konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel, et tagada oma kõnealuste sätetega nõutavate süsteemide, menetluste ja mehhanismide järjepidevus ja hea integreeritus ning suutlikkus esitada mis tahes andmeid ja teavet, mis on järelevalve seisukohast olulised. Eelkõige tagavad nad, et käesoleva määruse reguleerimisalast välja jäävad tütarettevõtjad rakendavad süsteemid, menetlused ja mehhanismid, et tagada kõnealuste sätete järgimine.

2. Artikli 92 kohaldamisel konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud täiendavaid riskikaalusid vastavalt artiklile 407, kui rikutakse artiklite 405 või 406 kohaseid nõudeid sellise kolmandas riigis asuva ettevõtja tasandil, mis on konsolideeritud vastavalt artiklile 18, ja kui rikkumise näol on konsolideerimisgrupi üldise riskiprofiili seisukohast tegemist olulise rikkumisega.

▼C2

3. V osast tulenevaid selliste tütarettevõtjatega seonduvaid kohustusi, kes ise ei kuulu käesoleva määruse reguleerimisalasse, ei kohaldata, kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olev krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädevatele asutustele tõendada, et V osa kohaldamine on ebaseaduslik selle kolmanda riigi seaduste kohaselt, kus tütarettevõtja on asutatud.

Artikkel 15

Erand omavahendite nõuete konsolideeritud alusel kohaldamisest investeerimisühingute konsolideerimisgruppide puhul

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võib igal üksikjuhul eraldi loobuda käesoleva määruse III osa ja direktiivi 2013/36/ELVII jaotise 4. peatüki konsolideeritud alusel kohaldamisest, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) iga konsolideerimisgruppi kuuluv ELi investeerimisühing kasutab koguriskipositsiooni arvutamiseks artikli 95 lõike 2 või artikli 96 lõike 2 kohast alternatiivset meetodit;

b) kõik konsolideerimisgruppi kuuluvad investeerimisühingud kuuluvad artikli 95 lõikes 1 või artikli 96 lõikes 1 osutatud kategooriatesse;

c) iga konsolideerimisgruppi kuuluv ELi investeerimisühing täidab artikli 95 või artikli 96 kohaseid nõudeid individuaalselt ja samal ajal arvab oma esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha kõik sellised tingimuslikud kohustused investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate ja investeerimisühingute abiettevõtjate ees, mis kuuluksid muul juhul konsolideerimisele;

d) igal finantsvaldusettevõtjal, mis on konsolideerimisgruppi kuuluva mis tahes investeerimisühingu emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja liikmesriigis, peab olema vähemalt nii palju kapitali, mis on siin määratletud artikli 26 lõikes 1, artikli 51 lõikes 1 ja artikli 62 lõikes 1 osutatud varade summana, et see katab järgmiste elementide summa:

   i) investeerimisühingutes, finantseerimisasutustes, varahaldusettevõtjates ja investeerimisühingute abiettevõtjates olevate artikli 36 lõike 1 punktides h ja i, artikli 56 lõike 1 punktides c ja d ja artikli 66 lõike 1 punktides c ja d osutatud osaluste, allutatud nõuete ja instrumentide täieliku arvestusliku väärtuse summa, mis kuuluks muul juhul konsolideerimisele; ning

   ii) kõigi selliste investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate ja investeerimisühingute abiettevõtjate ees olevate tingimuslike kohustuste kogusumma, mis kuuluks muul juhul konsolideerimisele;

▼C2

e) konsolideerimisgruppi ei kuulu krediidiasutusi.

Kui esimeses lõigus esitatud kriteeriumid on täidetud, peavad igal ELi investeerimisühingul olema kehtestatud kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate finantsvaldusettevõtjate, investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate ja investeerimisühingute abiettevõtjate kapitali ja rahastamise allikate seire- ja kontrollisüsteemid.

2. Pädevad asutused võivad kõnealuse erandi teha ka juhul, kui finantsvaldusettevõtjal on omavahendeid alla lõike 1 punkti d kohaselt arvutatava summa, kuid mitte alla investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate ja investeerimisühingute abiettevõtjate suhtes individuaalselt kehtestatud muul juhul konsolideerimisele kuuluvate omavahendite nõuete, ning investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate ja investeerimisühingute abiettevõtjate ees olevate kõigi muul juhul konsolideerimisele kuuluvate tingimuslike kohustuste kogusumma. Käesoleva lõike kohaldamisel käsitatakse finantseerimisasutuste, varahaldusettevõtjate, investeerimisühingute abiettevõtjate ja kolmandate riikide investeerimisettevõtjate omavahendite nõudeid tingliku omavahendite nõuetena.

Artikkel 16

Erand finantsvõimenduse määra nõuete konsolideeritud alusel kohaldamisest investeerimisühingute konsolideerimisgruppide puhul

Kui kõik investeerimisühingute konsolideerimisgruppi kuuluvad üksused, kaasa arvatud emaettevõtja, on investeerimisühingud, kes on vabastatud VII osas sätestatud nõuete individuaalsest kohaldamisest vastavalt artikli 6 lõikele 5, võib emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing otsustada, et ta ei kohalda VII osas sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.

Artikkel 17

Järelevalve investeerimisühingute üle, kelle suhtes tehakse erand omavahendite nõuete konsolideeritud alusel kohaldamisest

1. Sellisesse konsolideerimisgruppi kuuluvad investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse lõikes 15 osutatud erandit, teatavad pädevatele asutustele nende finantsseisundit nõrgestada võivatest riskidest, sealhulgas nende omavahendite, sisemise kapitali ja rahastamise koosseisu ja allikatega seotud riskidest.

2. Kui investeerimisühingu usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavad pädevad asutused artikli 15 kohaselt loobuvad konsolideeritud alusel teostatava järelevalvekohustuse kohaldamisest, võtavad nad muid asjakohaseid meetmeid kogu konsolideerimisgrupi, sealhulgas väljaspool liikmesriiki asuvate ettevõtjate riskide, eelkõige riskide kontsentreerumise jälgimiseks.

3. Kui investeerimisühingu usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavad pädevad asutused artikli 15 kohaselt loobuvad omavahendite nõuete konsolideeritud alusel kohaldamisest, kohaldatakse VIII osa nõudeid individuaalselt.

▼C2

2. jagu

Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise meetodid

Artikkel 18

Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise meetodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes peavad täitma 1. jaos sätestatud nõudeid konsolideeritud olukorra alusel, konsolideerivad täielikult kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, kes on nende tütarettevõtjad või vajaduse korral sama emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad. Käesoleva artikli lõikeid 2–8 ei kohaldata juhul, kui VI osa kohaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud olukorra alusel.

2. Pädevad asutused võivad siiski anda igal üksikjuhul eraldi loa proportsionaalseks konsolideerimiseks vastavalt sellele, milline osakaal tütarettevõtja kapitalist kuulub emaettevõtjale. Proportsionaalset konsolideerimist võib lubada ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) emaettevõtja vastutus on piiratud temale kuuluva osaga tütarettevõtja kapitalist teiste aktsionäride või liikmete vastutuse tõttu;

b) kõnealuste teiste aktsionäride või liikmete maksevõime on rahuldav;

c) teiste aktsionäride või liikmete vastutus on õiguslikult siduval viisil selgelt kindlaks määratud.

3. Kui ettevõtjad on seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 tähenduses, määravad pädevad asutused konsolideerimise teostamise viisi.

4. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus nõuab proportsionaalset konsolideerimist vastavalt konsolideerimise alla kuuluvale ettevõtjale kuuluva osalusega selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning finantseerimisasutuste kapitalis, mida ta juhib koos ühe või mitme konsolideerimise alla mittekuuluva ettevõtjaga, kui kõnealuste ettevõtjate vastutus on piiratud neile kuuluva osalusega kapitalis.

5. Lõigetes 1 ja 4 nimetamata osaluste või kapitaliseoste korral määravad pädevad asutused, kas ja kuidas konsolideerimine toimub. Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda kapitaliosaluse meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate kaasamist konsolideeritud alusel teostatava järelevalve alla.

6. Pädevad asutused määravad, kas ja kuidas teostatakse konsolideerimist järgmistel juhtudel:

a) pädevate asutuste arvates on krediidiasutusel või investeerimisühingul oluline mõju ühe või mitme krediidiasutuse või investeerimisühingu või finantseerimisasutuse üle, omamata neis sealjuures osalust või muid kapitaliseoseid, ning

▼C2

b) kaht või enamat krediidiasutust või investeerimisühingut või finantseerimisasutust juhib sama juhtkond, ilma et see tuleneks lepingust või nende asutamislepingust või põhikirjast.

Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 12 ettenähtud meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate kaasamist konsolideeritud alusel teostatava järelevalve alla.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille kohaselt teostatakse konsolideerimist käesoleva artikli lõigetes 2–6 osutatud juhtudes.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2016.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

8. Kui konsolideeritud järelevalve nõue tuleneb direktiivi 2013/36/EL artiklist 111, kaasatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtjad ja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 5 määratletud varahaldusettevõtjad konsolideerimise alla käesolevas artiklis sätestatud juhtudel ja meetodite kohaselt.

3. jagu

Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise kohaldamisala

Artikkel 19

Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise kohaldamisalast välja jäävad üksused

1. Krediidiasutust või investeerimisühingut, finantseerimisasutust või krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtjat, mis on tütarettevõtja või ettevõtja, milles omatakse osalust, ei pea kaasama konsolideerimise alla, kui asjaomase ettevõtja varade ja bilansiväliste kirjete kogumaht on väiksem, kui väikseim järgmisest kahest summast:

a) 10 miljonit eurot;

b) 1 % emaettevõtja või osalust omava ettevõtja varade ja bilansiväliste kirjete kogumahust.

2. Direktiivi 2013/36/EL artikli 111 kohaselt konsolideeritud alusel teostatava järelevalve eest vastutavad pädevad asutused võivad igal üksikjuhul eraldi otsustada, et krediidiasutust või investeerimisühingut või finantseerimisasutust või krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtjat, mis on tütarettevõtja või milles omatakse osalust, ei pea kaasama konsolideerimise alla, järgmistel juhtudel:

a) asjaomane ettevõtja asub kolmandas riigis, kus vajaliku teabe edastamisele on õiguslikud takistused;

▼C2

b) asjaomasel ettevõtjal ei ole üksnes krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve eesmärkide seisukohalt märkimisväärset tähendust;

c) konsolideeritud alusel teostatava järelevalve eest vastutavate pädevate asutuste arvates ei oleks asjaomase ettevõtja finantsseisundi konsolideerimine krediidiasutuste järelevalve eesmärkide seisukohast asjakohane või oleks eksitav.

3. Kui lõikes 1 ja lõike 2 punktis b osutatud juhtudel vastab nimetatud sätetes loetletud tingimustele mitu ettevõtjat, tuleb nad siiski kaasata konsolideerimise alla, kui neil ühiselt on mainitud eesmärkide seisukohalt märkimisväärne tähendus.

Artikkel 20

Ühisotsused usaldatavusnõuete kohta

1. Pädevad asutused teevad igakülgselt konsulteerides koostööd järgmistel juhtudel:

a) kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ja tema tütarettevõtjad eraldi või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad ühiselt esitavad taotluse artikli 143 lõikes 1, artikli 151 lõigetes 4 ja 9, artiklis 283, artikli 312 lõikes 2 või artiklis 363 osutatud lubade saamiseks, konsulteerivad pädevad asutused omavahel, et otsustada, kas taotletud luba anda ja millistel tingimustel seda tuleks teha;

b) selleks et kindlaks teha, kas on täidetud artikli 422 lõikes 9 ja artikli 425 lõikes 5 sätestatud grupisisese erikäsitluse kriteeriumid, mida täiendavad artikli 422 lõikes 10 ja artikli 425 lõikes 6 osutatud EBA regulatiivsed tehnilised standardid.

Taotlused esitatakse ainult konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele.

Artikli 312 lõikes 2 osutatud taotlus sisaldab sellise metoodika kirjeldust, mida kasutatakse operatsioonriski katmiseks ettenähtud kapitali jagamiseks konsolideerimisgrupi erinevate üksuste vahel. Taotluses näidatakse ära, kas ja kuidas kavatsetakse riskimõõtmissüsteemis võtta arvesse diversifitseerimise mõju.

2. Pädevad asutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda kuue kuu jooksul ühisotsuseni järgmistes küsimustes:

a) lõike 1 punktis a osutatud taotlus;

b) lõike 1 punktis b osutatud erikäsitluse kriteeriumide hindamine ja selle erikäsitluse kindlaksmääramine.

▼C2

Kõnealune ühisotsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, mille lõikes 1 osutatud pädev asutus esitab taotlejale.

3. Lõikes 2 osutatud tähtaega hakatakse arvestama alates:

a) kuupäevast, mil konsolideeritud järelevalvet teostav asutus saab lõike 1 punktis a osutatud täieliku taotluse. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab täieliku taotluse viivitamata teistele pädevatele asutustele;

b) kuupäevast, mil pädevad asutused saavad kätte konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse koostatud aruande, milles analüüsitakse grupisiseseid kohustusi asjaomases konsolideerimisgrupis.

4. Kui pädevad asutused ei võta kuue kuu jooksul vastu ühisotsust, teeb konsolideeritud järelevalvet teostav asutus lõike 1 punktis a osutatud küsimustes ise otsuse. Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse otsus ei piira direktiivi 2013/36/EL artikli 105 kohaseid pädevate asutuste volitusi.

Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati kuue kuu jooksul.

Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule, ELis emaettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale või ELis emaettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale ning teistele pädevatele asutustele.

Kui mis tahes asjaomane pädev asutus on kuuekuulise perioodi lõpuks andnud asja vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks EBA-le, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud küsimustes otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille EBA võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt tema otsuse kohta teha, ja teeb seejärel oma otsuse kooskõlas EBA tehtud otsusega. Kuuekuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. EBA teeb otsuse ühe kuu jooksul. Asja ei anta arutamiseks EBA-le pärast kuuekuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsuse tegemist.

5. Kui pädevad asutused ei võta kuue kuu jooksul vastu ühisotsust, teeb tütarettevõtja individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus lõike 1 punktis b osutatud küsimustes ise otsuse.

Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati kuue kuu jooksul.

Otsus esitatakse konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele, kes teavitab ELis emaettevõtjana tegutsevat krediidiasutust või investeerimisühingut, ELis emaettevõtjana tegutsevat finantsvaldusettevõtjat või ELis emaettevõtjana tegutsevat segafinantsvaldusettevõtjat.

▼C2

Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on kuuekuulise perioodi lõpuks andnud asja vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks EBA-le, lükkab tütarettevõtja individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud küsimustes otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille EBA võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt tema otsuse kohta teha, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas EBA tehtud otsusega. Kuuekuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. EBA teeb otsuse ühe kuu jooksul. Asja ei anta arutamiseks EBA-le pärast kuuekuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsuse tegemist.

6. Kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ja selle tütarettevõtjad või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad kasutavad artikli 312 lõike 2 kohast täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit või artikli 143 kohast sisereitingute meetodit ühtsetel alustel, lubavad pädevad asutused, et emaettevõtja ja tütarettevõtjad vastavad vastavalt artiklites 321 ja 322 või III osa II jaotise 3. peatüki 6. jaos sätestatud kvalifitsioonikriteeriumidele koos vaadelduna nii, et see on kooskõlas konsolideerimisgrupi struktuuriga ja selle riskijuhtimissüsteemide, -protsessside ja -meetoditega.

7. Lõigetes 2, 4 ja 5 nimetatud otsuseid tunnustatakse määravatena ning pädevad asutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

8. Ühisotsuste tegemise hõlbustamiseks töötab EBA välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõike 1 punktis a osutatud ühisotsuste tegemise kord seoses taotlustega artikli 143 lõikes 1, artikli 151 lõigetes 4 ja 9, artiklis 283, artikli 312 lõikes 2 ning artiklis 363 osutatud lubade saamiseks.

EBA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 21

Ühisotsused likviidsusnõuete kohaldamise taseme kohta

1. ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja taotlusel või ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja allkonsolideeritud tütarettevõtja taotlusel teevad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või

▼C2

ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja asjaomases liikmesriigis asuvate tütarettevõtjate järelevalve eest vastutav pädev asutus kõik endast oleneva, et jõuda ühisotsusele selle kohta, kas artikli 8 lõike 1 punktides a–d esitatud tingimused on täidetud, ja ühtse likviidsusalagrupi kindlaksmääramise kohta artikli 8 kohaldamisel.

Kõnealune ühisotsus tehakse kuue kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on esitanud aruande, milles artiklis 8 sätestatud kriteeriumide kohaselt on kindlaks määratud ühtne likviidsusalagrupp. Kui kuue kuu jooksul ei suudeta jõuda kokkuleppele, konsulteerib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus mis tahes teise asjaomase pädeva asutuse taotlusel EBAga. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võib konsulteerida EBAga omal algatusel.

Ühisotsusega võidakse kehtestada ka piirangud likviidsete varade asukohale ja omandiõigusele ning nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle suhtes on tehtud erand VI osa kohaldamisest, peavad hoidma vähemalt teatavaid minimaalseid likviidseid varasid.

See ühine otsus esitatakse dokumendi vormis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab likviidsusalagrupi emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule.

2. Kui ühisotsust ei tehta kuue kuu jooksul, teeb iga individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus eraldi otsuse.

Iga pädev asutus võib siiski kuue kuu jooksul pöörduda EBA poole küsimuses, kas artikli 8 lõike 1 punktides a–d sätestatud tingimused on täidetud. Sel juhul võib EBA teostada mittesiduvat vahendamist vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktile c ning kõik asjaomased pädevad asutused lükkavad oma otsuse tegemise edasi seniks, kuni on selgunud mittesiduva vahendamise tulemused. Kui vahendamise ajal ei jõua pädevad asutused kokkuleppele kolme kuu jooksul, teeb iga individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus eraldi otsuse, võttes arvesse kasu ja riski tasakaalu emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu liikmesriigi tasandil ning kasu ja riski tasakaalu tütarettevõtja liikmesriigi tasandil. Asja ei anta arutamiseks EBA-le pärast kuuekuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsuse tegemist.

Lõikes 1 osutatud ühisotsus ja käesoleva lõike teises lõigus osutatud otsused on siduvad.

3. Lisaks võib mis tahes asjaomane pädev asutus kuue kuu jooksul konsulteerida EBAga, kui arvamused lahknevad artikli 7 lõike 3 punktides a–d sätestatud tingimuste küsimuses. Sel juhul võib EBA teostada mittesiduvat vahendamist vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktile c ning kõik asjaomased pädevad asutused lükkavad oma otsuse tegemise edasi seniks, kuni on selgunud mittesiduva vahendamise tulemused. Kui vahendamise ajal ei jõua pädevad asutused kokkuleppele 3 kuu jooksul, teeb iga individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus eraldi otsuse.

▼C2

Artikkel 22

Allkonsolideerimine kolmandate riikide üksuste puhul

Tütarettevõtjast krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklites 89 kuni 91 ning III ja IV osas sätestatud nõudeid allkonsolideeritud olukorra alusel, kui kõnealustel krediidiasutustel või investeerimisühingutel või nende emaettevõtjal, kui selleks on finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, on kolmandas riigis tütarettevõtja, kes on krediidiasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus, või kui tal on sellises ettevõtjas osalus.

Artikkel 23

Kolmandate riikide ettevõtjad

Konsolideeritud alusel teostatava järelevalve kohaldamisel käesoleva peatüki kohaselt kohaldatakse mõisteid „investeerimisühing”, „krediidiasutus” ja „finantseerimisasutus” ja „krediidiasutus või investeerimisühing” ka kolmandates riikides asutatud ettevõtjate suhtes, kes juhul, kui nad oleksid asutatud liidus, vastaksid nende mõistete artikli 4 kohastele määratlustele.

Artikkel 24

Varade ja bilansiväliste kirjete hindamine

1. Varasid ja bilansiväliseid kirjeid hinnatakse vastavalt kohaldatavale raamatupidamistavale.

2. Erandina lõikest 1 võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud viiksid varade ja bilansiväliste kirjete hindamise ning omavahendite kindlaksmääramise läbi vastavalt rahvusvahelistele raamatupidamisstandarditele, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel.

II OSA

OMAVAHENDID

I JAOTIS

OMAVAHENDITE ELEMENDID

1. PEATÜKK

Esimese taseme omavahendid

Artikkel 25

Esimese taseme omavahendid

Krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahendid võrduvad esimese taseme põhiomavahendite ja täiendavate esimese taseme omavahendite summaga.

▼C2

2. PEATÜKK

Esimese taseme põhiomavahendid

1. jagu

Esimese taseme põhiomavahendite kirjed ja instrumendid

Artikkel 26

Esimese taseme põhiomavahendite kirjed

1. Esimese taseme põhiomavahendite kirjed on järgmised:

a) kapitaliinstrumendid, tingimusel et täidetud on artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimused;

b) punktis a osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

c) jaotamata kasum;

d) muu akumuleeritud koondkasum;

e) muud reservid;

f) üldine pangandusreserv.

Punktides c–f osutatud kirjeid tunnustatakse esimese taseme põhiomavahenditena ainult siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab neid piiramatult ja viivitamatult kasutada, et katta riskid või kahju kohe, kui need tekivad.

2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing kajastada aruandeperioodi vahekasumit või aastakasumit esimese taseme põhiomavahendites enne, kui ta on teinud ametliku otsuse, millega kinnitatakse aruandeaasta lõplik kasum või kahjum, ainult pädeva asutuse eelneval loal. Pädev asutus annab loa, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) kõnealune kasum on kontrollitud krediidiasutusest või investeerimisühingust sõltumatute isikute poolt, kes vastutavad asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu raamatupidamisarvestuse auditeerimise eest;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuvaldaval viisil tõendanud, et kõnealusest kasumist on maha arvatud mis tahes prognoositavad väljamaksed või dividendid;

Krediidiasutuse või investeerimisühingu vahekasumi või aastakasumi kontrollimisel saadakse piisavalt kinnitust, et kõnealust kasumit on hinnatud kohaldatavas raamatupidamistavas sätestatud põhimõtete kohaselt.

▼C2

3. Pädevad asutused hindavad, kas emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvad instrumendid vastavad artiklis 28 või vajaduse korral artiklis 29 sätestatud tingimustele. Kapitaliinstrumentide puhul, mis on emiteeritud pärast 28. juunit 2013, klassifitseerivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kapitali esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks alles pärast seda, kui pädevad asutused, kes võivad EBAga konsulteerida, on andnud selleks loa.

Kapitaliinstrumentide (välja arvatud riigiabi) puhul, mille pädev asutus on heaks kiitnud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena klassifitseerimiseks aktsepteeritavana, kuid mille vastavust artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimustele, on EBA arvates sisuliselt keeruline kindlaks teha, selgitavad pädevad asutused EBA-le oma põhjusi.

EBA koostab, haldab ja avaldab igalt pädevalt asutuselt saadud teabe põhjal loetelu kõigist sellistest kapitaliinstrumentide liikidest igas liikmesriigis, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena. EBA koostab ja avaldab selle loetelu esimest korda 28 juulil 2013.

EBA võib pärast artiklis 80 sätestatud kontrollimisprotsessi ja kui on kaalukaid tõendeid, et need instrumendid ei vasta artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimustele, otsustada jätta loetelust välja riigiabi hulka mitte kuuluvad kapitaliinstrumendid, mis on emiteeritud pärast 28. juunit 2013, ja võib avaldada selle kohta teadaande.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada prognoositavuse mõistet, mida kasutatakse selle kindlakstegemisel, kas mis tahes prognoositavad väljamaksed või dividendid on maha arvatud.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 27

Esimese taseme põhiomavahendite kirjetena aktsepteeritavad vastastikuste seltside, ühistute, hoiuasutuste või samalaadsete krediidiasutuste ja investeerimisühingute kapitaliinstrumendid

1. Esimese taseme põhiomavahendite kirjete hulka kuuluvad krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirja alusel emiteeritud mis tahes kapitaliinstrumendid, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on siseriikliku õigusega ette nähtud tüüpi ettevõtja, keda pädevad asutused loevad kvalifitseeruvaks ühena järgmistest:

   i) vastastikune selts;

▼C2

ii) ühistu;

iii) hoiuasutus;

iv) samalaadne krediidiasutus või investeerimisühing;

v) krediidiasutus, mis kuulub täielikult ühele alapunktides i–iv osutatud asutustest ja kellel on asjakohase pädeva asutuse heakskiit käesoleva artikli sätete rakendamiseks, kui ja seniks, kui 100 % krediidiasutuse emiteeritud lihtaktsiatest kuulub otseselt või kaudselt nimetatud punktides osutatud asutusele;

b) täidetud on artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimused;

Neid vastastikuseid seltse, ühistuid või hoiuasutusi, keda tunnustati nendena enne 31. detsembrit 2012 kohaldatud siseriikliku õiguse alusel, klassifitseeritakse nendena jätkuvalt käesoleva osa kohaldamisel, tingimusel et nad täidavad jätkuvalt tingimusi, mille kohaselt neid sellistena tunnustati.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse tingimused, mille kohaselt pädevad asutused võivad kindlaks määrata, et kohaldatava siseriikliku õigusega ette nähtud ettevõtja tüüpi käsitatakse käesoleva osa kohaldamisel vastastikuse seltsi, ühistu, hoiuasutuse või samalaadse krediidiasutuse või investeerimisühinguna.

EBA esitab nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 28

Esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvad instrumendid

1. Kapitaliinstrumendid kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) instrumendid on otseselt emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing pärast kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu omanike või kui see on lubatud siseriikliku õigusega, siis juhtorgani eelnevat heakskiitu;

b) instrumentide eest on täielikult tasutud ja krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta nende ostu otseselt ega kaudselt;

c) instrumendid vastavad seoses klassifitseerimisega kõigile järgmistele tingimustele:

▼C2

i) need kvalifitseeruvad kapitalina direktiivi 86/635/EMÜ artiklis 22 määratletud tähenduses;

ii) need klassifitseeritakse omakapitalina kohaldatavas raamatupidamistavas määratletud tähenduses;

iii) need klassifitseeritakse omakapitalina bilansilise maksejõuetuse kindlakstegemisel, kui see on maksejõuetust käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohaselt kohaldatav;

d) instrumendid kajastatakse selgelt ja eraldi krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes esitatavas bilansis;

e) instrumendid on tähtajatud;

f) instrumentide põhisummat ei või vähendada ega tagasi maksta, välja arvatud järgmistel juhtudel:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu likvideerimine;

ii) instrumentide vabatahtlik tagasiostmine või kapitali vabatahtlik vähendamine muul viisil, kui krediidiasutus või investeerimisühing on vastavalt artiklile 77 saanud pädeva asutuse eelneva loa;

g) instrumente reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et instrumentide põhisummat tulevikus vähendatakse või makstakse see tagasi või et seda võidakse teha muul juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu likvideerimise korral, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele instrumentide emiteerimisel või enne seda ka ühelgi muul viisil, välja arvatud artiklis 27 osutatud instrumentide puhul, mille tagasivõtmisest ei tohi krediidiasutused ja investeerimisühingud vastavalt kohaldatavatele siseriiklikele õigusaktidele keelduda.

h) instrumendid vastavad seoses väljamaksetega järgmistele tingimustele:

i) puudub eeliskäsitlus seoses väljamaksete tegemise järjekorraga, sealhulgas seoses muude esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidega, ning instrumente reguleerivate tingimustega ei ole ette nähtud väljamaksetega seotud eelisõigusi;

ii) instrumentide omanikele võidakse väljamaksed teha ainult väljamaksete tegemiseks kasutatavatelt kirjetelt;

iii) instrumente reguleerivate tingimustega ei ole ette nähtud väljamaksete ülempiiri või muid selle maksimumtasemele seatud piiranguid, välja arvatud artiklis 27 osutatud instrumentide puhul;

iv) väljamaksete suurust ega muid tingimusi ei määrata kindlaks selle summa alusel, mille eest instrumendid emiteerimisel osteti, välja arvatud artiklis 27 osutatud instrumentide puhul;

▼C2

v) instrumente reguleerivate tingimustega ei ole krediidiasutusele või investeerimisühingule pandud mis tahes kohustust teha väljamakseid instrumentide omanikele ning krediidiasutusele või investeerimisühingule ei ole sellist kohustust pandud ka mis tahes muul viisil;

vi) väljamaksete tegematajätmist ei käsitata krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivitusjuhuna;

vii) väljamaksete tühistamisega ei kaasne krediidiasutusele või investeerimisühingule mingeid piiranguid;

i) võrreldes krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud kõigi kapitaliinstrumentidega, kaetakse instrumentide arvelt esimene ja proportsionaalselt suurim osa tekkinud kahjust, ning iga instrumendi arvelt kaetakse kahju samal määral, kui kõigi muude esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide arvelt;

j) instrumendid järjestatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral kõigist muudest nõuetest madalamasse nõudeõiguse järku;

k) instrumendid annavad omanikele sellise nõudeõiguse krediidiasutuse või investeerimisühingu järelejäänud varadele, mis likvideerimise korral ja pärast kõigi kõrgema nõudeõiguse järguga nõuete rahuldamist on proportsionaalne selliste emiteeritud instrumentide summaga ning mis ei ole fikseeritud ja mille suhtes ei kohaldata ülemmäära, välja arvatud artiklis 27 osutatud kapitaliinstrumentide puhul;

l) instrumente ei ole taganud ega andnud neile garantiid, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:

i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

iii) emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

iv) segavaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

v) segafinantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

vi) mis tahes ettevõtja, kellel on märkimisväärne seos punktides i–v osutatud üksustega;

m) instrumentide suhtes ei kohaldata mis tahes lepingulist ega muud korda, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku maksejõuetuse või likvideerimise korral.

Esimese lõigu punktis j sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka juhul, kui instrumendid sisalduvad täiendavates esimese taseme omavahendites või teise taseme omavahendites artikli 484 lõike 3 alusel, tingimusel et need kuuluvad samasse nõudeõiguse järku.

2. Lõike 1 punktis i sätestatud tingimused loetakse täidetuks olenemata täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide põhisumma alalisest allahindamisest.

▼C2

Lõike 1 punktis f sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka juhul, kui kapitaliinstrumendi põhisummat vähendatakse solveerimismenetluse käigus või investeerimisühingu või krediidiasutuse eest vastutava solveerimisasutuse poolt nõutud kapitaliinstrumentide allahindamise tulemusel.

Lõike 1 punktis g sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka juhul, kui kapitaliinstrumenti reguleerivates sätetes märgitakse otseselt või kaudselt, et instrumendi põhisumma väheneks või võiks väheneda solveerimismenetluse käigus või investeerimisühingu või krediidiasutuse eest vastutava solveerimisasutuse poolt nõutava kapitaliinstrumentide allahindamise tulemusel.

3. Lõike 1 punkti h alapunktis iii sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka juhul, kui instrumendilt makstakse välja korduvaid dividende, tingimusel et selliste korduvate dividendide tõttu ei tehta väljamakseid, mille tulemuseks on omavahendite ebaproportsionaalne vähenemine.

4. Lõike 1 punkti h alapunkti i kohaldamisel peavad diferentseeritud väljamaksed kajastama ainult diferentseeritud hääleõigusi. Sellega seoses kohaldatakse suuremaid väljamakseid ainult esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatele instrumentidele, millel on vähem hääleõigusi või millel need puuduvad.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) kohaldatav omavahendite kaudse rahastamise vorm ja laad;

b) kas ja millal tähendaksid korduvad väljamaksed omavahendite ebaproportsionaalset vähenemist;

c) eelisväljamaksete tähendus.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 29

Vastastikuste seltside, ühistute, hoiuasutuste või muude samalaadsete krediidiasutuste või investeerimisühingute emiteeritud kapitaliinstrumendid

1. Vastastikuste seltside, ühistute, hoiuasutuste või muude samalaadsete krediidiasutuste või investeerimisühingute emiteeritud kapitaliinstrumendid kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena ainult juhul, kui on täidetud artiklis 28 sätestatud tingimused koos käesoleva artikli kohaldamisest tulenevate erisustega.

▼C2

2. Seoses kapitaliinstrumentide tagasivõtmisega peavad olema täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul peab olema võimalik keelduda instrumentide tagasivõtmisest, välja arvatud juhul, kui see on keelatud kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega;

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega keelatud keelduda instrumentide tagasivõtmisest, peab instrumente reguleerivate sätetega olema ette nähtud, et krediidiasutus või investeerimisühing saab piirata kõnealuste instrumentide tagasivõtmist;

c) instrumentide tagasivõtmisest keeldumist või vajaduse korral tagasivõtmise piiramist ei käsitata krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivitusjuhuna.

3. Kapitaliinstrumendid võivad sisaldada väljamaksete ülempiiri või maksimumtasemele seatud piiranguid ainult juhul, kui ülempiir või piirang on ette nähtud kooskõlas kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirjaga.

4. Kui kapitaliinstrumendid annavad maksejõuetuse või likvideerimise korral omanikule õiguse krediidiasutuse või investeerimisühingu reservidele instrumentide nimiväärtusega piiratud mahus, kohaldatakse sellist piirangut samal määral ka krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud kõigi muude esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide omanike suhtes.

Esimeses lõigus sätestatud tingimus ei piira vastastikuse seltsi, ühistu, hoiuasutuse või muu samalaadse krediidiasutuse või investeerimisühingu võimalust arvata esimese taseme põhiomavahendite hulka instrumente, mis ei anna nende omanikule hääleõigust ja vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) hääleõigust mitte andvate instrumentide omanike nõudeõigus krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral on proportsionaalne selle osaga esimese taseme põhiomavahendite kogusummast, mida need hääleõigust mitte andvad instrumendid esindavad;

b) muu poolest kvalifitseeruvad instrumendid esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena.

5. Kui kapitaliinstrumendid annavad maksejõuetuse või likvideerimise korral omanikule sellise nõudeõiguse krediidiasutuse või investeerimisühingu varadele, mille puhul kohaldatakse ülemmäära, kohaldatakse sellist piirangut samal määral krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud kõigi esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide omanike suhtes.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada selliste tagasivõtmise piirangute laad, mis on vajalikud juhul, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega keelatud keelduda omavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasivõtmisest.

▼C2

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 30

Tagajärjed, mis tulenevad sellest, kui esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatele instrumentidele seatud tingimused ei ole enam täidetud

Kui esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei ole enam täidetud artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimused, kohaldatakse järgmist:

a) instrumendi kvalifitseerumine esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluva instrumendina lõpeb otsekohe;

b) kõnealuse instrumendiga seotud ülekursi kvalifitseerumine esimese taseme põhiomavahendite kirjena lõpeb otsekohe.

Artikkel 31

Ametiasutuste poolt eriolukorras märgitavad kapitaliinstrumendid

1. Eriolukorras võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel arvata esimese taseme põhiomavahendite hulka instrumendid, mis vastavad vähemalt artikli 28 lõike 1 punktide b kuni e tingimustele, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kapitaliinstrumendid emiteeritakse pärast 1. jaanuari 2014;

b) komisjon käsitleb kapitaliinstrumente riigiabina;

c) kapitaliinstrumendid emiteeritakse rekapitaliseerimismeetmete kontekstis kooskõlas sel ajal kehtivate riigiabi eeskirjadega;

d) riik või asjakohane avaliku sektori asutus või avaliku sektori omandis olev üksus on kapitaliinstrumendid täielikult märkinud ja hoiab neid;

e) kapitaliinstrumendid on suutelised kahjusid katma;

f) välja arvatud artiklis 27 osutatud kapitaliinstrumentide puhul, annavad kapitaliinstrumendid likvideerimise korral nende omanikele pärast kõigi kõrgema nõudeõiguse järguga nõuete rahuldamist õiguse investeerimisühingu või krediidiasutuse järelejäänud varale;

g) riigi või, kui see on kohaldatav, siis asjakohase avaliku sektori asutuse või avaliku sektori omandis oleva üksuse jaoks on olemas sobivad väljumismehhanismid;

h) pädev asutus on andnud oma eelneva loa ja avaldanud oma otsuse koos selgitusega selle otsuse kohta.

▼C2

2. Asjaomase pädeva asutuse põhjendatud taotluse korral ja temaga koostöös loeb EBA käesoleva määruse kohaldamisel lõikes 1 osutatud instrumendid samaväärseks esimese taseme põhiomavahendi instrumentidega.

2. jagu

Usaldatavusfiltrid

Artikkel 32

Väärtpaberistatud varad

1. Krediidiasutus või investeerimisühing jätab omavahendite kõigist elementidest välja kohaldatava raamatupidamistava kohase mis tahes omakapitali suurendamise, mis tuleneb väärtpaberistatud varadest, sealhulgas järgmise:

a) võimendusest saadava tuluga seotud suurenemine, millest tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu müügitulu;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing on väärtpaberistamise tehingu algataja, siis puhastulu, mis tuleneb väärtpaberistatud varadest tulevikus saadava tulu kapitaliseerimisest ja parandab väärtpaberistamise positsioonide krediidikvaliteeti.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada seda, mida tähendab müügitulu lõike 1 punkti a tähenduses.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 33

Rahavoogude riskimaandamine ja oma kohustuste väärtuse muutus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jätavad omavahendite kõigist elementidest välja järgmised kirjed:

a) õiglase väärtuse reservid, mis on seotud selliste finantsinstrumentide, mida ei hinnata õiglases väärtuses, rahavoogude riskimaandamisest saadava kasu või kahjuga, sealhulgas prognoositavad rahavood;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu õiglases väärtuses hinnatavate kohustustega seotud kasu või kahju, mis tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedi muutusest;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste õiglase väärtuse muutustest tulenevad kasumid ja kahjumid, mis on tingitud muutustest krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedis.

▼C2

2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel ei tasaarvesta krediidiasutused ja investeerimisühingud enda krediidiriskist tingitud õiglase väärtuse muutustest tulenevat kasumit ja kahjumit oma vastaspoole krediidiriskist tingitud õiglase väärtuse muutustest tuleneva kasumi ja kahjumiga.

3. Ilma et see piiraks lõike 1 punkti b kohaldamist, võib krediidiasutus või investeerimisühing arvata oma kohustustest tulenevate kasumite ja kahjumite summa omavahendite hulka, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) kohustused on võlakirjade vormis, nagu on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4;

b) muutused krediidiasutuse või investeerimisühingu varade ja kohustuste väärtuses tulenevad samadest muutustest krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedis;

c) punktis a osutatud võlakirjade väärtuse ja krediidiasutuse või investeerimisühingu vara väärtuste vahel on tihe seos;

d) hüpoteeklaene on võimalik tagasi osta, ostes hüpoteeklaenude rahastamiseks kasutatavad võlakirjad turu- või nimiväärtusega tagasi.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks, mida tähendab tihe seos võlakirjade väärtuse ja vara väärtuse vahel, mida on osutatud lõike 3 punktis c.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. septembriks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 34

Täiendavad väärtuse korrigeerimised

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad omavahendite summa arvutamisel artiklis 105 sätestatud nõudeid kõigi oma varade suhtes, mida mõõdetakse õiglases väärtuses, ning arvavad esimese taseme põhiomavahenditest maha mis tahes vajalikud täiendavad väärtuse korrigeerimised.

Artikkel 35

Õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasum ja kahjum

Välja arvatud artiklis 33 osutatud kirjete puhul, ei tee krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeerimisi, et kõrvaldada omavahenditest varadelt või kohustustelt saadud realiseerimata kasum või kahjum, mis on mõõdetud õiglases väärtuses.

▼C2

3. jagu

Mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, erandid ja alternatiivid

1. alajagu

Mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest

Artikkel 36

Mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha järgmise:

a) jooksva majandusaasta kahjum;

b) immateriaalsed varad;

c) tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara;

d) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kasutavad riskiga kaalutud varade arvutamiseks sisereitingute meetodit, negatiivsed summad, mis tulenevad artiklite 158 ja 159 kohasest oodatava kahju arvutamisest;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis olev kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara;

f) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsene, kaudne ja sünteetiline osalus enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, sealhulgas enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille ostmiseks on krediidiasutusel või investeerimisühingul olemasoleva lepingujärgse kohustuse alusel tegelik või tingimuslik kohustus;

g) otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui kõnealustel ettevõtjatel on krediidiasutusega või investeerimisühinguga vastastikune ristosalus, mis on pädeva asutuse arvates loodud selleks, et kunstlikult suurendada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid;

h) selliste otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kohaldatav summa, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulisi investeeringuid kõnealustes ettevõtjates;

i) selliste otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kohaldatav summa, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on olulisi investeeringuid kõnealustes ettevõtjates;

j) artikli 56 kohaselt täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavaid esimese taseme omavahendeid;

▼C2

k) järgmiste selliste kirjete positsiooni väärtus, mis kvalifitseeruvad riskikaalu 1 250 % kohaldamiseks, kui krediidiasutus või investeerimisühing alternatiivina riskikaalu 1 250 % kohaldamisele arvab kõnealuse riskipositsiooni summa esimese taseme põhiomavahendite summast maha:

i) oluline osalus väljaspool finantssektorit;

ii) artikli 243 lõike 1 punkti b, artikli 244 lõike 1 punkti b ja artikli 258 kohased väärtpaberistamise positsioonid;

iii) artikli 379 lõike 3 kohased reguleerimata väärtpaberiülekanded;

iv) positsioonid, mis kuuluvad kogumisse, mille riskikaalu krediidiasutus või investeerimisühing ei saa vastavalt artikli 153 lõikele 8 sisereitingute meetodi kohaselt määrata;

v) omakapitali investeeringud sisemudelitel põhineva meetodi kohaselt, vastavalt artikli 155 lõikele 4;

l) kõik arvutamise ajal prognoositavad esimese taseme põhiomavahendite kirjetega seotud maksud, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing esimese taseme põhiomavahendite kirjete summat vastavalt korrigeerib, niivõrd kuivõrd sellised maksud vähendavad summat, mille ulatuses võib kõnealuseid kirjeid kasutada riskide või kahju katmiseks.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli lõike 1 punktides a, c, e, f, h, i ja l osutatud mahaarvamiste kohaldamist ning seotud mahaarvamisi, mis sisalduvad artikli 56 punktides a, c, d ja f ning artikli 66 punktides a, c ja d.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kookõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada finantseerimisasutuste ja, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1094/2010 ([1]) asutatud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega (EIOPA) konsulteerides, kolmandate riikide kindlustusandjate ja edasikindlustusandjate ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 4 kohaselt kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja jäävate ettevõtjate selliste kapitaliinstrumentide liigid, mis arvatakse maha omavahendite järgmistest elementidest:

a) esimese taseme põhiomavahendite kirjed;

b) täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed;

c) teise taseme omavahendite kirjed.

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

▼C2

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 37

Immateriaalse vara mahaarvamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad mahaarvatavate immateriaalsete varade summa kindlaks järgmiselt:

a) mahaarvatavat summat vähendatakse sellega seotud edasilükkunud tulumaksu kohustuste summa võrra, mille saab kustutada, kui immateriaalsete varade väärtus langeb või nende raamatupidamisarvestuses kajastamine kohaldatava raamatupidamistava alusel lõpetatakse;

b) mahaarvatav summa hõlmab firmaväärtust, mida võetakse arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu oluliste investeeringute hindamisel.

Artikkel 38

Tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara mahaarvamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad mahaarvatava tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara summa kindlaks vastavalt käesolevale artiklile.

2. Tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara summa arvutamisel ei vähendata seda krediidiasutuse või investeerimisühingu seotud edasilükkunud tulumaksu kohustuste summa võrra, välja arvatud juhul, kui on täidetud lõikes 3 sätestatud tingimused.

3. Tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara summat võib vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu seotud edasilükkunud tulumaksu kohustuste summa võrra, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ettevõtjal on kohaldatava siseriikliku õiguse alusel juriidilist jõudu omav õigus neid praeguseid tulumaksu varasid praeguste tulumaksu kohustustega tasaarvestada;

b) edasilükkunud tulumaksu varad ja edasilükkunud tulumaksu kohustused on seotud maksudega, mida sama maksuhaldur kogub samalt maksustatavalt ettevõtjalt.

4. Krediidiasutuse või investeerimisühingu seotud edasilükkunud tulumaksu kohustused, mida kasutatakse lõike 3 kohaldamisel, ei või sisaldada selliseid edasilükkunud tulumaksu kohustusi, millega vähendatakse mahaarvamisele kuuluvat immateriaalse vara või kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara summat.

5. Lõikes 4 osutatud seotud edasilükkunud tulumaksu kohustuste summa jaotatakse järgmise vahel:

a) tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest ja mida ei ole maha arvatud vastavalt artikli 48 lõikele 1;

▼C2

b) igasugune muu tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud jaotavad seotud edasilükkunud tulumaksu kohustused proportsionaalselt vastavalt sellele, milline on punktis a ja punktis b osutatud tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara osakaal.

Artikkel 39

Enammakstud maksusummad, tagasi kantud maksukahjum ja edasilükkunud tulumaksu vara, mis ei põhine tulevasel kasumlikkusel

1. Järgmisi kirjeid ei arvata omavahenditest maha ja neile antakse riskikaal vastavalt vajadusele III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaselt:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu enammakstud maksusummad jooksva aasta eest;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu jooksva aasta maksukahjum, mis on kantud tagasi eelmistele aastatele ja mis annab aluse nõudeks keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku maksuhalduri vastu või õiguse neilt saadaolevale summale.

2. Edasilükkunud tulumaksu vara, mis ei põhine tulevasel kasumlikkusel, peab piirduma ajutistest erinevustest tuleneva edasilükkunud tulumaksu varaga, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) see asendatakse automaatselt, kohustuslikult ja viivitamatult maksukrediidiga, juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing kajastab ametlikult heakskiidetud iga-aastastes finantsaruannetes kahjumit, juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing likvideeritakse või juhul kui ta muutub maksejõuetuks;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kohaldatava siseriikliku maksuõiguse alusel võimalus tasaarvestada punktis a osutatud maksukrediit oma või nimetatud maksuõiguse kohaselt maksustamise otstarbel selle krediidiasutuse või investeerimisühinguga samasse konsolideerimisgruppi kuuluva mis tahes teise ettevõtja maksukohustusega või mis tahes teise I osa II jaotise 2. peatüki kohaselt konsolideeritud alusel teostatava järelevalve alla kuuluva ettevõtja maksukohustusega;

c) kui punktis b osutatud maksukrediidi summa ületab selles punktis osutatud maksukohustused, siis asendatakse iga selline vahe viivitamata otsese nõudega selle liikmesriigi keskvalitsuse vastu, kus krediidiasutus või investeerimisühing on asutatud.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad edasilükkunud tulumaksu vara suhtes riskikaalu 100 %, kui punktides a, b ja c sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 40

Oodatava kahju arvutamisest tulenevate negatiivsete summade mahaarvamine

Artikli 36 lõike 1 punkti d kohaselt mahaarvatavat summat ei vähendata tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara taseme suurenemise või muu täiendava maksumõju võrra, mis võib aset leida, kui eraldised tõuseksid III osa II jaotise 3. peatüki 3. jaos osutatud oodatava kahjuga samale tasemele.

▼C2

Artikkel 41

Kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara mahaarvamine

1. Artikli 36 lõike 1 punkti e kohaldamisel vähendatakse mahaarvatavat kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara summat järgmise võrra:

a) mis tahes seotud edasilükkunud tulumaksu kohustused, mille saaks kustutada, kui vara väärtus langeb või selle raamatupidamisarvestuses kajastamine kohaldatava raamatupidamistava alusel lõpetatakse;

b) kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara summa, mida krediidiasutus või investeerimisühing saab piiramatult kasutada, tingimusel, et krediidiasutus või investeerimisühing on saanud selleks pädeva asutuse eelneva loa.

Kõnealune vara, millega vähendatakse mahaarvatavat summat, saab riskikaalu vastavalt vajadusele kas III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaselt.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada kriteeriumid, mille alusel pädev asutus lubab krediidiasutusel või investeerimisühingul vähendada kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi varade summat vastavalt lõike 1 punktis b sätestatule.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 42

Enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Artikli 36 lõike 1 punkti f kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud osalused enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse järgmisi erandeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste summa pika netopositsiooni alusel, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) lühikesed ja pikad positsioonid on samas aluspositsioonis ning lühikesed positsioonid ei hõlma vastaspoole riski;

   ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides;

▼C2

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tasaarvestada enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide pikad kogupositsioonid, mis tulenevad indeksipõhistes väärtpaberites olevatest osalustest, enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide lühikeste positsioonidega, mis tulenevad alusindeksi lühikestest positsioonidest, sealhulgas juhul, kui kõnealused lühikesed positsioonid hõlmavad vastaspoole riski, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

i) pikad ja lühikesed positsioonid on samas alusindeksis;

ii) nii lühikesi kui pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all.

Artikkel 43

Olulised investeeringud finantssektori ettevõtjas

Mahaarvamiste tegemisel kooskõlas artikliga 36 loetakse krediidiasutusel või investeerimisühingul olevat oluline investeering finantssektori ettevõtjas, kui täidetud on mis tahes järgmine tingimus:

a) krediidiasutus või investeerimisühing omab üle 10 % kõnealuse ettevõtja emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatest instrumentidest;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on märkimisväärne seos kõnealuse ettevõtjaga ja ta omab kõnealuse ettevõtja emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvaid instrumente;

c) krediidiasutus või investeerimisühing omab kõnealuse ettevõtja emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvaid instrumente ning asjaomane ettevõtja ei ole kaasatud I osa II jaotise 2. peatüki kohasesse konsolideerimisse, kuid on kohaldatava raamatupidamistava kohase finantsaruandluse eesmärgil kaasatud krediidiasutuse või investeerimisühinguga samasse raamatupidamislikku konsolideerimisse.

Artikkel 44

Finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine ja mahaarvamised olukorras, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on kunstlikult loodud omavahendite suurendamiseks

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 36 lõike 1 punktides g, h ja i osutatud mahaarvamised järgmiselt:

a) osalused finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides ja nende muudes kapitaliinstrumentides arvutatakse pika kogupositsiooni alusel;

b) kindlustuse esimese taseme omavahendite kirjeid käsitatakse mahaarvamiste tegemisel osalusena esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides.

▼C2

Artikkel 45

Finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 36 lõike 1 punktidega h ja i ette nähtud mahaarvamised järgmiselt:

a) nad võivad arvutada otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjates esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides samas aluspositsioonis oleva pika netopositsiooni alusel, eeldusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

   i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või selle järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta;

   ii) nii lühikest kui pikka positsiooni hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates finantssektori ettevõtjate kapitaliinstrumentides.

Artikkel 46

Osaluste mahaarvamine esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut finantssektori ettevõtjas

1. Artikli 36 lõike 1 punkti h kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud arvutuse tulemusel saadava teguriga:

a) kogusumma, mille võrra krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, ületavad 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjete kogusummast, arvutatuna pärast järgmiste sätete kohaldamist esimese taseme põhiomavahendite kirjete suhtes:

   i) artiklid 32 kuni 35;

   ii) artikli 36 lõike 1 punktides a–g, punkti k alapunktides ii–v ja punktis l osutatud mahaarvamised, välja arvatud mahaarvatav summa seoses tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

   iii) artiklid 44 ja 45;

▼C2

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste summa selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, jagatuna krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusummaga finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jätavad lõike 1 punktis a osutatud summast ja lõike 1 punktis b osutatud teguri arvutusest välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

3. Lõike 1 kohaselt mahaarvatav summa jaotatakse osadeks kõigi hoitavate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide vahel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste summa, mis tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata;

b) iga hoitava esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluva instrumendi osakaal kogusummas, mille moodustavad krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut.

4. Artikli 36 lõike 1 punktis h osutatud osaluste summat, mis ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest pärast lõike 1 punkti a alapunktide i–iii sätete kohaldamist, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid ja III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, millist summat igast omavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud summaga:

a) osaluste summa, mida tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda;

b) osa, mis saadakse lõike 3 punktis b sätestatud arvutuse tulemusel

▼C2

Artikkel 47

Esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering finantssektori ettevõtjas

Artikli 36 lõike 1 punkti i kohaldamisel määratakse esimese taseme põhiomavahendite kirjetest mahaarvamisele kuuluv summa kindalaks vastavalt artiklitele 44 ja 45 ja 2. alajaole ning nende hulka ei arvata väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioone, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

2. alajagu

Erandid esimese taseme põhiomavahendite kirjetest tehtavatest mahaarvamistest ja alternatiivid kõnealustele mahaarvamistele

Artikkel 48

Künnisega seotud erandid esimese taseme põhiomavahendite kirjetest tehtavatest mahaarvamistest

1. Artikli 36 lõike 1 punktidega c ja i ette nähtud mahaarvamiste tegemisel ei nõuta, et krediidiasutused ja investeerimisühingud arvaksid maha käesoleva lõike punktides a ja b loetletud kirjeid, mille kogusumma ei ületa lõikes 2 osutatud künnist:

a) tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest ja mille kogusumma ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, arvutatuna pärast järgmiste sätete kohaldamist:

   i) artiklid 32 kuni 35;

   ii) artikli 36 lõike 1 punktid a–h, punkti k alapunktid ii–v ja punkt l, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest.

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering finantssektori ettevõtjas, siis krediidiasutuse või investeerimisühingu selline otsene, kaudne ja sünteetiline osalus asjaomaste ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille kogusumma ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, arvutatuna pärast järgmiste sätete kohaldamist:

   i) artiklid 32 kuni 35;

   ii) artikli 36 lõike 1 punktid a–h, punkti k alapunktid ii–v ja punkt l, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest.

2. Lõike 1 kohaldamisel on künniseks käesoleva lõike punktis a osutatud summa korrutatud käesoleva lõike punktis b osutatud protsendimääraga:

a) esimese taseme põhiomavahendite kirjete jääk pärast artiklites 32 kuni 35 sätestatud kõigi korrigeerimiste ja mahaarvamiste kohaldamist ning ilma käesolevas artiklis täpsustatud künnisega seotud erandite kohaldamiseta;

▼C2

b) 17,65 %.

3. Lõike 1 kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud kindlaks selle, millist osa edasilükkunud tulumaksu varast esimese taseme põhiomavahendite kirjete kogusummas ei tule maha arvata, jagades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud summaga:

a) tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara summa, mis tuleneb ajutistest erinevustest ja mille kogusumma ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest;

b) järgmise summa:

i) punktis a osutatud summa;

ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusumma selliste finantssektori ettevõtjate omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering ja mille kogusumma ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest.

Oluliste investeeringute osakaal kirjete kogusummas, mida ei tule maha arvata, võrdub üks miinus esimeses lõigus osutatud osa.

4. Kirjete summadele, mida lõike 1 kohaselt maha ei arvata, antakse riskikaal 250 %.

Artikkel 49

Mahaarvamisnõue konsolideerimise, täiendava järelevalve või krediidiasutuste ja investeerimisühingute omaalgatusliku kaitseskeemi kohaldamise korral

1. Omavahendite individuaalse, allkonsolideeritud alusel või konsolideeritud alusel arvutamise korral, kui pädevad asutused nõuavad või lubavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutaksid direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud meetodit 1, 2 või 3, võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel mitte maha arvata osalusi selliste finantssektori ettevõtjate omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul, emaettevõtjana tegutseval finantsvaldusettevõtjal või emaettevõtjana tegutseval segafinantsvaldusettevõtjal või krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering, juhul kui käesoleva lõike punktides a–e esitatud tingimused on täidetud:

a) finantssektori ettevõtja on kindlustusandja, edasikindlustusandjas või kindlustusvaldusettevõtja;

b) see kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja on direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt hõlmatud sama täiendava järelevalvega kui emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on osalus;

▼C2

c) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevatelt asutustelt eelneva loa;

d) pädevad asutused teevad enne punktis c osutatud loa andmist ja pärast seda pidevalt kindlaks, et 1., 2. või 3. meetodi kohase konsolideerimise alla kuuluvate üksuste integreeritud juhtimine, riskijuhtimine ja sisekontroll on adekvaatsel tasemel;

e) osalus ettevõtjas kuulub ühele järgmistest:

i) emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus;

ii) emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;

iii) emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;

iv) krediidiasutus või investeerimisühing;

v) ühe punktides i–iv osutatud üksuse tütarettevõtja, mis on hõlmatud I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimisega.

Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

2. Omavahendite individuaalse ja allkonsolideeritud alusel arvutamise korral ei arva I osa II jaotise 2. peatüki kohaselt konsolideeritud alusel teostatava järelevalvega hõlmatud krediidiasutused ja investeerimisühingud maha osalusi selliste finantssektori ettevõtjate poolt emiteeritud omavahenditesse kuuluvates instrumentides, mis kuuluvad konsolideeritud järelevalve alla, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused otsustavad individuaalselt või allkonsolideeritud alusel järelevalve teostamise eesmärgil, et need mahaarvamised on vajalikud eriotstarbel, eelkõige pangandustegevuse struktuuriliseks eraldamiseks ja solveerimise kavandamiseks.

Esimeses lõigus osutatud meetodi kohaldamisega ei tohi kaasneda ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, luues takistuse siseturu toimimisele.

3. Pädevad asutused võivad lubada omavahendite individuaalse või allkonsolideeritud alusel arvutamise korral krediidiasutustel ja investeerimisühingutel mitte arvata osalusi omavahenditesse kuuluvates instrumentides maha järgmistel juhtudel:

a) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on osalus teises krediidiasutuses või investeerimisühingus ning on täidetud alapunktides i–vi sätestatud tingimused:

i) krediidiasutused ja investeerimisühingud kuuluvad samasse artikli 113 lõike 7 kohasesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi;

ii) pädevad asutused on andnud artikli 113 lõike 7 kohase loa;

▼C2

iii) täidetud on artikli 113 lõikes 7 sätestatud tingimused;

iv) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames koostatakse artikli 113 lõike 7 punktis e osutatud konsolideeritud bilanss või kui konsolideeritud raamatupidamisaruannete koostamist ei nõuta, siis laiendatud agregeeritud arvestus, mis on pädevate asutuste hinnangul samaväärne direktiiviga 86/635/EMÜ, mis sisaldab teatavaid direktiivi 83/349/EMÜ sätete kohandusi, või määrusega (EÜ) nr 1606/2002, millega reguleeritakse krediidiasutuste konsolideerimisgruppide konsolideeritud raamatupidamist, nõutavaga. Nimetatud laiendatud agregeeritud arvestuse samaväärsust kontrollib välisaudiitor ning eelkõige kontrollitakse seda, et arvutusest elimineeritakse omavahendite arvutamiseks aktsepteeritavate elementide mitmekordne kasutamine, samuti mistahes lubamatu omavahendite loomine krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmete vahel. Konsolideeritud bilanss või laiendatud agregeeritud arvestus esitatakse pädevatele asutustele vähemalt sama sagedasti, kui on sätestatud artiklis 99;

v) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemidega hõlmatud krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad ühiselt täitma konsolideeritud või laiendatud agregeeritud arvestuse alusel artiklis 92 sätestatud nõudeid ning esitama nende nõuete täitmise kohta aruandeid vastavalt artiklile 99. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames ei nõuta selliste ühistu liikmete või juriidiliste isikute võlgnetava intressi mahaarvamist, kes ei ole krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmed, tingimusel et arvutusest elimineeritakse omavahendite arvutamiseks aktsepteeritavate elementide mitmekordne kasutamine, samuti mistahes lubamatu omavahendite loomine krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmete ja vähemusaktsionäri vahel, kui viimase puhul on tegemist krediidiasutuse või investeerimisühinguga;

b) kui piirkondlikul krediidiasutusel on osalus enda keskkrediidiasutuses või teises piirkondlikus krediidiasutuses ja täidetud on punkti a alapunktides i–v sätestatud tingimused.

4. Osalused, mille puhul ei tehta lõigetele 1, 2 või 3 vastavat mahaarvamist, kvalifitseeruvad riskipositsioonidena ja neile antakse vastavalt vajadusele riskikaal vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab direktiivi 2002/87/EÜ I lisa meetodit 1, 2 või 3, avalikustab ta kõnealuse direktiivi artikli 6 ja I lisa kohaselt arvutatud finantskonglomeraadi täiendava omavahendite nõude ja kapitali adekvaatsuse määra.

6. EBA, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1095/2010 ([1]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (ESMA) töötavad ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II osas loetletud arvutusmeetodite kohaldamise tingimused, mida võetakse arvesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud mahaarvamise alternatiivide kohaldamisel.

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

▼C2

EBA, EIOPA ja ESMA esitavad need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10 kuni 14 vastavalt.

4. jagu

Esimese taseme põhiomavahendid

Artikkel 50

Esimese taseme põhiomavahendid

Krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendid koosnevad esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, mida on korrigeeritud vastavalt artiklitele 32 kuni 35 ja millest on tehtud artikli 36 kohased mahaarvamised ning mille suhtes on kohaldatud artiklites 48, 49 ja 79 sätestatud erandeid ja alternatiive.

3. PEATÜKK

Täiendavad esimese taseme omavahendid

1. jagu

Täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed ja instrumendid

Artikkel 51

Täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed

Täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed hõlmavad järgmist:

a) kapitaliinstrumendid, tingimusel, et täidetud on artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused;

b) punktis a osutatud instrumentidega seotud ülekurss.

Punkti a tingimustele vastavad instrumendid ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahendite ega teise taseme omavahendite kirjetena.

Artikkel 52

Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid

1. Kapitaliinstrumendid kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) instrumendid on emiteeritud ja nende eest on täielikult tasutud;

▼C2

b) instrumente ei ole ostnud ükski järgmistest:

i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

ii) ettevõtja, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;

c) krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta instrumentide ostu otseselt ega kaudselt;

d) instrumendid järjestatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral teise taseme omavahenditesse kuuluvatest instrumentidest madalamasse nõudeõiguse järku;

e) järgmised üksused ei ole instrumente taganud ega andnud neile garantiid, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:

i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

iii) emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

iv) segavaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

v) segafinantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

vi) mis tahes ettevõtja, kellel on märkimisväärne seos punktides i kuni v osutatud üksustega;

f) instrumentide suhtes ei kohaldata mis tahes lepingulist ega muud korda, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku maksejõuetuse või likvideerimise korral;

g) instrumendid on tähtajatud ja neid reguleerivad sätted ei hõlma krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks ajendeid nende tagasivõtmiseks;

h) kui instrumente reguleerivad sätted hõlmavad üht või mitut tagasiostu võimalust, võib seda kasutada vastavalt emitendi äranägemisele;

i) instrumente võib tagasi võtta, lunastada või tagasi osta ainult juhul, kui on täidetud artiklis 77 sätestatud tingimused, ja mitte varem kui viis aastat pärast instrumentide emiteerimist, välja arvatud juhul, kui artikli 78 lõikes 4 sätestatud tingimused on täidetud;

j) instrumente reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et instrumendid võetakse tagasi, lunastatakse või ostetakse tagasi või et seda võidakse teha, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil, välja arvatud järgmistel juhtudel:

i) pärast krediidiasutuse või investeerimisühingu likvideerimist;

▼C2

ii) instrumentide vabatahtliku tagasiostmise või täiendavate esimese taseme omavahendite summa vabatahtliku muul viisil vähendamise korral, kui krediidiasutus või investeerimisühing on vastavalt artiklile 77 saanud pädeva asutuse eelneva loa;

k) krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta otseselt ega kaudselt, et pädev asutus annaks nõusoleku instrumentide tagasi võtmiseks, lunastamiseks või tagasi ostmiseks;

l) instrumentidelt tehtavad väljamaksed vastavad järgmistele tingimustele:

i) väljamaksed tehakse väljamaksete tegemiseks kasutatavatelt kirjetelt;

ii) instrumentidelt tehtavate väljamaksete suurust ei muudeta krediidiasutuse või investeerimisühingu või selle emaettevõtja krediidikvaliteedi alusel;

iii) instrumente reguleerivate sätetega antakse krediidiasutusele või investeerimisühingule võimalus omal äranägemisel igal ajal tühistada instrumentidelt väljamaksete tegemine määramata ajaks ja mittekumulatiivsel alusel ning krediidiasutus või investeerimisühing võib selliseid tühistatud makseid piiranguteta kasutada oma tähtaeguvate kohustuste täitmiseks;

iv) väljamaksete tühistamist ei käsitata krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivitusjuhuna;

v) väljamaksete tühistamisega ei kaasne krediidiasutusele või investeerimisühingule mingeid piiranguid;

m) instrumendid ei aita kaasa selle kindlaksmääramisele, et krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustused ületavad tema vara, kui sellist kindlaksmääramist kasutatakse kohaldatavate siseriiklike õigusaktide kohaselt maksejõuetuse kindlakstegemiseks;

n) instrumente reguleerivate sätetega nähakse ette, et käivitava sündmuse korral hinnatakse instrumentide põhisumma püsivalt või ajutiselt alla või konverteeritakse instrumendid esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;

o) instrumente reguleerivad sätted ei hõlma tunnusjooni, mis võivad takistada krediidiasutuse või investeerimisühingu rekapitaliseerimist;

p) kui instrumente ei ole otseselt emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing, tuleb täita mõlemad järgmised tingimused:

i) instrumendid on emiteeritud I osa II jaotise 2. peatüki kohaselt konsolideerimise alla kuuluva ettevõtja kaudu;

ii) tulu on krediidiasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.

▼C2

Esimese lõigu punktis d sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka juhul, kui instrumendid kuuluvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse artikli 484 lõike 3 alusel, tingimusel et nad kuuluvad samasse nõudeõiguse järku.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmine:

a) tagasivõtmise ajendite vorm ja laad;

b) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi põhisumma mis tahes üleshindamise laad pärast selle põhisumma ajutist allahindamist;

c) protseduurid ja ajakava seoses järgmisega:

i) selle kindlaksmääramine, et käivitav sündmus on aset leidnud;

ii) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi põhisumma üleshindamine pärast selle põhisumma ajutist allahindamist;

d) instrumentide tunnusjooned, mis võivad takistada krediidiasutuse või investeerimisühingu rekapitaliseerimist;

e) eriotstarbeliste ettevõtjate kasutamine omavahenditesse kuuluvate instrumentide kaudseks emiteerimiseks.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 53

Piirangud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt tehtavate väljamaksete tühistamisele ning tunnusjooned, mis võivad takistada krediidiasutuse või investeerimisühingu rekapitaliseerimist

Artikli 52 lõike 1 punkti l alapunkti v ja punkti o kohaldamisel ei hõlma täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente reguleerivad sätted eelkõige järgmist:

a) nõue, mille kohaselt tuleb teha instrumentidelt väljamaksed juhul, kui tehakse väljamakse selliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud instrumendilt, millel on sama või madalam nõudeõiguse järk kui täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluval instrumendil, sealhulgas esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluval instrumendil;

b) nõue, mille kohaselt tühistatakse väljamaksed esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt juhul, kui kõnealustelt täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt väljamakseid ei tehta;

▼C2

c) kohustus asendada intressi- või dividendimaksed muud laadi maksetega. Krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes ei kohaldata sellist kohustust ka ühelgi muul viisil.

Artikkel 54

Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide allahindamine või konverteerimine

1. Artikli 52 lõike 1 punkti n kohaldamisel kohaldatakse täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide suhtes järgmisi sätteid:

a) käivitav sündmus leiab aset, kui artikli 92 lõike 1 punkti a kohane krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite suhtarv langeb allapoole ükskõik kummast järgnevast:

   i) 5,125 %;

   ii) 5,125 %-st kõrgem tase, kui see on määratud kindlaks krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt ja täpsustatud instrumenti reguleerivates sätetes;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad instrumenti reguleerivates sätetes täpsustada lisaks punktis a osutatule veel ühe või mitu käivitavat sündmust;

c) kui instrumente reguleerivate sätetega nähakse ette, et käivitava sündmuse korral konverteeritakse instrumendid esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks, täpsustatakse kõnealuste sätetega üks järgmisest:

   i) sellise konverteerimise määr ja konverteerimise lubatud mahu piirmäär;

   ii) instrumentide esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks konverteerimise vahemik;

d) kui instrumente reguleerivate sätetega nähakse ette, et käivitava sündmuse korral hinnatakse instrumentide põhisumma alla, vähendatakse allahindlusega kõike järgmist:

   i) instrumendi omaniku nõue krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral;

   ii) instrumendi tagasivõtmise või tagasiostmise korral maksmisele kuuluv summa;

   iii) instrumendilt tehtavad väljamaksed.

2. Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi allahindamine või konverteerimine peab kohaldatava raamatupidamistava kohaselt tekitama kirjed, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahendite kirjetena.

▼C2

3. Täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetes kajastatud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide summa on piiratud selliste esimese taseme põhiomavahendite kirjete miinimumsummaga, mis tekiksid juhul, kui täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide põhisumma hinnatakse täielikult alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks.

4. Käivitava sündmuse toimumise korral allahindamisele või konverteerimisele kuuluvate täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide kogusumma ei või olla väiksem kui väikseim järgnevast:

a) summa, mida on vaja krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu täielikuks tagasiviimiseks 5,125 %-le;

b) instrumendi täielik põhisumma.

5. Kui toimub käivitav sündmus, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tegema järgmist:

a) teavitama viivitamata pädevaid asutusi;

b) teavitama täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikke;

c) viivitamata ja hiljemalt ühe kuu jooksul hindama alla instrumentide põhisumma või konverteerima instrumendid esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud nõuetega.

6. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes emiteerib täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente, mis konverteeritakse käivitava sündmuse korral esimese taseme põhiomavahenditesse, tagab, et tema põhikirjajärgne aktsiakapital on alati piisav, et konverteerida käivitava sündmuse korral kõik sellised konverteeritavad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid aktsiatesse. Kõik vajalikud load tuleb saada selliste konverteeritavate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide emiteerimise kuupäevaks. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on alati vajalik eelnev luba selliste esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide emiteerimiseks, millesse sellised täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid käivitava sündmuse korral konverteeritakse.

7. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes emiteerib täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente, mis konverteeritakse käivitava sündmuse korral esimese taseme põhiomavahenditesse, tagab, et tema asutamislepingus või põhikirjas või lepingulistes sätetes puuduvad menetluslikud takistused selliseks konverteerimiseks.

Artikkel 55

Tagajärjed, mis tulenevad sellest, kui täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatele instrumentidele seatud tingimused ei ole enam täidetud

Kui täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei ole enam täidetud artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused, kohaldatakse järgmist:

a) instrumendi kvalifitseerumine täiendavasse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendina lõpeb otsekohe;

▼C2

b) kõnealuse instrumendiga seotud ülekursiosa kvalifitseerumine täiendavate esimese taseme omavahendite kirjena lõpeb otsekohe.

2. jagu

Mahaarvamised täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest

Artikkel 56

Mahaarvamised täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest maha järgmise:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, sealhulgas enda nendes täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille krediidiasutus või investeerimisühing võiks olla olemasolevate lepingujärgsete kohustuste alusel kohustatud ostma;

b) otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, kellega krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on pädeva asutuse arvates loodud selleks, et kunstlikult suurendada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid;

c) finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate, artikli 60 kohaselt kindlaks määratud otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kohaldatav summa, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole neis ettevõtjates olulist investeeringut;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kõnealustes ettevõtjates oluline investeering, välja arvatud väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem;

e) artikli 66 kohaselt teise taseme omavahendite kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendeid;

f) kõik arvutamise ajal prognoositavad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetega seotud maksud, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing täiendavate esimese taseme omavahendite kirjete summat vastavalt korrigeerib, niivõrd kuivõrd sellised maksud vähendavad summat, mille ulatuses võib kõnealuseid kirjeid kasutada riskide või kahju katmiseks.

▼C2

Artikkel 57

Enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Artikli 56 punkti a kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud osalused enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse järgmisi erandeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste summa pika netopositsiooni alusel, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) lühikesed ja pikad positsioonid on samas aluspositsioonis ning lühikesed positsioonid ei hõlma vastaspoole riski;

   ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või mõlemaid hoitakse muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tasaarvestada enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide pikad kogupositsioonid, mis tulenevad indeksipõhistes väärtpaberites olevatest osalustest, enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide lühikeste positsioonidega, mis tulenevad alusindeksi lühikestest positsioonidest, sealhulgas juhul, kui kõnealused lühikesed positsioonid hõlmavad vastaspoole riski, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) pikad ja lühikesed positsioonid on samas alusindeksis;

   ii) nii lühikesi kui pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all.

Artikkel 58

Finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine ja mahaarvamised olukorras, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on kunstlikult loodud omavahendite suurendamiseks

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 56 punktidega b, c ja d ette nähtud mahaarvamised järgmiselt:

a) osalused täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides arvutatakse pika kogupositsiooni alusel;

▼C2

b) kindlustuse täiendavate esimese taseme omavahendite kirjeid käsitatakse mahaarvamiste tegemisel osalusena täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides.

Artikkel 59

Finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 56 punktidega c ja d ette nähtud mahaarvamised järgmiselt:

a) nad võivad arvutada otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjates täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides samas aluspositsioonis oleva pika netopositsiooni alusel, eeldusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

   i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või selle järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta;

   ii) nii lühikesi kui pikki positsioone hoitakse mõlemaid kas kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates finantssektori ettevõtjate kapitaliinstrumentides.

Artikkel 60

Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut finantssektori ettevõtjas

1. Artikli 56 punkti c kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud arvutuse tulemusel saadava teguriga:

a) kogusumma, mille võrra krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, ületavad 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, arvutatuna pärast järgmiste sätete kohaldamist:

   i) artiklid 32 kuni 35;

   ii) artikli 36 lõike 1 punktid a–g, punkti k alapunktid ii–v ja punkt l, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

   iii) artiklid 44 ja 45;

▼C2

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste summa selliste finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, jagatuna krediidiasutuse või investeerimisühingu kõigi otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusummaga finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jätavad lõike 1 punktis a osutatud summast ja lõike 1 punktis b osutatud teguri arvutusest välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

3. Lõike 1 kohaselt mahaarvatav summa jaotatakse osadeks kõigi hoitavate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vahel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste summa, mis tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata;

b) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi osakaal kogusummas, mille moodustavad krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut.

4. Artikli 56 esimese lõigu punktis c osutatud osaluste summat, mis ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest pärast lõike 1 punkti a alapunktide i, ii ja iii sätete kohaldamist, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vastavalt vajadusele III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid ja III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, millist summat igast täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste summa, mida tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda;

b) osakaal, mis saadakse lõike 3 punktis b sätestatud arvutuse tulemusel.

▼C2

3. jagu

Täiendavad esimese taseme omavahendid

Artikkel 61

Täiendavad esimese taseme omavahendid

Krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavad esimese taseme omavahendid koosnevad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest, millest on maha arvatud artiklis 56 osutatud kirjed ja mille suhtes on kohaldatud artiklit 79.

4. PEATÜKK

Teise taseme omavahendid

1. jagu

Teise taseme omavahendite kirjed ja instrumendid

Artikkel 62

Teise taseme omavahendite kirjed

Teise taseme omavahendite kirjed hõlmavad järgmist:

a) kapitaliinstrumendid ja allutatud laenud, tingimusel et on täidetud artiklis 63 sätestatud tingimused;

b) punktis a osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt, üldine krediidiriskiga korrigeerimine (koos maksumõjuga) kuni 1,25 % ulatuses riskiga kaalutud varast, mis on arvutatud vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile;

d) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara III osa II jaotise 3. peatüki kohaselt, artiklite 158 ja 159 kohaselt arvutatavad positiivsed summad (koos maksumõjuga) kuni 0,6 % ulatuses riskiga kaalutud varast, mis on arvutatud vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile.

Punkti a tingimustele vastavad kirjed ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahendite ega täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetena.

▼C2

Artikkel 63

Teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid

Kapitaliinstrumendid ja allutatud laenud kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) instrumendid on emiteeritud või allutatud laenud on välja antud ja nende eest on täielikult tasutud;

b) instrumente ei ole ostnud või allutatud laenusid ei ole välja andnud ükski järgmistest:

   i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

   ii) ettevõtja, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;

c) krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta instrumentide ostu või allutatud laenude väljaandmist otseselt ega kaudselt;

d) instrumente reguleerivate sätete kohased instrumentide põhisummaga seotud nõuded või allutatud laenusid reguleerivate sätete kohased allutatud laenude põhisummaga seotud nõuded on täielikult allutatud kõigile allutamata võlausaldajate nõuetele;

e) järgmised üksused ei ole instrumente või allutatud laenusid taganud ega andnud neile garantiid, mis suurendaks instrumentide või allutatud laenudega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:

   i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

   ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

   iii) emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

   iv) segavaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

   v) segafinantsvaldusettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

   vi) mis tahes ettevõtja, kellel on märkimisväärne seos punktides i kuni v osutatud üksustega;

f) instrumentide või allutatud laenude suhtes ei kohaldata mis tahes korda, mis muul viisil suurendaks vastavalt kas instrumentide või allutatud laenudega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku;

g) instrumentide või allutatud laenude esialgne tähtaeg on vähemalt viis aastat;

h) instrumente või allutatud laenusid reguleerivad sätted ei sisalda krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks ajendeid nende põhisumma tagasivõtmiseks või tagasimaksmiseks enne lõpptähtaega;

▼C2

i) kui instrumendid või allutatud laenud hõlmavad üht või mitut tagasiostu võimalust või ennetähtaegse tagasimakse võimalust, võib seda kasutada vastavalt emitendi või võlgniku, äranägemisele;

j) instrumente või allutatud laenusid võib tagasi võtta, lunastada või tagasi osta või ennetähtaegselt tagasi maksta ainult juhul, kui on täidetud artiklis 77 sätestatud tingimused, ja mitte varem kui viis aastat pärast instrumentide või allutatud laenude emiteerimist või väljaandmist, välja arvatud juhul, kui artikli 78 lõikes 4 sätestatud tingimused on täidetud;

k) instrumente või allutatud laenusid reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et krediidiasutus või investeerimisühing võtab, lunastab, ostab või maksab ennetähtaegselt instrumendid või allutatud laenud tagasi või võib seda teha muul juhul kui maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;

l) instrumente või allutatud laenusid reguleerivate sätetega ei anta instrumentide omanikule või laenuandjale õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevasi kavakohaseid makseid, välja arvatud krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral;

m) instrumentidelt või allutatud laenudelt tehtavate intressi- või dividendimaksete suurust ei muudeta krediidiasutuse või investeerimisühingu või selle emaettevõtja krediidikvaliteedi alusel;

n) kui instrumente ei ole otseselt emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing või kui allutatud laenusid ei ole saanud otse krediidiasutus või investeerimisühing, tuleb täita mõlemad järgmised tingimused:

   i) kõnealused instrumendid on emiteeritud või allutatud laenud on saadud üksuse kaudu, mis kuulub I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

   ii) tulu on kõnealusele krediidiasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.

Artikkel 64

Teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide amortiseerimine

Selleks et arvutada, millises ulatuses kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid teise taseme omavahendite kirjena asjaomase instrumendi lõpptähtajani jäänud viie aasta jooksul, korrutatakse punkti a kohase arvutuse tulemus punktis b osutatud summaga järgmiselt:

a) instrumentide või allutatud laenude nimiväärtus lepingujärgse lõpptähtajani jäänud viie aasta pikkuse ajavahemiku esimese päeva seisuga, jagatuna kõnealuse ajavahemiku kalendripäevade arvuga;

▼C2

b) instrumentide või allutatud laenude lepingujärgse lõpptähtajani jäänud kalendripäevade arv.

Artikkel 65

Tagajärjed, mis tulenevad sellest, kui teise taseme omavahenditesse kuuluvatele instrumentidele seatud tingimused ei ole enam täidetud

Kui teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi puhul ei ole enam täidetud artiklis 63 sätestatud tingimused, kohaldatakse järgmist:

a) instrumendi kvalifitseerumine teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendina lõpeb otsekohe;

b) kõnealuse instrumendiga seotud ülekursiosa kvalifitseerumine teise taseme omavahendite kirjena lõpeb otsekohe.

2. jagu

Mahaarvamised teise taseme omavahendite kirjetest

Artikkel 66

Mahaarvamised teise taseme omavahendite kirjetest

Teise taseme omavahendite kirjetest arvatakse maha järgmine:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsene, kaudne ja sünteetiline osalus enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, sealhulgas enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille krediidiasutus või investeerimisühing võiks olla olemasolevate lepingujärgsete kohustuste alusel kohustatud ostma;

b) otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, kellega krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on pädeva asutuse arvates loodud selleks, et kunstlikult suurendada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid;

c) finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate, artikli 70 kohaselt kindlaks määratud otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kohaldatav summa, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut neis ettevõtjates;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kõnealustes ettevõtjates oluline investeering, välja arvatud väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse vähem kui viis tööpäeva.

▼C2

Artikkel 67

Enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Artikli 66 punkti a kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud osalused pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse järgmisi erandeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada osaluste summa pika netopositsiooni alusel, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) lühikesed ja pikad positsioonid on samas aluspositsioonis ning lühikesed positsioonid ei hõlma vastaspoole riski;

   ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tasaarvestada enda teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide pikad kogupositsioonid, mis tulenevad indeksipõhistes väärtpaberites olevatest osalustest, enda teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide lühikeste positsioonidega, mis tulenevad alusindeksi lühikestest positsioonidest, sealhulgas juhul, kui kõnealused lühikesed positsioonid hõlmavad vastaspoole riski, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) pikad ja lühikesed positsioonid on samas alusindeksis;

   ii) nii lühikesi kui pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all.

Artikkel 68

Finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine ja mahaarvamised olukorras, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on kunstlikult loodud omavahendite suurendamiseks

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 66 punktidega b, c ja d ette nähtud mahaarvamised järgmiselt:

a) osalused teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides arvutatakse pika kogupositsiooni alusel;

b) osalusi kindlustuse teise taseme omavahendite kirjetes ja kindlustuse kolmanda taseme omavahendite kirjetes käsitatakse mahaarvamiste tegemisel osalusena teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides.

▼C2

Artikkel 69

Finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad artikli 66 punktidega c ja d ette nähtud mahaarvamised järgmiselt:

a) nad võivad arvutada otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjates teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides samas aluspositsioonis oleva pika netopositsiooni alusel, eeldusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

   i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või selle järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta;

   ii) nii lühikest kui pikka positsiooni hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, lähtudes aluspositsioonist nende indeksite koosseisu kuuluvates finantssektori ettevõtjate kapitaliinstrumentides.

Artikkel 70

Teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide mahaarvamine, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut finantssektori ettevõtjas

1. Artikli 66 punkti c kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud arvutuse tulemusel saadava teguriga:

a) kogusumma, mille võrra krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, ületavad 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, arvutatuna pärast järgmiste sätete kohaldamist:

   i) artiklid 32 kuni 35;

   ii) artikli 36 lõike 1 punktid a–g, punkti k alapunktid ii–v ja punkt l, välja arvatud mahaarvatav summa seoses tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

   iii) artiklid 44 ja 45;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste summa selliste finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, jagatuna krediidiasutuse või investeerimisühingu kõigi otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusummaga nende finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jätavad lõike 1 punktis a osutatud summast ja lõike 1 punktis b osutatud teguri arvutusest välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

3. Lõike 1 kohaselt mahaarvatav summa jaotatakse osadeks kõigi hoitavate teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vahel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast teise taseme omavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste kogusumma, mis tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata;

b) teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi osakaal kogusummas, mille moodustavad krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut.

4. Artikli 66 lõike 1 punktis c osutatud osaluste summat, mis ei ületa 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest pärast lõike 1 punkti a alapunktide i–iii sätete kohaldamist, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid ja III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, millist summat igast teise taseme omavahenditesse kuuluvast instrumendist tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste summa, mida tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda;

b) osakaal, mis saadakse lõike 3 punktis b sätestatud arvutuse tulemusel.

▼C2

3. jagu

Teise taseme omavahendid

Artikkel 71

Teise taseme omavahendid

Krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendid koosnevad krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendite kirjetest, millest on tehtud artiklis 66 osutatud mahaarvamised ja mille suhtes on kohaldatud artiklit 79.

5. PEATÜKK

Omavahendid

Artikkel 72

Omavahendid

Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid võrduvad krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese ja teise taseme omavahendite summaga.

6. PEATÜKK

Üldnõuded

Artikkel 73

Väljamaksed omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt

1. Kapitaliinstrumendid, millelt muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate väljamaksete tegemise üle on õigus otsustada üksnes krediidiasutusel või investeerimisühingul, saavad kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ega teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena vaid juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevatelt asutustelt eelneva loa.

2. Pädevad asutused annavad lõikes 1 osutatud loa üksnes juhul, kui nende arvates on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) lõikes 1 osutatud otsustusõigus või vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt krediidiasutuse või investeerimisühingu võimalust tühistada asjaomase instrumendi alusel tehtavaid makseid;

b) lõikes 1 osutatud otsustusõigus või vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt instrumendi võimet katta kahjusid;

c) lõikes 1 osutatud otsustusõigus või vorm, milles väljamakseid saab teha, ei vähenda muul viisil kapitaliinstrumendi kvaliteeti.

▼C2

3. Kapitaliinstrumendid, millelt muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate väljamaksete tegemise üle on õigus otsustada või seda nõuda mõnel muul juriidilisel isikul kui neid emiteerival krediidiasutusel või investeerimisühingul, ei saa kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ega teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt tehtavate väljamaksete suuruse kindlaksmääramisel kasutada ühe alusnäitajana laiapõhjalist turuindeksit.

5. Lõiget 4 ei kohaldata, kui krediidiasutus või investeerimisühing on nimetatud laiapõhjalises turuindeksis alusüksuseks, välja arvatud juhul, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

a) krediidiasutus või investeerimisühing leiab, et laiapõhjalise turuindeksi liikumised ei ole märkimisväärses korrelatsioonis krediidiasutuse või investeerimisühingu, selle emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja, emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutseva segavaldusettevõtja krediidikvaliteediga;

b) pädeval asutusel ei ole kujunenud punktis a osutatust erinevat arvamust.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma aruannetes ja avalikustavad laiapõhjalised aktsiahinnaindeksid, millele nende kapitaliinstrumendid toetuvad.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel lõike 4 kohaldamisel kvalifitseeruvad indeksid laiapõhjaliste turu indeksitena.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 74

Reguleeritud finantssektori ettevõtjate emiteeritud kapitaliinstrumentides olevad osalused, mis ei kvalifitseeru regulatiivse kapitalina

Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arva omavahendite mis tahes elementidest maha reguleeritud finantssektori ettevõtja emiteeritud otseseid, kaudseid või sünteetilisi osalusi, mis ei kvalifitseeru kõnealuse ettevõtja regulatiivse kapitalina. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad selliste osaluste suhtes vastavalt vajadusele kas III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid.

▼C2

Artikkel 75

Lühikeste positsioonide mahaarvamise ja lõpptähtaegadega seotud nõuded

Nõuded artikli 42 punktis a, artikli 56 punktis a ja artikli 66 punktis a osutatud lühikeste positsioonide lõpptähtaegade kohta loetakse seoses hoitavate positsioonidega täidetuks, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on lepingujärgne õigus müüa konkreetsel tulevasel kuupäeval riskimaandust pakkuvale vastaspoolele pikk positsioon, mille riski maandatakse;

b) krediidiasutusele või investeerimisühingule riskimaandust pakkuv vastaspool on lepingu kohaselt kohustatud ostma krediidiasutuselt või investeerimisühingult sellel konkreetsel tulevasel kuupäeval punktis a osutatud pika positsiooni.

Artikkel 76

Kapitaliinstrumentide indeksipõhised osalused

1. Artikli 42 punkti a, artikli 45 punkti a, artikli 57 punkti a, artikli 59 punkti a, artikli 67 punkti a ja artikli 66 punkti a kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kapitaliinstrumendis oleva pika positsiooni summat vähendada indeksi selle osa võrra, mis põhineb samal aluspositsioonil, mille riski maandatakse, kui järgmised tingimused on täidetud:

a) nii pikka positsiooni, mille riski maandatakse, kui ka lühikest positsiooni indeksis, mida kasutatakse sellest pikast positsioonist tuleneva riski maandamiseks, hoitakse kas mõlemaid kauplemisportfellis või mõlemaid muu tegevuse all;

b) punktis a osutatud positsioone kajastatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis õiglases väärtuses;

c) punktis a osutatud lühike positsioon kvalifitseerub vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu sisekontrolli korrale tegeliku riskimaandusena;

d) pädevad asutused hindavad punktis c osutatud kontrollikorra adekvaatsust vähemalt kord aastas ning on rahul selle jätkuva asjakohasusega.

2. Kui pädev asutus on andnud selleks eelneva loa, võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada indeksite koosseisu kuuluvate krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitaliinstrumentide aluspositsiooni konservatiivset hinnangut alternatiivse võimalusena sellele, et krediidiasutus või investeerimisühing arvutab oma riskipositsiooni seoses punktis a, punktis b või punktides a ja b osutatud kirjetega:

a) enda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu;

b) finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu.

▼C2

3. Pädevad asutused annavad lõikes 2 osutatud loa ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on neile neid rahuldaval viisil tõendanud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks on tegevuslikult koormav jälgida vastavalt kas lõike 2 punktis a, punktis b või punktides a ja b osutatud kirjetega seotud aluspositsioone.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmine:

a) millal hinnangud, mida kasutatakse lõike 2 kohase alternatiivina aluspositsiooni arvutamisele, on piisavalt konservatiivsed;

b) mida tähendab „tegevuslikult koormav" lõike 3 kohaldamisel.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 77

Omavahendite vähendamise tingimused

Krediidiasutused ja investeerimisühingud taotlevad pädevate asutuste eelnevat luba ühe või mõlema järgneva punkti jaoks:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide vähendamine, lunastamine või tagasiostmine kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega lubatud viisil;

b) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasivõtmine, lunastamine, tagasimaksmine või tagasiostmine enne nende lepingujärgset lõpptähtaega.

Artikkel 78

Järelevalvealane luba omavahendite vähendamiseks

1. Pädev asutus annab krediidiasutusele või investeerimisühingule loa esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vähendamiseks, tagasiostmiseks, tagasivõtmiseks või lunastamiseks juhul, kui täidetud on mis tähes järgmistest tingimustest:

a) enne artiklis 77 osutatud toimingut või sellega samal ajal asendab krediidiasutus või investeerimisühing artiklis 77 osutatud instrumendid sama või kõrgema kvaliteediga omavahenditesse kuuluvate instrumentidega tingimustel, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud;

▼C2

b) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid ületavad kõnealuse toimingu järel käesoleva määruse artikli 92 lõikes 1 osutatud nõudeid ja direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõuet määral, mida pädev asutus võib pidada vajalikuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikele 3.

2. Hinnates lõike 1 punkti a kohaselt asendusinstrumentide jätkusuutlikkust krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast, kaaluvad pädevad asutused, mil määral nimetatud asenduskapitaliinstrumendid oleksid krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kulukamad neist instrumentidest, mida nad asendavad.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb artikli 77 punktis a osutatud toimingu ja kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega on keelatud keelduda artiklis 27 osutatud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasiostmisest, võib pädev asutus loobuda käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamisest tingimusel, et ta nõuab, et krediidiasutus või investeerimisühing piirab selliste instrumentide tagasiostmist asjakohasel alusel.

4. Pädevad asutused võivad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel lubada tagasi osta täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente varem kui viis aastat pärast emiteerimise kuupäeva üksnes siis, kui lõikes 1 ja käesoleva lõike punktis a või b sätestatud tingimused on täidetud:

a) kõnealuste instrumentide regulatiivses liigituses on toimunud muutus, mis tõenäoliselt tingiks nende väljajätmise omavahenditest või ümberliigitamise madalama kvaliteedivormiga omavahendite hulka, ning täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

   i) pädev asutus peab sellist muutust piisavalt kindlaks;

   ii) krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et nende instrumentide regulatiivset ümberliigitamist ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha;

b) nende instrumentide kohaldatav maksustamiskord on muutunud ja krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et see muutus on oluline ja seda ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) mida tähendab jätkusuutlik krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast;

b) lõikes 3 osutatud tagasiostu piiramise asjakohane alus;

▼C2

c) sellise taotluse menetluskord ja käsitlemise aeg ning andmetega seotud nõuded, mille krediidiasutus või investeerimisühing esitab pädevatele asutustele, et saada luba artiklis 77 osutatud toimingute tegemiseks, sealhulgas menetlus, mida tuleb kohaldada ühistute liikmetele emiteeritud osakute tagasiostmise korral.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 79

Ajutine loobumine omavahenditest tehtavaid mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kapitaliinstrumente või on andnud allutatud laene, mis kvalifitseeruvad finantssektori ettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena, ajutiselt ning kui pädev asutus käsitab kõnealuseid osalusi rahalise abi andmise toiminguna, mille eesmärk on asjaomane üksus saneerida ja päästa, võib pädev asutus ajutiselt loobuda mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest, mida vastasel korral kõnealuste instrumentide suhtes kohaldataks.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, mida tähendab „ajutine” lõike 1 kohaldamisel, ja tingimused, mille alusel pädevad asutused võivad kõnealuseid ajutisi osalusi käsitada rahalise abi andmise toiminguna, mille eesmärk on asjaomane üksus saneerida ja päästa.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 80

Omavahendite kvaliteedi järjepidev kontroll

1. EBA jälgib krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt liidus emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide kvaliteeti ja teavitab komisjoni viivitamata, kui on märkimisväärseid tõendeid, et kõnealused instrumendid ei vasta artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimustele.

Pädevad asutused edastavad EBA taotlusel viivitamata kogu teabe, mida EBA peab asjakohaseks seoses emiteeritud uute kapitaliinstrumentidega selleks, et võimaldada EBA-l jälgida liidu krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide kvaliteeti.

▼C2

2. Kõnealune teavitamine hõlmab järgmist:

a) üksikasjalik selgitus tuvastatud puudujäägi laadi ja ulatuse kohta;

b) tehniline nõuanne komisjonile meetmete kohta, mida EBA peab vajalikuks võtta;

c) olulised muudatused EBA kasutatavas krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime stressitesti metoodikas.

3. EBA annab komisjonile tehnilist nõu mis tahes oluliste muutuste kohta, mida tuleb tema arvates teha omavahendite määratluses seoses järgmistega:

a) turustandardite või -tavade asjakohased suundumused;

b) muudatused asjakohastes õigus- või raamatupidamisstandardites;

c) olulised muudatused EBA kasutatavas krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime stressitesti metoodikas.

4. EBA esitab komisjonile 31. jaanuariks 2014 tehnilised nõuanded õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasumi võimalike muude käsitluste kohta kui käsitlus, mille kohaselt see lisatakse esimese taseme põhiomavahenditesse ilma korrigeerimata. Sellistes soovitustes võetakse arvesse asjaomaseid suundumusi rahvusvahelistes raamatupidamisstandardites ja pankade usaldatavusnõudeid käsitlevates rahvusvahelistes kokkulepetes.

II JAOTIS

VÄHEMUSOSALUSED NING TÜTARETTEVÕTJATE POOLT EMITEERITUD TÄIENDAVATESSE ESIMESE TASEME OMAVAHENDITESSE JA TEISE TASEME OMAVAHENDITESSE KUULUVAD INSTRUMENDID

Artikkel 81

Vähemusosalused, mis kvalifitseeruvad konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite hulka arvamiseks

1. Vähemusosalused hõlmavad tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide, nende instrumentidega seotud ülekursi, jaotamata kasumi ja muude reservide summat, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

i) krediidiasutus või investeerimisühing;

ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest siseriiklikest õigusaktidest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

▼C2

c) käesoleva lõike sissejuhatavas osas osutatud esimese taseme põhiomavahendeid omab muu isik, kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.

2. Konsolideeritud esimese taseme põhiomavahenditena ei kvalifitseeru vähemusosalused, mida krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja või tema tütarettevõtja rahastab kas otseselt või kaudselt, eriotstarbelise ettevõtja kaudu või muul viisil.

Artikkel 82

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ja ning kvalifitseeruvad omavahendid

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ja kvalifitseeruvad omavahendid hõlmavad vastavalt vajadusele tütarettevõtja vähemusosalusi ja tema täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente ning nendega seotud jaotamata kasumit ja ülekurssi, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

   i) krediidiasutus või investeerimisühing;

   ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest siseriiklikest õigusaktidest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

c) kõnealuseid instrumente omab muu isik, kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.

Artikkel 83

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid ja teise taseme omavahendid, mille on emiteerinud eriotstarbeline ettevõtja

1. Eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ning nendega seotud ülekurss arvatakse vastavalt vajadusele kas kvalifitseeruvate täiendavate esimese taseme omavahendite, esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite või kvalifitseeruvate omavahendite hulka üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) kõnealused instrumendid emiteerinud eriotstarbeline ettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

b) instrumendid ning nendega seotud ülekurss arvatakse kvalifitseeruvate täiendavate esimese taseme omavahendite hulka ainult juhul, kui täidetud on artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused;

▼C2

c) instrumendid ning nendega seotud ülekurss arvatakse kvalifitseeruvate teise taseme omavahendite hulka ainult juhul, kui täidetud on artiklis 63 sätestatud tingimused;

d) eriotstarbelise ettevõtja ainus vara on tema investeering I osa II jaotise 2. peatüki kohases konsolideerimises täielikult osaleva emaettevõtja või selle tütarettevõtja omavahenditesse, mis vastavad vastavalt vajadusele kas artikli 52 lõikes 1 või artiklis 63 sätestatud tingimustele.

Kui pädev asutus leiab, et eriotstarbelise ettevõtja selline vara, mis ei ole tema investeering I osa II jaotise 2. peatüki kohases konsolideerimises täielikult osaleva emaettevõtja või selle tütarettevõtja omavahenditesse, on selle ettevõtja jaoks minimaalne või ebaoluline, siis võib pädev asutus loobuda esimese lõigu punktis d nimetatud tingimuse kohaldamisest.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada eriotstarbeliste ettevõtjate tegevusega seonduda võivate varade liigid ning lõike 1 teises lõigus kasutatud mõisted „minimaalne” ja „ebaoluline”.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 84

Vähemusosalused, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite hulka

1. Selleks et määrata kindlaks tütarettevõtja vähemusosaluste summa, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite hulka, lahutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuse ettevõtja vähemusosalustest punktis a osutatud summa ja punktis b osutatud protsendi korrutise tulemuse:

a) tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahendid, millest on lahutatud väikseim järgnevatest:

   i) kõnealuse tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahendite summa, mis peab vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis a sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artiklis 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohalike järelevalve regulatsioonide nõuete summale, kuivõrd kõnealuseid nõudeid tuleb täita esimese taseme põhiomavahenditega;

▼C2

ii) kõnealuse tütarettevõtjaga seotud konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite summa, mis peab konsolideeritud alusel vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis a sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artiklis 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohalike järelevalve regulatsioonide nõuete summale, kuivõrd kõnealuseid nõudeid tuleb täita esimese taseme põhiomavahenditega;

b) tütarettevõtja vähemusosalused, väljendatuna protsendina kõnealuse ettevõtja kõigist esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatest instrumentidest koos ülekursi, jaotamata kasumi ja muude reservidega.

2. Lõikes 1 osutatud arvutus tehakse allkonsolideeritud alusel iga artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul seda arvutust mitte teha. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb sellise otsuse, ei tohi asjaomase tütarettevõtja vähemusosalusi konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite hulka arvata.

3. Kui pädev asutus teeb erandi usaldatavusnõuete individuaalsest kohaldamisest, nagu on sätestatud artiklis 7, ei arvata vähemusosalust tütarettevõtjates, kelle suhtes loobumist kohaldatakse, omavahendite hulka allkonsolideeritud või konsolideeritud tasandil.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada allkonsolideeritud arvutus, mis on nõutav kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 ning artiklitega 85 ja 87.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. Pädevad asutused võivad anda loa käesolevat artiklit mitte kohaldada emaettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale, kes täidab kõiki järgmisi tingimusi:

a) tema põhitegevuseks on osaluste omandamine;

b) tema suhtes kohaldatakse usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet konsolideeritud alusel;

c) ta konsolideerib tütarettevõtjast krediidiasutuse või investeerimisühingu, milles tal on üksnes vähemusosalus direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 sätestatud kontrollisuhte alusel;

▼C2

d) rohkem kui 90 % konsolideeritud nõutavatest esimese taseme põhiomavahenditest tuleb punktis c osutatud tütarettevõtjalt, arvutatuna allkonsolideeritud alusel.

Kui pärast 28. juunit 2013 saab emaettevõtjana tegutsevast finantsvaldusettevõtjast, kes täidab esimeses lõigus sätestatud tingimusi, emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, võivad pädevad asutused anda kõnealusele emaettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale esimeses lõigus osutatud loa käesolevat artiklit mitte kohaldada, tingimusel et see ettevõtja täidab nimetatud lõigus sätestatud tingimusi.

6. Kui võrgustikus keskasutusega püsivalt seotud krediidiasutustel ning artikli 113 lõikes 7 sätestatud tingimustele vastavasse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi astunud krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on olemas ristgarantii skeem, mis näeb ette, et puuduvad praegused või prognoositavad olulised, praktilised või õiguslikud takistused regulatiivseid nõudeid ületava omavahendite summa ülekandmiseks vastaspoolelt krediidiasutusele, välistatakse need asutused käesoleva artikli sätetest seoses mahaarvamistega ning nad võivad võtta täielikult arvesse mis tahes ristgarantii skeemist tulenevat vähemusosalust.

Artikkel 85

Kvalifitseeruvad esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme omavahendite hulka

1. Selleks et määrata kindlaks tütarettevõtja kvalifitseeruvate esimese taseme omavahendite summa, mis arvatakse konsolideeritud omavahendite hulka, lahutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuse ettevõtja kvalifitseeruvatest esimese taseme omavahenditest punktis a osutatud summa ja punktis b osutatud protsendi korrutise tulemuse:

a) tütarettevõtja esimese taseme omavahendid, millest on lahutatud väikseim järgnevatest:

   i) kõnealuse tütarettevõtja esimese taseme omavahendite summa, mis peab vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis b sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artiklis 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohalike järelevalve regulatsioonide nõuete summale, kuivõrd kõnealuseid nõudeid tuleb täita esimese taseme omavahenditega;

   ii) kõnealuse tütarettevõtjaga seotud konsolideeritud esimese taseme omavahendite summa, mis peab konsolideeritud alusel vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis b sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artiklis 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohalike järelevalve regulatsioonide nõuete summale, kuivõrd kõnealuseid nõudeid tuleb täita esimese taseme omavahenditega;

▼C2

b) tütarettevõtja kvalifitseeruvad esimese taseme omavahendid, väljendatuna protsendina kõnealuse ettevõtja kõigist esimese taseme omavahenditesse kuuluvatest instrumentidest koos ülekursi, jaotamata kasumi ja muude reservidega.

2. Lõikes 1 osutatud arvutus tehakse allkonsolideeritud alusel iga artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul seda arvutust mitte teha. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb sellise otsuse, ei tohi asjaomase tütarettevõtja kvalifitseeruvaid esimese taseme omavahendeid konsolideeritud esimese taseme omavahendite hulka arvata.

3. Kui pädev asutus teeb erandi usaldatavusnõuete individuaalsest kohaldamisest, nagu on sätestatud artiklis 7, ei arvata esimese taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente tütarettevõtjates, kelle suhtes loobumist kohaldatakse, omavahendite hulka allkonsolideeritud või konsolideeritud tasandil.

Artikkel 86

Kvalifitseeruvad esimese taseme omavahendid, mis arvatakse konsolideeritud täiendavate esimese taseme omavahendite hulka

Ilma et see piiraks artikli 84 lõigete 5 ja 6 kohaldamist, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tütarettevõtja kvalifitseeruvate esimese taseme omavahendite summa, mis arvatakse konsolideeritud täiendavate esimese taseme omavahendite hulka, kindlaks selliselt, et lahutavad kõnealuse ettevõtja kvalifitseeruvatest esimese taseme omavahenditest, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme omavahendite hulka, kõnealuse ettevõtja vähemusosalused, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite hulka.

Artikkel 87

Kvalifitseeruvad omavahendid, mis arvatakse konsolideeritud omavahendite hulka

1. Selleks et määrata kindlaks tütarettevõtja kvalifitseeruvate omavahendite summa, mis arvatakse konsolideeritud omavahendite hulka, lahutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuse ettevõtja kvalifitseeruvatest omavahenditest punktis a osutatud summa ja punktis b osutatud protsendi korrutise tulemuse:

a) tütarettevõtja omavahendid, millest on maha arvatud väikseim järgmistest:

   i) kõnealuse tütarettevõtja omavahendite summa, mis peab vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis c sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artikli 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohaliku järelevalve regulatsioonide nõuete summale;

▼C2

ii) kõnealuse tütarettevõtjaga seotud omavahendite summa, mis peab konsolideeritud alusel vastama käesoleva määruse artikli 92 lõike 1 punktis c sätestatud nõude, artiklites 458 ja 459 osutatud nõuete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud omavahendite erinõuete, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud kapitalipuhvri nõude, käesoleva määruse artikli 500 osutatud nõuete ning kolmandate riikide mis tahes täiendavate kohaliku järelevalve regulatsioonide kohaste omavahendite nõuete summale;

b) ettevõtja kvalifitseeruvad omavahendid, väljendatuna protsendina tütarettevõtja kõigist omavahenditesse kuuluvatest instrumentidest, mis arvatakse esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite kirjete hulka, koos ülekursi, jaotamata kasumi ja muude reservidega.

2. Lõikes 1 osutatud arvutus tehakse allkonsolideeritud alusel iga artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada artikli 81 lõikes 1 osutatud tütarettevõtja puhul seda arvutust mitte teha. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb sellise otsuse, ei tohi asjaomase tütarettevõtja kvalifitseeruvaid omavahendeid konsolideeritud omavahendite hulka arvata.

3. Kui pädev asutus teeb erandi usaldatavusnõuete individuaalsest kohaldamisest, nagu on sätestatud artiklis 7, ei arvata omavahenditesse kuuluvaid instrumente tütarettevõtjates, kelle suhtes loobumist kohaldatakse, omavahendite hulka allkonsolideeritud või konsolideeritud tasandil.

Artikkel 88

Kvalifitseeruvad omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis arvatakse konsolideeritud teise taseme omavahendite hulka

Ilma, et see piiraks artikli 84 lõigete 5 ja 6 kohaldamist, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tütarettevõtja kvalifitseeruvate omavahendite summa, mis arvatakse konsolideeritud teise taseme omavahendite hulka, kindlaks selliselt, et lahutavad kõnealuse ettevõtja kvalifitseeruvatest omavahenditest, mis arvatakse konsolideeritud omavahendite hulka, kõnealuse ettevõtja kvalifitseeruvad esimese taseme omavahendid, mis arvatakse konsolideeritud esimese taseme omavahendite hulka.

III JAOTIS

OLULINE OSALUS VÄLJASPOOL FINANTSSEKTORIT

Artikkel 89

Väljaspool finantssektorit olevate oluliste osaluste riskiga kaalumine ja keelustamine

1. Olulise osaluse suhtes, mille maht ületab 15 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist ja mis ei ole ühes järgnevatest ettevõtjatest, kohaldatakse lõiget 3:

a) finantssektori ettevõtja;

▼C2

b) ettevõtja, kes ei ole finantssektori ettevõtja ja kelle tegevust käsitab pädev asutus mis tahes järgmise tegevusena:

i) panganduse otsene laiendus;

ii) panganduse abiteenus;

iii) liising, faktooring, usaldusfondide valitsemine, andmetöötlusteenuste haldamine või mis tahes muu samalaadne tegevus.

2. Kõigi selliste oluliste osaluste kogusumma suhtes, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on muudes ettevõtjates kui lõike 1 punktides a ja b osutatud ettevõtjad ja mille maht ületab 60 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist, kohaldatakse lõiget 3.

3. Pädevad asutused kohaldavad krediidiasutuse või investeerimisühingu lõigete 1 ja 2 kohaste oluliste osaluste suhtes punktis a või b sätestatud nõudeid:

a) omavahendite nõude arvutamisel vastavalt III osale kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskikaalu 1 250 % järgmistest suurima suhtes:

i) lõikes 1 osutatud oluliste osaluste summa, mis ületab 15 % aktsepteeritud kapitalist;

ii) lõikes 2 osutatud oluliste osaluste kogusumma, mis ületab 60 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist;

b) pädevad asutused keelavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel omada lõigetes 1 ja 2 osutatud olulisi osalusi summas, mis ületab kõnealuste lõigete kohaseid aktsepteeritud kapitali protsendimäärasid.

Pädevad asutused avaldavad selle, kas nad on valinud lõike a või b kohaldamise.

4. Lõike 1 punkti b kohaldamiseks annab EBA välja suunised, et täpsustada järgmisi mõisteid:

a) tegevus, mis on panganduse otsene laiendus;

b) panganduse abiteenus;

c) samalaadne tegevus.

Need suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 90

Alternatiiv riskikaalule 1 250 %

Selle asemel, et kohaldada riskikaalu 1 250 % summade suhtes, mis ületavad artikli 89 lõigetes 1 ja 2 osutatud piirmäärasid, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvata kõnealused summad vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha.

▼C2

Artikkel 91

Erandid

1. Ettevõtjate aktsiaid ja osasid, millele ei ole osutatud artikli 89 lõike 1 punktides a ja b, ei võeta arvesse kõnealuses artiklis osutatud aktsepteeritud kapitali piirmäärade arvutamisel, kui täidetud on mis tahes järgmistest tingimustest:

a) kõnealuseid aktsiaid või osasid hoitakse ajutiselt artiklis 79 osutatud rahalise abi andmise toimingu ajal;

b) kõnealused hoitavad aktsiad või osad on väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem;

c) krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kõnealuseid aktsiaid või osasid enda nimel, kuid teiste isikute arvel.

2. Artikli 89 kohases arvutuses ei võeta arvesse aktsiaid ja osasid, mis ei ole direktiivi 86/635/EMÜ artikli 35 lõikes 2 osutatud finantspõhivara.

III OSA

OMAVAHENDITE NÕUDED

I JAOTIS

ÜLDNÕUDED, HINDAMINE JA ARUANDLUS

1. PEATÜKK

Omavahendite nõutav tase

1. jagu

Omavahendite nõuded krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul

Artikkel 92

Omavahendite nõuded

1. Kui artiklitest 93 ja 94 ei tulene teisiti, peavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel igal ajahetkel olema täidetud järgmised omavahendite nõuded:

a) esimese taseme põhiomavahendite suhtarv on 4,5 %;

b) esimese taseme omavahendite suhtarv on 6 %;

c) koguomavahendite suhtarv on 8 %.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad omavahendite suhtarvusid järgmiselt:

a) esimese taseme põhiomavahendite suhtarv on krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendid, väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist;

▼C2

b) esimese taseme omavahendite suhtarv on krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahendid, väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist;

c) koguomavahendite suhtarv on krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid, väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist.

3. Koguriskipositsioon arvutatakse käesoleva lõike punktide a–f summana pärast lõikes 4 sätestatu arvesse võtmist:

a) II jaotise ning artikli 379 kohaselt arvutatud riskiga kaalutud vara krediidiriski ja lahjendusriski puhul seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu majandustegevusega, välja arvatud krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevusest tulenev riskiga kaalutud vara;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevusele esitatavad omavahendite nõuded, mis on vastavalt vajadusele kindlaks määratud käesoleva osa IV jaotise või IV osa kohaselt seoses järgmisega:

i) positsioonirisk;

ii) riskide kontsentreerumine, mis ületab artiklites 395 kuni 401 sätestatud piirmäärasid, sellises ulatuses, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kõnealuseid piirmäärasid ületada;

c) vastavalt vajadusele IV jaotise või V jaotise, välja arvatud artikli 379 kohaselt kindlaks määratud omavahendite nõuded seoses järgmisega:

i) valuutarisk;

ii) arveldusrisk;

iii) kaubarisk;

d) VI jaotise kohaselt arvutatud omavahendite nõuded selliste börsiväliste tuletisinstrumentide krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmiseks, mis ei ole krediidituletisinstrumendid, mida aktsepteeritakse riskiga kaalutud vara vähendamiseks krediidiriski puhul;

e) III jaotise kohaselt kindlaks määratud operatsiooniriski omavahendite nõuded;

▼C2

f) II jaotise kohaselt kindlaks määratud riskiga kaalutud vara vastaspoole riski puhul, mis tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevusest järgmist liiki tehingute ja lepingute puhul:

i) II lisas loetletud lepingud ja krediidituletisinstrumendid;

ii) repotehingud, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud, mille alusvaraks on väärtpaberid või kaubad;

iii) võimenduslaenu tehingud, mille alusvaraks on väärtpaberid või kaubad;

iv) pika arveldustähtajaga tehingud.

4. Lõikes 3 osutatud koguriskipositsiooni arvutamisel kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) kõnealuse lõike punktides c, d ja e osutatud omavahendite nõuded hõlmavad kogu krediidiasutuse või investeerimisühingu majandustegevusest tulenevaid omavahendite nõudeid;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad kõnealuse lõike punktides b–e sätestatud omavahendite nõuded 12,5-ga.

Artikkel 93

Algkapitali nõue tegevuse jätkuvuse korral

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid ei tohi langeda allapoole tegevusloa andmise ajal ette nähtud algkapitali summat.

2. Juba enne 1. jaanuari 1993 tegutsenud krediidiasutused, kelle omavahendite summa jääb allapoole ette nähtud algkapitali summast, võivad jätkata oma tegevust. Sellisel juhul ei või kõnealuste krediidiasutuste omavahendite summa langeda madalamale kõrgeimast pärast 22. detsembrit 1989 saavutatud tasemest.

3. Juba enne 31. detsembrit 1995 tegutsenud tegevusloa saanud investeerimisühingud ja direktiivi 2006/49/EÜ artikli 6 reguleerimisalasse kuuluvad äriühingud,, kelle omavahendite summa jääb allapoole ette nähtud algkapitali summast, võivad jätkata oma tegevust. Nende äriühingute või investeerimisühingute omavahendid ei või langeda pärast nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivis 93/6/EMÜ (investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ([1]) sätestatud teavitamiskuupäeva arvutatud kõrgeimast kontrolltasemest madalamale. Kontrolltase on omavahendite keskmine päevatase, arvutatuna arvutamisele eelnenud kuue kuu keskmisena. See arvutatakse iga kuue kuu järel vastava sellele eelneva kuuekuulise ajavahemiku kohta.

([1]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1.

▼C2

4. Kui kontroll lõikes 2 või 3 osutatud kategooriasse kuuluva krediidiasutuse või investeerimisühingu üle läheb seda varem kontrollinud isikult üle mõnele teisele füüsilisele või juriidilisele isikule, peab asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite summa ulatuma ette nähtud algkapitali summani.

5. Kahe või enama lõikes 2 või 3 osutatud kategooriasse kuuluva krediidiasutuse või investeerimisühingu ühinemise tulemusena tekkiva krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite summa ei tohi juhul, kui ei ole saavutatud ettenähtud algkapitali summat, langeda allapoole ühinenud krediidiasutuste või investeerimisühingute ühinemise aja summaarsetest omavahenditest.

6. Lõikeid 2 kuni 5 ei kohaldata, kui pädevad asutused leiavad, et krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõime tagamiseks peab olema täidetud lõikes 1 sätestatud nõue.

Artikkel 94

Erand, mida kohaldatakse juhul, kui kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud võivad oma kauplemisportfelliga seotud tegevuse puhul asendada artikli 92 lõike 3 punktis b osutatud omavahendite nõude kõnealuse lõike punkti a kohaselt arvutatava omavahendite nõudega, kui nende kauplemisportfelliga seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht vastab mõlemale järgmisele tingimusele:

a) see on tavaliselt alla 5 % koguvarast ja alla 15 miljoni euro;

b) see ei ületa kunagi 6 % koguvarast ega 20 miljonit eurot.

2. Bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu arvutamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist:

a) võlainstrumente hinnatakse turuhinnas või nimiväärtuses, aktsiaid turuhinnas ja tuletisinstrumente nende alusvaraks olevate instrumentide nimi- või turuväärtuses;

b) pikkade positsioonide kogusumma liidetakse lühikeste positsioonide kogusummaga.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda täita lõike 1 punktis b sätestatud tingimust, teavitab ta sellest viivitamata pädevat asutust. Kui pädev asutus teeb pärast hindamist kindlaks, et lõike 1 punktis a sätestatud nõue ei ole täidetud, ja teavitab sellest krediidiasutust või investeerimisühingut, lõpetab asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing lõike 1 kohaldamise alates järgmisest aruandluskuupäevast.

▼C2

2. jagu

Omavahendite nõuded investeerimisühingute puhul, kellele on antud luba osutada piiratud arvul investeerimisteenuseid

Artikkel 95

Omavahendite nõuded investeerimisühingute puhul, kellele on antud luba osutada piiratud arvul investeerimisteenuseid

1. Artikli 92 lõike 3 kohaldamisel arvutavad investeerimisühingud, kellele ei ole antud luba tegelemiseks direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuste osutamise ja seal loetletud tegevustega, koguriskipositsiooni vastavalt lõikele 2.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud investeerimisühingud ning artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud ettevõtjad, kes tegelevad direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 2 ja 4 loetletud investeerimisteenuste osutamise ja seal loetletud tegevustega, kasutavad koguriskipositsiooni leidmiseks seda järgmistest arvutustest, mis annab suurema tulemuse:

a) artikli 92 lõike 3 punktides a–d ja f osutatud kirjete summa pärast artikli 92 lõike 4 kohaldamist;

b) artiklis 97 osutatud summa, mis on korrutatud 12,5-ga.

Artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud ettevõtjad, kes tegelevad direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 2 ja 4 loetletud investeerimisteenuste osutamisega ja seal loetletud tegevustega, täidavad artikli 92 lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimusi esimeses lõigus osutatud koguriskipositsiooni alusel.

Pädevad asutused võivad kehtestada artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud ettevõtjatele, kes tegelevad direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 2 ja 4 loetletud investeerimisteenuste osutamisega ja seal loetletud tegevustega, omavahendite nõuded, mis oleksid kõnealuste ettevõtjate suhtes siduvad 31. detsembril 2013 kehtivate direktiivi 2006/49/EÜ ja direktiivi 2006/48/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt.

3. Lõikes 1 osutatud investeerimisühingute suhtes kohaldatakse kõiki muid direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 2. peatüki II jao 2. alajao kohaseid operatsiooniriski käsitlevaid sätteid.

Artikkel 96

Omavahendite nõuded investeerimisühingutele, kellel on direktiivi 2013/36/EL artikli 28 lõikes 2 sätestatud algkapital

1. Artikli 92 lõike 3 kohaldamisel arvutavad järgmistesse kategooriatesse kuuluvad investeerimisühingud, kellel on direktiivi 2013/36/EL artikli 28 lõike 2 kohane algkapital, koguriskipositsiooni vastavalt käesoleva artikli lõikele 2:

▼C2

a) investeerimisühingud, kes kauplevad oma arvel ainult kliendi korralduse täitmiseks või teostamiseks või ligipääsu saamiseks kliiring- ja arveldussüsteemile või tunnustatud börsile, tegutsedes sealjuures vahendaja õigustega või kliendi korraldusi täites;

b) investeerimisühingud, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

i) nad ei hoia enda käes kliendi raha ega väärtpabereid;

ii) nad tegelevad ainult oma arvel kauplemisega;

iii) neil ei ole väliskliente;

iv) nende tehingute teostamine ja arveldamine toimub kliiringuasutuse vastutusel ja garantiiga.

2. Lõikes 1 osutatud investeerimisühingud arvutavad koguriskipositsiooni järgneva summana:

a) artikli 92 lõike 3 punktid a–d ja f pärast artikli 92 lõike 4 kohaldamist;

b) artiklis 97 osutatud summa, mis on korrutatud 12,5-ga.

3. Lõikes 1 osutatud investeerimisühingute suhtes kohaldatakse kõiki direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 3. peatüki II jao 1. alajao kohaseid operatsiooniriski käsitlevaid sätteid.

Artikkel 97

Püsivatel üldkuludel põhinevad omavahendid

1. Kooskõlas artiklitega 95 ja 96 peab investeerimisühingutel ning artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud ettevõtjatel, kes tegelevad direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 2 ja 4 loetletud investeerimisteenuste osutamisega ja seal loetletud tegevustega, aktsepteeritud kapital moodustama vähemalt ühe neljandiku eelmise aasta püsivatest üldkuludest.

2. Pädev asutus võib lõike 1 kohast nõuet korrigeerida juhul, kui eelmise aastaga võrreldes on investeerimisühingu majandustegevuses toimunud muutusi, mida pädev asutus peab olulisteks.

3. Investeerimisühingu puhul, kelle majandustegevus on asutamise päevast arvates kestnud alla ühe aasta, peab aktsepteeritud kapital olema vähemalt üks neljandik tema äriplaanis kavandatud püsivatest üldkuludest, välja arvatud juhul, kui pädev asutus nõuab äriplaani korrigeerimist.

4. EBA töötab ESMAga konsulteerides välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse üksikasjalikumalt järgmine:

▼C2

a) sellise nõude arvutamine, mille kohaselt peab aktsepteeritud kapital olema vähemalt üks neljandik eelmise aasta püsivatest üldkuludest;

b) tingimused, mille alusel pädev asutus võib korrigeerida nõuet, mille kohaselt peab aktsepteeritud kapital olema vähemalt üks neljandik eelmise aasta püsivatest üldkuludest;

c) kavandatud püsivate üldkulude arvutamine juhul, kui investeerimisühingu majandustegevus on kestnud alla ühe aasta.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 98

Investeerimisühingu omavahendid konsolideeritud alusel

1. Artikli 95 lõikes 1 osutatud investeerimisühingute konsolideerimisgrupi puhul, kuhu ei kuulu krediidiasutusi, kohaldab liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing artiklit 92 konsolideeritud alusel järgmiselt:

a) arvutades koguriskipositsiooni artikli 95 lõike 2 kohaselt;

b) arvutades omavahendid emaettevõtjana tegutseva investeerimisühingu või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundi alusel.

2. Artikli 96 lõikes 1 osutatud investeerimisühingute konsolideerimisgrupi puhul, kuhu ei kuulu krediidiasutusi, kohaldab liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing ja finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olev investeerimisühing artiklit 92 konsolideeritud alusel järgmiselt:

a) arvutades koguriskipositsiooni artikli 96 lõike 2 kohaselt;

b) arvutades omavahendid vastavalt vajadusele kas emaettevõtjana tegutseva investeerimisühingu või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundi alusel ja kooskõlas II jaotise I osa 2. peatükiga.

▼C2

2. PEATÜKK

Arvutamis- ja aruandlusnõuded

Artikkel 99

Aruannete esitamine omavahendite nõuete ja finantsteabe kohta

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruanded artikli 92 kohaste kohustuste kohta vähemalt kord poolaastas.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kuuluvad määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 4 reguleerimisalasse, ning need (välja arvatud nimetatud määruse artiklis 4 osutatud) krediidiasutused, kes koostavad oma konsolideeritud raamatupidamisaruanded kooskõlas nimetatud määruse artikli 6 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, esitavad aruande samuti finantsteabe kohta.

3. Pädevad asutused võivad nõuda krediidiasutustelt, kes kohaldavad omavahendite nõuete kohta konsolideeritud aruande esitamise suhtes määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel kohaldatavaid rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid vastavalt käesoleva määruse artikli 23 lõikele 2, ka finantsteabe kohta aruande esitamist, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõikes 2.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud finantsteabe kohta esitatakse aruanne ulatuses, mis on vajalik selleks, et anda täielik ülevaade krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse riskiprofiilist ja ülevaade süsteemsetest riskidest, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad põhjustada finantssektorile või reaalmajanduse toimimisele kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010.

5. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks aruannete ühtsed vormid, koostamissagedus, esitamiskuupäevad, mõistete määratlused ning lõigetes 1 kuni 4 nimetatud aruandluseks liidus kasutatavad IT-lahendused.

Aruandlusnõuded on proportsionaalsed krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

6. Kui pädev asutus leiab, et lõikes 2 nõutav finantsteave on vajalik, et saada täielik ülevaade krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse riskiprofiilist ning ülevaade süsteemsetest riskidest, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad põhjustada finantssektorile või reaalmajandusele, nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes ei ole lõigetes 2 või 3 osutatud krediidiasutused või investeerimisühingud ja kelle suhtes kohaldatakse direktiivil 86/635/EMÜ põhinevat raamatupidamistava, konsulteerivad pädevad asutused EBAga seoses sellega, kas laiendada finantsteabe kohta konsolideeritud alusel aruande esitamise nõudeid kõnealustele krediidiasutustele või investeerimisühingutele, eeldusel et nad juba ei esita aruandeid sellisel alusel.

▼C2

EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada vormid, mida peavad kasutama need krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele võivad pädevad asutused laiendada kooskõlas esimese lõiguga aruande esitamise nõudeid.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

7. Kui pädev asutus leiab, et lõikes 5 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega mitte hõlmatud teave on vajalik lõikes 4 sätestatud eesmärkidel, teavitab ta EBAd ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu täiendavast teabest, mis on tema hinnangul vajalik lisada lõikes 4 osutatud rakenduslikesse tehnilistesse standarditesse.

Artikkel 100

Täiendavad aruandekohustused

Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele vähemalt agregeeritud tasandil aruande repolepingute, väärtpaberite laenuks andmise ja kõikide vara koormatiste taseme kohta.

EBA lisab selle teabe rakenduslikesse tehnilistesse standarditesse, mis käsitleb artikli 99 lõikes 5 osutatud aruandlust.

Artikkel 101

Spetsiifilised aruandekohustused

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad kord poolaastas pädevatele asutustele aruanded järgmiste andmetega iga siseriikliku kinnisvaraturu kohta, mille suhtes neil on riskipositsioone:

a) kahju, mis on saadud sellistest nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab pandiõiguste summale ning 80 %-le turuväärtusest või 80 %-le hüpoteekimisväärtusest, olenevalt sellest, milline neist on väiksem (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti);

b) kogukahju, mis on saadud nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab nõude sellele osale, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse elamukinnisvaraga täielikult tagatuna;

c) riskipositsioonide väärtus seoses kõigi tagasimaksmata nõuetega, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, selles ulatuses, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse elamukinnisvaraga täielikult tagatuna;

▼C2

d) kahju, mis on saadud sellistest nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab pandiõiguste summale ja 50 %-le turuväärtusest või 60 %-le hüpoteekimisväärtusest, olenevalt sellest, milline neist on väiksem (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti);

e) kogukahju, mis on saadud nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab nõude sellele osale, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse ärikinnisvaraga täielikult tagatuna;

f) riskipositsioonide väärtus seoses kõigi tagasimaksmata nõuetega, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, selles ulatuses, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse ärikinnisvaraga täielikult tagatuna.

2. Lõikes 1 osutatud andmed esitatakse asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu asukohaliikmesriigi pädevale asutusele. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on filiaal teises liikmesriigis, siis andmed selle filiaali kohta esitatakse samuti vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele. Andmed esitatakse eraldi iga liidus asuva kinnisvaraturu puhul, mille suhtes asjaomasel krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone.

3. Pädevad asutused avaldavad igal aastal lõike 1 punktide a kuni f kohased koondandmed koos varasemate perioodide andmetega, kui viimased on kättesaadavad. Mis tahes liikmesriigi teise pädeva asutuse või EBA taotlusel esitab pädev asutus kõnealusele pädevale asutusele või EBA-le üksikasjalikuma teabe elamukinnisvara või ärikinnisvara turu olukorra kohta kõnealuses liikmesriigis.

4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks järgmine:

a) lõikes 1 osutatud andmete ühtsed vormid, mõistete määratlused, aruannete koostamissagedus ja esitamiskuupäevad ning IT lahendused;

b) lõikes 2 osutatud koondandmete esitamise ühtsed vormid, mõistete määratlused, koostamissagedus ja esitamiskuupäevad ning IT lahendused.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

▼C2

3. PEATÜKK

Kauplemisportfell

Artikkel 102

Kauplemisportfelliga seotud nõuded

1. Kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide puhul kaubeldavuse piirangud kas puuduvad või peab kõnealuste positsioonidega seotud risk olema maandatav.

2. See, et positsioone hoitakse kauplemise eesmärgil, peab olema tõendatud strateegiate, põhimõtete ja protseduuride alusel, mille krediidiasutus või investeerimisühing on positsiooni või portfelli haldamiseks artikli 103 kohaselt kehtestanud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad kauplemisportfelli haldamiseks süsteemid ja kontrollimehhanismid ning järgivad neid artiklite 104 ja 105 kohaselt.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad positsiooniriski omavahendite nõuete arvutamisel võtta arvesse sisemist riskimaandust, tingimusel et asjaomaseid riskimaanduspositsioone hoitakse kauplemise eesmärgil ja täidetud on artiklites 103 kuni 106 sätestatud nõuded.

Artikkel 103

Kauplemisportfelli haldamine

Kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide või positsioonide kogumite haldamisel täidab krediidiasutus või investeerimisühing kõiki järgmisi tingimusi:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on positsiooni/instrumendi või portfellide kohta selgelt dokumenteeritud ja kõrgema juhtkonna poolt kinnitatud kauplemisstrateegia, mis muu hulgas sisaldab oodatavat positsioonide hoidmisaega;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisüksuse poolt võetud positsioonide aktiivseks haldamiseks. Kõnealused põhimõtted ja protseduurid hõlmavad järgmist:

   i) milliseid positsioone võib iga konkreetne kauplemisüksus võtta;

   ii) positsioonide piirmäärad on kindlaks määratud ja nende asjakohasust jälgitakse;

   iii) diileritel on õigus sõltumatult positsiooni võtta ja seda hallata kokkulepitud piirmäärades ja vastavalt kinnitatud strateegiale;

   iv) positsioonide kohta antakse kõrgemale juhtkonnale aru krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimisprotsessi lahutamatu osana;

   v) positsioone jälgitakse aktiivselt turuinfo allikate ja positsiooni või selles sisalduvate riskide likviidsusele või maandatavusele antud hinnangu põhjal, mis sisaldab hinnangut turusisenditele ning nende kvaliteedile ja kättesaadavusele hindamisprotsessis, turukäibe tasemele ja turul kaubeldavate positsioonide suurustele;

▼C2

vi) aktiivsed pettusevastased protseduurid ja kontrollid;

c) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid positsioonide jälgimiseks krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisstrateegia seisukohalt, sealhulgas käibe ja selliste positsioonide kontrollimiseks, mille algselt kavandatud hoidmisaeg on lõppenud.

Artikkel 104

Kauplemisportfelli kuulumine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on artiklis 102 sätestatud nõuetele ja artikli 4 lõike 1 punkti 86 kohasele kauplemisportfelli määratlusele vastavad ning krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimissuutlikkust ja -tavasid arvesse võttes selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid, mille kohaselt määratakse kindlaks, millised positsioonid loetakse omavahendite nõuete arvutamisel kauplemisportfelli kuuluvaks. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib täies ulatuses kõnealuste põhimõtete ja protseduuride järgimise ning teostab selle üle korrapäraselt siseauditit.

2. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisportfelli üldiseks haldamiseks. Kõnealused põhimõtted ja protseduurid käsitlevad vähemalt järgmist:

a) tegevused, mida krediidiasutus või investeerimisühing loeb kauplemiseks ja omavahendite nõuete arvutamise seisukohast kauplemisportfelli kuuluvaks;

b) millises ulatuses on võimalik positsiooni igapäevaselt turuhinnas hinnata, lähtudes aktiivsest ja likviidsest kahesuunalisest turust;

c) mudelipõhiselt hinnatavate positsioonide puhul ulatus, milles krediidiasutus või investeerimisühing saab:

i) tuvastada kõik positsiooni olulised riskid;

ii) maandada kõik positsiooni olulised riskid instrumentide abil, mille jaoks eksisteerib aktiivne ja likviidne kahesuunaline turg;

iii) anda usaldusväärseid hinnanguid mudelis kasutatavate peamiste eelduste ja parameetrite kohta;

d) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing saab ja on kohustatud andma positsiooni väärtuse kohta hinnanguid, mida on võimalik väljastpoolt järjepidevalt valideerida;

e) millises ulatuse õiguslikud piirangud või muud tegevusega seotud nõuded takistaksid krediidiasutusel või investeerimisühingul positsiooni lühikese aja jooksul likvideerida või maandada;

f) millises ulatuse krediidiasutus või investeerimisühing saab ja on kohustatud positsiooniga seotud riske oma kauplemistegevuse raames aktiivselt juhtima;

▼C2

g) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing võib riske või positsioone kauplemisportfellist üle kanda muu tegevuse alla ja vastupidi, ning selliste ülekandmiste kriteeriumid.

Artikkel 105

Usaldusväärse hindamise nõuded

1. Kõigi kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide suhtes kohaldatakse käesoleva artikli kohaseid usaldusväärse hindamise nõudeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad eelkõige, et kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide usaldusväärne hindamine saavutab asjakohase kindlustaseme, võttes arvesse kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide dünaamilist olemust, usaldusväärsuse nõudeid ning kauplemisportfelli kuuluvate positsioonidega seotud omavahendite nõuete toimimist ja eesmärke.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad süsteemid ja kontrollimehhanismid, mis tagavad usaldusväärse hindamise, ning järgivad neid. Kõnealused süsteemid ja kontrollimehhanismid sisaldavad vähemalt järgmist:

a) hindamisprotsessi dokumenteeritud põhimõtted ja protseduurid, sealhulgas selgelt määratletud kohustused eri valdkondades, mis on seotud järgneva kindlaksmääramisega: hindamine, turuinfo allikad ja nende asjakohasuse läbivaatamine, suunised jälgitamatute sisendite kasutamise kohta, mis kajastavad krediidiasutuse või investeerimisühingu eeldusi selle kohta, mida turuosalised positsiooni hindamisel kasutaksid, sõltumatute hindamiste sagedus, sulgemishindade ajastamine, hinnangute korrigeerimise protseduurid ning kuulõpu ja vastavalt vajadusele muul ajal tehtava kontrolli protseduurid;

b) hindamisprotsessi eest vastutava osakonnani viivad selged ja *front office*'ist sõltumatud aruandlusahelad, mis viivad lõpuks juhtorganini välja.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad kauplemisportfelli kuuluvad positsioonid ümber vähemalt kord päevas.

4. Võimaluse korral hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma positsioone alati turuhinnas, sealhulgas kauplemisportfelli kapitalikäsitluse kohaldamisel.

5. Turuhinnas hindamisel kasutab krediidiasutus või investeerimisühing kas parimat ostu- või parimat müügihinda, olenevalt sellest, kumb neist on konservatiivsem, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab sulgeda oma positsiooni parima ostu- ja müügihinna keskmise hinnaga. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad seda erandit, teavitavad nad oma pädevaid asutusi iga kuue kuu tagant asjaomastest positsioonidest ning esitavad tõendid, et need positsioonid saab sulgeda parima ostu- ja müügihinna keskmise hinnaga.

6. Kui turuhinnas hindamine ei ole võimalik, hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma positsioone ja portfelle konservatiivselt mudelipõhiselt, sealhulgas kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide omavahendite nõuete arvutamisel.

▼C2

7. Mudelipõhise hindamise korral täidavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi nõudeid:

a) kõrgem juhtkond on teadlik kauplemisportfelli või muude õiglases väärtuses hinnatavate positsioonide mudelipõhiselt hinnatavatest komponentidest ja mõistab sellega kaasnevat ebakindlust äriühingu riski/majandustulemuste aruandluses;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud viivad võimaluse korral turusisendid vastavusse turuhindadega ning hindavad sageli asjaomase hinnatava positsiooni turusisendite asjakohasust ja mudeli parameetreid;

c) võimaluse korral kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomaste finantsinstrumentide või kaupade puhul üldtunnustatud turutavaks olevaid hindamismetoodikaid;

d) kui mudeli töötab välja krediidiasutus või investeerimisühing ise, peab see tuginema asjakohastele eeldustele, mida on hinnanud ja testinud vastavalt kvalifitseeritud isikud, kes on väljatöötamisprotsessist sõltumatud;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud ametlikud muutuste kontrollimise protseduurid ning nad säilitavad mudeli kaitstud koopia ja kasutavad seda korrapäraselt hinnangute kontrollimiseks;

f) riskijuhtimise eest vastutav üksus on teadlik kasutatavate mudelite nõrkustest ja sellest, kuidas neid kõige paremini hindamisväljundites arvesse võtta, ning

g) krediidiasutuste ja investeerimisühingute mudelid vaadatakse korrapäraselt läbi, et määrata kindlaks nende toimimine; kõnealune läbivaatamine hõlmab eelduste jätkuva paikapidavuse hindamist, kasumit/kahjumit ja riskitegureid võrdlevat analüüsi ning tegelike sulgemisväärtuste ja mudeli väljundite võrdlust.

Punkti d kohaldamisel tuleb mudel välja töötada või heaks kiita kauplemisüksusest sõltumatult ning seda tuleb sõltumatult testida, mis hõlmab matemaatiliste arvutuste, eelduste ja tarkvararakenduste valideerimist.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad lisaks igapäevasele turuhinnas või mudelipõhisele hindamisele sõltumatut hinnakontrolli. Turuhindade ja mudeli sisendite kontrolli teostab kauplemisportfellist kasu saavatest isikutest või üksustest sõltumatu isik või üksus vähemalt kord kuus või sõltuvalt turu- või kauplemistegevuse laadist sagedamini. Kui sõltumatud hindamisallikad ei ole kättesaadavad või kui need on subjektiivsemad, võib olla asjakohane kasutada muid usaldusväärseid meetmeid, näiteks hinnangute korrigeerimist.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud näevad ette protseduurid hinnangute korrigeerimiseks ja järgivad neid.

10. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kaaluvad ametlikult järgmisi hinnangute korrigeerimisi: realiseerimata krediidiriski marginaalid, sulgemiskulud, operatsiooniriskid, turuhindade ebakindlus, ennetähtaegne lõpetamine, investeerimis- ja finantseerimiskulud, tulevased halduskulud ja kui see on asjakohane, siis mudelirisk.

▼C2

11. Krediidiasutused ja investeerimisühingud näevad ette protseduurid mis tahes selliste vähelikviidsete positsioonide praeguste hinnangute korrigeerimise arvutamiseks, mis võivad eelkõige tuleneda turusündmustest või krediidiasutuse või investeerimisühinguga seotud olukordadest, nt kontsentreeritud positsioonidest ja/või positsioonidest, mille algselt kavandatud hoidmisaeg on lõppenud. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad vajaduse korral selliseid korrigeerimisi lisaks positsiooni väärtuse mis tahes muutustele, mis on nõutavad seoses finantsaruandlusega, kusjuures kõnealused korrigeerimised peavad kajastama positsiooni mittelikviidsust. Kõnealuste protseduuride kohaselt kaaluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähelikviidsete positsioonide hinnangute korrigeerimise vajalikkuse üle otsustamisel mitmeid tegureid. Kõnealused tegurid hõlmavad järgmist:

a) aeg, mis kuluks positsiooni või positsioonist tulenevate riskide täielikuks maandamiseks;

b) parima ostu- ja müügihinna vahede volatiilsus ja keskmine;

c) turunoteeringute kättesaadavus (turutegijate arv ja andmed) ning kauplemismahtude (sealhulgas halvenenud turutingimuste korral) volatiilsus ja keskmine;

d) kontsentratsioon üksikute turgude suhtes;

e) positsioonide aegumine;

f) mil määral põhineb hinnang mudelipõhisel hindamisel;

g) muude mudeliriskide mõju.

12. Kolmanda isiku hinnangute või mudelipõhise hindamise kasutamisel kaaluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kas rakendada hinnangute korrigeerimist. Lisaks sellele kaaluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähelikviidsete positsioonide suhtes korrigeerimiste rakendamise vajadust ja kontrollivad pidevalt kõnealuste korrigeerimiste sobivust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad eraldi ka hinnangute korrigeerimise vajadust seoses mudelites kasutatavate sisendnäitajate väärtuste ebakindlusega.

13. Keerukate toodete puhul, mille hulka kuuluvad väärtpaberistamise positsioonid ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid, hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eraldi hinnangute korrigeerimise vajadust, et kajastada võimaliku vale hindamismetoodika kasutamisega seotud mudeliriski ja hindamismudelis jälgitamatute (ja võib-olla valede) kalibreerimisparameetrite kasutamisega seotud mudeliriski.

14. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel kohaldatakse artiklis 105 sätestatud nõudeid käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 106

Sisemine riskimaandus

1. Sisemine riskimaandus peab eelkõige vastama järgmistele nõuetele:

a) selle esmaseks eesmärgiks ei ole omavahendite nõuete vältimine või vähendamine;

b) see on nõuetekohaselt dokumenteeritud ja selle suhtes kohaldatakse kindlat sisemist heakskiidu- ja auditeerimiskorda;

c) seda käsitletakse turutingimustest lähtudes;

d) sisemisest riskimaandusest tekkinud tururiski juhitakse kauplemisportfellis dünaamiliselt ja kehtestatud limiitide piires;

e) seda jälgitakse hoolikalt kooskõlas asjakohaste protseduuridega.

2. Lõikes 1 sätestatud nõudeid kohaldatakse, kui kauplemisportfellivälise maandatud positsiooni suhtes rakendatavatest nõuetest ei tulene teisiti.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2, kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfellivälist krediidiriski positsiooni või vastaspoole riski positsiooni oma kauplemisportfelli kuuluva krediidituletisinstrumendi abil sisemist riskimaandust kasutades, ei loeta kauplemisportfellivälist riskipositsiooni või vastaspoole riski positsiooni riskiga kaalutud vara arvutamisel maandatuks, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab kolmandast isikust aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjalt asjakohase krediidituletisinstrumendi, mis vastab kauplemisportfelliväliste positsioonide kaudse krediidiriski kaitse suhtes kohaldatavatele nõuetele. Kui selline kolmanda isiku antav krediidiriski kaitse ostetakse ja seda võetakse omavahendite nõuete arvutamisel arvesse kauplemisportfellivälise positsiooni riskimaandusena, siis ei loeta omavahendite nõuete arvutamisel kauplemisportfelli kuuluvaks ei sisemist ega välist krediidituletisinstrumendi abil toimuvat riskimaandust, kui artikli 299 lõike 2 punktist h ei tulene teisiti.

▼C2

II JAOTIS

KREDIIDIRISKI OMAVAHENDITE NÕUDED

1. PEATÜKK

Üldpõhimõtted

Artikkel 107

Krediidiriski käsitlemise meetodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 92 lõike 3 punktide a ja f kohasel riskiga kaalutud vara arvutamisel kas 2. peatükiga ettenähtud standardmeetodit või kui pädevad asutused on andnud selleks artikli 143 kohase loa, siis 3. peatükiga ettenähtud sisereitingute meetodit.

2. Keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide ja tagatisfondi tehtavate osamaksude puhul kasutab krediidiasutus või investeerimisühing artikli 92 lõike 3 punktide a ja f kohaldamisel oma riskiga kaalutud vara arvutamiseks 9. jao 6. peatükis sätestatud käsitlust. Kõiki muid keskse vastaspoole vastu olevaid nõudeid käsitleb krediidiasutus või investeerimisühing järgmiselt:

a) muid nõuetele vastava keskse vastaspoole vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena teise krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu;

b) muid nõuetele mittevastava keskse vastaspoole vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena äriühingute vastu.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud nõudeid kolmandate riikide investeerimisühingute ja kolmandate riikide krediidiasutuste vastu nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu ainult siis, kui kolmas riik kohaldab nimetatud investeerimisühingu ja nimetatud krediidiasutuse suhtes usaldatavus- ja järelevalvenõudeid, mis on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.

4. Lõike 3 kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatavad usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja regulatiivsed nõuded on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 lõikes 3 osutatud üksuste vastu olevate nõuete käsitlemist nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, tingimusel et asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

Artikkel 108

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamine standardmeetodi ja sisereitingute meetodi puhul

1. Riskipositsiooni puhul, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab 2. peatüki kohast standardmeetodit või 3. peatüki kohast sisereitingute meetodit, kuid ei kasuta artikli 151 kohaseid makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, võib krediidiasutus või investeerimisühing artikli 92 lõike 3

▼C2

punktide a ja f kohasel riskiga kaalutud vara arvutamisel või vajaduse korral artikli 36 lõike 1 punkti d ja artikli 62 punkti c kohasel oodatava kahju arvutamisel kasutada krediidiriski maandamist vastavalt 4. peatükile.

2. Riskipositsiooni puhul, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab sisereitingute meetodit, kasutades artikli 151 kohaseid makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada krediidiriski maandamist vastavalt 3. peatükile.

Artikkel 109

Väärtpaberistatud riskipositsioonide käsitlemine standardmeetodi ja sisereitingute meetodi puhul

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskiga kaalutud vara arvutamiseks riskipositsiooni klassi puhul, millesse väärtpaberistatud riskipositsioonid vastavalt artiklile 112 liigitataks, 2. peatüki kohast standardmeetodit, arvutab ta väärtpaberistamise positsioonilt riskiga kaalutud vara vastavalt artiklitele 245, 246 ja 251 kuni 258. Standardmeetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada ka sisemisel hinnangul põhinevat meetodit, kui nad on saanud selleks artikli 259 lõike 3 kohase loa.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskiga kaalutud vara arvutamiseks riskipositsiooni klassi puhul, millesse väärtpaberistatud riskipositsioonid vastavalt artiklile 147 liigitataks, 3. peatüki kohast sisereitingute meetodit, arvutab ta riskiga kaalutud vara vastavalt artiklitele 245, 246 ja 251 kuni 258.

Kui sisereitingute meetodit kasutatakse ainult teatava osa suhtes väärtpaberistamise aluseks olevatest väärtpaberistatud riskipositsioonidest, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing meetodit, mis vastab kõnealuse väärtpaberistamise aluseks olevate väärtpaberistatud riskipositsioonide valdavale osale, välja arvatud sisemistel hinnangutel põhineva meetodi puhul.

Artikkel 110

Krediidiriskiga korrigeerimise käsitlus

1. Standardmeetodit kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad üldisi krediidiriskiga korrigeerimisi vastavalt artikli 62 punktile c.

2. Sisereitingute meetodit kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad üldisi krediidiriskiga korrigeerimisi vastavalt artiklile 159, artikli 62 punktile d ja artikli 36 lõike 1 punktile d.

Käesoleva artikli ning 2. ja 3. peatüki kohaldamisel ei hõlma üldised ja spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised üldist pangandusreservi.

▼C2

3. Sisereitingute meetodit kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad standardmeetodit teatava osa suhtes oma riskipositsioonidest konsolideeritud alusel või individuaalselt kooskõlas artiklitega 148 ja 150, määravad selle, millise osa suhtes nende üldisest krediidiriskiga korrigeerimisest kohaldatakse standardmeetodi kohast üldise krediidiriskiga korrigeerimise käsitlust ja millise osa suhtes sisereitingute meetodi kohast üldise krediidiriskiga korrigeerimise käsitlust, kindlaks järgmiselt:

a) kui see on asjakohane juhul, kui konsolideerimise alla kuuluv krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab ainult sisereitingute meetodit, kohaldatakse kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste suhtes lõikes 2 osutatud käsitlust;

b) kui see on asjakohane juhul, kui konsolideerimise alla kuuluv krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab ainult standardmeetodit, kohaldatakse kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste suhtes lõikes 1 osutatud käsitlust;

c) ülejäänud krediidiriskiga korrigeerimise suhtes kohaldatav käsitlus määratakse kindlaks proportsionaalselt vastavalt sellele, kui suure osakaalu suhtes riskiga kaalutud varast kohaldatakse standardmeetodit ja kui suure osakaalu suhtes sisereitingute meetodit.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada üldiste ja spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste kohaldatava raamatupidamistava kohane arvutamine seoses järgmisega:

a) artiklis 111 osutatud riskipositsiooni väärtus standardmeetodi puhul;

b) artiklites 166 kuni 168 osutatud riskipositsiooni väärtus sisereitingute meetodi puhul;

c) artiklis 159 osutatud oodatava kahju käsitlemine;

d) artiklites 246 ja 266 osutatud riskipositsiooni väärtus väärtpaberistamise positsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamiseks;

e) artiklis 178 osutatud makseviivituse kindlakstegemine;

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

▼C2

2. PEATÜKK

Standardmeetod

1. jagu

Üldpõhimõtted

Artikkel 111

Riskipositsiooni väärtus

1. Varakirje riskipositsiooni väärtus on selle raamatupidamislik väärtus pärast spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi ning pärast artiklite 34 ja 110 kohaste täiendavate väärtuse korrigeerimiste ning varakirjega seotud muude omavahendite vähendamiste kohaldamist. I lisas loetletud bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtus on järgmine protsent nimiväärtusest pärast spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste maha arvamist:

a) täisriskiga kirjete puhul 100 %;

b) keskmise riskiga kirjete puhul 50 %;

c) mõõduka riskiga kirjete puhul 20 %;

d) madala riskiga kirjete puhul 0 %.

Esimese lõigu teises lauses osutatud bilansivälised kirjed määratakse riskikategooriatesse vastavalt I lisale.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 223 kohast finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit, suurendatakse repotehingu või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingu alusel müüdud, panditud või laenuks antud väärtpaberitest või kaupadest tulenevate riskipositsioonide väärtust, samuti võimenduslaenu tehingute riskipositsiooni väärtust selliste väärtpaberite või kaupade puhul asjakohase volatiilsusega korrigeerimisega vastavalt artiklitele 223 kuni 225.

2. II lisas loetletud tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtus määratakse kindlaks vastavalt 6. peatükile, võttes kõnealuste meetodite kohaldamisel 6. peatüki kohaselt arvesse uuenduslepingute ja muude tasaarvestuskokkulepete mõju. Repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute riskipositsiooni väärtuse võib kindlaks määrata kas vastavalt 6. peatükile või 4. peatükile.

3. Kui riskipositsioonil on otsene krediidiriski kaitse, võib selle kirje suhtes kohaldatavat riskipositsiooni väärtust modifitseerida vastavalt 4. peatükile.

Artikkel 112

Riskipositsiooni klassid

Iga riskipositsioon määratakse ühte järgmistest riskipositsiooni klassidest:

▼C2

a) nõuded keskvalitsuste või keskpankade vastu;

b) nõuded piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu;

c) nõuded avaliku sektori asutuste vastu;

d) nõuded mitmepoolsete arengupankade vastu;

e) nõuded rahvusvaheliste organisatsioonide vastu;

f) nõuded krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu;

g) nõuded äriühingute vastu;

h) jaenõuded;

i) kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonid;

j) makseviivituses olevad riskipositsioonid;

k) eriti suure riskiga seotud riskipositsioonid;

l) pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid;

m) väärtpaberistamise positsioonide kirjed;

n) nõuded lühiajalise krediidikvaliteedi hinnanguga krediidiasutuste ja investeerimisühingute ja äriühingute vastu;

o) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest ja osakutest tulenevad riskipositsioonid;

p) omakapitali investeeringud;

q) muud kirjed.

Artikkel 113

Riskiga kaalutud vara arvutamine

1. Riskiga kaalutud vara arvutamiseks kohaldatakse kõikide riskipositsioonide suhtes, mida ei ole omavahenditest maha arvatud, 2. jao kohaseid riskikaalusid. Riskikaalude kohaldamisel võetakse aluseks riskipositsiooni klass, millesse riskipositsioon on määratud, ja 2. jaos sätestatud ulatuses riskipositsiooni krediidikvaliteet. Krediidikvaliteedi võib kindlaks määrata krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangute alusel või 3. jao kohaselt ekspordikrediidi agentuuri antud krediidikvaliteedi hinnangute alusel.

2. Lõikes 1 osutatud riskikaalude kohaldamiseks korrutatakse riskipositsiooni väärtus 2. jao kohaselt kindlaks määratud riskikaaluga.

3. Kui riskipositsioonil on krediidiriski kaitse, võib selle kirje suhtes kohaldatavat riskikaalu modifitseerida vastavalt 4. peatükile.

▼C2

4. Väärtpaberistatud riskipositsioonidelt arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt 5. peatükile.

5. Riskipositsioonidele, mille puhul ei ole riskiga kaalutud vara arvutamist 2. jaos ette nähtud, määratakse riskikaal 100 %.

6. Välja arvatud riskipositsioonide puhul, millest tulenevad esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite kirjed, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevate asutuste eelneval nõusolekul otsustada loobuda käesoleva artikli lõike 1 kohaste nõudmiste kohaldamisest nõuete suhtes, mis neil on vastaspoole vastu, kes on asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja, tütarettevõtja, emaettevõtja tütarettevõtja või asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühinguga direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 kohases seoses olev ettevõtja. Pädevad asutused võivad anda nimetatud nõusoleku, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) vastaspool on krediidiasutus või investeerimisühing, finantseerimisasutus või krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnõudeid;

b) vastaspool on täielikult kaasatud krediidiasutuse või investeerimisühinguga samasse konsolideerimisse;

c) vastaspoole suhtes kohaldatakse samu riski hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduure kui krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes;

d) vastaspool asub krediidiasutuse või investeerimisühinguga samas liikmesriigis,

e) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks ja kohustuste tagasimaksmiseks krediidiasutusele või investeerimisühingule vastaspoole poolt.

Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on käesoleva lõike kohaselt luba loobuda lõike 1 kohaste nõuete kohaldamisest, võib ta määrata riskikaaluks 0 %.

7. Välja arvatud riskipositsioonide puhul, millest tulenevad esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite kirjed, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevate asutuste eelneval loal loobuda käesoleva artikli lõike 1 kohaste nõuete kohaldamisest nõuete suhtes, mis neil on vastaspoole vastu, kellega krediidiasutus või investeerimisühing on astunud samasse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kas lepingulise või õigusliku kohustusi reguleeriva korralduse alusel, mis kaitseb asjaomaseid krediidiasutusi ja investeerimisühinguid ning tagab eelkõige nende likviidsuse ja maksevõime, et hoida vajadusel ära pankrot. Pädevad asutused võivad anda nimetatud loa, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) täidetud on lõike 6 punktides a, d ja e sätestatud nõuded;

b) korraldusega tagatakse, et krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeem suudab pakkuda võetud siduvatest kohustustest tulenevalt vajalikku toetust kõnealuse skeemi jaoks koheselt kättesaadavatest vahenditest;

▼C2

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi käsutuses on sobivad ja ühesuguselt sätestatud riskiseire ja riski klassifitseerimise süsteemid, mis annavad täieliku ülevaate nii kõigi üksikliikmete kui ka kaitseskeemi kui terviku riskiolukorrast, koos vastavate mõju avaldamise võimalustega; kõnealuste süsteemide abil jälgitakse makseviivituses olevaid riskipositsioone sobival viisil vastavalt artikli 178 lõikele 1;

d) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames viiakse läbi oma riskikontroll, millest teavitatakse üksikliikmeid;

e) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames koostatakse ja avaldatakse igal aastal konsolideeritud aruanne, mis koosneb kaitseskeemi kui terviku kohta koostatud bilansist, kasumiaruandest, seisundiaruandest ja riskiaruandest, või aruanne, mis koosneb kaitseskeemi kui terviku kohta koostatud koondbilansist, koondkasumiaruandest, seisundiaruandest ja riskiaruandest;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmed on kohustatud teatama vähemalt 24 kuud ette, kui nad tahavad asjaomase kaitseskeemi tegevuse lõpetada;

g) välistatakse omavahendite arvutamiseks aktsepteeritavate elementide korduvkasutamine (edaspidi „mitmekordne finantsvõimendus”), samuti mistahes lubamatu omavahendite loomine krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmete vahel;

h) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeem põhineb valdavalt sarnase äriprofiiliga krediidiasutuste ulatuslikul liikmelisusel;

i) asjaomased pädevad asutused kinnitavad punktides c ja d osutatud süsteemide asjakohasuse ja teostavad selle üle korrapäraselt järelevalvet.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing otsustab käesoleva lõike kohaselt loobuda lõike 1 kohaste nõuete kohaldamisest, võib ta määrata riskikaaluks 0 %.

2. jagu

Riskikaalud

Artikkel 114

Nõuded keskvalitsuste või keskpankade vastu

1. Nõuetele keskvalitsuste ja keskpankade vastu määratakse riskikaal 100 %, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõigetes 2 kuni 7 sätestatud käsitlusi.

2. Sellistele nõuetele keskvalitsuste ja keskpankade vastu, mille kohta on kättesaadav krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 1 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

▼C2

Tabel 1

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Nõuetele Euroopa Keskpanga vastu määratakse riskikaal 0 %.

4. Sellistele nõuetele liikmesriikide keskvalitsuste ja keskpankade vastu, mis on nomineeritud ja väljastatud asjaomase keskvalitsuse ja keskpanga omavääringus, määratakse riskikaal 0 %.

6. Artikli 495 lõikes 2 nimetatud nõuete puhul:

a) 2018. aastal peab nõuete väärtusele kohaldatav riskikaal olema 20 % riskikaalust, mis on neile nõuetele määratud vastavalt lõikele 2;

b) 2019. aastal peab nõuete väärtusele kohaldatav riskikaal olema 50 % riskikaalust, mis on neile nõuetele määratud vastavalt lõikele 2;

c) 2020. aastal ja edaspidi peab nõuete väärtusele kohaldatav riskikaal olema 100 % riskikaalust, mis on neile nõuetele määratud vastavalt lõikele 2.

7. Kui kolmanda riigi pädevad asutused, kes kohaldavad liidus kohaldatava korraga vähemalt samaväärset järelevalve- ja regulatiivset korda, määravad lõigetes 1 ja 2 osutatust madalama riskikaalu omavääringus nomineeritud ja väljastatud nõuetele oma keskvalitsuse või keskpanga vastu, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata sellistele nõuetele riskikaalu samal viisil.

Käesoleva lõike kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 käesolevas lõikes sätestatud käsitluse kohaldamist kolmanda riigi keskvalitsuse või keskpanga vastu olevate nõuete suhtes, kui asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

▼C2

Artikkel 115

Nõuded piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu

1. Nõuetele piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu määratakse riskikaal samamoodi nagu nõuetele krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, välja arvatud juhul, kui kõnealuseid nõudeid käsitatakse nõuetena keskvalitsuse vastu vastavalt lõikele 2 või 4 või kui neile määratakse riskikaal vastavalt lõikele 5. Artikli 119 lõike 2 ja artikli 120 lõike 2 kohast lühiajaliste nõuete eeliskäsitlemist ei kohaldata.

2. Nõudeid piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu käsitatakse nõuetena selle keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis nad asuvad, kui kõnealuste nõuetega seotud riskide vahel puudub erinevus tulenevalt piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste iseseisvast maksude kogumise õigusest ja teatavast institutsioonilisest korraldusest, millel on nende makseviivituse riski vähendav mõju.

EBA haldab avaliku juurdepääsuga andmebaasi kõikide liidu piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste kohta, kelle vastu olevaid nõudeid käsitavad asjaomased pädevad asutused nõuetena oma keskvalitsuse vastu.

3. Nõudeid kirikute ja usukogukondade vastu, kes on avalik-õiguslikud juriidilised isikud, käsitatakse nõuetena piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, kui nad koguvad õigusaktidega neile antud volituste kohaselt makse. Sellisel juhul lõiget 2 ei kohaldata ning artikli 150 lõike 1 punkti a kohaldamise eesmärgil neile standardmeetodi rakendamiseks loa andmine ei ole välistatud.

4. Kui sellise kolmanda riigi jurisdiktsiooni alla kuuluvad pädevad asutused, kelle kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga, käsitavad nõudeid piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu nõuetena kõnealuse kolmanda riigi keskvalitsuse vastu ning kõnealuste nõuetega seotud riskide vahel puudub erinevus tulenevalt piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste iseseisvast maksukogumisõigusest ja teatavast institutsioonilisest korraldusest, millega vähendatakse makseviivituse riski, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata nõuetele selliste piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu riskikaalu samal viisil.

Käesoleva lõike kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 käesolevas lõikes sätestatud käsitluse kohaldamist kolmanda riigi suhtes, kui asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

5. Sellistele nõuetele liikmesriigi piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, millele ei ole osutatud lõigetes 2–4 ja mis on nomineeritud ja väljastatud asjaomase piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse omavääringus, määratakse riskikaal 20 %.

▼C2

Artikkel 116

Nõuded avaliku sektori asutuste vastu

1. Sellistele nõuetele avaliku sektori asutuste vastu, mille kohta määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav, määratakse riskikaal vastavalt krediidikvaliteedi astmele, mis on vastavalt tabelile 2 määratud nõuetele keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis avaliku sektori asutus on asutatud:

Tabel 2

Keskvalitsuse krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Nõuetele avaliku sektori asutuste vastu, mis on asutatud reitinguta keskvalitsusega riigis, määratakse riskikaal 100 %.

2. Nõudeid avaliku sektori asutuste vastu, mille kohta on kättesaadav määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, käsitletakse vastavalt artiklile 120. Kõnealuste asutuste suhtes ei kohaldata artikli 119 lõike 2 ja artikli 120 lõike 2 kohast lühiajaliste nõuete eeliskäsitlemist.

3. Sellistele nõuetele avaliku sektori asutuste vastu, mille esialgne tähtaeg on kuni kolm kuud, määratakse riskikaal 20 %.

4. Erandjuhtudel võib avaliku sektori asutuse vastu olevaid nõudeid käsitleda nõuetena keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis nad asuvad, kui asjaomase jurisdiktsiooni pädevate asutuste arvates ei ole selliste nõuetega seotud riskide vahel erinevust, kuna keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus on andnud sobiva garantii.

5. Kui kolmanda riigi pädevad asutused, kes kohaldavad liidus kohaldatava korraga vähemalt samaväärset järelevalve- ja regulatiivset korda, käsitlevad nõudeid avaliku sektori asutuste vastu lõigete 1 või 2 kohaselt, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata selliste avaliku sektori asutuste vastu olevatele nõuetele riskikaalud samal viisil. Muul juhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskikaalu 100 %.

Käesoleva lõike kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 käesolevas lõikes sätestatud käsitluse kohaldamist kolmanda riigi suhtes, kui asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

▼C2

Artikkel 117

Nõuded mitmepoolsete arengupankade vastu

1. Nõudeid selliste mitmepoolsete arengupankade vastu, millele ei ole osutatud lõikes 2, käsitletakse samal viisil nagu nõudeid krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu. Artikli 119 lõike 2, artikli 120 lõike 2 ja artikli 121 lõike 3 kohast lühiajaliste nõuete eeliskäsitlemist ei kohaldata.

Üleameerikalist Investeerimiskorporatsiooni, Musta Mere Kaubandus- ja Arengupanka, Kesk-Ameerika Majandusintegratsiooni Panka ja Ladina-Ameerika Arengupanka CAF käsitatakse mitmepoolsete arengupankadena.

2. Nõuetele järgmiste mitmepoolsete arengupankade vastu määratakse riskikaal 0 %:

a) Rahvusvaheline Rekonstruktsiooni- ja Arengupank;

b) Rahvusvaheline Finantskorporatsioon;

c) Ameerika Riikide Arengupank;

d) Aasia Arengupank;

e) Aafrika Arengupank;

f) Euroopa Nõukogu Arengupank;

g) Põhjamaade Investeerimispank;

h) Kariibi Arengupank;

i) Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank;

j) Euroopa Investeerimispank;

k) Euroopa Investeerimisfond;

l) Mitmepoolne Investeeringute Tagamise Agentuur;

m) immuniseerimise rahvusvaheline rahastamisvahend;

n) Islami Arengupank.

3. Euroopa Investeerimisfondis märgitud kapitali sissemaksmata osale määratakse riskikaal 20 %.

Artikkel 118

Nõuded rahvusvaheliste organisatsioonide vastu

Nõuetele järgmiste rahvusvaheliste organisatsioonide vastu määratakse riskikaal 0 %:

▼C2

a) liit;

b) Rahvusvaheline Valuutafond;

c) Rahvusvaheliste Arvelduste Pank;

d) Euroopa Finantsstabiilsuse Fond;

e) Euroopa stabiilsusmehhanism;

f) vähemalt kahe liikmesriigi asutatud rahvusvaheline finantseerimisasutus, mille eesmärk on mobiliseerida vahendeid ja anda rahalist abi neile oma liikmetele, kes kannatavad tõsiste rahastamisprobleemide all või keda ähvardavad sellised probleemid.

Artikkel 119

Nõuded krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu

1. Nõuetele selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, kelle kohta on kättesaadav määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse riskikaal vastavalt artiklile 120. Nõuetele selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, kelle kohta ei ole kättesaadav määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse riskikaal vastavalt artiklile 121.

2. Nõuetele krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, mille järelejäänud tähtaeg on kuni kolm kuud ning mis on nomineeritud ja väljastatud laenuvõtja omavääringus, määratakse riskikaal, mis on ühe kategooria võrra vähem soodne kui artikli 114 lõigetes 4 kuni 7 kirjeldatud soodusriskikaal, mis on määratud nõuetele selle keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis krediidiasutus või investeerimisühing on asutatud.

3. Nõuetele, mille järelejäänud tähtaeg on kuni kolm kuud ning mis on nomineeritud ja väljastatud laenuvõtja omavääringus, määratakse riskikaal vähemalt 20 %.

4. Euroopa Keskpanga või liikmesriigi keskpanga nõudmisel hoitavast kohustuslikust reservist tulenevale nõudele krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu võib määrata sama riskikaalu nagu nõudele kõnealuse liikmesriigi keskpanga vastu, tingimusel et:

a) reserve hoitakse kooskõlas Euroopa Keskpanga 12. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1745/2003 (kohustuslike reservide kohaldamise kohta) ([1]) või kooskõlas siseriiklike nõuetega, mis on asjaomase määrusega kõigis olulistes aspektides samaväärsed;

b) reserve hoidva krediidiasutuse või investeerimisühingu pankroti või maksejõuetuse korral makstakse reservid krediidiasutusele või investeerimisühingule täies ulatuses ja õigeaegselt välja ning need ei ole kasutatavad krediidiasutuse või investeerimisühingu muude kohustuste täitmiseks.

5. Nõudeid finantseerimisasutuste vastu, kellele pädevad asutused on andnud tegevusloa ja kes kuuluvad pädevate asutuste järelevalve alla ning kelle suhtes kohaldatakse usaldatavusnõudeid, mis on usaldusväärsuse poolest võrreldavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuetega, käsitatakse nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu.

([1]) ELT L 250, 2.10.2003, lk 10.

▼C2

Artikkel 120

Nõuded reitingu saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu

1. Nõuetele, mille järelejäänud tähtaeg on üle kolme kuu ja mis on selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, kelle kohta on kättesaadav määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 3 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 3

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Nõuetele, mille järelejäänud tähtaeg on kuni kolm kuud ja mis on selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, kelle kohta on kättesaadav määratud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 4 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 4

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Artikli 131 kohane lühiajalise krediidikvaliteedi hinnangu käsitlus ja lõike 2 kohane lühiajaliste nõuete üldine eeliskäsitlemine suhestuvad omavahel järgmiselt:

a) kui puudub lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang, kohaldatakse lõike 2 kohast lühiajaliste nõuete üldist eeliskäsitlemist krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevate kõikide nõuete suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on kuni kolm kuud;

b) kui lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang on olemas ja sellest tuleneb lõike 2 kohasest lühiajaliste nõuete üldisest eeliskäsitlemisest soodsama või samaväärse riskikaalu kohaldamine, kasutatakse lühiajalist krediidikvaliteedi hinnangut vaid konkreetse nõude suhtes. Muude lühiajaliste nõuete puhul järgitakse lõike 2 kohast lühiajaliste nõuete üldist eeliskäsitlust.

c) kui lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang on olemas ja sellest tuleneb lõike 2 kohasest lühiajaliste nõuete üldisest eeliskäsitlemisest vähem soodsa riskikaalu kohaldamine, siis lühiajaliste nõuete üldist eeliskäsitlemist ei kohaldata ja kõikidele reitinguta lühiajalistele nõuetele määratakse sama riskikaal kui see, mida kohaldatakse konkreetse lühiajalise krediidikvaliteedi hinnangu puhul.

▼C2

Artikkel 121

Nõuded reitinguta krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu

1. Nõuetele selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, kelle kohta ei ole kättesaadav krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse riskikaal vastavalt krediidikvaliteedi astmele, mis on vastavalt tabelile 5 määratud nõuetele keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing on asutatud.

Tabel 5

Keskvalitsuse krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Nõude riskikaal	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Nõuetele reitinguta krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, mis on asutatud reitinguta keskvalitsusega riigis, määratakse riskikaal 100 %.

3. Sellistele nõuetele reitinguta krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, mille tegelik esialgne tähtaeg on kuni kolm kuud, määratakse riskikaal 20 %.

4. Ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, määratakse reitinguta krediidiasutuste või investeerimisühingute vastu olevatele, artikli 162 lõike 3 teise lõigu punktis b osutatud kaubanduse rahastamisest tulenevatele nõuetele riskikaal 50 % ning kui kõnealuste kaubanduse rahastamisest tulenevate nõuete järelejäänud tähtaeg on kuni kolm kuud, on riskikaal 20 %.

Artikkel 122

Nõuded äriühingute vastu

1. Nõuetele, mille kohta on kättesaadav krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 6 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 6

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Nõuetele, mille kohta kõnealune krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav, määratakse kas riskikaal 100 % või riskikaal, mis on määratud nõuetele selle keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis äriühing on asutatud, olenevalt sellest, kumb neist on suurem.

▼C2

Artikkel 123

Jaenõuded

Järgmistele kriteeriumidele vastavatele nõuetele määratakse riskikaal 75 %:

a) nõue füüsilise isiku või füüsiliste isikute vastu või väikese või keskmise suurusega ettevõtja (VKE) vastu;

b) nõue on üks arvukatest sarnaste tunnustega nõuetest, mis oluliselt vähendab sellise laenuandmisega seotud riske;

c) kogusumma, mida võlgnikust klient või omavahel seotud klientide rühm krediidiasutusele või investeerimisühingule ning tema emaettevõtjatele ja selle tütarettevõtjatele võlgneb ning mis sisaldab kõiki makseviivituses olevaid nõudeid, kuid ei sisalda elamukinnisvaraga täielikult tagatud riskipositsioone, mis on määratud artikli 112 punktis i sätestatud riskipositsiooni klassi, ei ületa krediidiasutuse või investeerimisühingu andmetel 1 miljon eurot. Krediidiasutus või investeerimisühing võtab selliste andmete saamiseks mõistlikke meetmeid.

Väärtpabereid ei saa liigitada jaenõuete riskipositsiooni klassi.

Riskipositsioone, mis ei vasta esimese lõigu punktides a–c osutatud kriteeriumidele, ei või liigitada jaenõuete riskipositsiooni klassi.

Jaeliisingu miinimummaksete nüüdisväärtuse saab liigitada jaenõuete riskipositsiooni klassi.

Artikkel 124

Kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonid

1. Kui artiklites 125 või 126 sätestatud tingimused ei ole täidetud, määratakse kinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonile või selle mis tahes osale, välja arvatud riskipositsiooni mis tahes osale, mis on määratud muusse riskipositsiooni klassi, riskikaal 100 %. Riskipositsiooni osale, mis ületab kinnisvarale seatud hüpoteegi väärtust, määratakse riskikaal, mida kohaldatakse asjaomase vastaspoole tagamata riskipositsioonide suhtes.

Riskipositsiooni kinnisvaraga täielikult tagatuna käsitletav osa ei ole suurem kui pandiõigusega kaetud osa kinnisvara turuväärtusest, või liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega ette nähtud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, kõnealuse kinnisvara hüpoteekimisväärtus.

2. Pädevad asutused hindavad artikli 101 kohaselt kogutavate andmete ja mis tahes muude asjakohaste näitajate alusel korrapäraselt, kuid vähemalt kord aastas, kas asjaomase riigi territooriumil asuvale elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide artikli 125 kohane riskikaal 35 % ja ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide artikli 126 kohane riskikaal 50 % põhineb asjakohaselt:

▼C2

a) andmetel kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonidest tulenenud kahju esinemise kohta;

b) kinnisvaraturu prognoositavatel suundumustel.

Pädevad asutused võivad finantsstabiilsuse tagamise kaalutlusel vajaduse korral määrata kõrgema riskikaalu või rangemad kriteeriumid, kui on sätestatud artikli 125 lõikes 2 ja artikli 126 lõikes 2.

Elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide puhul määravad pädevad asutused riskikaalu protsendiks 35 % kuni 150 %.

Ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide puhul määravad pädevad asutused riskikaalu protsendiks 50 % kuni 150 %.

Nendes vahemikes määratakse kõrgem riskikaal kahju esinemise andmete põhjal ja võttes arvesse prognoositavaid turusuundumusi ja finantsstabiilsuse tagamise kaalutlusi. Kui hinnang näitab, et artikli 125 lõikes 2 ja artikli 126 lõikes 2 sätestatud riskikaalud ei kajasta selliste ühes või mitmes kohas nende territooriumil asuvate elamu- või ärikinnisvarale seatud hüpoteekidega täielikult tagatud riskipositsioonidega seotud kinnisvarasegmentide tegelikke riske, määravad pädevad asutused nende riskipositsioonidega seotud kinnisvarasegmentidele kõrgemad riskikaalud, mis vastavad tegelikule riskile.

Pädevad asutused konsulteerivad EBAga riskikaalude kohanduste (ja rakendatavate kriteeriumide) küsimuses, mis arvutatakse kooskõlas käesolevas lõikes kirjeldatud kriteeriumidega, mida täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 4 osutatud regulatiivsete tehniliste standarditega. EBA avaldab riskikaalud ja kriteeriumid, mis pädevad asutused määravad artiklites 125 ja 126 ning artikli 199 lõike 1 punktis a osutatud riskipositsioonide suhtes.

3. Kui pädevad asutused kehtestavad kõrgema riskikaalu või rangemad kriteeriumid, on krediidiasutustel ja investeerimisühingutel uue riskikaalu kohaldamiseks kuuekuuline üleminekuaeg.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

a) lõikes 1 osutatud hüpoteekimisväärtuse hindamise ranged kriteeriumid;

b) lõikes 2 osutatud tingimused, mida pädevad asutused peavad arvesse võtma kõrgemate riskikaalude määramisel, eelkõige „finantsstabiilsuse tagamise kaalutluste” mõiste.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. Ühe liikmesriigi krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad riskikaalusid ja kriteeriume, mille on teise liikmesriigi pädevad asutused määranud kõnealuses liikmesriigis asuvale ärikinnisvarale ja elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonidele.

Artikkel 125

Elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonid

1. Välja arvatud juhul, kui pädevad asutused otsustavad artikli 124 lõike 2 kohaselt teisiti, käsitletakse elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioone järgmiselt:

a) riskipositsioonidele või riskipositsiooni mis tahes osale, mis on täielikult tagatud sellisele elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga, milles omanik või personaalse investeerimisfirma korral tegelik tulusaaja elab või kavatseb elama asuda või mille ta on üürile andnud või kavatseb üürile anda, määratakse riskikaal 35 %;

b) nõuetele liisinguvõtja vastu, mis tulenevad elamukinnisvara liisingulepingust, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing on liisinguandja ja liisinguvõtjal on väljaostuõigus, määratakse riskikaal 35 %, tingimusel et krediidiasutuse või investeerimisühingu nõue on täielikult tagatud tema omandiõigusega kinnisvarale.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitavad lõike 1 kohaldamisel riskipositsiooni või selle mis tahes osa täielikult tagatuna ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) kinnisvara väärtus ei sõltu oluliselt laenuvõtja krediidikvaliteedist. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellise sõltuvuse olulisuse kindlaksmääramisel jätta arvesse võtmata olukorrad, kus puhtalt makromajanduslikud tegurid mõjutavad nii kinnisvara väärtust kui ka laenuvõtja suutlikkust laen tagasi maksta;

b) laenuvõtja risk ei sõltu oluliselt tagatiseks oleva kinnisvara või projekti tootlusest, vaid laenuvõtja suutlikkusest maksta laen tagasi teistest allikatest, ning seega ei sõltu laenu tagasimaksmine oluliselt mis tahes rahavoost, mis tuleneb tagatiseks olevast kinnisvarast. Kõnealuste teiste allikate puhul määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma laenude andmise põhimõtete osana maksimaalsed laenusumma ja sissetuleku suhtarvud ning nõuavad laenu andmisel sobivaid tõendeid asjakohase sissetuleku kohta;

c) täidetud on artiklis 208 sätestatud nõuded ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud hindamiseeskirjad;

▼C2

d) välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti, ei ületa laenu osa, millele on määratud riskikaal 35 %, 80 % kõnealuse kinnisvara turuväärtusest, või liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega ette nähtud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, 80 % kõnealuse kinnisvara hüpoteekimisväärtusest.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad teha erandi lõike 2 punktist b riskipositsioonide puhul, mis on täielikult tagatud liikmesriigi territooriumil asuvale elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga, kui kõnealuse liikmesriigi pädev asutus on avaldanud tõendid, mis osutavad, et kõnealusel territooriumil on hästiarenenud ja väljakujunenud elamukinnisvaraturg, mille kahjumäär ei ületa järgmisi piirmäärasid:

a) kahju, mis on saadud sellistest laenudest, mis on tagatud elamukinnisvaraga kuni 80 % ulatuses turuväärtusest või kuni 80 % ulatuses hüpoteekimisväärtusest (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti), ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,3 % elamukinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest;

b) kogukahju, mis on saadud elamukinnisvaraga tagatud laenudest, ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,5 % elamukinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest.

4. Kui ükskõik kumba lõikes 3 osutatud piirmäära on asjaomasel aastal ületatud, siis lõike 3 kohaldamise õigus lõpeb ja seni, kuni lõike 3 tingimused järgneval aastal täidetakse, kohaldatakse lõike 2 punktis b esitatud tingimust.

Artikkel 126

Ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonid

1. Välja arvatud juhul, kui pädevad asutused otsustavad artikli 124 lõike 2 kohaselt teisiti, käsitletakse ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioone järgmiselt:

a) riskipositsioonidele või riskipositsiooni mis tahes osale, mis on täielikult tagatud hüpoteegiga, mis on seatud büroodele või muudele äripindadele, võib määrata riskikaalu 50 %;

b) nõuetele, mis tulenevad büroode või muude äripindade liisingulepingust, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing on liisinguandja ja liisinguvõtjal on väljaostuõigus, võib määrata riskikaalu 50 %, tingimusel et krediidiasutuse või investeerimisühingu nõue on täielikult tagatud tema omandiõigusega kinnisvarale.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitavad lõike 1 kohaldamisel riskipositsiooni või selle mis tahes osa täielikult tagatuna ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

▼C2

a) kinnisvara väärtus ei sõltu oluliselt laenuvõtja krediidikvaliteedist. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellise sõltuvuse olulisuse kindlaksmääramisel jätta arvesse võtmata olukorrad, kus puhtalt makromajanduslikud tegurid mõjutavad nii kinnisvara väärtust kui ka laenuvõtja suutlikkust laen tagasi maksta;

b) laenuvõtja risk ei sõltu oluliselt tagatiseks oleva kinnisvara või projekti tootlusest, vaid laenuvõtja suutlikkusest maksta laen tagasi teistest allikatest, ning seega ei sõltu laenu tagasimaksmine oluliselt mis tahes rahavoost, mis tuleneb tagatiseks seatud kinnisvarast;

c) täidetud on artiklis 208 sätestatud nõuded ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud hindamiseeskirjad;

d) laenu osale, mis ei ületa 50 % kõnealuse kinnisvara turuväärtusest või liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega ette nähtud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, 60 % (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti) kõnealuse kinnisvara hüpoteekimisväärtusest, määratakse riskikaal 50 % (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti).

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad teha erandi lõike 2 punktist b riskipositsioonide puhul, mis on täielikult tagatud liikmesriigi territooriumil asuvale ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga, kui kõnealuse liikmesriigi pädev asutus on avaldanud tõendid, mis osutavad, et kõnealusel territooriumil on hästiarenenud ja väljakujunenud ärikinnisvaraturg, mille kahjumäär ei ületa järgmisi piirmäärasid:

a) kahju, mis on saadud sellistest laenudest, mis on tagatud ärikinnisvaraga kuni 50 % ulatuses turuväärtusest või kuni 60 % ulatuses hüpoteekimisväärtusest (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti), ei ületa 0,3 % ärikinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest;

b) kogukahju, mis on saadud ärikinnisvaraga tagatud laenudest, ei ületa 0,5 % ärikinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest.

4. Kui ükskõik kumba lõikes 3 osutatud piirmäära on asjaomasel aastal ületatud, siis lõike 3 kohaldamise õigus lõpeb ja seni, kuni lõike 3 tingimused järgneval aastal täidetakse, kohaldatakse lõike 2 punktis b esitatud tingimust.

Artikkel 127

Makseviivituses olevad riskipositsioonid

1. Mis tahes riskipositsiooni tagamata osale, mille puhul võlgnik on makseviivituses kooskõlas artikliga 178, ja jaenõuetele, mille mis tahes krediidilimiidi tagamata osa puhul on tekkinud artikli 178 kohane makseviivitus, määratakse riskikaal järgmiselt:

▼C2

a) riskikaal 150 %, kui spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised on väiksemad kui 20 % riskipositsiooni väärtuse tagamata osast, mis on leitud selliselt, nagu kõnealuseid spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi ei oleks kohaldatud;

b) riskikaal 100 %, kui spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised ei ole väiksemad kui 20 % riskipositsiooni väärtuse tagamata osast, mis on leitud selliselt, nagu kõnealuseid spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi ei oleks kohaldatud.

2. Tähtajaks tasumata nõude tagatud osa kindlaksmääramisel loetakse aktsepteeritud tagatisteks ja garantiideks selliseid tagatisi ja garantiisid, mida aktsepteeritakse krediidiriski maandamisel 4. peatüki kohaselt.

3. Kui on leidnud aset artikli 178 kohane makseviivitus, määratakse riskipositsiooni väärtusele, mis jääb järele pärast artikli 125 kohaselt elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonide spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi, riskikaal 100 %.

4. Kui on leidnud aset artikli 178 kohane makseviivitus, määratakse riskipositsiooni väärtusele, mis jääb järele pärast artikli 126 kohaselt ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonide spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi, riskikaal 100 %.

Artikkel 128

Eriti suure riskiga seotud kirjed

1. Kui see on asjakohane, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud eriti suure riskiga seotud riskipositsioonidele, sealhulgas ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevatele riskipositsioonidele, riskikaalu 150 %.

2. Eriti suure riskiga riskipositsioonid hõlmavad järgmisi riskipositsioone:

a) investeeringud riskikapitaliettevõtjatesse;

b) investeeringud direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivsetesse investeerimisfondidesse, välja arvatud juhul, kui fondi volitused ei võimalda suuremat finantsvõimendust kui see, mida nõutakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 51 lõike 3 alusel;

c) investeeringud börsivälisesse kapitali;

d) spekulatiivse kinnisvara soetamise rahastamine.

3. Selle hindamisel, kas muud kui lõikes 2 osutatud riskipositsioonid on seotud eriti suure riskiga, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse järgmisi riskitunnuseid:

a) suur kahjurisk seoses võlgniku makseviivitusega;

b) võimatu on usaldusväärselt hinnata, kas riskipositsioon kuulub punkti a alla.

EBA annab välja suunised, millega täpsustatakse, millist liiki riskipositsioonid ja mis ajaoludel on seotud eriti suure riskiga.

Need suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

▼C2

Artikkel 129

Pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid

1. Selleks et võlakirjade suhtes, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 (edaspidi „pandikirjad”), saaks kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast eeliskäsitlust, peavad need vastama lõikes 7 sätestatud tingimustele ja olema tagatud mis tahes järgmise aktsepteeritava varaga:

a) liidus asuvate keskvalitsuste, Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpankade, avaliku sektori asutuste, piirkondlikele valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu olevad või nende poolt tagatud nõuded;

b) kolmandate riikide keskvalitsuste, kolmandate riikide keskpankade, mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide vastu olevad või nende poolt tagatud nõuded, mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt krediidikvaliteedi astmele 1, ja kolmandate riikide avaliku sektori asutuste, kolmandate riikide piirkondlike valitsuste või kolmandate riikide kohalike omavalitsuste vastu olevad või nende poolt tagatud nõuded, millele on määratud riskikaal selliselt, nagu nõuetele krediidiasutuste ja investeerimisühingute või keskvalitsuste ja keskpankade vastu vastavalt artikli 115 lõigetele 1 või 2 ning artikli 116 lõigetele 1, 2 või 4 ja mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt krediidikvaliteedi astmele 1, ning nõuded käesoleva punkti tähenduses, mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt vähemalt krediidikvaliteedi astmele 2, tingimusel et need ei ületa 20 % emitendist krediidiasutuse või investeerimisühingu lunastamata pandikirjade nimiväärtusest;

c) sellised nõuded krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt krediidikvaliteedi astmele 1. Kogu kõnealune riskipositsioon ei või ületada 15 % emitendist krediidiasutuse või investeerimisühingu lunastamata pandikirjade nimiväärtusest. Selliste nõuete suhtes liidus asuvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu, mille lõpptähtaeg ei ületa 100 päeva, kõnealust krediidikvaliteedi astme 1 nõuet ei kohaldata, kuid kõnealused krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad vähemalt vastama käesoleva peatüki kohaselt krediidikvaliteedi astmele 2.

d) laenud, mis on tagatud:

i) elamukinnisvaraga kuni ulatuses, mis vastab kas pandiõiguste põhisummale koos kõikide eelisõigust omavate pandiõigustega või 80 %-le panditud kinnisvara väärtusest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem, või

ii) kõrgema nõudeõiguse järguga osakutega, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Titrisation* või samaväärsed liikmesriigi õigusaktidega reguleeritud väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamukinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega. Kui selliseid kõrgema nõudeõiguse järguga osakuid kasutatakse tagatisena, siis tagatakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 sätestatud võlakirjaomanike kaitseks kavandatud erilise avaliku järelevalvega, et selliste osakute alusvara koosneb mis tahes ajahetkel, mil need on lisatud tagatiste kogumi koosseisu, vähemalt 90 % ulatuses elamukinnisvarale seatud hüpoteekidest ja eelisõigust omavatest pandiõigustest, mis kokku ei ületa kas osakute tingimuste kohaselt tasumisele kuuluvat põhisummat, pandiõiguste põhisummat või 80 % panditud kinnisvara väärtusest olenevalt sellest, milline neist summadest on väikseim, ja et osakud vastavad vastavalt käesolevale peatükile krediidikvaliteedi astmele 1 ning et nimetatud osakud ei ületa 10 % lunastamata emissiooni nimiväärtusest.

▼C2

e) eluasemelaenud, mille on täielikult taganud artiklis 197 osutatud aktsepteeritav krediidiriski kaitse andja ja mis vastavad käesoleva peatüki kohaselt vähemalt krediidikvaliteedi astmele 2ning mille puhul pandikirjade käesoleva lõike kohaseks tagamiseks kasutatud laenuosa ei ületa ühegi laenu puhul 80 % vastava Prantsusmaal asuva elamukinnisvara väärtusest ning laenusumma ja sissetuleku suhtarv on laenu väljastamise hetkel kõige enam 33 %. Elamukinnisvarale ei tohi olla seatud laenu andmisel hüpoteeki ning alates 1. jaanuarist 2014 antud laenude puhul peab laenuvõtjal olema lepinguline kohustus mitte seada selliseid pante ilma laenu andnud krediidiasutuse loata. Laenusumma ja sissetuleku suhtarv näitab laenuvõtja brutosissetuleku seda osa, mis katab laenumakse koos intressidega. Krediidiriski kaitse andja peab olema kas finantseerimisasutus, kellele pädevad asutused on andnud tegevusloa ja kes kuulub nende järelevalve alla ning kelle suhtes kohaldatakse usaldatavusnõudeid, mis on usaldusväärsuse poolest võrreldavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuetega, või krediidiasutus või investeerimisühing või kindlustusandja. Ta peab looma krediidiriskist tulenevate kahjude katmiseks vastastikuse tagatisfondi või kindlustusandjate puhul rakendatava sellega samaväärse kaitseskeemi, mille parameetreid peavad pädevad asutused korrapäraselt üle vaatama. Laenuvõtja krediidivõimelisust peavad hindama nii krediidiasutus kui ka krediidiriski kaitse andja;

f) laenud, mis on tagatud:

i) ärikinnisvaraga kuni ulatuses, mis vastab kas pandiõiguste põhisummale koos kõikide eelisõigust omavate pandiõigustega või 60 %-le panditud kinnisvara väärtusest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem; või

ii) kõrgema nõudeõiguse järguga osakutega, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de* Titrisation või samaväärsed liikmesriigi õigusaktidega reguleeritud väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega. Kui selliseid kõrgema nõudeõiguse järguga osakuid kasutatakse tagatisena, siis tagatakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 sätestatud võlakirjaomanike kaitseks kavandatud erilise avaliku järelevalvega, et selliste osakute alusvara koosneb mis tahes ajahetkel, mil need on lisatud tagatiste kogumi koosseisu, vähemalt 90 % ulatuses ärikinnisvarale seatud hüpoteekidest ja eelisõigust omavatest pandiõigustest, mis kokku ei ületa kas osakute tingimuste kohaselt tasumisele kuuluvat põhisummat, pandiõiguste põhisummat või 60 % panditud kinnisvara väärtusest olenevalt sellest, milline neist summadest on väikseim, ja et osakud vastavad vastavalt käesolevale peatükile krediidikvaliteedi astmele 1 ning et nimetatud osakud ei ületa 10 % lunastamata emissiooni nimiväärtusest.

Ärikinnisvaraga tagatud laene võib aktsepteerida, kui laenu ja väärtuse suhe 60 % on ületatud, kuid ei ületa 70 % taset, kui pandikirjade tagatiseks antud vara koguväärtus ületab pandikirja lunastamata nimiväärtust vähemalt 10 % võrra ja võlakirja omaniku nõue vastab 4. peatükis sätestatud õiguskindluse põhimõtetele. Võlakirja omaniku nõue on prioriteetne kõikide teiste tagatisele seatud nõuete suhtes;

g) laenud, mis on tagatud laevasid koormava merivõlaga kuni ulatuses, mis vastab 60 % panditud laeva väärtusest ja mis tahes eelisõigust omavate merivõlgade vahele.

▼C2

Esimese lõigu punkti c, punkti d alapunkti ii ja punkti f alapunkti ii kohaldamisel ei võeta riskipositsioone, mis tulenevad võlgnike laenumaksete või laenude likvideerimisjaotiste ülekannetest ja haldusest laenude puhul, mis on tagatud kõrgema nõudeõiguse järguga osakute või võlainstrumentidega seoses panditud kinnisvaraga, nimetatud punktides osutatud piirmäärade arvutamisel arvesse.

Pädevad asutused võivad pärast konsulteerimist EBAga loobuda osaliselt esimese lõigu punkti c kohaldamisest ja lubada krediidikvaliteedi astme 2 määramist kuni 10 %-le emitendist krediidiasutuse või investeerimisühingu lunastamata pandikirjade nimiväärtusest, tingimusel et märkimisväärsed võimalikud kontsentratsiooniprobleemid asjaomases liikmesriigis saab seoses nimetatud punktis osutatud krediidikvaliteedi astme 1 nõude kohaldamisega dokumenteerida.

2. Lõike 1 punktides a–f osutatud olukorrad hõlmavad ka tagatist, mis on õigusaktidega ette nähtud ainult võlakirjade omanike kahjude eest kaitsmiseks.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad pandikirjade tagatiseks oleva kinnisvara puhul artiklis 208 sätestatud nõudeid ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud hindamiseeskirju.

4. Pandikirjadele, mille kohta on kättesaadav krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 6a riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 6a

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Pandikirjadele, mille kohta krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav, määratakse riskikaal vastavalt riskikaalule, mis on määratud need emiteerinud krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele. Riskikaalude vahel kohaldatakse järgmist vastavust:

a) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevatele nõuetele määratakse riskikaal 20 %, siis pandikirjale määratakse riskikaal 10 %;

b) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevatele nõuetele määratakse riskikaal 50 %, siis pandikirjale määratakse riskikaal 20 %;

c) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevatele nõuetele määratakse riskikaal 100 %, siis pandikirjale määratakse riskikaal 50 %;

d) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu olevatele nõuetele määratakse riskikaal 150 %, siis pandikirjale määratakse riskikaal 100 %.

▼C2

6. Lõigetes 1 ja 3 sätestatud nõudeid ei kohaldata enne 31. detsembrit 2007 emiteeritud pandikirjade suhtes. Nende suhtes võib kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast eeliskäsitlemist kuni nende lõpptähtajani.

7. Pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide suhtes võib kohaldada eeliskäsitlemist, tingimusel et pandikirjadesse investeeriv krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädevatele asutustele tõendada, et:

a) tal on portfelli käsitlev teave vähemalt järgmise kohta:

   i) tagatiste kogumi ja lunastamata pandikirjade väärtus,

   ii) tagatisvara geograafiline jaotus ja liik, laenu suurus, intressimäär ja valuutarisk;

   iii) tagatisvara ja pandikirjade tähtajastruktuur ning

   iv) selliste laenude osakaal protsentides, mille tasumise tähtpäeva on ületatud rohkem kui 90 päeva;

b) emitent teeb punktis a osutatud teabe krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadavaks vähemalt kord poolaastas.

Artikkel 130

Väärtpaberistamise positsioonide kirjed

Väärtpaberistamise positsioonide riskiga kaalutud vara määratakse kindlaks vastavalt 5. peatükile.

Artikkel 131

Nõuded lühiajalise krediidikvaliteedi hinnanguga krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning äriühingute vastu

Nõuetele krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning äriühingute vastu, mille kohta on kättesaadav krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 7 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 7

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikkel 132

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevad riskipositsioonid

1. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevatele riskipositsioonidele määratakse riskikaal 100 %, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab lõike 2 kohast krediidiriski hindamise meetodit või lõike 4 kohast alluspositsioonide arvessevõtmise meetodit või lõike 5 kohast keskmise riskikaalu meetodit, kui on täidetud lõikes 3 sätestatud tingimused.

▼C2

2. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevatele riskipositsioonidele, mille kohta on kättesaadav krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, määratakse vastavalt tabelile 8 riskikaal, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule kooskõlas artikliga 136.

Tabel 8

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4	5	6
Riskikaal	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad määrata riskikaalu ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja puhul vastavalt lõigetele 4 ja 5, kui täidetud on järgmised aktsepteeritavuse kriteeriumid:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjat valitseb äriühing, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigis järelevalvet või kolmanda riigi ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja puhul juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

   i) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjat valitseb äriühing, mille suhtes kohaldatakse liidu õiguses sätestatuga samaväärset järelevalvet;

   ii) koostöö pädevate asutuste vahel on piisavalt tagatud;

b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja prospekt või samaväärne dokument sisaldab järgmist:

   i) nende varade kategooriaid, millesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjal on õigus investeerida;

   ii) investeerimise piirmäärade kohaldamise korral suhtelised piirmäärad ja nende arvutamise metoodika;

c) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja majandustegevuse kohta esitatakse vähemalt kord aastas aruanded, mis võimaldavad hinnata aruandeperioodi varasid ja kohustusi ning tulusid ja tehinguid.

Punkti a kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 käesolevas lõikes sätestatud käsitluse kohaldamist kolmandatest riikidest pärit ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide suhtes, kui asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, võib ta neid arvesse võttes arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide keskmise riskikaalu vastavalt käesolevas peatükis sätestatud meetoditele. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioon on teise sellise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenev riskipositsioon, kes vastab lõikes 3 sätestatud kriteeriumidele, võib krediidiasutus või investeerimisühing arvsesse võtta kõnealuse teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioone.

▼C2

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, võib ta arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide keskmise riskikaalu vastavalt käesolevas peatükis sätestatud meetoditele, eeldades et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib kõigepealt maksimaalse oma volituste kohaselt lubatud summa riskipositsiooni klassidesse, mille puhul kehtib kõrgeim omavahendite nõue, ja seejärel jätkab investeerimist kahanevas järjekorras kuni koguinvesteeringute ülemmäära saavutamiseni.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tugineda lõigete 4 ja 5 kohase meetodi alusel järgmiste kolmandate isikute poolt tehtud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskikaalu arvutustele ja selle kohta esitatud aruandlusele:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium või depositooriumina tegutsev finantseerimisasutus, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis või finantseerimisasutuses;

b) muude kui punktiga a hõlmatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

Esimeses lõigus osutatud arvutuse korrektsuse kinnitab välisaudiitor.

Artikkel 133

Omakapitali investeeringud

1. Omakapitali investeeringutena käsitatakse järgmisi riskipositsioone:

a) muud nõuded kui võlanõuded, kui selliste nõuetega kaasneb allutatud jääknõudeõigus emitendi varale või tulule;

b) võlanõuded ja muud väärtpaberid, partnerlused, tuletisinstrumendid või muud vahendid, mille majanduslik sisu on samalaadne kui punktis a määratletud nõuete puhul.

2. Omakapitali investeeringutele määratakse riskikaal 100 %, välja arvatud juhul, kui need tuleb maha arvata vastavalt II osale või kui neile määratakse riskikaal 250 % vastavalt artikli 48 lõikele 4 või riskikaal 1 250 % vastavalt artikli 89 lõikele 3 või kui neid käsitatakse suure riskiga kirjetena vastavalt artiklile 128.

3. Investeeringuid omakapitali instrumentidesse või krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud regulatiivse kapitali instrumentidesse klassifitseeritakse omakapitali investeeringutena, välja arvatud juhul, kui need arvatakse omavahenditest maha või neile on määratud riskikaal 250 % vastavalt artikli 48 lõikele 4 või neid käsitatakse suure riskiga kirjetena vastavalt artiklile 128.

▼C2

Artikkel 134

Muud kirjed

1. Materiaalsele põhivarale direktiivi 86/635/EMÜ artiklis 4 pealkirja „Aktiva” all punktis 10 määratletud tähenduses määratakse riskikaal 100 %.

2. Ettemaksetele ja viitlaekumistele, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda teha kindlaks vastaspoolt vastavalt direktiivile 86/635/EMÜ, määratakse riskikaal 100 %.

3. Sissenõudmisel olevatele sularahakirjetele määratakse riskikaal 20 %. Rahale ja raha ekvivalentidele määratakse riskikaal 0 %.

4. Oma valduses või teiste juures vastutaval hoiul olevatele kullakangidele selles ulatuses, milles need on tagatud kullakangidega seotud kohustustega määratakse riskikaal 0 %.

5. Varade müügi- ja tagasiostu tehingute ja lihtforvardi põhiste ostutehingute puhul määratakse riskikaal kõnealustele varadele, mitte tehingute vastaspooltele.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing annab krediidiriski kaitset mitmele riskipositsioonile, tingimusel et n arv kordi makseviivitusi riskipositsioonide puhul käivitab maksekohustuse ja kõnealune krediidisündmus lõpetab lepingu, ja kui tootel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud välisreiting, kohaldatakse 5. peatükis sätestatud riskikaalusid. Kui toode ei ole saanud krediidikvaliteeti hindava asutuse reitingut, liidetakse kogumisse kuuluvate riskipositsioonide (välja arvatud n-1 riskipositsioonid) riskikaalud kokku nii, et kogusumma on maksimaalselt 1 250 %, mis omakorda korrutatakse krediidituletisinstrumendiga antava krediidiriski kaitse nimiväärtusega, mille tulemusel saadakse riskiga kaalutud vara väärtus. Kogusummast välja arvatavad n-1 riskipositsioonid määratakse kindlaks selliselt, et need sisaldavad riskipositsioone, millest igaüks eraldi annab riskiga kaalutud vara, mis on madalam kui ühegi kogusummas sisalduva riskipositsiooni riskiga kaalutud vara.

7. Liisingu puhul on riskipositsiooni väärtus diskonteeritud minimaalsed liisingmaksed. Minimaalsed liisingmaksed hõlmavad liisinguperioodi jooksul tehtavaid makseid, mida liisinguvõtjalt nõutakse või mida saab temalt nõuda, ning mis tahes soodsat väljaostuvõimalust, mille kasutamine on piisavalt kindel. Kui muult isikult kui liisinguvõtjalt võidakse nõuda makset seoses liisitud vara lõppväärtusega ja kõnealune maksekohustus vastab artiklis 201 sätestatud tingimustele, mis käsitlevad krediidiriski kaitse andja aktsepteeritavust, ja artiklite 213 kuni 215 kohastele muud liiki garantiide aktsepteeritavuse nõuetele, siis võidakse kõnealust maksekohustust võtta 4. peatüki kohaselt arvesse kaudse krediidiriski kaitsena. Kõnealused riskipositsioonid määratakse asjakohasesse riskipositsiooni klassi vastavalt artiklile 112. Kui riskipositsiooni väärtus on liisitud vara lõppväärtus, arvutatakse riskiga kaalutud vara järgmiselt: 1/t * 100 % * lõppväärtus, kus t on kas 1 või järelejäänud liisingu täisaastatele lähim arv, olenevalt sellest, kumb neist on suurem.

▼C2

3. jagu

Tunnustamine ja krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramine

1. alajagu

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste tunnustamine

Artikkel 135

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

1. Välist krediidikvaliteedi hinnangut võib kasutada riskipositsiooni riskikaalu määramiseks vastavalt käesolevale peatükile ainult juhul, kui kõnealuse hinnangu on andnud või heaks kiitnud krediidikvaliteeti hindav asutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 1060/2009.

2. EBA avaldab krediidikvaliteeti hindavate asutuste loetelu kooskõlas määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 2 lõikega 4 ja artikli 18 lõikega 3 oma veebisaidil.

2. alajagu

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramine

Artikkel 136

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramine

1. EBA, EIOPA ja ESMA töötavad ühiskomitee kaudu välja rakenduslike standardite eelnõud, et täpsustada kõigi krediidikvaliteeti hindavate asutuste puhul, millisele 2. jao kohasele krediidikvaliteedi astmele krediidikvaliteeti hindava asutuse asjaomane krediidikvaliteedi hinnang vastab (krediidikvaliteedi astmete määramine). Määramist käsitlevad otsused peavad olema objektiivsed ja järjepidevad.

EBA, EIOPA ja ESMA esitavad kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. juuliks 2014 ja vajaduse korral esitab läbivaadatud tehniliste standardite eelnõud.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

2. Krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramisel järgivad EBA, EIOPA ja ESMA järgmisi nõudeid:

a) igas krediidikvaliteedi hinnangus väljendatud suhteliste riskiastmete eristamiseks võtavad EBA, EIOPA ja ESMA arvesse selliseid kvantitatiivseid tegureid nagu pikaajaline makseviivituse määr, mis on seotud kõikide varakirjetega, millele on antud sama krediidikvaliteedi hinnang. Hiljuti asutatud krediidikvaliteeti hindavate asutuste ja vaid lühikest aega makseviivitusandmeid kogunud krediidikvaliteeti hindavate asutuste puhul küsivad EBA, EIOPA ja ESMA krediidikvaliteeti hindava asutuse arvamust pikaajalise makseviivituse määra kohta, mis on seotud kõikide varakirjetega, millele on antud sama krediidikvaliteedi hinnang;

▼C2

b) igas krediidikvaliteedi hinnangus väljendatud suhteliste riskiastmete eristamiseks võtavad EBA, EIOPA ja ESMA arvesse selliseid kvalitatiivseid tegureid nagu krediidikvaliteeti hindava asutuse hinnatavate emitentide ring, antavate krediidikvaliteedi hinnangute vahemik, iga krediidikvaliteedi hinnangu tähendus ja krediidikvaliteeti hindava asutuse kasutatav makseviivituse definitsioon;

c) EBA, EIOPA ja ESMA võrdlevad konkreetse krediidikvaliteeti hindava asutuse antud iga krediidikvaliteedi hinnangu puhul esinevaid makseviivituse määrasid võrdlusalustega, mis tuginevad makseviivituse määradele, mida teised krediidikvaliteeti hindavad asutused on registreerinud samaväärsel krediidiriski tasemel olevate emitentide puhul;

d) kui konkreetse krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangu puhul esinevad võrdlusalusest oluliselt ja süstemaatiliselt kõrgemad makseviivituse määrad, määravad EBA, EIOPA ja ESMA krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangule krediidikvaliteedi hinnangute skaalal kõrgema krediidikvaliteedi astme;

e) kui EBA, EIOPA ja ESMA on suurendanud konkreetse krediidikvaliteeti hindava asutuse teatava krediidikvaliteedi hinnanguga seotud riskikaalu ja kui kõnealuse krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguga seoses esinevad makseviivituse määrad ei ole enam oluliselt ega süstemaatiliselt võrdlusalusest kõrgemad, võivad EBA, EIOPA ja ESMA taastada krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangu esialgse krediidikvaliteedi astme krediidikvaliteedi hinnangute skaalal.

3. EBA, EIOPA ja ESMA töötavad välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse lõike 2 punktis a osutatud kvantitatiivsed tegurid, punktis b osutatud kvalitatiivsed tegurid ja punktis c osutatud võrdlusalus.

EBA, EIOPA ja ESMA esitavad kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

3. alajagu

Ekspordikrediidi agentuuride antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

Artikkel 137

Ekspordikrediidi agentuuride antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

1. Artikli 114 kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt määratud ekspordikrediidi agentuuri antud krediidikvaliteedi hinnangut, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) tegemist on OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi suuniste kokkuleppes osalevate ekspordikrediidi agentuuride antud konsensusliku krediidikvaliteedi hinnanguga;

▼C2

b) ekspordikrediidi agentuur avaldab oma krediidikvaliteedi hinnangud ja järgib OECD kokkulepitud metoodikat ning krediidikvaliteedi hinnang on seotud ühega kaheksast OECD kokkulepitud metoodikaga kehtestatud minimaalsest ekspordikindlustuse preemiast. Krediidiasutus või investeerimisühing võib ekspordikrediidiagentuuri määramise tühistada. Krediidiasutus või investeerimisühing peab tühistamist põhjendama, kui on olemas konkreetseid andmeid, mis näitavad, et tühistamise põhjuseks on kavatsus vähendada kapitali adekvaatsuse nõudeid.

2. Riskipositsioonidele, mille riskiga kaalumisel aktsepteeritakse ekspordikrediidi agentuuri krediidikvaliteedi hinnangut, määratakse riskikaal vastavalt tabelile 9.

Tabel 9

Minimaalne ekspordikindlustuse preemia	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskikaal	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4. jagu

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine riskikaalude määramiseks

Artikkel 138

Üldnõuded

Krediidiasutus või investeerimisühing võib määrata ühe või mitu krediidikvaliteeti hindavat asutust, keda kasutatakse varakirjetele ja bilansivälistele kirjetele riskikaalude määramiseks. Krediidiasutus või investeerimisühing võib krediidikvaliteeti hindava asutuse määramise tühistada. Krediidiasutus või investeerimisühing peab tühistamist põhjendama, kui on olemas konkreetseid andmeid, mis näitavad, et tühistamise põhjuseks on kavatsus vähendada kapitali adekvaatsuse nõudeid. Krediidikvaliteedi hinnanguid ei kasutata valikuliselt. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad tellitud krediidikvaliteedi hinnanguid. Nad võivad siiski kasutada mittetellitud krediidikvaliteedi hinnanguid, kui EBA on kinnitanud, et krediidikvaliteeti hindava asutuse antud mittetellitud krediidikvaliteedi hinnangud ei erine kvaliteedi poolest sellelt krediidikvaliteeti hindavalt asutuselt tellitud krediidikvaliteedi hinnangutest. EBA keeldub sellise kinnituse andmisest või võtab selle tagasi eelkõige juhul, kui krediidikvaliteeti hindav asutus on kasutanud mittetellitud krediidikvaliteedi hinnangut surve avaldamiseks hinnatavale ettevõtjale, et ta esitaks tellimuse krediidikvaliteedi hinnangu saamiseks või muude teenuste osutamiseks. Krediidikvaliteedi hinnangute kasutamisel täidavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi nõudeid:

a) krediidiasutus või investeerimisühing, kes otsustab kasutada krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid teatud riskipositsiooni klassi suhtes, peab kasutama neid hinnanguid järjepidevalt kõikide sellesse klassi kuuluvate riskipositsioonide suhtes;

b) krediidiasutus või investeerimisühing, kes otsustab kasutada krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid, kasutab neid järjepidevalt ja järjekindlalt;

c) krediidiasutus või investeerimisühing kasutab ainult selliseid krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid, milles on arvesse võetud kõiki võlgnevuse põhisummasid ja intresse;

▼C2

d) kui reitingu saanud kirje kohta on kättesaadav ainult üks krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, siis kasutatakse seda krediidikvaliteedi hinnangut kõnealuse kirje riskikaalu määramiseks;

e) kui kättesaadavad on kaks krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut ja neist tulenevad reitingu saanud kirje jaoks erinevad riskikaalud, siis määratakse kõrgem riskikaal;

f) kui reitingu saanud kirje kohta on kättesaadavad rohkem kui kaks krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut, siis kasutatakse kahte madalaimat riskikaalu andvat hinnangut. Kui kaks madalaimat riskikaalu on erinevad, määratakse kõrgem riskikaal. Kui kaks madalaimat riskikaalu on samad, määratakse selline riskikaal.

Artikkel 139

Emitendi ja emissiooni krediidikvaliteedi hinnang

1. Kui riskipositsiooni aluseks olevad kirjed kuuluvad konkreetsesse emissiooniprogrammi või tehingusse, mille kohta on olemas krediidikvaliteedi hinnang, kasutatakse seda krediidikvaliteedi hinnangut kõnealuse kirje riskikaalu määramiseks.

2. Kui teatavate kirjete kohta puudub otseselt kohaldatav krediidikvaliteedi hinnang, kuid krediidikvaliteedi hinnang on olemas konkreetse emissiooniprogrammi või tehingu kohta, kuhu riskipositsiooni aluseks olevad kirjed ei kuulu, või üldine krediidikvaliteedi hinnang on olemas emitendi kohta, kasutatakse kõnealust krediidikvaliteedi hinnangut järgmistel juhtudel:

a) see annab tavapärasest kõrgema riskikaalu ning kõnealune riskipositsioon on vastavalt olukorrale kõigis aspektides sama või madalama nõudeõiguse järguga võrreldes konkreetse emissiooniprogrammi või tehinguga või kõnealuse emitendi kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata riskipositsioonidega;

b) see annab madalama riskikaalu ning kõnealune riskipositsioon on vastavalt olukorrale kõigis aspektides sama või kõrgema nõudeõiguse järguga võrreldes konkreetse emissiooniprogrammi või tehinguga või kõnealuse emitendi kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata riskipositsioonidega.

Kõigil muudel juhtudel käsitatakse riskipositsiooni reitinguta positsioonina.

3. Lõiked 1 ja 2 ei takista artikli 129 kohaldamist.

4. Konsolideerimisgruppi kuuluvate emitentide krediidikvaliteedi hinnanguid ei saa kasutada samasse konsolideerimisgruppi kuuluva teise emitendi krediidikvaliteedi hinnanguna.

Artikkel 140

Pikaajalised ja lühiajalised krediidikvaliteedi hinnangud

1. Lühiajalisi krediidikvaliteedi hinnanguid võib kasutada ainult lühiajaliste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes, mis on nõuded krediidiasutuste või investeerimisühingute ja äriühingute vastu.

▼C2

2. Mis tahes lühiajalist krediidikvaliteedi hinnangut kohaldatakse ainult kirje suhtes, millele lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang on antud, ja seda ei kasutata mis tahes muu kirje riskikaalu määramiseks, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui lühiajalise reitingu saanud tehingule määratakse riskikaal 150 %, määratakse kõikidele asjaomase võlgnikuga seotud reitinguta ja tagamata lühi- või pikaajalistele riskipositsioonidele samuti riskikaal 150 %;

b) kui lühiajalise reitingu saanud tehingule määratakse riskikaal 50 %, määratakse kõikidele reitinguta lühiajalistele riskipositsioonidele riskikaal vähemalt 100 %.

Artikkel 141

Omavääringus ja välisvaluutas olevad kirjed

Võlgniku omavääringus nomineeritud kirjele antud krediidikvaliteedi hinnangut ei või kasutada riskikaalu määramiseks sama võlgnikuga seotud muule välisvaluutas nomineeritud riskipositsioonile.

Kui riskipositsioon tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu osalusest laenus, mille on andnud mitmepoolne arengupank, kelle eelisõigusega võlausaldaja staatus on turul tunnustatud, võib riskikaalu määramiseks kasutada võlgniku omavääringus kirjele antud krediidikvaliteedi hinnangut.

3. PEATÜKK

Sisereitingute meetod

1. jagu

Pädevate asutuse luba sisereitingute meetodi kasutamiseks

Artikkel 142

Mõisted

1. Käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „reitingusüsteem” – kõik meetodid, protsessid, kontrollid ning andmete kogumise ja IT-süsteemid, mis toetavad krediidiriski hindamist, riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse määramist ning makseviivituse ja kahju hinnangute kvantifitseerimist teatavat liiki riskipositsioonide puhul;

2) „riskipositsiooni liik” – ühtemoodi hallatavate riskipositsioonide kogum, mis hõlmab teatavat liiki tehinguid ja mis võib olla piiratud konsolideerimisgruppi kuuluva ühe üksuse või üksuste ühe alajaotusega, tingimusel, et sama liiki riskipositsiooni hallatakse konsolideerimisgruppi kuuluvates teistes üksustes teistmoodi;

▼C2

3) „äriüksus” – mis tahes eraldiseisev organisatsiooniline üksus või juriidiline isik, äriliin, geograafiline asukoht;

4) „suur finantssektori ettevõtja” – mis tahes finantssektori ettevõtja, mis vastab järgmistele nõuetele:

a) tema individuaalselt või konsolideeritud alusel arvutatud koguvara on vähemalt 70 miljardit eurot, kusjuures vara suuruse kindlaksmääramisel kasutatakse viimaseid auditeeritud finantsaruandeid või konsolideeritud finantsaruandeid, ning

b) tema enda või vähemalt ühe tema tütarettevõtja suhtes kohaldatakse liidus kehtivat usaldatavusnõuete regulatsiooni või sellise kolmanda riigi õigust, kes kohaldab usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja regulatiivseid nõudeid, mis on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.

5) „reguleerimata finantssektori ettevõtja” – mis tahes muu ettevõtja, mis ei ole reguleeritud finantssektori ettevõtja, kuid mille põhitegevus on üks või mitu direktiivi 2013/36/EL I lisas või direktiivi 2004/39/EÜ I lisas loetletud tegevustest;

6) „võlgniku reitinguklass” – riskikategooria reitingusüsteemi kuuluval võlgniku reitinguskaalal, mis määratakse võlgnikele konkreetsete ja selgete reitingukriteeriumide kogumi alusel, mille põhjal koostatakse makseviivituse tõenäosuse hinnang;

7) „tehingupõhine reitinguklass” – riskikategooria reitingusüsteemi tehingupõhisel reitinguskaalal, kuhu riskipositsioonid määratakse konkreetsete ja selgete reitingukriteeriumide alusel ning mille põhjal koostatakse makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnang;

8) „maksete vahendaja” – üksus, kes igapäevaselt haldab ostetud nõuete või aluseks olevate krediidiriski positsioonide kogumit.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti 4 alapunkti b kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga. Kui sellist otsust ei ole tehtud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata kuni 1. jaanuarini 2015 käesolevas lõikes sätestatud käsitluse kohaldamist kolmanda riigi suhtes, kui asjaomased pädevad asutused on tunnistanud kõnealuse kolmanda riigi sellisele käsitlusele sobivaks enne 1. jaanuari 2014.

Artikkel 143

Luba sisereitingute meetodi kasutamiseks

1. Pädev asutus annab krediidiasutustele ja investeerimisühingutele loa kasutada riskiga kaalutud vara arvutamiseks sisereitingute meetodit, kui täidetud on käesolevas peatükis sätestatud tingimused.

▼C2

2. Eelnev luba kasutada sisereitingute meetodit, sealhulgas makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, tuleb taotleda iga riskipositsiooni klassi ja iga reitingusüsteemi ja omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi ning iga makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite hindamisel kasutatava meetodi jaoks.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad taotlema pädevatelt asutustelt eelneva loa seoses järgmisega:

a) olulised muudatused sellise reitingusüsteemi või omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi kohaldamisalas, mille kasutamiseks on krediidiasutus või investeerimisühing saanud loa;

b) sellise reitingusüsteemi või omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi olulised muudatused, mille kasutamiseks on krediidiasutus või investeerimisühing saanud loa.

Reitingusüsteemi kohaldamisala hõlmab kõiki sellisesse asjaomasesse riskipositsiooni liiki kuuluvaid riskipositsioone, mille tarbeks kõnealune reitingusüsteem välja töötati.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele kõigist muudatustest reitingusüsteemis või omakapitali investeeringute puhul kasutatavas sisemudelitel põhinevas meetodis.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel hinnata olemasoleva reitingusüsteemi kasutamise olulisust selle reitingusüsteemiga veel hõlmamata muude täiendavate riskipositsioonide puhul ning sisereitingute meetodi kohaselt kohaldatava reitingusüsteemi või omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi muudatuste olulisust.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 144

Sisereitingute meetodi kasutamise taotluse hindamine pädevate asutuste poolt

1. Pädev asutus annab krediidiasutusele või investeerimisühingule artikli 143 kohase loa kasutada sisereitingute meetodit, sealhulgas makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, ainult juhul, kui ta on veendunud, et täidetud on käesolevas peatükis sätestatud nõuded, eelkõige 6. jaos sätestatud nõuded, ning et krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski positsioonide juhtimise ja neile reitingute andmise süsteemid on usaldusväärsed ning neid rakendatakse terviklikult, ning eelkõige ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuvaldaval viisil tõendanud, et täidetud on järgmised nõuded:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteemid võimaldavad võlgniku ja tehingu tunnuseid otstarbekalt hinnata, riske otstarbekalt eristada ning riske täpselt ja järjepidevalt kvantifitseerida;

▼C2

b) omavahendite nõuete arvutamisel kasutatavatel sisereitingutel ja makseviivituse ja kahju hinnangutel ning nendega seotud süsteemidel ja protsessidel on riskijuhtimise ja otsuste tegemise protsessis ning laenuandmise otsuste tegemise, sisemise kapitali allokeerimise ja krediidiasutuse või investeerimisühingu üldjuhtimise funktsioonide seisukohast keskne tähtsus;

c) krediidiasutusel või investeerimisühingul on reitingusüsteemide eest vastutav krediidiriski kontrolli üksus, mis on nõuetekohaselt sõltumatu ja vaba igasugusest lubamatust mõjust;

d) krediidiasutus või investeerimisühing kogub ja säilitab kõiki asjaomaseid andmeid, et tõhusalt toetada krediidiriski mõõtmise ja juhtimise protsessi;

e) krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib oma reitingusüsteemid ja nende toimimispõhimõtted ning valideerib need süsteemid;

f) krediidiasutus või investeerimisühing on valideerinud iga reitingusüsteemi ja iga omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi asjakohase ajavahemiku jooksul enne kõnealuse reitingusüsteemi või omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi kasutamiseks loa saamist, samuti on ta nimetatud ajavahemiku jooksul hinnanud seda, kas kõnealune reitingusüsteem või omakapitali investeeringute puhul kasutatav sisemudelitel põhinev meetod on kõnealuse reitingusüsteemi või omakapitali investeeringute puhul kasutatava sisemudelitel põhineva meetodi rakendusala arvestades sobiv, ja on teinud kõnealuse hindamise põhjal neis süsteemides või meetodites vajalikud muudatused;

g) krediidiasutus või investeerimisühing on sisereitingute meetodi kohaselt arvutanud omavahendite nõuded, mis tulenevad riskiparameetrite sisehinnangutest, ja suudab esitada aruanded artikli 99 kohaselt;

h) krediidiasutus või investeerimisühing on kõik ühe reitingusüsteemi rakendusalasse kuuluvad riskipositsioonid määranud ja määrab need jätkuvalt selle süsteemi reitinguklassidesse või kogumitesse; krediidiasutus või investeerimisühing on kõik ühe omakapitali investeeringute puhul kasutatava meetodi alla kuuluvad omakapitali investeeringud määranud ja määrab need jätkuvalt selle sisemudelitel põhineva meetodi alla.

Nõuet kasutada sisereitingute meetodit, sealhulgas makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, kohaldatakse ka juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on ostnud rakendatava reitingusüsteemi või selle raames kasutatava mudeli kolmandast isikust müüjalt.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada hindamismetoodika, mida pädevad asutused kasutavad, et hinnata sisereitingute meetodi kasutamise nõuete täitmist krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

▼C2

Artikkel 145

Varasem sisereitingute meetodi kasutamise kogemus

1. Sisereitingute meetodi kasutamist taotlev krediidiasutus või investeerimisühing on vähemalt kolme taotlusele eelnenud aasta jooksul kasutanud kõnealuste sisereitingute riskipositsiooni klasside suhtes reitingusüsteeme, mis on üldjoontes kooskõlas 6. jao kohaste riski siseseks mõõtmiseks ja juhtimiseks kehtestatud nõuetega.

2. Makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnangute kasutamist taotlev krediidiasutus või investeerimisühing peab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil tõendama, et ta on vähemalt kolm taotlusele eelnenud aastat koostanud ja kasutanud makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid viisil, mis on üldjoontes kooskõlas 6. jaos nende parameetrite sisehinnangute kasutamiseks kehtestatud nõuetega.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing algse loa saamise järel laiendab sisereitingute meetodi kasutamist, peavad krediidiasutuse või investeerimisühingu kogemused olema piisavad, et täita lõigete 1 ja 2 nõudeid seoses täiendavalt hõlmatud riskipositsioonidega. Kui reitingusüsteemide kasutamist laiendatakse riskipositsioonidele, mis on oluliselt erinevad seni hõlmatud riskipositsioonidest, nii et olemasolevaid kogemusi ei saa põhjendatult pidada piisavaks, et kõnealuste sätete nõuded oleks täiendavate riskipositsioonide puhul täidetud, kohaldatakse lõikeid 1 ja 2 kõnealuste täiendavate riskipositsioonide suhtes eraldi.

Artikkel 146

Meetmed, mida võetakse juhul, kui käesoleva peatüki nõuded ei ole enam täidetud

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida enam käesolevas peatükis sätestatud nõudeid, teatab ta sellest pädevale asutusele ja teeb ühte järgmistest:

a) esitab pädevale asutusele teda rahuldaval viisil kava nõuetele vastavuse õigeaegseks taastamiseks ja viib selle kava ellu pädeva asutusega kokku lepitud ajavahemiku jooksul;

b) tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et nõuete mittetäitmise mõju on ebaoluline.

Artikkel 147

Riskipositsioonide riskipositsiooni klassidesse määramise metoodika

1. Metoodika, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskipositsioonide eri riskipositsiooni klassidesse määramiseks, peab olema asjakohane ja ajaliselt järjepidev.

2. Iga riskipositsioon määratakse ühte järgmistest riskipositsiooni klassidest:

a) nõuded keskvalitsuste ja keskpankade vastu;

▼C2

b) nõuded krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu;

c) nõuded äriühingute vastu;

d) jaenõuded;

e) omakapitali investeeringud;

f) väärtpaberistamise positsioonide kirjed;

g) muud varad, mis ei ole krediidi iseloomuga.

3. Lõike 2 punktis a sätestatud klassi määratakse järgmised riskipositsioonid:

a) sellised nõuded piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu, mida käsitatakse artiklite 115 ja 116 kohaselt nõuetena keskvalitsuste vastu;

b) nõuded artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsete arengupankade vastu;

c) nõuded rahvusvaheliste organisatsioonide vastu, mille suhtes kohaldatakse artikli 118 kohaselt riskikaalu 0 %.

4. Lõike 2 punktis b sätestatud klassi määratakse järgmised riskipositsioonid:

a) sellised nõuded piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste vastu, mida vastavalt artikli 115 lõigetele 2 ja 4 ei käsitata nõuetena keskvalitsuse vastu;

b) sellised nõuded avaliku sektori asutuste vastu, mida ei käsitata artikli 116 lõike 4 kohaselt nõuetena keskvalitsuste vastu;

c) sellised nõuded mitmepoolsete arengupankade vastu, mille suhtes ei kohaldata artikli 117 kohaselt riskikaalu 0 %, ning

d) sellised nõuded finantseerimisasutuste vastu, mida käsitatakse artikli 119 lõike 5 kohaselt nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu;

5. Lõike 2 punktis d sätestatud jaenõuete riskipositsiooni klassi määramiseks peavad nõuded vastama järgmistele tingimustele:

a) nõuded peavad olema ühe järgmistest vastu:

   i) ühe või mitme füüsilise isiku vastu;

   ii) VKE vastu, kusjuures sellisel juhul ei tohi kogusumma, mida võlgnikust klient või omavahel seotud klientide rühm krediidiasutusele või investeerimisühingule ning tema emaettevõtjale ja selle tütarettevõtjatele võlgneb ning mis sisaldab kõiki tähtajaks tasumata nõudeid, kuid ei sisalda elamukinnisvaraga tagatud riskipositsioone, krediidiasutuse või investeerimisühingu andmetel, kes peab selliste andmete tõendamiseks võtma mõistlikke meetmeid, ületada 1 miljonit eurot;

▼C2

b) krediidiasutus või investeerimisühing käsitleb riskijuhtimisel kõnealuseid nõudeid aja jooksul järjepidevalt ja ühetaoliselt;

c) nõudeid ei hallata nii üksikult, nagu seda tehakse äriühingute vastu olevate nõuete puhul;

d) iga nõue on üks arvukatest samalaadselt hallatavatest nõuetest.

Lisaks esimeses lõigus loetletud nõuetele, loetakse jaenõuete riskipositsiooni klassi kuuluvaks jaeliisingu miinimummaksete nüüdisväärtus.

6. Lõike 2 punktis e sätestatud omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi määratakse järgmised riskipositsioonid:

a) muud nõuded kui võlanõuded, kui selliste nõuetega kaasneb allutatud jääknõudeõigus emitendi varale või tulule;

b) võlanõuded ja muud väärtpaberid, partnerlused, tuletisinstrumendid või muud vahendid, mille majanduslik sisu on samalaadne kui punktis a määratletud nõuete puhul.

7. Krediidi iseloomuga nõuded, mida ei ole määratud lõike 2 punktides a, b, d, e ja f sätestatud riskipositsiooni klassidesse, määratakse kõnealuse lõike punkti c kohasesse äriühingute vastu olevate nõuete riskipositsiooni klassi.

8. Lõike 2 punkti c kohase äriühingute vastu olevate nõuete riskipositsiooni klassi puhul peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eriotstarbeliste nõuetena eraldi kindlaks tegema järgmiste tunnustega nõuded:

a) nõue on üksuse vastu, mis on loodud eriotstarbeliselt materiaalse vara rahastamiseks või haldamiseks, või on sellega majanduslikult võrreldav nõue;

b) laenu andjal on lepingupõhise kokkuleppe kohaselt oluline kontroll varade ja nendelt saadava tulu üle;

c) kohustuse tagasimaksmise esmane allikas on rahastatavatelt varadelt saadav tulu, mitte äriühingu sõltumatu tulu teenimise võime laiemalt.

9. Liisitud varade lõppväärtus määratakse lõike 2 punktis g sätestatud riskipositsiooni klassi, välja arvatud määral, mil kõnealune lõppväärtus on juba kaasatud artikli 166 lõike 4 kohastesse liisingunõuetesse.

10. Riskipositsioon, mis tuleneb krediidiriski kaitse andmisest n-arvu järjekoha kahju kogumisse kuuluva krediidituletisinstrumendi alusel, määratakse samasse lõikes 2 sätestatud klassi, millesse oleksid määratud kogumisse kuuluvad riskipositsioonid, välja arvatud juhul, kui individuaalsed kogumisse kuuluvad riskipositsioonid oleksid määratud erinevatesse riskipositsiooni klassidesse; viimasel sellisel juhul määratakse riskipositsioon lõike 2 punktis c sätestatud äriühingute riskipositsiooni klassi.

▼C2

Artikkel 148

Sisereitingute meetodi rakendamise tingimused eri riskipositsioonide klasside ja äriüksuste lõikes

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ning mis tahes emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad rakendavad sisereitingute meetodit kõigi riskipositsioonide suhtes, välja arvatud juhul, kui nad on saanud pädevatelt asutustelt loa kasutada standardmeetodit alaliselt kooskõlas artikliga 150.

Pädevate asutuste eelneval loal võib rakendamine toimuda järkjärgulise üleminekuga artiklis 147 osutatud erinevate riskipositsiooni klasside lõikes ühe ja sama äriüksuse siseselt, ühe konsolideerimisgrupi eri äriüksuste lõikes või makseviivitusest tingitud kahjumäärade või ümberhindlustegurite kasutamiseks äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete riskikaalude arvutamisel.

Artikli 147 lõikes 5 osutatud jaenõuete riskipositsiooni klassi puhul võib rakendamine toimuda järkjärgulise üleminekuga nende riskipositsioonide kategooriate lõikes, mis vastavad artikli 154 kohastele erinevatele korrelatsioonidele.

2. Pädevad asutused määravad kindlaks ajavahemiku, mille jooksul peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ning mis tahes emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad rakendama sisereitingute meetodi kõigi riskipositsioonide suhtes. Asjakohase ajavahemiku määramisel võtavad pädevad asutused arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute või mis tahes emaettevõtja ja selle tütarettevõtjate tegevuse laadi ja ulatust ning rakendatavate reitingusüsteemide arvu ja laadi.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud rakendavad sisereitingute meetodi pädevate asutuste kindlaksmääratud tingimuste kohaselt. Pädevad asutused töötavad kõnealused tingimused välja nii, et oleks tagatud, et lõikest 1 tulenevat paindlikkust ei kasutataks valikuliselt omakapitali nõuete vähendamiseks selliste riskipositsiooni klasside või äriüksuste puhul, mille suhtes sisereitingute meetodit või makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid veel ei kasutata.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on alustanud sisereitingute meetodi kasutamist alles pärast 1. jaanuari 2013 või kellelt pädevad asutused on kuni selle kuupäevani nõudnud, et nad oleksid suutelised arvutama oma omavahendite nõuded standardmeetodi kohaselt, peavad säilitama suutlikkuse arvutada omavahendite nõuded standardmeetodi kohaselt kõigi oma riskipositsioonide puhul kogu rakendusperioodi jooksul, kuni pädevad asutused teatavad neile oma veendumusest, et sisereitingute meetodi rakendamine viiakse suure tõenäosusega lõpule.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on lubatud kasutada sisereitingute meetodit kõigi riskipositsiooni klasside puhul, kasutab artikli 147 lõike 2 punktis e sätestatud omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi puhul sisereitingute meetodit, välja arvatud juhul, kui sellel krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kohaldada omakapitali investeeringute puhul artikli 150 kohaselt ja artikli 147 lõike 2 punktis g sätestatud muude, mitte krediidi iseloomuga varade riskipositsiooni klassi puhul standardmeetodit.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel määravad pädevad asutused kindlaks asjakohase viisi ja ajakava sisereitingute meetodi järkjärguliseks kasutuselevõtuks kõikide lõikes 3 osutatud riskipositsiooni klasside puhul.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 149

Tingimused, mille alusel võib tagasi pöörduda lihtsamate meetodite kasutamise juurde

1. Konkreetse riskipositsiooni klassi või riskipositsiooni liigi puhul sisereitingute meetodit kasutav krediidiasutus või investeerimisühing ei lõpeta kõnealuse meetodi kasutamist riskiga kaalutud vara arvutamiseks ega hakka selle asemel kasutama standardmeetodit enne, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et standardmeetodi kasutamist ei taotleta selleks, et vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõudeid, vaid et seda on vaja krediidiasutuse või investeerimisühingu kõikide seda liiki riskipositsioonide laadi ja keerukust silmas pidades ning et sellel ei ole olulist negatiivset mõju krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõimele ega tema suutlikkusele riske tõhusalt juhtida;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud artikli 151 lõike 9 kohase loa makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnangute kasutamiseks, ei pöördu tagasi artikli 151 lõike 8 kohaste makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite kasutamise juurde enne, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et artikli 151 lõike 8 kohaste makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite kasutamist teatava riskipositsiooni klassi või riskipositsiooni liigi puhul ei taotleta selleks, et vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõudeid, vaid et seda on vaja krediidiasutuse või investeerimisühingu kõikide seda liiki riskipositsioonide laadi ja keerukust silmas pidades ning et sellel ei ole olulist negatiivset mõju krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõimele ega tema suutlikkusele riske tõhusalt juhtida;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel järgitakse sisereitingute meetodi rakendamise tingimusi, mille määravad kindlaks pädevad asutused vastavalt artiklile 148, kusjuures eelnevalt tuleb artikli 150 kohaselt saada pädevatelt asutustelt alaliseks osaliseks kasutamiseks luba.

Artikkel 150

Alalise osalise kasutamise tingimused

1. Pädevate asutuste eelneval loal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on lubatud kasutada ühe või mitme riskipositsiooni klassi puhul riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks sisereitingute meetodit, kohaldada standardmeetodit järgmiste riskipositsioonide suhtes:

▼C2

a) artikli 147 lõike 2 punktis a sätestatud riskipositsiooni klass, kui oluliste vastaspoolte arv on piiratud ja nende vastaspoolte suhtes reitingusüsteemi rakendamine oleks krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks põhjendamatult koormav;

b) artikli 147 lõike 2 punktis b sätestatud riskipositsiooni klass, kui oluliste vastaspoolte arv on piiratud ja nende vastaspoolte suhtes reitingusüsteemi rakendamine oleks krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks põhjendamatult koormav;

c) väheoluliste äriüksuste nõuded ja riskipositsiooni klassid või liigid, mida ei peeta nende suuruse ja tajutava riski profiili seisukohast oluliseks;

d) nõuded liikmesriikide keskvalitsuste ja keskpankade, piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste ning ametiasutuste ja avaliku sektori asutuste vastu, tingimusel et:

   i) kõnealuse keskvalitsuse või keskpanga vastu olevate nõuetega ja kõnealuste muude nõuetega seotud riskide vahel ei ole spetsiifilise avaliku korralduse tõttu erinevusi ning

   ii) keskvalitsuse ja keskpanga vastu olevatele nõuetele määratakse vastavalt artikli 114 lõigetele 2 või 4 või artikli 495 lõikele 2 riskikaal 0 %;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu nõuded sellise vastaspoole vastu, kes on tema emaettevõtja, tütarettevõtja või emaettevõtja tütarettevõtja, tingimusel et vastaspool on krediidiasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutus, varahaldusettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnõudeid, või seotud ettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingute vahelised nõuded, mis vastavad artikli 113 lõikes 7 sätestatud nõuetele;

g) omakapitali investeeringud ettevõtjatesse, kelle vastu olevatele krediidi iseloomuga nõuetele on 2. peatüki kohaselt määratud riskikaal 0 %, sealhulgas avaliku sektori rahastatavatesse ettevõtjatesse, mille suhtes võib kohaldada riskikaalu 0 %;

h) omakapitali investeeringud, mida tehakse teatavate majandussektorite edendamiseks õigusaktidega ette nähtud selliste kavade kohaselt, mis pakuvad krediidiasutusele või investeerimisühingule olulisi investeeringutoetusi ning millega kaasnevad teatav valitsusepoolne järelevalve ja omakapitali investeeringute piirangud, kui selliseid riskipositsioone võib sisereitingute meetodi kohaldamisest välja jätta kokku ainult kuni 10 % ulatuses omavahenditest;

i) artikli 119 lõikes 4 määratletud nõuded, mis vastavad seal esitatud tingimustele;

▼C2

j) artikli 215 lõikes 2 osutatud riiklikud ja riigi poolt edasi kindlustatud garantiid.

Pädevad asutused lubavad standardmeetodi kohaldamist esimese lõigu punktides g ja h osutatud omakapitali investeeringute suhtes, mille puhul kõnealuse meetodi kohaldamiseks on antud luba teistes liikmesriikides. EBA avaldab oma veebisaidil nimekirja, millesse kantakse standardmeetodil käsitletavad nendes punktides osutatud riskipositsioonid, ning ajakohastab seda korrapäraselt.

2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi oluliseks, kui investeeringute koguväärtus, arvestamata lõike 1 punktis h osutatud õigusaktidega ette nähtud kavade alusel tehtud omakapitali investeeringuid, on eelneval aastal keskmiselt üle 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditest. Kui kõnealuste omakapitali investeeringute arv on väiksem kui 10 eraldi osalust, on asjaomane piirmäär 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditest.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõike 1 punktide a, b ja c kohaldamise tingimused.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

4. EBA annab välja suunised lõike 1 punkti d kohaldamise kohta 2018. aastal, soovitades piirmäärad seoses protsentuaalse osakaaluga bilansis kajastatud koguvarast ja/või riskiga kaalutud varast, mis arvutatakse standardmeetodi kohaselt.

Kõnealused suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

2. jagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine

1. alajagu

Käsitlemine riskpositsiooni klasside lõikes

Artikkel 151

Käsitlemine riskipositsiooni klasside lõikes

1. Kui need ei ole maha arvatud omavahenditest, arvutatakse artikli 147 lõike 2 punktides a–e ja g osutatud riskipositsiooni klassidesse kuuluvate riskipositsioonide krediidiriski puhul riskiga kaalutud vara vastavalt 2. alajaole, välja arvatud juhul, kui kõnealused riskipositsioonid on maha arvatud esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest või teise taseme omavahendite kirjetest.

▼C2

2. Ostetud nõuete lahjendusriski puhul arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt artiklile 157. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on ostetud nõuete makseviivituse riski ja lahjendusriski realiseerumisel nõuete müüja suhtes täielik regressiõigus, ei kohaldata ostetud nõuete suhtes käesoleva artikli, artikli 152 ja artikli 158 lõigete 1 kuni 4 sätteid ning nõudeid käsitatakse tagatud nõuetena.

3. Riskiga kaalutud vara arvutamisel krediidiriski ja lahjendusriski puhul võetakse aluseks kõnealuse riskipositsiooniga seotud asjaomased parameetrid. Need hõlmavad makseviivituse tõenäosust (PD), makseviivitusest tingitud kahjumäära (LGD), lõpptähtaega (M) ja riskipositsiooni väärtust. Makseviivituse tõenäosust ja makseviivitusest tingitud kahjumäära võib käsitleda eraldi või koos vastavalt 4. jaole.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kõikide artikli 147 lõike 2 punktis e osutatud omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi kuuluvate riskipositsioonide krediidiriski puhul riskiga kaalutud vara vastavalt artiklile 155. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada artikli 155 lõigetes 3 ja 4 sätestatud meetodeid, kui nad on selleks pädevatelt asutustelt saanud eelneva loa. Pädevad asutused annavad krediidiasutusele või investeerimisühingule loa artikli 155 lõike 4 kohase sisemudelitel põhineva meetodi kasutamiseks tingimusel, et krediidiasutus või investeerimisühing täidab 6. jao 4. alajaos sätestatud nõudeid.

5. Eriotstarbeliste nõuete krediidiriski puhul arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt artikli 153 lõikele 5.

6. Artikli 147 lõike 2 punktides a kuni d osutatud riskipositsiooni klassidesse kuuluvate riskipositsioonide puhul esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud makseviivituse tõenäosuse sisehinnangud vastavalt artiklile 143 ja 6. jaole.

7. Artikli 147 lõike 2 punktis d osutatud riskipositsiooni klassi kuuluvate riskipositsioonide puhul esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnangud vastavalt artiklile 143 ja 6. jaole.

8. Artikli 147 lõike 2 punktides a–c osutatud riskipositsiooni klassidesse kuuluvate riskipositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 161 lõike 1 kohaseid makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja artikli 166 lõike 8 punktide a–d kohaseid ümberhindlustegureid, välja arvatud juhul, kui kõnealuste riskipositsiooni klasside puhul on lubatud kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid vastavalt lõikele 9.

9. Kõikide artikli 147 lõike 2 punktides a–c osutatud riskipositsiooni klassidesse kuuluvate riskipositsioonide puhul lubab pädev asutus krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid vastavalt artiklile 143 ja 6. jaole.

10. Väärtpaberistatud riskipositsioonide ja artikli 147 lõike 2 punktis f osutatud riskipositsiooni klassi kuuluvate riskipositsioonide puhul arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt 5. peatükile.

▼C2

Artikkel 152

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide käsitlemine

1. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevad riskipositsioonid vastavad artikli 132 lõikes 3 sätestatud kriteeriumidele ja krediidiasutus või investeerimisühing on teadlik kõikidest või teatavast osast kõnealuse ettevõtja aluspositsioonidest, võtab krediidiasutus või investeerimisühing neid aluspositsioone arvesse, et arvutada riskiga kaalutud vara ja oodatav kahju käesoleva peatükiga ette nähtud meetodite kohaselt.

Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioon on teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenev riskipositsioon, võtab krediidiasutus või investeerimisühing arvesse ka teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioone.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta käesolevas peatükis sätestatud meetodite kasutamise tingimustele kõikide või teatava osa ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonide puhul, arvutatakse riskiga kaalutud vara ja oodatav kahju järgmiste meetodite kohaselt:

a) artikli 147 lõike 2 punktis e osutatud riskipositsiooni klassi „omakapitali investeeringud” kuuluvate riskipositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 155 lõikes 2 sätestatud lihtsustatud riskikaalu meetodit;

b) lõikes 1 osutatud kõikide muude aluspositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 2. peatükis sätestatud standardmeetodit, kui täidetud on järgmised tingimused:

   i) riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse kas reitinguta riskipositsioonide puhul kohaldatavat spetsiifilist riskikaalu või mille krediidikvaliteedi aste on asjaomases riskipositsiooni klassis kõrgeima riskikaaluga, korrutatakse riskikaal teguriga 2, kuid riskikaal ei tohi olla kõrgem kui 1 250 %;

   ii) kõikide teiste riskipositsioonide puhul tuleb riskikaal korrutada teguriga 1,1, kuid riskikaal ei tohi olla madalam kui 5 %.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda punkti a kohaldamisel üksteisest eristada börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringuid, börsil kaubeldavaid omakapitali investeeringuid ja muid omakapitali investeeringuid, käsitab ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena. Kui kõnealused riskipositsioonid koos sellesse riskipositsiooni klassi kuuluvate krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste riskipositsioonidega ei ole olulised artikli 150 lõike 2 tähenduses, võib pädevate asutuste loal kohaldada artikli 150 lõiget 1.

3. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevad riskipositsioonid ei vasta artikli 132 lõikes 3 sätestatud kriteeriumitele või kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik kõikidest kõnealuse ettevõtja aluspositsioonidest või tema aktsiate ja osakute aluspositsioonidest, mis on ise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonid, võtab krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuseid aluspositsioone arvesse ning arvutab riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju artikli 155 lõikes 2 sätestatud lihtsustatud riskikaalu meetodi kohaselt.

▼C2

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda üksteisest eristada börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringuid, börsil kaubeldavaid omakapitali investeeringuid ja muid omakapitali investeeringuid, käsitab ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab muud riskipositsioonid kui omakapitali investeeringud muude omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi.

4. Alternatiivina lõikes 3 kirjeldatud meetodile võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidel põhineva riskiga kaalutud vara keskmise lõike 2 punktides a ja b osutatud meetodite kohaselt kas ise või tugineda järgmiste kolmandate isikute poolt tehtud kõnealustele arvutustele ja selle kohta esitatud aruandlusele:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium või finantseerimisasutus, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis või finantseerimisasutuses;

b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

Arvutuse korrektsuse kinnitab välisaudiitor.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel pädevad asutused võivad lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohaldamisel artikli 150 lõikes 1 osutatud standardmeetodit.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

2. alajagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine krediidiriski puhul

Artikkel 153

Riskiga kaalutud vara äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul

1. Võttes arvesse lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud erikäsitlusi, arvutatakse äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul riskiga kaalutud vara vastavalt järgmistele valemitele:

$$\textit{Riskiga kaalutud vara} = RW \cdot \textit{riskipositsiooni väärtus}$$

kus riskikaal RW on määratletud järgmiselt:

i) kui PD = 0, siis RW on 0;

▼C2

ii) kui PD = 1, st makseviivituses olevate nõuete puhul:

— kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artikli 161 lõike 1 kohaseid makseviivitusest tingitud kahjumäärasid, siis RW on 0;

— kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab makseviivitusest tingitud kahjumäärade sisehinnanguid, siis arvutatakse RW järgmiselt: $RW = max\{0; 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

kus täpseim oodatava kahju määra hinnang (EL_{BE}) on krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt makseviivituses oleva nõude kohta antud täpseim oodatava kahju määra hinnang vastavalt artikli 181 lõike 1 punktile h;

iii) kui 0 < PD < 1, st mis tahes muu väärtuse kui punktides i või ii osutatud väärtuse puhul

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kus

N(x) = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivne jaotusfunktsioon, st tõenäosus, et normaaljaotusega juhuslik suurus keskväärtusega null ja dispersiooniga üks on väiksem x-ist või sellega võrdne;

G (Z) = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivse jaotusfunktsiooni pöördfunktsioon, st x väärtus, mille korral N(x) = z;

R = korrelatsioonikordaja, mis arvutatakse järgmiselt:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = lõpptähtaja tegur, mis arvutatakse järgmiselt:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot ln(PD))^2.$$

2. Kõigi suurte finantssektori ettevõtjate vastu olevate nõuete puhul korrutatakse lõike 1 punkti iii kohane korrelatsioonikordaja 1,25-ga. Kõigi reguleerimata finantssektori ettevõtjate vastu olevate nõuete puhul korrutatakse vastav lõike 1 punkti iii või lõike 4 kohane korrelatsioonikordaja 1,25-ga.

3. Iga riskipositsiooni puhul, mis vastab artiklites 202 ja 217 sätestatud nõuetele, võib riskiga kaalutud vara korrigeerida vastavalt järgmisele valemile:

$$\textit{Riskiga kaalutud vara} = RW \cdot \textit{riskipositsiooni väärtus} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

kus

PD_{pp} = krediidiriski kaitse andja PD.

▼C2

RW arvutatakse, kasutades riskipositsioonile punktis 1 sätestatud asjakohast riskikaalu valemit, võlgniku makseviivituse tõenäosust ning krediidiriski kaitse andja vastu oleva võrreldava otsese nõude makseviivitusest tingitud kahjumäära. Lõpptähtaja tegur (b) arvutatakse, kasutades krediidiriski kaitse andja makseviivituse tõenäosust või võlgniku makseviivituse tõenäosust, olenevalt sellest, kumb neist on madalam.

4. Selliste äriühingute vastu olevate nõuete puhul, mis kuuluvad konsolideerimisgruppi, mille aastane müügitulu kogusumma on vähem kui 50 miljonit eurot, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada äriühingute vastu olevate nõuete riskikaalude arvutamiseks lõike 1 punkti iii kohast korrelatsioonivalemit. Kõnealuses valemis väljendab S aastast müügitulu kogusummat miljonites eurodes, kusjuures 5 miljonit eurot ≤ S ≤ 50 miljonit eurot. Raamatupidamisaruannetes kajastatud alla 5 miljoni euro suurust müügitulu käsitletakse 5 miljoni euro suuruse müügituluna. Ostetud nõuete puhul on aastaseks müügitulu kogusummaks nõuete kogumi üksikute nõuetega kaalutud keskmine.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{min\{max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Krediidiasutused ja investeerimisühingud asendavad konsolideerimisgrupi aastase müügitulu kogusumma koguvaradega, kui aastane müügitulu kogusumma ei ole ettevõtja suuruse asjakohane näitaja ja koguvara on asjakohasem näitaja kui aastane müügitulu kogusumma.

5. Eriotstarbeliste nõuete korral, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda hinnata makseviivituse tõenäosust või tema hinnang makseviivituse tõenäosuse kohta ei vasta 6. jaos sätestatud nõuetele, määrab krediidiasutus või investeerimisühing riskikaalud vastavalt tabelile 1.

Tabel 1

Järelejäänud tähtaeg	1. kategooria	2. kategooria	3. kategooria	4. kategooria	5. kategooria
Vähem kui 2,5 aastat	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 aastat või rohkem	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Eriotstarbelistele nõuetele riskikaalude määramisel arvestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi tegureid: majanduslik tugevus, poliitiline ja õiguskeskkond, tehingu ja/või vara tunnused, sponsori ja arendaja tugevus, sealhulgas mis tahes avaliku ja erasektori partnerlusest tulenevad rahavood ja tagatiste pakett.

6. Äriühingute vastu olevate ostetud nõuete puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 184 sätestatud nõudeid. Äriühingute vastu olevate ostetud nõuete puhul, mis vastavad lisaks ka artikli 154 lõikes 5 sätestatud tingimustele ja millega seoses krediidiasutused või investeerimisühingul oleks põhjendamatult koormav kasutada 6. jao kohaseid äriühingute vastu olevate nõuete riski kvantifitseerimise standardeid, võib kasutada 6. jao kohaseid jaenõuete riski kvantifitseerimise standardeid.

▼C2

7. Äriühingute vastu olevaid ostetud nõudeid, rahas tagastatavaid ostuallahindlusi, tagatisi või osalisi garantiisid, mis tagavad makseviivituse riskist või lahjendusriskist või mõlemast tingitud esimese järjekoha kahju kaitse, võib vastavalt sisereitingutel põhinevale väärtpaberistamise raamistikule käsitada esimese järjekoha kahju positsioonidena.

8. Kui krediidiasutus või investeerimisühing annab krediidiriski kaitset mitmele riskipositsioonile, tingimusel et n arv kordi makseviivitusi riskipositsioonide puhul käivitab maksekohustuse ja kõnealune krediidisündmus lõpetab lepingu, kui tootel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud välisreiting, kohaldatakse 5. peatükis sätestatud riskikaalusid. Kui toode ei ole saanud krediidikvaliteeti hindava asutuse reitingut, liidetakse kogumisse kuuluvate riskipositsioonide (välja arvatud n-1 riskipositsioonid) riskikaalud kokku nii, et riskiga kaalutud vara ja 12,5-ga korrutatud oodatava kahju summa ei ületa krediidituletisinstrumendiga antava krediidiriski kaitse 12,5-ga korrutatud nimiväärtust. Kogusummast välja arvatavad n-1 riskipositsioonid määratakse kindlaks selliselt, et need sisaldavad riskipositsioone, millest igaüks eraldi annab riskiga kaalutud vara, mis on madalam kui ühegi kogusummas sisalduva riskipositsiooni riskiga kaalutud vara. Kogumisse kuuluvatele riskipositsioonidele, millele krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda sisereitingute meetodi kohaselt määrata riskikaalu, määratakse riskikaal 1 250 %.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad eriotstarbelistele nõuetele riskikaalude määramisel arvesse lõike 5 teises lõigus osutatud tegureid.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 154

Riskiga kaalutud vara jaenõuete puhul

1. Jaenõuete puhul arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt järgmisele valemile:

$$\textit{Riskiga kaalutud vara} = RW \cdot \textit{riskipositsiooni väärtus}$$

kus riskikaal RW on määratletud järgmiselt:

i) kui PD = 1, st makseviivituses olevad nõuete puhul, arvutatakse RW järgmiselt:

$$RW = max\ \{0;\ 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

kus EL_{BE} on krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt makseviivituses oleva nõude kohta antud täpseim oodatava kahju määra hinnang vastavalt artikli 181 lõike 1 punktile h;

▼C2

ii) kui 0 < PD < 1, st mis tahes muu võimaliku PD väärtuse kui punktis ii osutatud väärtuse puhul

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kus

N(x) = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivne jaotusfunktsioon, st tõenäosus, et normaaljaotusega juhuslik suurus keskväärtusega null ja dispersiooniga üks on väiksem x-ist või sellega võrdne;

G (Z) = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivse jaotusfunktsiooni pöördfunktsioon, st x väärtus, mille korral N(x) = z;

R = korrelatsioonikordaja, mis arvutatakse järgmiselt:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. VKE vastu oleva mis tahes nõude puhul, millele on osutatud artikli 147 lõikes 5 ja mis vastab artiklites 202 ja 217 sätestatud nõuetele, võib riskiga kaalutud vara arvutada vastavalt artikli 153 lõikele 3.

3. Kinnisvaraga tagatud jaenõuete puhul asendatakse lõike 1 kohase korrelatsioonivalemiga saadud arv korrelatsioonikordajaga (R) 0,15.

4. Punktide a-e kohaste kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete puhul asendatakse lõike 1 kohase korrelatsioonivalemiga saadud arv korrelatsioonikordajaga (R) 0,04.

Nõuded kvalifitseeruvad kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete hulka, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

a) nõuded on füüsiliste isikute vastu;

b) nõuded on uuenevad, tagamata ja selles ulatuses, milles asjaomast võimaldatavat limiiti ei kasutata koheselt ja tingimusteta, krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt tühistatavad. Sellega seoses määratletakse uuenevad nõuded selliste nõuetena, mille puhul klientide laenujääkidel lubatakse kõikuda vastavalt nende laenamise ja tagasimaksmise otsustele krediidiasutuse või investeerimisühingu kehtestatud limiidi ulatuses. Kasutamata krediidilimiite võib käsitleda tingimusteta tühistatavana, kui tingimused võimaldavad krediidiasutusel või investeerimisühingul neid tühistada sellises ulatuses, mis on lubatud tarbijakaitsealaste ja nendega seotud õigusaktidega;

c) maksimaalne nõue ühe füüsilise vastu alamportfellis ei ületa 100 000 eurot;

▼C2

d) käesoleva lõike kohast korrelatsiooni kasutatakse ainult selliste portfellide puhul, mille kahjumäärade volatiilsus on olnud madal võrreldes nende keskmise kahjumäärade tasemega, seda eriti madala makseviivituse tõenäosuse vahemike puhul;

e) käsitlemine kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuetena on kooskõlas alamportfelli riskitunnustega.

Erandina punktist b ei kohaldata palgakontoga seotud tagatud krediidilimiitide korral nõuet, et nõue peab olema tagamata. Sellisel juhul ei arvestata tagatise arvelt tagasimakstavaid summasid makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangus.

Pädevad asutused vaatavad läbi kahjumäärade suhtelise volatiilsuse kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete alamportfellide ja kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete koguportfelli lõikes ning jagavad teavet kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete kahjumäärade tüüpiliste tunnuste kohta eri liikmesriikides.

5. Jaenõuetena käsitlemiseks peavad ostetud nõuded vastama artiklis 184 sätestatud nõuetele ja järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on ostnud nõuded temaga mitteseotud kolmandast isikust müüjatelt ja tema nõue saadaoleva nõudega seotud võlgniku vastu ei sisalda nõudeid, mis pärinevad kas otse või kaudselt krediidiasutusest või investeerimisühingust endast;

b) ostetud nõuded tulenevad nõuete müüja ja võlgniku vahelisest turutingimustel tehtud tehingust. Seepärast ei aktsepteerita ühte konsolideerimisgruppi kuuluvate omavahel ostu-müügitehinguid tegevate ettevõtjate vastastikuseid nõudeid ja vastunõudeid;

c) ostjast krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus kõikidele ostetud nõuetest tulenevatele tuludele või tulude proportsionaalsele osale ning

d) ostetud nõuete portfell on piisavalt diversifitseeritud.

6. Ostetud nõudeid, rahas tagastatavaid ostuallahindlusi, tagatisi või osalisi garantiisid, mis tagavad makseviivituse riskist või lahjendusriskist või mõlemast tingitud esimese järjekoha kahju kaitse, võib vastavalt sisereitingutel põhinevale väärtpaberistamise raamistikule käsitada esimese järjekoha kahju positsioonidena.

7. Ostetud jaenõuete hübriidkogumite korral, mille puhul ostjast krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda muudest jaenõuetest eraldada kinnisvaraga tagatud nõudeid ja kvalifitseeruvaid uuenevaid jaenõudeid, kohaldatakse neisse kogumitesse kuuluvate nõuete suhtes jaenõuete riskikaalu funktsiooni, mis annab tulemuseks kõrgeimad omavahendite nõuded.

▼C2

Artikkel 155

Riskiga kaalutud vara omakapitali investeeringute puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad riskiga kaalutud vara omakapitali investeeringute puhul, välja arvatud selliste omakapitali investeeringute puhul, mis arvatakse maha vastavalt II osale või mille suhtes kohaldatakse artikli 48 kohaselt riskikaalu 250 %, kindlaks vastavalt käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud meetoditele. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kohaldada erinevaid meetodeid erinevate omakapitali investeeringute portfellide suhtes, kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab sisemise riskijuhtimisega seotud eesmärkidel erinevaid meetodeid. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab erinevaid meetodeid, tuleb riskiparameetritel põhinevat meetodit või sisemudelitel põhinevat meetodit kasutada järjepidevalt, sealhulgas järjepidevalt nii ajas kui ka asjaomaste omakapitali investeeringute sisemiseks riskijuhtimiseks kasutatava meetodiga, ja mitte õigusliku arbitraaži kaalutlustel.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käsitleda krediidiasutuse või investeerimisühingu abiettevõtjasse tehtud omakapitali investeeringuid nii nagu muid varasid, mis ei ole krediidi iseloomuga.

2. Lihtsustatud riskikaalu meetodi kohaselt arvutatakse riskiga kaalutud vara järgmiste investeeringute puhul vastavalt valemile:

*riskiga kaalutud vara = RW * riskipositsiooni väärtus*

kui:

riskikaal (RW) = 190 % piisavalt diversifitseeritud portfellide koosseisu kuuluvate börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringute puhul.

riskikaal (RW) = 290 % börsil kaubeldavatesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringute puhul.

riskikaal (RW) = 370 % kõikide muude omakapitali investeeringute puhul.

Lühikesi sularahapositsioone ja tuletisinstrumente, mis ei kuulu kauplemisportfelli, lubatakse tasaarvestada samades üksikaktsiates olevate pikkade positsioonidega tingimusel, et need instrumendid on selgelt ette nähtud konkreetsete omakapitali investeeringute riski maandamiseks ja need maandavad riski veel vähemalt ühe aasta jooksul. Muid lühikesi positsioone käsitatakse pikkade positsioonidena ning asjaomaseid riskikaale kohaldatakse iga positsiooni absoluutväärtuse suhtes. Positsioonide korral, mille puhul esineb lõpptähtaegade mittevastavus, kasutatakse artikli 162 lõike 5 kohast äriühingute vastu olevate nõuete meetodit.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad aktsepteerida kaudset krediidiriski kaitset, mis on saadud omakapitali investeeringutele vastavalt 4. peatükis sätestatud meetoditele.

3. Riskiparameetritel põhineva meetodi kohaselt arvutatakse riskiga kaalutud vara vastavalt artikli 153 lõikes 1 sätestatud valemitele. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole piisavat teavet artikli 178 kohase makseviivituse määratluse kasutamiseks, kohaldatakse riskikaalude suhtes korrigeerimistegurit 1,5.

▼C2

Üksiku riskipositsiooni tasandil ei või 12,5-ga korrutatud oodatava kahju ja riskiga kaalutud vara summa ületada 12,5-ga korrutatud riskipositsiooni väärtust.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad aktsepteerida kaudset krediidiriski kaitset, mis on saadud omakapitali investeeringutele vastavalt IV peatükis sätestatud meetoditele. Riskimaanduse andja vastu olevate nõuete suhtes kohaldatakse sel juhul 90 % makseviivitusest tingitud kahjumäära. Piisavalt diversifitseeritud portfellide koosseisu kuuluvate börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringute puhul võib kasutada 65 % makseviivitusest tingitud kahjumäära. Sellisel juhul on lõpptähtaeg (M) viis aastat.

4. Sisemudelitel põhineva meetodi puhul on riskiga kaalutud vara 12,5-ga korrutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali investeeringutest tulenev potentsiaalne kahju, mis on saadud 99 protsentiiliga sisemise VaR riskihindamismudelite rakendamise tulemusena, kasutades pikaajalise valimiperioodi jaoks arvutatud kvartaalsete tulumäärade ja asjakohase riskivaba määra vahe ühesuunalist usaldusvahemikku. Riskiga kaalutud vara omakapitali investeeringute portfelli tasandil ei või olla väiksem, kui järgneva summa:

a) riskiparameetritel põhineva meetodi kohaselt ette nähtud riskiga kaalutud vara ning

b) vastav oodatav kahju, mis on korrutatud 12,5-ga.

Punktides a ja b osutatud summad arvutatakse artikli 165 lõike 1 kohaste makseviivituse tõenäosuste ja artikli 165 lõike 2 kohaste vastavate makseviivitusest tingitud kahjumäärade põhjal.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad aktsepteerida kaudset krediidiriski kaitset, mis on saadud omakapitali investeeringute positsioonile.

Artikkel 156

Riskiga kaalutud vara muude varade puhul, mis ei ole krediidi iseloomuga

Riskiga kaalutud vara muude varade puhul, mis ei ole krediidi iseloomuga, arvutatakse vastavalt järgmisele valemile:

$$\textit{Riskiga kaalutud vara} = 100\,\% \cdot \textit{eriskipositsiooni väärtus},$$

välja arvatud:

a) rahale ja raha ekvivalentidele, samuti oma valduses või teiste juures vastutaval hoiul olevatele kullakangidele selles ulatuses, milles need on tagatud kullakangidega seotud kohustustega, määratakse riskikaal 0 %;

b) kui riskipositsioon tuleneb liisitud vara lõppväärtusest, siis arvutatakse see järgmiselt:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{riskipositsiooni väärtus}$$

▼C2

kus t on kas 1 või järelejäänud liisinguperioodi täisaastatele lähim arv, olenevalt sellest, kumb neist on suurem.

3. alajagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine ostetud nõuete lahjendusriski puhul

Artikkel 157

Riskiga kaalutud vara ostetud nõuete lahjendusriski puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara äriühingute vastu olevate ostetud nõuete ja ostetud jaenõuete lahjendusriski puhul vastavalt artikli 153 lõikes 1 sätestatud valemile.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad sisendparameetrid makseviivituse tõenäosus ja makseviivitusest tingitud kahjumäär vastavalt 4. jaos sätestatule.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad riskipositsiooni väärtuse vastavalt 5. jaos sätestatule.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel on lõpptähtaja (M) väärtus 1 aasta.

5. Pädevad asutused vabastavad krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud vara arvutamisest ja kajastamisest teatava riskipositsioonide liigi puhul, mis tulenevad äriühingute vastu olevate ostetud nõuete või ostetud jaenõuete lahjendusriskist, kui krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et lahjendusrisk ei ole kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks selle riskipositsioonide liigi puhul oluline.

3. jagu

Oodatav kahju

Artikkel 158

Riskipositsiooni liikidel põhinev käsitlus

1. Oodatava kahju arvutamisel võetakse aluseks iga riskipositsiooni makseviivituse tõenäosuse (PD), makseviivitusest tingitud kahjumäära (LGD) ja riskipositsiooni väärtuse samad sisendandmed kui need, mida kasutatakse riskiga kaalutud vara arvutamisel vastavalt artiklile 151.

2. Väärtpaberistatud riskipositsioonide oodatav kahju arvutatakse vastavalt 5. peatükile.

3. Artikli 147 lõike 2 punktis g nimetatud riskipositsiooni klassi „muud varad, mis ei ole krediidi iseloomuga” kuuluvate riskipositsioonide oodatav kahju on null.

4. Artiklis 152 osutatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiatest ja osakutest tulenevate riskipositsioonide oodatav kahju arvutatakse käesolevas artiklis kirjeldatud meetodite kohaselt.

▼C2

5. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute, keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete ning jaenõuete oodatava kahju määr (EL) ja oodatav kahju arvutatakse vastavalt järgmistele valemitele.

*Oodatava kahju määr (EL) = PD * LGD*

Oodatav kahju = EL [korrutatud] riskipositsiooni väärtus

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab makseviivituses olevate riskipositsioonide (PD = 100 %) puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, on EL võrdne EL_{BE}-ga, s.o krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt makseviivituses oleva riskipositsiooni kohta antud täpseima oodatava kahju määra hinnanguga vastavalt artikli 181 lõike 1 punktile h.

Riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitlust, on oodatava kahju määr 0 %.

6. Eriotstarbeliste nõuete puhul, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 153 lõikes 5 sätestatud riskikaalude määramise meetodeid, määratakse oodatava kahju määrad vastavalt tabelile 2.

Tabel 2

Järelejäänud tähtaeg	1. kategooria	2. kategooria	3. kategooria	4. kategooria	5. kategooria
Vähem kui 2,5 aastat	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 aastat ja rohkem	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Omakapitali investeeringute puhul, mille riskiga kaalutud vara leitakse lihtsustatud riskikaalu meetodil, arvutatakse oodatav kahju vastavalt järgmisele valemile.

Oodatav kahju = EL · riskipositsiooni väärtus

Oodatava kahju määrad on järgmised:

Oodatava kahju määr (EL) = 0,8 % piisavalt diversifitseeritud portfellide koosseisu kuuluvate börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringute puhul.

Oodatava kahju määr (EL) = 0,8 % börsil kaubeldavate omakapitali investeeringute puhul.

Oodatava kahju määr (EL) = 2,4 % kõigi muude omakapitali investeeringute puhul.

8. Omakapitali investeeringute puhul, mille riskiga kaalutud vara leitakse riskiparameetritel põhineval meetodil, arvutatakse oodatava kahju määr ja oodatav kahju vastavalt järgmistele valemitele.

Oodatava kahju määr (EL) = PD · LGD

Oodatav kahju = EL · riskipositsiooni väärtus

▼C2

9. Omakapitali investeeringute puhul, mille riskiga kaalutud vara leitakse sisemudelitel põhineval meetodil, on oodatav kahju null.

10. Ostetud nõuete lahjendusriskist tulenev oodatav kahju arvutatakse vastavalt järgmistele valemitele.

$$Oodatava\ kahju\ määr\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Oodatav\ kahju = EL \cdot riskipositsiooni\ väärtus$$

Artikkel 159

Oodatava kahju käsitlemine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud lahutavad artikli 158 lõigete 5, 6 ja 10 kohaselt arvutatud oodatava kahju asjaomaste riskipositsioonidega seotud üldistest ja spetsiifilistest krediidiriskiga korrigeerimistest ning täiendavatest väärtuse korrigeerimistest vastavalt artiklitele 34 ja 110 ning muudest omavahendite vähendamistest. Artikli 166 lõike 1 kohaselt ostmise hetkel makseviivituses olevate, bilansis kajastatud varast tulenevate riskipositsioonide allahindlusi käsitletakse samal viisil kui spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi. Makseviivituses olevate riskipositsioonide spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi ei kasutata muude riskipositsioonide oodatava kahju katmiseks. Väärtpaberistatud riskipositsioonidest tulenev oodatav kahju ning selliste riskipositsioonidega seonduvad üldised ja spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised jäetakse sellest arvutusest välja.

4. jagu

Makseviivituse tõenäosus, makseviivitusest tingitud kahjumäär ja lõpptähtaeg

1. alajagu

Nõuded äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu

Artikkel 160

Makseviivituse tõenäosus (PD)

1. Äriühingu, krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu oleva nõude makseviivituse tõenäosus on vähemalt 0,03 %.

2. Äriühingute vastu olevate ostetud nõuete puhul, mille makseviivituse tõenäosust krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda hinnata või millele krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt antud makseviivituse tõenäosuse hinnangud ei vasta 6. jaos sätestatud nõuetele, määratakse makseviivituse tõenäosus kindlaks järgmiste meetodite kohaselt:

a) äriühingute vastu olevate ostetud kõrgema nõudeõiguse järguga nõuete puhul on makseviivituse tõenäosus krediidiasutuse või investeerimisühingu oodatava kahju määra hinnangu ja nende nõuete makseviivitusest tingitud kahjumäära jagatis;

▼C2

b) äriühingute vastu olevate ostetud allutatud nõuete puhul on makseviivituse tõenäosus krediidiasutuse või investeerimisühingu oodatava kahju määra hinnang;

c) krediidiasutus või investeerimisühing, kellele pädev asutus on andnud artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute vastu olevate nõuete puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid ja kes suudab jaotada oma äriühingute vastu olevate ostetud nõuete oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks viisil, mida pädev asutus peab usaldusväärseks, võib kasutada kõnealuse jaotamise tulemusel saadud makseviivituse tõenäosuse hinnangut.

3. Makseviivituses olevate võlgnike makseviivituse tõenäosus on 100 %.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kooskõlas 4. peatükis sätestatuga võtta makseviivituse tõenäosuses arvesse kaudset krediidiriski kaitset. Lahjendusriski puhul on lisaks artikli 201 lõike 1 punktis g osutatud krediidiriski kaitse andjatele krediidiriski kaitse andjana aktsepteeritud ka ostetud nõuete müüja, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) äriühingul on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

b) äriühingul, kellel juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju sisereitingute meetodi kohaselt, ei ole tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut, kuid kelle makseviivituse tõenäosus on sisereitingu kohaselt samaväärne sellise makseviivituse tõenäosusega, mis vastab krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangutele, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele.

5. Makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad võtta arvesse kaudset krediidiriski kaitset, korrigeerides makseviivituse tõenäosusi vastavalt artikli 161 lõikele 3.

6. Äriühingute vastu olevate ostetud nõuete lahjendusriskile määratakse selline makseviivituse tõenäosus, mis on võrdne krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnanguga. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellele pädev asutus on andnud artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute vastu olevate nõuete puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid ja kes suudab jaotada oma äriühingute vastu olevatest ostetud nõuetest tulenevale lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks viisil, mida pädev asutus peab usaldusväärseks, võib kasutada kõnealuse jaotamise tulemusel saadud makseviivituse tõenäosuse hinnangut. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kooskõlas 4. peatükis sätestatuga võtta makseviivituse tõenäosuses arvesse kaudset krediidiriski kaitset. Lahjendusriski puhul on lisaks artikli 201 lõike 1 punktis g osutatud krediidiriski kaitse andjatele krediidiriski kaitse andjana aktsepteeritud ka ostetud nõuete müüja, kui täidetud on lõikes 4 sätestatud tingimused.

7. Erandina artikli 201 lõike 1 punktist g on lõikes 4 sätestatud tingimustele vastavad äriühingud krediidiriski kaitse andjana aktsepteeritud.

▼C2

Krediidiasutus või investeerimisühing, kellele pädev asutus on andnud artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute vastu olevatest ostetud nõuetest tuleneva lahjendusriski puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, võib võtta arvesse kaudset krediidiriski kaitset, korrigeerides makseviivituse tõenäosusi vastavalt artikli 161 lõikele 3.

Artikkel 161

Makseviivitusest tingitud kahjumäär (LGD)

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad järgmisi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid:

a) kõrgema nõudeõiguse järguga nõuded, millel puudub aktsepteeritav tagatis: 45 %;

b) allutatud nõuded, millel puudub aktsepteeritav tagatis: 75 %;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kooskõlas 4. peatükiga võtta makseviivitusest tingitud kahjumääras arvesse otsest ja kaudset krediidiriski kaitset;

d) artiklis 129 lõigetes 4 või 5 sätestatud käsitlusele vastavate pandikirjade makseviivitusest tingitud kahjumääraks võib määrata 11,25 %;

e) äriühingute vastu olevate ostetud kõrgema nõudeõiguse järguga nõuete puhul, mille makseviivituse tõenäosust krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda hinnata või millele krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt antud makseviivituse tõenäosuse hinnangud ei vasta 6. jaos sätestatud nõuetele: 45 %;

f) äriühingute vastu olevate ostetud allutatud nõuete puhul, mille makseviivituse tõenäosust krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda hinnata või millele krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt antud makseviivituse tõenäosuse hinnangud ei vasta 6. jaos sätestatud nõuetele: 100 %;

g) äriühingute vastu olevate ostetud nõuete lahjendusriski puhul: 75 %.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute vastu olevate nõuete puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid ja ta suudab jaotada oma äriühingute vastu olevate ostetud nõuete oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks viisil, mida pädev asutus peab usaldusväärseks, võib ta lahjendus- või makseviivituse riski puhul kasutada äriühingute vastu olevate ostetud nõuete makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangut.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute, keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, võib ta tingimusel, et pädevad asutused on andnud selleks loa, arvesse võtta kaudset krediidiriski kaitset, korrigeerides makseviivituse tõenäosust või makseviivitusest tingitud kahjumäära vastavalt 6. jaos sätestatud nõuetele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei või määrata tagatud nõuetele selliseid korrigeeritud makseviivituse tõenäosusi ega makseviivitusest tingitud kahjumäärasid, mille korral korrigeeritud riskikaal oleks madalam garantii andja vastu oleva võrreldava otsese nõude riskikaalust.

▼C2

4. Artikli 153 lõikes 3 osutatud ettevõtjate puhul on krediidiriski kaitse andja vastu oleva võrreldava otsese nõude makseviivitusest tingitud kahjumäär kas garantii andja riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär või võlgniku riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär olenevalt sellest, kas juhul, kui nii garantii andja kui ka võlgniku puhul tekib maandatud tehingu kehtivusaja jooksul makseviivitus, sõltub sissenõutav summa olemasolevate tõendite ja garantii struktuuri kohaselt garantii andja või võlgniku finantsseisundist.

Artikkel 162

Lõpptähtaeg

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole saanud luba kasutada äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute või keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul sisemisi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja sisemisi ümberhindlustegureid, määravad repotehingutest või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingutest tulenevatele riskipositsioonidele lõpptähtaja (M) 0,5 aastat ja kõikidele muudele riskipositsioonidele lõpptähtaja (M) 2,5 aastat.

Alternatiivina võivad pädevad asutused artikli 143 kohase loa andmisel otsustada, kas krediidiasutus või investeerimisühing kasutab iga riskipositsiooni puhul lõpptähtaega (M) vastavalt lõikes 2 sätestatule.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud pädevalt asutuselt artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute või keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul sisemisi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja sisemisi ümberhindlustegureid, arvutavad iga nimetatud nõude jaoks lõpptähtaja kooskõlas käesoleva lõike punktidega a kuni e ja käesoleva artikli lõigetega 3 kuni 5. M ei ole pikem kui viis aastat, välja arvatud artikli 384 lõikes 1 täpsustatud juhtudel, mil lõpptähtaega M, nagu see seal on täpsustatud, kasutatakse:

a) instrumendi puhul, mille korral kasutatakse rahavoo graafikut, arvutatakse lõpptähtaeg järgmise valemi kohaselt:

$$M = max\left\{ 1, min\left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

kus CF_t tähistab rahavoogusid (põhisumma, intressimaksed ja teenustasud), mille võlgnik peab lepingujärgselt tasuma perioodil t;

b) tasaarvestuse raamlepingu koosseisu kuuluvate tuletisinstrumentide puhul on lõpptähtaeg (M) riskipositsiooni kaalutud keskmine järelejäänud tähtaeg, kus M on vähemalt 1 aasta; kusjuures lõpptähtaja kaalumiseks kasutatakse iga riskipositsiooni tinglikku väärtust;

▼C2

c) täielikult või peaaegu täielikult tagatud tuletisinstrumentidega, mis on loetletud II lisas, ning täielikult või peaaegu täielikult tagatud võimenduslaenu tehingutest tulenevate riskipositsioonide puhul, mis kuuluvad tasaarvestuse raamlepingu koosseisu, on lõpptähtaeg (M) tehingute kaalutud keskmine järelejäänud tähtaeg, kus M on vähemalt 10 päeva;

d) repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute puhul, mis kuuluvad tasaarvestuse raamlepingu koosseisu, on lõpptähtaeg (M) tehingute kaalutud keskmine järelejäänud tähtaeg, kus M on vähemalt 5 päeva. Lõpptähtaja kaalumiseks kasutatakse iga tehingu tinglikku väärtust;

e) kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt artikli 143 kohase loa kasutada äriühingute vastu olevate ostetud nõuete puhul makseviivituse tõenäosuse sisehinnanguid, on lõpptähtaeg (M) kasutatud krediidilimiidi korral võrdne riskipositsiooni aluseks olevate ostetud nõuete kaalutud keskmise lõpptähtajaga, kus M on vähemalt 90 päeva. Sama lõpptähtaja (M) väärtust kasutatakse ka mittetühistatava ostukrediidi kasutamata krediidilimiidi puhul, tingimusel et asjaomane ostuleping sisaldab tõhusaid klausleid, ennetähtaegset amortiseerimist käivitavaid tegureid või muid tingmusi, mis kaitsevad ostjaks olevat krediidiasutust või investeerimisühingut selliste nõuete krediidikvaliteedi olulise halvenemise eest, mida ta kõnealuse lepingu kehtivusajal on tulevikus kohustatud ostma. Sellise tõhusa kaitse puudumisel arvutatakse kasutamata krediidilimiidi lõpptähtaeg (M) ostulepingu kohaselt kõige pikema tähtajaga potentsiaalse nõude ja lepingu järelejäänud tähtaja summana, kus M on vähemalt 90 päeva;

f) mis tahes muude instrumentide puhul, mida ei ole käesolevas lõigus nimetatud, või kui krediidiasutus või investeerimisühing ei saa arvutada lõpptähtaega (M) vastavalt punktis a sätestatule, on lõpptähtaeg (M) maksimaalne järelejäänud aeg (aastates), mille jooksul võlgnik peab oma lepingulised kohustused täielikult täitma, kus M on vähemalt 1 aasta;

g) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad riskipositsioonide väärtuste arvutamiseks 6. peatüki 6. jaos sätestatud sisemudeli meetodit, arvutavad selliste riskipositsioonide jaoks, mille suhtes nad seda meetodit kohaldavad ning mille puhul asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi koosseisu kuuluva kõige pikema tähtajaga lepingu lõpptähtaeg on pikem kui 1 aasta, lõpptähtaja (M) vastavalt järgmisele valemile:

$$M = min\left\{\frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

kus

S_{t_k} = fiktiivne muutuja, mille väärtus tulevikuperioodil t_k võrdub 0-ga, kui $t_k > 1$ aasta, ja 1-ga, kui $t_k \leq 1$;

EE_{t_k} = oodatav riskipositsioon tulevikuperioodil t_k;

▼C2

$Effective\ EE_{t_k}$ = tegelik oodatav riskipositsioon tulevikuperioodil t_k;

df_{t_k} = riskivaba diskontotegur tulevikuperioodiks t_k;

$\Delta\ t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab ühepoolse krediidiväärtuse korrigeerimise (CVA) arvutamiseks sisemudelit, võib pädevate asutuste loal võtta M väärtuseks sisemudeliga leitud tegeliku krediidikestuse.

Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, kohaldatakse tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, milles kõik lepingud on vähem kui üheaastase esialgse tähtajaga, punktis a esitatud valemit;

i) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad riskipositsioonide väärtuste arvutamiseks 6. peatüki 6. jaos sätestatud sisemudeli meetodit ja kes on saanud loa kasutada kaubeldavate võlainstrumentide positsioonidest tuleneva spetsiifilise riski puhul sisemudelit kooskõlas III osa IV jaotise 5. peatükiga, määravad artikli 153 lõikes 1 esitatud valemis M-i väärtuseks 1, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädevatele asutustele tõendada, et artikli 383 kohaselt kohaldatavas sisemudelis, mida ta kasutab kaubeldavate võlainstrumentide positsioonidest tuleneva spetsiifilise riski arvutamiseks, võetakse arvesse reitingute muutmise mõjusid;

j) artikli 153 lõike 3 kohaldamisel on M krediidiriski kaitse tegelik lõpptähtaeg, kuid vähemalt 1 aasta.

3. Kui dokumentatsioon nõuab võimendustagatise igapäevast ümberarvestamist ja igapäevast ümberhindlust ning sisaldab sätteid, mis võimaldavad makseviivituse või võimendustagatise ümberhindluse tegematajätmise korral tagatise kiiret realiseerimist või tasaarvestust, on M vähemalt üks päev järgneva korral:

a) täielikult või peaaegu täielikult tagatud tuletisinstrumendid, mis on loetletud II lisas;

b) täielikult või peaaegu täielikult tagatud võimenduslaenu tehingud;

c) repotehingud, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud.

Lisaks on M vähemalt üks päev ka kvalifitseeruvate lühiajaliste riskipositsioonide puhul, mille korral ei kohaldata pidevat krediidiasutuse või investeerimisühingu poolset võlgniku finantseerimist. Kvalifitseeruvad lühiajalised riskipositsioonid hõlmavad järgmist:

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevad nõuded, mis tulenevad välisvaluutakohustuste arveldamisest;

▼C2

b) kaupade või teenuste vahetusega seotud automaatselt likvideeruvad lühiajalised kaubanduse rahastamise tehingud, mille järelejäänud tähtaeg on kuni üks aasta, nagu on osutatud artikli 4 lõike 1punktis 80;

c) riskipositsioonid, mis tulenevad väärtpaberite ostu- ja müügitehingute arveldamisest tavapärase ülekandeperioodi või kahe tööpäeva jooksul;

d) riskipositsioonid, mis tulenevad elektroonilistest sularahaarveldustest ning elektrooniliste maksetehingute ja ettemaksstud kulude arveldamisest, sealhulgas luhtunud tehingutest tulenevast arvelduskrediidist, mille kestus ei ületa kokkulepitud väikest fikseeritud arvu tööpäevi.

4. Nõuete puhul ELis asuvate äriühingute vastu, mille konsolideeritud müügitulu ja konsolideeritud varad on alla 500 miljoni euro, on krediidiasutustel ja investeerimisühingutel võimalus valida, et lõike 2 kohaldamise asemel määravad nad M-i väärtuse järjepidevalt kindlaks lõikes 1 sätestatud viisil. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad asendada 500 miljoni euro suuruse koguvarade nõude 1 miljardi euro suuruse koguvarade nõudega äriühingute puhul, mis peamiselt tegelevad mittespekulatiivse elamukinnisvara oma omandis hoidmise ja välja rentimisega.

5. Lõpptähtaegade mittevastavusi käsitletakse vastavalt 4. peatükis sätestatule.

2. alajagu

Jaenõuded

Artikkel 163

Makseviivituse tõenäosus

1. Nõude makseviivituse tõenäosus on vähemalt 0,03 %.

2. Makseviivituses olevate võlgnike või tehingupõhise meetodi puhul makseviivituses olevate nõuete makseviivituse tõenäosus on 100 %.

3. Ostetud nõuete lahjendusriskile määratakse selline makseviivituse tõenäosus, mis on võrdne lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnanguga. Kui krediidiasutus või investeerimisühing suudab jaotada oma ostetud nõuetest tulenevale lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks viisil, mida pädevad asutused peavad usaldusväärseks, võib kasutada makseviivituse tõenäosuse hinnangut.

4. Arvesse võib võtta kaudset krediidiriski kaitset, korrigeerides makseviivituse tõenäosusi vastavalt artikli 164 lõikele 2. Lahjendusriski puhul on lisaks artikli 201 lõike 1 punktis g osutatud krediidiriski kaitse andjatele krediidiriski kaitse andjana aktsepteeritud ka ostetud nõuete müüja, kui täidetud on artikli 160 lõikes 4 sätestatud tingimused.

▼C2

Artikkel 164

Makseviivitusest tingitud kahjumäär (LGD)

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud koostavad makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangud kooskõlas 6. jaos sätestatud nõuetega, olles selleks eelnevalt saanud pädevatelt asutustelt artikli 143 kohase loa. Ostetud nõuete lahjendusriski puhul kasutatav makseviivitusest tingitud kahjumäär on 75 %. Kui krediidiasutus või investeerimisühing suudab jaotada oma ostetud nõuetest tulenevale lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks usaldusväärsel viisil, võib see krediidiasutus või investeerimisühing kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangut.

2. Kaudset krediidiriski kaitset võib aktsepteerituna arvesse võtta, korrigeerides makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid vastavalt artikli 183 lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele, kui pädevad asutused on andnud loa kõnealuse krediidiriski kaitse arvessevõtmiseks kas üksiku nõude või nõuete kogumi puhul. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei või määrata tagatud nõuetele selliseid korrigeeritud makseviivituse tõenäosusi ega makseviivitusest tingitud kahjumäärasid, mille korral korrigeeritud riskikaal oleks madalam garantii andja vastu oleva võrreldava otsese nõude riskikaalust.

3. Artikli 154 lõike 2 kohaldamisel on artikli 153 lõikes 3 osutatud krediidiriski kaitse andja vastu oleva võrreldava otsese nõude makseviivitusest tingitud kahjumäär kas garantii andja riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär või võlgniku riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär olenevalt sellest, kas juhul, kui nii garantii andja kui ka võlgniku puhul tekib maandatud tehingu kehtivusaja jooksul makseviivitus, sõltub sissenõutav summa olemasolevate tõendite ja garantii struktuuri kohaselt garantii andja või võlgniku finantsseisundist.

4. Kõigi elamukinnisvaraga tagatud jaenõuete puhul, millel puudub keskvalitsuse garantii, peab nõuete suurustega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär olema vähemalt 10 %.

Kõigi ärikinnisvaraga tagatud jaenõuete puhul, millel puudub keskvalitsuse garantii, peab nõuete suurustega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär olema vähemalt 15 %.

5. Tuginedes artikli 101 kohaselt kogutud andmetele ja võttes arvesse kinnisvaraturu arenguprognoose ning kõiki muid asjakohaseid näitajaid, hindavad pädevad asutused regulaarselt ja vähemalt üks kord aastas, kas käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtused on asjakohased nõuete puhul, mis on tagatud nende territooriumil asuva elamukinnisvaraga või ärikinnisvaraga. Vajaduse korral võivad pädevad asutused finantsstabiilsuse kaalutlustest lähtudes kehtestada oma territooriumil asuva kinnisvaraga tagatud nõuete jaoks kõrgemad nõuete suurustega kaalutud keskmiste makseviivitusest tingitud kahjumäärade miinimumväärtused.

Pädevad asutused teavitavad EBAd kõikidest makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtuste muudatustest, mida nad teevad kooskõlas esimese lõiguga, ning EBA avaldab need makseviivitusest tingitud kahjumäärade väärtused.

▼C2

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mida pädevad asutused võtavad arvesse kõrgemate makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtuste määramisel.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. Ühe liikmesriigi krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad oma nõuete suhtes, mis on tagatud teises liikmesriigis asuva kinnisvaraga, selliseid kõrgemaid makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtusi, mille on määranud teise liikmesriigi pädevad asutused.

3. alajagu

Riskiparameetritel põhineva meetodi kohaselt käsitletavad omakapitali investeeringud

Artikkel 165

Riskiparameetritel põhineva meetodi kohaselt käsitletavad omakapitali investeeringud

1. Makseviivituse tõenäosused määratakse vastavalt äriühingute vastu olevate nõuete puhul kohaldatavatele meetoditele.

Kohaldatakse järgmisi minimaalseid maksviivituse tõenäosusi:

a) 0,09 % börsil kaubeldavate omakapitali investeeringute puhul, kui investeering on osa pikaajalisest kliendisuhtest;

b) 0,09 % börsil mittekaubeldavate omakapitali investeeringute puhul, kui tulu investeeringust põhineb regulaarsetel ja perioodilistel rahavoogudel, mis ei ole saadud kapitali kasvutulust;

c) 0,40 % börsil kaubeldavate omakapitali investeeringute puhul, mis sisaldavad artikli 155 lõikes 2 sätestatud muid lühikesi positsioone;

d) 1,25 % kõigi muude omakapitali investeeringute puhul, mis sisaldavad artikli 155 lõikes 2 sätestatud muid lühikesi positsioone.

2. Piisavalt diversifitseeritud portfellide koosseisu kuuluvate börsivälistesse ettevõtjatesse tehtud omakapitali investeeringute puhul võib kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära 65 %. Kõikide muude selliste investeeringute makseviivitusest tingitud kahjumääraks määratakse 90 %.

▼C2

3. Kõikidele riskipositsioonidele määratakse lõpptähtajaks (M) viis aastat.

5. jagu

Riskipositsiooni väärtus

Artikkel 166

Nõuded äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu ja jaenõuded

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, on bilansis kajastatud varast tuleneva riskipositsiooni väärtus tema bilansiline väärtus ilma võimalikke tehtud krediidiriskiga korrigeerimisi sealjuures arvesse võtmata.

Seda eeskirja kohaldatakse ka varade suhtes, mis on ostetud võlgnetavast summast erineva hinnaga.

Ostetud varade puhul käsitletakse erinevust võlgnetava summa ja bilansilise väärtuse, mis on kajastatud vara ostmisel krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis ja mille suhtes on kohaldatud spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi, vahel allahindlusena, kui võlgnetav summa on suurem, ja ülehindlusena, kui võlgnetav summa on väiksem.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute puhul tasaarvestuse raamlepinguid, arvutatakse riskipositsiooni väärtus 4. või 6. peatüki kohaselt.

3. Laenude ja hoiuste bilansilise tasaarvestuse korral kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks 4. peatükis sätestatud meetodeid.

4. Liisingu puhul on riskipositsiooni väärtuseks diskonteeritud minimaalsed liisingmaksed. Minimaalsed liisingmaksed hõlmavad liisinguperioodi jooksul tehtavaid makseid, mida liisinguvõtja peab tegema või mida saab temalt nõuda, ning mis tahes soodsat väljaostuvõimalust (s.o võimalust, mille kasutamine on piisavalt kindel). Kui muult isikult kui liisinguvõtjalt võidakse nõuda makset seoses liisitud vara lõppväärtusega ja kui kõnealune maksekohustus vastab artiklis 201 sätestatud tingimustele, mis käsitlevad krediidiriski kaitse andja aktsepteeritavust, ja artikli 213 kohastele muud liiki garantiide arvessevõtmisele esitatavatele nõuetele, siis võidakse kõnealust maksekohustust võtta 4. peatüki kohaselt arvesse kaudse krediidiriski kaitsena.

5. II lisas loetletud lepingute puhul määratakse riskipositsiooni väärtus kindlaks 6. peatükis sätestatud meetodite kohaselt, ilma võimalikke tehtud krediidiriskiga korrigeerimisi sealjuures arvesse võtmata.

6. Ostetud nõuete puhul on riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutatav riskipositsiooni väärtus lõiked 1 määratud väärtus, millest on maha arvatud lahjendusriski omavahendite nõuded enne krediidiriski maandamist.

▼C2

7. Repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute alusel müüdud, panditud või laenatud väärtpaberitest või kaupadest tuleneva riskipositsiooni väärtus on väärtpaberite või kaupade väärtus, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 24. Artiklis 223 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi kasutamise korral suurendatakse riskipositsiooni väärtust selliste väärtpaberite või kaupade puhul asjakohase volatiilsusega korrigeerimise võrra vastavalt nimetatud artiklis sätestatule. Repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute riskipositsiooni väärtuse võib kindlaks määrata kas vastavalt 6. peatükile või artikli 220 lõikele 2.

8. Järgmiste krediidiinstrumentide riskipositsiooni väärtus arvutatakse kasutamata krediidilimiidi ja ümberhindlusteguri korrutisena. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute, keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 151 lõike 8 kohaselt järgmisi ümberhindlustegureid:

a) krediidiliinide puhul, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt igal ajal etteteatamiseta ja tingimusteta tühistatavad või mille tingimuste kohaselt on ette nähtud automaatne tühistamine laenusaaja krediidivõimelisuse halvenemise korral, kohaldatakse ümberhindlustegurit 0 %. Selleks et kasutada 0 % suurust ümberhindlustegurit, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud aktiivselt jälgima võlgniku finantsseisundit ja nende sisekontrollisüsteemid peavad neil võimaldama avastada viivitamatult võlgniku krediidikvaliteedi languse. Krediidiliinide kasutamata limiite võib käsitleda tingimusteta tühistatavana, kui nende tingimused võimaldavad krediidiasutusel või investeerimisühingul need täielikult tühistada sellises ulatuses, mis on lubatud tarbijakaitsealaste ja nendega seotud õigusaktidega;

b) lühiajaliste kaubaakreditiivide puhul kohaldatakse nii akreditiivi välja andnud kui ka selle kinnitanud krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul ümberhindlustegurit 20 %;

c) selliste uuenevate ostetud nõuete kasutamata limiitide puhul, mis on tingimusteta tühistatavad või mille tingimuste kohaselt on ette nähtud, et krediidiasutus või investeerimisühing võib need igal ajal automaatselt ja etteteatamiseta tühistada, kohaldatakse ümberhindlustegurit 0 %. Selleks et kasutada 0 % suurust ümberhindlustegurit, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud aktiivselt jälgima võlgniku finantsseisundit ja nende sisekontrollisüsteemid peavad neil võimaldama avastada viivitamatult võlgniku krediidikvaliteedi languse;

d) muude krediidiliinide, võlakirjade emissiooniteenuste ja uueneva käenduse süsteemide suhtes kohaldatakse ümberhindlustegurit 75 %.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes vastavad 6. jaos sätestatud ümberhindlustegurite sisehinnangute kasutamise nõuetele, võivad kasutada ümberhindlustegurite sisehinnanguid erinevate punktides a-d osutatud tooteliikide puhul, kui pädevad asutused on selleks loa andnud.

▼C2

9. Kui siduv kohustus on seotud teise siduva kohustuse pikendamisega, kasutatakse neist kahest siduvast kohustusest selle ümberhindlustegurit, mis on madalam.

10. Kõikide bilansiväliste kirjete puhul, mida ei ole nimetatud lõigetes 1 kuni 8, on riskipositsiooni väärtus järgmine protsent kirje väärtusest:

a) täisriskiga kirjete puhul 100 %;

b) keskmise riskiga kirjete puhul 50 %;

c) mõõduka riskiga kirjete puhul 20 %;

d) madala riskiga kirjete puhul 0 %.

Käesoleva lõike kohaldamisel jaotatakse bilansivälised kirjed riskikategooriatesse vastavalt I lisas osutatule.

Artikkel 167

Omakapitali investeeringud

1. Omakapitali investeeringutest tulenevate riskipositsioonide väärtus on nende bilansiline väärtus pärast spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi.

2. Bilansivälistest omakapitali investeeringutest tulenevate riskipositsioonide väärtus on nende nimiväärtus, millest on maha arvatud asjaomase riskipositsiooni puhul kohaldatavad spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised.

Artikkel 168

Muud varad, mis ei ole krediidi iseloomuga

Muudest varadest, mis ei ole krediidi iseloomuga, tulenevate riskipositsioonide väärtus on nende bilansiline väärtus pärast spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi.

6. jagu

Sisereitingute meetodile esitatavad nõuded

1. alajagu

Reitingusüsteemid

Artikkel 169

Üldpõhimõtted

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab üheaegselt mitut reitingusüsteemi, tuleb võlgniku või tehingu jaoks reitingusüsteemi valiku põhjendused dokumenteerida ja kohaldada sellist valikutegemist viisil, mis kajastab riskitaset asjakohaselt.

2. Reitingusüsteemi valiku kriteeriumid ja protsessid vaadatakse korrapäraselt läbi, et teha kindlaks, kas need on praeguse portfelli ja välistingimuste seisukohast jätkuvalt asjakohased.

▼C2

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab individuaalsete võlgnike või riskipositsioonide puhul riskiparameetrite otseseid hinnanguid, võib neid käsitleda pideva reitinguskaala reitinguklassidesse jagatud hinnangutena.

Artikkel 170

Reitingusüsteemide struktuur

1. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul kasutatavate reitingusüsteemide struktuur peab vastama järgmistele nõuetele:

a) reitingusüsteemis võetakse arvesse võlgnike ja tehingute riski tunnuseid;

b) reitingusüsteem sisaldab võlgniku reitinguskaalat, mis kajastab ainuüksi võlgniku makseviivituse riski kvantifitseerimist. Võlgniku reitinguskaalal on vähemalt 7 reitinguklassi makseviivituses mitteolevatele võlgnikele ja 1 reitinguklass makseviivituses olevatele võlgnikele;

c) krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib selle, kuidas võlgniku reitinguklassid suhestuvad omavahel seoses igale võlgniku reitinguklassile omistatava makseviivituse riski taseme ja nende kriteeriumidega, mida kasutatakse kõnealuse makseviivituse riski taseme eristamiseks;

d) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kelle portfellid on kontsentreeritud teatavasse turusegmenti ja makseviivituse riski vahemikku, peab olema selles vahemikus piisavalt võlgniku reitinguklasse, et vältida võlgnike liigset kontsentreerumist ühte reitinguklassi. Märkimisväärset kontsentreerumist ühte reitinguklassi tuleb põhjendada veenvate empiiriliste tõenditega selle kohta, et võlgniku reitinguklass katab piisavalt kitsa makseviivituse tõenäosuse vahemiku ja et kõikide sellesse reitinguklassi kuuluvate võlgnike makseviivituse risk jääb nimetatud vahemikku;

e) selleks et saada pädevalt asutuselt luba makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangute kasutamiseks omavahendite nõude arvutamisel, peab reitingusüsteem sisaldama eraldi tehingupõhist reitinguskaalat, mis kajastab ainuüksi tehingu makseviivitusest tingitud kahjumääraga seotud tunnuseid. Tehingupõhise reitinguklassi määratlus peab sisaldama nii kirjeldust selle kohta, kuidas riskipositsioone sellesse reitinguklassi määratakse, kui ka kriteeriume, mida kasutatakse riskitaseme eristamiseks reitinguklasside lõikes;

f) märkimisväärset kontsentreerumist ühte tehingupõhisesse reitinguklassi tuleb põhjendada veenvate empiiriliste tõenditega selle kohta, et tehingupõhine reitinguklass katab piisavalt kitsa makseviivitusest tingitud kahjumäära vahemiku ja et kõikide sellesse reitinguklassi kuuluvate riskipositsioonide risk jääb nimetatud vahemikku.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artikli 153 lõikes 5 esitatud meetodeid riskikaalude määramiseks eriotstarbelistele nõuetele, vabastatakse nõudmisest kasutada võlgniku reitinguskaalat, mis kajastab ainuüksi kõnealuste nõuete puhul kvantifitseeritud võlgniku makseviivituse riski. Kõnealustel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab olema selliste nõuete jaoks vähemalt 4 reitinguklassi makseviivituses mitteolevatele võlgnikele ja vähemalt 1 reitinguklass makseviivituses olevatele võlgnikele.

▼C2

3. Jaenõuete reitingusüsteemide struktuur peab vastama järgmistele nõuetele:

a) reitingusüsteemid kajastavad nii võlgniku kui ka tehingu riski ning võtavad arvesse kõiki võlgnike ja tehingute asjakohaseid tunnuseid;

b) riski eristatuse tase tagab, et riskipositsioonide arv konkreetses reitinguklassis või kogumis on piisav kahju tunnuste otstarbekaks kvantifitseerimiseks ja valideerimiseks reitinguklassi või kogumi tasandil. Riskipositsioonide ja võlgnike jagamisel reitinguklassidesse või kogumitesse tuleb vältida liigset kontsentreerumist;

c) riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise protsess peab tagama riski otstarbeka eristamise ja piisavalt homogeensete riskipositsioonide rühmitamise ning võimaldama hinnata kahju tunnuseid täpselt ja järjepidevalt reitinguklassi või kogumi tasandil. Ostetud nõuete puhul peab rühmitamine kajastama müüja laenude väljastamise tavasid ja tema klientide heterogeensust.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse jagamisel arvesse võtma järgmisi riskitegureid:

a) võlgniku riski tunnused;

b) tehingu riski tunnused, sealhulgas toote või tagatise või nende mõlema liik. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad eraldi käsitlema juhtumeid, kus mitmele riskipositsioonile on antud sama tagatis;

c) viivises olemine, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing suudab oma pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendada, et viivises olemine ei ole asjaomase riskipositsiooni puhul oluline riskitegur.

Artikkel 171

Reitinguklassidesse või kogumitesse jagamine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema riskipositsioonide reitingusüsteemi sisestesse reitinguklassidesse või kogumitesse jagamiseks konkreetsed määratlused, protsessid ja kriteeriumid, mis vastavad järgmistele nõuetele:

a) reitinguklassi või kogumi määratlus ja kriteeriumid peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et võimaldada reitingute määramise eest vastutavatel isikutel jagada sarnase riskitasemega võlgnikke või tehinguid järjepidevalt samasse reitinguklassi või kogumisse. Kõnealune järjepidevus peab olema tagatud äriliinide, osakondade ja geograafiliste asukohtade lõikes;

b) reitingute määramise protsessi dokumentatsioon peab võimaldama kolmandatel isikutel mõista riskipositsioonide jagamist reitinguklassidesse või kogumitesse, korrata reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamist ning hinnata reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise asjakohasust;

▼C2

c) kriteeriumid peavad olema kooskõlas ka krediidiasutuse või investeerimisühingu siseselt kehtestatud laenude andmise standardite ning raskustes olevate võlgnike ja tehingute käsitlemise põhimõtetega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad võlgnike ja tehingute reitinguklassidesse või kogumitesse jagamisel arvesse võtma kogu asjakohast teavet. Teave peab olema ajakohastatud ja võimaldama krediidiasutusel või investeerimisühingul prognoosida riskipositsiooni tulemusnäitajaid. Mida vähem on krediidiasutusel või investeerimisühingul teavet, seda konservatiivsemalt peab ta riskipositsioone võlgnike ja tehingute reitinguklassidesse või kogumitesse jagama. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab sisereitingu määramise põhialusena välisreitingut, peab ta tagama ka muu asjakohase teabe arvessevõtmise.

Artikkel 172

Riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse jagamine

1. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul ning selliste omakapitali investeeringute puhul, mille korral krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 155 lõikes 3 sätestatud riskiparameetritel põhinevat meetodit, toimub reitinguklassidesse või kogumitesse jagamine järgmiste kriteeriumite alusel:

a) iga võlgnik määratakse laenuandmise otsustusprotsessi raames võlgniku reitinguklassi;

b) riskipositsioonid, mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud pädevalt asutuselt artikli 143 kohase loa kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, määratakse laenuandmise otsustusprotsessi raames lisaks ka tehingupõhisesse reitinguklassi;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad eriotstarbelistele nõuetele riskikaalude määramiseks artikli 153 lõikes 5 sätestatud meetodeid, määravad iga sellise nõude reitinguklassi vastavalt artikli 170 lõikele 2;

d) igale eraldiseisvale juriidilisele isikule, kelle suhtes krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioon, määratakse reiting eraldi. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kehtestatud asjakohased põhimõtted nii üksikute võlgnikest klientide kui ka omavahel seotud klientide rühmade käsitlemiseks;

e) erinevad nõuded sama võlgniku vastu määratakse samasse võlgniku reitinguklassi, sõltumata võimalikest erinevustest iga konkreetse tehingu laadis. Kui sama võlgniku vastu olevad erinevad nõuded on siiski lubatud määrata mitmesse võlgniku reitinguklassi, siis kohaldatakse järgnevat:

   i) riigi ülekanderisk, mis sõltub sellest, kas nõuded on nomineeritud kohalikus või välisvaluutas;

   ii) nõudega seotud garantiide käsitlemist võidakse kajastada võlgniku reitinguklassi määramise korrigeerimisel;

▼C2

iii) tarbijakaitsealased, pangasaladust käsitlevad või muud õigusaktid keelavad klientide andmete vahetamise.

2. Jaenõuete puhul määratakse iga nõue laenuandmise otsustusprotsessi raames reitinguklassi või kogumisse.

3. Reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamisel dokumenteerivad krediidiasutused ja investeerimisühingud olukorrad, kus inimese poolt tehtava otsusega võidakse korrigeerida reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise protsessi sisendeid ja väljundeid, ning nende töötajate nimed, kes vastutavad selliste korrigeerimiste heakskiitmise eest. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad sellised korrigeerimised ja registreerivad vastutavate töötajate nimed. Krediidiasutused ja investeerimisühingud analüüsivad selliste riskipositsioonide tulemusnäitajaid, mille reitinguklassi või kogumisse määramist on korrigeeritud. Kõnealune analüüs hõlmab selliste riskipositsioonide tulemusnäitajate hindamist, mille reitingut on korrigeerinud kindel isik, pidades arvestust kõigi korrigeerimiste eest vastutavate töötajate üle.

Artikkel 173

Reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise protsessi terviklikkus

1. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul ning selliste omakapitali investeeringute puhul, mille korral krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 155 lõikes 3 sätestatud riskiparameetritel põhinevat meetodit, peab reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise protsess vastama järgmistele terviklikkuse kriteeriumitele:

a) reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise ja sellise jagamise korrapärase läbivaatamise teostab või kiidab heaks sõltumatu isik, kes ei saa laenuandmise otsustest otseselt kasu;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud vaatavad reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise läbi vähemalt kord aastas ning korrigeerivad seda juhul, kui läbivaatamise tulemus ei õigusta senise jagamise kehtima jätmist. Suure riskiga võlgnikud ja probleemsed riskipositsioonid tuleb sagedamini läbi vaadata. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korraldavad uue reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise, kui võlgniku või riskipositsiooni kohta saadakse olulist teavet;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad tõhusat protsessi, et saada ja ajakohastada asjaomast teavet makseviivituse tõenäosusi mõjutavate võlgniku tunnuste ning makseviivitusest tingitud kahjumäärasid või ümberhindlustegureid mõjutavate tehingu tunnuste kohta.

2. Jaenõuete puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud vähemalt kord aastas kas vaatavad läbi võlgnike ja tehingute reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise ja korrigeerivad seda juhul, kui läbivaatamise tulemus ei õigusta senise jagamise kehtima jätmist, või vaatavad läbi iga tuvastatud riskikogumi kahju tunnused ja viivisseisundi, olenevalt sellest, kumb neist tegevustest on kohaldatav. Samuti vaatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähemalt kord aastas esindusliku valimi põhjal läbi igasse kogumisse kuuluvate individuaalsete riskipositsioonide seisundi, et tagada, et riskipositsioonid oleksid jätkuvalt õigetesse kogumitesse jagatud, ja korrigeerivad seda jagamist juhul, kui läbivaatamise tulemus ei õigusta senise jagamise kehtima jätmist.

▼C2

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud metoodika jaoks, mida pädevad asutused kasutavad reitinguklassidesse ja kogumitesse jagamise protsessi terviklikkuse hindamiseks, ning riskide regulaarse ja sõltumatu hindamise jaoks.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 174

Mudelite kasutamine

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskipositsioonide võlgnike või tehingute reitinguklassidesse või kogumitesse jagamiseks statistilisi mudeleid ja muid mehaanilisi meetodeid, peavad täidetud olema järgmised tingimused:

a) mudel on piisava prognoosivõimega ja selle kasutamine ei too kaasa omavahendite nõuete moonutamist. Sisendmuutujad moodustavad saadavate prognooside jaoks mõistliku ja tõhusa aluse. Mudel ei tohi sisaldada olulisi süstemaatilisi vigu;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on mudelisse sisestavate andmete kontrollimiseks protsess, mis sisaldab andmete täpsuse, täielikkuse ja asjakohasuse hindamist;

c) mudeli väljatöötamiseks kasutatud andmed kajastavad krediidiasutuse või investeerimisühingu tegelike võlgnike või riskipositsioonide üldkogumit piisava esindatusega;

d) krediidiasutusel või investeerimisühingul on regulaarne mudeli valideerimise tsükkel, mis hõlmab mudeli toimimise ja stabiilsuse kontrolli, mudeli tehnilise kirjelduse läbivaatamist ja mudeli väljundite testimist tegelike tulemuste suhtes;

e) krediidiasutus või investeerimisühing täiendab statistilist mudelit inimese poolt tehtavate otsuste ja kontrolliga, et vaadata läbi mudelipõhised reitinguklassidesse ja kogumitesse määramised ja tagada mudelite asjakohane kasutamine. Läbivaatamisprotseduuri eesmärk on tuvastada ja piirata vigu, mis on seotud mudeli nõrkade külgedega. Inimese poolt tehtavates otsustes võetakse arvesse kogu asjakohast teavet, mida mudelis ei ole arvesse võetud. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib selle, mil viisil inimese poolt tehtavaid otsuseid ja mudeli tulemusi kombineeritakse.

Artikkel 175

Reitingusüsteemide dokumenteerimine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad oma reitingusüsteemide ülesehituse ja nende toimimise üksikasjad. Dokumentatsioon peab tõendama vastavust käesolevas jaos sätestatud nõuetele ja selles käsitletavate teemade hulka peavad kuuluma portfelli diferentseerimine, reitingukriteeriumid, võlgnikele ja riskipositsioonidele reitinguid määravate poolte ülesanded, reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise läbivaatamise sagedus ja reitinguprotsessi juhtkonnapoolne järelevalve.

▼C2

2. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib reitingukriteeriumide valiku põhjendused ja seda toetava analüüsi. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib kõik suuremad muudatused riskidele reitingu andmise protsessis ja kõnealune dokumentatsioon peab aitama tuvastada muudatusi, mis on tehtud riskidele reitingu andmise protsessis pärast pädevate asutuste poolset viimast läbivaatamist. Samuti tuleb dokumenteerida reitingute määramise korraldus, sealhulgas reitingute määramise protsess ja sisekontrolli struktuur.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad spetsiifilised asutusesiseselt kasutatavad makseviivituse ja kahju määratlused ning tagavad nende kooskõla käesolevas määruses sätestatud määratlustega.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab reitinguprotsessis statistilisi mudeleid, peab ta dokumenteerima nende metoodika. Kõnealune materjal peab:

a) andma üksikasjaliku ülevaate teooriatest, eeldustest ning matemaatilistest ja empiirilistest alustest, mida kasutatakse hinnangute omistamisel reitinguklassidele, üksikutele võlgnikele ja riskipositsioonidele või nende kogumitele, ning mudeli hindamisel kasutatava(te)st andmeallika(te)st;

b) kehtestama mudeli valideerimiseks range statistilise protsessi, mis hõlmab viitajaga ja valimiväliste andmete põhjal tehtavaid mudeli toimimise teste;

c) viitama mis tahes asjaoludele, mille korral mudel ei toimi tulemuslikult.

5. Juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud reitingusüsteemi või reitingusüsteemis kasutatava mudeli kolmandast isikust müüjalt ja see müüja keeldub andmast krediidiasutusele või investeerimisühingule teavet või piirab tema juurdepääsu teabele, mis käsitleb kõnealuses reitingusüsteemis või mudelis kasutatavat metoodikat või metoodika või mudeli väljatöötamisel aluseks olnud andmeid, põhjendusega, et sellise teabe näol on tegemist ärisaladusega, peab krediidiasutus või investeerimisühing pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendama, et käesolevas artiklis sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 176

Andmete kogumine ja säilitamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud koguvad ja säilitavad andmeid oma sisereitingute eri aspektide kohta vastavalt VIII osas sätestatule.

2. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete kohta ning selliste omakapitali investeeringute kohta, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 155 lõikes 3 sätestatud riskiparameetritel põhinevat meetodit, koguvad ja säilitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi andmeid:

a) võlgnike ja tunnustatud garantiiandjate täielik reitinguajalugu;

b) reitingute määramise kuupäevad;

▼C2

c) reitingu määramisel aluseks olnud põhiandmed ja metoodika;

d) reitingu määramise eest vastutava isiku nimi;

e) andmed makseviivituses olevate võlgnike ja riskipositsioonide kohta;

f) kõnealuste makseviivituste tekkimise kuupäevad ja asjaolud;

g) andmed reitinguklassidega ja reitingute muutumisega seonduvate makseviivituse tõenäosuste ja realiseerunud makseviivituse määrade kohta.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei kasuta makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, koguvad ja säilitavad andmeid realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja artikli 161 lõikes 1 sätestatud väärtuste võrdluste kohta ning realiseerunud ümberhindlustegurite ja artikli 166 lõikes 8 sätestatud väärtuste võrdluste kohta.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, koguvad ja säilitavad järgmisi andmeid:

a) täielik andmeajalugu tehingutele määratud reitingute ning iga reitinguskaalaga seonduvate makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite hinnangute kohta;

b) reitingute määramise ja hinnangute andmise kuupäevad;

c) tehingutele reitingute määramisel ning makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite hinnangute andmisel aluseks olnud põhiandmed ja metoodika;

d) tehingule reitingu määranud isiku ning makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlusteguri hinnangud andnud isiku nimi;

e) andmed iga makseviivituses oleva riskipositsiooniga seonduvate prognoositud ja realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäärade ning ümberhindlustegurite kohta;

f) nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kajastavad garantiide või krediidituletisinstrumentide krediidiriski maandamise mõju makseviivitusest tingitud kahjumäära kaudu, andmed riskipositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumäära kohta enne ja pärast garantii või krediidituletisinstrumendi mõju hindamist;

g) andmed iga makseviivituses oleva riskipositsiooni kahju komponentide kohta.

▼C2

5. Jaenõuete kohta koguvad ja säilitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi andmeid:

a) andmed, mida kasutatakse riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise protsessis;

b) andmed riskipositsioonide reitinguklasside või kogumitega seonduvate hinnanguliste makseviivituse tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite kohta;

c) andmed makseviivituses olevate võlgnike ja riskipositsioonide kohta;

d) makseviivituses olevate riskipositsioonide puhul andmed reitinguklasside või kogumite kohta, millesse riskipositsioon kuulus makseviivitusele eelnenud aasta jooksul, ning realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlusteguri väärtused;

e) andmed kvalifitseeruvate uuenevate jaenõuete kahjumäärade kohta.

Artikkel 177

Kapitali adekvaatsuse hindamisel kasutatavad stressitestid

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema usaldusväärsed kapitali adekvaatsuse hindamisel kasutatavad stressitestimise protsessid. Stressitestimine hõlmab selliste võimalike sündmuste ja majandustingimuste tulevaste muutuste väljaselgitamist, mis võiksid avaldada krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski positsioonidele ebasoodsat mõju, ja krediidiasutuse või investeerimisühingu selliste muutustega toimetuleku suutlikkuse hindamist.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad regulaarselt krediidiriski stressiteste, et hinnata teatavate konkreetsete tingimuste mõju oma krediidiriski kogukapitali nõuetele. Kasutatava testi valib krediidiasutus või investeerimisühing pädevate asutuste järelevalve all. Kasutatav test peab olema otstarbekas ja selles tuleb arvestada raskete, kuid siiski realiseeruda võivate majanduslanguse stsenaariumide mõju. Krediidiasutus või investeerimisühing hindab oma reitingute muutumist erinevate stressitesti stsenaariumide alusel. Testitavad portfellid peavad katma valdava osa krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu riskipositsioonist.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitlust, arvestavad osana oma stressitestimise raamistikust krediidiriski kaitse andjate, eriti aga aktsepteeritavuse kriteeriumitele mittevastavate krediidiriski kaitse andjate krediidikvaliteedi halvenemise mõju.

2. alajagu

Riski kvantifitseerimine

Artikkel 178

Võlgniku makseviivitus

1. Võlgniku puhul loetakse tekkinuks makseviivitus, kui on esinenud üks või mõlemad järgmistest juhtumitest:

▼C2

a) krediidiasutus või investeerimisühing leiab, et võlgnik tõenäoliselt ei tasu tema vastu olevaid krediidi iseloomuga nõudeid krediidiasutusele või investeerimisühingule, tema emaettevõtjale või selle tütarettevõtjatele täielikult, kui krediidiasutus või investeerimisühing ei rakendaks selliseid meetmeid nagu tagatise realiseerimine;

b) võlgnik on jätnud tema vastu oleva mis tahes olulise krediidi iseloomuga nõude krediidiasutusele või investeerimisühingule, tema emaettevõtjale või selle tütarettevõtjatele üle 90 päeva tasumata. Jaenõuete klassi kuuluvate elamukinnisvara või VKE ärikinnisvaraga tagatud nõuete puhul ning samuti avaliku sektori asutuste vastu esitatavate nõuete puhul võivad pädevad asutused asendada 90 päeva 180 päevaga. 180 päeva ei kohaldata artikli 127 kohaldamisel.

Jaenõuete puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldada esimese lõigu punktides a ja b esitatud makseviivituse määratlust pigem konkreetse krediidilimiidi tasandil kui seoses laenuvõtja kõikide kohustuste kogusummaga.

2. Lõike 1 punkti b kohaldamisel kohaldatakse järgmist:

a) arvelduskrediidi puhul algab viivispäevade loendamine alates päevast, mil võlgnik ületas kokkulepitud krediidilimiidi, võlgnikule teatati krediidilimiidi vähendamisest allapoole nõude jääki või võlgnik kasutas krediidilimiiti ilma loata ning tegemist on olulise summaga;

b) punkti a kohaldamisel tähendab kokkulepitud krediidilimiit mis tahes krediidilimiiti, mille krediidiasutus või investeerimisühing on määranud ja millest ta võlgnikku on teavitanud;

c) krediitkaartide korral algab viivispäevade loendamine minimaalse tagasimakse maksetähtpäevast;

d) tähtajaks tasumata krediidi iseloomuga nõude olulisust hinnatakse pädevate asutuste poolt määratud piirmäära suhtes. See piirmäär peab kajastama pädeva asutuse poolt mõistlikuks peetavat riskitaset;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema dokumenteeritud põhimõtted viivispäevade arvestamise kohta, eelkõige tähtaegade uuendamise ning pikendamiste, muudatuste või edasilükkamiste, uuendamiste ja olemasolevate kontode tasaarvestamise kohta. Neid põhimõtteid tuleb kohaldada aja jooksul järjepidevalt ning need peavad olema kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemiste riskijuhtimise ja otsuste tegemise protsessidega.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel tuleb tõenäolisele maksmatajätmisele osutavaks pidada järgmisi asjaolusid:

a) krediidiasutus või investeerimisühing liigitab võlgniku vastu oleva krediidi iseloomuga nõude viivisnõudeks;

b) krediidiasutus või investeerimisühing kajastab spetsiifilise krediidiriskiga korrigeerimise tulenevalt sellest, et võlgniku krediidikvaliteeti peetakse pärast nõude tekkimist oluliselt langenuks;

▼C2

c) krediidiasutus või investeerimisühing müüb võlgniku vastu oleva krediidi iseloomuga nõude olulise majandusliku kahjuga;

d) krediidiasutus või investeerimisühing on nõus võlgniku vastu oleva krediidi iseloomuga nõude restruktureerimisega makseraskuste tõttu, mis tõenäoliselt vähendab finantskohustust tulenevalt põhisummast, intressist või vajaduse korral teenustasudest olulises summas loobumise või tasumise tähtaja edasilükkamise tõttu. Riskiparameetritel põhineva meetodi kohaselt hinnatavate omakapitali investeeringute korral hõlmab see omakapitali investeeringu enda makseraskustest tulenevat restruktureerimist;

e) krediidiasutus või investeerimisühing on esitanud taotluse võlgniku suhtes pankrotimenetluse või muu sarnase menetluse algatamiseks seoses krediidi iseloomuga nõudega, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul, tema emaettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on võlgniku vastu;

f) võlgnik on esitanud pankrotiavalduse või tema suhtes on algatatud pankrotimenetlus või muu sarnane kaitsemenetlus, mis väldiks või lükkaks edasi tema vastu oleva krediidi iseloomuga nõude tasumist krediidiasutusele või investeerimisühingule, tema emaettevõtjale või selle tütarettevõtjatele.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad väliseid andmeid, mis ei ole vastavuses lõikes 1 sätestatud makseviivituse määratlusega, teevad asjakohased korrigeerimised, et saavutada see, et need oleksid makseviivituse määratlusega üldjoontes vastavuses.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing leiab, et eelnevalt makseviivituses olnud nõue on selline, et ühtki makseviivitusele osutavat asjaolu enam ei esine, annab krediidiasutus või investeerimisühing võlgnikule või tehingule reitingu selliselt, nagu ta teeb seda makseviivituses mitteolevate nõuete puhul. Kui hiljem tekib taas vastavus makseviivituse määratlusele, loetakse toimunuks järgmine makseviivituse juht.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel pädev asutus kehtestab lõike 2 punktis d osutatud piirmäära.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. EBA annab välja suunised käesoleva artikli kohaldamiseks. Kõnealused suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 179

Hindamise üldised nõuded

1. Reitinguklasside või kogumitega seotud riskiparameetrite kvantifitseerimisel peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldama järgmisi nõudeid:

▼C2

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiparameetrite sisehinnangud makseviivituse tõenäosuse, makseviivitusest tingitud kahjumäära, ümberhindlusteguri ja oodatava kahju määra kohta peavad põhinema kõigil asjakohastel andmetel, teabel ja meetoditel. Hinnangud saadakse ajaloolise kogemuse ja empiiriliste tõendite alusel ja need ei põhine vaid subjektiivsetel kaalutlustel. Hinnangud peavad olema usutavad ja arusaadavad ning põhinema vastavate riskiparameetrite olulistel teguritel. Mida vähem andmeid krediidiasutusel või investeerimisühingul on, seda konservatiivsemaid hinnanguid peab ta andma;

b) krediidiasutus või investeerimisühing peab suutma oma varasemates kahjukogemustes eristada makseviivituse sagedust, makseviivitusest tingitud kahjumäära, ümberhindlustegurit või oodatava kahju määra hinnangute kasutamisel kahju selliste tegurite lõikes, mida ta peab vastavate riskiparameetrite teguriteks. Krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnangud peavad kajastama pikaajalist kogemust;

c) krediidiasutus või investeerimisühing peab võtma arvesse kõiki muutusi laenuandmise praktikas või sissenõudmise protsessis artikli 180 lõike 1 punktis h ja lõike 2 punktis e, artikli 181 lõike 1 punktis j ja lõikes 2 ning artikli 182 lõigetes 2 ja 3 viidatud vaatlusperioodidel. Krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnangud peavad kajastama tehnoloogia arengu ning uute andmete ja muu teabe mõju, kui need muutuvad kättesaadavaks. Krediidiasutused ja investeerimisühingud vaatavad oma hinnangud läbi uue teabe ilmnemisel, kuid vähemalt kord aastas;

d) hinnangu andmisel alusandmetena kasutatud riskipositsioonid, andmete loomisel kasutatud laenuandmise standardid ja muud asjaomased näitajad peavad olema võrreldavad krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonide ja standarditega. Andmete aluseks olevad majandus- ja turutingimused peavad olema võrreldavad praeguste ja prognoositavate tingimustega. Riskipositsioonide arv valimis ja kvantifitseerimiseks kasutatavate andmete ajavahemik peavad olema piisavad, et krediidiasutus või investeerimisühing oleks veendunud oma hinnangute täpsuses ja usaldusväärsuses;

e) ostetud nõuete puhul peavad hinnangud kajastama kogu ostjast krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadavat asjakohast teavet aluseks olevate nõuete kvaliteedi kohta, sealhulgas andmeid sarnaste kogumite kohta, mida pakuvad müüja, ostjast krediidiasutus või investeerimisühing või välised allikad. Ostjast krediidiasutus või investeerimisühing hindab kõiki müüjalt saadud andmeid, millele ta tugineb;

f) krediidiasutus või investeerimisühing korrigeerib oma hinnangud konservatiivsemaks sõltuvalt eeldatavast hinnangute veavahemikust. Kui meetodeid ja andmeid peetakse vähem veenvaks, on eeldatav veavahemik suurem ja ka konservatiivsus peab suurem olema.

Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riskikaalude arvutamiseks ja oma asutusesisestel eesmärkidel erinevaid hinnanguid, tuleb see dokumenteerida ning see peab olema mõistlik. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud suudavad tõendada oma pädevatele asutustele, et enne 1. jaanuari 2007 kogutud andmeid on asjakohaselt korrigeeritud, et saavutada see, et need oleksid üldjoontes vastavuses artiklis 178 sätestatud makseviivituse määratlusega või kahjuga, võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustele ja investeerimisühingutele teatavat paindlikkust andmete suhtes nõutavate standardite kohaldamisel.

▼C2

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab andmeid, mis on koondatud eri krediidiasutustest või investeerimisühingutest, tuleb tal täita järgmiseid nõudeid:

a) kogumis olevate teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute reitingusüsteemid ja kriteeriumid on sarnased tema enda kasutatavatega;

b) kogum on esinduslik portfelli suhtes, mille jaoks koondatud andmeid kasutatakse;

c) krediidiasutus või investeerimisühing kasutab koondatud andmeid aja jooksul järjepidevalt oma hinnangute jaoks;

d) krediidiasutus või investeerimisühing peab tagama oma reitingusüsteemide terviklikkuse;

e) krediidiasutus või investeerimisühing säilitab organisatsioonisiseselt piisava arusaama oma reitingusüsteemidest, sealhulgas suutlikkuse tulemuslikult jälgida ja auditeerida reitingu andmise protsessi.

Artikkel 180

Makseviivituse tõenäosuse hindamise erinõuded

1. Reitinguklasside või kogumitega seotud riskiparameetrite kvantifitseerimisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul ning selliste omakapitali investeeringute puhul, mille korral krediidiasutus või investeerimisühing kasutab artikli 153 lõikes 3 sätestatud riskiparameetritel põhinevat meetodit, järgmisi makseviivituse tõenäosuse hindamise erinõudeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad makseviivituse tõenäosusi võlgniku reitinguklasside lõikes pikaajalise vaatlusperioodi üheaastaste makseviivituse määrade keskmise alusel. Makseviivituse tõenäosuse hinnangud suure finantsvõimendusega võlgnike puhul või võlgnike puhul, kelle varad on valdavalt kaubeldavad varad, kajastavad alusvara tulemusnäitajaid, võttes aluseks stressiolukorra volatiilsuse perioodid;

b) äriühingute vastu olevate ostetud nõuete puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud hinnata oodatava kahju määra (EL) võlgniku reitinguklassi lõikes pikaajalise vaatlusperioodi üheaastaste realiseerunud kahjumäärade keskmise alusel;

c) kui krediidiasutus või investeerimisühing tugineb äriühingute vastu olevate ostetud nõuete makseviivituse tõenäosuste ja makseviivitusest tingitud kahjumäärade pikaajalise keskmise hinnangu tuletamisel oodatava kahju määra hinnangule ning makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumäära asjakohasele hinnangule, peab kogukahju hindamise protsess vastama üldistele makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise standarditele, mis on sätestatud käesolevas osas, ja tulemus peab vastama artikli 181 lõike 1 punktis a sätestatud makseviivitusest tingitud kahjumäära põhimõttele;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad makseviivituse tõenäosuse hindamise tehnikaid ainult koos toetava analüüsiga. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad arvesse subjektiivsete kaalutluste tähtsust eri tehnikate tulemuste kombineerimisel ning tehnikatest ja teabest tulenevate piirangute tõttu tehtavatel korrigeerimistel;

▼C2

e) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab makseviivituse tõenäosuse hindamisel andmeid sisemiste makseviivituste esinemise kohta, peavad hinnangud kajastama laenude väljastamise standardeid ning mis tahes erinevusi andmete aluseks olnud reitingusüsteemi ja hetkel kasutatava reitingusüsteemi vahel. Kui laenude väljastamise standardid või reitingusüsteemid on muutunud, suurendab krediidiasutus või investeerimisühing makseviivituse tõenäosuse hinnangu konservatiivsust;

f) kui krediidiasutus või investeerimisühing seob oma sisemised reitinguklassid krediidikvaliteeti hindava asutuse või sarnase organisatsiooni kasutatava reitinguskaalaga või kaardistab need kõnealusel skaalal ning seejärel määrab oma reitinguklassidele kõnealuse välise organisatsiooni reitinguklasside puhul esinenud makseviivituse määra, tuginetakse kaardistamisel sisemiste reitingukriteeriumide ja välise organisatsiooni kasutatavate kriteeriumide võrdlusele ning mis tahes ühiste võlgnike sise- ja välisreitingu võrdlusele. Kaardistamise meetodis ja alusandmetes tuleb vältida moonutusi ja vastuolusid. Kvantifitseerimiseks kasutatavate andmete aluseks olevad väliste organisatsioonide kriteeriumid keskenduvad vaid makseviivituse riskile ega kajasta tehingu tunnuseid. Krediidiasutuse või investeerimisühingu analüüs sisaldab kasutatud makseviivituse määratluste võrdlust kooskõlas artiklis 178 esitatud nõuetega. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib kõnealuse kaardistamise põhimõtted;

g) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab makseviivituse prognoosimisel statistilisi mudeleid, on tal lubatud hinnata makseviivituse tõenäosusi kui kõnealusesse reitinguklassi kuuluvate üksikute võlgnike makseviivituse tõenäosuse hinnangute aritmeetilist keskmist. Makseviivituse tõenäosuse mudelite kasutamine krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt sellisel eesmärgil peab vastama artiklis 174 sätestatud standarditele;

h) olenemata sellest, kas krediidiasutus kasutab makseviivituse tõenäosuse hindamisel väliseid, sisemisi või koondatud andmeallikaid või nende kolme kombinatsiooni, peab kasutatava ajaloolise vaatlusperioodi pikkus olema vähemalt ühe allika puhul vähemalt viis aastat. Kui kättesaadav vaatlusperiood on mis tahes allika puhul pikem ja need andmed on asjakohased, kasutatakse pikemat perioodi. Käesolevat punkti kohaldatakse ka riskiparameetritel põhineva meetodi kohaldamisel omakapitali suhtes. Pädevate asutuste loal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole saanud pädevatelt asutustelt artikli 143 kohast luba kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäärade või ümberhindlustegurite sisehinnanguid, kasutada sisereitingute meetodi rakendamisel asjakohaseid kaheaastase perioodi andmeid. Kõnealust perioodi pikendatakse igal aastal ühe aasta võrra kuni asjaomased andmed hõlmavad viieaastast perioodi.

2. Jaenõuete puhul kohaldatakse järgmiseid nõudeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad makseviivituse tõenäosusi võlgniku reitinguklasside või kogumite lõikes pikaajalise vaatlusperioodi üheaastaste makseviivituse määrade keskmise alusel;

b) makseviivituse tõenäosuse hinnangud võib tuletada ka kogukahju hinnangust ja asjakohastest makseviivitusest tingitud kahjumäärade hinnangutest;

▼C2

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad nõuete reitinguklassidesse või kogumitesse jagamiseks kasutatavaid siseandmeid kahju tunnuste hindamisel esmase teabeallikana. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada väliseid andmeid (sealhulgas koondatud andmeid) või statistilisi kvantifitseerimise mudeleid, tingimusel et on olemas mõlemad järgmised tugevad seosed:

i) seos krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt nõuete reitinguklassidesse või kogumitesse jagamisel kohaldatava protsessi ja väliste andmeallikate poolt kasutatud protsessi vahel ning

ii) seos krediidiasutuste või investeerimisühingu sisemise riskiprofiili ja väliste andmete koosseisu vahel;

d) kui krediidiasutus või investeerimisühing tugineb jaenõuete makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära pikaajalise keskmise hinnangu tuletamisel kogukahju hinnangule ja asjakohasele makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangule, peab kogukahju hindamise protsess vastama üldistele makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise standarditele, mis on sätestatud käesolevas osas, ja tulemus peab vastama artikli 181 lõike 1 punktis a sätestatud makseviivitusest tingitud kahjumäära põhimõttele;

e) olenemata sellest, kas krediidiasutus või investeerimisühing kasutab kahjutunnuste hindamisel väliseid, sisemisi või koondatud andmeallikaid või nende kolme kombinatsiooni, peab kasutatava ajaloolise vaatlusperioodi pikkus vähemalt ühe allika puhul olema vähemalt viis aastat. Kui kättesaadav vaatlusperiood on mis tahes allika puhul pikem ja need andmed on asjakohased, kasutatakse pikemat perioodi. Krediidiasutus või investeerimisühing võib ajaloolistele andmetele anda väiksema kaalu juhul, kui hilisemate andmete kasutamine võimaldab kahjumäärasid usaldusväärsemalt prognoosida. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad pädeva asutuse loal kasutada sisereitingute meetodi rakendamisel asjakohaseid kaheaastase perioodi andmeid. Kõnealust perioodi pikendatakse igal aastal ühe aasta võrra kuni asjaomased andmed hõlmavad viieaastast perioodi;

f) krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad kindlaks riskiparameetrite prognoositud muutused krediidiriski positsioonide kehtivusaja jooksul (hooajaline mõju) ja analüüsivad neid.

Ostetud jaenõuete puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada väliseid ja sisemisi võrdlusandmeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad võrdlusalustena kõiki asjakohaseid andmeallikaid.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmist:

a) tingimused, mille alusel pädevad asutused võivad anda lõike 1 punktis h ja lõike 2 punktis e osutatud load;

b) metoodika, mille alusel pädevad asutused hindavad metoodikat, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab makseviivituse tõenäosuse hindamiseks vastavalt artiklile 143.

▼C2

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 181

Makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangute erinõuded

1. Reitinguklasside või kogumitega seotud riskiparameetrite kvantifitseerimisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangute erinõudeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad makseviivitusest tingitud kahjumäärasid tehingupõhiste reitinguklasside või kogumite lõikes tehingupõhiste reitinguklasside või kogumite keskmiste realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäärade alusel, kasutades selleks kõiki andmeallikates täheldatud makseviivituse juhtusid (makseviivituste arvuga kaalutud keskmine);

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad majanduslanguse puhuks sobivaid makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid, kui need on konservatiivsemad kui pikaajalised keskmised hinnangud. Kui reitingusüsteemi realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäärad on reitinguklasside või kogumite lõikes eeldatavalt aja jooksul konstantsed, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeerima riskiparameetrite hinnanguid reitinguklasside või kogumite kaupa, et vähendada majanduslangusest tulenevat mõju omavahenditele;

c) krediidiasutus või investeerimisühing võtab arvesse mis tahes sõltuvuse määra võlgniku ja tagatise või tagatise andja riskide vahel. Märkimisväärse sõltuvuse astmega juhtusid käsitletakse konservatiivselt;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad alusvaraks oleva kohustuse ja tagatise valuutade mittevastavusi makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangus konservatiivselt;

e) kui makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes võetakse arvesse tagatise olemasolu, ei põhine need hinnangud ainult tagatise hinnangulisel turuväärtusel. Makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes tuleb arvestada mõjuga, mis tuleneb krediidiasutuste ja investeerimisühingute võimalikust suutmatusest saavutada kiiresti kontroll tagatise üle ja see realiseerida;

f) kui makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes võetakse arvesse tagatise olemasolu, kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 4. peatüki 3. jaos sätestatuga üldiselt vastavuses olevad sisemised nõuded tagatiste haldamisele, õiguskindlusele ja riskijuhtimisele;

g) kui krediidiasutus või investeerimisühing võtab tagatist arvesse vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtuse määramisel vastavalt 6. peatüki 5. või 6. jaole, ei võta ta makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes arvesse summasid, mida loodetakse saada tagasi asjaomase tagatise arvel;

▼C2

h) juba makseviivituses olevate riskipositsioonide puhul kasutab krediidiasutus või investeerimisühing iga riskipositsiooni oodatava kahju määra täpseimate hinnangute summat, võttes arvesse antud ajahetke majanduskeskkonna tingimusi ja riskipositsiooni staatust ning maksevõime taastamise perioodi ajal, st makseviivituse kuupäeva ja riskipositsiooni lõpliku likvideerimise vahelisel ajal, tekkida võivatest täiendavatest ootamatutest kahjudest tingitud kahjumäära suurenemise hinnangut;

i) kui viivises olevad maksmata teenustasud on kapitaliseeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu kasumiaruandes, lisatakse need krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsiooni ja kahju arvestusele;

j) äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul põhinevad makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud vähemalt ühe andmeallika puhul vähemalt viie aasta andmetel, kusjuures perioodi pikendatakse pärast rakendamist igal aastal ühe aasta võrra, kuni saavutatakse vähemalt seitsme aasta pikkune periood. Kui kättesaadav vaatlusperiood on mis tahes allika puhul pikem ja need andmed on asjakohased, kasutatakse pikemat perioodi.

2. Jaenõuete puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud teha järgmist:

a) tuletada makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud realiseerunud kahjudest ja asjakohastest makseviivituste tõenäosuse hinnangutest;

b) kajastada tuleviku krediidilimiidi kasutust kas oma ümberhindlustegurites või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes;

c) ostetud jaenõuete puhul kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäärade hindamiseks väliseid ja sisemisi võrdlusandmeid.

Jaenõuete korral põhinevad makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud vähemalt viie aasta andmetel. Krediidiasutus või investeerimisühing võib ajaloolistele andmetele anda väiksema kaalu juhul, kui hilisemate andmete kasutamine võimaldab kahjumäärasid usaldusväärsemalt prognoosida. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad pädeva asutuse loal kasutada sisereitingute meetodi rakendamisel asjakohaseid kaheaastase perioodi andmeid. Kõnealust perioodi pikendatakse igal aastal ühe aasta võrra kuni asjaomased andmed hõlmavad viieaastast perioodi.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmist:

a) lõikes 1 osutatud majanduslanguse iseloom, tõsidus ja kestus;

b) tingimused, mille alusel pädev asutus võib lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul vastavalt lõikele 2 kasutada asjakohaseid kaheaastase perioodi andmeid, kui krediidiasutus või investeerimisühing rakendab sisereitingute meetodit.

▼C2

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 182

Ümberhindlustegurite sisehinnangute erinõuded

1. Reitinguklasside või kogumitega seotud riskiparameetrite kvantifitseerimisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi ümberhindlustegurite sisehinnangute erinõudeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad ümberhindlustegureid tehingupõhiste reitinguklasside või kogumite lõikes tehingupõhiste reitinguklasside või kogumite keskmiste realiseerunud ümberhindlustegurite alusel, kasutades selleks makseviivituste arvuga kaalutud keskmist, mis leitakse andmeallikates täheldatud kõikide makseviivituse juhtude põhjal;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad majanduslanguse puhuks sobivaid ümberhindlustegurite hinnanguid, kui need on konservatiivsemad kui pikaajalised keskmised hinnangud. Kui reitingusüsteemi realiseerunud ümberhindlustegurid on reitinguklasside või kogumite lõikes eeldatavalt aja jooksul konstantsed, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeerima riskiparameetrite hinnanguid reitinguklasside või kogumite kaupa, et vähendada majanduslangusest tulenevat mõju omavahenditele;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute ümberhindlustegurite hinnangud peavad kajastama võlgniku täiendavat krediidilimiidi kasutamise võimalikkust enne ja pärast makseviivituse tekkimist. Ümberhindlusteguri hinnang peab olema konservatiivsem, kui on põhjust eeldada tugevamat positiivset korrelatsiooni makseviivituste sageduse ja ümberhindlusteguri suuruse vahel;

d) ümberhindlustegurite hindamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse oma konkreetseid põhimõtteid ja strateegiaid, mis on võetud vastu seoses kontode jälgimise ja maksete töötlemisega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad samuti võtma arvesse oma suutlikkust ja tahet hoida ära edaspidist krediidilimiidi kasutamist olukordades, mis on lähedased makseviivitusele, näiteks lepingute rikkumised ja muud tehnilise makseviivituse juhud;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kehtestatud piisavad süsteemid ja protseduurid selleks, et jälgida tehingusummasid, krediidiliinide kasutatud osa ja kogu krediidilimiidi suhet ning kasutatud osa muutusi võlgnike ja reitinguklasside lõikes. Krediidiasutus või investeerimisühing peab suutma jälgida igapäevaselt laenujääke;

▼C2

f) kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riskiga kaalutud vara arvutamiseks ja asutusesisestel eesmärkidel erinevaid ümberhindlustegurite hinnanguid, tuleb see dokumenteerida ja see peab olema mõistlik.

2. Äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete puhul põhinevad ümberhindlustegurite hinnangud vähemalt ühe andmeallika puhul vähemalt viie aasta andmetel, kusjuures perioodi pikendatakse pärast rakendamist igal aastal ühe aasta võrra, kuni saavutatakse vähemalt seitsme aasta pikkune periood. Kui kättesaadav vaatlusperiood on mis tahes allika puhul pikem ja need andmed on asjakohased, kasutatakse pikemat perioodi.

3. Jaenõuete puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastada tuleviku krediidikasutust kas ümberhindlustegurites või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes.

Jaenõuete puhul põhinevad ümberhindlustegurite hinnangud vähemalt viie aasta andmetel. Erandina lõike 1 punktist a võib krediidiasutus või investeerimisühing anda ajaloolistele andmetele väiksema kaalu juhul, kui hilisemad andmed võimaldavad tuleviku krediidikasutust usaldusväärsemalt prognoosida. Pädevate asutuse loal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada sisereitingute meetodi rakendamisel asjakohaseid kaheaastase perioodi andmeid. Kõnealust perioodi pikendatakse igal aastal ühe aasta võrra kuni asjaomased andmed hõlmavad viieaastast perioodi.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmist:

a) lõikes 1 osutatud majanduslanguse iseloom, tõsidus ja kestus;

b) tingimused, mille alusel pädev asutus võib lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul kasutada asjakohaseid andmeid, mis hõlmavad kaheaastast ajavahemikku ajal, mil krediidiasutus või investeerimisühing rakendab sisereitingute meetodit esimest korda.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14.

Artikkel 183

Nõuded hindamaks garantiide ja krediidituletisinstrumentide mõju äriühingute, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevatele nõuetele, kui kasutatakse makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, ning jaenõuetele

1. Seoses aktsepteeritavate garantiiandjate ja garantiidega kohaldatakse järgmisi nõudeid:

▼C2

a) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selgelt määratletud kriteeriumid selle kohta, millist liiki garantiiandjate antud garantiid nad võtavad arvesse riskiga kaalutud vara arvutamisel;

b) tunnustatud garantiiandjate suhtes kohaldatakse samu eeskirju, mis on sätestatud võlgnike suhtes artiklites 171, 172 ja 173;

c) garantii olemasolu on kirjalikult tõendatud, see ei ole garantii andja poolt tühistatav, see on jõus kuni kohustuse täieliku täitmiseni (garantii summa ja tähtaja ulatuses) ja on garantii andja vastu õiguslikult täitmisele pööratav selles jurisdiktsioonis, kus garantii andjal on varasid arestimiseks ja kohtuotsuse täitmiseks. Tingimuslikke garantiisid, millega kaasnevad tingimused, mille kohaselt garantii andja võib kohustuse täitmisest loobuda, võib aktsepteerida pädevate asutuste loal. Garantii andja liigi määramise kriteeriumides võetakse piisavalt arvesse riski maandamise mõju mis tahes võimalikku vähenemist.

2. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud kriteeriumid reitinguklasside, kogumite või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimiseks ning jaenõuete ja aktsepteeritavate ostetud nõuete puhul nõuete reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise kord, et kajastada garantiide mõju riskiga kaalutud vara arvutamisel. Need kriteeriumid peavad vastama artiklites 171, 172 ja 173 sätestatud nõuetele.

Kriteeriumid peavad olema usutavad ja arusaadavad. Nendega hinnatakse garantii andja võimet ja tahet täita garantiist tulenevaid kohustusi, garantii andja tehtavate maksete tõenäolist ajastust, ning seda, mil määral on garantii andja suutlikkus täita garantiiga seotud kohustusi korrelatsioonis võlgniku tagasimakse suutlikkusega ja millises ulatuses jääb võlgniku suhtes alles jääkrisk.

3. Käesolevas artiklis garantiidele sätestatud nõudeid kohaldatakse ka ühe alusvaraga krediidituletisinstrumentide suhtes. Juhul kui esineb mittevastavus krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi ja krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi või krediidisündmuse toimumise kindlakstegemiseks kasutava võlainstrumendi vahel, kohaldatakse artikli 216 lõikes 2 sätestatud nõudeid. Jaenõuete ja aktsepteeritavate ostetud nõuete puhul kohaldatakse nõuete reitinguklassidesse või kogumitesse jagamisel käesolevat lõiget.

Kriteeriumidega käsitletakse krediidituletisinstrumentidest tulenevate väljamaksete struktuuri ja hinnatakse konservatiivselt selle mõju sissenõudmiste tasemele ja ajastusele. Krediidiasutus või investeerimisühing võtab arvesse, millises ulatuses jäävad alles muud liiki jääkriskid.

4. Lõigetes 1–3 sätestatud nõudeid ei kohaldata krediidiasutuste ja investeerimisühingute, keskvalitsuste ja keskpankade ning artikli 201 lõike 1 punktis g sätestatud nõuetele vastavate äriühingute antud garantiide suhtes, kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud loa kohaldada selliste üksuste vastu olevate nõuete suhtes standardmeetodit vastavalt artiklitele 148 ja 150. Kõnealusel juhul kohaldatakse 4. peatükis sätestatud nõudeid.

▼C2

5. Jaegarantiide puhul kohaldatakse lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõudeid ka riskipositsioonide reitinguklassidesse või kogumitesse jagamise ja makseviivituse tõenäosuse hindamise korral.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel pädevad asutused võivad lubada arvesse võtta tingimuslikke garantiisid.

EBA need osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 184

Tingimused ostetud nõuete puhul

1. Ostetud nõuete reitinguklasside või kogumitega seotud riskiparameetrite kvantifitseerimisel tagavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, et lõigetes 2–6 sätestatud tingimused on täidetud.

2. Tehingu struktuuriga peab olema tagatud see, et kõikide prognoositavate asjaolude korral on krediidiasutusel või investeerimisühingul tegelik omandiõigus ja kontroll kõigi nõuetest saadavate laekumiste üle. Kui võlgnik teostab makseid otse nõuete müüjale või maksete vahendajale, peab krediidiasutus või investeerimisühing korrapäraselt kontrollima, et maksed tehakse täies ulatuses ja lepinguliste tingimuste alusel. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on protseduurid selle tagamiseks, et omandiõigus nõuete ja laekumiste suhtes on kaitstud pankrotist tulenevate viivituste või juriidiliste vaidluste eest, mis võiksid oluliselt edasi lükata laenuandja võimalusi realiseerida või üle anda nõudeid või takistada tal säilitada kontrolli laekumiste üle.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing jälgib nii ostetud nõuete kvaliteeti kui ka nõuete müüja ja maksete vahendaja finantsseisundit. Kohaldatakse järgmist:

a) krediidiasutus või investeerimisühing hindab ostetud nõuete kvaliteedi ja nii nõuete müüja kui ka maksete vahendaja finantsseisundi vahelist korrelatsiooni ning kehtestab sisemised põhimõtted ja protseduurid, mis tagavad piisava kaitse mis tahes eriolukordade vastu, sealhulgas määrab sisemise riskireitingu igale nõuete müüjale ja maksete vahendajale;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selged ja tulemuslikud põhimõtted ja protseduurid nõuete müüjate ja maksete vahendajate aktsepteeritavuse kindlaksmääramiseks. Krediidiasutus või investeerimisühing või tema esindaja peab korrapäraselt kontrollima nõuete müüjate ja maksete vahendajate tegevust, et teha kindlaks nõuete müüjate ja maksete vahendajate esitatud aruannete õigsus, avastada pettusi või tegevuse nõrkusi ning kontrollida nõuete müüja krediidieeskirjade kvaliteeti ja maksete vahendaja sissenõudmiseeskirju ja -menetlusi. Selliste läbivaatuste tulemused tuleb dokumenteerida;

▼C2

c) krediidiasutus või investeerimisühing hindab ostetud nõuete kogumite iseloomulikke tunnuseid, sealhulgas ülelaekumisi, müüja maksevõlgnevuste ajalugu, ebatõenäoliselt laekuvaid nõudeid ja ebatõenäoliselt laekuvate nõuete allahindlusi, nõuete maksetingimusi ja võimalikke vastunõudeid;

d) krediidiasutusel või investeerimisühingul on tulemuslikud põhimõtted ja protseduurid ühe võlgniku suhtes riskide kontsentreerumise jälgimiseks koondalusel nii ostetud nõuete kogumite siseselt kui nende lõikes;

e) krediidiasutus või investeerimisühing tagab, et ta saab maksete vahendajalt õigeaegselt ja piisavalt üksikasjalikke aruandeid nõuete aegumiste ja lahjenduste kohta, et tagada vastavus krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritavuse kriteeriumidega ja ostetud nõudeid käsitleva ettemaksete korraga ning tagada tõhusad meetmed nõuete müüja müügi- ja lahjendustingimuste jälgimiseks ja kinnitamiseks.

4. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on süsteemid ja protseduurid nõuete müüja finantsseisundi ja ostetud nõuete kvaliteedi halvenemise kindlakstegemiseks varases staadiumis ning tekkivate probleemide ennetavaks käsitlemiseks. Eelkõige peavad krediidiasutusel või investeerimisühingul olema selged ja tulemuslikud põhimõtted, protseduurid ja infosüsteemid lepingu rikkumiste jälgimiseks ning selged ja tulemuslikud põhimõtted ja protseduurid õiguslike meetmete võtmiseks ja probleemsete ostetud nõuetega tegelemiseks.

5. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on selged ja tulemuslikud põhimõtted ja protseduurid, mis reguleerivad ostetud nõuete, krediidi andmise ja laekumiste kontrollimist. Eelkõige nähakse kirjalike sisemiste põhimõtetega ette kõik nõuete ostmise programmi olulised elemendid, sealhulgas ettemaksete määrad, aktsepteeritavad tagatised, vajalikud dokumendid, kontsentratsiooni piirmäärad ja laekumiste käsitlemise viis. Nendes elementides võetakse asjakohaselt arvesse kõiki asjaomaseid ja olulisi tegureid, sealhulgas nõuete müüja ja maksete vahendaja finantsseisundit, riskide kontsentreerumist ning ostetud nõuete kvaliteedi ja nõuete müüja kliendibaasi suundumusi, ning sisemiste süsteemidega tagatakse, et raha makstakse välja ainult konkreetse toetava tagatise ja dokumentide olemasolu korral.

6. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on tulemuslik sisemine kord kõikide sise-eeskirjade ja protseduuride järgimise hindamiseks. Kõnealune kord hõlmab krediidiasutuse või investeerimisühingu nõuete ostmise programmi kõigi kriitiliste etappide korrapäraseid auditeid, ülesannete lahususe kontrollimist esiteks nõuete müüja ja maksete vahendaja hindamise ning võlgniku hindamise vahel ning teiseks nõuete müüja ja maksete vahendaja hindamise ning nõuete müüja ja maksete vahendaja kohapealse auditi vahel, ning *back office*'i tegevuste hindamist, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse kvalifikatsioonile, kogemustele, personali piisavusele ja toetavatele automatiseerimise süsteemidele.

▼C2

3. alajagu

Sisehinnangute valideerimine

Artikkel 185

Sisehinnangute valideerimine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad oma sisehinnangute valideerimisel järgmiseid nõudeid:

a) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud stabiilsed süsteemid reitingusüsteemide, protsesside ja kõikide asjaomaste riskiparameetrite hindamise täpsuse ja järjepidevuse valideerimiseks. Sisemine valideerimise protsess peab võimaldama krediidiasutusel või investeerimisühingul hinnata sisereitingu ja riskide hindamise süsteemide toimimist järjepidevalt ja otstarbekalt;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud võrdlevad korrapäraselt realiseerunud makseviivituse määrasid igas reitinguklassis makseviivituse tõenäosuse hinnangutega ning kui realiseerunud makseviivituse määrad jäävad konkreetse reitinguklassi puhul väljapoole eeldatavat vahemikku, analüüsivad krediidiasutused ja investeerimisühingud üksikasjalikult sellise kõrvalekalde põhjuseid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad makseviivitusest tingitud kahjumäärade ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, teostavad kõnealuste hinnangute kohta sarnaseid analüüse. Sellistes võrdlustes kasutatakse ajaloolisi andmeid, mis katavad võimalikult pika perioodi. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib sellistes võrdlustes kasutatud meetodid ja andmed. Kõnealuseid analüüse ja dokumentatsiooni ajakohastatakse vähemalt kord aastas;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad ka muid kvantitatiivseid valideerimismeetodeid ja võrdlusi asjaomaste väliste andmeallikatega. Analüüsi aluseks on andmed, mis on portfelli suhtes asjakohased, mida ajakohastatakse korrapäraselt ja mis katavad asjakohase vaatlusperioodi. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisemised hinnangud oma reitingusüsteemide toimimise kohta peavad põhinema võimalikult pikal perioodil;

d) kvantitatiivseks valideerimiseks kasutatavad meetodid ja andmed on aja jooksul järjepidevad. Hindamise ja valideerimise meetodite ja andmete muutused (nii andmeallikates kui ka kaetud perioodides) dokumenteeritakse;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on usaldusväärsed sisemised standardid olukordade jaoks, kus realiseerunud makseviivituste tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäärade, ümberhindlustegurite ja oodatava kahju määra kasutamisel kogukahju kõrvalekalded prognoosidest osutuvad piisavalt märkimisväärseks, et muuta hinnangute usaldusväärsus kaheldavaks. Nendes standardites võetakse arvesse majandustsükleid ja sarnaseid süsteemseid varieeruvusi makseviivituse juhtude andmetes. Kui realiseerunud väärtused ületavad järjepidevalt oodatavaid väärtusi, korrigeerivad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma hinnanguid kõrgemaks, et kajastada makseviivituse ja kahju andmeid.

▼C2

4. alajagu

Sisemudelitel põhineva meetodi korral omakapitali investeeringutele esitatavad nõuded

Artikkel 186

Omavahendite nõue ja riski kvantifitseerimine

Omavahendite nõuete arvutamisel järgivad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi standardeid:

a) potentsiaalse kahju hinnang on realistlik negatiivsete turuliikumiste suhtes, mis on olulised krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetsete osaluste pikaajalise riskiprofiili seisukohalt. Tulude tõenäosusjaotust kirjeldavad andmed peavad kajastama pikimat valimiperioodi, mille kohta on andmed kättesaadavad, ja kirjeldama otstarbekalt krediidiasutuse või investeerimisühingu vastava omakapitali investeeringu riskiprofiili. Kasutatavad andmed peavad olema piisavad sellise konservatiivse, statistiliselt usaldusväärse ja realistliku kahjuhinnangu saamiseks, mis ei põhine vaid subjektiivsetel või hinnangulistel kaalutlustel. Kasutatav šokistsenaarium peab andma konservatiivse hinnangu asjaomase pikaajalise turu- või majandustsükli jooksul tekkida võivate võimalike kahjude kohta. Krediidiasutus või investeerimisühing kombineerib olemasolevate andmete empiirilise analüüsi korrigeerimistega, mis põhinevad mitmetel erinevatel teguritel, et saada piisavalt realistlikud ja konservatiivsed mudeli väljundid. Riskiväärtuse (VaR) mudelite koostamisel, millega prognoositakse potentsiaalseid kvartaalseid kahjusid, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada kvartaalseid andmeid või arvutada lühema perioodi andmed ümber kvartaalsete andmete ekvivalentideks, kasutades analüütiliselt sobilikku meetodit, mida toetavad empiirilised tõendid ning põhjalikud ja dokumenteeritud kaalutlused ja analüüs. Sellist meetodit kohaldatakse aja jooksul konservatiivselt ja järjepidevalt. Kui asjakohaseid andmeid on vähe, suurendab krediidiasutus või investeerimisühing asjakohaselt prognoosi konservatiivsust;

b) kasutatavates mudelites võetakse piisavalt arvesse kõiki omakapitali investeeringute tulususega seotud olulisi riske, sealhulgas nii krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali investeeringute portfelli üldist tururiski kui ka spetsiifilist riskipositsiooni. Sisemudelites peab piisavalt selgitama ajaloolist hinnakõikumist, mudelites peab arvesse võtma potentsiaalsete riskide kontsentreerumiste ulatust ja koosseisu muutusi ning need peavad olema ka negatiivse turukeskkonna korral usaldusväärsed. Hinnangute andmisel alusandmetena kasutatavad riskipositsioonid peavad olema sarnased või vähemalt võrreldavad krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali investeeringutest tulenevate riskipositsioonidega;

c) sisemudel on asjakohane krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali investeeringute portfelli riskiprofiili ja keerukuse astme suhtes. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on olulisi osalusi, mille väärtuse muutumine on tugevalt mittelineaarse iseloomuga, töötatakse sisemudelid välja selliselt, et neis võetakse asjakohaselt arvesse selliste instrumentidega seonduvaid riske;

d) üksikute positsioonide liigitamine asendajate, turuindeksite ja riskitegurite lõikes on usaldusväärne, arusaadav ja sisuliselt asjakohane;

▼C2

e) krediidiasutused ja investeerimisühingud tõendavad empiiriliste analüüsidega riskitegurite asjakohasust, sealhulgas nende võimet võtta arvesse nii üldriski kui ka spetsiifilist riski;

f) omakapitali investeeringute tulususe volatiilsuse hinnangud sisaldavad asjakohaseid ja kättesaadavaid andmeid, teavet ja meetodeid. Kasutatakse sõltumatu isiku poolt läbi vaadatud sisemisi andmeid või andmeid välistest allikatest, sealhulgas koondatud andmeid;

g) kehtestatud on range ja põhjalik stressitestimise programm.

Artikkel 187

Riskijuhtimisprotsess ja kontroll

Seoses omavahendite nõuete jaoks koostatavate ja kasutatavate sisemudelitega kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud põhimõtted, protseduurid ja kontrollid, et tagada mudeli ja modelleerimisprotsessi terviklikkus. Kõnealuste põhimõtete, protseduuride ja kontrollide hulka kuuluvad järgmised:

a) sisemudeli täielik integreerimine krediidiasutuse või investeerimisühingu üldisesse juhtimisteabesüsteemi ja kauplemisportfelli mittekuuluvate omakapitali investeeringute portfelli juhtimisse. Sisemudelid integreeritakse täielikult krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimise infrastruktuuri, kui neid kasutatakse eelkõige: omakapitali investeeringute portfelli tootluse, sealhulgas riskiga korrigeeritud tootluse mõõtmiseks ja hindamiseks; majandusliku kapitali allokeerimiseks omakapitali investeeringute jaoks ning üldise kapitali adekvaatsuse ja investeeringute juhtimise protsessi hindamiseks;

b) kehtestatud juhtimissüsteemid, protseduurid ja kontrollifunktsioonid sisemise modelleerimisprotsessi kõikide elementide korrapärase ja sõltumatu läbivaatamise tagamiseks, sealhulgas mudeli läbivaatamiste kinnitamiseks, mudeli sisendite kontrollimiseks ja mudeli tulemuste läbivaatamiseks, näiteks riski arvutamise vahetuks kontrollimiseks. Selliste läbivaatamiste käigus hinnatakse mudeli sisendite ja tulemuste täpsust, täielikkust ja asjakohasust ning tähelepanu pööratakse nii mudeli teadaolevatest puudustest tingitud võimalike vigade tuvastamisele ja piiramisele kui ka mudeli seniteadmata puuduste kindlakstegemisele. Selliseid läbivaatamisi võib teostada krediidiasutuse või investeerimisühingu sisene sõltumatu üksus või sõltumatu organisatsioonivälise kolmas isik;

c) asjakohased süsteemid ja protseduurid omakapitali investeeringute limiitide ja riskipositsioonide jälgimiseks;

d) mudeli väljatöötamise ja rakendamise eest vastutavad üksused on oma tegevuses sõltumatud sellistest üksustest, kes vastutavad konkreetsete investeeringute juhtimise eest;

e) modelleerimisprotsessi mis tahes osa eest vastutavad isikud on piisava erialase ettevalmistusega. Juhtkond määrab modelleerimise funktsiooni täitmiseks piisavate oskustega ja pädevusega personali.

▼C2

Artikkel 188

Valideerimine ja dokumentatsioon

Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud usaldusväärsed süsteemid sisemudelite ja modelleerimisprotsesside täpsuse ja järjepidevuse valideerimiseks. Sisemudelite ja modelleerimisprotsessi ja valideerimise kõik olulised elemendid dokumenteeritakse.

Krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisemudelite ja modelleerimisprotsesside valideerimise ja dokumentatsiooni suhtes kohaldatakse järgmiseid nõudeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad sisemisi valideerimisprotsesse sisemudelite ja protsesside toimimise järjepidevaks ja otstarbekaks hindamiseks;

b) kvantitatiivseks valideerimiseks kasutatavad meetodid ja andmed on aja jooksul järjepidevad. Hindamise ja valideerimise meetodite muutused ning muutused andmeallikates ja kaetud perioodides dokumenteeritakse;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võrdlevad korrapäraselt omakapitali investeeringute tegelikku tulusust, mis arvutatakse realiseeritud ja realiseerimata kasumi ja kahjumi põhjal, modelleeritud hinnangutega. Sellistes võrdlustes kasutatakse ajaloolisi andmeid, mis katavad võimalikult pika perioodi. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib sellistes võrdlustes kasutatud meetodid ja andmed. Kõnealuseid analüüse ja dokumentatsiooni ajakohastatakse vähemalt kord aastas;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad ka muid kvantitatiivseid valideerimismeetodeid ja võrdlusi väliste andmeallikatega. Analüüsi aluseks on andmed, mis on portfelli suhtes asjakohased, mida ajakohastatakse korrapäraselt ja mis katavad asjakohase vaatlusperioodi. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisemised hinnangud sisemudelite toimimise kohta põhinevad võimalikult pikal perioodil;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on usaldusväärsed sisestandardid käsitlemaks olukordi, kus omakapitali investeeringute tegeliku tulususe võrdlus mudeli abil saadud hinnangutega seab kahtluse alla hinnangute või selliste mudelite usaldusväärsuse. Nendes standardites arvestatakse majandustsükleid ja sarnaseid süsteemseid varieeruvusi omakapitali investeeringute tulususes. Kõik mudeli läbivaatamise järel sisemudelitesse tehtud korrigeerimised dokumenteeritakse ja need peavad vastama krediidiasutuse või investeerimisühingu mudelite läbivaatamise standarditele;

f) sisemudel ja modelleerimisprotsess, sealhulgas modelleerimises osalevate isikute ülesanded ning mudeli kinnitamise ja läbivaatamise protsess dokumenteeritakse.

▼C2

5. alajagu

Äriühingusisene üldjuhtimine ja järelevalve

Artikkel 189

Äriühingu üldjuhtimine

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgan või selle määratud komisjon ja kõrgem juhtkond kinnitavad reitingute ja hinnangute andmise protsessi kõik olulised aspektid. Kõnealustel osapooltel peavad olema üldised teadmised krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteemidest ja üksikasjalik ülevaade sellega seotud juhtimisaruannetest.

2. Kõrgema juhtkonna suhtes kohaldatakse järgmiseid nõudeid:

a) ta teavitab juhtorganit või selle määratud komisjoni kehtestatud põhimõtetes tehtud olulistest muudatustest või nende suhtes tehtud eranditest, mis mõjutavad oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteemide toimimist;

b) ta mõistab hästi reitingusüsteemide ülesehitust ja toimimist;

c) ta tagab jooksvalt reitingusüsteemide nõuetekohase toimimise.

Krediidiriski kontrolli üksused teavitavad kõrgemat juhtkonda korrapäraselt reitingu andmise protsessi toimimisest, täiustamist vajavatest valdkondadest ja tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks võetud meetmetest.

3. Krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski profiili sisereitingutel põhinev analüüs moodustab olulise osa kõnealustele osapooltele esitatavatest juhtimisaruannetest. Aruandlus hõlmab vähemalt riskiprofiili reitinguklasside kaupa, reitingute muutumist reitinguklasside lõikes ja asjaomaste parameetrite hinnangut reitinguklasside lõikes; samuti hõlmab see realiseerunud makseviivituse määrade ja selles ulatuses, milles kasutatakse sisehinnanguid, ka makseviivitusest tingitud realiseerunud kahjumäärade ja realiseerunud ümberhindlustegurite võrdlust ootuste ja stressitesti tulemustega. Aruannete sagedus sõltub teabe olulisusest ja liigist ning aruannete vastuvõtja tasemest.

Artikkel 190

Krediidiriski kontroll

1. Krediidiriski kontrolli üksus on sõltumatu neist personali- ja juhtimisfunktsioonidest, kes vastutavad riskipositsioonide algatamise või pikendamise eest, ja annab aru vahetult kõrgemale juhtkonnale. Üksus vastutab reitingusüsteemide väljatöötamise või valiku, rakendamise, järelevalve ja toimimise eest. Ta esitab ja analüüsib korrapäraselt reitingusüsteemide väljundite aruandeid.

▼C2

2. Krediidiriski kontrolli üksuse või üksuste vastutusalad hõlmavad järgmist:

a) reitinguklasside ja kogumite testimine ja jälgimine;

b) koondaruannete koostamine ja analüüsimine krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteemide alusel;

c) rakendusmenetlused selle kontrollimiseks, et reitinguklassi ja kogumi määratlusi kohaldatakse kõigis osakondades ja geograafilistes piirkondades järjepidevalt;

d) reitingu andmise protsessi muutuste, sealhulgas muutuste põhjuste läbivaatamine ja dokumenteerimine;

e) reitingukriteeriumide läbivaatamine nende riski prognoosivõime hindamiseks. Reitingu andmise protsessi, kriteeriumide või üksikute reitinguparameetrite muudatused dokumenteeritakse ja säilitatakse;

f) aktiivne osalemine reitingu andmise protsessis kasutatavate mudelite väljatöötamisel või valikul, nende rakendamisel ja valideerimisel;

g) reitingu andmise protsessis kasutatavate mudelite järelevalve ja kontrollimine;

h) reitingu andmise protsessis kasutatavate mudelite pidev läbivaatamine ja neis muudatuste tegemine.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad koondatud andmeid vastavalt artikli 179 lõikele 2, võivad lasta täita allhanke korras järgmised ülesanded:

a) reitinguklasside ja kogumite testimise ja jälgimise seisukohast vajaliku teabe koostamine;

b) koondaruannete koostamine krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteemide poolt;

c) vajaliku teabe ettevalmistamine reitingukriteeriumide läbivaatamise jaoks, et hinnata nende riski prognoosivõimet;

d) reitingute andmise protsessis, kriteeriumides või üksikutes reitinguparameetrites tehtud muudatuste dokumenteerimine;

e) vajaliku teabe ettevalmistamine reitingu andmise protsessis kasutatavate mudelite pidevaks läbivaatamiseks ja neis muudatuste tegemiseks.

4. Lõiget 3 kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad tagama, et pädevatel asutustel on juurdepääs kogu kolmandatelt isikutelt saadud asjakohasele teabele, mis on vajalik nõuete järgimise kontrollimiseks, ja et pädevad asutused võivad teostada kohapealseid kontrolle samas ulatuses kui krediidiasutuses või investeerimisühingus.

▼C2

Artikkel 191

Siseaudit

Siseauditi üksus või muu samaväärne sõltumatu auditeerimisüksus kontrollib vähemalt kord aastas krediidiasutuse või investeerimisühingu reitingusüsteeme ja nende toimimist, sealhulgas krediidifunktsiooni toimimist ning makseviivituse tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäärade, oodatava kahju määrade ja ümberhindlustegurite hinnanguid. Kontrolli käigus hinnatakse muu hulgas vastavust kõikidele kohaldatavatele nõuetele.

4. PEATÜKK

Krediidiriski maandamine

1. jagu

Mõisted ja üldnõuded

Artikkel 192

Mõisted

Käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing" – krediidiasutus või investeerimisühing, kes omab asjaomast riskipositsiooni;

2) „tagatud laenuandmistehing" – mis tahes tehing, millest tuleneb tagatisega kaetud riskipositsioon, mis ei sisalda sätet, millega antakse krediidiasutusele või investeerimisühingule õigus saada võimendustagatist vähemalt kord päevast;

3) „kapitaliturupõhine tehing" – mis tahes tehing, millest tuleneb tagatisega kaetud riskipositsioon ja mis sisaldab sätet, millega antakse krediidiasutusele või investeerimisühingule õigus saada võimendustagatist vähemalt kord päevas;

4) „alusvaraks olev ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja" – ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja, mille aktsiatesse või osakutesse on teine ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerinud.

Artikkel 193

Krediidiriski maandamise tehnikate mõju arvessevõtmise põhimõtted

1. Ühegi riskipositsiooniga, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab krediidiriski maandamist, ei tohi kaasneda suuremat riskiga kaalutud vara või oodatavat kahju kui sellega identse riskipositsiooniga, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing ei kohaldata krediidiriski maandamist.

2. Kui riskiga kaalutud varas on vajaduse korral juba võetud arvesse kas 2. või 3. peatüki kohast krediidiriski kaitset, ei võta krediidiasutused ja investeerimisühingud seda krediidiriski kaitset arvesse käesoleva peatüki kohastes arvutustes.

3. Kui 2. ja 3. jaos sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud modifitseerida standardmeetodi alusel riskiga kaalutud vara arvutamist ning sisereitingute meetodi alusel riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamist vastavalt 4., 5. ja 6. jaole.

▼C2

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad tagatisena sularaha, väärtpabereid või kaupu, mis on ostetud, laenuks võetud või saadud repotehingu alusel või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingu alusel.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing, kes arvutab riskiga kaalutud vara standardmeetodi alusel, kasutab sama riskipositsiooni jaoks mitmes eri vormis krediidiriski maandamist, teeb ta mõlemat järgmist:

a) jagab riskipositsiooni osadeks, nii et iga osa katab üht liiki krediidiriski maandamise vahendi;

b) arvutab riskiga kaalutud vara iga punktis a saadud osa puhul eraldi vastavalt 2. peatüki ja käesoleva peatüki sätetele.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing, kes arvutab riskiga kaalutud vara standardmeetodi alusel, katab ühe riskipositsiooni ühe krediidiriski kaitse andja pakutud krediidiriski kaitsega ning sellel krediidiriski kaitsel on erinevad lõpptähtajad, teeb ta mõlemat järgmist:

a) jagab riskipositsiooni osadeks, nii et iga osa katab üks krediidiriski maandamise vahend;

b) arvutab riskiga kaalutud vara iga punktis a saadud osa puhul eraldi vastavalt 2. peatüki ja käesoleva peatüki sätetele.

Artikkel 194

Krediidiriski maandamise tehnikate aktsepteeritavust reguleerivad põhimõtted

1. Krediidiriski kaitse tagamiseks kasutatav tehnika ning laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu võetavad meetmed ja rakendatavad põhimõtted ja protseduurid peavad andma tulemuseks sellise krediidiriski kaitse korra, mis on õiguslikult pädev ja rakendatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides.

Laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing esitab pädeva asutuse nõudmisel kõige viimase versiooni sõltumatust, kirjalikust ja põhjendatud juriidilisest arvamusest või arvamustest, mida ta kasutas, et teha kindlaks, kas tema krediidiriski kaitse kord või korrad vastavad esimeses lõigus sätestatud tingimusele.

2. Laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing võtab kõik asjakohased meetmed, et tagada krediidiriski kaitse korra tulemuslikkus ja juhtida kaasnevaid riske.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad otsest krediidiriski kaitset võtta krediidiriski maandamise mõju arvutamisel arvesse ainult juhul, kui krediidiriski kaitse tehingu objektiks olevad varad vastavad mõlemale järgmistele tingimustele:

▼C2

a) need kuuluvad aktsepteeritud varade loetellu, mis on sätestatud artiklites 197 kuni 200, vastavalt kohaldatavusele, ning

b) need on piisavalt likviidsed ja nende väärtus on aja jooksul piisavalt stabiilne, et anda asjakohane kindlus seoses saavutatud krediidiriski kaitsega, võttes arvesse riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutatud meetodit ja lubatud arvessevõtmise ulatust.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad otsest krediidiriski kaitset võtta krediidiriski maandamise mõju arvutamisel arvesse ainult juhul, kui laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus mõistliku aja jooksul realiseerida või jätta enda omandisse varad, mis võlgniku või, kui see on asjakohane, tagatise haldaja makseviivituse, maksejõuetuse või pankroti või tehingu dokumentatsioonis täpsustatud muu krediidisündmuse korral tagavad kaitse. Krediidiriski kaitse tehingu objektiks olevate varade väärtus ja võlgniku krediidikvaliteet ei tohi olla liiga tugeva positiivse korrelatsiooniga.

5. Kaudse krediidiriski kaitse puhul kvalifitseerub krediidiriski kaitse andja aktsepteeritava kaitse andjana ainult juhul, kui krediidiriski kaitse andja kuulub vastavalt vajadusele kas artiklis 201 või 202 sätestatud aktsepteeritavate krediidiriski kaitse andjate loetellu.

6. Kaudse krediidiriski kaitse puhul kvalifitseerub krediidiriski kaitse kokkulepe aktsepteeritava krediidiriski kaitse kokkuleppena ainult juhul, kui see vastab mõlemale järgmisele tingimusele:

a) see kuulub artiklis 203 ja artikli 204 lõikes 1 sätestatud aktsepteeritud krediidiriski kaitse kokkulepete loetellu;

b) see on juriidiliselt kehtiv ja jõustatav asjaomastes jurisdiktsioonides, et anda asjakohane kindlus seoses saavutatud krediidiriski kaitsega, võttes arvesse riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutatud meetodit ja lubatud arvessevõtmise ulatust;

c) krediidiriski kaitse andja vastab lõikes 5 sätestatud kriteeriumidele.

7. Krediidiriski kaitse peab vastavalt vajadusele vastama 3. jaos sätestatud nõuetele.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing on suuteline tõendama pädevatele asutustele, et tal on piisavad riskijuhtimisprotsessid selliste riskide kontrollimiseks, mille suhtes võib krediidiasutus või investeerimisühing olla avatud krediidiriski maandamise rakendamise tulemusel.

9. Olenemata krediidiriski maandamisest, mida on arvesse võetud riskiga kaalutud vara ja vajaduse korral oodatava kahju arvutamisel, jätkab krediidiasutus või investeerimisühing aluspositsiooni täieulatuslikku krediidiriski hindamist ja on suuteline pädevale asutusele tõendama kõnealuse nõude täitmist. Repotehingute ja väärtpaberite laenuks andmise või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute puhul käsitatakse ainult käesoleva lõike kohaldamisel aluspositsioonina riskipositsiooni netosummat.

▼C2

10. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse, mis moodustab piisavalt likviidse vara ja millal on varade väärtus piisavalt stabiilne lõike 3 kohaldamise eesmärgil.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. septembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

2. jagu

Krediidiriski maandamise aktsepteeritud viisid

1. alajagu

Otsene krediidiriski kaitse

Artikkel 195

Bilansiline tasaarvestus

Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada krediidiriski maandamise aktsepteeritud viisina enda ja oma vastaspoole vastastikuste nõuete bilansilist tasaarvestust.

Ilma et see piiraks artikli 196 kohaldamist, piirdub aktsepteeritavus krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tema vastaspoole vaheliste vastastikuste sularahasaldodega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad modifitseerida riskiga kaalutud vara ja vajaduse korral oodatavat kahju ainult laenude ja hoiuste puhul, mille nad on ise saanud ning mille suhtes kohaldatakse bilansilise tasaarvestuse kokkulepet.

Artikkel 196

Tasaarvestuse raamlepingud, mis hõlmavad repotehinguid või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes võtavad kasutusele artiklis 223 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi, võivad võtta arvesse mõju, mis tuleneb kahepoolsetest tasaarvestuslepingutest, mis hõlmavad repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid vastaspoolega. Ilma et see piiraks artikli 299 kohaldamist, peavad selliste lepingute või tehingute alusel saadud tagatised ja laenuks võetud väärtpaberid või kaubad vastama artiklites 197 ja 198 sätestatud tagatise aktsepteeritavuse tingimustele.

Artikkel 197

Tagatise aktsepteeritavus kõikide meetodite puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada järgimisi instrumente aktsepteeritud tagatisena kõikide meetodite puhul:

▼C2

a) laenu andvas krediidiasutuses või investeerimisühingus hoiustatud raha või tema hoitavad raha sarnased instrumendid;

b) selliste keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid, mille väärtpaberitel on 2. peatüki kohaldamisel tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse või ekspordikrediidi agentuuri antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad keskvalitsuste ja keskpankade vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 4 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

c) selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud võlaväärtpaberid, mille väärtpaberitel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

d) muude selliste üksuste emiteeritud võlaväärtpaberid, kelle väärtpaberitel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

e) võlaväärtpaberid, millel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad lühiajaliste nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

f) aktsiad või vahetusvõlakirjad, mis on kaasatud põhiindeksisse;

g) kuld;

h) väärtpaberistamise positsioonid, mis ei ole edasiväärtpaberistamise positsioonid ja millel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud väline krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on vastavalt 5. peatüki 3. jao 3. alajaos sätestatud meetodi kohastele väärtpaberistamise positsioonide riskiga kaalumise eeskirjadele tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele.

2. Lõike 1 punkti b kohaldamisel hõlmavad „keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid” kõike järgmist:

a) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis nad artikli 115 lõike 2 kohaselt asuvad;

b) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud avaliku sektori asutused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena keskvalitsuste vastu vastavalt artikli 116 lõikele 4;

c) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud mitmepoolsed arengupangad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 117 lõike 2 kohaselt riskikaalu 0 %;

d) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud rahvusvahelised organisatsioonid, millele on artikli 118 kohaselt määratud riskikaal 0 %.

▼C2

3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel hõlmavad „krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud võlaväärtpaberid” kõike järgmist:

a) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused, välja arvatud lõike 2 punktis a osutatud võlaväärtpaberid;

b) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud avaliku sektori asutused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõigetele 1 ja 2;

c) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud mitmepoolsed arengupangad, välja arvatud need, kelle suhtes kohaldatakse artikli 117 lõike 2 kohaselt riskikaalu 0 %.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada aktsepteeritava tagatisena võlaväärtpabereid, mille on emiteerinud muud krediidiasutused ja investeerimisühingud ning millel ei ole krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut, kui kõnealused võlaväärtpaberid vastavad kõigile järgmistele kriteeriumidele:

a) need on noteeritud tunnustatud börsil;

b) need on kõrgema nõudeõiguse järguga võlaväärtpaberid;

c) kõigil muudel emitendist krediidiasutuse või investeerimisühingu samasse nõudeõiguse järku kuuluvatel reitingu saanud emissioonidel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA on kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevate nõuete või lühiajaliste nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

d) laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole teavet, millest nähtuks, et emissioon õigustaks krediidikvaliteedi hinnangut, mis on madalam punktis c osutatust;

e) instrumendi turulikviidsus on piisav.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid aktsepteeritud tagatisena, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) aktsiatel või osakutel on igapäevane noteeritud hind;

b) kõnealused ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad investeerivad üksnes instrumentidesse, mida võib lõigete 1 ja 4 kohaselt arvesse võtta;

c) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja vastab artikli 132 lõikes 3 sätestatud tingimustele.

Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatesse või osakutesse, kohaldatakse esimese lõigu punktides a–c sätestatud tingimusi ka iga sellise alusvaraks oleva ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja suhtes.

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja poolt tuletisinstrumentide kasutamine lubatud investeeringute maandamiseks ei välista sellise ettevõtja aktsiate või osakute käsitlemist aktsepteeritava tagatisena.

▼C2

6. Lõike 5 kohaldamisel, kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (edaspidi „algne ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja”) või tema mis tahes alusvaraks olev ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib lisaks lõigete 1 ja 4 kohaselt aktsepteeritavatele instrumentidele ka muudesse instrumentidesse, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada kõnealuse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid tagatisena summas, mis on võrdne kõnealuse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsepteeritavate varade väärtusega, võttes aluseks eelduse, et see ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja või mis tahes tema alusvaraks olev ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja on investeerinud mitteaktsepteeritud varadesse maksimaalses lubatud ulatuses.

Kui mis tahes alusvaraks oleval ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjal on endal alusvaraks olevaid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada algse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid aktsepteeritava tagatisena tingimusel, et nad kasutavad esimeses lõigus sätestatud metoodikat.

Kui mitteaktsepteeritud varadel võib olla negatiivne väärtus omandiõigusest tulenevate kohustuste või tingimuslike kohustuste tõttu, teevad krediidiasutused ja investeerimisühingud mõlemat järgmist:

a) arvutavad mitteaktsepteeritud varade koguväärtuse;

b) kui punkti a kohaselt saadud väärtus on negatiivne, lahutavad nad selle summa absoluutväärtuse aktsepteeritud varade koguväärtusest.

7. Kui lõike 1 punktidele b–e vastaval tagatisel on olemas krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud kaks krediidikvaliteedi hinnangut, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähem soodsat hinnangut. Kui väärtpaberil on rohkem kui kaks krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangut, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kahte kõige soodsamat hinnangut. Kui kaks kõige soodsamat krediidikvaliteedi hinnangut on erinevad, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud neist kahest hinnangust vähem soodsamat.

8. ESMA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmine:

a) käesoleva artikli lõike 1 punktis f, artikli 198 lõike 1 punktis a, artikli 224 lõigetes 1 ja 4 ning artikli 299 lõike 2 punktis e osutatud põhiindeksid;

b) käesoleva artikli lõike 4 punktis a, artikli 198 lõike 1 punktis a, artikli 224 lõigetes 1 ja 4, artikli 299 lõike 2 punktis e, artikli 400 lõike 2 punktis k, artikli 416 lõike 3 punktis e, artikli 428 lõike 1 punktis c ning III lisa punktis 12 osutatud tunnustatud börsid vastavalt artikli 4 lõike 1 punktis 72 sätestatud tingimustele.

ESMA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

▼C2

Artikkel 198

Tagatise täiendav aktsepteeritavus finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab artiklis 223 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit, võib lisaks artiklis 197 sätestatud tagatisele kasutada aktsepteeritud tagatisena ka järgmiseid tagatisi:

a) aktsiad või vahetusvõlakirjad, mis ei ole kaasatud põhiindeksisse, kuid millega kaubeldakse tunnustatud börsidel;

b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiad või osakud, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) aktsiatel või osakutel on igapäevane noteeritud hind;

   ii) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes instrumentidesse, mida võib artikli 197 lõigete 1 ja 4 kohaselt arvesse võtta, ning instrumentidesse, millele on osutatud käesoleva lõigu punktis a.

Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatesse või osakutesse, kohaldatakse käesoleva lõike punktis a ja b sätestatud tingimusi ka iga sellise alusvaraks oleva ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja suhtes.

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja poolt tuletisinstrumentide kasutamine lubatud investeeringute maandamiseks ei välista sellise ettevõtja aktsiate või osakute käsitlemist aktsepteeritava tagatisena.

2. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja või tema mis tahes alusvaraks olev ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib lisaks artikli 197 lõigete 1 ja 4 kohaselt aktsepteeritud instrumentidele ja lõike 1 punktis a osutatud instrumentidele ka muudesse instrumentidesse, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada kõnealuse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid tagatisena summas, mis on võrdne kõnealuse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsepteeritavate varade väärtusega, võttes aluseks eelduse, et see ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja või mis tahes tema alusvaraks olev ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja on investeerinud mitteaktsepteeritud varadesse maksimaalses lubatud ulatuses.

Kui mitteaktsepteeritud varadel võib olla negatiivne väärtus omandiõigusest tulenevate kohustuste või tingimuslike kohustuste tõttu, teevad krediidiasutused ja investeerimisühingud mõlemat järgmist:

a) arvutavad mitteaktsepteeritud varade koguväärtuse;

b) kui punkti a kohaselt saadud väärtus on negatiivne, lahutavad nad selle summa absoluutväärtuse aktsepteeritud varade koguväärtusest.

Artikkel 199

Tagatise täiendav aktsepteeritavus sisereitingute meetodi puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju sisereitingute meetodi alusel, võivad lisaks artiklites 197 ja 198 osutatud tagatisele kasutada ka järgmiseid tagatise liike:

▼C2

a) kinnisvaratagatis kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4;

b) nõuded kooskõlas lõikega 5;

c) muu füüsiline tagatis kooskõlas lõigetega6 ja 8;

d) liising kooskõlas lõikega 7.

2. Kui artikli 124 lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada aktsepteeritud tagatisena elamukinnisvara, milles omanik või personaalse investeerimisfirma korral tegelik tulusaaja elab või kavatseb elama asuda või mille ta on üürile andnud või kavatseb üürile anda, ning ärikinnisvara, sealhulgas büroosid ja muid äripindasid, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

a) kinnisvara väärtus ei sõltu oluliselt võlgniku krediidikvaliteedist. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellise sõltuvuse olulisuse kindlaksmääramisel jätta arvesse võtmata olukorrad, kus puhtalt makromajanduslikud tegurid mõjutavad nii kinnisvara väärtust kui ka laenuvõtja suutlikkust laen tagasi maksta;

b) laenuvõtja risk ei sõltu oluliselt tagatiseks oleva kinnisvara või projekti tootlusest, vaid laenuvõtja suutlikkusest maksta laen tagasi teistest allikatest, ning seega ei sõltu laenu tagasimaksmine oluliselt mis tahes rahavoost, mis tuleneb tagatiseks seatud kinnisvarast.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad teha erandi lõike 2 punktist b riskipositsioonide puhul, mis on tagatud liikmesriigi territooriumil asuva elamukinnisvaraga, kui kõnealuse liikmesriigi pädev asutus on avaldanud tõendid, mis osutavad, et kõnealusel territooriumil on hästiarenenud ja väljakujunenud elamukinnisvaraturg, mille kahjumäär ei ületa ühtegi järgmist piirmäära:

a) kahju, mis on saadud sellistest laenudest, mis on tagatud elamukinnisvaraga kuni 80 % ulatuses turuväärtusest või kuni 80 % ulatuses hüpoteekimisväärtusest (välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt on määratud teisiti), ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,3 % elamukinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest;

b) kogukahju, mis on saadud elamukinnisvaraga tagatud laenudest, ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,5 % elamukinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest.

Kui ükskõik kumb esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustest ei ole asjaomasel aastal täidetud, ei kasuta krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuses lõigus sätestatud käsitlust, kuni mõlemad tingimused on mõnel järgneval aastal täidetud.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad teha erandi lõike 2 punktist b liikmesriigi territooriumil asuva ärikinnisvara puhul, kui kõnealuse liikmesriigi pädev asutus on avaldanud tõendid, mis osutavad, et kõnealusel territooriumil on hästiarenenud ja väljakujunenud ärikinnisvaraturg, mille kahjumäär ei ületa ühtegi järgmist piirmäära:

▼C2

a) kahju, mis on saadud sellistest laenudest, mis on tagatud ärikinnisvaraga kuni 50 % ulatuses turuväärtusest või kuni 60 % ulatuses hüpoteekmisväärtusest, ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,3 % ärikinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest;

b) kogukahju, mis on saadud ärikinnisvaraga tagatud laenudest, ei ületa mis tahes asjaomasel aastal 0,5 % ärikinnisvaraga tagatud tagasimaksmata laenudest.

Kui ükskõik kumb esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustest ei ole asjaomasel aastal täidetud, ei kasuta krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuses lõigus sätestatud käsitlust, kuni mõlemad tingimused täitmisele järgneval aastani.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud tagatisena nõudeid, mis tulenevad äritehingust või tehingutest, mille esialgne tähtaeg ei ületa ühte aastat. Aktsepteeritud nõuded ei hõlma nõudeid, mis on seotud väärtpaberistamise, kaudsete osaluste või krediidituletisinstrumentidega või seotud osapoolte võlgnevustega.

6. Pädevad asutused lubavad krediidiasutusel või investeerimisühingul kasutada aktsepteeritud tagatisena lisaks lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud tagatistele ka muud liiki füüsilisi tagatisi, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) tagatise kiireks ja majanduslikult tõhusal viisil realiseerimiseks on olemas likviidsed turud, mis on tõendatud sagedaste tehingutega, võttes arvesse vara liiki. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad selle olukorra hindamist korrapäraselt ning siis, kui teave viitab olulistele muutustele turul;

b) tagatisel on olemas väljakujunenud ja üldsusele kättesaadavad turuhinnad. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad pidada turuhindasid väljakujunenuks, kui need pärinevad usaldusväärsetest teabeallikatest, nagu avalikud indeksid, ning kajastavad tehingute hinda tavatingimustes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käsitleda turuhindasid avalikult kättesaadavana, kui kõnealused hinnad on avalikustatud, hõlpsasti juurdepääsetavad ning korrapäraselt kättesaadavad ja ilma mis tahes liigse haldus- või rahalise koormuseta;

c) krediidiasutus või investeerimisühing analüüsib turuhindasid, tagatise realiseerimiseks nõutavat aega ja kulu ning tagatise realiseerimisest saadavat tulu;

d) krediidiasutus või investeerimisühing tõendab, et tagatise realiseerimisest saadav tulu ei ole vähem kui 70 % tagatise väärtusest rohkem kui 10 % puhul kõikidest asjaomast liiki tagatise realiseerimistest. Turuhindade olulise volatiilsuse korral tõendab krediidiasutus või investeerimisühing pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et ta teostab tagatise väärtuse hindamist piisavalt konservatiivselt.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad esimese lõigu punktides a–d ja artiklis 210 sätestatud tingimuste täitmise.

▼C2

7. Kui artikli 230 lõikest 2 ei tulene teisiti ja kui on täidetud artiklis 211 sätestatud tingimused, võib tehingutest, millega krediidiasutus või investeerimisühing liisib vara kolmandale poolele, tulenevaid riskipositsioone käsitleda samaväärselt laenudega, mis on tagatud sama liiki varaga kui liisitud vara.

8. EBA avaldab nimekirja füüsilise tagatise liikidest, mida krediidiasutustel ja investeerimisühingutel lubavad kooskõlas lõikega 6 kasutada nende pädevad asutused.

Artikkel 200

Muu otsene krediidiriski kaitse

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud tagatisena järgmist muud otsest krediidiriski kaitset:

a) raha, mis on hoiustatud, või raha sarnased instrumendid, mida hoitakse kolmandast isikust krediidiasutuses või investeerimisühingus väljaspool valitsemislepingut ning mis on panditud laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule;

b) laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule panditud elukindlustuslepingud;

c) kolmandast isikust krediidiasutuste või investeerimisühingute emiteeritud instrumendid, mille need krediidiasutused või investeerimisühingud on kohustatud nõudmisel tagasi ostma.

2. alajagu

Kaudne krediidiriski kaitse

Artikkel 201

Krediidiriski kaitse andjate aktsepteeritavus kõikide meetodite puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjatena järgmisi üksusi:

a) keskvalitsused ja keskpangad;

b) piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;

c) mitmepoolsed arengupangad;

d) rahvusvahelised organisatsioonid, kelle vastu olevatele nõuetele määratakse artikli 117 alusel riskikaal 0 %;

e) avaliku sektori asutused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse vastavalt artiklile 116;

f) krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitatakse artikli 119 lõike 5 kohaselt nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu;

g) muud äriühingud, sealhulgas krediidiasutuse või investeerimisühingu ema-, tütar- ja sidusettevõtjad, kui mõni järgmistest tingimustest on täidetud:

▼C2

i) neil muudel äriühingutel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang;

ii) kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju sisereitingute meetodi kohaselt ja kõnealustel muudel äriühingutel ei ole tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut ning neil on krediidiasutuse või investeerimisühingu antud sisereiting.

h) kesksed vastaspooled.

2. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju sisereitingute meetodi kohaselt, peab garantii andjale selleks, et teda saaks aktsepteeritava kaudse krediidiriski kaitse andjana arvesse võtta, olema krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt omistatud sisereiting vastavalt 3. peatüki 6. jao sätetele.

Pädevad asutused avaldavad ja peavad nimekirja sellistest finantsinstitutsiooniest, kes on lõike 1 punkti f kohased aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjad või avaldavad suunavad kriteeriumid selliste aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjate kindlakstegemiseks koos kohaldatavate usaldatavusnõuete kirjeldusega ning jagavad oma nimekirja muude pädevate asutustega vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 117.

Artikkel 202

Selliste krediidiriski kaitse andjate aktsepteeritavus sisereitingute meetodi puhul, kes vastavad artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitluse tingimustele

Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada krediidiasutusi ja investeerimisühinguid, kindlustusandjaid ja edasikindlustusandjaid ning ekspordikrediidi agentuure aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjatena, kes kvalifitseeruvad artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitluse kohaldamiseks, kui nad vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) neil on piisavad ekspertteadmised kaudse krediidiriski kaitse andmise kohta;

b) nende suhtes kohaldatakse käesolevas määruses sätestatutega samaväärseid eeskirju või neil oli krediidiriski kaitse andmise ajal tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mille EBA oli kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele;

c) neil oli krediidiriski kaitse andmise ajal või mis tahes ajavahemikul pärast seda sisereiting, mille makseviivituse tõenäosus on võrdne või madalam makseviivituse tõenäosusest, mida seostatakse krediidikvaliteedi astmega 2 või sellest kõrgemakrediidikvaliteedi astmega kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist;

d) neil on sisereiting, mille makseviivituse tõenäosus on võrdne või madalam sellest, mida seostatakse krediidikvaliteedi astmega 3 või sellest kõrgema krediidikvaliteedi astmega kooskõlas 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad äriühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist.

▼C2

Käesoleva artikli kohaldamisel ei võeta ekspordikrediidi agentuuride antava krediidiriski kaitse puhul arvesse keskvalitsuse edasigarantiid.

Artikkel 203

Garantiide aktsepteeritavus kaudse krediidiriski kaitsena

Aktsepteeritava kaudse krediidiriski kaitsena võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada garantiisid.

3. alajagu

Tuletisinstrumentide liigid

Artikkel 204

Krediidituletisinstrumentide aktsepteeritavad liigid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud krediidiriski kaitsena järgmisi krediidituletisinstrumentide liike ja instrumente, mis võivad koosneda sellistest krediidituletisinstrumentidest või mis on oma majanduslikust mõjust lähtuvalt nendega sarnased:

a) krediidiriski vahetustehingud;

b) kogutulu vahetustehingud;

c) krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad rahaliselt kaetud ulatuses.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehinguga ja kajastab vahetustehingust saadud netomaksed netotuluna, kuid ei kajasta kaitstava vara väärtuse vähenemise tasaarvestust kas õiglase väärtuse vähendamise või reservide suurendamisega, ei kvalifitseeru see krediidiriski kaitse aktsepteeritava krediidiriski kaitsena.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teostab sisemist riskimaandust krediidituletisinstrumendi abil, tuleb selleks, et krediidiriski kaitse kvalifitseeruks käesoleva peatüki kohaldamisel aktsepteeritud krediidiriski kaitsena, kanda kauplemisportfelli üle kanduv krediidirisk üle kolmandale isikule või isikutele.

Kui sisemine riskimaandus on teostatud vastavalt esimesele lõigule ning käesolevas peatükis sätestatud nõuded on täidetud, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kaudse krediidiriski kaitse omandamisel riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks 4.–6. jaos sätestatud eeskirju.

▼C2

3. jagu

Nõuded

1. alajagu

Otsene krediidiriski kaitse

Artikkel 205

Nõuded bilansiliste tasaarvestuslepingute puhul, välja arvatud tasaarvestuse raamlepingud, millele on osutatud artiklis 206

Bilansilised tasaarvestuslepingud, välja arvatud tasaarvestuse raamlepingud, millele on osutatud artiklis 206, kvalifitseeruvad krediidiriski maandamise aktsepteeritud viisina, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) need lepingud on õiguslikult siduvad ja jõustatavad kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides, sealhulgas vastaspoole maksejõuetuse või pankroti korral;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud suudavad teha mis tahes ajal kindlaks vara ja kohustused, mille suhtes kohaldatakse kõnealuseid lepinguid;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgivad ja kontrollivad pidevalt krediidiriski kaitse lõpetamisega seonduvaid riske;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgivad ja kontrollivad pidevalt asjaomaseid riskipositsioone tasaarvestatud kujul.

Artikkel 206

Nõuded tasaarvestuse raamlepingute puhul, mis hõlmavad repotehinguid või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid

Tasaarvestuse raamlepingud, mis hõlmavad repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid, kvalifitseeruvad krediidiriski maandamise aktsepteeritud viisina juhul, kui kõnealuste lepingute alusel antud tagatis vastab kõigile artikli 207 lõigetes 2–4 sätestatud nõuetele ning kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) lepingud on õiguslikult siduvad ja jõustatavad kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides, sealhulgas vastaspoole pankroti või maksejõuetuse korral;

b) lepingud annavad makseviivituses mitteolevale poolele õiguse lõpetada ja arveldada õigeaegselt kõik lepingulised tehingud vastaspoole makseviivituse, sealhulgas pankroti või maksejõuetuse korral;

c) lepingud võimaldavad lepingu kohaselt arveldatavate tehingute kasumi ja kahjumi tasaarvestada nii, et üks pool võlgneb teisele ühe netosumma.

▼C2

Artikkel 207

Nõuded finantstagatise puhul

1. Finantstagatis ja kuld kvalifitseeruvad kõigi meetodite puhul aktsepteeritud tagatisena, kui kõik lõigetes 2–4 sätestatud nõuded on täidetud.

2. Võlgniku krediidikvaliteedi ja tagatise väärtuse vahel ei tohi olla olulist positiivset korrelatsiooni. Kui tagatise väärtus peaks märkimisväärselt vähenema, ei too see üksi kaasa võlgniku krediidikvaliteedi märkimisväärset halvenemist. Kui võlgniku krediidikvaliteet peaks muutuma kriitiliseks, ei too see üksi kaasa tagatise väärtuse märkimisväärset vähenemist.

Võlgniku või samasse konsolideerimisgruppi kuuluva muu seotud üksuse emiteeritud väärtpaberid ei kvalifitseeru aktsepteeritud tagatisena. Sellest olenemata kvalifitseeruvad aktsepteeritud tagatisena artiklis 129 sätestatud tingimustele vastavad võlgniku enda emiteeritud pandikirjad, kui need on antud repotehingu tagatiseks ja vastavad esimeses lõigus sätestatud tingimusele.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad kõiki lepingulisi ja õigusnormidest tulenevaid nõudeid seoses tagatiskokkulepete jõustamisega vastavalt nende tagatisega seotud huvide suhtes kohaldatavale õigusele ja võtavad kõik vajalikud meetmed kõnealuse jõustamise tagamiseks.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad olema läbi viinud piisava õigusliku läbivaatamise, mis kinnitab tagatiskokkulepete jõustatavust kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides. Nad teostavad sellise läbivaatamise vajaduse korral uuesti, et tagada jätkuv jõustatavus.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad järgmisi tegevusnõudeid:

a) nad vormistavad tagatiskokkulepped nõuetekohaselt ning neil on kehtestatud selged ja usaldusväärsed protseduurid tagatise õigeaegseks realiseerimiseks;

b) nad kasutavad usaldusväärseid protseduure ja protsesse, et kontrollida tagatise kasutamisest tulenevaid riske, sealhulgas katkenud või vähenenud krediidiriski kaitse riski, väärtuse hindamise riski, krediidiriski kaitse lõpetamisega seotud riske, tagatise kasutamisest tulenevaid kontsentratsiooniriske ja koostoimet krediidiasutuse või investeerimisühingu üldise riskiprofiiliga;

c) neil on kehtestatud dokumenteeritud põhimõtted ja tavad aktsepteeritud tagatise liikide ja summade kohta;

d) nad arvutavad tagatise turuväärtuse ja hindavad seda vastavalt ümber vähemalt kord kuue kuu jooksul ja mis tahes ajal, mil neil on põhjust arvata, et tagatise turuväärtus on märkimisväärselt langenud;

e) kui tagatis on kolmanda isiku valduses, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mõistlikke meetmeid tagamaks, et kolmas isik hoiab tagatise oma varast lahus;

▼C2

f) nad tagavad piisavate vahendite eraldamise börsiväliste tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspooltega sõlmitud võimendustagatise lepingute nõuetekohaseks toimimiseks, mida mõõdetakse nende väljasaadetavate lisatagatise nõuete õigeaegsuse ja täpsusega ning sissetulevatele lisatagatise nõuetele reageerimise kiirusega;

g) neil on kehtestatud tagatiste haldamise põhimõtted, et kontrollida, jälgida ja esitada aruandeid järgmise kohta:

i) võimendustagatise lepingutest neile tulenevad riskid;

ii) riski kontsentreerumine teatavat liiki tagatisvara suhtes;

iii) tagatise uuesti kasutamine, sealhulgas võimalik likviidsuse puudujääk, mis tuleneb vastaspooltelt saadud tagatise uuesti kasutamisest;

iv) vastaspooltele antud tagatistega seotud õiguste loovutamine.

5. Lisaks kõikidele lõigetes 2–4 sätestatud nõuetele vastamisele peab krediidiriski kaitse järelejäänud tähtaeg olema vähemalt sama pikk kui riskipositsiooni järelejäänud tähtaeg, et finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodi alusel saaks finantstagatist aktsepteerida.

Artikkel 208

Nõuded kinnisvaratagatisele

1. Kinnisvara kvalifitseerub aktsepteeritud tagatisena ainult juhul, kui kõik lõigetes 2–5 sätestatud nõuded on täidetud.

2. Täita tuleb järgmiseid õiguskindlusega seotud nõudeid:

a) hüpoteek või koormatis on krediidilepingu sõlmimise ajal kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides jõustatav ning on õigeaegselt ja nõuetekohaselt registreeritud;

b) kõik juriidilised nõuded pandi seadmiseks on täidetud;

c) krediidiriski kaitse leping ja selle aluseks olev juriidiline menetlus võimaldavad krediidiasutusel või investeerimisühingul realiseerida krediidiriski kaitse väärtus mõistliku aja jooksul.

3. Täita tuleb järgmiseid nõudeid seoses kinnisvara väärtuse jälgimise ja kinnisvara väärtuse hindamisega:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgivad kinnisvara väärtust sageli ning ärikinnisvara puhul vähemalt kord aastas ja elamukinnisvara puhul kord kolme aasta jooksul. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad sagedamat jälgimist, kui turutingimused muutuvad märkimisväärselt;

▼C2

b) kinnisvara väärtuse hindamine vaadatakse läbi, kui krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kättesaadav teave osutab sellele, et kinnisvara väärtus võib olla oluliselt langenud võrreldes üldiste turuhindadega ning kõnealuse läbivaatamise teostab väärtuse hindaja, kes omab hindamise teostamiseks vajalikku kvalifikatsiooni, suutlikkust ja kogemust ning kes on laenuandmise otsustusprotsessist sõltumatu. Laenude puhul, mis ületavad 3 miljonit eurot või 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditest, vaatab selline hindaja kinnisvara väärtuse hindamise läbi vähemalt iga kolme aasta järel.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kinnisvara väärtuse jälgimisel ja ümberhindamist vajava kinnisvara kindlakstegemisel kasutada statistilisi meetodeid.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad selgelt elamu- ja ärikinnisvara liigid, mida nad aktsepteerivad, ning nende tagatisel laenude andmise põhimõtted.

5. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud protseduurid selle jälgimiseks, et krediidiriski kaitseks võetud kinnisvara on kahju vastu piisavalt kindlustatud.

Artikkel 209

Tingimused nõuete puhul

1. Nõuded kvalifitseeruvad aktsepteeritud tagatisena, kui kõik lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõuded on täidetud.

2. Täita tuleb järgmiseid õiguskindlusega seotud nõudeid:

a) õigusmehhanism, millega tagatis antakse laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule, on usaldusväärne ja tõhus ning tagab, et kõnealusel krediidiasutusel või investeerimisühingul on täielik õigus tagatisele, sealhulgas õigus tagatise müügist saadavale tulule;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad kõik meetmed, mis on vajalikud tagatisega seotud huvide jõustamist käsitlevate kohalike nõuete täitmiseks. Laenu andvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute tagatisega seonduva nõude näol on tegemist eelisjärjekorras rahuldatava nõudega, kuigi selline nõue võib siiski olla allutatud eelisõigusega võlausaldajate nõuetele vastavalt õigusnormide sätetele;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad olema läbi viinud piisava õigusliku läbivaatamise, mis kinnitab tagatiskokkulepete jõustatavust kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud vormistavad oma tagatiskokkulepped nõuetekohaselt ning neil on kehtestatud selged ja usaldusväärsed protseduurid tagatise õigeaegseks ülevõtmiseks;

e) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud protseduurid, millega tagatakse mis tahes õiguslike tingimuste järgimine, mis on vajalik laenuvõtja makseviivituse väljakuulutamiseks ja tagatise õigeaegseks ülevõtmiseks;

▼C2

f) laenuvõtja rahaliste raskuste või makseviivituse korral on krediidiasutusel või investeerimisühingul seaduslik õigus müüa või loovutada nõuded teistele isikutele ilma nõuete võlgnike nõusolekuta.

3. Täita tuleb järgmiseid riskijuhtimisega seotud nõudeid:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kehtestatud usaldusväärne kord nõuetega seotud krediidiriski kindlakstegemiseks. Selline kord peab hõlmama laenuvõtja majandustegevuse ja majandusharu analüüsi ning laenuvõtja klientide liikide analüüsi. Kui krediidiasutus või investeerimisühing toetub klientide krediidiriski kindlakstegemisel oma laenuvõtjatele, peab krediidiasutus vaatama läbi laenuvõtjate krediiditegevuse, et teha kindlaks selle kindlus ja usaldusväärsus;

b) riskipositsiooni summa ja nõuete väärtuse erinevus peab kajastama kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas sissenõudmisega seotud kulusid, üksiku laenuvõtja tagatiseks antud nõuete kogumi sisest kontsentreerumist ja võimalikku kontsentratsiooniriski krediidiasutuse või investeerimisühingu kõikide riskipositsioonide ulatuses lisaks krediidiasutuse või investeerimisühingu üldmetoodikaga kontrollitavale. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on nõuete jaoks asjakohane pidev jälgimiskord. Nad vaatavad korrapäraselt läbi ka vastavuse laenulepingu tingimustele, keskkonnast tulenevatele piirangutele ja muudele juriidilistele tingimustele;

c) laenuvõtja tagatiseks antud nõuded on diversifitseeritud ning nende ja laenuvõtja vahel ei ole ülemäärast korrelatsiooni. Olulise positiivse korrelatsiooni korral võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse sellega kaasnevaid riske võimendustagatiste määramisel tagatise kogumi kui terviku kohta;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta aktsepteeritud krediidiriski kaitsena nõudeid, mis on saadud laenuvõtjaga seotud osapooltelt, sealhulgas tütarettevõtjatelt ja töötajatelt;

e) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kehtestatud dokumenteeritud protsess nõuete sissenõudmiseks majanduslike raskuste korral. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on olemas sissenõudmiseks vajalikud vahendid, isegi kui tavaliselt vastutab sissenõudmise eest laenuvõtja.

Artikkel 210

Nõuded muu füüsilise tagatise puhul

Füüsiline tagatis, mis ei ole kinnisvaratagatis, kvalifitseerub sisereitingute mudeli puhul aktsepteeritud tagatisena, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) tagatiskokkulepe, mille alusel krediidiasutusele või investeerimisühingule füüsiline tagatis antakse, on õiguslikult siduv ja jõustatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides ning võimaldab krediidiasutusel või investeerimisühingul realiseerida tagatise väärtus mõistliku aja jooksul;

▼C2

b) ainsa erandina artikli 209 lõike 2 punktis b osutatud lubatavatest eelisjärjekorras rahuldatavatest nõuetest kvalifitseerub aktsepteeritud tagatisena ainult tagatisele seatud esmane pandiõigus või koormatis ning krediidiasutusel või investeerimisühingul on tagatise realiseerimisest saadavale tulule eelisõigus kõigi teiste laenuandjate ees;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud kontrollivad tagatise väärtust sageli ja vähemalt kord aastas. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad sagedamat kontrollimist, kui turutingimused muutuvad märkimisväärselt;

d) laenuleping sisaldab tagatise üksikasjalikku kirjeldust ning ümberhindluse viisi ja sageduse üksikasjalikku kirjeldust;

e) krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad selgelt sisestes krediidieeskirjades ja protseduurides, mida on võimalik kontrollida, nende poolt aktsepteeritud füüsilise tagatise liigid ning põhimõtted ja korra, mille nad on kehtestanud asjaomaste positsiooni väärtuste puhul nõutava asjakohase tagatise summa jaoks iga tagatise liigi puhul;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingute krediidieeskirjad seoses tehingu struktuuriga käsitlevad järgmist:

   i) asjaomaste positsiooni väärtuste puhul kohaldatavaid asjakohaseid tagatise nõudeid;

   ii) tagatise kiire realiseerimise võimalikkust;

   iii) hinna või turuväärtuse objektiivse kindlaksmääramise suutlikkust;

   iv) väärtust käsitlevate andmete (sealhulgas eksperthinnangu) kättesaadavuse sagedust;

   v) tagatise väärtuse volatiilsust või volatiilsuse asendajat.

g) hindamisel ja ümberhindamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud täielikult arvesse tagatise väärtuse igasugust langemist või selle vananemist, pöörates erilist tähelepanu aja möödumise mõjule moe- või ajatundliku tagatise puhul;

h) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on õigus tagatist füüsiliselt kontrollida. Neil on kehtestatud ka põhimõtted ja protseduurid, mis käsitlevad nende füüsilise kontrolli õiguse rakendamist;

i) krediidiriski kaitseks võetud tagatis on piisavalt kindlustatud kahju vastu ning krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud selle jälgimiseks protseduurid.

Artikkel 211

Tingimused liisingust tulenevate riskipositsioonide käsitlemiseks tagatud riskipositsioonidena

Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad liisingutehingutest tulenevaid riskipositsioone liisitud vara liigiga tagatuks, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

▼C2

a) selleks et liisitud vara liik kvalifitseeruks aktsepteeritud tagatisena, peavad olema täidetud vastavalt artiklites 208 või 210 sätestatud tingimused;

b) liisinguandja kohaldab usaldusväärset riskijuhtimist liisitud vara kasutuse, asukoha, vanuse ja kavandatud kasutusaja suhtes, sealhulgas asjakohast järelevalvet tagatise väärtuse üle;

c) liisinguandjal on vara juriidiline omandiõigus ja ta saab kasutada oma õiguseid omanikuna igal ajal;

d) erinevus nõude amortiseerimata osa väärtuse ja tagatise turuväärtuse vahel ei tohi olla nii suur, et see ületaks liisitava vara krediidiriski maandava mõju, kui seda ei ole kindlaks tehtud juba makseviivitusest tingitud kahjumäära taseme arvutamisel.

Artikkel 212

Tingimused muu otsese krediidiriski kaitse puhul

1. Kolmandast isikust krediidiasutuses või investeerimisühingus hoiustatud raha või seal hoitavate raha sarnaste instrumentide suhtes võib kohaldada artikli 232 lõikes 1 sätestatud käsitlust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) laenuvõtja nõue kolmandast isikust krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu on otseselt panditud või loovutatud laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule ning selline pantimine või loovutamine on juriidiliselt kehtiv ja jõustatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides ning tingimusteta ja tagasivõetamatu;

b) kolmandast isikust krediidiasutust või investeerimisühingut teavitatakse pandist või loovutamisest;

c) teavitamise tagajärjel saab kolmandast isikust krediidiasutus või investeerimisühing teha makseid ainult laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule või laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu eelneval nõusolekul muudele isikutele.

2. Laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule pandiks antud elukindlustuslepingud kvalifitseeruvad aktsepteeritud tagatisena juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) elukindlustusleping on otseselt panditud või loovutatud laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule;

b) elukindlustust andvat äriühingut on teavitatud pantimisest või loovutamisest ning teavitamise tagajärjel ei või ta maksta lepingujärgseid summasid ilma laenu andnud krediidiasutuse või investeerimisühingu eelneva nõusolekuta;

c) laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus kindlustusleping tühistada ja nõuda tagasiostuväärtus laenuvõtja makseviivituse korral sisse;

d) laenu andvat krediidiasutust või investeerimisühingut teavitatakse sellest, kui kindlustusvõtja jätab tegemata lepingu alusel tasumisele kuuluva mis tahes makse;

▼C2

e) krediidiriski kaitse on antud kuni laenu lõpptähtajani. Kui see ei ole võimalik põhjusel, et kindlustussuhe lõpeb varem kui laenusuhe, tagab krediidiasutus või investeerimisühing, et kindlustuslepingust tulenev summa jääb krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks tagatiseks kuni krediidilepingu kestuse lõpuni;

f) pant või loovutamine on krediidilepingu sõlmimise ajal juriidiliselt kehtiv ja jõustatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides;

g) tagasiostuväärtuse on määratlenud elukindlustust andev äriühing ning seda ei tohi vähendada;

h) tagasiostuväärtuse maksab elukindlustust andev äriühing taotluse korral õigeaegselt;

i) tagasiostuväärtust ei saa nõuda ilma krediidiasutuse või investeerimisühingu eelneva nõusolekuta;

j) elukindlustust andva äriühingu suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ või järelevalvet kolmanda riigi pädeva asutuse poolt, kes kohaldab liidus kohaldatava korraga vähemalt samaväärset järelevalve- ja regulatiivset korda.

2. alajagu

Kaudne krediidiriski kaitse ja krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad

Artikkel 213

Garantiide ja krediidituletisinstrumentide suhtes kohaldatavad ühised nõuded

1. Kui artikli 214 lõikest 1 ei tulene teisiti, kvalifitseerub garantiist või krediidituletisinstrumendist tulenev krediidiriski kaitse aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitsena, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) krediidiriski kaitse on vahetu;

b) krediidiriski kaitse ulatus on selgelt määratletud ega ole muudetav;

c) krediidiriski kaitse leping ei sisalda ühtegi klauslit, mille täitmine ei allu laenuandja otsesele kontrollile, ja mis:

   i) võimaldaks krediidiriski kaitse andjal krediidiriski kaitse ühepoolselt tühistada;

   ii) suurendaks kaitstava riskipositsiooni krediidikvaliteedi halvenemise tõttu krediidiriski kaitse tegelikku maksumust;

   iii) võimaldaks krediidiriski kaitse andjal keelduda väljamaksete õigeaegsest tegemisest mis tahes tasumisele kuuluva makse tegematajätmise korral esialgse võlgniku poolt või liisingulepingu lõppemise korral, et võtta arvesse garanteeritud lõppväärtust vastavalt artikli 134 lõikele 7 ja artikli 166 lõikele 4;

   iv) võimaldaks krediidiriski kaitse andjal lühendada krediidiriski kaitse lõpptähtaega;

▼C2

d) krediidiriski kaitse leping on krediidilepingu sõlmimise ajal juriidiliselt kehtiv ja jõustatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele, et tal on olemas süsteemid garantiide ja krediidituletisinstrumentide kasutamisest tuleneva võimaliku riskide kontsentreerumise juhtimiseks. Krediidiasutus või investeerimisühing peab suutma tõendada pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, kuidas tema krediidituletisinstrumentide ja garantiide kasutamise strateegia sobib üldise riskiprofiili juhtimisega.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing täidab kõiki lepingulisi ja õigusnormidest tulenevaid nõudeid seoses kaudse krediidiriski kaitse jõustamisega vastavalt tema krediidiriski kaitsega seotud huvide suhtes kohaldatavale õigusele ja võtab kõik vajalikud meetmed kõnealuse jõustamise tagamiseks.

Krediidiasutus või investeerimisühing peab olema läbi viinud piisava õigusliku läbivaatamise, mis kinnitab kaudse krediidiriski kaitse jõustatavust kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides. Ta teostab sellise läbivaatamise vajaduse korral uuesti, et tagada jätkuv jõustatavus.

Artikkel 214

Riigi ja muu avaliku sektori edasigarantiid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käsitleda lõikes 2 osutatud riskipositsioone kaitstuna garantiiga, mille on andnud kõnealuses lõikes loetletud üksused, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) edasigarantii katab nõude kõik krediidiriski elemendid;

b) nii esialgne garantii kui ka edasigarantii vastavad garantiidele artiklis 213 ja artikli 215 lõikes 1 sätestatud nõuetele, välja arvatud see, et edasigarantii ei pea olema vahetu;

c) kaitse on usaldusväärne ja ajaloolised tõendid ei viita sellele, et edasigarantii kate on vähem tõhus kui samaväärne kõnealuse üksuse antud vahetu garantii.

2. Lõikes 1 sätestatud käsitlust kohaldatakse riskipositsioonide suhtes, mis on kaitstud garantiiga, millele on andnud edasigarantii mõni järgmistest üksustest:

a) keskvalitsus või keskpank;

b) piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus;

c) avaliku sektori asutus, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõikele 4 nõuetena keskvalitsuse vastu;

▼C2

d) mitmepoolne arengupank või rahvusvaheline organisatsioon, kellele on vastavalt kas artikli 117 lõike 2 või artikli 118 kohaselt määratud riskikaal 0 %;

e) avaliku sektori asutus, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõigetele 1 ja 2.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõikes 1 sätestatud käsitlust ka riskipositsioonide suhtes, millele ei ole küll antud lõikes 2 loetletud üksuse edasigarantiid, kuid millele antud riskipositsiooni edasigarantii on omakorda otseselt garanteerinud üks kõnealustest üksustest ja lõikes 1 loetletud tingimused on täidetud.

Artikkel 215

Garantiide suhtes kohaldatavad täiendavad nõuded

1. Garantiid kvalifitseeruvad aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitsena, kui täidetud on kõik artiklis 213 sätestatud tingimused ja kõik järgmised tingimused:

a) vastaspoole garantii kasutamist põhjustava makseviivituse või maksete mittetasumise korral on laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul õigus nõuda garantii andjalt õigeaegselt nõude alusel võlgnetavat mis tahes rahasummat, mille suhtes krediidiriski kaitse on antud, ning garantii andja teostab makse ilma, et krediidiasutus või investeerimisühing peaks esmalt hakkama makseid võlgnikult sisse nõudma.

   Kaudse krediidiriski kaitse korral, mis katab eluaseme hüpoteeklaenud, peavad artikli 213 lõike 1 punkti c alapunktis iii ja käesoleva punkti esimeses lõigus esitatud nõuded olema täidetud 24 kuu jooksul;

b) garantii on garantii andja võetava kohustusena selgesõnaliselt dokumenteeritud;

c) on täidetud üks järgmistest tingimustest:

   i) garantii katab igat liiki maksed, mille tegemist võlgnikult seoses nõudega eeldatakse;

   ii) kui teatavat liiki maksed on garantiist välja arvatud, on laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing korrigeerinud garantii väärtust, et kajastada piiratud katet.

2. Vastastikuste garantiiskeemide raames antud garantiide puhul või garantiide puhul, mille on andnud artikli 214 lõikes 2 loetletud üksus või millele selline üksus on andnud edasigarantii, loetakse käesoleva artikli lõike 1 punktis a sätestatud nõuded täidetuks, kui on täidetud üks järgmisest kahest tingimusest:

a) laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus saada garantii andjalt õigeaegselt esialgne makse, mis vastab mõlemale järgmisele tingimusele:

▼C2

i) see vastab laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule tõenäoliselt tekkiva kahju umbkaudsele suurusele, kaasa arvatud kahju, mis tuleneb tasumata intressidest ja muudest maksetest, mida laenuvõtja on kohustatud tegema;

ii) see on proportsionaalne garantii kattega;

b) laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing suudab tõendada pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et garantii pakutav krediidiriski kaitse, sealhulgas laenuvõtjalt nõutavate intressi- või muud liiki maksete tegematajätmisest tuleneva kahju eest, õigustab sellist käsitlemist.

Artikkel 216

Krediidituletisinstrumentide suhtes kohaldatavad täiendavad nõuded

1. Krediidituletisinstrumendid kvalifitseeruvad aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitsena, kui täidetud on kõik artiklis 213 sätestatud tingimused ja kõik järgmised tingimused:

a) krediidituletisinstrumendi lepingus sätestatud krediidisündmuste hulka kuuluvad:

i) maksmata jätmise hetkel kehtivate krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi tingimuste kohaselt maksmisele kuuluvate summade maksmata jätmine (arvestatakse ka ajapikendust, mis on võrdne alusvaraks olevale võlainstrumendile määratud ajapikendusega või sellest lühem);

ii) võlgniku pankrot, maksejõuetus või suutmatus võlga tasuda või tema suutmatus või kirjalik tunnistus üldise suutmatuse kohta maksta võlgnevusi tähtajaks tagasi või sarnased juhtumid;

iii) krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi restruktureerimine, mis hõlmab põhisumma, intressi või teenustasude kustutamist või edasilükkamist, mille tulemuseks on krediidikahju sündmus;

b) kui krediidituletisinstrumendid võimaldavad sularahaarveldust:

i) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud kindel hindamisprotsess kahju usaldusväärseks hindamiseks;

ii) on selgelt täpsustatud ajavahemik, millal hinnata krediidisündmuse toimumise järgselt krediidituletisinstrumendi alusvaraks olevat võlainstrumenti;

c) kui arveldamiseks on nõutav krediidiriski kaitse ostja õigus ja võime anda krediidituletisinstrumendi alusvaraks olev võlainstrument krediidiriski kaitse andjale üle, siis krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi tingimustes sätestatakse, et selliseks üleandmiseks vajatava nõusoleku andmisest ei või põhjendamatult keelduda;

d) krediidisündmuse toimumise kindlakstegemise eest vastutavad isikud on selgelt määratletud;

e) krediidisündmuse kindlaksmääramine ei ole krediidiriski kaitse andja ainuvastutus;

▼C2

f) krediidiriski kaitse ostjal on õigus või võimalus teavitada krediidiriski kaitse andjat krediidisündmuse toimumisest.

Kui krediidisündmused ei hõlma krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi restruktureerimist, nagu on kirjeldatud punkti a alapunktis iii, võib krediidiriski kaitset siiski aktsepteerida, kui kohaldatakse artikli 233 lõikes 2 sätestatud väärtuse vähendamist.

2. Mittevastavus krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi ja krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi vahel või krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi ja krediidisündmuse toimumise kindlakstegemiseks kasutatava võlainstrumendi vahel on lubatud ainult juhul, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

a) vastavalt vajadusele kas krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument või krediidisündmuse toimumise kindlakstegemiseks kasutatav võlainstrument (olenevalt asjaoludest) kuulub krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendiga samasse või sellest madalamasse nõudeõiguse järku;

b) vastavalt vajadusele kas krediidituletisinstrumendi alusvaraks olev võlainstrument ja krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument või krediidisündmuse toimumise kindlakstegemiseks kasutatav võlainstrument on seotud sama võlgnikuga ja on olemas õiguslikult jõustatavad samaaegse makseviivituse või samaaegse tagasimakse tingimused.

Artikkel 217

Nõuded kvalifitseerumaks artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitluse kasutamisele

1. Artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitluse kohaldamiseks peab garantiist või krediidituletisinstrumendist tulenev krediidiriski kaitse vastama järgmistele tingimustele:

a) krediidituletisinstrumendi alusvaraks olev võlainstrument on üks järgmistest riskipositsioonidest:

   i) artiklis 147 osutatud nõue äriühingute vastu, välja arvatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastu;

   ii) nõue piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse või avaliku sektori asutuse vastu, mida ei käsitleta vastavalt artiklile 147 nõudena keskvalitsuse või keskpanga vastu;

   iii) nõue VKE vastu, mis liigitatakse jaenõudeks artikli 147 lõike 5 alusel;

b) aluspositsiooni võlgnikud ei kuulu krediidiriski kaitse andjaga samasse konsolideerimisgruppi;

c) riskipositsioon on maandatud ühega järgmistest instrumentidest:

   i) ühe alusvaraga kaudsed krediidituletisinstrumendid või ühe alusvaraga garantiid;

   ii) esimese järjekoha kahju kogumisse kuuluvad instrumendid;

   iii) n-arvu järjekoha kahju kogumisse kuuluvad instrumendid;

▼C2

d) krediidiriski kaitse vastab vastavalt vajadusele artiklites 213, 215 ja 216 sätestatud nõuetele;

e) riskikaal, mida kohaldatakse riskipositsiooni suhtes enne artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitluse kohaldamist, ei võta juba arvesse krediidiriski kaitse ühtegi aspekti;

f) krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus ja õigustatud ootus saada krediidiriski kaitse andjalt makse ilma, et ta peaks võtma õiguslikke meetmeid vastaspoole maksma kohustamiseks. Kui võimalik, võtab krediidiasutus või investeerimisühing meetmeid veendumaks, et krediidiriski kaitse andja on valmis krediidisündmuse toimumise korral viivitamatult maksma;

g) ostetud krediidiriski kaitse katab kõik riskipositsiooni maandatud osaga seotud krediidikahjud, mis tekivad lepingus nimetatud krediidisündmuste tõttu;

h) kui krediidiriski kaitse väljamaksete struktuuriga nähakse ette füüsiline arveldus, on vaja õiguskindlust seoses laenu, võlakirja või tingimusliku kohustuse ülekantavusega;

i) kui krediidiasutus või investeerimisühing kavatseb kanda üle võlainstrumendi, mis ei ole aluspositsioon, tagab ta, et ülekantav võlainstrument on piisavalt likviidne, nii et krediidiasutus või investeerimisühing oleks võimeline selle vastavalt lepingule ülekandmiseks soetama;

j) krediidiriski kaitse andja ja krediidiasutus või investeerimisühing on krediidiriski kaitse tingimused õiguslikult pädevas vormis kirjalikult kinnitanud;

k) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on protsess, et teha kindlaks krediidiriski kaitse andja ja aluspositsiooni võlgniku krediidivõimelisuse vaheline liigne korrelatsioon, mis on tingitud sellest, et nende tulemusnäitajad sõltuvad lisaks süsteemsetele riskiteguritele ka muudest ühistest teguritest;

l) lahjendusriski kaitse puhul ei kuulu ostetud nõuete müüja kaitse andjaga samasse konsolideerimisgruppi.

2. Lõike 1 punkti c alapunkti ii kohaldamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 153 lõikes 3 osutatud käsitlust selle kogumisse kuuluva vara suhtes, mille riskiga kaalutud vara on väikseim.

3. Lõike 1 punkti c alapunkti iii kohaldamisel saab saadud kaitset selles raamistikus ainult siis arvesse võtta, kui aktsepteeritud kaitse on antud ka n-1 arvu järjekohaga makseviivituse juhu jaoks või kui kogumis n-1 arvu järjekohaga vara puhul on juba esinenud makseviivitus. Sellisel juhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 153 lõikes 3 sätestatud käsitlust selle kogumisse kuuluva vara suhtes, mille riskiga kaalutud varad on väikseimad.

▼C2

4. jagu

Krediidiriski maandamise mõju arvutamine

1. alajagu

Otsene krediidiriski kaitse

Artikkel 218

Krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad

Otsese krediidiriski kaitse mõju arvutamisel vastavalt käesolevale alajaole võib investeeringuid laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud krediidiriski vahetustehingut sisaldavatesse võlakirjadesse käsitleda rahalise tagatisena, tingimusel et krediidiriski vahetustehingut sisaldavas võlakirjas sisalduv krediidiriski vahetustehing kvalifitseerub aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitsena. Selleks et teha kindlaks, kas krediidiriski vahetustehingut sisaldavas võlakirjas sisalduv krediidiriski vahetustehing kvalifitseerub aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitsena, võib krediidiasutus või investeerimisühing lugeda artikli 194 lõike 6 punktis c sätestatud tingimuse täidetuks.

Artikkel 219

Bilansiline tasaarvestus

Laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule antud laene või sellesse paigutatud hoiuseid, mille suhtes kohaldatakse bilansilist tasaarvestust, käsitleb asjaomane laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing laenudele ja hoiustele, mille suhtes kohaldatakse bilansilist tasaarvestust ning mis on nomineeritud samas valuutas, avalduva otsese krediidiriski kaitse mõju arvutamisel rahalise tagatisena.

Artikkel 220

Regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodi ja sisehinnangutel põhinevate volatiilsuskoefitsientide meetodi kasutamine tasaarvestuse raamlepingute puhul

1. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskipositsiooni täielikult korrigeeritud väärtust (E*) riskipositsioonide kohta, mille suhtes kohaldatakse aktsepteeritud tasaarvestuse raamlepingut, mis hõlmab repotehinguid või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid, arvutavad nad kohaldatavad volatiilsuskoefitsiendid, kasutades selleks kas regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit või sisehinnangutel põhinevate volatiilsuskoefitsientide meetodit (edaspidi „sisehinnangutel põhinev meetod”) vastavalt artiklites 223 kuni 226 finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi kohta sätestatule.

Sisehinnangutel põhineva meetodi kasutamise suhtes kohaldatakse samu tingimusi ja nõudeid kui finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul.

2. E* arvutamisel krediidiasutused ja investeerimisühingud:

a) arvutavad väärtpaberite iga rühma või kauba iga liigi netopositsiooni, lahutades punktis i nimetatud väärtusest punktis ii nimetatud väärtuse:

▼C2

i) tasaarvestuse raamlepingu alusel laenuks antud, müüdud või üle antud sama väärtpaberite rühma või sama liiki kauba koguväärtus;

ii) sama tasaarvestuse raamlepingu alusel laenuks võetud, ostetud või saadud sama väärtpaberite rühma või sama liiki kauba koguväärtus;

b) arvutavad iga valuuta netopositsiooni, välja arvatud tasaarvestuse raamlepingu arveldusvaluuta puhul, lahutades punktis i nimetatud väärtusest punktis ii nimetatud väärtuse:

i) tasaarvestuse raamlepingu alusel laenuks antud, müüdud või üle antud asjaomases valuutas nomineeritud väärtpaberite koguväärtus, millele on liidetud selle lepingu alusel laenuks antud või üle kantud samas valuutas sularaha summa;

ii) sama tasaarvestuse raamlepingu alusel laenuks võetud, ostetud või saadud asjaomases valuutas nomineeritud väärtpaberite koguväärtus, millele on liidetud selle lepingu alusel saadud või laenuks saadud samas valuutas sularaha summa;

c) kohaldavad asjaomase väärtpaberite rühma või sularahapositsiooni puhul asjakohast volatiilsuskoefitsienti kõnealusesse rühma kuuluvate väärtpaberite positiivse või negatiivse netopositsiooni absoluutväärtuse suhtes;

d) kohaldavad valuutariski (fx) volatiilsuskoefitsienti iga valuuta positiivse või negatiivse netopositsiooni suhtes, välja arvatud tasaarvestuse raamlepingu arveldusvaluuta puhul.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad E* vastavalt järgmisele valemile:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

kus

E_i = iga lepingust tuleneva eraldiseisva riskipositsiooni i riskipositsiooni väärtus, mida kohaldataks krediidiriski kaitse puudumisel, juhul kui krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt standardmeetodile või kui nad arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju vastavalt sisereitingute meetodile;

C_i = iga riskipositsiooniga I i seoses laenuks võetud, ostetud või saadud sama rühma väärtpaberite või sama liiki kauba või laenuks võetud või saadud sularaha väärtus;

E_j^{sec} = asjaomase väärtpaberite rühma j netopositsioon (positiivne või negatiivne);

E_k^{fx} = lõike 2 punkti b kohaselt arvutatud netopositsioon (positiivne või negatiivne) asjaomases valuutas k, välja arvatud lepingu arveldusvaluutas;

▼C2

H_j^{sec} = asjaomase väärtpaberite rühma j puhul asjakohane volatiilsuskoefitsient;

H_k^{fx} = välisvaluuta volatiilsuskoefitsient valuuta k puhul.

4. Artikli 113 kohaldamisel standardmeetodi alusel või 3. peatüki kohaldamisel sisereitingute meetodi alusel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks tasaarvestuse raamlepingu koosseisu kuuluvate repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute või muude kapitaliturupõhiste tehingute puhul lõike 3 kohaselt arvutatud E*-d vastaspoole vastu oleva sellise nõude riskipositsiooni väärtusena, mis tuleneb tehingutest, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestamise raamlepingut.

5. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel tähendab „väärtpaberite rühm" väärtpabereid, mille on emiteerinud sama üksus, millel on sama emiteerimise kuupäev, sama lõpptähtaeg ja mille suhtes kohaldatakse samu tingimusi ning samu realiseerimisperioode vastavalt artiklites 224 ja 225 sätestatule.

Artikkel 221

Sisemudelitel põhineva meetodi kasutamine tasaarvestuse raamlepingute puhul

1. Pädevate asutuste loal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid (välja arvatud tehingud tuletisinstrumentidega) hõlmava aktsepteeritud tasaarvestuse raamlepingu kohaldamisest tuleneva riskipositsiooni täielikult korrigeeritud väärtuse (E*) arvutamisel alternatiivina regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodi või sisehinnangutel põhineva meetodi kasutamisele kasutada sisemudelitel põhinevat meetodit, milles võetakse arvesse tasaarvestuse raamlepingu kohaldamisalasse kuuluvate väärtpaberipositsioonide vahelise korrelatsiooni mõjusid ja asjaomaste instrumentide likviidsust.

2. Pädevate asutuste loal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada oma sisemudeleid ka võimenduslaenu tehingute puhul, kui tehingud on kaetud kahepoolse tasaarvestuse raamlepinguga, mis vastab 6. peatüki 7. jaos sätestatud nõuetele.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada kasutada sisemudelitel põhinevat meetodit olenemata sellest, kas ta on otsustanud kasutada riskiga kaalutud vara arvutamiseks standardmeetodit või sisereitingute meetodit. Kui krediidiasutus või investeerimisühing soovib siiski kasutada sisemudelitel põhinevat meetodit, peab ta seda kasutama kõikide vastaspoolte ja väärtpaberite puhul, välja arvatud ebaolulised portfellid, mille puhul võib kasutada regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit või sisehinnangutel põhinevat meetodit vastavalt artiklis 220 sätestatule.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud loa kasutada sisemist riskimõõtmise mudelit vastavalt IV jaotise 5. peatükile, võivad kasutada sisemudelitel põhinevat meetodit. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole sellist luba saanud, võib ta siiski taotleda pädevatelt asutustelt luba kasutada käesoleva artikli kohaldamisel sisemudelitel põhinevat meetodit.

▼C2

4. Pädevad asutused lubavad krediidiasutusel või investeerimisühingul kasutada sisemudelitel põhinevat meetodit ainult juhul, kui nad on veendunud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteem tasaarvestuse raamlepinguga kaetud tehingutest tulenevate riskide juhtimiseks on olemuslikult usaldusväärne ja seda rakendatakse terviklikult ning kui järgitud on kõiki järgmisi kvalitatiivsed standardeid:

a) sisemine riskimõõtmise mudel, mida kasutatakse tehingute potentsiaalse hinnavolatiilsuse arvutamiseks, on tugevalt integreeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevasesse riskijuhtimisprotsessi ja selle väljundid on aluseks riskipositsioonide kohta krediidiasutuse või investeerimisühingu kõrgemale juhtkonnale aruannete koostamisele;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskikontrolli üksus, mis vastab kõigile järgmistele nõuetele:

   i) see on kauplemisüksustest sõltumatu ning esitab aruandeid otse kõrgemale juhtkonnale;

   ii) see vastutab krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimissüsteemi väljatöötamise ja rakendamise eest;

   iii) see koostab ja analüüsib igapäevaseid aruandeid riskimõõtmise mudeli väljundite kohta ja positsioonide piirmääradega seotud asjakohaste meetmete võtmise kohta;

c) riskikontrolli üksuse igapäevased aruanded vaadatakse läbi sellisel juhtkonna tasandil, kellel on piisav pädevus anda korraldused võetud positsioonide ja koguriskipositsiooni vähendamiseks;

d) krediidiasutustel või investeerimisühingul on riskikontrolli üksuses piisavalt töötajaid, kes oskavad kasutada keerulisi mudeleid;

e) krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud protseduurid riskimõõtmise süsteemi üldist toimimist käsitlevate dokumenteeritud sisemiste põhimõtete ja kontrollide kogumi täitmise jälgimiseks ja tagamiseks;

f) on tegelikud andmed, et krediidiasutuse või investeerimisühingu mudelite täpsus riskide mõõtmisel on piisav ja seda on võimalik tõendada mudeli väljundite järeltestimisega vähemalt ühe aasta andmete alusel;

g) krediidiasutus või investeerimisühing teostab tihti ranget stressitestimise programmi ning selle tulemused vaatab kõrgem juhtkond läbi ja võtab neid arvesse tegevuspõhimõtete ja limiitide kehtestamisel;

h) krediidiasutus või investeerimisühing teostab oma korrapärase siseauditeerimise protsessi osana riskimõõtmise süsteemi sõltumatu läbivaatamise. Läbivaatamine hõlmab nii kauplemisüksuste kui ka sõltumatu riskikontrolli üksuse tegevust;

▼C2

i) krediidiasutus või investeerimisühing vaatab oma riskijuhtimissüsteemi läbi vähemalt kord aastas;

j) sisemudel vastab artikli 292 lõigetes 8 ja 9 ning artiklis 294 sätestatud nõuetele.

5. Krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemine riskimõõtmise mudel peab arvesse võtma piisaval hulgal riskitegureid, et hõlmata kõik olulised hinnariskid.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada erinevate riskikategooriate sisest ja nende vahelist empiirilist korrelatsiooni juhul, kui süsteem korrelatsioonide mõõtmiseks on usaldusväärne ja seda rakendatakse terviklikult.

6. Sisemudelitel põhinevat meetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad E* vastavalt järgmisele valemile:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{väärtuse potentsiaa ln e muutus}\right\}$$

kus

E_i = iga lepingust tuleneva eraldiseisva riskipositsiooni i riskipositsiooni väärtus, mida kohaldataks krediidiriski kaitse puudumisel, juhul kui krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt standardmeetodile või kui nad arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju vastavalt sisereitingute meetodile;

C_i = iga sellise riskipositsiooniga i seoses laenuks võetud, ostetud või saadud väärtpaberite või laenuks võetud või saadud sularaha väärtus.

Riskiga kaalutud vara arvutamisel sisemudelite abil kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mudeli väljundit eelmise tööpäeva seisuga.

7. Lõikes 6 osutatud väärtuse potentsiaalse muutuse arvutamisel kohaldatakse järgmisi nõudeid:

a) väärtuse võimalikku muutust arvutatakse vähemalt igapäevaselt;

b) see põhineb 99 protsentiiliga ühesuunalisel usaldusvahemikul;

c) aluseks võetakse 5-päevane realiseerimisperiood, välja arvatud muude tehingute kui väärtpaberite repotehingute või väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingute korral, mille puhul kasutatakse 10-päevast realiseerimisperioodi;

d) kasutatakse vähemalt üheaastast tegelikku ajaloolist vaatlusperioodi, välja arvatud juhul, kui hinna volatiilsuse märkimisväärse äkilise suurenemise tõttu on põhjendatud lühem vaatlusperiood;

e) arvutamisel kasutatavaid andmeid ajakohastatakse iga kolme kuu järel.

▼C2

Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on repotehing, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehing ja võimenduslaenu tehing või sarnane tehing või tasaarvestatavate tehingute kogum, mis vastab artikli 285 lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriumidele, viiakse minimaalne hoidmisaeg vastavusse riski võimendustagatise perioodiga, mida kohaldataks kõnealuste lõigete kohaselt koostoimes artikli 285 lõikega 5.

8. Artikli 113 kohaldamisel standardmeetodi alusel või 3. peatüki kohaldamisel sisereitingute meetodi alusel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks tasaarvestuse raamlepingu koosseisu kuuluvate repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute või muude kapitaliturupõhiste tehingute puhul lõike 6 kohaselt arvutatud E*-d vastaspoole vastu oleva sellise nõude riskipositsiooni väärtusena, mis tuleneb tehingutest, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestamise raamlepingut.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) mis on ebaoluline portfell lõike 3 kohaldamisel;

b) kriteeriumid selle kindlaksmääramiseks, kas sisemudel on usaldusväärne ja seda rakendatakse terviklikult lõigete 4 ja 5 ning tasaarvestuse raamlepingute kohaldamiseks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 222

Finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetod

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit ainult juhul, kui nad arvutavad riskiga kaalutud vara standardmeetodi alusel. Krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta korraga finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit ja finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit, välja arvatud artikli 148 lõike 1 ja artikli 150 lõike 1 kohaldamisel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta kõnealust erandit valikuliselt omavahendite nõuete vähendamiseks ega õigusliku arbitraaži eesmärgil.

2. Finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodi puhul määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud aktsepteeritud finantstagatisele väärtuse, mis vastab selle artikli 207 lõike 4 punkti d alusel kindlaksmääratud turuväärtusele.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad aktsepteeritud tagatise turuväärtusega tagatud riskipositsiooni väärtuste osadele riskikaalu, mille nad oleksid määranud 2. peatüki kohaselt juhul, kui laenu andval krediidiasutusel või investeerimisühingul oleks olnud tagatisinstrumendi suhtes otsene riskipositsioon. Sel eesmärgil on I lisas loetletud bilansivälise kirje riskipositsiooni väärtus 100 % selle kirje väärtusest, mitte artikli 111 lõikes 1 osutatud riskipositsiooni väärtus.

▼C2

Tagatud osa riskikaal peab olema vähemalt 20 %, välja arvatud lõigetes 4–6 sätestatud juhtudel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad riskipositsiooni väärtuse ülejäänud osa suhtes riskikaalu, mille nad määraksid vastaspoole suhtes olevale tagamata riskipositsioonile vastavalt 2. peatükile.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad artiklis 227 sätestatud kriteeriumidele vastavast repotehingust või väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingust tuleneva riskipositsiooni tagatud osale riskikaalu 0 %. Kui tehingu vastaspool ei ole peamine turuosaline, rakendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskikaalu 10 %.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad riskipositsiooni väärtuste tagatud osa suhtes riskikaalu 0 %, kui tegemist on II lisas loetletud selliste tuletisinstrumentidega, mille riskipositsiooni väärtus on kindlaks määratud 6. peatüki kohaselt ja mida hinnatakse igapäevaselt turuhinnas ning mis on tagatud sularaha või raha sarnaste instrumentidega, kui puudub valuutade mittevastavus.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad keskvalitsuste või keskpankade poolt emiteeritud selliste võlaväärtpaberitega tagatud tehingutest tulenevate riskipositsiooni väärtuste tagatud osale, millele on vastavalt 2. peatükile määratud riskikaal 0 %, riskikaalu 10 %.

6. Muude kui lõigetes 4 ja 5 osutatud tehingute puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldada riskikaalu 0 %, kui riskipositsioon ja tagatis on nomineeritud samas valuutas ning täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) tagatiseks on hoiule antud raha või raha sarnane instrument;

b) tagatiseks on keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid, mille suhtes artikli 114 alusel kohaldatakse riskikaalu 0 % ja mille turuväärtust on diskonteeritud 20 % võrra.

7. Lõigete 5 ja 6 kohaldamisel hõlmavad keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid järgmist:

a) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena selle keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis nad artikli 115 kohaselt asuvad;

b) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud mitmepoolsed arengupangad, millele on artikli 117 lõike 2 alusel määratud riskikaal 0 %;

▼C2

c) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud rahvusvahelised organisatsioonid, millele on artikli 118 kohaselt määratud riskikaal 0 %.

d) võlaväärtpaberid, mille on emiteerinud avaliku sektori asutused, kelle vastu olevaid nõudeid käsitletakse nõuetena keskvalitsuste vastu vastavalt artikli 116 lõikele 4.

Artikkel 223

Finantstagatise mõju arvutamise üldmeetod

1. Finantstagatise hindamisel finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi raames kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tagatise turuväärtuse suhtes volatiilsusega korrigeerimisi vastavalt artiklites 224 kuni 227 sätestatule, et võtta arvesse hinna volatiilsust.

Kui tagatis ja aluspositsioon on nomineeritud erinevates valuutades, lisavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklite 224 kuni 227 kohaselt tagatise suhtes kohaldatavale volatiilsusega korrigeerimisele valuuta volatiilsust kajastava korrigeerimise.

Pädevate asutuste poolt 6. peatüki alusel tunnustatud tasaarvestuslepingute koosseisu kuuluvate börsiväliste tuletisinstrumentide tehingute puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud valuuta volatiilsust kajastavat volatiilsusega korrigeerimist, kui esineb tagatise valuuta ja arveldusvaluuta mittevastavus. Juhul kui tasaarvestuslepinguga hõlmatud tehingutes kasutatakse mitmeid valuutasid, kohaldatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ikkagi vaid ühte volatiilsusega korrigeerimist.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad volatiilsusega korrigeeritud tagatise väärtuse (C_{VA}), mis tuleb neil arvesse võtta, järgmisel viisil:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

kus

C = tagatise väärtus;

HC = tagatise puhul sobiv volatiilsuskoefitsient, mis on arvutatud vastavalt artiklitele 224 ja 227;

H_{fx} = valuutade mittevastavuse puhul sobiv volatiilsuskoefitsient, mis on arvutatud vastavalt artiklitele 224 ja 227.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad käesolevas lõikes sätestatud valemit volatiilsusega korrigeeritud tagatise väärtuse arvutamisel kõigi tehingute puhul, välja arvatud aktsepteeritud tasaarvestuse raamlepingute kohased tehingud, mille suhtes kohaldatakse artikleid 220 ja 221.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad volatiilsusega korrigeeritud riskipositsiooni väärtuse (E_{VA}), mis tuleb neil arvesse võtta, järgmisel viisil:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼C2

Kus

E = riskipositsiooni väärtus, mis määrataks kindlaks vastavalt kas 2. või 3. peatüki kohaselt olukorras, kus riskipositsioon ei ole tagatud;

H_E = riskipositsiooni puhul sobiv volatiilsuskoefitsient, mis on arvutatud vastavalt artiklitele 224 ja 227.

Tehingute puhul börsiväliste tuletisinstrumentidega arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud EV_A järgmisel viisil:

$$E_{VA} = E.$$

4. Lõike 3 kohase E arvutamisel kohaldatakse järgmist:

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara standardmeetodi alusel, on I lisas loetletud bilansivälise kirje riskipositsiooni väärtus 100 % selle kirje väärtusest, mitte artikli 111 lõikes 1 osutatud riskipositsiooni väärtus;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara sisereitingute meetodi alusel, arvutavad artikli 166 lõigetes 8–10 loetletud kirjete riskipositsiooni väärtuse, kasutades kõnealustes lõigetes esitatud ümberhindlustegurite või protsendimäärade asemel ümberhindlustegurit 100 %.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskipositsiooni (E*) täielikult korrigeeritud väärtuse, mille puhul võetakse arvesse nii volatiilsust kui ka tagatise riski maandavat mõju, järgmiselt:

$$E^* = max\ \{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

kus

E_{VA} = riskipositsiooni volatiilsusega korrigeeritud väärtus, mis on arvutatud vastavalt lõikele 3;

C_{VAM} = CVA, mida on täiendavalt korrigeeritud lõpptähtaegade mis tahes mittevastavuse arvessevõtmiseks vastavalt 5. jaole.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada volatiilsusega korrigeerimiste arvutamiseks kas artiklis 224 osutatud regulatiivsete volatiilsuskoefitsentide meetodit või artiklis 225 osutatud sisehinnangutel põhinevat meetodit.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib otsustada kasutada regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit või sisehinnangutel põhinevat meetodit olenemata sellest, kas ta on otsustanud kasutada riskiga kaalutud vara arvutamiseks standardmeetodit või sisereitingute meetodit.

▼C2

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab sisehinnangutel põhinevat meetodit, peab ta seda siiski kasutama instrumentide kõikide liikide puhul, välja arvatud ebaolulised portfellid, mille puhul ta võib kasutada regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit.

7. Kui tagatis koosneb mitmest aktsepteeritud kirjest, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud volatiilsuskoefitsiendi (H) järgmise valemi alusel:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

kus

a_i = aktsepteeritud kirje i väärtuse osatähtsus tagatise koguväärtusest;

H_i = aktsepteeritud kirje i suhtes kohaldatav volatiilsuskoefitsient.

Artikkel 224

Regulatiivsed volatiilsuskoefitsiendid finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul

1. Volatiilsuskoefitsiendid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodi puhul, eeldades igapäevast ümberhindlust, on esitatud käesoleva lõike tabelites 1–4.

VOLATIIILSUSKOEFITSIENDID

Tabel 1

Krediidi-kvaliteedi aste, millega võlaväärtpaberi krediidikvaliteedi hinnangut seostatakse	Järelejäänud tähtaeg	Volatiilsuskoefitsiendid artikli 197 lõike 1 punktis b kirjeldatud üksuste poolt emiteeritud võlaväärtpaberite puhul			Volatiilsuskoefitsiendid artikli 197 lõike 1 punktides c ja d kirjeldatud üksuste poolt emiteeritud võlaväärtpaberite puhul			Artikli 197 lõike 1 punkti h kriteeriumide kohased volatiilsuskoefitsiendid väärtpaberistamise positsioonide puhul		
		20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)
1	1 aasta või vähem	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 aastat	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	üle 5 aasta	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	1 aasta või vähem	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 aastat	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	üle 5 aasta	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	1 aasta või vähem	21,213	15	10,607	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata
	> 1 ≤ 5 aastat	21,213	15	10,607	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata
	üle 5 aasta	21,213	15	10,607	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata

▼C2

Tabel 2

Krediidikvaliteedi aste, millega lühiajalise võlaväärtpaberi krediidikvaliteedi hinnangut seostatakse	Volatiilsuskoefitsiendid artikli 197 lõike 1 punktis b kirjeldatud üksuste poolt emiteeritud võlaväärtpaberite puhul, millel on lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang			Volatiilsuskoefitsiendid artikli 197 lõike 1 punktides c ja d kirjeldatud üksuste poolt emiteeritud võlaväärtpaberite puhul, millel on lühiajaline krediidikvaliteedi hinnang			Artikli 197 lõike 1 punkti h kriteeriumide kohased volatiilsuskoefitsiendid väärtpaberistamise positsioonide puhul		
	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Muud liiki tagatised või riskipositsioonid

	20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)
Põhiindeksisse kaasatud aktsiad, põhiindeksisse kaasatud vahetusvõlakirjad	21,213	15	10,607
Muud tunnustatud börsil noteeritud aktsiad või vahetusvõlakirjad	35,355	25	17,678
Sularaha	0	0	0
Kuld	21,213	15	10,607

Tabel 4

Volatiilsuskoefitsiendid valuutade mittevastavuse puhul

20-päevane realiseerimisperiood (%)	10-päevane realiseerimisperiood (%)	5-päevane realiseerimisperiood (%)
11,314	8	5,657

2. Volatiilsusega korrigeerimise arvutamisel vastavalt lõikele 1 kohaldatakse järgmisi tingimusi:

a) tagatud laenuandmistehingute puhul on realiseerimisperiood 20 tööpäeva;

b) repotehingute (välja arvatud juhul, kui sellised tehingud sisaldavad kaupade või kaupade omandiõigusega seotud garanteeritud õiguste üleandmist) ja väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingute puhul on realiseerimisperiood viis tööpäeva;

c) muude kapitaliturupõhiste tehingute puhul on realiseerimisperiood kümme tööpäeva.

Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu tehing või tasaarvestatavate tehingute kogum vastab artikli 285 lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriumidele, viiakse minimaalne hoidmisaeg vastavusse riski võimendustagatise perioodiga, mida kohaldatakse kõnealuste lõigete alusel.

▼C2

3. Lõike 1 tabelites 1–4 ja lõigetes 4–6 on krediidikvaliteedi aste, millega võlaväärtpaberi krediidikvaliteedi hinnangut seostatakse, selline krediidikvaliteedi aste, millele vastavaks EBA on asjaomase krediidikvaliteedi hinnangu 2. peatüki alusel tunnistanud.

Esimeses lõigus osutatud selle krediidikvaliteedi astme kindlaksmääramise suhtes, millega võlaväärtpaberi krediidikvaliteedi hinnangut seostatakse, kohaldatakse ka artikli 197 lõiget 7.

4. Repotehingute või väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute raames laenuks antud või müüdud mitteaktsepteeritud väärtpaberite või kaupade puhul on volatiilsuskoefitsient sama, mis põhiindeksisse mittekaasatud tunnustatud börsil noteeritud aktsiate puhul.

5. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsepteeritud aktsiate ja osakute puhul on volatiilsuskoefitsiendiks kaalutud keskmine volatiilsuskoefitsient, mida lõikes 2 täpsustatud tehingu realiseerimisperioodi arvestades kohaldataks vara suhtes, millesse fond on investeerinud.

Kui vara, millesse fond on investeerinud, ei ole krediidiasutusele või investeerimisühingule teada, on volatiilsuskoefitsiendiks kõrgeim volatiilsuskoefitsient, mida kohaldataks mis tahes vara suhtes, millesse fondil on õigus investeerida.

6. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud reitinguta võlaväärtpaberite puhul, mis vastavad artikli 197 lõikes 4 sätestatud aktsepteeritavuse kriteeriumidele, on volatiilsuskoefitsient sama, mis krediidiasutuste ja investeerimisühingute või äriühingute emiteeritud väärtpaberite puhul, mis on saanud välise krediidikvaliteedi hinnangu, mis vastab krediidikvaliteedi astmetele 2 või 3.

Artikkel 225

Sisehinnangutel põhinevad volatiilsuskoefitsiendid finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul

1. Pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada tagatiste ja riskipositsioonide suhtes kohaldatavate volatiilsuskoefitsientide arvutamiseks volatiilsuse sisehinnanguid juhul, kui need krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõudeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud loa kasutada volatiilsuse sisehinnanguid, ei pöördu tagasi muude meetodite kasutamise juurde, välja arvatud juhul, kui nad tõendavad, et see on põhjendatud, ja kui pädevad asutused annavad selleks loa.

Kui võlaväärtpaberitel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mis vastab investeerimisjärgu krediidireitingule või on sellest kõrgem, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada volatiilsuse hinnangu iga väärtpaberi kategooria kohta.

Võlaväärtpaberite puhul, millel on krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mis jääb allapoole investeerimisjärgu krediidireitingut, ja muu aktsepteeritud tagatise puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud volatiilsuskoefitsiendid iga üksiku instrumendi kohta eraldi.

Sisehinnangutel põhinevat meetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta tagatise või valuutade mittevastavuse volatiilsuse hindamisel arvesse mis tahes korrelatsiooni tagamata riskipositsiooni, tagatise või valuutakursside vahel.

▼C2

Asjaomaste kategooriate määramisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse väärtpaberi emitendi liiki, väärtpaberite välist krediidikvaliteedi hinnangut, nende järelejäänud tähtaega ja nende modifitseeritud kestust. Volatiilsuse hinnangud peavad olema esinduslikud krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt asjaomasesse kategooriasse määratud väärtpaberite suhtes.

2. Volatiilsuskoefitsientide arvutamisel kohaldatakse kõiki järgmisi kriteeriume:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad arvutamisel 99 protsentiiliga ühesuunalist usaldusvahemikku;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad arvutamisel järgmisi realiseerimisperioode:

   i) tagatud laenuandmistehingute puhul 20 tööpäeva;

   ii) repotehingute (välja arvatud juhul, kui sellised tehingud sisaldavad kaupade või kaupade omandiõigusega seotud garanteeritud õiguste üleandmist) ja väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingute puhul viis tööpäeva;

   iii) muude kapitaliturupõhiste tehingute puhul kümme tööpäeva;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada volatiilsuskoefitsientide väärtuseid, mis on saadud lühemate või pikemate realiseerimisperioodide alusel ja mida on punktis b sätestatud kõnealust liiki tehingu realiseerimisperioodi suhtes ülespoole või allapoole korrigeeritud, kasutades selleks aja ruutjuure valemit:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

kus

T_M = asjakohane realiseerimisperiood;

H_M = realiseerimisperioodile T_M vastav volatiilsuskoefitsient;

H_N = realiseerimisperioodile T_N vastav volatiilsuskoefitsient;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad arvesse madalama kvaliteediga vara vähest likviidsust. Kui tagatise likviidsus on kaheldav, kasutavad nad pikemat realiseerimisperioodi. Nad teevad kindlaks ka juhud, kus ajaloolistes andmetes võidakse alahinnata võimalikku volatiilsust. Selliseid juhtumeid käsitletakse stressistsenaariumi abil;

e) ajalooline vaatlusperiood, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad volatiilsuskoefitsientide arvutamiseks, on vähemalt üks aasta. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad ajaloolise vaatlusperioodi jaoks kaalutud andmeid või muid meetodeid, peab tegelik vaatlusperiood olema vähemalt üks aasta. Pädevad asutused võivad nõuda krediidiasutuselt või investeerimisühingult volatiilsuskoefitsientide arvutamisel lühema vaatlusperioodi kasutamist, kui pädevate asutuste hinnangul on see õigustatud hinna volatiilsuse märkimisväärse äkilise suurenemise tõttu;

▼C2

f) krediidiasutused ja investeerimisühingud ajakohastavad oma andmekogumeid ning arvutavad volatiilsuskoefitsiente vähemalt kord iga kolme kuu järel. Nad hindavad oma andmekogumid ümber alati ka siis, kui turuhinnad oluliselt muutuvad.

3. Volatiilsuskoefitsientide hindamine vastab kõikidele järgmistele kvalitatiivsetele kriteeriumidele:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad volatiilsuse hinnanguid igapäevases riskijuhtimisprotsessis, sealhulgas seoses sisemiste riskipositsioonide piirmääradega;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab igapäevases riskijuhtimisprotsessis realiseerimisperioodi, mis on pikem käesolevas jaos kõnealuse tehingu liigi suhtes sätestatust, korrigeerib krediidiasutus või investeerimisühing volatiilsuskoefitsiente ülespoole, kasutades lõike 2 punktis c sätestatud aja ruutjuure valemit;

c) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kehtestatud protseduurid, millega jälgitakse ja tagatakse selliste dokumenteeritud eeskirjade ja kontrollide järgimine, mis käsitlevad volatiilsuskoefitsientide hindamise süsteemi toimimist ning selliste hinnangute riskijuhtimisprotsessi integreerimist;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu enda siseauditi protsess hõlmab krediidiasutuse või investeerimisühingu volatiilsuskoefitsentide hindamise süsteemi korrapärast sõltumatut läbivaatamist. Volatiilsuskoefitsientide hindamise ja nende krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimisprotsessi integreerimise üldise süsteemi läbivaatamine toimub vähemalt kord aastas. Kõnealune läbivaatamine peab sisaldama vähemalt järgmist:

   i) volatiilsuskoefitsientide hinnangute integreerimine igapäevasesse riskijuhtimisse;

   ii) volatiilsuskoefitsientide hindamisprotsessi mis tahes märkimisväärse muudatuse valideerimine;

   iii) volatiilsuskoefitsientide hindamise süsteemis kasutatavate andmeallikate järjepidevuse, õigeaegsuse ja usaldusväärsuse, sealhulgas sõltumatuse kontroll;

   iv) volatiilsuseelduste täpsus ja asjakohasus.

Artikkel 226

Volatiilsuskoefitsientide ülespoole korrigeerimine finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul

Artiklis 224 sätestatud volatiilsuskoefitsiendid on need volatiilsuskoefitsiendid, mida krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab igapäevase ümberhindluse puhul. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab vastavalt artiklile 225 volatiilsusega korrigeerimise sisehinnanguid, arvutab ta need samuti kõigepealt igapäevase ümberhindluse alusel. Kui ümberhindlus toimub harvemini kui kord päevas, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud suuremaid volatiilsuskoefitsiente. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutatavad need selliselt, et korrigeerivad päevase ümberhindluse korral kohaldatavaid volatiilsuskoefitsiente ülespoole, kasutades selleks järgmist aja ruutjuure valemit:

▼C2

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kus

H = kohaldatav volatiilsuskoefitsient;

H_M = igapäevase ümberhindluse korral kohaldatav volatiilsuskoefitsient;

N_R = tegelik tööpäevade arv, mis jääb ümberhindluste vahele;

T_M = kõnealusele tehinguliigile vastav realiseerimisperiood.

Artikkel 227

Tingimused, mille korral võib finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi alusel kohaldada volatiilsuskoefitsienti 0 %

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab repotehingute ja väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingute puhul artikli 224 kohast regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit või artikli 225 kohast sisehinnangutel põhinevat meetodit ja lõike 2 punktides a–h sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklite 224 kuni 226 alusel arvutatud volatiilsuskoefitsientide kohaldamise asemel kohaldada volatiilsuskoefitsienti 0 %. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artiklis 221 sätestatud sisemudelitel põhinevat meetodit, ei kasuta käesolevas artiklis sätestatud käsitlust.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kohaldada volatiilsuskoefitsienti 0 %, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) nii riskipositsioon kui ka tagatis on sularaha või võlavääartpaberid, mille on emiteerinud keskvalitsused või keskpangad artikli 197 lõike 1 punkti b tähenduses ja mille puhul vastavalt 2. peatükile kohaldatakse riskikaalu 0 %;

b) riskipositsioon ja tagatis on nomineeritud samas valuutas;

c) tehingu lõpptähtaeg ei ületa ühte päeva või riskipositsiooni ja tagatise suhtes kohaldatakse igapäevast turuhinnas hindamist või võimendustagatise igapäevast ümberarvestamist;

d) ajavahemik, mis jääb enne vastaspoole võimendustagatise ümberarvestamise tegemata jätmist toimunud viimase turuhinnas hindamise ja tagatise realiseerimise vahele, ei ole rohkem kui neli tööpäeva;

e) tehing arveldatakse sellist liiki tehingute teostamisel oma usaldusväärsust tõestanud arveldussüsteemi kaudu;

f) lepingu või tehingu dokumentatsioon on asjaomaste väärtpaberitega tehtavaid repotehinguid või väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehinguid käsitlev tavapärane turudokumentatsioon;

▼C2

g) tehingut reguleerivas dokumentatsioonis sätestatakse õigus tehing viivitamatult lõpetada juhul, kui vastaspool ei suuda täita kohustust kanda üle raha või väärtpaberid või võimendustagatis või tekib muul viisil makseviivitus;

h) pädevad asutused peavad vastaspoolt peamiseks turuosaliseks.

3. Lõike 2 punktis h osutatud peamiste turuosaliste hulka kuuluvad järgmised üksused:

a) artikli 197 lõike 1 punktis b nimetatud üksused, kelle vastu olevatele nõuetele määratakse vastavalt 2. peatükile riskikaal 0 %;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud;

c) muud finantsettevõtjad direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 25 alapunktide b ja d tähenduses, kelle vastu olevatele nõuetele määratakse standardmeetodi alusel riskikaal 20 % või kellel juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud varasid ja oodatavat kahju sisereitingute meetodi kohaselt, ei ole tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut ning neil on krediidiasutuse või investeerimisühingu antud sisereiting.

d) õigusaktidega reguleeritud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad, kelle suhtes kehtivad omavahendite nõuded või finantsvõimenduse nõuded;

e) õigusaktides reguleeritud pensionifondid;

f) tunnustatud kliiringukojad.

Artikkel 228

Riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamine finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi puhul

1. Standardmeetodi puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 113 kohaldamisel riskipositsiooni väärtusena artikli 223 lõike 5 kohaselt arvutatud E*-d. I lisas loetletud bilansiväliste kirjete puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse, kohaldades E* väärtuse suhtes artikli 111 lõikes 1 osutatud protsendimäärasid.

2. Sisereitingute meetodi puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 3. peatüki kohaldamisel makseviivitusest tingitud kahjumäärana tegelikku makseviivitusest tingitud kahjumäära (LGD*). Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad LGD* järgmise valemi alusel:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

kus

LGD = makseviivitusest tingitud kahjumäär, mida kohaldataks riskipositsiooni suhtes vastavalt 3. peatükile juhul, kui riskipositsioonil puuduks tagatis;

▼C2

E = riskipositsiooni väärtus vastavalt artikli 223 lõikele 3;

E* = vastavalt artikli 223 lõikele 5 täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtus.

Artikkel 229

Muu aktsepteeritud tagatise hindamise põhimõtted sisereitingute meetodi puhul

1. Kinnisvaratagatise puhul hindab sõltumatu hindaja tagatist turuväärtuses või sellest madalamas väärtuses. Krediidiasutus või investeerimisühing nõuab sõltumatult hindajalt, et ta dokumenteeriks turuväärtuse läbipaistval ja selgel viisil.

Liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega sätestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, võib sõltumatu hindaja selle asemel hinnata kinnisvara hüpoteekimisväärtuses või sellest madalamas väärtuses. Krediidiasutused ja investeerimisühingud nõuavad, et sõltumatu hindaja ei võtaks hüpoteekimisväärtuse hindamisel arvesse spekulatiivseid elemente ning dokumenteeriks kõnealuse väärtuse läbipaistval ja selgel viisil.

Tagatise väärtuseks on turuväärtus või hüpoteekimisväärtus, mida on vähendatud vastavalt vajadusele, et võtta arvesse artikli 208 lõike 3 alusel nõutava jälgimise tulemusi ja eelisjärjekorras rahuldatavaid nõudeid kinnisvarale.

2. Nõuete väärtuseks on saadaolev summa.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad muud füüsilist tagatist kui kinnisvara selle turuväärtuses. Käesoleva artikli kohaldamisel on turuväärtus hinnanguline summa, millega saaks vara hindamiskuupäeval huvitatud ostja ja huvitatud müüja vahel üle anda turutingimustel tehtava tehingu alusel.

Artikkel 230

Muu aktsepteeritud tagatise riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamine sisereitingute meetodi puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad 3. peatüki kohaldamisel LGD-na tegelikku makseviivitusest tingitud kahjumäära (LGD*), mis on arvutatud vastavalt käesolevale lõikele ja lõikele 2.

Kui tagatise väärtuse (C) suhe riskipositsiooni väärtusesse (E) jääb allapoole tabelis 5 sätestatud nõutavat riskipositsiooni minimaalset tagatuse taset (C*), võrdub LGD* 3. peatükis sätestatud vastaspoole vastu olevate tagamata nõuete makseviivitusest tingitud kahjumääraga. Sel eesmärgil arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 166 lõigetes 8–10 loetletud kirjete riskipositsiooni väärtuse kasutades kõnealustes lõigetes osutatud ümberhindlustegurite või protsendimäärade asemel ümberhindlustegurit või protsendimäära 100 %.

▼C2

Kui tagatise väärtuse suhe riskipositsiooni väärtusesse ületab tabelis 5 sätestatud teist kõrgemat piirmäära (C**), võrdub LGD* tabelis 5 sätestatuga.

Kui tagatuse nõutavat taset C** ei ole saavutatud riskipositsiooni kui terviku suhtes, käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni kahe riskipositsioonina, millest üks vastab riskipositsiooni osale, mille puhul tagatise nõutav tase C** on saavutatud, ja teine vastab ülejäänud osale.

2. Riskipositsioonide tagatud osade puhul kohaldatav LGD* ja nõutavad tagatuse tasemed on sätestatud käesoleva lõike tabelis 5.

Tabel 5

Minimaalne makseviivitusest tingitud kahjumäär (LGD) riskipositsioonide tagatud osade puhul

	LGD* kõrgema nõudeõiguse järguga riskipositsioonide puhul	LGD* allutatud riskipositsioonide puhul	Riskipositsiooni puhul nõutav minimaalne tagatuse tase (C*)	Riskipositsiooni puhul nõutav minimaalne tagatuse tase (C**)
Nõuded	35 %	65 %	0 %	125 %
Elamukinnisvara/ ärikinnisvara	35 %	65 %	30 %	140 %
Muu tagatis	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Alternatiivina lõigetes 1 ja 2 sätestatud käsitlusele, ning kui artikli 124 lõikest 2 ei tulene teisiti, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata riskikaalu 50 % riskipositsiooni sellele osale, mis on vastavalt artikli 125 lõike 2 punktis d või artikli 126 lõike 2 punktis d sätestatud piirides täielikult tagatud liikmesriigi territooriumil asuva elamukinnisvara või ärikinnisvaraga, kui kõik artikli 199 lõigetes 3 või 4 sätestatud tingimused on täidetud.

Artikkel 231

Riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamine erinevat liiki tagatistest koosneva kogumi puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab LGD* väärtuse, mida ta kasutab makseviivitusest tingitud kahjumäärana 3. peatüki kohaldamisel, vastavalt lõigetele 2 ja 3 juhul, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

a) krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks sisereitingute meetodit;

b) riskipositsioon on tagatud nii finantstagatise kui ka muu aktsepteeritud tagatisega.

2. Krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõutakse, et nad jagaksid volatiilsusega korrigeeritud riskipositsiooni väärtuse, mis on saadud kohaldades artikli 223 lõikes 5 sätestatud volatiilsuskoefitsienti riskipositsiooni väärtuse suhtes, osadeks nii, et vastavalt vajadusele moodustuks aktsepteeritud finantstagatisega kaetud osa, nõuetega kaetud osa, ärikinnisvara tagatisega või elamukinnisvara tagatisega kaetud osa, muu aktsepteeritud tagatisega kaetud osa ning tagamata osa.

▼C2

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõike 2 alusel saadud riskipositsiooni iga osa LGD* eraldi kooskõlas käesoleva peatüki asjakohaste sätetega.

Artikkel 232

Muu otsene krediidiriski kaitse

1. Kui artikli 212 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võib kolmandast isikust krediidiasutuses või investeerimisühingus olevaid hoiuseid käsitleda kolmandast isikust krediidiasutuse või investeerimisühingu antud garantiina.

2. Kui artikli 212 lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud laenu andvale krediidiasutusele või investeerimisühingule panditud elukindlustuslepingute praeguse tagasiostuväärtusega tagatud riskipositsioonide osa suhtes järgmist käsitlust:

a) kui riskipositsiooni suhtes kohaldatakse standardmeetodit, kaalutakse see riskiga, kasutades lõikes 3 sätestatud riskikaale;

b) kui riskipositsiooni suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit, kuid mitte krediidiasutuse või investeerimisühingu enda sisehinnangut makseviivitusest tingitud kahjumäära kohta, määratakse sellele makseviivitusest tingitud kahjumäär 40 %.

Valuutade mittevastavuse puhul vähendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud praegust tagasiostuväärtust kooskõlas artikli 233 lõikega 3, kusjuures krediidiriski kaitse väärtus on elukindlustuslepingu praegune tagasiostuväärtus.

3. Lõike 2 alapunkti a kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmised riskikaalud võttes arvesse elukindlustust andva ettevõtja vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele määratud riskikaalud:

a) riskikaal 20 %, kui elukindlustust andva ettevõtja vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele on määratud riskikaal 20 %;

b) riskikaal 35 %, kui elukindlustust andva ettevõtja vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele on määratud riskikaal 50 %;

c) riskikaal 70 %, kui elukindlustust andva ettevõtja vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele on määratud riskikaal 100 %;

d) riskikaal 150 %, kui elukindlustust andva ettevõtja vastu olevatele kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata nõuetele on määratud riskikaal 150 %.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad emitendist krediidiasutuse või investeerimisühingu antud garantiina käsitleda neid nõudmise korral tagasiostetavaid instrumente, mis on aktsepteeritud artikli 200 punkti c kohaselt. Aktsepteeritud krediidiriski kaitse väärtus on järgmine:

a) kui instrument ostetakse tagasi nimiväärtusega, on see kõnealuse krediidiriski kaitse väärtus;

▼C2

b) kui instrument ostetakse tagasi turuhinnaga, on krediidiriski kaitse väärtuseks instrumendi väärtus, mida on hinnatud samal viisil kui artikli 197 lõikes 4 sätestatud tingimustele vastavate võlaväärtpaberite väärtust.

2. alajagu

Kaudne krediidiriski kaitse

Artikkel 233

Hindamine

1. Selleks et arvutada kaudse krediidiriski kaitse mõju vastavalt käesolevale alajaole, on kaudse krediidiriski kaitse väärtus (G) summa, mille krediidiriski kaitse andja kohustub maksma laenuvõtja makseviivituse või makse tegemata jätmise korral või muude kindlaksmääratud krediidisündmuste toimumise korral.

2. Krediidituletisinstrumentide puhul, mis ei sisalda krediidisündmusena krediidiriski alusvaraks oleva võlainstrumendi restruktureerimist, mis hõlmab põhisumma, intressi või teenustasude kustutamist või edasilükkamist, mille tulemuseks on krediidikahju sündmus, kohaldatakse järgmist:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud vähendavad lõike 1 alusel arvutatud krediidiriski kaitse väärtust 40 % võrra, kui summa, mida krediidiriski kaitse andja on kohustunud maksma, ei ületa riskipositsiooni väärtust;

b) krediidiriski kaitse ei ületa 60 % riskipositsiooni väärtusest, kui summa, mida krediidiriski kaitse andja on kohustunud maksma, ületab riskipositsiooni väärtust.

3. Kui kaudne krediidiriski kaitse on nomineeritud riskipositsioonist erinevas valuutas, vähendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidiriski kaitse väärtust volatiilsuskoefitsiendi kohaldamisega järgmiselt:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

kus

G* = krediidiriski kaitse väärtus, mida on korrigeeritud valuutariski arvessevõtmiseks;

G = krediidiriski kaitse nimiväärtus;

H_{fx} = volatiilsuskoefitsient krediidiriski kaitse ja alusvaraks oleva võlainstrumendi valuutade mis tahes mittevastavuse puhul, mis on määratud kindlaks vastavalt lõikele 4.

Kui valuutade mittevastavust ei ole, on H_{fx} võrdne nulliga.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad valuutade mittevastavusest tulenevate volatiilsusega korrigeerimiste aluseks 10 tööpäeva pikkuse realiseerimisperioodi, eeldades igapäevast ümberhindlust, ning võivad arvutada need kas artiklis 224 sätestatud regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodi või artiklis 225 sätestatud sisehinnangutel põhineva meetodi alusel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeerivad volatiilsuskoefitsiente ülespoole vastavalt artiklile 226.

▼C2

Artikkel 234

Riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamine osalise krediidiriski kaitse ja riski erinevate nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele ülekandmise korral

Kui krediidisasutus või investeerimisühing kannab osa laenuga seotud riskist üle ühele või enamale väärtpaberistamise seeriale, kohaldatakse 5. peatükis sätestatud eeskirju. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käsitleda maksete olulisuse piirmäärasid, millest väiksemas summas makset kahjujuhtumi korral ei tehta, võrdsena allesjäänud esimese järjekoha kahju positsioonidega ning selliselt, et need põhjustavad riski erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele ülekandmise.

Artikkel 235

Riskiga kaalutud vara arvutamine standardmeetodi alusel

1. Artikli 113 lõike 3 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskiga kaalutud vara vastavalt järgmisele valemile:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kus

E = riskipositsiooni väärtus vastavalt artiklile 111; sel eesmärgil on I lisas loetletud bilansivälise kirje riskipositsiooni väärtus 100 % selle väärtusest, mitte artikli 111 lõikes 1 määratletud riskipositsiooni väärtus;

G_A = vastavalt artikli 233 lõikele 3 arvutatud krediidiriski kaitse väärtus (G*), mida on korrigeeritud lõpptähtaegade mis tahes mittevastavuse arvessevõtmiseks vastavalt 5. jaos sätestatule;

r = võlgniku vastu olevate nõuete riskikaal vastavalt 2. peatükis sätestatule;

g = krediidiriski kaitse andja vastu olevate nõuete riskikaal vastavalt 2. peatükis sätestatule.

2. Juhul kui kaitstud väärtus (G_A) on riskipositsiooni väärtusest (E) väiksem, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldada lõikes 1 sätestatud valemit ainult siis, kui riskipositsiooni kaitstud ja kaitsmata osad kuuluvad samasse nõudeõiguse järku.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad laiendada artikli 114 lõigetes 4 ja 7 sätestatud käsitlust riskipositsioonidele või riskipositsioonide osadele, millele on andnud garantii keskvalitsus või keskpank, kui garantii on nomineeritud laenuvõtja päritoluriigi valuutas ja riskipositsiooni rahastatakse kõnealuses valuutas.

Artikkel 236

Riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamine sisereitingute meetodi alusel

1. Riskipositsiooni väärtuse (E) kaetud osa puhul (krediidiriski kaitse korrigeeritud väärtuse G_A alusel) võib makseviivituse tõenäosus 3. peatüki 4. jao kohaldamisel olla krediidiriski kaitse andja makseviivituse tõenäosus või laenuvõtja ja garantii andja vaheline makseviivituse tõenäosus, kui täielik asendamine ei ole tagatud. Allutatud riskipositsioonide ja allutamata kaudse krediidiriski kaitse puhul võib krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt rakendatav makseviivitusest tingitud kahjumäär 3. peatüki 4. jao kohaldamisel olla kõrgema nõudeõiguse järguga nõuetele vastav makseviivitusest tingitud kahjumäär.

▼C2

2. Riskipositsiooni väärtuse (E) katmata osa puhul on makseviivituse tõenäosus laenuvõtja makseviivituse tõenäosus ja makseviivitusest tingitud kahjumäär on aluspositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumäär.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel on G_A see G* väärtus, mis on arvutatud vastavalt artikli 233 lõikele 3 ja mida on korrigeeritud lõpptähtaegade mis tahes mittevastavuse arvessevõtmiseks vastavalt 5. jaos sätestatule. E on riskipositsiooni väärtus, mis on kindlaksmääratud vastavalt 3. peatüki 5. jaole. Sel eesmärgil arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 166 lõigetes 8–10 loetletud kirjete riskipositsiooni väärtuse kasutades kõnealustes lõigetes osutatud ümberhindlustegurite või protsendimäärade asemel ümberhindlustegurit või protsendimäära 100 %.

5. jagu

Lõpptähtaegade mittevastavus

Artikkel 237

Lõpptähtaegade mittevastavus

1. Riskiga kaalutud vara arvutamisel esineb lõpptähtaegade mittevastavus siis, kui krediidiriski kaitse järelejäänud tähtaeg on kaitstava riskipositsiooni omast lühem. Kui krediidiriski kaitse järelejäänud tähtaeg on vähem kui kolm kuud ja selle lõpptähtaeg on lühem kui aluspositsiooni lõpptähtaeg, siis ei kvalifitseeru krediidiriski kaitse aktsepteeritud krediidiriski kaitsena.

2. Lõpptähtaegade mittevastavuse korral ei kvalifitseeru krediidiriski kaitse aktsepteeritud krediidiriski kaitsena, kui üks järgmistest tingimustest on täidetud:

a) krediidiriski kaitse esialgne tähtaeg on vähem kui üks aasta;

b) riskipositsioon on lühiajalise riskipositsioon, mille puhul pädevad asutused on määranud lõpptähtaja väärtusele (M) üheaastase alampiiri kohaldamise asemel ühepäevase alampiiri vastavalt artikli 162 lõikele 3.

Artikkel 238

Krediidiriski kaitse lõpptähtaeg

1. Alusvara tegelik lõpptähtaeg, mille suhtes kohaldatakse viieaastast ülempiiri, on pikim võimalik järelejäänud aeg enne seda, kui võlgnik peab plaanijärgselt täitma oma kohustused. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, on krediidiriski kaitse lõpptähtaeg aeg kuni varaseima kuupäevani, millal krediidiriski kaitse võib lõppeda või millal selle võib lõpetada.

2. Kui krediidiriski kaitse müüjal on kaalutlusõiguse alusel võimalus krediidiriski kaitse lõpetada, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidiriski kaitse lõpptähtajana aega kuni varaseima kuupäevani, mil seda võimalust võib kasutada. Kui krediidiriski kaitse ostjal on kaalutlusõiguse alusel võimalus krediidiriski kaitse lõpetada ja krediidiriski kaitse andmise kokkuleppe tingimused sisaldavad krediidiasutusele või investeerimisühingule positiivset stiimulit teostada tehing enne lepingujärgset lõpptähtaega, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing krediidiriski kaitse lõpptähtajana aega kuni varaseima kuupäevani, mil seda võimalust võib kasutada; muul juhul võib krediidiasutus või investeerimisühing pidada sellist võimalust krediidiriski kaitse lõpptähtaega mitte mõjutavaks.

▼C2

3. Kui krediidituletisinstrumendi lepingut on võimalik lõpetada enne mis tahes sellise tähtajapikenduse lõppu, mis on vajalik selleks, et krediidiasutustele ja investeerimisühingutele makse tegemata jätmisest tuleneks krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendi puhul makseviivitus, vähendatakse krediidiriski kaitse lõpptähtaega tähtajapikenduse võrra.

Artikkel 239

Krediidiriski kaitse hindamine

1. Kui tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodi alusel otsest krediidiriski kaitset, esineb riskipositsiooni ja krediidiriski kaitse lõpptähtaegade mittevastavus, ei kvalifitseeru tagatis aktsepteeritud otsese krediidiriski kaitsena.

2. Tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi alusel otsest krediidiriski kaitset, kajastavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidiriski kaitse ja riskipositsiooni lõpptähtaegu tagatise korrigeeritud väärtuses järgmise valemi alusel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kus

C_{VA} = volatiilsusega korrigeeritud tagatise väärtus vastavalt artikli 223 lõikes 2 sätestatule või riskipositsiooni suurus, olenevalt sellest, kumb neist on madalam;

t = krediidiriski kaitse lõpptähtajani jäänud aastate arv, mis on arvutatud vastavalt artiklile 238, või T väärtus, olenevalt sellest, kumb neist on madalam;

T = riskipositsiooni lõpptähtajani jäänud aastate arv, mis on arvutatud vastavalt artiklile 238, või viis aastat, olenevalt sellest, kumb neist on madalam;

t* = 0.25.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad artikli 223 lõikes 5 sätestatud riskipositsiooni täielikult korrigeeritud väärtuse (E*) arvutamise valemis C_{VAM}-i, mis on C_{VA}, mida on täiendavalt korrigeeritud lõpptähtaja mittevastavuse arvessevõtmiseks.

3. Tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse kaudset krediidiriski kaitset, kajastavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidiriski kaitse ja riskipositsiooni lõpptähtaegu krediidiriski kaitse korrigeeritud väärtuses järgmise valemi alusel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kus

G_A = lõpptähtaegade mis tahes mittevastavusega korrigeeritud G*;

G* = valuutade mis tahes mittevastavusega korrigeeritud krediidiriski kaitse väärtus;

▼C2

t = krediidiriski kaitse lõpptähtajani jäänud aastate arv, mis on arvutatud vastavalt artiklile 238, või T väärtus, olenevalt sellest, kumb neist on madalam;

T = riskipositsiooni lõpptähtajani jäänud aastate arv, mis on arvutatud vastavalt artiklile 238, või viis aastat, olenevalt sellest, kumb neist on madalam;

t* = 0.25.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad artiklite 233 kuni 236 kohaldamisel G_A-d krediidiriski kaitse väärtusena.

6. jagu

Nõuete kogumi krediidiriski maandamise tehnikad

Artikkel 240

Esimese makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid

Kui krediidiasutus või investeerimisühing saab krediidiriski kaitse mitmele riskipositsioonile tingimustel, et nende riskipositsioonidega seotud esimene makseviivituse juht käivitab maksekohustuse ja selline krediidisündmus lõpetab lepingu, võib krediidiasutus või investeerimisühing modifitseerida riskipositsiooni riskiga kaalutud vara ja vajaduse korral oodatava kahju arvutamist, mis krediidiriski kaitse puudumisel annaks vastavalt käesolevale peatükile tulemuseks madalaima riskiga kaalutud vara väärtuse:

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kasutavad standardmeetodit, on riskiga kaalutud varade väärtus standardmeetodi kohaselt arvutatud väärtus;

b) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kasutavad sisereitingute meetodit, on riskiga kaalutud varade väärtus sisereitingute meetodi kohaselt arvutatud riskiga kaalutud varade väärtuse ja oodatava kahju 12,5 kordse väärtuse summa.

Käesolevas artiklis sätestatud käsitlusviisi kohaldatakse üksnes juhul, kui riskipositsiooni väärtus on väiksem krediidiriski kaitse väärtusest või on sellega võrdne.

Artikkel 241

N-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid

Kui riskipositsioonidega seotud n-arvu järjekohaga makseviivitus käivitab krediidiriski kaitse alusel maksekohustuse, võib krediidiriski kaitset ostev krediidiasutus või investeerimisühing riskiga kaalutud vara ja vajaduse korral oodatava kahju arvutamisel võtta krediidiriski kaitset arvesse ainult juhul, kui krediidiriski kaitse on saadud ka makseviivitustele järjekohaga 1 kuni n-1 või kui n-1 järjekohaga makseviivitus on juba aset leidnud. Sellistel juhtudel võib krediidiasutus või investeerimisühing modifitseerida riskipositsiooni riskiga kaalutud vara ja vajaduse korral oodatava kahju arvutamist, mis krediidiriski kaitse puudumisel annaks tulemuseks selle käesolevale peatükile vastava riskiga kaalutud vara väärtuse, mille n-arvu järjekoht on madalaim. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad madalaima n-arvu järjekohaga väärtuse nii, nagu on selgitatud artikli 240 punktides a ja b.

▼C2

Käesolevas artiklis kirjeldatud käsitlusviisi kohaldatakse üksnes juhul, kui riskipositsiooni väärtus on väiksem krediidiriski kaitse väärtusest või on sellega võrdne.

Kõik kogumisse kuuluvad riskipositsioonid peavad vastama artikli 204 lõikes 2 ja artikli 216 lõike 1 punktis d sätestatud nõuetele.

5. PEATÜKK

Väärtpaberistamine

1. jagu

Mõisted

Artikkel 242

Mõisted

Käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „ületulu" – väärtpaberistatud riskipositsioonidega seoses laekunud finantstasud ja muud teenustasutulud pärast kulude mahaarvamist;

2) „lõpetav ostuoptsioon" – väärtpaberistamise tehingu algataja lepinguline õigus osta tagasi või kustutada väärtpaberistamise positsioonid enne kõikide väärtpaberistatud nõuete tagasimaksmist, kui tagasimaksmata nõuete summa langeb allapoole kindlaksmääratud taset;

3) „likviidsuse tagamise tehing" – väärtpaberistamise positsioon, mis tuleneb lepingulisest kokkuleppest pakkuda rahastamist kindlustamaks rahavoogude õigeaegne laekumine investoritele;

4) „K_{IRB}" – 8 % riskiga kaalutud varadest, mis arvutatakse 3. peatüki alusel väärtpaberistatud riskipositsioonidelt selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud, millele liidetakse neist riskipositsioonidest tuleneva kõnealuse peatüki alusel arvutatud oodatava kahju summa;

5) „välisreitingu meetod" – väärtpaberistamise positsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamise meetod, mida on käsitletud artiklis 261;

6) „regulatiivne meetod" – väärtpaberistamise positsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamise meetod, mida on käsitletud artiklis 262;

7) „reitinguta positsioon" – väärtpaberistamise positsioon, millel puudub 4. jaos osutatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antav aktsepteeritud krediidikvaliteedi hinnang;

8) „reitingu saanud positsioon" – väärtpaberistamise positsioon, millel on 4. jaos osutatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud aktsepteeritud krediidikvaliteedi hinnang;

▼C2

9) „varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm” – väärtpaberistamise programm, mille raames emiteeritavateks väärtpaberiteks on valdavalt kommertsväärtpaberid, mille esialgne tähtaeg ei ole pikem kui üks aasta;

10) „traditsiooniline väärtpaberistamine” – väärtpaberistamine, mille käigus toimub väärtpaberistatavate nõuete majanduslik loovutamine. See saavutatakse kas väärtpaberistatud riskipositsioonide omandiõiguse ülemineku teel väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuselt või investeerimisühingult väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale või väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kaudse osaluse meetodil. Emiteeritud väärtpaberitest ei tulene väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks maksekohustust;

11) „sünteetiline väärtpaberistamine” – väärtpaberistamine, mille käigus saavutatakse riski ülekandmine krediidituletisinstrumente või garantiisid kasutades ning väärtpaberistatavad riskipositsioonid jäävad väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonideks;

12) „uuenev nõue” – nõue, mille puhul kliendi laenujäägil lubatakse kokkulepitud limiidi piires kõikuda olenevalt tema otsustest laenu võtta või seda tagasi maksta;

13) „uuenev väärtpaberistamine” – väärtpaberistamine, mille puhul uueneb väärtpaberistamise struktuur ise nõuete lisamisega nõuete kogumisse või nende sealt kõrvaldamisega sõltumata sellest kas nõuded uuenevad või mitte;

14) „ennetähtaegse amortiseerimise klausel” – uuenevate nõuete või uueneva väärtpaberistamise puhul kasutatav lepingutingimus, millega nõutakse, et teatavate kindlaksmääratud sündmuste saabumisel tuleb investorite nõuded lunastada enne emiteeritud väärtpaberite esialgselt kokkulepitud lõpptähtaega;

15) „esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria” – asjaomase väärtpaberistamise kõige madalama nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria, mis väärtpaberistatud riskipositsioonidele tekkiva kahju korral on esimene väärtpaberistamise seeria, mis kahju kannab, pakkudes seeläbi kaitset teise järjekoha kahju väärtpaberistamise seeriale ja teisest kõrgema järjekoha kahju väärtpaberistamise seeriate olemasolu korral ka neile.

2. jagu

Riski olulise osa ülekandmise arvessevõtmine

Artikkel 243

Traditsiooniline väärtpaberistamine

1. Traditsioonilise väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing võib jätta väärtpaberistatud riskipositsioonid riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutusest välja, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) oluline osa väärtpaberistatud riskipositsioonidega seonduvast krediidiriskist loetakse üle kantuks kolmandatele isikutele;

b) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab riskikaalu 1 250 % kõikide väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis tal on selles väärtpaberistamises, või arvab need väärtpaberistamise positsioonid vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha.

▼C2

2. Oluline osa krediidiriskist loetakse üle kantuks järgmistel juhtudel:

a) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu omanduses olevate asjaomase väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara ei ületa 50 % kõikide kõnealuse väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud varadest;

b) kui asjaomases väärtpaberistamise tehingus ei ole mezzanine-positsioone ning väärtpaberistamise tehingu algataja suudab tõendada, et selliste väärtpaberistamise positsioonide riskipositsiooni väärtus, mille suhtes oleks kohaldatav esimese taseme põhiomavahenditest mahaarvamine või riskikaal 1 250 %, ületab oluliselt asjaomastelt väärtpaberistatud riskipositsioonidelt põhjendatud hinnangu kohaselt oodatava kahju määra, ei hoia väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing enda omanduses rohkem kui 20 % selliste väärtpaberistamise positsioonide riskipositsiooni väärtusest, mille suhtes oleks kohaldatav esimese taseme põhiomavahenditest mahaarvamine või riskikaal 1 250 %.

Kui riskiga kaalutud vara võimalik vähenemine, mille väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing asjaomase väärtpaberistamisega saavutaks, ei ole õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele, võivad pädevad asutused igal üksikjuhul eraldi otsustada, et olulist osa krediidiriskist ei loeta kolmandatele isikutele üle kantuks.

3. Lõike 2 kohaldamisel tähendavad väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonid väärtpaberistamise positsioone, mille suhtes kohaldatakse 1 250 %-st madalamat riskikaalu ning mille nõudeõiguse järk on madalam kui asjaomase väärtpaberistamise kõige kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooni nõudeõiguse järk ja samuti madalam kõikide selliste samasse väärtpaberistamisesse kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järkudest, millele 4. jao kohaselt määratakse üks järgnevast:

a) väärtpaberistamise positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse 3. jao 3. alajagu, krediidikvaliteedi aste 1;

b) väärtpaberistamise positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse 3. jao 4. alajagu, krediidikvaliteedi aste 1 või 2.

4. Alternatiivina lõigetele 2 ja 3 annavad pädevad asutused väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutusele ja investeerimisühingule loa lugeda oluline osa krediidiriskist ülekantuks, kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing suudab iga konkreetse väärtpaberistamise puhul tõendada, et omavahendite nõuete vähenemine, mille ta väärtpaberistamisega saavutab, on õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele.

Luba antakse ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavalt riskitundlikud põhimõtted ja metoodika, mille alusel hinnata riski ülekandmist;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on võtnud krediidiriski ülekandmist kolmandatele isikutele iga juhtumi puhul arvesse ka oma sisemises riskijuhtimises ja sisemises kapitali allokeerimises.

5. Lisaks lõigetes 1 kuni 4 sätestatud kohaldatavatele nõuetele on täidetud ka kõik järgmised tingimused:

▼C2

a) väärtpaberistamise dokumentatsioon kajastab tehingu majanduslikku sisu;

b) väärtpaberistatud riskipositsioonid on seatud väljapoole väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tema võlausaldajate kontrolli, sealhulgas pankroti ja pankrotivara haldamise korral. Seda peab toetama pädeva õigusnõustaja arvamus;

c) emiteeritud väärtpaberitest ei tulene väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks maksekohustusi;

d) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing ei säilita tegelikku ega kaudset kontrolli loovutatud nõuete üle. Väärtpaberistamise tehingu algatajat loetakse olevaks säilitanud loovutatud nõuete üle tegeliku kontrolli, kui tal on õigus need isikult, kellele ta need eelnevalt loovutas, tagasi osta, et realiseerida neilt saadav kasu, või kui tal on kohustus võtta ülekantud risk uuesti enda kanda. Kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing jätab endale nõuetega seonduvad maksete vahendamise õigused või kohustused, ei tähenda see iseenesest veel kaudset kontrolli nõuete üle;

e) väärtpaberistamise dokumentatsioon vastab kõigile järgmistele tingimustele:

   i) peale ennetähtaegse amortiseerimise klauslite ei sisalda see muid klausleid, millega väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuselt või investeerimisühingult nõutakse, et väärtpaberistatud nõuete krediidikvaliteedi halvenemise korral peab ta väärtpaberistamise raamesse kuuluvaid positsioone parandama, muu hulgas näiteks muutes aluseks olevaid krediidiriski positsioone või suurendades investoritele makstavat intressi;

   ii) see ei sisalda klausleid, mille kohaselt väärtpaberistamise aluseks olevate nõuete kogumi krediidikvaliteedi halvenemise korral suurendatakse väärtpaberistamise positsioonide omanikele makstavat intressi;

   iii) kui see on kohaldatav, siis on selles selgesõnaliselt täpsustatud, et väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori poolne väärtpaberistamise positsioonide mis tahes ostmine või tagasiostmine, mis läheb kaugemale tema lepingulistest kohustustest, on erakorraline ja võib toimuda üksnes turutingimustel;

f) kui ette on nähtud lõpetav ostuoptsioon, peab see lisaks vastama järgmistele tingimustele:

   i) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing peab saama oma äranägemisel otsustada, kas ta soovib seda kasutada;

   ii) seda saab kasutada ainult siis, kui 10 % või vähem väärtpaberistatud nõuete esialgsest väärtusest on veel amortiseerimata;

   iii) see ei ole struktureeritud viisil, mis võimaldab vältida kahjumi allokeerimist krediidikvaliteedi parandamise positsioonidele või muudele investorite hoitavatele positsioonidele, ega muul sellisel viisil, mis pakub krediidikvaliteedi parandamist.

▼C2

6. Pädevad asutused teavitavad EBAt lõikes 2 osutatud konkreetsetest juhtudest, mille korral riskiga kaalutud vara võimalik vähenemine ei ole õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele, ning lõike 4 kasutamisest krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt. EBA jälgib erinevaid tavasid selles valdkonnas ning annab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised. EBA vaatab läbi, kuidas liikmesriigid nimetatud suuniseid rakendavad, ning annab komisjonile 31. detsembriks 2017 nõu, kas siduv tehniline standard on vajalik.

Artikkel 244

Sünteetiline väärtpaberistamine

1. Sünteetilise väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada väärtpaberistatud riskipositsioonidelt riskiga kaalutud vara ja kui see on asjakohane, siis ka nende oodatava kahju kooskõlas artikliga 249, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) oluline osa krediidiriskist loetakse üle kantuks kolmandatele isikutele kas otsese või kaudse krediidiriski kaitse kaudu;

b) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab riskikaalu 1 250 % kõikide väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis tal on selles väärtpaberistamises, või arvab need väärtpaberistamise positsioonid vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha.

2. Oluline osa krediidiriskist loetakse üle kantuks, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu omanduses olevate asjaomase väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara ei ületa 50 % kõikide kõnealuse väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud varadest;

b) kui asjaomases väärtpaberistamise tehingus ei ole mezzanine-positsioone ning väärtpaberistamise tehingu algataja suudab tõendada, et selliste väärtpaberistamise positsioonide riskipositsiooni väärtus, mille suhtes oleks kohaldatav esimese taseme põhiomavahenditest mahaarvamine või riskikaal 1 250 %, ületab oluliselt asjaomastelt väärtpaberistatud riskipositsioonidelt põhjendatud hinnangu kohaselt oodatava kahju määra, ei hoia väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing enda omanduses rohkem kui 20 % selliste väärtpaberistamise positsioonide riskipositsiooni väärtusest, mille suhtes oleks kohaldatav esimese taseme põhiomavahenditest mahaarvamine või riskikaal 1 250 %.

Kui riskiga kaalutud vara võimalik vähenemine, mille väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing asjaomase väärtpaberistamisega saavutaks, ei ole õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele, võib pädev asutus igal üksikjuhul eraldi otsustada, et olulist osa krediidiriskist ei loeta kolmandatele isikutele üle kantuks.

▼C2

3. Lõike 2 kohaldamisel tähendavad väärtpaberistamise tehingu mezzanine-positsioonid väärtpaberistamise positsioone, mille suhtes kohaldatakse 1 250 %-st madalamat riskikaalu ning mille nõudeõiguse järk on madalam kui asjaomase väärtpaberistamise kõige kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooni nõudeõiguse järk ja samuti madalam kõikide selliste samasse väärtpaberistamisesse kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järkudest, millele 4. jao kohaselt määratakse üks järgnevast:

a) väärtpaberistamise positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse 3. jao 3. alajagu, krediidikvaliteedi aste 1;

b) väärtpaberistamise positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse 3. jao 4. alajagu, krediidikvaliteedi aste 1 või 2.

4. Alternatiivina lõigetele 2 ja 3 annavad pädevad asutused väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutusele ja investeerimisühingule loa lugeda oluline osa krediidiriskist ülekantuks, kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing suudab iga konkreetse väärtpaberistamise puhul tõendada, et omavahendite nõuete vähenemine, mille ta väärtpaberistamisega saavutab, on õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele.

Luba antakse ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavalt riskitundlikud põhimõtted ja metoodika, mille alusel hinnata riski ülekandmist;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on võtnud krediidiriski ülekandmist kolmandatele isikutele iga juhtumi puhul arvesse ka oma sisemises riskijuhtimises ja sisemises kapitali allokeerimises.

5. Lisaks lõigetes 1-4 sätestatud kohaldatavatele nõuetele peab riski ülekandmine vastama ka järgmistele tingimustele:

a) väärtpaberistamise dokumentatsioon kajastab tehingu majanduslikku sisu;

b) krediidiriski ülekandmiseks kasutatav krediidiriski kaitse on kooskõlas artikli 247 lõikega 2;

c) krediidiriski ülekandmiseks kasutatavad instrumendid ei sisaldada tingimusi, millega:

i) kehtestatakse märkimisväärsed olulisuse piirmäärad, millest allapoole jäävate krediidisündmuste korral loetakse krediidiriski kaitse mitte rakendunuks;

ii) lubatakse krediidiriski kaitse katkestada, kui aluseks olevate nõuete krediidikvaliteet halveneb;

iii) nõutakse väärtpaberistamise raamesse kuuluvate positsioonide parandamist väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt, välja arvatud ennetähtaegse amortiseerimise klauslite korral;

iv) suurendatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski kaitse kulu või väärtpaberistamise positsioonide omanikele makstavat intressi aluseks olevate nõuete kogumi krediidikvaliteedi halvenemise korral;

▼C2

d) pädevalt õigusnõustajalt on saadud arvamus, mis kinnitab krediidiriski kaitse jõustatavust kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides;

e) kui see on kohaldatav, siis on väärtpaberistamise dokumentatsioonis selgesõnaliselt täpsustatud, et väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori poolne väärtpaberistamise positsioonide mis tahes ostmine või tagasiostmine, mis läheb kaugemale tema lepingulistest kohustustest, võib toimuda üksnes turutingimustel;

f) kui ette on nähtud lõpetav ostuoptsioon, peab see vastama kõikidele järgmistele tingimustele:

   i) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing peab saama oma äranägemisel otsustada, kas ta soovib seda kasutada;

   ii) seda saab kasutada ainult siis, kui 10 % või vähem väärtpaberistatud nõuete esialgsest väärtusest on veel amortiseerimata;

   iii) see ei ole struktureeritud viisil, mis võimaldab vältida kahjumi allokeerimist krediidikvaliteedi parandamise positsioonidele või muudele investorite hoitavatele positsioonidele, ega muul sellisel viisil, mis pakub krediidikvaliteedi parandamist.

6. Pädevad asutused teavitavad EBAt lõikes 2 osutatud konkreetsetest juhtudest, mille korral riskiga kaalutud vara võimalik vähenemine ei ole õigustatud krediidiriski proportsionaalse ülekandmisega kolmandatele isikutele, ning lõike 4 kasutamisest krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt. EBA jälgib erinevaid tavasid selles valdkonnas ning annab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised. EBA vaatab läbi, kuidas liikmesriigid nimetatud suuniseid rakendavad ning annab komisjonile 31. detsembriks 2017 nõu, kas siduv tehniline standard on vajalik.

3. jagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine

1. alajagu

Põhimõtted

Artikkel 245

Riskiga kaalutud vara arvutamine

1. Kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing on olulise osa väärtpaberistatud riskipositsioonidega seonduvast krediidiriskist 2. jao kohaselt üle kandnud, võib see krediidiasutus või investeerimisühing:

a) traditsioonilise väärtpaberistamise korral jätta riskiga kaalutud vara ja kui see on asjakohane, siis ka oodatava kahju arvutamisel arvesse võtmata riskipositsioonid, mille ta on väärtpaberistanud;

b) sünteetilise väärtpaberistamise korral arvutada väärtpaberistatud riskipositsioonidelt riskiga kaalutud vara ja kui see on asjakohane, siis ka nende oodatava kahju vastavalt artiklitele 249 ja 250.

▼C2

2. Kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing on otsustanud kohaldada lõiget 1, arvutab ta käesolevas peatükis ettenähtud riskiga kaalutud vara positsioonide jaoks, mis tal võivad selles väärtpaberistamises olla.

Kui väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing ei ole olulist osa krediidiriskist üle kandnud või on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, ei ole tal vaja arvutada riskiga kaalutud vara ühegi positsiooni jaoks, mis tal võivad kõnealuses väärtpaberistamises olla, vaid ta peab asjaomased väärtpaberistatud riskipositsioonid jätkuvalt kaasama oma riskiga kaalutud vara arvutusse selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud.

3. Kui esineb riskipositsioon seoses samasse väärtpaberistamisesse kuuluvate erinevate väärtpaberistamise seeriatega, loetakse iga väärtpaberistamise seeriaga seotud riskipositsiooni eraldi väärtpaberistamise positsiooniks. Väärtpaberistamise positsioonidele krediidiriski kaitse andjaid loetakse väärtpaberistamise positsioonide omanikeks. Väärtpaberistamise positsioonide hulka arvatakse ka intressimäära- ja valuutatuletislepingutest tulenevad väärtpaberistamise positsioonid.

4. Kui väärtpaberistamise positsiooni ei arvata artikli 36 lõike 1 punkti k kohaselt esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha, kaasatakse riskiga kaalutud vara artikli 92 lõike 3 kohaldamisel krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud vara kogusumma arvutusse.

5. Väärtpaberistamise positsioonilt arvutatakse riskiga kaalutud vara selliselt, et positsiooni artikli 246 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtuse suhtes kohaldatakse asjakohast koguriskikaalu.

6. Koguriskikaal leitakse käesolevas peatükis sätestatud riskikaalu ja artikli 407 kohase mis tahes täiendava riskikaalu summana.

Artikkel 246

Riskipositsiooni väärtus

1. Riskipositsiooni väärtus arvutatakse järgmiselt:

a) juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara 3. alajao alusel, on bilansilise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtuseks selle bilansiline väärtus pärast spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi vastavalt artiklile 110;

b) juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara 4. alajao alusel, on bilansilise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtuseks selle bilansiline väärtus enne võimalikke krediidiriskiga korrigeerimisi vastavalt artiklile 110;

c) juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara 3. alajao alusel, on bilansivälise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtuseks tema nimiväärtuse ja temaga seoses tehtud võimalike spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste vahe ning käesolevas peatükis sätestatud ümberhindlusteguri korrutis. Ümberhindlustegur on 100 %, kui ei ole sätestatud teisiti;

▼C2

d) juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara 4. alajao alusel, on bilansivälise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtuseks tema nimiväärtuse ja käesolevas peatükis sätestatud ümberhindlusteguri korrutis. Ümberhindlustegur on 100 %, kui ei ole sätestatud teisiti;

e) II lisas loetletud tuletisinstrumendiga seonduvast vastaspoole krediidiriskist tuleneva riskipositsiooni väärtus määratakse kindlaks vastavalt 6. peatükile.

2. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on samas väärtpaberistamises kaks või enam kattuvat positsiooni, siis võtab ta selles ulatuses, milles need kattuvad, oma riskiga kaalutud vara arvutuses arvesse ainult selle positsiooni või positsiooni osa, mis annab tulemuseks suurema riskiga kaalutud vara. Krediidiasutus või investeerimisühing võib sellist kattumist arvesse võtta ka kauplemisportfelli positsioonide spetsiifilise riski omavahendite nõuete ja kauplemisportfelliväliste väärtpaberistamise positsioonide omavahendite nõuete vaheliste kattumiste puhul, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing on suuteline asjaomaste positsioonide omavahendite nõudeid arvutama ja võrdlema. Käesoleva lõike kohaldamisel käsitletakse kattumisena seda, kui positsioonid kujutavad endast kas täielikult või osaliselt avatust samale riskile selliselt, et kattumise ulatuses on tegemist ühe riskipositsiooniga.

3. Kui artikli 268 punkt c on kohaldatav varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi kuuluvate positsioonide suhtes, võib krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuse programmi riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutada likviidsuse tagamise tehingu jaoks määratud riskikaalu, tingimusel et kõnealuse programmi raames emiteeritud varaga tagatud kommertsväärtpaberid on 100 % ulatuses kaetud selle või mõne teise likviidsuse tagamise tehinguga ja kõik need likviidsuse tagamise tehingud kuuluvad asjaomaste varaga tagatud kommertsväärtpaberitega samasse nõudeõiguse järku, nii et need kujutavad endast kattuvaid positsioone.

Krediidiasutus või investeerimisühing teatab pädevatele asutustele, kuidas ta kõnealust käsitlust kasutab.

Artikkel 247

Krediidiriski maandamise arvessevõtmine väärtpaberistamise positsioonide puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib väärtpaberistamise positsioonile saadud otsest või kaudset krediidiriski kaitset arvesse võtta kooskõlas 4. peatükiga, kui täidetud on käesolevas peatükis ja 4. peatükis sätestatud nõuded.

Aktsepteeritud otseseks krediidiriski kaitseks võib olla üksnes selline finantstagatis, mida aktsepteeritakse riskiga kaalutud vara arvutamisel vastavalt 2. peatükile 4. peatükis täpsustatud korras, ja selle arvessevõtmiseks peavad olema täidetud 4. peatükis sätestatud asjaomased nõuded.

2. Aktsepteeritud kaudseks krediidiriski kaitseks ja selle andjateks saab olla üksnes 4. peatüki alusel aktsepteeritav krediidiriski kaitse ja selle andjad ning selle arvessevõtmiseks peavad olema täidetud 4. peatükis sätestatud asjaomased nõuded.

▼C2

3. Erandina lõikest 2 peab artikli 201 lõike 1 punktides a–h loetletud aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjatel, välja arvatud nõuetele vastavatel kesksetel vastaspooltel, olema tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mis peab olema vastavalt artikli 136 kohaselt määratule seostatav krediidikvaliteedi astmega 3 või sellest kõrgema krediidikvaliteedi astmega ja mis peab olema olnud krediidiriski kaitse esmakordse arvessevõtmise ajal seostatav krediidikvaliteedi astmega 2 või sellest kõrgema krediidikvaliteedi astmega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud loa kasutada krediidiriski kaitse andja vastu olevate otseste nõuete puhul sisereitingute meetodit, võivad aktsepteeritavust hinnata esimese lause kohaselt, tuginedes krediidiriski kaitse andja makseviivituse tõenäosuse ja artiklis 136 osutatud krediidikvaliteedi astmetega seostatava makseviivituse tõenäosuse samaväärsusele.

4. Erandina lõikest 2 on väärtpaberistamise eriotstarbelised ettevõtjad aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjad, kui nad omavad aktsepteeritava finantstagatisena kvalifitseeruvat vara, millele ei ole õigusi ega tingimuslikke õigusi, mis oleksid seatud kaudset krediidiriski kaitset saava krediidiasutuse või investeerimisühingu tingimuslikest õigustest ettepoole või nendega samale kohale, ja kui täidetud on kõik finantstagatise arvessevõtmisele esitatavad 4. peatükis sätestatud nõuded. Neil juhtudel on GA (krediidiriski kaitse summa, mida on kooskõlas 4. peatükiga korrigeeritud võimalike valuutade mittevastavuste ja lõpptähtaegade mittevastavuste arvessevõtmiseks) piiratud kõnealuse vara volatiilsusega korrigeeritud turuväärtusega ja g (krediidiriski kaitse andja vastu olevate nõuete riskikaal, mida on täpsustatud standardmeetodi all) määratakse kindlaks kaalutud keskmise riskikaaluna, mida kohaldataks kõnealuse vara kui finantstagatise suhtes standardmeetodi kohaselt.

Artikkel 248

Kaudne toetus

1. Sponsorist või väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutus või investeerimisühing, kes on seoses väärtpaberistamisega kohaldanud riskiga kaalutud vara arvutamisel artikli 245 lõikeid 1 ja 2 või kes on müünud instrumente oma kauplemisportfellist, mistõttu ta ei pea enam hoidma omavahendeid nimetatud instrumentidega seotud riskide katteks, ei tohi investorile tekkiva võimaliku või tegeliku kahju vähendamiseks toetada väärtpaberistamist määral, mis ületab tema lepingulisi kohustusi. Tehingut ei käsitata toetust pakkuvana, kui see tehakse turutingimustel ja kui seda võetakse arvesse riski olulise osa ülekandmise hindamisel. Igast sellisest tehingust, olenemata sellest, kas see pakub toetust, tuleb teatada pädevatele asutustele ja see tuleb kaasata krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski kontrollimise ja heakskiitmise protsessi. Selle hindamisel, kas tehing ei ole struktureeritud selliselt, et see pakub toetust, peab krediidiasutus või investeerimisühing nõuetekohaselt arvesse võtma vähemalt kõike järgnevat:

a) tagasiostu hind;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitali- ja likviidsuspositsioon enne ja pärast tagasiostu;

c) väärtpaberistatud riskipositsioonide tulemusnäitajad;

d) väärtpaberistamise positsioonide tulemusnäitajad.

e) toetuse mõju kahjule, mida väärtpaberistamise algataja investoritega võrreldes oodatavalt kannab.

▼C2

2. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised selle kohta, mida tuleb käsitada turutingimustel tehinguna ja millal ei ole tehing struktureeritud selliselt, et see pakub toetust.

3. Kui väärtpaberistamise tehingu algatajast või sponsorist krediidiasutus või investeerimisühing ei täida väärtpaberistamisega seoses lõiget 1, peab tal olema omavahendeid vähemalt kõikide väärtpaberistatud riskipositsioonide katteks selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud.

2. alajagu

Sünteetilise väärtpaberistamise raames väärtpaberistatud riskipositsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamine väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt

Artikkel 249

Üldkäsitlus

Kui on täidetud lõikes 244 sätestatud tingimused, kasutab sünteetilise väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing väärtpaberistatud riskipositsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamisel käesolevas jaos sätestatud asjakohast arvutusmetoodikat, ja mitte 2. peatükis sätestatud metoodikat, kui artiklist 250 ei tulene teisti. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatavat kahju 3. peatüki alusel, on oodatav kahju selliste riskipositsioonide puhul null.

Esimeses lõigus sätestatud nõudeid kohaldatakse kogu väärtpaberistamisesse kaasatud nõuete kogumi suhtes tervikuna. Kui artiklist 250 ei tulene teisiti, arvutab väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing riskiga kaalutud vara kooskõlas käesoleva jaoga kõigilt väärtpaberistamise seeriatelt, sealhulgas sellistelt väärtpaberistamise seeriatelt, mille puhul ta võtab kooskõlas artikliga 247 arvesse krediidiriski maandamist, millisel juhul asjaomase positsiooni suhtes kohaldatavat riskikaalu võib kooskõlas 4. peatükiga modifitseerida, kui käesolevas peatükis sätestatud nõuetest ei tulene teisiti.

Artikkel 250

Lõpptähtaegade mittevastavuste käsitlus sünteetilise väärtpaberistamise puhul

Kui riski ülekandmise saavutamiseks kasutatava, väärtpaberistamise seeria vormis oleva krediidiriski kaitse lõpptähtaegade ja väärtpaberistatud nõuete lõpptähtaegade vahel esineb mis tahes mittevastavusi, võetakse neid artikli 249 kohasel riskiga kaalutud vara arvutamisel arvesse järgmiselt:

a) väärtpaberistatud nõuete lõpptähtajaks loetakse väärtpaberistatud nõuetest pikima lõpptähtajaga nõude lõpptähtaeg, kuid mitte rohkem kui viis aastat. Krediidiriski kaitse lõpptähtaeg määratakse kindlaks vastavalt 4. peatükile;

▼C2

b) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing ei võta lõpptähtaegade võimalikke mittevastavusi arvesse riskiga kaalutud vara arvutamisel sellistelt väärtpaberistamise seeriatelt, mida käsitatakse käesoleva jao kohaselt 1 250 % riskikaalu saanuna. Kõikide muude väärtpaberistamise seeriate puhul kohaldatakse 4. peatükis sätestatud lõpptähtaegade mittevastavuse käsitlust vastavalt järgmisele valemile:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

kus

RW* = riskiga kaalutud varad artikli 92 lõike 3 punkti a kohaldamisel;

RW_{Ass} = nõuete riskiga kaalutud varad, mida oleks pidanud kasutama juhul, kui neid nõuded ei oleks väärtpaberistatud, arvutatuna proportsionaalselt;

RW_{SP} = artikli 249 kohaselt arvutatud riskiga kaalutud varad, mida oleks pidanud kasutama, kui lõpptähtaegade mittevastavust ei oleks esinenud;

T = väärtpaberistatud nõuete lõpptähtaeg, väljendatuna aastates;

t = krediidiriski kaitse lõpptähtaeg, väljendatuna aastates;

t* = 0.25.

3. alajagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine standardmeetodi alusel

Artikkel 251

Riskikaalud

Kui artiklist 252 ei tulene teisiti, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing reitingu saanud väärtpaberistamise või edasiväärtpaberistamise positsioonilt riskiga kaalutud vara, kohaldades riskipositsiooni väärtuse suhtes asjaomast riskikaalu.

Asjaomaseks riskikaaluks on tabelis 1 näidatud riskikaal, millega positsiooni krediidikvaliteedi hinnangut 4. jao kohaselt seostatakse.

Tabel 1

Krediidikvaliteedi aste	1	2	3	4 (ainult krediidi-kvaliteedi hinnangute puhul, mis ei ole lühiajalised)	kõik muud krediidi-kvaliteedi astmed
Väärtpaberistamise positsioonid	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Edasiväärtpaberistamise positsioonid	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %

▼C2

Kui artiklitest 252 kuni 255 ei tulene teisiti, kohaldatakse reitinguta väärtpaberistamise positsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamisel riskikaalu 1 250 %.

Artikkel 252

Väärtpaberistamise tehingu algatajast või sponsorist krediidiasutused ja investeerimisühingud

Väärtpaberistamise tehingu algatajast või sponsorist krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul võivad tema mis tahes ühe väärtpaberistamise raamesse kuuluvatelt väärtpaberistamise positsioonidelt arvutatavad riskiga kaalutud vara olla piiratud summaga, mis vastab väärtpaberistatud nõuete riskiga kaalutud varale, mis on arvutatud praeguse seisuga selliselt, nagu neid nõudeid ei oleks väärtpaberistatud, arvestades et järgneva suhtes kohaldatakse eeldatavalt 150 % riskikaalu:

a) kõik praegu makseviivituses olevad riskipositsioonid;

b) kõik sellised riskipositsioonid väärtpaberistatud riskipositsioonide seas, mida artikli 128 kohaselt seostatakse eriti suure riskiga.

Artikkel 253

Reitinguta positsioonide käsitlus

1. Reitinguta väärtpaberistamise positsioonilt riskiga kaalutud vara arvutamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada sellist kaalutud keskmist riskikaalu, mida 2. peatüki kohaselt kohaldaks väärtpaberistatud nõuete suhtes nende nõuete omanikuks olev krediidiasutus või investeerimisühing, korrutatuna lõikes 2 osutatud kontsentratsiooni suhtarvuga. Sel eesmärgil peab krediidiasutus või investeerimisühing igal ajahetkel teadma, milline on väärtpaberistatud nõuete kogumi koosseis.

2. Kontsentratsiooni suhtarv võrdub kõikide väärtpaberistamise seeriate nimiväärtuste summaga, mis on jagatud selliste väärtpaberistamise seeriate nimiväärtuste summaga, mis on madalama või sama nõudeõiguse järguga kui väärtpaberistamise seeria, milles positsiooni omatakse, kusjuures viimatinimetatud summa hulka arvatakse ka see väärtpaberistamise seeria ise. Saadav riskikaal ei või olla suurem kui 1 250 % ega väiksem kui ükski riskikaal, mida kohaldatakse reitingu saanud kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria suhtes. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda kindlaks määrata riskikaalusid, mida kohaldataks väärtpaberistatud nõuete suhtes 2. peatüki alusel, kohaldab ta positsiooni suhtes riskikaalu 1 250 %.

Artikkel 254

Teise või kõrgema järjekoha kahju väärtpaberistamise seeriasse kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide käsitlus varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis

Välja arvatud juhul, kui artikli 255 kohaselt on reitinguta likviidsuse tagamise tehingute suhtes võimalik kohaldada soodsamat käsitlust, võib krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada järgmistele tingimustele vastavate väärtpaberistamise positsioonide suhtes kas 100 % riskikaalu või suurimat riskikaalu, mida mis tahes asjaomase väärtpaberistatud nõude suhtes kohaldaks 2. peatüki kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing, kellele need nõuded kuuluvad, olenevalt sellest, kumb nimetatud riskikaaludest on suurem:

▼C2

a) väärtpaberistamise positsioon kuulub sellisesse väärtpaberistamise seeriasse, mis vastab majanduslikult teise või teisest kõrgema järjekoha kahju positsioonile väärtpaberistamises, ja esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria parandab oluliselt teise järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria krediidikvaliteeti;

b) väärtpaberistamise positsiooni krediidikvaliteet on võrdne standardmeetodi kohase krediidikvaliteedi astmega 3 või sellest kõrgem;

c) väärtpaberistamise positsioon kuulub krediidiasutusele või investeerimisühingule, kellel ei ole positsiooni esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seerias.

Artikkel 255

Reitinguta likviidsuse tagamise tehingute käsitlus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad reitinguta likviidsuse tagamise tehingu riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks kohaldada nimetatud tehingu nimiväärtuse suhtes ümberhindlustegurit 50 %, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) likviidsuse tagamise tehingu dokumentatsioonis tuleb selgelt täpsustada ja piiritleda asjaolud, mille korral võib likviidsuslimiiti kasutada;

b) likviidsuse tagamise tehingu raames ei tohi olla võimalik kasutada likviidsuslimiiti selleks, et osaleda krediidiriski kahjude katmises, kattes juba enne likviidsuslimiidi kasutamist kantud kahjusid, ja eelkõige selleks, et pakkuda likviidsust seoses juba enne likviidsuslimiidi kasutamist makseviivituses olnud riskipositsioonidega, ega selleks, et soetada vara selle õiglasest väärtusest kõrgema hinnaga;

c) likviidsuse tagamise tehingut ei tohi kasutada väärtpaberistamise pidevaks või regulaarseks rahastamiseks;

d) likviidsuse tagamise tehingu raames kasutatud likviidsuslimiidi tagasimaksed ei tohi olla allutatud investorite nõuetele, välja arvatud nõuetele, mis tulenevad intressimäära- või valuutatuletislepingutest, teenustasudest või muudest sellistest maksetest, ning nende suhtes ei tohi kohaldada loobumist ega tähtaja pikendamist;

e) likviidsuse tagamise tehingu raames ei tohi olla võimalik kasutada likviidsuslimiiti pärast seda, kui on ammendunud kõik kohaldatavad krediidikvaliteedi parandamised, mis tooksid likviidsuse tagamise tehingule kasu;

f) likviidsuse tagamise tehing peab sisaldama klauslit, mille kohaselt vähendatakse kasutatavat likviidsuslimiiti automaatselt makseviivituses olevate riskipositsioonide summa võrra, kus makseviivitust käsitletakse sellele 3. peatükis antud tähenduses, või kui väärtpaberistatud riskipositsioonide kogum koosneb reitingu saanud instrumentidest, siis klauslit, mille kohaselt likviidsuse tagamise tehing lõpetatakse, kui kogumi keskmine krediidikvaliteet langeb allapoole investeerimisjärgu krediidikvaliteeti.

Kohaldatav riskikaal on kõrgeim riskikaal, mida mis tahes asjaomase väärtpaberistatud riskipositsiooni suhtes 2. peatüki alusel kohaldaks krediidiasutus või investeerimisühing, kellele riskipositsioonid kuuluvad.

2. Rahalise ettemaksega tehingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks võib tingimusteta tühistatava likviidsuse tagamise tehingu nimiväärtuse suhtes kohaldada ümberhindlustegurit 0 %, tingimusel et lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ja likviidsuse tagamise tehingu raames kasutatud likviidsuslimiidi tagasimaksed on kõrgema nõudeõiguse järguga kui mis tahes muud väärtpaberistatud riskipositsioonidest tulenevate rahavoogudega seotud nõuded.

▼C2

Artikkel 256

Täiendavad omavahendite nõuded ennetähtaegse amortiseerimise klausleid sisaldavate uuenevate nõuete väärtpaberistamiste puhul

1. Kui uuenevate nõuete väärtpaberistamise puhul on kohaldatav ennetähtaegse amortiseerimise klausel, arvutab väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva artikli kohaselt täiendava riskiga kaalutud vara seoses riskiga, et tema krediidiriski tase võib ennetähtaegse amortiseerimise klausli rakendumise järel tõusta.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab riskiga kaalutud vara väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtuste ja investoritele kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtuste summalt.

Väärtpaberistamise struktuuride puhul, kus väärtpaberistatud nõuete hulka kuuluvad nii uuenevad kui ka mitteuuenevad nõuded, kohaldab väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing lõigetes 3-6 sätestatud käsitlust selle osa suhtes väärtpaberistamise aluseks olevast nõuete kogumist, mis sisaldab uuenevaid nõudeid.

Väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtus on väärtpaberistamiseks müüdud kasutatud limiitide kogumi sellise tingliku osa riskipositsiooni väärtus, mille osakaal kogu asjaomasesse struktuuri müüdud kogumi summas määrab ära selliste rahavoogude osakaalu, mis tulenevad põhisumma ja intresside ning muude selliste seotud summade laekumisest, mis ei ole kasutatavad maksete tegemiseks asjaomases väärtpaberistamises väärtpaberistamise positsioone omavatele isikutele. Väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluv osalus ei tohi olla allutatud investoritele kuuluvale osalusele. Investoritele kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtus on kasutatud limiitide kogumi ülejäänud tingliku osa riskipositsiooni väärtus.

Väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtuselt arvutatakse riskiga kaalutud vara samamoodi, nagu proportsionaalselt riskipositsioonilt, mis oleks väärtpaberistatud riskipositsioonide suhtes juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud.

3. Lõikes 1 sätestatud täiendava riskiga kaalutud vara arvutamisest on vabastatud järgmist liiki väärtpaberistamise tehingute algatajad:

a) uuenevate nõuete väärtpaberistamised, mille puhul investorid jäävad täielikult avatuks riskile, mis tuleneb laenuvõtjate poolsest täiendavast limiitide kasutamisest, nii et aluseks olevate tehingute risk ei kandu tagasi väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule isegi pärast ennetähtaegse amortiseerimise sündmuse toimumist;

b) väärtpaberistamised, mille puhul mis tahes ennetähtaegse amortiseerimise klausel rakendub vaid sündmuste korral, mis ei ole seotud väärtpaberistatud vara ega väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tulemusnäitajatega, näiteks oluliste muudatuste korral maksualastes õigusnormides.

▼C2

4. Väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kelle suhtes kohaldatakse kohustust arvutada lõike 1 kohaselt täiendav riskiga kaalutud vara, ei tohi tema positsioonidelt investoritele kuuluvas osaluses arvutatud riskiga kaalutud vara ja lõike 1 kohaselt arvutatud riskiga kaalutud vara summa olla suurem kui suurem järgmistest:

a) tema positsioonidelt investoritele kuuluvas osaluses arvutatud riskiga kaalutud vara;

b) riskiga kaalutud vara, mille riskipositsioonide omanikust krediidiasutus või investeerimisühing oleks pidanud arvutama väärtpaberistatud riskipositsioonidelt juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud investoritele kuuluva osalusega võrdses summas.

Artikli 32 lõike 1 kohaselt nõutavat tulevikus saadava tulu kapitaliseerimisest tuleneva võimaliku puhastulu mahaarvamist käsitletakse eraldi eelmises lõigus osutatud maksimumsummast.

5. Lõike 1 kohaselt arvutatavate riskiga kaalutud vara kindlaksmääramiseks korrutatakse investoritele kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtus näitajaga, mis saadakse lõigetes 6-9 osutatud asjakohase ümberhindlusteguri ja sellise kaalutud keskmise riskikaalu kohaldamise tulemusel, mida oleks pidanud kohaldama väärtpaberistatud riskipositsioonide suhtes juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud.

Ennetähtaegse amortiseerimise klauslit käsitatakse kontrollitud ennetähtaegse amortiseerimise klauslina, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud asjakohase omavahendite/likviidsuse plaani, mille eesmärk on tagada, et tal oleks ennetähtaegse amortiseerimise korral kättesaadaval piisavalt omavahendeid ja likviidsust;

b) kogu tehingu kehtivusaja vältel toimub põhisumma- ja intressimaksete, kulude, kahjumite ja sissenõutud summade proportsionaalne jagamine väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse ja investoritele kuuluva osaluse vahel, lähtudes saadaolevate nõuete saldost, mis fikseeritakse üks kord kuus või sagedamini;

c) amortiseerimise perioodi peetakse piisavalt pikaks selleks, et selle perioodi jooksul makstakse tagasi või tunnistatakse mitteviivituses olevaks 90 % koguvõlast (väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluv osalus ja investoritele kuuluv osalus), mis oli tasumata ennetähtaegse amortiseerimise perioodi alguse seisuga;

d) tagasimaksete tegemise kiirus ei ole suurem, kui see oleks punktis c sätestatud perioodi jooksul toimuva lineaarse amortiseerimise puhul.

6. Väärtpaberistamiste puhul, mille suhtes kohaldatakse mittesiduvate ning tingimusteta ja etteteatamiseta tühistatavate jaenõuete ennetähtaegse amortiseerimise klauslit, mille kohaselt ennetähtaegse amortiseerimise käivitab ületulu taseme langemine kindlaksmääratud tasemele, võrdlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud kolme kuu keskmist ületulu taset nende ületulu tasemetega, mille juures on nõutav ületulu lukustamine.

Kui ületulu lukustamine ei ole väärtpaberistamise raames nõutav, loetakse lukustuspunktiks ületulu tase, mille juures käivitub ennetähtaegne amortiseerimine, millele on liidetud 4,5 protsendipunkti.

▼C2

Kohaldatav ümberhindlustegur määratakse kindlaks tegeliku kolme kuu keskmise ületulu taseme alusel tabeli 2 kohaselt.

Tabel 2

	Väärtpaberistamised, mille suhtes kohaldatakse kontrollitud ennetähtaegse amortiseerimise klauslit	Väärtpaberistamised, mille suhtes kohaldatakse mittekontrollitud ennetähtaegse amortiseerimise klauslit
Kolme kuu keskmine ületulu	Ümberhindlustegur	Ümberhindlustegur
Kõrgem tasemest A	0 %	0 %
Tase A	1 %	5 %
Tase B	2 %	15 %
Tase C	10 %	50 %
Tase D	20 %	100 %
Tase E	40 %	100 %

Kus:

a) „tase A” tähistab ületulu tasemeid, mis on alla 133,33 %, kuid vähemalt 100 % ületulu lukustustasemest;

b) „tase B” tähistab ületulu tasemeid, mis on alla 100 %, kuid vähemalt 75 % ületulu lukustustasemest;

c) „tase C” tähistab ületulu tasemeid, mis on alla 75 %, kuid vähemalt 50 % ületulu lukustustasemest;

d) „tase D” tähistab ületulu tasemeid, mis on alla 50 %, kuid vähemalt 25 % ületulu lukustustasemest;

e) „tase E” tähistab ületulu tasemeid, mis on alla 25 % ületulu lukustustasemest.

7. Väärtpaberistamiste puhul, mille suhtes kohaldatakse mittesiduvate ning tingimusteta ja etteteatamiseta tühistatavate jaenõuete ennetähtaegse amortiseerimise klauslit ning mille puhul ennetähtaegse amortiseerimise käivitab millegi muuga kui kolme kuu keskmise ületulu tasemega seonduv kvantitatiivne väärtus, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevate asutuste loal kohaldada osutatud ümberhindlusteguri kindlaksmääramiseks käsitlust, mis on ligilähedane lõikes 6 sätestatud käsitlusele. Pädev asutus annab loa, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) kõnealune käsitlus on asjakohasem, sest krediidiasutus või investeerimisühing saab koostada ennetähtaegset amortiseerimist käivitava väärtuse kohta kvantitatiivse näitaja, mis on samaväärne ületulu lukustustasemega;

b) kõnealune käsitlus annab riski kohta, et krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidirisk võib ennetähtaegset amortiseerimise klausli rakendumise korral suureneda, tulemuseks näitaja, mis on sama konservatiivne kui lõike 6 kohaselt arvutatud näitaja.

8. Kõigi muude väärtpaberistamiste suhtes, mille puhul kohaldatakse uuenevate nõuete kontrollitud ennetähtaegse amortiseerimise klauslit, rakendatakse ümberhindlustegurit 90 %.

▼C2

9. Kõigi muude väärtpaberistamiste suhtes, mille puhul kohaldatakse uuenevate nõuete mittekontrollitud ennetähtaegse amortiseerimise klauslit, rakendatakse ümberhindlustegurit 100 %.

Artikkel 257

Krediidiriski maandamine väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit

Kui väärtpaberistamise positsioonile on saadud krediidiriski kaitse, võib riskiga kaalutud vara arvutust modifitseerida kooskõlas 4. peatükiga.

Artikkel 258

Riskiga kaalutud vara vähendamine

Juhul kui väärtpaberistamise positsioonile on määratud riskikaal 1 250 %, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kooskõlas artikli 36 lõike 1 punktiga k alternatiivina positsiooni kaasamisele oma riskiga kaalutud varade arvutusse arvata positsiooni riskipositsiooni väärtuse esimese taseme põhiomavahenditest maha. Sel eesmärgil võib riskipositsiooni väärtuse arvutamisel arvesse võtta aktsepteeritud otsest krediidiriski kaitset viisil, mis on kooskõlas artikliga 257.

Kui kõnealust alternatiivi kasutab väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing, võib ta artiklis 252 täpsustatud summast, mis vastab väärtpaberistatud nõuete riskiga kaalutud varale, mis on arvutatud praeguse seisuga selliselt, nagu neid nõudeid ei oleks väärtpaberistatud, maha arvata 12,5-ga korrutatud artikli 36 lõike 1 punkti k kohaselt mahaarvatud summa.

4. alajagu

Riskiga kaalutud vara arvutamine sisereitingute meetodi alusel

Artikkel 259

Meetodite tähtsusjärjekord

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad meetodeid järgmise tähtsusjärjekorra alusel:

a) reitingu saanud positsiooni või sellise positsiooni puhul, mille korral võib kasutada kaudset reitingut, kasutatakse riskiga kaalutud vara arvutamiseks artiklis 261 sätestatud välisreitingu meetodit;

b) reitinguta positsiooni puhul võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada artiklis 262 sätestatud regulatiivset meetodit juhul, kui ta saab koostada makseviivituse tõenäosuse ning vajaduse korral riskipositsiooni väärtuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud, mida ta kasutab regulatiivse meetodi sisenditena vastavalt kõnealuste parameetrite hindamise nõuetele sisereitingute meetodi alusel kooskõlas 3. jaoga. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei ole väärtpaberistamise tehingu algataja, võib kasutada regulatiivset meetodit ainult juhul, kui ta on saanud selleks pädevatelt asutustelt eelneva loa, mis antakse üksnes juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing täidab käesoleva punkti esimeses lauses sätestatud tingimuse;

▼C2

c) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi reitinguta positsioonide puhul võib krediidiasutus või investeerimisühing alternatiivina punktile b kasutada lõikes 4 sätestatud sisemisel hinnangul põhinevat meetodit, kui ta on saanud selleks pädevatelt asutustelt loa;

d) kõigil muudel juhtudel rakendatakse reitinguta väärtpaberistamise positsioonidele riskikaalu 1 250 %;

e) olenemata punktist d ning pädevate asutuste eelneval loal võib krediidiasutus või investeerimisühing varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmist tuleneva reitinguta positsiooni riskikaalu arvutada artiklite 253 või 254 kohaselt, kui reitinguta positsioon ei ole kommertsväärtpaberites ning kuulub selle sisemisel hinnangul põhineva meetodi kohaldamisalasse, mille jaoks taotletakse luba. Selle erandi abil käsitletavad agregeeritud riskipositsiooni väärtused ei tohi olla olulised ning peavad igal juhul moodustama vähem kui 10 % neist agregeeritud riskipositsiooni väärtustest, mida krediidiasutus või investeerimisühing käsitleb sisemisel hinnangul põhineva meetodi alusel. Krediidiasutus või investeerimisühing loobub selle kasutamisest, kui loa andmisest asjaomase sisemisel hinnangul põhineva meetodi kasutamiseks on keeldutud.

2. Kaudsete reitingute kasutamisel omistab krediidiasutus või investeerimisühing reitinguta positsioonile kaudse krediidikvaliteedi hinnangu, mis on samaväärne krediidikvaliteedi hinnanguga, mis on sellisel reitingu saanud võrdluspositsioonil, mille näol on tegemist sellise kõige kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooniga, mis on kõigis aspektides allutatud kõnealusele reitinguta väärtpaberistamise positsioonile ja vastab kõikidele järgmistele tingimustele:

a) võrdluspositsioonid peavad olema kõigis aspektides allutatud reitinguta väärtpaberistamise positsioonile;

b) võrdlus positsioonide lõpptähtaeg peab olema kõnealuse reitinguta positsiooni omaga võrdne või sellest pikem;

c) mis tahes kaudseid reitinguid peab pidevalt ajakohastama, et võtta arvesse võimalikke muutusi võrdluspositsioonide krediidikvaliteedi hinnangus.

3. Pädevad asutused annavad krediidiasutustele ja investeerimisühingutele loa lõikes 4 sätestatud sisemisel hinnangul põhineva meetodi kasutamiseks, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberite positsioonid on reitingu saanud positsioonid;

b) positsiooni sisemise krediidikvaliteedi hinnangu puhul on arvesse võetud vähemalt ühe krediidikvaliteeti hindava asutuse poolt kasutatavat avalikult kättesaadavat hindamismetoodikat, mis on välja töötatud reitingute andmiseks väärtpaberitele, mis on tagatud väärtpaberistatud riskipositsioonidega sama liiki riskipositsioonidega;

c) krediidikvaliteeti hindavate asutuste hulka, mille metoodikat vastavalt punktis b nõutule arvesse võetakse, kuuluvad krediidikvaliteeti hindavad asutused, kes on andnud asjaomase varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberitele välisreitingu. Kvantitatiivsed elemendid, näiteks stressitegurid, mida kasutatakse positsiooni hindamisel eesmärgiga määrata kindlaks selle krediidikvaliteet, peavad olema vähemalt sama konservatiivsed kui kõnealuse krediidikvaliteeti hindava asutuse asjaomases hindamismetoodikas kasutatavad;

▼C2

d) sisemisel hinnangul põhineva metoodika väljatöötamisel võtab krediidiasutus või investeerimisühing arvesse asjaomaseid avalikult kättesaadavaid reitingute andmise metoodikaid, mida krediidikvaliteeti hindavad asutused kasutatavad asjaomase varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberitele reitingute andmiseks. Krediidiasutus või investeerimisühing peab sellist arvessevõtmist dokumenteerima ja seda vastavalt punktile g regulaarselt ajakohastama;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemisel hinnangul põhinev metoodika peab sisaldama reitinguklasse. Kõnealused reitinguklassid ja krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangud peavad olema omavahelises vastavuses. Kõnealune vastavus tuleb selgelt dokumenteerida;

f) sisemisel hinnangul põhinevat metoodikat tuleb kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemistes riskijuhtimisprotsessides, sealhulgas otsuste tegemise, juhtkonna teavitamise ja sisemistes kapitali allokeerimise protsessides;

g) sise- või välisaudiitor, krediidikvaliteeti hindav asutus või krediidiasutuse või investeerimisühingu sisese krediidiriski kontrollimise või riskijuhtimise funktsiooni täitja peab teostama regulaarset kontrolli sisemiste hinnangute andmise protsessi üle ja selle üle, kui täpsed on sisemised hinnangud, mis on antud varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmist tulenevate krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonide krediidikvaliteedile. Kui kontrolli teostab krediidiasutuse või investeerimisühingu siseauditi, krediidiriski kontrollimise või riskijuhtimise funktsiooni täitja, peavad nende funktsioonide täitjad olema sõltumatud varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi äriliinist ja samuti kliendisuhetest;

h) krediidiasutus või investeerimisühing peab jälgima oma sisereitingute asjakohasust aja jooksul, et hinnata sisemisel hinnangul põhineva metoodika toimimist, ja vajaduse korral korrigeerima kõnealust metoodikat, kui riskipositsioonide tulemusnäitajad lahknevad pidevalt sisereitingute poolt näidatust;

i) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm peab sisaldama väärtpaberite emissiooni tagamise standardeid, mis on esitatud krediidi- ja investeerimisjuhistena. Vara ostmise üle otsustamisel peab varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi haldur arvesse võtma ostetava vara liiki, likviidsuse tagamise tehingute ja krediidikvaliteedi parandamise pakkumisest tulenevate riskipositsioonide liiki ja rahalist väärtust, krediidikahjumite jaotust ning ülekantud vara juriidilist ja majanduslikku eraldatust vara müüvast üksusest. Teostada tuleb vara müüja riskiprofiili krediidianalüüs, mis sisaldab varasemate ja tulevaste oodatavate majandustulemuste, praeguse turuosa, oodatava tulevase konkurentsivõime, finantsvõimenduse, rahavoogude, intressimaksete kattevara ja võlareitingu analüüsi. Lisaks tuleb kontrollida müüja väärtpaberite emissiooni tagamise standardeid, maksete vahendamise võimet ja sissenõudmisprotsesse;

j) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi väärtpaberite emissiooni tagamise standarditega kehtestatakse vara aktsepteeritavuse miinimumkriteeriumid, mis eelkõige:

   i) välistavad sellise vara ostmise, mis on pikalt tähtajaks tasumata või makseviivituses;

   ii) piiravad liigset kontsentreerumist üksikute võlgnike või geograafiliste piirkondade lõikes;

   iii) piiravad ostetava vara kehtivusaega;

▼C2

k) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm peab sisaldama sissenõudmispõhimõtteid ja -protseduure, milles võetakse arvesse maksete vahendaja tegevussuutlikkust ja krediidikvaliteeti. Varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm peab maandama müüja ja maksete vahendaja tulemusnäitajatega seonduvat riski erinevate meetoditega, näiteks käivitavate sündmustega, mis põhinevad praegusel krediidikvaliteedil ja mis välistaksid rahaliste vahendite mitteeristatavuse;

l) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames osta plaanitavale varade kogumile antud kahjude koguhinnangus tuleb arvesse võtta kõiki potentsiaalse riski allikaid, nagu krediidirisk ja lahjendusrisk. Kui müüja poolt pakutud krediidikvaliteedi parandamise suurus on määratud ainult krediidiga seotud kahjude alusel ja kui lahjendusrisk on asjaomase riskipositsioonide kogumi puhul oluline, tuleb lahjendusriski katteks moodustada eraldi reserv. Lisaks tuleb nõutava krediidikvaliteedi parandamise suuruse määramiseks vaadata programmi raames läbi mitme varasema aasta andmed muu hulgas kahjumite, viivisseisundi, lahjenduste ja nõuete käibekordaja kohta;

m) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis tuleb riskipositsioonide ostmise juures kasutada struktuurseid tunnuseid, näiteks likvideerimise käiviteid, et maandada alusportfelli krediidikvaliteedi potentsiaalse halvenemise riski.

4. Sisemisel hinnangul põhineva meetodi kasutamise korral määrab krediidiasutus või investeerimisühing reitinguta positsiooni ühte lõike 3 punktis e sätestatud reitinguklassi. Positsioonile antakse tuletatud reiting, mis on sama, mis asjaomasele reitinguklassile lõike 3 punkti e alusel vastavad krediidikvaliteedi hinnangud. Kui kõnealune tuletatud reiting on väärtpaberistamise alguses investeerimisjärgu krediidireitingu tasemel või sellest kõrgemal, käsitletakse seda riskiga kaalutud vara arvutamisel samaväärsena krediidikvaliteeti hindava asutuse antud aktsepteeritud krediidikvaliteedi hinnanguga.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud loa sisemisel hinnangul põhineva meetodi kasutamiseks, võivad pöörduda tagasi muude meetodite kasutamise juurde üksnes juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et tal on nende kasutamise juurde tagasipöördumiseks mõjuvad põhjused;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

Artikkel 260

Maksimaalne riskiga kaalutud vara

Väärtpaberistamise tehingu algatajast või sponsorist krediidiasutused ja investeerimisühingud ja muud K_{IRB}-i arvutada võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad piirata väärtpaberistamise positsioonidelt arvutatud riskiga kaalutud vara summaga, mis annaks artikli 92 lõike 3 kohaselt tulemuseks omavahendite nõude, mis võrdub summaga, mis saadaks, kui 8 %-le sellistest riskiga kaalutud varadest, mis saadaks juhul, kui väärtpaberistatud varasid ei oleks väärtpaberistatud ja kui need oleksid krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis, liita asjaomaste riskipositsioonide oodatav kahju.

▼C2

Artikkel 261

Välisreitingu meetod

1. Välisreitingu meetodi kasutamisel arvutab krediidiasutus või investeerimisühing reitingu saanud väärtpaberistamise või edasiväärtpaberistamise positsioonilt riskiga kaalutud vara selliselt, et kohaldab riskipositsiooni väärtuse suhtes asjaomast riskikaalu ning korrutab saadud tulemuse 1,06-ga.

Asjaomaseks riskikaaluks on tabelis 4 näidatud riskikaal, millega positsiooni krediidikvaliteedi hinnangut 4. jao kohaselt seostatakse.

Tabel 4

Krediidikvaliteedi aste		Väärtpaberistamise positsioonid			Edasiväärtpaberistamise positsioonid	
Krediidikvaliteedi hinnangud, mis ei ole lühiajalised	Lühiajalised krediidi-kvaliteedi hinnangud	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Kõik muud ja reitinguta		1250 %				

Tabeli 4 veerus C esitatud riskikaalusid kohaldatakse juhul, kui väärtpaberistamise positsioon ei ole edasiväärtpaberistamise positsioon ja kui väärtpaberistatud riskipositsioonide tegelik arv jääb alla kuue.

Ülejäänud väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis ei ole edasiväärtpaberistamise positsioonid, kohaldatakse veerus B esitatud riskikaalusid, välja arvatud juhul, kui positsioon on kõrgeima nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seerias; viimasel juhul kohaldatakse veerus A esitatud riskikaalusid.

Edasiväärtpaberistamise positsioonide suhtes kohaldatakse veerus E esitatud riskikaalusid, välja arvatud juhul, kui edasiväärtpaberistamise positsioon on kõrgeima nõudeõiguse järguga edasiväärtpaberistamise seerias ja ükski aluspositsioon ei ole ise edasiväärtpaberistamise positsioon; viimasel juhul kohaldatakse veerus D esitatud riskikaalusid.

▼C2

Selle kindlakstegemisel, kas tegemist on kõrgeima nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriaga, ei ole vaja võtta arvesse intressimäära- või valuutatuletislepingutest tulenevaid tasumisele kuuluvaid summasid, tasumisele kuuluvaid teenustasusid ega muid sarnaseid makseid.

Väärtpaberistatud riskipositsioonide tegeliku arvu leidmisel käsitatakse sama võlgniku vastu olevaid erinevaid nõudeid ühe riskipositsioonina. Riskipositsioonide tegelik arv leitakse järgmiselt:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kus EAD on kõigi i-nda võlgniku vastu olevate nõuete riskipositsiooni väärtuste summa. Kui suurima riskipositsiooni C1 osakaal portfellis on teada, võib krediidiasutus või investeerimisühing arvutada N-i järgmiselt: N = 1/C1.

2. Väärtpaberistamise positsioonide krediidiriski maandamist võib arvesse võtta vastavalt artikli 264 lõigetele 1 ja 4, arvestades artiklis 247 sätestatud tingimusi.

Artikkel 262

Regulatiivne meetod

1. Regulatiivse meetodi puhul arvutatakse väärtpaberistamise positsiooni riskikaal järgmiselt, kohaldades sealjuures edasiväärtpaberistamise positsioonide suhtes 20 % ja kõigi teiste väärtpaberistamise positsioonide suhtes 7 % alampiiri.

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

kus

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{kui } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{kui } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼C2

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[K_{IRBR};\ a\ ,\ b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x\ ;\ a\ ,\ b]) \cdot x + Beta[x\ ;\ a + 1,\ b] \cdot c)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = beeta kumulatiivne jaotus, kus parameetrid a ja b on leitud punkti x jaoks;

T = selle väärtpaberistamise seeria nö. paksus, milles positsiooni hoitakse, mõõdetuna a) väärtpaberistamise seeria nimiväärtuse ja b) väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtuste summa suhtena. II lisas loetletud tuletisinstrumentide puhul kasutatakse nimiväärtuse asemel 6. peatüki kohaselt arvutatud praeguse asenduskulu ja potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni summat;

K_{IRBR} = a) K_{IRB}-i ja b) väärtpaberistatud riskipositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa suhe, väljendatuna kümnendarvuna;

L = krediidikvaliteedi parandamise tase, arvutatuna kõikide selliste väärtpaberistamise seeriate nimiväärtuste, mis on madalama nõudeõiguse järguga kui väärtpaberistamise seeria, milles positsiooni hoitakse, ja väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtuste summa suhtena. L-i arvutamisel ei võeta arvesse tuleviku kapitaliseeritud tulu. Krediidikvaliteedi parandamise taseme arvutamisel võib II lisas loetletud tuletisinstrumentide vastaspoolte tasumisele kuuluvaid summasid, mis tulenevad kõnealusest väärtpaberistamise seeriast madalama nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatest, mõõta nende praeguse asenduskulu alusel ilma potentsiaalseid tuleviku krediidiriski positsioone arvesse võtmata;

N = riskipositsioonide tegelik arv, mis on arvutatud vastavalt artiklile 261. Edasiväärtpaberistamise puhul peab krediidiasutus või investeerimisühing lähtuma kogumis olevate väärtpaberistamise positsioonide arvust, mitte aluspositsioonide arvust esialgsetes kogumites, millest aluseks olevad väärtpaberistamise positsioonid tulenevad;

ELGD = nõuete suurustega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär, mis arvutatakse järgmiselt:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼C2

kus

LGD_i = keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär, mida seostatakse kõikide i-nda võlgniku vastu olevate nõuetega, kus makseviivitusest tingitud kahjumäär määratakse kindlaks vastavalt 3. peatükile. Edasiväärtpaberistamise puhul kohaldatakse väärtpaberistatud positsioonide suhtes makseviivitusest tingitud kahjumäära 100 %. Kui ostetud nõuete puhul käsitletakse makseviivituse riski ja lahjendusriski väärtpaberistamise raames ühiselt, arvutatakse LGD sisend krediidiriski LGD ja lahjendusriski 75 % LGD kaalutud keskmisena. Riskikaalud on vastavalt krediidiriski ja lahjendusriski eraldiseisvad omavahendite nõuded.

2. Kui suurima väärtpaberistatud riskipositsiooni C_1 nimiväärtus ei ületa 3 % väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtuste summast, võib krediidiasutus või investeerimisühing regulatiivse meetodi kohaldamisel määrata LGD väärtuseks 50 % nende väärtpaberistamiste puhul, mis ei ole edasiväärtpaberistamised, ja N väärtuseks ühe järgmistest:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

kus

C_m = või m suurima riskipositsiooni nimiväärtuste summa ja väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtuste summa suhe. Krediidiasutus või investeerimisühing võib m väärtuse määrata oma äranägemise järgi.

Väärtpaberistamiste puhul, kus praktiliselt kõik väärtpaberistatud riskipositsioonid on jaenõuded, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädeva asutuse loal kasutada regulatiivses meetodis lihtsustust, mille kohaselt h=0 ja v=0, tingimusel et riskipositsioonide tegelik arv ei ole väike ja riskipositsioonid ei ole tugevalt kontsentreerunud.

3. Pädevad asutused hoiavad EBAt kursis sellega, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud lõikes 2 sätestatud võimalust kasutavad. EBA jälgib erinevaid tavasid selles valdkonnas ning annab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised.

4. Väärtpaberistamise positsioonide krediidiriski maandamist võib arvesse võtta vastavalt artikli 264 lõigetele 2 kuni 4, kui artiklis 247 sätestatud tingimustest ei tulene teisiti.

Artikkel 263

Likviidsuse tagamise tehingud

1. Rahalise ettemaksega tehingutest tuleneva reitinguta väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks võib artikli 255 lõikes 2 sätestatud tingimustele vastava likviidsuse tagamise tehingu nimiväärtuse suhtes kohaldada ümberhindlustegurit 0 %.

▼C2

2. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole võimalik arvutada väärtpaberistatud riskipositsioonidelt riskiga kaalutud vara selliselt, nagu neid riskipositsioone ei oleks väärtpaberistatud, võib krediidiasutus või investeerimisühing artikli 255 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavast likviidsuse tagamise tehingust tulenevalt reitinguta väärtpaberistamise positsioonilt riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutada erandkorras ja pädevate asutuste loal ajutiselt lõikes 3 sätestatud meetodit. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi sellest, kuidas nad esimeses lauses sätestatud võimalust kasutavad, lisades ka oma põhjendused ja selle, millise ajavahemiku vältel nad kavatsevad seda võimalust kasutada.

Riskiga kaalutud vara arvutamist tuleb üldiselt pidada võimatuks, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu käsutuses ei ole kaudset reitingut, sisemisel hinnangul põhinevat meetodit ja regulatiivset meetodit.

3. Artikli 255 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavast likviidsuse tagamise tehingust tuleneva väärtpaberistamise positsiooni suhtes võib kohaldada kõrgeimat riskikaalu, mis kuuluks 2. peatüki alusel kohaldamisele mis tahes väärtpaberistatud riskipositsioonide suhtes juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud. Positsiooni riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks kohaldatakse ümberhindlustegurit 100 %.

Artikkel 264

Krediidiriski maandamine väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit

1. Kui riskiga kaalutud vara arvutatakse välisreitingu meetodi alusel, võib krediidiriski kaitse saanud väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtust või riskikaalu modifitseerida vastavalt 4. peatüki sätetele, mida kohaldatakse 2. peatüki kohasel riskiga kaalutud vara arvutamisel.

2. Kui riskiga kaalutud vara arvutatakse regulatiivse meetodi kohaselt, siis kohaldatakse täieliku krediidiriski kaitse puhul järgmisi nõudeid:

a) krediidiasutus või investeerimisühing määrab kindlaks positsiooni tegeliku riskikaalu. Selleks jagab ta positsiooni riskiga kaalutud vara positsiooni riskipositsiooni väärtusega ja korrutab tulemuse 100-ga;

b) otsese krediidiriski kaitse puhul arvutatakse väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara selliselt, et otsese krediidiriski kaitsega korrigeeritud positsiooni väärtus (E*) korrutatakse tegeliku riskikaaluga; sealjuures E* on väärtus, mis arvutatakse vastavalt 4. peatükile selleks, et arvutada riskiga kaalutud vara vastavalt 2. peatükile, võttes väärtpaberistamise positsiooni väärtuseks E;

c) kaudse krediidiriski kaitse puhul arvutatakse väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara selliselt, et korrutatakse krediidiriski kaitse summa, mida on 4. peatüki kohaselt korrigeeritud mis tahes valuutade mittevastavuste ja lõpptähtaegade mittevastavustega (G_A), krediidiriski kaitse andja riskikaaluga, ning liidetakse saadud tulemusele summa, mis saadakse väärtpaberistamise positsiooni summa ja G_A vahe korrutamisel tegeliku riskikaaluga.

▼C2

3. Kui riskiga kaalutud vara arvutatakse regulatiivse meetodi kohaselt, siis kohaldatakse osalise krediidiriski kaitse puhul järgmisi nõudeid:

a) kui krediidiriski maandamine katab esimese järjekoha kahju või kahjud proportsionaalselt väärtpaberistamise positsiooniga, võib krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada lõiget 2;

b) muudel juhtudel käsitleb krediidiasutus või investeerimisühing väärtpaberistamise positsiooni kahe või enama positsioonina, mille katmata osa loetakse madalama krediidikvaliteediga positsiooniks. Kõnealuse positsiooni riskiga kaalutud vara arvutamisel kohaldatakse artiklit 262, selle erisusega, et eeldatakse, et T on otsese krediidiriski kaitse puhul võrdne e*-ga ja kaudse krediidiriski kaitse puhul võrdne (T-g)-ga, kus e* tähistab E* ja aluseks oleva kogumi tingliku koguväärtuse suhet, kus E* on korrigeeritud väärtpaberistamise positsiooni väärtus, mis on arvutatud vastavalt 4. peatüki sätetele, mida kohaldatakse 2. peatüki kohasel riskiga kaalutud vara arvutamisel, võttes väärtpaberistamise positsiooni väärtuseks E; ja g on krediidiriski kaitse nimiväärtuse, mida on 4. peatüki kohaselt korrigeeritud valuutade või lõpptähtaegade mis tahes mittevastavustega, ja väärtpaberistatud riskipositsioonide positsiooni väärtuste summa suhe. Kaudse krediidiriski kaitse puhul kohaldatakse positsiooni selle osa suhtes, mis jääb T korrigeeritud väärtusest väljapoole, krediidiriski kaitse andja riskikaalu.

4. Kui pädevad asutused on andnud krediidiasutusele või investeerimisühingule loa arvutada kaudse krediidiriski kaitse puhul riskiga kaalutud vara krediidiriski kaitse andja vastu olevatelt võrreldavatelt otsestelt nõuetelt 3. peatüki kohaselt, määratakse artikli 235 kohane krediidiriski kaitse andja vastu olevate nõuete riskikaal g kindlaks vastavalt 3. peatükis sätestatule.

Artikkel 265

Täiendavad omavahendite nõuded ennetähtaegse amortiseerimise klausleid sisaldavate uuenevate nõuete väärtpaberistamiste puhul

1. Lisaks väärtpaberistamise positsioonidelt riskiga kaalutud vara arvutamisele peab väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing juhul, kui ta müüb uuenevaid nõudeid ennetähtaegse amortiseerimise klauslit sisaldavaks väärtpaberistamiseks, arvutama riskiga kaalutud vara vastavalt artiklis 256 sätestatud metoodikale.

2. Erandina artiklist 256 leitakse väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtus järgmiste riskipositsiooni väärtuste summana:

a) väärtpaberistamiseks müüdud kasutatud limiitide kogumi sellise tingliku osa riskipositsiooni väärtus, mille osakaal kogu asjaomasesse struktuuri müüdud kogumi summas määrab ära selliste rahavoogude osakaalu, mis tulenevad põhisumma ja intresside ning muude selliste seotud summade laekumisest, mis ei ole kasutatavad maksete tegemiseks asjaomases väärtpaberistamises väärtpaberistamise positsioone omavatele isikutele;

▼C2

b) selliste krediidiliinide, mille kasutatud limiidid on müüdud väärtpaberistamiseks, kasutamata limiitide kogumi sellise osa riskipositsiooni väärtus, mille osakaal kõnealuste kasutamata limiitide kogusummas on sama, mis punktis a kirjeldatud riskipositsiooni väärtuse osakaal väärtpaberistamiseks müüdud kasutatud limiitide kogumi riskipositsiooni väärtuses.

Väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluv osalus ei tohi olla allutatud investoritele kuuluvale osalusele.

Investoritele kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtus on kasutatud limiitide kogumi selle tingliku osa riskipositsiooni väärtus, mis ei ole hõlmatud punktiga a, millele on liidetud selliste krediidiliinide, mille kasutatud limiidid on müüdud väärtpaberistamiseks, kasutamata limiitide kogumi selle osa riskipositsiooni väärtus, mis ei ole hõlmatud punktiga b.

3. Lõike 2 punkti a kohaselt leitud väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osaluse riskipositsiooni väärtuselt arvutatakse riskiga kaalutud vara samamoodi nagu proportsionaalselt riskipositsioonilt, mis oleks väärtpaberistatud kasutatud limiitide suhtes olevate riskipositsioonide suhtes juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud, ja proportsionaalselt riskipositsioonilt, mis on selliste krediidiliinide kasutamata limiitide suhtes, mille kasutatud limiidid on müüdud väärtpaberistamiseks.

Artikkel 266

Riskiga kaalutud vara vähendamine

1. Kui väärtpaberistamise positsiooni suhtes kohaldatakse riskikaalu 1 250 %, võib sellise positsiooni riskiga kaalutud vara vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud riskipositsioonide suhtes tehtud mis tahes artikli 110 kohaselt käsitletud spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste 12,5-ga korrutatud summa võrra. Selles ulatuses, milles kõnealuseid spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi sel viisil arvesse võetakse, ei võeta neid enam arvesse artiklis 159 sätestatud arvutustes.

2. Väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara võib vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt positsiooni suhtes kooskõlas artikliga 110 tehtud mis tahes spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste 12,5-ga korrutatud summa võrra.

3. Vastavalt artikli 36 lõike 1 punktis k selliste väärtpaberistamise positsioonide kohta sätestatule, mille suhtes kohaldatakse riskikaalu 1 250 %, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud alternatiivina positsiooni kaasamisele oma riskiga kaalutud vara arvutusse arvata positsiooni riskipositsiooni väärtuse omavahenditest maha, kohaldades sealjuures järgnevat:

a) positsiooni riskipositsiooni väärtuse võib tuletada riskiga kaalutud varast, võttes arvesse lõigete 1 ja 2 kohaselt tehtud mis tahes vähendusi;

b) riskipositsiooni väärtuse arvutamisel võib võtta arvesse aktsepteeritud otsest krediidiriski kaitset viisil, mis on kooskõlas artiklites 247 ja 264 sätestatud metoodikaga;

▼C2

c) kui riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutatakse regulatiivset meetodit ja $L < K_{IRBR}$ ning samal ajal $[L+T] > K_{IRBR}$, võib positsiooni käsitleda kahe positsioonina, kus kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonide puhul on L võrdne K_{IRBR}-iga.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab lõikes 3 sätestatud võimalust, võib ta korrutada kõnealuse lõike kohaselt maha arvatud summa 12,5-ga ja lahutada saadud tulemuse summast, mis on sätestatud artiklis 260 kui summa, millega tema väärtpaberistamise positsioonidelt arvutatud riskiga kaalutud vara võib olla piiratud.

4. jagu

Välised krediidikvaliteedi hinnangud

Artikkel 267

Krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada väärtpaberistamise positsiooni riskikaalu määramiseks krediidikvaliteedi hinnanguid ainult juhul, kui krediidikvaliteedi hinnangu on andnud või heaks kiitnud krediidikvaliteeti hindav asutuse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1060/2009.

Artikkel 268

Nõuded, millele krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang peab vastama

3. jao kohasel riskiga kaalutud varade arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) krediidikvaliteedi hinnangus kajastuvate makseliikide vahel ja selliste makseliikide vahel, millele krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus lepingu alusel, millest tuleneb kõnealune väärtpaberistamise positsioon, ei tohi olla mittevastavusi;

b) krediidikvaliteeti hindav asutus peab olema avaldanud kahjude ja rahavoogude analüüsi ning reitingute tundlikkuse muutuste suhtes reitingute aluseks olevates eeldustes, sealhulgas varade kogumi tulemusnäitajates, samuti krediidikvaliteedi hinnangud, korra, metoodika, eeldused ja hinnangute aluseks olevad põhielemendid kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1060/2009. Teavet, mis tehakse kättesaadavaks vaid piiratud arvule ettevõtjatele, ei loeta avaldatuks. Krediidikvaliteedi hinnangud peavad olema kaasatud krediidikvaliteeti hindava asutuse krediidikvaliteedi hinnangute muutmise maatriksisse;

c) krediidikvaliteedi hinnang ei või täielikult ega osaliselt põhineda krediidiasutuse või investeerimisühingu enda antud tagatiseta toetusel. Sellisel juhul käsitleb krediidiasutus või investeerimisühing asjaomast positsiooni sellelt 3. jao kohaselt riskiga kaalutud vara arvutamisel selliselt, nagu see oleks reitinguta.

Krediidikvaliteeti hindav asutus peab olema võtnud siduva kohustuse avaldada selgitused selle kohta, kuidas varade kogumi tulemusnäitajad mõjutavad asjaomast krediidikvaliteedi hinnangut.

▼C2

Artikkel 269

Krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib määrata ühe või mitu krediidikvaliteeti hindavat asutust, kelle antud krediidikvaliteedi hinnanguid kasutatakse riskiga kaalutud vara arvutamisel käesoleva peatüki alusel (edaspidi „krediidikvaliteeti hindav määratud asutus”).

2. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab krediidikvaliteedi hinnanguid oma väärtpaberistamise positsioonide puhul järjepidevalt, mitte valikuliselt, ning kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) krediidiasutus või investeerimisühing ei tohi kasutada ühe krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid positsioonide puhul, mis tal on sama väärtpaberistamise ühtedes väärtpaberistamise seeriates, ja teise krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid positsioonide puhul, mis tal on selle väärtpaberistamise teistes väärtpaberistamise seeriates, millele esimene neist krediidikvaliteeti hindavatest asutustest võib kas olla või mitte olla andnud reitingu;

b) kui positsioonil on krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste antud kaks krediidikvaliteedi hinnangut, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing vähem soodsat krediidikvaliteedi hinnangut;

c) kui positsioonil on rohkem kui kaks krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangut, kasutatakse kahte kõige soodsamat krediidikvaliteedi hinnangut. Kui kaks kõige soodsamat krediidikvaliteedi hinnangut on erinevad, kasutatakse neist kahest vähem soodsat;

d) krediidiasutus või investeerimisühing ei või aktiivselt taotleda vähemsoodsate reitingute tühistamist.

3. Kui 4. peatüki alusel aktsepteeritud krediidiriski kaitse antakse otse väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale ja selline krediidiriski kaitse kajastub krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse poolt positsioonile antud krediidikvaliteedi hinnangus, võib kasutada sellele krediidikvaliteedi hinnangule vastavat riskikaalu. Kui krediidiriski kaitse ei ole 4. peatüki kohaselt aktsepteeritud, siis krediidikvaliteedi hinnangut arvesse ei võeta. Kui krediidiriski kaitset ei anta väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, vaid otse väärtpaberistamise positsioonile, siis krediidikvaliteedi hinnangut arvesse ei võeta.

Artikkel 270

Krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramine

EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kõigi krediidikvaliteeti hindavate asutuste puhul kindlaks, millisele käesoleva peatüki kohasele krediidikvaliteedi astmele krediidikvaliteeti hindava asutuse antud asjaomane krediidikvaliteedi hinnang vastab. Kõnealust kindlaksmääramist käsitlevad otsused peavad olema objektiivsed ja järjepidevad ning nende tegemisel tuleb lähtuda järgmistest põhimõtetest:

a) EBA eristab igas krediidikvaliteedi hinnangus väljendatud suhtelisi riskiastmeid;

▼C2

b) EBA võtab arvesse kvantitatiivseid tegureid, nagu makseviivituse- ja/või kahjumäärad ning iga krediidikvaliteeti hindava asutuse krediidikvaliteedi hinnangute varasem täpsus erinevate varaklasside lõikes;

c) EBA võtab arvesse kvalitatiivseid tegureid, nagu see, millist liiki tehinguid krediidikvaliteeti hindav asutus hindab, tema metoodikat ja tema antud krediidikvaliteedi hinnangute tähendust, eelkõige seda, kas need põhinevad oodatava kahju määral või nn „esimese euro kahju" (*first euro loss*) määral ja viivise õigeaegsel tasumisel või viivise lõplikul tasumisel;

d) EBA püüab tagada, et väärtpaberistamise positsioonid, mille suhtes kohaldatakse krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangute alusel sama riskikaalu, vastaksid samaväärsetele krediidiriski tasemetele. Vajaduse korral kaalub EBA seisukoha muutmist küsimuses, millisele krediidikvaliteedi astmele vastavaks tuleb konkreetne krediidikvaliteedi hinnang määrata.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

6. PEATÜKK

Vastaspoole krediidirisk

1. jagu

Mõisted

Artikkel 271

Riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramine

1. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab II lisas loetletud tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse kindlaks käesoleva peatüki kohaselt.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing võib määrata repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute riskipositsiooni väärtuse 4. peatüki kohaldamise asemel kindlaks käesoleva peatüki kohaselt.

Artikkel 272

Mõisted

Käesoleva peatüki ja käesoleva osa VI jaotise kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

Üldised mõisted

1) „vastaspoole krediidirisk" (CRR) – risk, et tehingu vastaspool satub makseviivitusse enne tehingu rahavoogude lõplikku arveldamist.

▼C2

Tehingute liigid

2) „pika arveldustähtajaga tehingud” – tehingud, mille raames vastaspool kohustub kandma üle väärtpaberi, kauba või teatava summa valuutat raha, muude finantsinstrumentide või kaupade vastu või vastupidi lepingus täpsustatud sellisel väärtuspäeval või ülekandepäeval, mis on kas hilisem asjaomase tehingu liigi puhul kohaldatavast turustandardist või viis tööpäeva pärast kuupäeva, mil krediidiasutus või investeerimisühing tehingu sõlmis, olenevalt sellest, kumb neist kuupäevadest on varasem;

3) „võimenduslaenu tehingud” – tehingud, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing annab laenu seoses väärtpaberite ostu, müügi, hoidmise või kauplemisega. Võimenduslaenu tehingud ei hõlma muid laene, mille tagatiseks on väärtpaberid.

Tasaarvestatavate tehingute kogum, maandatud positsioonide kogumid ja nendega seotud mõisted

4) „tasaarvestatavate tehingute kogum” – krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt ühe vastaspoolega sõlmitud tehingute rühm, mille suhtes kohaldatakse õiguslikult jõustatavat ning 7. jao ja 4. peatüki alusel aktsepteeritud kahepoolset tasaarvestuskorda.

Iga tehingut, mille suhtes ei kohaldata õiguslikult jõustatavat ja 7. jao alusel aktsepteeritud kahepoolset tasaarvestuskorda, käsitletakse käesoleva peatüki kohaldamisel iseseisva tasaarvestatavate tehingute kogumina.

6. jaos sätestatud sisemudeli meetodi kohaldamisel võib kõiki ühe vastaspoolega seotud tasaarvestatavate tehingute kogumeid käsitleda üheainsa tasaarvestatavate tehingute kogumina, kui oodatava riskipositsiooni (EE) hindamisel asendatakse asjaomaste individuaalsete tasaarvestatavate tehingute kogumite negatiivsed simuleeritud turuväärtused nulliga;

5) „riski positsioon” (*risk position*) – riski väärtus, mis määratakse tehingule 5. jaos sätestatud standardmeetodi kohaselt vastavalt eelnevalt kindlaksmääratud algoritmile;

6) „maandatud positsioonide kogum” – samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvatest tehingutest tulenevate riski positsioonide rühm, mille riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramisel 5. jaos sätestatud standardmeetodil võetakse arvesse ainult kõnealuste riski positsioonide saldo;

7) „võimendustagatise leping” – leping või lepingu sätted, mille kohaselt üks vastaspool peab andma teisele vastaspoolele tagatise, kui teise vastaspoole riskipositsioon esimese vastaspoole suhtes ületab kindlaksmääratud taseme;

8) „võimendustagatise künnis” – suurim tagasimaksmata nõude summa, millest alates on ühel poolel õigus tagatist nõuda;

▼C2

9) „riski võimendustagatise periood” – ajavahemik alates viimasest tagatise üleandmisest sellise tasaarvestatavate tehingute kogumi katteks, kuhu kuuluvad tehingud makseviivituses oleva vastaspoolega, kuni tehingute arveldamiseni ja tekkinud tururiski uuesti maandamiseni;

10) „tegelik lõpptähtaeg” – üle üheaastase lõpptähtajaga tasaarvestatavate tehingute kogumi sisemudeli meetodi puhul suhtarv, mis saadakse tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute kehtivusaja jooksul kõnealuses kogumis oodatavate riskipositsioonide riskivaba tulumääraga diskonteeritud summa jagamisel ühe aasta jooksul kõnealuses kogumis oodatavate riskipositsioonide riskivaba tulumääraga diskonteeritud summaga.

Krediidipikendusriski kajastamiseks võib tegelikku lõpptähtaega korrigeerida, asendades oodatava riskpositsiooni tegeliku oodatava riskipositsiooniga, kui tegemist on vähem kui üheaastase prognoosiperioodiga;

11) „toodetevaheline tasaarvestus” – erinevaid tootekategooriaid hõlmavate tehingute käsitlemine ühes tasaarvestatavate tehingute kogumis vastavalt käesolevas peatükis sätestatud toodetevahelise tasaarvestuse eeskirjadele;

12) „praegune turuväärtus” (CMV) – 5. jao kohaldamisel tähendab praegune turuväärtus tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute portfelli netoturuväärtust, mille arvutamisel võetakse arvesse nii positiivseid kui ka negatiivseid turuväärtusi.

Tõenäosusjaotused

13) „turuväärtuste jaotus” – tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute netoturuväärtuste prognoositav tõenäosusjaotus teataval ajahetkel tulevikus (prognoosiperiood), arvestades asjaomaste tehingute realiseerunud ajaloolist turuväärtust prognoosi tegemise kuupäeva seisuga;

14) „riskipositsioonide jaotus” – selliste turuväärtuste prognoositav tõenäosusjaotus, mille puhul prognoositavad negatiivsed netoturuväärtused on asendatud nulliga;

15) „riskineutraalne jaotus” – turuväärtuste või riskipositsioonide jaotus mingil tulevasel ajaperioodil, kasutades turupõhiseid väärtusi, näiteks eeldatavaid volatiilsusi;

16) „tegelik jaotus” – turuväärtuste või riskipositsioonide jaotus mingil tulevasel ajaperioodil, mis on arvutatud kasutades varasemaid või realiseerunud väärtusi, näiteks volatiilsusi, mis on arvutatud mineviku hinna- või kursimuutuste põhjal.

Riskipositsioonide näitajad ja korrigeerimised

17) „praegune riskipositsioon” – väärtus, mis võrdub kas vastaspoolega sõlmitud tehingu või tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate vastaspoolega sõlmitud tehingute portfelli turuväärtusega, mis kaotataks vastaspoole makseviivituse korral, eeldades, et nende tehingute väärtusest maksejõuetuse või likvideerimise korral midagi ei hüvitata, või nulliga, olenevalt sellest, kumb neist kahest väärtusest on suurem;

▼C2

18) „riskipositsioonide tipp” – riskipositsioonide jaotuse kõrge protsentiil teataval kuupäeval tulevikus enne tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluva pikima lõpptähtajaga tehingu lõpptähtaja saabumist;

19) „oodatav riskipositsioon” (EE) – riskipositsioonide jaotuse keskväärtus teataval kuupäeval tulevikus enne tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluva pikima lõpptähtajaga tehingu lõpptähtaja saabumist;

20) „tegelik oodatav riskipositsioon teataval kuupäeval” (tegelik EE) – maksimaalne oodatav riskipositsioon, mis ilmneb sellel kuupäeval või mis tahes eelneval kuupäeval. Teise võimalusena võib seda defineerida teatava kuupäeva jaoks kui oodatavat riskipositsiooni sel kuupäeval või tegelikku oodatavat riskipositsiooni mõnel eelnenud kuupäeval.

21) „oodatav positiivne riskipositsioon” (EPE) – oodatavate riskipositsioonide ajaliselt kaalutud keskmine, kus kaaludeks on võetud iga oodatava riskipositsiooni osakaal kogu ajaperioodis.

Omavahendite nõuete arvutamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuse keskmise kas esimese aasta kohta või juhul kui kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate lepingute lõpptähtajani on jäänud alla ühe aasta, siis aja kohta, mis on jäänud sellesse kuuluva kõige pikema lõpptähtajaga lepingu lõpptähtajani.

22) „tegelik oodatav positiivne riskipositsioon” (tegelik EPE) – tasaarvestatavate tehingute kogumi tegelike oodatavate riskipositsioonide kaalutud keskmine esimese aasta kohta, või kui kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate lepingute lõpptähtajani on jäänud alla ühe aasta, siis sellesse kuuluva kõige pikema lõpptähtajaga lepingu lõpptähtajani jäänud aja kohta, kus kaaludeks on võetud iga oodatava riskipositsiooni osakaal kogu ajaperioodis.

Vastaspoole krediidiriskiga seotud riskid

23) „krediidipikendusrisk” – summa, mille võrra oodatavat positiivset riskipositsiooni on alahinnatud juhul, kui tehingud asjaomase vastaspoolega tulevikus eeldatavasti jätkuvad.

Kõnealustest tulevastest tehingutest tulenevat täiendavat riski oodatava positiivse riskipositsiooni arvutamises arvesse ei võeta;

24) „vastaspool” – 7. jao kohaldamisel tähendab vastaspool mis tahes juriidilist või füüsilist isikut, kes sõlmib tasaarvestuskokkuleppe ja on lepingujärgselt pädev seda sõlmima;

25) „lepingujärgne toodetevaheline tasaarvestuskokkulepe” – krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tema vastaspoole vahel sõlmitud kahepoolne lepingujärgne kokkulepe, millega võetakse (kokkuleppega kaetud tehingute tasaarvestamiseks) ühtne juriidiline kohustus, mis katab kõik kokkuleppega kaetud erinevatesse tootekategooriatesse kuuluvad kahepoolsed raamlepingud ja tehingud.

▼C2

Käesoleva määratluse kohaldamisel hõlmab „erinevate tootekategooriate” mõiste järgnevat:

a) repotehingud ja väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud;

b) võimenduslaenu tehingud.

c) II lisas loetletud lepingud;

26) „makse pool” – makse, mis tuleb kokkuleppe kohaselt teha lineaarse riskiprofiiliga tehingus börsiväliste tuletisinstrumentidega, kui kõnealuse tehinguga on ette nähtud finantsinstrumendi vahetamine makse vastu.

Tehingute puhul, millega on ette nähtud makse vahetamine makse vastu, koosnevad need kaks makse poolt lepingus kokkulepitud brutomaksetest, sealhulgas tehingu tinglikust väärtusest.

2. jagu

Riskipositsiooni väärtuse arvutamise meetodid

Artikkel 273

Riskipositsiooni väärtuse arvutamise meetodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad II lisas loetletud lepingute puhul riskipositsiooni väärtuse kindlaks ühe 3.–6. jaos sätestatud meetodi kohaselt kooskõlas käesoleva artikliga.

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei vasta artiklis 94 sätestatud meetodi kohaldamiseks vajalikele tingimustele, ei kasuta 4. jaos sätestatud meetodit. II lisa punktis 3 loetletud lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks ei kasuta krediidiasutused ja investeerimisühingud 4. jaos sätestatud meetodit. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad konsolideerimisgrupi piires püsivalt kasutada 3.-6. jaos sätestatud meetodeid, neid omavahel kombineerides. Üksik krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta püsivalt 3.–6. jaos sätestatud meetodeid neid omavahel kombineerides, kuid tal on lubatud kasutada 3. ja 5. jaos sätestatud meetodeid neid omavahel kombineerides, kui üht neist meetoditest kasutatakse artikli 282 lõikes 6 sätestatud juhtude jaoks.

2. Kui pädevad asutused on andnud selleks artikli 283 lõigete 1 ja 2 kohase loa, võib krediidiasutus või investeerimisühing määrata järgmiste kirjete riskipositsiooni väärtuse kindlaks 6. jaos sätestatud sisemudeli meetodil:

a) II lisas loetletud lepingud;

b) repotehingud;

c) väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud;

d) võimenduslaenu tehingud;

e) pika arveldustähtajaga tehingud.

▼C2

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab krediidituletisinstrumendi kaudu krediidiriski kaitse kauplemisportfellivälisest positsioonist või vastaspoole riskist tuleneva riskipositsiooni vastu, võib ta arvutada oma omavahendite nõuded maandatud riskipositsiooni jaoks kooskõlas ühega järgmistest:

a) kooskõlas artiklitega 233 kuni 236;

b) kooskõlas artikli 153 lõikega 3 või kui ta on saanud artikli 143 kohase loa, siis kooskõlas artikliga 183.

Kõnealuste krediidituletisinstrumentide vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtus on null, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artikli 299 lõike 2 punkti h alapunktis ii sätestatud meetodit.

4. Olenemata lõikest 3, võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada võtta vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamisel järjepidevalt arvesse kõiki krediidituletisinstrumente, mis ei kuulu kauplemisportfelli ja mis on ostetud kaitseks kauplemisportfellivälisest positsioonist või vastaspoole riskist tuleneva krediidiriski vastu, kui kõnealune krediidiriski kaitse on käesoleva määruse kohaselt aktsepteeritav.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing käsitleb krediidiasutuse või investeerimisühingu müüdud krediidiriski vahetustehinguid kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu antud krediidiriski kaitsena ja kui kõnealuste tehingute suhtes kohaldatakse alusvarast tuleneva krediidiriski omavahendite nõudeid täieliku tingliku väärtuse ulatuses, loetakse kõnealuste tehingute riskipositsiooni väärtuseks kauplemisportfellivälise vastaspoole krediidiriski arvutamisel null.

6. Kõikide 3.-6. jaos sätestatud meetodite puhul võrdub iga üksiku vastaspoole riskipositsiooni väärtus nimetatud vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute iga kogumi kohta arvutatud riskipositsiooni väärtuste summaga.

Konkreetse vastaspoole puhul võrdub II lisas loetletud börsiväliste tuletisinstrumentide asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus, mis arvutatakse käesoleva peatüki kohaselt, kas nulliga või summaga, mis vastab kõigi selle vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute kogumite riskipositsiooni väärtuste summa ja krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt allahindlusena kajastatud selle vastaspoole puhul kohaldatavate krediidiväärtuse korrigeerimiste summa erinevusele, olenevalt sellest, kumb neist on suurem. Krediidiväärtuse korrigeerimise arvutamisel ei võeta arvesse mingeid seda tasakaalustavaid krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriskist tulenevaid deebetväärtuse korrigeerimisi, mis on juba omavahenditest välja arvatud vastavalt artikli 33 lõike 1 punktile c.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad pika arveldustähtajaga tehingutest tulenevate riskipositsioonide riskipositsiooni väärtused kindlaks ükskõik millisel 3.-6. jaos sätestatud meetodil, olenemata sellest, millist meetodit on krediidiasutus või investeerimisühing otsustanud kasutada börsiväliste tuletisinstrumentide, repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute ning võimenduslaenu tehingute käsitlemiseks. Omavahendite nõuete arvutamisel pika arveldustähtajaga tehingute jaoks võib krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab 3. peatükis sätestatud meetodit, määrata 2. peatükis sätestatud meetodi kohased riskikaalud püsival alusel kohaldamiseks, sõltumata selliste positsioonide olulisusest.

▼C2

8. 3. ja 4. jaos sätestatud meetodite puhul võtab krediidiasutus või investeerimisühing eri tooteliikide puhul tingliku väärtuse kindlaksmääramiseks kasutusele järjepideva metoodika ja tagab, et arvesse võetav tinglik väärtus kujutab endast asjakohast näitajat lepingust tuleneva riski mõõtmiseks. Kui lepinguga nähakse ette rahavoogude mitmekordistumine, korrigeerib krediidiasutus või investeerimisühing tinglikku väärtust, et võtta arvesse mitmekordistumise mõju asjaomase lepingu riskistruktuurile.

3.–6. jaos sätestatud meetodite puhul käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehinguid, mille puhul on tuvastatud spetsiifiline korrelatsioonirisk, kooskõlas vastavalt kohaldatavusele artikli 291 lõigetega 2, 4, 5 ja 6.

3 . j a g u

T u r u v ä ä r t u s e m e e t o d

Artikkel 274

Turuväärtuse meetod

1. Kõigi positiivsete väärtustega lepingute praeguse asenduskulu kindlaksmääramiseks seostavad krediidiasutused ja investeerimisühingud need lepingute praeguste turuväärtustega.

2. Potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni kindlaksmääramiseks korrutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud vastavalt vajadusele kas tinglikud väärtused või alusvara väärtused tabelis 1 näidatud protsendimääradega, lähtudes sealjuures järgmistest põhimõtetest:

a) lepinguid, mis ei kuulu ühtegi tabelis 1 esitatud viiest kategooriast, käsitletakse kaupadega (v.a väärismetallid) seotud lepingutena;

b) lepingute puhul, milles on sätestatud põhisumma tagasimaksmine mitmes järgus, korrutatakse protsendimäärad lepinguga ettenähtud maksete arvuga, mis on veel teostamata;

c) lepingute puhul, mis on struktureeritud selliselt, et tagasimaksmata nõuded arveldatakse kindlaksmääratud maksekuupäevadel, ja mille puhul lepingutingimusi korrigeeritakse selliselt, et kõnealustel kindlaksmääratud kuupäevadel on lepingu turuväärtus null, võrdub järelejäänud tähtaeg järgmise korrigeerimise kuupäevani jäänud ajaga. Nimetatud tingimustele vastavate intressimääralepingute puhul, mille järelejäänud tähtaeg on üle ühe aasta, ei ole protsendimäär madalam kui 0,5 %.

Tabel 1

Järelejäänud tähtaeg	Intressimääralepingud	Valuutakursside ja kullaga seotud lepingud	Aktsiatega seotud lepingud	Väärismetallidega (v.a kuld) seotud lepingud	Kaupadega (v.a väärismetallid) seotud lepingud
Kuni üks aasta	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Rohkem kui üks aasta ja kuni viis aastat	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Üle viie aasta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼C2

3. Kaupadega (v.a kuld) seotud lepingute puhul, millele on osutatud II lisa punktis 3, võib krediidiasutus või investeerimisühing alternatiivina tabelis 1 esitatud protsendimäärade kasutamisele kohaldada tabelis 2 esitatud protsendimäärasid, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nende lepingute puhul artiklis 361 sätestatud laiendatud lõpptähtajal põhinevat meetodit.

Tabel 2

Järelejäänud tähtaeg	Väärismetallid (v.a kuld)	Mitteväärismetallid	Põllumajanduskaubad	Muu, sh energiatooted
Kuni üks aasta	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Rohkem kui üks aasta ja kuni viis aastat	5 %	4 %	5 %	6 %
Üle viie aasta	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Riskipositsiooni väärtus on praeguse asenduskulu ja potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni summa.

4. jagu

Esmase riskipositsiooni meetod

Artikkel 275

Esmase riskipositsiooni meetod

1. Riskipositsiooni väärtus on iga instrumendi tinglik väärtus, mis on korrutatud tabelis 3 esitatud protsendimääradega:

Tabel 3

Esialgne tähtaeg	Intressimääralepingud	Valuutakursside ja kullaga seotud lepingud
Kuni üks aasta	0,5 %	2 %
Rohkem kui üks aasta, kuid mitte üle kahe aasta	1 %	5 %
Täiendav juurdearvestus iga lisanduva aasta kohta	1 %	3 %

2. Intressimääralepingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada kasutada kas esialgset tähtaega või järelejäänud tähtaega.

5. jagu

Standardmeetod

Artikkel 276

Standardmeetod

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada standardmeetodit ainult börsiväliste tuletisinstrumentide ja pika arveldustähtajaga tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.

▼C2

2. Standardmeetodi kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse, millest on tagatised maha arvatud, eraldi iga tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks:

$$Riskipositsiooni\ väärtus = \beta \cdot max\ \{CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j\}$$

kus

CMV = vastaspoolega seotud tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute portfelli praegune turuväärtus enne tagatiste mahaarvamist, kus

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

kus

CMV_i = tehingu i praegune turuväärtus;

CMC = tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks määratud tagatiste praegune turuväärtus,

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

kus:

CMC_l = tagatise l praegune turuväärtus;

i = tehingut tähistav indeks;

l = tagatist tähistav indeks;

j = maandatud positsioonide kogumi kategooriat tähistav indeks.

Sel eesmärgil vastavad kasutatavad maandatud positsioonide kogumid riskiteguritele, mille puhul saab tasaarvestada vastasmärgiga riski positsioone, et saada tulemuseks riski positsiooni netoväärtus, millele riskipositsiooni näitaja leidmisel seejärel tuginetakse.

RPT_{ij} = tehingust i tulenev riski positsioon maandatud positsioonide kogumi j puhul;

RPC_{lj} = tagatisest l tulenev riski positsioon maandatud positsioonide kogumi j puhul;

$CCRM_j$ = tabelis 5 esitatud vastaspoole krediidiriski kordaja maandatud positsioonide kogumi j puhul;

β = 1,4.

3. Lõikes 2 sätestatud arvutuse tegemisel tuleb lähtuda järgnevast:

a) vastaspoolelt saadud aktsepteeritav tagatis võetakse arvesse plussmärgiga ja vastaspoolele antud tagatis võetakse arvesse miinusmärgiga;

▼C2

b) standardmeetodi kohaldamisel kasutatakse üksnes tagatisi, mis on artikli 197, artikli 198 ja artikli 299 lõike 2 punkti d kohaselt aktsepteeritav;

c) krediidiasutus või investeerimisühing võib jätta arvesse võtmata intressiriski, mis tuleneb vähem kui üheaastase järelejäänud tähtajaga makse pooltest;

d) krediidiasutus või investeerimisühing võib käsitleda samas valuutas nomineeritud kahest makse poolest koosnevaid tehinguid ühe koondtehinguna. Makse poolte suhtes kohaldatavat käsitlust kohaldatakse sel juhul koondtehingu suhtes.

Artikkel 277

Lineaarse riskiprofiiliga tehingud

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad lineaarse riskiprofiiliga tehinguid riski positsioonides kooskõlas järgmiste sätetega:

a) lineaarse riskiprofiiliga tehinguid, mille alusvaraks on aktsiad (sh aktsiaindeksid), kuld, muud väärismetallid või muud kaubad, kajastatakse alusvara alusel vastava aktsia (või aktsiaindeksi) või kauba riski positsioonis ja makse poole alusel intressimäära riski positsioonis;

b) lineaarse riskiprofiiliga tehinguid, mille alusvaraks on võlainstrument, kajastatakse alusvara alusel vastava võlainstrumendi intressimäära riski positsioonis ning makse poole alusel vastavas teises intressimäära riski positsioonis;

c) lineaarse riskiprofiiliga tehinguid, milles nähakse ette makse vahetamine makse vastu, sealhulgas valuutaforvardid, kajastatakse iga makse poole alusel vastavas intressimäära riski positsioonis.

Kui punktis a, b või c nimetatud tehingu puhul on makse pool või alusvaraks olev võlainstrument nomineeritud välisvaluutas, kajastatakse see makse pool või alusvara ka asjaomase valuuta riski positsioonis.

2. Lõike 1 kohaldamisel on lineaarse riskiprofiiliga tehingust, välja arvatud võlainstrumentidega seotud tehingust, tuleneva riski positsiooni suurus alusvaraks oleva finantsinstrumendi või kauba tegelik tinglik väärtus (turuhinna ja koguse korrutis), mis on ümber arvestatud krediidiasutuse või investeerimisühingu omavääringusse, korrutades selle asjaomase valuutakursiga.

3. Võlainstrumendist või makse poolest tuleneva riski positsiooni suurus on tasumata brutomaksete (sh tinglik väärtus) tegelik tinglik väärtus, mis on ümber arvestatud päritoluliikmesriigi omavääringusse ning korrutatud vastavalt kas võlainstrumendi või makse poole modifitseeritud kestusega.

▼C2

4. Krediidiriski vahetustehingust tuleneva riski positsiooni suurus on tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi tinglik väärtus, mis on korrutatud krediidiriski vahetustehingu järelejäänud tähtajaga.

Artikkel 278

Mittelineaarse riskiprofiiliga tehingud

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad mittelineaarse riskiprofiiliga tehingutest tulenevate riski positsioonide suurused kindlaks kooskõlas järgmiste lõigetega.

2. Sellistest mittelineaarse riskiprofiiliga börsivälistest tuletisinstrumentidest, sealhulgas optsioonidest ja vahetusoptsioonidest, mille alusvaraks ei ole võlainstrument ega makse pool, tuleneva riski positsiooni suurus on võrdne tehingu alusvaraks oleva finantsinstrumendi tegeliku tingliku väärtuse delta ekvivalendiga, mis arvutatakse kooskõlas artikli 280 lõikega 1.

3. Sellistest mittelineaarse riskiprofiiliga börsivälistest tuletisinstrumentidest, sealhulgas optsioonidest ja vahetusoptsioonidest, mille alusvaraks on võlainstrument või makse pool, tuleneva riski positsiooni suurus on võrdne finantsinstrumendi või makse poole tegeliku tingliku väärtuse delta ekvivalendi ja vastavalt kas võlainstrumendi või makse poole modifitseeritud kestusega korrutisega.

Artikkel 279

Tagatise käsitlemine

Riski positsiooni kindlaksmääramisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud tagatist järgmiselt:

a) vastaspoolelt saadud tagatist käsitletakse kui tuletislepingust tulenevat kohustust vastaspoolele (ehk kui lühikest positsiooni), mis kuulub tasumisele kõnealuse kindlaksmääramise päeval;

b) vastaspoolele antud tagatist käsitletakse kui nõuet vastaspoole ees (ehk kui pikka positsiooni), mis kuulub tasumisele kõnealuse kindlaksmääramise päeval.

Artikkel 280

Riski positsioonide arvutamine

1. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab riski positsiooni suuruse ja märgi kindlaks järgmiselt:

a) kõikide muude instrumentide kui võlainstrumentide puhul:

   i) lineaarse riskiprofiiliga tehingu puhul tegelik tinglik väärtus;

   ii) mittelineaarse riskiprofiiliga tehingu puhul tegeliku tingliku väärtuse delta ekvivalent, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$,

▼C2

kus

P_{ref} = alusvaraks oleva instrumendi hind alusvaluutas;

V = finantsinstrumendi väärtus (optsiooni korral on väärtuseks optsiooni hind);

p = alusvaraks oleva instrumendi hind, mis on väljendatud samas valuutas kui V;

b) võlainstrumentide ja kõigi tehingute makse poolte puhul:

i) lineaarse riskiprofiiliga tehingu puhul tegelik tinglik väärtus, mis on korrutatud modifitseeritud kestusega;

ii) mittelineaarse riskiprofiiliga tehingu puhul tegeliku tingliku väärtuse delta ekvivalent $p_{ref} \cdot \frac{eV}{er}$, mis on korrutatud modifitseeritud kestusega,

kus

V = finantsinstrumendi väärtus (optsiooni korral on selleks optsiooni hind);

r = intressimäär.

Kui V ei ole nomineeritud alusvaluutas, tuleb tuletisinstrument ümber arvutada alusvaluutasse, korrutades selle asjaomase valuutakursiga.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jaotavad riski positsioonid maandatud positsioonide kogumitesse. Iga maandatud positsioonide kogumi kohta arvutatakse riski positsioonide kogusumma absoluutväärtus. Selle arvutuse tulemusel saadakse riski positsiooni netoväärtus; artikli 276 lõike 2 kohaldamise eesmärgil arvutatakse riski positsiooni netoväärtus järgmiselt:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikkel 281

Intressimäära riski positsioonid

1. Intressimäära riski positsioonide arvutamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi sätteid.

2. Järgnevast tulenevate intressimäära riski positsioonide puhul:

a) vastaspoolelt tagatiseks saadud hoiused;

b) makse pooled;

c) alusvaraks olevad võlainstrumendid,

▼C2

mille suhtes kohaldatakse vastavalt artikli 336 tabelile 1 igal üksikjuhul eraldi omavahendite nõuet kuni 1,60 %, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud need positsioonid valuutade lõikes ühte kuuest tabelis 4 esitatud maandatud positsioonide kogumist.

Tabel 4

	Valitsuse viiteintressimäärad	Muud intressimäärad kui valitsuse viiteintressimäärad
Lõpptähtaeg	alla 1 aasta	alla 1 aasta
	> 1 ≤ 5 aastat	> 1 ≤ 5 aastat
	üle 5 aasta	üle 5 aasta

3. Intressimäära riski positsioonide puhul, mis tulenevad alusvaraks olevatest võlainstrumentidest või makse pooltest, mille puhul intressimäär kajastab turu üldist intressimäära, on järelejäänud tähtaeg intressimäära järgmise korrigeerimiseni jäänud ajavahemiku pikkus. Kõigil muudel juhtudel on järelejäänud tähtaeg alusvaraks oleva võlainstrumendi kehtivusaja lõpuni jäänud aeg või makse poole korral tehingu kehtivusaja lõpuni jäänud aeg.

Artikkel 282

Maandatud positsioonide kogumid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad maandatud positsioonide kogumid kindlaks kooskõlas lõigetega 2-5.

2. Krediidiriski vahetustehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi iga emitendi kohta moodustatakse üks maandatud positsioonide kogum.

N-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingute kogumit tuleb käsitada järgmiselt:

a) riski positsiooni suurus sellise tehingu tingimuste aluseks olevas võlainstrumendis, mis kuulub n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingu aluseks olevasse kogumisse, on tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi tegelik tinglik väärtus, mis on korrutatud kõnealuse n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise tuletisinstrumendi modifitseeritud kestusega seoses muutusega tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi krediidiriski marginaalis;

b) iga tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi jaoks, mis kuulub asjaomase n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingu aluseks olevasse kogumisse, moodustatakse üks maandatud positsioonide kogum. Riski positsioone, mis tulenevad erinevatest n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentidest, ei tohi kaasata samasse maandatud positsioonide kogumisse;

c) vastaspoole krediidiriski kordaja, mida kohaldatakse iga maandatud positsioonide kogumi suhtes, mis on moodustatud n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise tuletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva ühe võlainstrumendi jaoks, on järgmine:

▼C2

i) 0,3 % tehingu tingimuste aluseks olevate võlainstrumentide puhul, millel on tunnustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mis on samaväärne krediidikvaliteedi astmega 1-3;

ii) 0,6 % muude võlainstrumentide puhul.

3. Järgnevast tulenevate intressimäära riski positsioonide puhul:

a) vastaspoolele tagatiseks antud hoiused, kui sellel vastaspoolel puuduvad madala spetsiifilise riskiga tasumata võlakohustused;

b) alusvaraks olevad võlainstrumendid, mille suhtes kohaldatakse vastavalt artikli 336 tabelile 1 omavahendite nõuet üle 1,60 %.

Iga emitendi kohta peab olema üks maandatud positsioonide kogum.

Kui makse pool jäljendab sellist võlainstrumenti, siis moodustatakse üks maandatud positsioonide kogum ka tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi iga emitendi jaoks.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib määrata riski positsioonid, mis tulenevad konkreetse emitendi emiteeritud võlainstrumentidest või sama emitendi emiteeritud tehingu tingimuste aluseks olevatest võlainstrumentidest, mida makse pooled jäljendavad, või krediidiriski vahetustehingu tingimuste aluseks olevatest võlainstrumentidest, samasse maandatud positsioonide kogumisse.

4. Alusvaraks olevad finantsinstrumendid, mis ei ole võlainstrumendid, määratakse samadesse maandatud positsioonide kogumitesse ainult juhul, kui tegemist on identsete või sarnaste instrumentidega. Kõigil muudel juhtudel määratakse need erinevatesse maandatud positsioonide kogumitesse.

Käesoleva lõike kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle, kas alusvaraks olevad instrumendid on sarnased, kindlaks järgmiste põhimõtete kohaselt:

a) aktsiate puhul on alusvaraks olev instrument sarnane, kui selle on emiteerinud sama emitent. Aktsiaindeksit käsitletakse kui eraldi emitenti;

b) väärismetallide puhul on alusvaraks olev instrument sarnane, kui tegemist on sama metalliga. Väärismetallide indeksit käsitletakse kui eraldi väärismetalli;

c) elektrienergia puhul on alusvaraks olev instrument sarnane, kui tarnimisega seotud õigused ja kohustused osutavad samale tipptunni või tipptunnivälise ülekande ajavahemikule 24 tunni sees;

d) kaupade puhul on alusvaraks olev instrument sarnane, kui tegemist on sama kaubaga. Kauba indeksit käsitletakse kui eraldi kaupa.

5. Erinevate maandatud positsioonide kogumi kategooriate puhul kohaldatavad vastaspoole krediidiriski kordajad (CCRM) on esitatud järgmises tabelis:

▼C2

Tabel 5

	Maandatud positsioonide kogumite kategooriad	Vastaspoole krediidiriski kordaja (CCRM)
1.	Intressimäärad	0,2 %
2.	Intressimäärad riski positsioonide puhul, mis tulenevad krediidiriiski vahetustehingu tingimuste aluseks olevast võlainstrumendist ja mille suhtes IV jaotise 2. peatüki tabeli 1 kohaselt kohaldatakse omavahendite nõuet kuni 1,60 %	0,3 %
3.	Intressimäärad riski positsioonide puhul, mis tulenevad võlainstrumendist või tehingu tingimuste aluseks olevast võlainstrumendist, mille suhtes IV jaotise 2. peatüki tabeli 1 kohaselt kohaldatakse omavahendite nõuet üle 1,60 %	0,6 %
4.	Valuutakursid	2,5 %
5.	Elektrienergia	4 %
6.	Kuld	5 %
7.	Aktsiad	7 %
8.	Väärismetallid (v.a kuld)	8,5 %
9.	Muud kaubad (v.a väärismetallid ja elektrienergia)	10 %
10.	Börsiväliste tuletisinstrumentide alusvaraks olevad instrumendid, mis ei ole loetletud üheski eelnevas kategoorias	10 %

Börsiväliste tuletisinstrumentide alusvaraks olevad instrumendid, millele on osutatud tabeli 5 punktis 10, määratakse iseseisvatesse maandatud positsioonide kogumitesse, mis moodustatakse eraldi iga alusvaraks olevate instrumentide kategooria jaoks.

6. Mittelineaarse riskiprofiiliga tehingute puhul või makse poolte ja tehingute puhul, mille alusvaraks on võlainstrumendid, mille jaoks krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda määrata kindlaks vastavalt kas deltat või modifitseeritud kestust instrumendi mudeli abil, mille pädev asutus on tururiski omavahendite nõuete kindlaksmääramiseks heaks kiitnud, tuleb pädeval asutusel kas määrata riski positsioonide suurused ja kohaldatavad $CCRM_j$-d kindlaks konservatiivselt või nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing kasutaks 3. jaos sätestatud meetodit. Tasaarvestust ei aktsepteerita (see tähendab, et riskipositsiooni väärtus määratakse kindlaks selliselt, nagu sisaldaks tasaarvestatavate tehingute kogum ainult ühte tehingut).

7. Krediidiasutus või investeerimisühing peab kohaldama siseprotseduure, mis võimaldavad tal veenduda enne tehingu kaasamist maandatud positsioonide kogumisse selles, et tehing on kaetud õiguslikult jõustatava tasaarvestuskokkuleppega, mis vastab 7. jaos sätestatud nõuetele.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab oma vastaspoole krediidiriski maandamiseks tagatist, peab kohaldama siseprotseduure, mis võimaldavad tal veenduda enne oma arvutustes tagatise mõju arvesse võtmist selles, et tagatis vastab 4. peatükis sätestatud õiguskindluse põhimõtetele.

▼C2

6. jagu

Sisemudeli meetod

Artikkel 283

Luba sisemudeli meetodi kasutamiseks

1. Kui pädevad asutused on veendunud, et krediidiasutus või investeerimisühing on lõikes 2 sätestatud nõude täitnud, lubavad nad sellel krediidiasutusel või investeerimisühingul kasutada sisemudeli meetodit riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks ükskõik millise puhul järgmistest tehingutest:

a) artikli 273 lõike 2 punktis a osutatud tehingud;

b) artikli 273 lõike 2 punktides b, c ja d osutatud tehingud;

c) artikli 273 lõike 2 punktides a-d osutatud tehingud.

Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kasutada sisemudeli meetodit riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks esimese lõigu punktides a-c osutatud mis tahes tehingu puhul, võib ta kasutada sisemudeli meetodit ka artikli 273 lõike 2 punktis e osutatud tehingute puhul.

Olenemata artikli 273 lõike 1 kolmandast lõigust, võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada mitte kohaldada kõnealust meetodit oma suuruselt ja riskilt väheoluliste riskipositsioonide suhtes. Sel juhul kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing nende riskipositsioonide suhtes üht 3.-5. jaos sätestatud meetoditest, kui iga meetodi kohaldamisega kaasnevad nõuded on täidetud.

2. Pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada sisemudeli meetodit lõikes 1 osutatud arvutuste tegemiseks ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on tõendanud, et ta täidab käesolevas jaos sätestatud nõudeid, ja pädevad asutused on kontrollinud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kasutatavad vastaspoole krediidiriski juhtimise süsteemid on usaldusväärsed ja nõuetekohaselt rakendatud.

3. Pädevad asutused võivad lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel rakendada piiratud ajavahemiku jooksul sisemudeli meetodit erinevat liiki tehingute suhtes järkjärgulise üleminekuga. Kõnealuse järkjärgulise üleminekuga rakendamise ajavahemiku jooksul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada 3. või 5. jaos sätestatud meetodeid nende tehinguliikide puhul, mille jaoks nad ei kasuta sisemudeli meetodit.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab 3. või 5. jaos sätestatud meetodeid kõikide selliste börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtud tehingute ja pika arveldustähtajaga tehingute suhtes, mille jaoks ta ei ole saanud lõike 1 kohast luba sisemudeli meetodi kasutamiseks.

Kõnealuste meetodite kasutamisel võib neid konsolideerimisgrupi siseselt püsivalt omavahel kombineerida. Ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu siseselt võib kõnealuste meetodite kasutamisel neid omavahel kombineerida üksnes juhul, kui üht neist meetoditest kasutatakse artikli 282 lõikes 6 osutatud juhtude puhul.

▼C2

5. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on lõike 1 kohaselt lubatud kasutada sisemudeli meetodit, ei pöördu tagasi 3. või 5. jaos sätestatud meetodite kasutamise juurde, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on andnud talle selleks loa. Pädevad asutused annavad sellise loa, kui krediidiasutus või investeerimisühing tõendab, et see on põhjendatud.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida enam käesolevas jaos sätestatud nõudeid, teatab ta sellest pädevale asutusele ja teeb ühte järgmistest:

a) esitab pädevale asutusele kava nõuetele vastavuse õigeaegseks saavutamiseks;

b) tõendab pädevale asutusele teda rahuldaval viisil, et nõuete mittetäitmise mõju on ebaoluline.

Artikkel 284

Riskipositsiooni väärtus

1. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on artikli 283 lõike 1 kohaselt lubatud kasutada sisemudeli meetodit riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks kas mõnede või kõigi kõnealuses lõikes osutatud tehingute puhul, mõõdab ta kõnealuste tehingute riskipositsiooni väärtust tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil.

Mudelis, mida krediidiasutus või investeerimisühing sel eesmärgil kasutab, tuleb:

a) täpsustada tasaarvestatavate tehingute kogumi prognoositav turuväärtuse muutuste jaotus, mis põhineb asjaomaste turutegurite, nagu intressimäärade ja valuutakursside koondmuutustel;

b) arvutada turutegurite koondmuutuste põhjal tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus igal asjaomasel kuupäeval tulevikus.

2. Selleks et mudelis oleks arvesse võetud võimendustagatise kasutamise mõju, peab tagatise väärtuse mudel vastama sisemudeli meetodile esitatavatele kvantitatiivsetele, kvalitatiivsetele ja andmetega seotud nõuetele kooskõlas käesoleva jaoga ning krediidiasutus või investeerimisühing võib oma tasaarvestatavate tehingute kogumi prognoositavas turuväärtuse muutuste jaotustes arvesse võtta ainult artiklites 197 ja 198 ning artikli 299 lõike 2 punktides c ja d osutatud määratlusele vastavat aktsepteeritavat finantstagatist.

3. Selliste vastaspoole krediidiriski positsioonide puhul, mille suhtes krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab sisemudeli meetodit, võrdub vastaspoole krediidiriski omavahendite nõue ühega järgmistest, olenevalt sellest, kumb neist on suurem:

a) kõnealuste riskipositsioonide omavahendite nõue, mis on arvutatud tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni alusel, kasutades praegusi turuandmeid;

b) kõnealuste riskipositsioonide omavahendite nõue, mis on arvutatud tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni alusel, kasutades üht ja järjepidevat stressi kalibreerimist kõigi selliste vastaspoole krediidiriski positsioonide puhul, mille suhtes nad kohaldavad sisemudeli meetodit.

▼C2

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskipositsiooni väärtuse (välja arvatud artikli 291 lõigete 4 ja 5 reguleerimisalasse jäävate vastaspoolte puhul, kelle puhul on tuvastatud esinevat spetsiifiline korrelatsioonirisk) alfa (α) ja tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni (tegeliku EPE) korrutisena järgmiselt:

$$Riskipositsiooni\ väärtus = \alpha \cdot Tegelik\ EPE$$

kus

α = 1,4, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused nõuavad kõrgemat α väärtust või lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada sisehinnanguid kooskõlas lõikega 9.

Tegelik EPE arvutatakse selliselt, et prognoositakse oodatav riskipositsioon (EE_t) kui keskmine riskipositsioon tulevasel kuupäeval t, kusjuures keskmine leitakse asjaomaste tururiskitegurite võimalike tulevikuväärtuste alusel.

Mudeliga prognoositakse oodatav riskipositsioon (EE) tulevaste kuupäevade aegreal t_1, t_2, t_3 jne.

5. Tegelik oodatav riskipositsioon teataval kuupäeval (tegelik EE) arvutatakse rekursiivselt järgmiselt:

$$Tegelik\ EE_{tk} = max\ \{Tegelik\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

kuspraegune kuupäev on tähistatud t_0-ga;

tegelik EEt_0 võrdub praeguse riskipositsiooniga.

6. Tegelik EPE on keskmine tegelik EE tulevase riskipositsiooni esimese aasta jooksul. Kui kõigi tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate lepingute lõpptähtajani on jäänud vähem kui üks aasta, on EPE keskmine EE kuni kõigi tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate lepingute lõpptähtaja saabumiseni. Tegelik EPE arvutatakse tegeliku EE kaalutud keskmisena:

$$Tegelik\ EPE = \sum_{k=1}^{min\ \{1\ aasta,\ lõpptähtaeg\}} Tegelik\ EE_{tk} \cdot \Delta\ t_k,$$

kus kaalud $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ võimaldavad arvesse võtta juhtusid, kus tulevane riskipositsioon arvutatakse kuupäevade alusel, mille vahele jääv ajavahemik ei ole võrdne.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oodatava riskipositsiooni (EE) või riskipositsioonide tipu näitajad riskipositsioonide jaotuse alusel, milles võetakse arvesse võimalust, et riskipositsioonide jaotus ei allu normaaljaotusele.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada sisemudeli meetodiga arvutatud jaotuse näitajat, mis on konservatiivsem kui lõike 4 kohaselt iga vastaspoole jaoks arvutatud tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni (tegeliku EPE) ja α korrutis.

9. Olenemata lõikest 4, võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada alfa sisehinnanguid, kui:

▼C2

a) alfa on kõikide vastaspoolte jaoks vastaspoole krediidiriski positsiooni täieliku simulatsiooni alusel arvutatud sisemise kapitali (lugeja) ja oodatava positiivse riskipositsiooni (EPE) alusel arvutatud sisemise kapitali (nimetaja) suhe;

b) nimetajas kasutatakse oodatavat positiivset riskipositsiooni selliselt, nagu oleks tegu kindlaksmääratud võlgnetava summaga.

Käesoleva lõike alusel antud hinnangute kasutamisel ei tohi alfa olla väiksem kui 1,2.

10. Lõike 9 kohase alfa hinnangu kasutamisel tagab krediidiasutus või investeerimisühing, et lugeja ja nimetaja arvutatakse viisil, mis on kooskõlas modelleerimise metoodikaga, parameetrite tehniliste näitajatega ja portfelli koosseisuga. Alfa hindamiseks kasutatav meetod peab põhinema krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise kapitali meetodil ning olema hästi dokumenteeritud ja sõltumatu isiku poolt valideeritud. Lisaks peab krediidiasutus või investeerimisühing vaatama oma alfa hinnangud läbi vähemalt kord kvartalis või kui portfelli koosseis aja jooksul muutub, siis sagedamini. Krediidiasutus või investeerimisühing peab hindama ka mudeliriski.

11. Krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et tema alfa sisehinnangutes kajastuvas lugejas on arvesse võetud kõikide vastaspoolte tehingute või tehinguportfellide turuväärtuste jaotuse sõltuvuse olulised allikad. Alfa sisehinnangutes tuleb arvestada portfellide kontsentreeritust.

12. Lõike 9 kohaselt antud sisehinnangute üle järelevalve teostamisel võtavad pädevad asutused arvesse alfa hinnangute märkimisväärset variatsiooni, mis tuleneb lugeja leidmiseks kasutatavates mudelites võimalikust ebatäpsete näitajate määramisest, seda eriti juhul, kui funktsioon on kumer.

13. Vajaduse korral tuleb turu- ja krediidiriski ühises simulatsioonis kasutatavad tururiski tegurite volatiilsused ja korrelatsioonid seada sõltuvusse krediidiriski tegurist, et võtta arvesse volatiilsuse või korrelatsiooni võimalikku suurenemist majanduslanguse tingimustes.

Artikkel 285

Riskipositsiooni väärtus tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut

1. Juhul kui tasaarvestatavate tehingute kogumil on võimendustagatise leping ja kogumi suhtes kohaldatakse igapäevaselt turuhinnas hindamist, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing käesolevas lõikes sätestatud tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni. Kui mudelis võetakse oodatava riskipositsiooni hindamisel arvesse võimendustagatise kasutamise mõju, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädeva asutuse loal kasutada mudeliga leitud oodatava riskipositsiooni näitajat otse artikli 284 lõikes 5 esitatud valemis. Pädevad asutused annavad kõnealuse loa üksnes juhul, kui nad kontrollivad, et mudelis võetakse oodatava riskipositsiooni hindamisel võimendustagatise kasutamise mõju nõuetekohaselt arvesse. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei ole sellist luba saanud, kasutab ühte järgmistest oodatava positiivse riskipositsiooni näitajatest:

a) tegelik oodatav positiivne riskipositsioon, mille arvutamisel ei arvestata hoitavat või võimendustagatise vormis antud tagatist, millele on liidetud vastaspoolele antud mis tahes tagatis, sõltumatult igapäevase hindamise ja võimendustagatise arvestamise protsessist või praegusest riskipositsioonist;

▼C2

b) tegelik oodatav positiivne riskipositsioon, mis arvutatakse riskipositsiooni võimaliku suurenemisena riski võimendustagatise perioodi jooksul, millele on liidetud üks järgnevatest, olenevalt sellest, kumb neist on suurem:

i) praegune riskipositsioon, sealhulgas kõik praeguse hetke seisuga hoitavad või antud tagatised, välja arvatud nõutud või vaidlusalused tagatised;

ii) suurim neto riskipositsioon, sealhulgas võimendustagatise lepingu kohane tagatis, mis ei käivitaks tagatise nõuet. Kõnealuses summas tuleb arvesse võtta kõiki võimendustagatise lepingu kohaselt kohaldatavaid künniseid, minimaalseid ülekandesummasid, sõltumatuid summasid ja alustamise tagatisi.

Punkti b kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisandi tehingute turuhinnas hinnatud väärtuse oodatava positiivse muutusena riski võimendustagatise perioodi jooksul. Tagatise väärtuse muutuste kajastamiseks kasutatakse kas 4. peatüki 4. jao kohaseid regulatiivseid volatiilsuskoefitsiente või finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi kohaseid volatiilsusega korrigeerimiste sisehinnanguid, võttes sealjuures eelduseks, et riski võimendustagatise perioodi jooksul tagatismakseid ei tehta. Riski võimendustagatise perioodi minimaalne kestus on sätestatud lõigetes 2 kuni 5.

2. Tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse igapäevast võimendustagatise ümberarvestamist ja turuhinnas hindamist, ei tohi võimendustagatise lepinguga riskipositsiooni väärtuse modelleerimiseks kasutatav riski võimendustagatise periood olla lühem kui:

a) viis tööpäeva tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mis koosnevad ainuüksi repotehingutest, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingutest ning võimenduslaenu tehingutest;

b) kümme tööpäeva kõigi muude tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul.

3. Lõike 2 punktide a ja b suhtes kohaldatakse järgmisi erandeid:

a) kõigi selliste tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille raames tehtud tehingute arv ületab mis tahes hetkel kvartali kestel 5000 tehingut, ei tohi järgmises kvartalis kohaldatav riski võimendustagatise periood olla lühem kui 20 tööpäeva. Seda erandit ei kohaldata krediidiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisriski positsioonide puhul;

b) tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille raamesse kuulub üks või mitu mittelikviidse tagatisega tehingut või raskesti asendatav börsiväline tuletusinstrument, ei tohi riski võimendustagatise periood olla lühem kui 20 tööpäeva.

▼C2

Krediidiasutus või investeerimisühing määrab selle, kas tagatis on mitte-likviidne või kas börsivälised tuletusinstrumendid on raskesti asendatavad, kindlaks halvenenud turutingimuste kontekstis, mida iseloomustab see, et puuduvad pidevalt aktiivsed turud, kus vastaspool saaks hiljemalt kahe päeva jooksul mitmeid hinnanoteeringuid, mis ei liigutaks turgu ega kujutaks endast hinda, mille näol oleks tegemist turuhinnaga võrreldes diskontot (tagatise puhul) või preemiat (börsivälise tuletisinstrumendi puhul) pakkuva hinnaga.

Krediidiasutus või investeerimisühing võtab arvesse seda, kas tehingud või tema poolt tagatisena hoitavad väärtpaberid on kontsentreerunud ühele vastaspoolele ja kas juhul, kui see vastaspool ootamatult turult lahkuks, oleks krediidiasutusel või investeerimisühingul võimalik need tehingud või väärtpaberid asendada.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on kahe vahetult eelneva kvartali jooksul olnud kaasatud rohkem kui kahte sama tasaarvestatavate tehingute kogumiga seonduvasse lisatagatise nõude üle peetavasse vaidlusse, mis on kestnud kauem kui lõigete 2 ja 3 kohaselt kohaldatav riski võimendustagatise periood, kasutab see krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuse tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kahe järgneva kvartali jooksul sellist riski võimendustagatise perioodi, mis on lõigetes 2 ja 3 sätestatud perioodist vähemalt kaks korda pikem.

5. Võimendustagatise ümberarvestamise korral, mis toimub perioodiliselt N päevase intervalliga, on riski võimendustagatise periood vähemalt võrdne lõigetes 2 ja 3 sätestatud perioodiga (F), millele on liidetud N päeva ja millest on lahutatud üks päev. Seega:

$$\textit{Riski võimendustagatise periood} = F + N - 1$$

6. Kui sisemudelis võetakse arvesse võimendustagatise kasutamise mõju tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtuse muutustele, modelleerib krediidiasutus või investeerimisühing oma börsiväliste tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutustes riskipositsiooni väärtuse koos tagatisega, välja arvatud sularahaga, mis on samas valuutas kui riskipositsioon.

7. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda riskipositsiooni väärtust koos tagatisega modelleerida, siis ei võta ta oma börsiväliste tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutustes tagatise, välja arvatud sularaha, mis on samas valuutas kui riskipositsioon, mõju arvesse, välja arvatud juhul, kui ta kasutab 4. peatüki kohaselt kas volatiilsusega korrigeerimisi, mis vastavad finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi nõuetele, koos volatiilsusega korrigeerimiste sisehinnangutega või standardseid regulatiivseid volatiilsuskoefitsiente.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab sisemudeli meetodit, ei võta oma mudelites arvesse mõju, mida avaldab riskipositsiooni väärtuse vähenemine, mis tuleneb tagatislepingu mis tahes tingimustest, millega nõutakse vastaspoole krediidikvaliteedi halvenemise korral tagatise saamist.

Artikkel 286

Vastaspoole krediidiriski juhtimine — põhimõtted, protsessid ja süsteemid

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kehtestab ja rakendab vastaspoole krediidiriski juhtimise raamistiku, mis koosneb järgnevast:

▼C2

a) põhimõtted, protsessid ja süsteemid, mis tagavad vastaspoole krediidiriski tuvastamise, mõõtmise, juhtimise, heakskiitmise ja vastavasisulise sisemise aruandluse;

b) protseduurid, mis tagavad kõnealuste põhimõtete, protsesside ja süsteemide järgimise.

Kõnealused põhimõtted, protsessid ja süsteemid peavad olema olemuslikult usaldusväärsed, terviklikult rakendatavad ja dokumenteeritud. Dokumentatsioon sisaldab selgitusi vastaspoole krediidiriski mõõtmise empiiriliste tehnikate kohta.

2. Lõike 1 kohaselt nõutavas vastaspoole krediidiriski juhtimise raamistikus võetakse arvesse vastaspoole krediidiriskiga seonduvat tururiski, likviidsusriski, õiguslikku riski ja operatsiooniriski. Eeskätt peab raamistik tagama, et krediidiasutus või investeerimisühing järgib järgmisi põhimõtteid:

a) ta ei tee vastaspoolega äritehinguid ilma eelnevalt tema krediidivõimelisust hindamata;

b) ta võtab nõuetekohaselt arvesse arveldusega seotud ja arveldusele eelnevat krediidiriski;

c) ta juhib kõnealuseid riske võimalikult kõikehaaravalt nii vastaspoole tasandil, koondades vastaspoole krediidiriski positsioonid ja muud krediidiriski positsioonid, kui ka äriühingu tasandil.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab sisemudeli meetodit, tagab, et tema vastaspoole krediidiriski juhtimise raamistikus võetakse pädevat asutust rahuldaval viisil arvesse kõige järgnevaga seonduvat likviidsusriski:

a) võimalikud sissetulevad lisatagatise nõuded variatsioonitagatise või muud liiki võimendustagatiste, nagu alustamise tagatis või sõltumatu tagatis, vahetamiste kontekstis negatiivsete turušokkide korral;

b) võimalikud sissetulevad nõuded vastaspoolte antud ülemäärase tagatise tagastamiseks;

c) nõuded, mis tulenevad krediidiasutusele või investeerimisühingule endale antud välise krediidikvaliteedi hinnangu võimalikust langetamisest.

Krediidiasutus või investeerimisühing tagab, et tagatise uuesti kasutamise laad ja periood on kooskõlas tema likviidsusvajadustega ega ohusta tema suutlikkust tagatis õigeaegselt anda või tagastada.

4. Krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond peavad olema vastaspoole krediidiriski juhtimisse aktiivselt kaasatud ja tagama selleks piisavate vahendite eraldamise. Kehtestatud peab olema ametlik protsess, mis tagab, et kõrgem juhtkond on teadlik kasutatava mudeliga seotud piirangutest ja selle aluseks olevatest eeldustest ning sellest, milline mõju kõnealustel piirangutel ja eeldustel võib olla mudeli väljundite usaldusväärsusele. Kõrgem juhtkond peab olema teadlik ka turukeskkonna ebakindlusest ja operatiivsetest küsimustest ning sellest, kuidas neid on mudelis kajastatud.

▼C2

5. Krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole krediidiriski positsioonide kohta artikli 287 lõike 2 punkti b kohaselt koostatud igapäevased aruanded tuleb vaadata läbi sellisel juhtkonna tasandil, kellel on piisavalt kõrge positsioon ja volitused anda korraldusi nii üksikute krediidijuhtide või kauplejate võetud positsioonide vähendamiseks kui ka krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole krediidiriski kogupositsiooni vähendamiseks.

6. Lõike 1 kohaselt loodud krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole krediidiriski juhtimise raamistikku rakendatakse koos sisemiste krediidi- ja kauplemislimiitidega. Krediidi- ja kauplemislimiidid peavad olema seotud krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmise mudeliga viisil, mis on järjepidev ning mida krediidijuhid, kauplejad ja kõrgem juhtkond hästi mõistavad. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peab olema kehtestatud ametlik protsess riski limiitide rikkumistest asjakohasele juhtkonna tasandile teatamiseks.

7. Krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole krediidiriski mõõtmine peab hõlmama krediidiliinide igapäevase ja päevasisese kasutamise mõõtmist. Krediidiasutus või investeerimisühing peab mõõtma praegust riskipositsiooni koos tagatisega ja ilma tagatiseta. Krediidiasutus või investeerimisühing peab arvutama ja jälgima nii portfelli kui ka vastaspoole tasandil riskipositsioonide tippu või võimalikku tulevast riskipositsiooni krediidiasutuse või investeerimisühingu valitud usaldusvahemiku juures. Krediidiasutus või investeerimisühing peab võtma arvesse suuri või kontsentreeritud positsioone, sealhulgas omavahel seotud vastaspoolte rühmade lõikes ning majandussektorite ja turgude lõikes.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing kehtestab ja rakendab regulaarset ja ranget stressitestimise programmi. Kõrgem juhtkond vaatab nimetatud stressitestimise tulemused perioodiliselt, kuid vähemalt kord kvartalis läbi ning need peavad kajastuma juhtorgani või kõrgema juhtkonna kehtestatud vastaspoole krediidiriski põhimõtetes ja limiitides. Kui stressitestid toovad ilmsiks erilise nõrkuse teatavate asjaolude kogumi suhtes, võtab krediidiasutus või investeerimisühing kohe meetmeid selliste riskide juhtimiseks.

Artikkel 287

Organisatsioonistruktuurid vastaspoole krediidiriski juhtimiseks

1. Sisemudeli meetodit kasutav krediidiasutus või investeerimisühing seab sisse ja säilitab:

a) lõikele 2 vastava riskikontrolli üksuse;

b) lõikele 3 vastava tagatiste haldamise üksuse.

2. Riskikontrolli üksus vastutab vastaspoole krediidiriski juhtimise süsteemi väljatöötamise ja rakendamise, sealhulgas mudeli algse ja jätkuva valideerimise eest, ning täidab järgmisi funktsioone ja vastab järgmistele nõuetele:

a) ta vastutab krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole riski juhtimise süsteemi väljatöötamise ja rakendamise eest;

b) ta koostab igapäevaseid aruandeid krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmise mudeli väljundite kohta ja analüüsib neid. Kõnealune analüüs hõlmab vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtuste näitajate ja kauplemislimiitide vahelise suhte hindamist;

▼C2

c) ta kontrollib sisendandmete terviklikkust ning koostab ja analüüsib aruandeid krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmise mudeli väljundite kohta, hinnates muu hulgas riskipositsiooni näitajate ning krediidi- ja kauplemislimiitide vahelist suhet;

d) ta on sõltumatu üksustest, kes vastutavad riskipositsioonide algatamise, pikendamise või nendega kauplemise eest, ja vaba igasugusest lubamatust mõjust;

e) tal on piisavalt töötajaid;

f) ta annab aru otse krediidiasutuse või investeerimisühingu kõrgemale juhtkonnale;

g) tema töö on tihedalt integreeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevasesse krediidiriski juhtimise protsessi;

h) tema väljundid moodustavad krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski ja üldise riskiprofiili planeerimise, jälgimise ja kontrolli protsessi lahutamatu osa.

3. Tagatiste haldamise üksus täidab järgmisi ülesandeid ja funktsioone:

a) lisatagatise nõuete arvutamine ja esitamine, lisatagatise nõuete üle peetavate vaidluste haldamine ning sõltumatute summade, alustamise tagatiste ja variatsioonitagatiste tasemete kohta täpse igapäevase aruandluse koostamine;

b) lisatagatise nõuete esitamiseks kasutatavate andmete terviklikkuse kontrollimine ning selle tagamine, et need andmed oleksid järjepidevad ja et neid võrreldaks regulaarselt kõigi asjakohaste krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemiste andmeallikatega;

c) tagatise uuesti kasutamise ulatuse jälgimine ja mis tahes selliste muudatuste jälgimine, mis on toimunud krediidiasutuse või investeerimisühingu õigustes tema antud tagatisele või tema õigustes, mis seonduvad tema antud tagatisega;

d) asjakohasele juhtkonna tasandile aru andmine selle kohta, millist liiki tagatisvara kasutatakse uuesti ja millised on sellise uuesti kasutamise tingimused, sealhulgas instrumendid, krediidikvaliteet ja lõpptähtaeg;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud üksikutele tagatisvara liikidele kontsentreerumise jälgimine;

f) kõrgemale juhtkonnale regulaarselt, kuid vähemalt kord kvartalis, tagatiste haldamist käsitleva teabe kohta aruannete esitamine, mis hõlmab teavet saadud ja antud tagatiste liigi ning lisatagatise nõuete üle peetavate vaidluste suuruse, aegumise ja põhjuste kohta. Kõnealune sisemine aruandlus peab kajastama ka nimetatud näitajate trende.

▼C2

4. Kõrgem juhtkond eraldab lõike 1 punkti b kohaselt nõutavale tagatiste haldamise üksusele piisavalt vahendeid tagamaks, et tema süsteemide abil saavutatakse piisav tegevustulemuslikkuse tase, mis on mõõdetav krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt lisatagatise nõuete esitamise õigeaegsuse ja täpsusega ning krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoolte poolt talle esitatud lisatagatise nõuetele reageerimise õigeaegsusega. Kõrgem juhtkond tagab, et kõnealusel üksusel on piisavalt töötajaid, et menetleda nõudeid ja vaidlusi õigeaegselt ka isegi tõsise turukriisi tingimustes ja et krediidiasutusel või investeerimisühingul oleks võimalik piirata oma suurte vaidluste arvu, mis on tingitud tehingumahtudest.

Artikkel 288

Vastaspoole krediidiriski juhtimise süsteemi läbivaatamine

Krediidiasutus või investeerimisühing viib siseauditi protsessi raames regulaarselt läbi oma vastaspoole krediidiriski juhtimise süsteemi sõltumatu läbivaatamise. Kõnealune läbivaatamine hõlmab artikli 287 kohaselt nõutud kontrolli üksuse ja tagatiste haldamise üksuse tegevuse läbivaatamist ning selles tuleb eelkõige käsitleda vähemalt järgnevat:

a) artikli 286 kohaselt nõutud vastaspoole krediidiriski juhtimise süsteemi ja protsessi käsitleva dokumentatsiooni piisavus;

b) artikli 287 lõike 1 punkti a kohaselt nõutud vastaspoole krediidiriski kontrolli üksuse korraldus;

c) artikli 287 lõike 1 punkti b kohaselt nõutud tagatiste haldamise üksuse korraldus;

d) vastaspoole krediidiriski näitajate integreerimine igapäevasesse riskijuhtimisse;

e) *front-office*'i ja *back-office*'i töötajate poolt kasutatav riskihinnastamismudelite ja hindamissüsteemide heakskiitmise protsess;

f) vastaspoole krediidiriski mõõtmise protsessis mis tahes oluliste muudatuste valideerimine;

g) riskimõõtmise mudeliga hõlmatud vastaspoole krediidiriski ulatus;

h) juhtimisteabesüsteemi terviklikkus;

i) vastaspoole krediidiriski andmete täpsus ja täielikkus;

j) tagatis- ja tasaarvestuskokkulepetes sisalduvate juriidiliste tingimuste täpne kajastamine riskipositsiooni väärtuse mõõtmisel;

k) mudelites kasutatavate andmeallikate järjepidevuses, õigeaegsuses ja usaldusväärsuses, sealhulgas nende sõltumatuses veendumine;

l) volatiilsuse ja korrelatsiooni eelduste täpsus ja asjakohasus;

▼C2

m) hindamise ja riski ülekandmise arvutuste täpsus;

n) mudeli täpsuse kontroll artikli 293 lõike 1 punktide b-e kohase sagedase järeltestimise abil;

o) asjaomaste regulatiivsete nõuete täitmine vastaspoole krediidiriski kontrolli üksuse ja tagatiste haldamise üksuse poolt.

Artikkel 289

Kasutustest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni arvutamiseks kasutatava mudeliga leitud riskipositsioonide jaotus on tihedalt integreeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevasesse vastaspoole krediidiriski juhtimise protsessi ja et mudeli väljundeid võetakse arvesse laenuandmise otsustusprotsessis, vastaspoole krediidiriski juhtimises, sisemises kapitali allokeerimises ja äriühingu üldjuhtimises.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et enne pädevatelt asutustelt sisemudeli meetodi kasutamiseks artikli 283 kohase loa saamist on ta vähemalt ühe aasta jooksul kasutanud oodatava positiivse riskipositsiooni arvutamise aluseks oleva riskipositsioonide jaotuse leidmiseks mudelit, mis vastab üldjoontes käesolevas jaos esitatud nõuetele.

3. Vastaspoole krediidiriski positsioonide jaotuse leidmiseks kasutatav mudel peab olema osaks artikliga 286 nõutavast vastaspoole krediidiriski juhtimise raamistikust. Kõnealune raamistik hõlmab krediidiliinide kasutuse mõõtmist, vastaspoole krediidiriski positsioonide ja muude krediidiriski positsioonide koondamist ja sisemist kapitali allokeerimist.

4. Lisaks oodatavale positiivsele riskipositsioonile peab krediidiasutus või investeerimisühing mõõtma ja juhtima praegusi riskipositsioone. Kui see on asjakohane, peab krediidiasutus või investeerimisühing mõõtma praegust riskipositsiooni nii tagatisi arvesse võttes kui ka tagatisi arvestamata. Kasutustesti nõue on täidetud, kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab ka muid oodatava positiivse riskipositsiooni arvutamiseks kasutatava mudeliga leitud riskipositsioonide jaotusele tuginevaid vastaspoole krediidiriski näitajaid, näiteks riskipositsioonide tippu.

5. Krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemid peavad olema võimelised hindama oodatavaid riskipositsioone vajadusel igapäevaselt, välja arvatud juhul, kui ta tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et tema vastaspoole krediidiriski positsioone silmas pidades on põhjendatud arvutada oodatavaid riskipositsioone väiksema sagedusega. Krediidiasutus või investeerimisühing peab kasutama oodatavate riskipositsioonide hindamiseks prognoosiperioode, mis vastavad asjakohaselt tulevaste rahavoogude ajalisele jaotusele ja lepingute lõpptähtaegadele, ning võtma hindamisel arvesse riskipositsioonide olulisust ja struktuuri.

6. Riskipositsioone tuleb mõõta, jälgida ja kontrollida kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate lepingute kehtivusaja jooksul, mitte ainult üheaastase perioodi jooksul. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peavad olema kehtestatud protseduurid, mis tagavad pärast üheaastast perioodi tekkivatest riskipositsioonidest tulenevate vastaspoole riskide tuvastamise ja kontrollimise. Riskipositsiooni prognoositud suurenemist tuleb kasutada sisendina krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise kapitali mudelis.

▼C2

Artikkel 290

Stressitestimine

1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peab olema põhjalik stressitestimise programm, mida kasutatakse vastaspoole krediidiriski jaoks, sealhulgas vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete hindamiseks ja mis vastab lõigetes 2-10 sätestatud nõuetele.

2. Kõnealune programm hõlmab selliste võimalike sündmuste ja majandustingimuste tulevaste muutuste kindlakstegemist, mis võiksid avaldada krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski positsioonidele ebasoodsat mõju, ja krediidiasutuse või investeerimisühingu selliste muutustega toimetuleku suutlikkuse hindamist.

3. Programmi raames kasutatavaid stressi näitajaid võrreldakse riski ülempiiridega ning krediidiasutus või investeerimisühing võtab neid arvesse osana direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 sätestatud protsessist.

4. Programmis võetakse põhjalikult arvesse tehinguid ja koguriskipositsiooni kõigi vastaspoole krediidiriski liikide lõikes seoses konkreetsete vastaspooltega ajalises raamistikus, mis on piisav, et teostada regulaarset stressitestimist.

5. Programmi raames peab olema ette nähtud vähemalt kord kuus tehtav peamistest tururiski teguritest, nagu intressimäärad, valuutad, aktsiad, krediidiriski marginaalid ja kaubahinnad, tulenevate riskipositsioonide stressitestimine, mis hõlmab krediidiasutuse või investeerimisühingu kõiki vastaspooli, et tuvastada turuhindade ebasoodsas suunas liikumisest tuleneva spetsiifilise riski ülemäärased kontsentreerumised ja vajaduse korral võimaldada krediidiasutusel või investeerimisühingul neid vähendada. Riskipositsioonide stressitestimise, sealhulgas üheteguriliste, mitmeteguriliste ja muude kui turuhindade ebasoodsas suunas liikumisest tulenevate oluliste riskide stressitestimise, ning riskipositsioonide ja krediidivõimelisuse koos stressitestimise raames testitakse vastaspoolte rühmade ja konkreetsete vastaspoolte vastaspoole krediidiriski taset ning krediidiasutuse või investeerimisühingu kui terviku vastaspoole krediidiriski kogutaset.

6. Programmi raames kohaldatakse vähemalt kvartaalseid mitmeteguriliste stressitestimise stsenaariume ja hinnatakse olulisi muid kui turuhindade ebasoodsas suunas liikumisest tulenevaid riske, sealhulgas tulukõverast tulenevat riskipositsiooni ja alusriske. Mitmeteguriliste stressitestides käsitletakse vähemalt järgmisi stsenaariume, kus leiab aset järgnev:

a) toimunud on tugeva mõjuga ebasoodsad majandus- või turusündmused;

b) turu üldine likviidsus on märkimisväärselt vähenenud;

c) suur finantsvahendaja likvideerib oma positsioone.

7. Aluseks olevates riskitegurites aset leidvate šokkide raskusaste peab olema kooskõlas stressitesti tegemise eesmärgiga. Maksevõime hindamisel stressitingimustes peavad aluseks olevates riskitegurites aset leidvad šokid olema piisavalt rasked, et võtta arvesse ajaloolisi äärmuslikke turukeskkondi ja äärmuslikke, kuid siiski realiseeruda võivaid halvenenud turutingimusi. Stressitestidega hinnatakse kõnealuste šokkide mõju omavahenditele, omavahendite nõuetele ja kasumile. Igapäevase portfellide jälgimise, riskimaanduse ja kontsentreerumiste haldamise eesmärgil tuleb stressitestimise programmis arvesse võtta ka stsenaariume, mille raskusaste on väiksem, kuid esinemise tõenäosus suurem.

▼C2

8. Kui see on asjakohane, nähakse programmis ette vastupidised stressitestid, et tuvastada äärmuslikud, kuid siiski realiseeruda võivad stsenaariumid, millega võivad kaasneda märkimisväärselt ebasoodsad tagajärjed. Vastupidistes stressitestides võetakse arvesse portfellis esineva olulise mittelineaarsuse mõju.

9. Programmi raames tehtavate stressitestide tulemuste kohta koostatakse regulaarselt, kuid vähemalt kord kvartalis kõrgemale juhtkonnale aruanded. Tulemuste kohta koostatavad aruanded ja tulemuste analüüs peab hõlmama suurimaid vastaspooltega seonduvaid mõjusid portfelli raames, olulisi kontsentreerumisi portfelli segmentides (samas majandusharus või piirkonnas) ning asjaomaseid konkreetsete portfellide ja vastaspooltega seonduvaid trende.

10. Kõrgem juhtkond võtab juhtrolli stressitestimise integreerimisel krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimise raamistikku ja riskikäitumise kultuuri ning tagab, et tulemused oleksid otstarbekad ja et neid kasutataks vastaspoole krediidiriski juhtimiseks. Märkimisväärsete riskipositsioonide stressitestimise tulemusi hinnatakse suuniste alusel, milles on täpsustatud, milline on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskivalmidus, ning ülemääraste või kontsentreerunud riskide tuvastamise korral esitatakse need arutamiseks ja meetmete võtmiseks kõrgemale juhtkonnale.

Artikkel 291

Korrelatsioonirisk

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „üldine korrelatsioonirisk” – risk, mis tekib juhul, kui vastaspoolte makseviivituse tõenäosus on positiivses korrelatsioonis üldiste tururiski teguritega;

b) „spetsiifiline korrelatsioonirisk” – risk, mis tekib juhul, kui tulevane nõue konkreetse vastaspoole vastu on positiivses korrelatsioonis vastaspoole makseviivituse tõenäosusega, mis tuleneb vastaspoolega sõlmitud tehingute iseloomust. Krediidiasutust või investeerimisühingut loetakse avatuks spetsiifilisele korrelatsiooniriskile, kui tulevane nõue konkreetse vastaspoole vastu on oodatavalt suur ja ka vastaspoole makseviivituse tõenäosus on suur.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing peab vajalikul määral arvestama riskipositsioone, millest tuleneb märkimisväärne spetsiifiline või üldine korrelatsioonirisk.

3. Üldise korrelatsiooniriski väljaselgitamiseks töötab krediidiasutus või investeerimisühing välja stressitestimise ja stsenaariumianalüüsid, et testida riskitegureid, mis on vastaspoole krediidivõimelisusega vastandsuunalises seoses. Sellises testimises võetakse arvesse võimalust, et riskitegurite vaheliste seoste muutumise korral võivad aset leida tõsised šokid. Krediidiasutus või investeerimisühing jälgib üldist korrelatsiooniriski toodete, piirkondade, majandusharude või muude tema majandustegevuse seisukohast oluliste kategooriate lõikes.

4. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peavad olema välja töötatud protseduurid iga juriidilise isikuga seonduva spetsiifilise korrelatsiooniriski väljaselgitamiseks, jälgimiseks ja kontrollimiseks alates tehingu algusest kuni selle lõpptähtajani.

▼C2

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuded seoses tehingutega, mille puhul on tuvastatud spetsiifiline korrelatsioonirisk ning mille puhul on olemas õiguslik seos vastaspoole ja börsivälise tuletisinstrumendi alusvara emitendi või artikli 273 lõike 2 punktides b, c ja d osutatud tehingute alusvara emitendi vahel, kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) instrumente, mille puhul esineb spetsiifiline korrelatsioonirisk, ei kaasata muude selle vastaspoolega sõlmitud tehingutega samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse, vaid igaüht neist käsitatakse eraldiseisva tasaarvestatavate tehingute kogumina;

b) igas sellises eraldiseisvas tasaarvestatavate tehingute kogumis võrdub ühe alusvaraga krediidiriski vahetustehingu riskipositsiooni väärtus alusvaraks oleva instrumendi järelejäänud õiglasele väärtusele tekkiva täieliku oodatava kahjuga, tuginedes eeldusele, et alusvara emitent on likvideerimisel;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kes kasutab 3. peatükis sätestatud meetodit, on selliste vahetustehingute makseviivitusest tingitud kahjumäär 100 %;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kes kasutab 2. peatükis sätestatud meetodit, on kohaldatavaks riskikaaluks riskikaal, mida kasutatakse tagamata tehingute puhul;

e) kõigi muude tehingute puhul, millel on mis tahes sellises eraldiseisvas tasaarvestatavate tehingute kogumis üks alusvara, arvutatakse riskipositsiooni väärtus kooskõlas eeldusega, et sellised alusvaraks olevad võlainstrumendid, mille emitent on vastaspoolega õiguslikult seotud, satuvad ootamatult makseviivitusse. Tehingute puhul, mille tingimuste aluseks on alusvarade kogum või indeks, kohaldatakse selliste asjakohaste alusvaraks olevate võlainstrumentide puhul, mille emitent on vastaspoolega õiguslikult seotud, ootamatu makseviivitusesse sattumise eeldust juhul, kui nende mõju on oluline;

f) selles ulatuses, milles kasutatakse olemasolevaid tururiski arvutusi, mis on tehtud IV jaotise 5. peatüki 4. jaos sätestatud täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski omavahendite nõuete arvutamiseks ja mis juba sisaldavad makseviivitusest tingitud kahjumäära eeldust, on valemis kasutatavaks makseviivitusest tingitud kahjumäära väärtuseks 100 %.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad kõrgemale juhtkonnale ja juhtorgani asjaomasele komisjonile regulaarsed aruanded nii spetsiifiliste kui ka üldiste korrelatsiooniriskide ning kõnealuste riskide juhtimiseks võetud meetmete kohta.

Artikkel 292

Modelleerimise protsessi terviklikkus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad artiklis 284 sätestatud modelleerimise protsessi terviklikkuse, võttes selleks vähemalt järgmised meetmed:

a) mudel peab kajastama tehingu tingimusi ja spetsifikatsioone õigeaegselt, täielikult ja konservatiivselt;

b) nimetatud tingimused peavad sisaldama vähemalt lepingu tinglikku väärtust, lõpptähtaega, alusvara, võimendustagatise arvestamise korda ja tasaarvestuskorda;

▼C2

c) nimetatud tingimusi ja spetsifikatsioone tuleb hoida andmebaasis, mida tuleb auditeerida ametlikult ja regulaarselt;

d) tasaarvestuskorra arvessevõtmise protsess, mille raames nõutakse, et juriidiline personal peab kontrollima kõnealuse korra raames toimuva tasaarvestuse õiguslikku jõustatavust;

e) punktis d nõutava kontrolli tulemused peab punktis c osutatud andmebaasi sisestama sõltumatu üksus;

f) tehingu tingimusi ja spetsifikatsioone käsitlevate andmete oodatava positiivse riskipositsiooni mudelisse kandmise suhtes tuleb rakendada siseauditit;

g) kasutusel peavad olema mudeli ja andmeallikasüsteemide vahelised ametlikud võrdlemisprotsessid, et jätkuvalt kontrollida, et oodatav positiivne riskipositsioon kajastaks tehingu tingimusi ja spetsifikatsioone õigesti või vähemalt konservatiivselt.

2. Praeguste riskipositsioonide kindlakstegemiseks kasutatakse praegusi turuandmeid. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kalibreerida oma oodatava positiivse riskipositsiooni mudelit, kasutades kas ajaloolisi turuandmeid või turupõhiseid andmeid, et määrata kindlaks aluseks olevate stohhastiliste protsesside parameetrid, nagu triiv, volatiilsus ja korrelatsioon. Ajalooliste andmete kasutamise korral peab krediidiasutus või investeerimisühing kasutama vähemalt kolme aasta andmeid. Andmeid tuleb ajakohastada vähemalt kord kvartalis või sagedamini, kui see on vajalik turutingimuste arvessevõtmiseks.

Tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni arvutamiseks stressi kalibreerimist kasutades kasutab krediidiasutus või investeerimisühing tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni kalibreerimiseks kas kolme aasta andmeid, mis sisaldavad tema vastaspoolte krediidiriski marginaalide stressiperioodi, või sellistest stressiperioodidest pärinevaid turupõhiseid andmeid.

Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nimetatud eesmärgil lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud nõudeid.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele teda rahuldaval viisil vähemalt kord kvartalis, et käesoleva lõike kohase arvutuse jaoks kasutatav stressiperiood langeb kokku krediidiriski vahetustehingute suurenenud riskimarginaalide või suurenenud muude (näiteks laenude või äriühingu võlakirjade) krediidiriski marginaalide perioodiga tema selliste vastaspoolte esindusliku valimi puhul, kellel on kaubeldav krediidiriski marginaal. Olukordades, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole vastaspoole krediidiriski marginaalide kohta piisavaid andmeid, liigitab ta asjaomase vastaspoole spetsiifiliste krediidiriski marginaali andmete hulka lähtuvalt piirkonnast, sisereitingust ja majandustegevuse valdkonnast.

4. Kõigi vastaspoolte puhul kasutatavas oodatava positiivse riskipositsiooni mudelis kasutatavad ajaloolised või eeldatavad andmed peavad sisaldama krediidi stressiperioodi andmeid ning neid andmeid tuleb kõnealuses mudelis kasutada viisil, mis on kooskõlas mudeli praegustele andmetele kalibreerimiseks kasutatava meetodiga.

▼C2

5. Selleks et hinnata, kui tõhus on stressi kalibreerimine tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni jaoks, loob krediidiasutus või investeerimisühing mitu võrdlusportfelli, mis on tundlikud peamiste riskitegurite suhtes, millele krediidiasutus või investeerimisühing on avatud. Kõnealuste võrdlusportfellide suhtes oleva riskipositsiooni arvutamiseks kasutatakse a) stressi metoodikat, mis põhineb praegustel turuväärtustel ja halvenenud turutingimustele kalibreeritud mudeli parameetritel, ja b) stressiperioodi jooksul tekkivat riskipositsiooni, kuid kohaldades sealjuures käesolevas jaos sätestatud meetodit (stressiperioodi lõpu turuväärtus, volatiilsused ja kolmeaastase stressiperioodi korrelatsioonid).

Pädevad asutused nõuavad krediidiasutuselt või investeerimisühingult, et ta korrigeeriks oma stressi kalibreerimist, kui kõnealuste võrdlusportfellide riskipositsioonid erinevad üksteisest oluliselt.

6. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab mudeli suhtes valideerimisprotsessi, mis peab olema tema põhimõtetes ja protseduurides selgelt väljendatud. Kõnealuses valideerimisprotsessis:

a) täpsustatakse, millist tüüpi testimist on vaja läbi viia, et tagada mudeli usaldusväärsus ja selgitada välja tingimused, mille puhul mudeli aluseks olevad eeldused on ebasobivad ja võivad seega põhjustada oodatava positiivse riskipositsiooni liiga väiksena näitamise;

b) sisaldub selle läbivaatamine, kas mudel on piisavalt põhjalik.

7. Krediidiasutus või investeerimisühing peab jälgima asjakohaseid riske ja tal peavad olema kasutusel protseduurid oma tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni hinnangu korrigeerimiseks, kui kõnealused riskid muutuvad oluliseks. Käesoleva lõike kohaldamisel peab krediidiasutus või investeerimisühing:

a) selgitama välja oma riskipositsioonid, mis tulenevad artikli 291 lõike 1 punktis b täpsustatud viisil tekkinud spetsiifilisest korrelatsiooniriskist, ja riskipositsioonid, mis tulenevad artikli 291 lõike 1 punktis a täpsustatud viisil tekkinud üldisest korrelatsiooniriskist, ning juhtima neid riskipositsioone;

b) riskipositsioonide puhul, millel on ühe aasta järel tõusev riskiprofiil, võrdlema regulaarselt ühe aasta kohta arvutatud asjaomase riskipositsiooni näitaja hinnangut riskipositsiooni kogu olemasoluperioodi kohta arvutatud sama riskipositsiooni näitajaga;

c) riskipositsioonide puhul, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta, võrdlema regulaarselt asenduskulu (praegust riskipositsiooni) ja realiseerunud riskipositsiooni profiili ning säilitama andmeid, mis võimaldavad sellise võrdluse tegemist.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing peab kohaldama siseprotseduure, mis võimaldavad tal kontrollida enne tehingu kaasamist tasaarvestatavate tehingute kogumisse seda, et tehing on kaetud õiguslikult jõustatava tasaarvestuskokkuleppega, mis vastab 7. jaos sätestatud nõuetele.

9. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab oma vastaspoole krediidiriski maandamiseks tagatist, peab kohaldama siseprotseduure, mis võimaldavad tal veenduda enne oma arvutustes tagatise mõju arvesse võtmist selles, et tagatis vastab 4. peatükis sätestatud õiguskindluse põhimõtetele.

▼C2

10. EBA jälgib erinevaid tavasid selles valdkonnas ning annab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised käesoleva artikli kohaldamiseks.

Artikkel 293

Riskijuhtimissüsteemile esitatavad nõuded

1. Krediidiasutus või investeerimisühing peab täitma järgmisi nõudeid:

a) ta täidab III osa IV jaotise 5. peatükis sätestatud kvalitatiivseid nõudeid;

b) ta rakendab regulaarset järeltestimise programmi, mille raames võrreldakse mudeli abil leitud riskinäitajaid realiseerunud riskinäitajatega ning staatilistel positsioonidel põhinevaid hüpoteetilisi muutusi realiseerunud näitajatega;

c) ta teostab oma vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli ja selle abil leitud riskinäitajate suhtes algse valideerimise ja jätkuva regulaarse läbivaatamise. Valideerimine ja läbivaatamine on mudeli arendustegevusest sõltumatu;

d) juhtorgan ja kõrgem juhtkond osalevad riskikontrolli protsessis ning tagavad krediidiriski ja vastaspoole krediidiriski kontrolli jaoks piisavate vahendite eraldamise. Sellega seoses tuleb artikli 287 lõike 1 punkti a kohaselt loodud sõltumatu riskikontrolli üksuse koostatavad igapäevased aruanded vaadata läbi sellisel juhtkonna tasandil, kellel on piisavalt kõrge positsioon ja volitused anda korraldusi nii üksikute kauplejate võetud positsioonide vähendamiseks kui ka krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsiooni vähendamiseks;

e) sisemine riskimõõtmiseks kasutatav riskipositsioonide mudel on integreeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevasesse riskijuhtimise protsessi;

f) riskimõõtmise süsteemi rakendatakse koos sisemiste krediidi- ja kauplemislimiitidega. Sellega seoses peavad riskipositsioonide limiidid olema seotud krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmise mudeliga viisil, mis on järjepidev ja mida kauplejad, krediidijuhtimise funktsiooni täitjad ja kõrgem juhtkond hästi mõistavad;

g) krediidiasutus või investeerimisühing tagab, et tema riskijuhtumissüsteem on põhjalikult dokumenteeritud. Eelkõige peavad tal olema riskimõõtmissüsteemi toimimist käsitlevad dokumenteeritud sisemised põhimõtted, kontrollid ja protseduurid ning töökorraldus, mis tagab kõnealuste põhimõtete järgimise;

h) riskimõõtmissüsteem vaadatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu enda siseauditi protsessi raames regulaarselt ja sõltumatult läbi. Kõnealune läbivaatamine hõlmab nii kauplemisüksuste kui ka sõltumatu riskikontrolli üksuse tegevuse läbivaatamist. Üldine riskijuhtimise protsess tuleb läbi vaadata korrapäraste ajavahemike järel (vähemalt kord aastas) ja kõnealuse läbivaatamise käigus tuleb spetsiaalselt käsitleda vähemalt kõiki artiklis 288 osutatud elemente;

▼C2

i) vastaspoole krediidiriski mudelite jätkuv valideerimine, sealhulgas järeltestimine, vaadatakse regulaarselt läbi sellisel juhtkonna tasandil, kellel on piisavad volitused otsustada meetmete üle, mida tuleb võtta mudelite nõrkade külgede parandamiseks.

2. Pädevad asutused võtavad arvesse seda, millises ulatuses võtab krediidiasutus või investeerimisühing lõikes 1 sätestatud nõudeid arvesse artikli 284 lõikes 4 sätestatud alfa taseme määramisel. Minimaalse korrutusteguri kohaldamine on aktsepteeritud üksnes selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes täidavad nimetatud nõudeid täielikult.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib oma vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli algse ja jätkuva valideerimise protsessi ning mudelite abil riskinäitajate arvutamise sellise üksikasjalikkuse tasemega, mis võimaldaks kolmandatel isikutel asjaomase analüüsi ja riskinäitajad taasluua. Kõnealuses dokumentatsioonis täpsustatakse, millise sagedusega tehakse järeltestimisanalüüsi ja mis tahes muud jätkuvat valideerimist, kuidas teostatakse valideerimist seoses andmevoogude ja portfellidega ning millised on kasutatavad analüüsid.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing määratleb kriteeriumid, mille alusel hinnata tema vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeleid ja mudeleid, mille abil leitakse sisendid riskipositsiooni arvutamiseks, ning tal on kirjalikud põhimõtted, milles on kirjeldatud mudelite mitteaktsepteeritava toimimise tuvastamise ja parandamise protsessi.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing määratleb selle, kuidas toimub vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli ja selle riskinäitajate valideerimise eesmärgil tüüpiliste vastaspoole portfellide moodustamine.

6. Prognoositavate jaotuste leidmiseks kasutatavate vastaspoole krediidiriski positsiooni mudelite ja nende riskinäitajate valideerimisel tuleb arvesse võtta rohkem kui ühte prognoositava jaotuse statistikat.

Artikkel 294

Valideerimisnõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad osana oma vastaspoole krediidiriski mudeli ja selle riskinäitajate algsest ja jätkuvast valideerimisest järgmiste nõuete täitmise:

a) krediidiasutus või investeerimisühing teostab järeltestimist, kasutades ajaloolisi andmeid tururiski tegurite muutuste kohta enne pädevatelt asutustelt artikli 283 lõike 1 kohase loa saamist. Järeltestimises võetakse arvesse mitmeid erinevaid vähemalt üheaastaseid erineva alguskuupäevaga prognoosiperioode, mis hõlmavad väga erinevaid turutingimusi;

b) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab artikli 285 lõike 1 punktis b sätestatud meetodit, valideerib oma mudeli regulaarselt, et testida, kas realiseerunud praegused riskipositsioonid on kooskõlas kõigi ühe aasta sisse jäävate võimendustagatise perioodide kohta tehtud prognoosidega. Kui mõnede tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute lõpptähtaeg on lühem kui üks aasta ja kõnealuse kogumi tundlikkus riskitegurite suhtes on ilma nende tehinguteta suurem, võetakse valideerimisel seda arvesse;

▼C2

c) ta teostab oma vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli ja selle asjakohaste riskinäitajate toimimise ning tururiskitegurite prognooside järeltestimist. Tagatisega tehingute puhul hõlmavad arvesse võetavad prognoosiperioodid prognoosiperioode, mis kajastavad tagatud või võimendusega kauplemise puhul kohaldatavaid tüüpilisi riski võimendustagatise perioode;

d) kui mudeli valideerimine näitab, et tegelik oodatav positiivne riskipositsioon on alahinnatud, võtab krediidiasutus või investeerimisühing vajalikud meetmed mudeli ebatäpsuse korrigeerimiseks;

e) ta testib osana mudeli algsest ja jätkuvast valideerimise protsessist hinnastamise mudeleid, mida kasutatakse vastaspoole krediidiriski positsiooni arvutamiseks kindla stsenaariumi alusel, mis käsitleb tururiski teguritele tulevikus tekkivaid šokke. Optsioonide hinnastamise mudelites tuleb arvesse võtta optsiooni väärtuse mittelineaarsust tururiski tegurite suhtes;

f) vastaspoole krediidiriski positsiooni mudelis võetakse arvesse tehingupõhist teavet, mis on vajalik, et võtta riskipositsioonid tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil kokku. Krediidiasutus või investeerimisühing veendub selles, et tehingud määratakse mudelisiseselt asjakohasesse tasaarvestatavate tehingute kogumisse;

g) vastaspoole krediidiriski positsiooni mudel sisaldab tehingupõhist teavet, mis võimaldab võtta arvesse võimendustagatise kasutamise mõju. Selles võetakse arvesse nii võimendustagatise praegust summat kui ka võimendustagatisi, mida antakse tulevikus vastaspoolte vahel üle. Sellises mudelis tuleb arvesse võtta võimendustagatise lepingute (ühe- või kahepoolsete) olemust, lisatagatise nõuete sagedust, riski võimendustagatise perioodi, võimendustagatiseta riskipositsiooni madalaimat künnist, mida krediidiasutus või investeerimisühing on valmis aktsepteerima, ja minimaalset ülekandesummat. Sellise mudeliga kas hinnatakse antud tagatise turuhinnaks ümber arvutatud väärtuse muutust või kohaldatakse 4. peatükis sätestatud eeskirju;

h) mudeli valideerimisprotsessi koosseisu kuulub tüüpiliste vastaspoole portfellide staatiline ajalooline järeltestimine. Krediidiasutus või investeerimisühing teostab sellist järeltestimist mitme tüüpilise kas tegeliku või hüpoteetilise vastaspoole portfelli alusel korrapäraste ajavahemike järel. Kõnealused tüüpilised portfellid tuleb valida selle alusel, kui tundlikud nad on selliste oluliste riskitegurite ja riskitegurite kombinatsioonide suhtes, millele krediidiasutus või investeerimisühing on avatud;

i) krediidiasutus või investeerimisühing teostab järeltestimist, mille eesmärk on testida vastaspoole krediidiriski positsiooni mudelis kasutatavaid peamisi eeldusi ja asjaomaseid riskinäitajaid, sealhulgas sama riskiteguri erinevate tähtaegade vahelist modelleeritud suhet ja erinevate riskitegurite vahelisi modelleeritud suhteid;

j) vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli ja selle riskinäitajate toimimise suhtes kohaldatakse asjakohaseid järeltestimise tavasid. Järeltestimise programmi abil peab olema võimalik tuvastada tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni mudeli riskinäitajate halb toimimine;

▼C2

k) krediidiasutus või investeerimisühing valideerib oma vastaspoole krediidiriski positsiooni mudelid ja kõik riskinäitajad perioodide puhul, mis on proportsionaalsed selliste tehingute lõpptähtaegadega, mille suhtes riskipositsioon arvutatakse sisemudeli meetodit kasutades kooskõlas artikliga 283;

l) krediidiasutus või investeerimisühing testib osana mudeli jätkuvast valideerimise protsessist regulaarselt hinnastamismudeleid, mida kasutatakse vastaspoole riskipositsioonide arvutamiseks, võrreldes neid asjakohaste sõltumatute võrdlusnäitajatega;

m) krediidiasutuse või investeerimisühingu vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli ja asjakohaste riskinäitajate jätkuv valideerimine sisaldab hinnangut hiljutise toimimise adekvaatsuse kohta;

n) krediidiasutus või investeerimisühing hindab osana algsest ja jätkuvast valideerimise protsessist vastaspoole krediidiriski positsiooni mudeli parameetrite ajakohastamise sagedust;

o) vastaspoole krediidiriski positsiooni mudelite algse ja jätkuva valideerimise raames hinnatakse, kas vastaspoole tasandi ja tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni arvutused on asjakohased.

2. Alfa ja tegeliku oodatava positiivse riskipositsiooni korrutise asemel võib pädevate asutuste eelneval nõusolekul kasutada näitajat, mis on konservatiivsem kui iga vastaspoole jaoks regulatiivse riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks kasutatav näitaja. Suhtelise konservatiivsuse taset hinnatakse pädevatelt asutustelt algse heakskiidu saamisel ja oodatava positiivse riskipositsiooni mudelite korrapärase järelevalve käigus. Krediidiasutus või investeerimisühing valideerib kõnealuse konservatiivsuse regulaarselt. Mudeli toimimise jätkuv hindamine hõlmab kõiki vastaspooli, kelle puhul mudelit kasutatakse.

3. Kui järeltestimine näitab, et mudel ei ole piisavalt täpne, tühistavad pädevad asutused mudeli kasutamiseks antud heakskiidu või kehtestavad asjakohased meetmed selle tagamiseks, et mudelit viivitamatult parandataks.

7. jagu

Lepinguline tasaarvestus

Artikkel 295

Lepingulise tasaarvestuse aktsepteerimine riski vähendavana

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kooskõlas artikliga 298 käsitleda riski vähendavana ainult järgmist liiki lepingujärgseid tasaarvestuskokkuleppeid, tingimusel et pädevad asutused on tasaarvestuskokkulepet artikli 296 kohaselt aktsepteerinud ning krediidiasutus või investeerimisühing täidab artiklis 297 sätestatud nõudeid:

▼C2

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tema vastaspoole vahelised kahepoolsed uuenduslepingud, mille alusel vastastikused nõuded ja kohustused ühendatakse automaatselt nii, et iga uuendamise tagajärjel fikseeritakse ühtne netosumma ja jõustub uus poolte jaoks siduv leping, mis asendab kõik varasemad lepingud ja kõik neist tulenevad poolte vahelised kohustused;

b) muud kahepoolsed kokkulepped krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tema vastaspoole vahel;

c) lepingujärgsed toodetevahelised tasaarvestuskokkulepped krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes on saanud heakskiidu 6. jaos sätestatud meetodi kasutamiseks kõnealuse meetodi rakendusalasse kuuluvate tehingute puhul. Pädevad asutused edastavad EBA-le heakskiidetud lepingujärgsete toodetevaheliste tasaarvestuskokkulepete loetelu.

Konsolideerimisgruppi kuuluvate erinevate juriidiliste isikute vaheliste tehingute tasaarvestust omavahendite nõuete arvutamisel ei aktsepteerita.

Artikkel 296

Lepingujärgsete tasaarvestuskokkulepete aktsepteerimine

1. Pädevad asutused aktsepteerivad lepingujärgset tasaarvestuskokkulepet ainult juhul, kui täidetud on lõikes 2 ja kui see on asjakohane, siis lõikes 3 sätestatud tingimused.

2. Kõik lepingujärgsed tasaarvestuskokkulepped, mida krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva osa kohaselt riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramisel kasutab, peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on sõlminud vastaspoolega lepingujärgse tasaarvestuskokkuleppe, millest tuleneb ühtne juriidiline kohustus, mis katab kõik tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud tehingud selliselt, et vastaspoole makseviivituse korral oleks krediidiasutusel või investeerimisühingul õigus saada või kohustus maksta üksnes tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud individuaalsete tehingute positiivsete ja negatiivsete turuväärtuste netosumma;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on teinud pädevatele asutustele kättesaadavaks kirjalikud põhjendatud õiguslikud hinnangud selle kohta, et tasaarvestuskokkuleppe õigusliku vaidlustamise korral ei ületa krediidiasutuse või investeerimisühingu nõuded ja kohustused punktis a osutatud nõudeid ja kohustusi. Õiguslikus hinnangus osutatakse kohaldatavale õigusele:

   i) jurisdiktsioon, kus vastaspool on asutatud;

   ii) kui tegemist on ettevõtja filiaaliga, mis asub muus riigis kui see, kus ettevõtja on asutatud, siis filiaali asukohariigi jurisdiktsioon;

   iii) jurisdiktsioon, mille õigus reguleerib tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud individuaalseid tehinguid;

▼C2

iv) jurisdiktsioon, mille õigus reguleerib mis tahes lepingut või kokkulepet, mis on vajalik lepingujärgse tasaarvestuse teostamiseks;

c) igast vastaspoolest tulenev krediidirisk summeeritakse, saades tulemuseks ühtse õigusliku riskipositsiooni, mis hõlmab kõiki iga vastaspoolega sõlmitud tehinguid. Saadud koondpositsioone kasutatakse krediidilimiitide määramisel ja sisemise kapitali arvutamisel;

d) leping ei sisalda tingimusi, mille kohaselt vastaspoole makseviivituse korral on makseviivituses mitteoleval poolel lubatud tasuda makseviivituses olevale poolele maksed osaliselt või neid üldse mitte tasuda (s.o mittetäitmisklausel), isegi juhul, kui makseviivituses olev pool on netovõlausaldaja.

Kui mis tahes pädev asutus ei ole veendunud selles, et lepingujärgne tasaarvestus on juriidiliselt kehtiv ja jõustatav iga punktis b osutatud jurisdiktsiooni õiguse alusel, ei aktsepteerita lepingujärgset tasaarvestuskokkulepet riski vähendavana kummagi vastaspoole puhul. Pädevad asutused teavitavad üksteist sellest.

3. Punktis b osutatud õiguslike hinnangute koostamisel võib lähtuda lepingulise tasaarvestuse liikidest. Lepingujärgsed toodetevahelised tasaarvestuskokkulepped peavad vastama järgmistele lisatingimustele:

a) lõike 2 punktis a osutatud netosumma all mõistetakse iga hõlmatava kahepoolse raamlepingu positiivse või negatiivse väärtuse netosummat lepingu lõpetamisel ning üksiktehingu positiivse või negatiivse turuväärtuse netosummat (toodetevaheline netosumma);

b) lõike 2 punktis b osutatud õiguslikes hinnangutes käsitletakse kogu lepingujärgse toodetevahelise tasaarvestuskokkuleppe kehtivust ja jõustatavust vastavalt kõnealuse kokkuleppe tingimustele ning tasaarvestuskorra mõju iga hõlmatud üksiku kahepoolse tasaarvestuse raamlepingu olulistele sätetele.

Artikkel 297

Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohustused

1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peavad olema protseduurid, mis tagavad tema lepingulise tasaarvestuse õigusliku kehtivuse ja jõustatavuse läbivaatamise, pidades silmas muutusi artikli 296 lõike 2 punktis b osutatud asjaomaste jurisdiktsioonide õigusaktides.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing säilitab kogu nõutava dokumentatsiooni oma lepingulise tasaarvestuse kohta.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võtab tasaarvestuse mõju arvesse iga vastaspoole krediidiriski koondpositsiooni mõõtmisel ning lähtub kõnealuse mõõtmise mõjust asjaomase vastaspoole krediidiriski juhtimisel.

▼C2

4. Artiklis 295 osutatud toodetevaheliste tasaarvestuskokkulepete puhul peavad krediidiasutusel või investeerimisühingul olema artikli 296 lõike 2 punkti c kohased protseduurid selle kontrollimiseks, et iga tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluv tehing oleks hõlmatud artikli 296 lõike 2 punktis b osutatud õigusliku hinnanguga.

Võttes arvesse lepingujärgset toodetevahelist tasaarvestuskokkulepet, peab krediidiasutus või investeerimisühing jätkuvalt vastama kohaldatavatele kahepoolse tasaarvestuse aktsepteeritavusele esitatavatele nõuetele ja 4. peatükis sätestatud krediidiriski maandamise arvessevõtmise nõuetele iga hõlmatud üksiku kahepoolse raamlepingu ja tehingu puhul.

Artikkel 298

Mõju, mis tuleneb tasaarvestuse aktsepteerimisest riski vähendavana

1. Lepingujärgsete tasaarvestuskokkulepete suhtes kohaldatakse järgmist käsitlust:

a) 5. ja 6. jao kohaldamisel aktsepteeritakse tasaarvestust vastavalt kõnealustes jagudes sätestatule;

b) uuenduslepingute puhul võib asjaomaste brutosummade asemel kaaluda kõnealustes lepingutes fikseeritud ühtseid netosummasid.

3. jao kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtta uuenduslepingut arvesse järgneva kindlaksmääramisel:

i) artikli 274 lõikes 1 osutatud praegune asenduskulu;

ii) artikli 274 lõikes 2 osutatud põhisumma tinglikud väärtused või alusvara väärtused.

4. jao kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 275 lõikes 1 osutatud tingliku väärtuse kindlaksmääramisel võtta uuenduslepingut arvesse põhisumma tingliku väärtuse arvutamisel. Sel juhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tabelis 3 esitatud protsendimäärasid;

c) muude tasaarvestuskokkulepete puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 3. jagu järgmiselt:

i) artikli 274 lõikes 2 osutatud praeguse asenduskulu leidmiseks tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute puhul võetakse arvesse kokkuleppest tulenevat tegelikku hüpoteetilist netoasenduskulu; kui tasaarvestusest tuleneb netoasenduskulu arvutava krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks netokohustus, loetakse praeguseks asenduskuluks null;

ii) artikli 274 lõikes 2 osutatud potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni väärtust vähendatakse kõigi tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute puhul järgmise valemi kohaselt:

▼C2

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kus

PCE_{red} = kõigi asjaomase vastaspoolega sõlmitud juriidiliselt kehtiva kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni vähendatud väärtus;

PCE_{gross} = kõigi asjaomase vastaspoolega sõlmitud juriidiliselt kehtiva kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni väärtuste summa, mille arvutamiseks korrutatakse kõnealuste lepingute põhisummade tinglikud väärtused tabelis 1 esitatud protsendimääradega;

NGR = neto-bruto suhtarv, mis leitakse kõigi asjaomase vastaspoolega sõlmitud juriidiliselt kehtiva kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute netoasenduskulu (lugeja) ja kõigi kõnealuse vastaspoolega sõlmitud juriidiliselt kehtiva kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute brutoasenduskulu (nimetaja) jagatisena.

2. Potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni arvutamisel lõikes 1 esitatud valemi põhjal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitleda tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud täiesti sarnaseid lepinguid ühe lepinguna, mille tinglik põhisumma võrdub netolaekumistega.

Artikli 275 lõike 1 kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitleda tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud täiesti sarnaseid lepinguid ühe lepinguna, mille tinglik põhisumma võrdub netolaekumistega, kusjuures tinglikud põhisummad korrutatakse tabelis 3 esitatud protsendimääradega.

Käesoleva lõike kohaldamisel käsitletakse täiesti sarnaste lepingutena valuutaforvardid või muid sarnaseid lepinguid, mille tinglik põhisumma võrdub rahavooga, kui rahavoog peab lepingujärgselt laekuma samal väärtuspäeval ja täielikult samas valuutas.

3. Kõigi muude tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud lepingute puhul võib kohaldatavaid protsendimäärasid vähendada vastavalt tabelis 6 osutatule:

Tabel 6

Esialgne tähtaeg	Intressimääralepingud	Välisvaluuta lepingud
Kuni üks aasta	0,35 %	1,50 %
Rohkem kui üks aasta, kuid mitte üle kahe aasta	0,75 %	3,75 %
Täiendav juurdearvestus iga lisanduva aasta kohta	0,75 %	2,25 %

▼C2

4. Intressimääralepingute puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevate asutuste nõusolekul valida kas esialgse või järelejäänud tähtaja.

8. jagu

Kauplemisportfelli kuuluvad kirjed

Artikkel 299

Kauplemisportfelli kuuluvad kirjed

1. Käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil sisaldab II lisa viidet krediidiriski ülekandmiseks kasutatavatele tuletisinstrumentidele, millele on osutatud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktis 8.

2. Kauplemisportfelli kuuluvate kirjete riskiga kaalutud vara arvutamisel vastaspoole riski puhul täidavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi põhimõtteid:

a) kogutulu vahetustehingu krediidituletisinstrumentide ja krediidiriski vahetustehingu krediidituletisinstrumentide puhul leitakse 3. jaos sätestatud meetodi kohane potentsiaalne tuleviku krediidiriski positsioon selliselt, et korrutatakse instrumendi nimiväärtus järgmiste protsendimääradega:

   i) 5 %, kui krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument on selline, et kui sellest tuleneks krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks otsene riskipositsioon, siis käsitletaks seda III osa IV jaotise 2. peatüki kohaselt kvalifitseeruva kirjena;

   ii) 10 %, kui krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument on selline, et kui sellest tuleneks krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks otsene riskipositsioon, siis ei käsitletaks seda III osa IV jaotise 2. peatüki kohaselt kvalifitseeruva kirjena.

   Juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks tuleneb krediidiriski vahetustehingust riskipositsioon, mis kujutab endast pikka positsiooni alusvaras, võib potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni protsendimääraks võtta 0 %, välja arvatud juhul, kui krediidiriski vahetustehingu tingimused näevad ette tehingu arveldamise sellise üksuse maksejõuetuse korral, kelle jaoks tuleneb asjaomasest vahetustehingust riskipositsioon, mis kujutab endast lühikest positsiooni alusvaras, seda isegi juhul, kui alusvara ise ei ole makseviivituses.

   Juhul kui krediidituletisinstrument pakub krediidiriski kaitset krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva mitme võlainstrumendi hulgast sellele, mille puhul leiab aset n-arvu järjekohaga makseviivitus, lähtub krediidiasutus või investeerimisühing selle kindlaksmääramisel, millist esimeses lõigus sätestatud protsendimääradest kohaldatakse, krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva n-arvu järjekohaga kõige madalama krediidikvaliteediga võlainstrumendist, mida juhul, kui see kuuluks krediidiasutusele või investeerimisühingule, käsitletaks III osa IV jaotise 2. peatüki kohaselt kvalifitseeruva kirjena;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta finantstagatise mõju arvessevõtmiseks artiklis 222 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit;

▼C2

c) kauplemisportfellis hoitavate repotehingute ning väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud aktsepteeritud tagatisena arvesse võtta kõiki finantsinstrumente ja kaupu, mille kauplemisportfelli kuulumine on aktsepteeritav;

d) riskipositsioonide korral, mis tulenevad kauplemisportfellis hoitavatest börsivälistest tuletisinstrumentidest, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud aktsepteeritava tagatisena arvesse võtta kaupu, mille aktsepteeritud tagatisena kauplemisportfelli kuulumine on aktsepteeritav;

e) volatiilsusega korrigeerimiste arvutamiseks juhul, kui asjaomase tehingu raames antakse laenuks, müüakse või esitatakse või võetakse laenuks, ostetakse või saadakse kas koos tagatisega või muul viisil selliseid finantsinstrumente või kaupasid, mis ei ole 4. peatüki kohaselt aktsepteeritavad, ja kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab 4. peatüki 3. jao kohast regulatiivsete volatiilsuskoefitsientide meetodit, siis käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõnealuseid instrumente ja kaupu samamoodi nagu tunnustatud börsil noteeritud põhiindeksisse mittekaasatud aktsiaid;

f) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab selliste finantsinstrumentide või kaupade puhul, mis ei ole 4. peatüki kohaselt aktsepteeritavad, 4. peatüki 3. jao kohast sisehinnangutel põhinevate volatiilsuskoefitsientide meetodit, siis arvutab ta iga üksiku kirje jaoks volatiilsusega korrigeerimised. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud heakskiidu 4. peatükis määratletud sisemudelitel põhineva meetodi kasutamiseks, võib ta seda meetodit kohaldada ka kauplemisportfelli puhul;

g) seoses selliste tasaarvestuse raamlepingute arvessevõtmisega, mis käsitlevad repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid või muid kapitaliturupõhiseid tehinguid, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kauplemisportfelli kuuluvate ja sellesse mittekuuluvate positsioonide vahelist tasaarvestust arvesse ainult juhul, kui tasaarvestatavad tehingud vastavad järgmistele tingimustele:

   i) kõiki tehinguid hinnatakse igapäevaselt turuhinnas;

   ii) mis tahes instrumente, mis on tehingute raames laenuks võetud, ostetud või saadud, võib võtta 4. peatüki kohaselt aktsepteeritud finantstagatisena arvesse, ilma sealjuures käesoleva lõike punkte c-f kohaldamata;

h) kui kauplemisportfelli kuuluv krediidituletisinstrument moodustab osa sisemisest riskimaandusest ja krediidiriski kaitse on käesoleva määruse kohaselt kooskõlas artikliga 204 aktsepteeritav, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud üht järgmistest meetoditest:

   i) käsitlevad seda selliselt, nagu kõnealuses krediidituletisinstrumendis olevast positsioonist ei tuleneks vastaspoole riski;

   ii) võtavad vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamisel järjepidevalt arvesse kõiki kauplemisportfelli kuuluvaid krediidituletisinstrumente, mis moodustavad osa sisemisest riskimaandusest või on ostetud vastaspoole krediidiriski positsiooni kaitseks, kui krediidiriski kaitset võetakse 4. peatüki kohaselt aktsepteeritavana arvesse.

▼C2

9. jagu

Omavahendite nõuded keskse vastaspoole vastu olevate nõuete puhul

Artikkel 300

Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „pankrotivarast välistatud” – seoses kliendi varadega tähendab see seda, et on olemas tulemuslik kord, millega tagatakse, et keskse vastaspoole või kliiriva liikme maksejõuetuse korral ei ole need varad kättesaadavad vastavalt kas selle keskse vastaspoole või kliiriva liikme võlausaldajatele, või et varad ei ole kliirivale liikmele kättesaadavad selleks, et katta kahjusid, mida ta kandis muu kliendi või muude klientide maksejõuetuse tagajärjel kui klient, kellelt need varad saadi;

2) „keskse vastaspoolega seotud tehing” – kliendi ja kliiriva liikme vaheline artikli 301 lõikes 1 loetletud leping või tehing, mis on otseselt seotud kõnealuse kliiriva liikme ja keskse vastaspoole vahelise nimetatud lõikes loetletud lepingu või tehinguga;

3) „kliiriv liige” – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 14 määratletud kliiriv liige;

4) „klient” – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 15 määratletud klient või ettevõtja, kes on loonud kaudse kliirimiskorra kliiriva liikmega vastavalt nimetatud määruse artikli 4 lõikele 3.

Artikkel 301

Reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste keskse vastaspoolega sõlmitud lepingute ja tehingute suhtes seni, kuni need kehtivad:

a) krediidituletisinstrumendid ja II lisas loetletud lepingud;

b) repotehingud;

c) väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud;

d) pika arveldustähtajaga tehingud;

e) võimenduslaenu tehingud.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad valida, kas kohaldada lõikes 1 loetletud kehtivate lepingute ja tehingute suhtes, mis on sõlmitud nõuetele vastava keskse vastaspoolega, üht järgmisest kahest käsitlusest:

a) kauplemisriski positsioonide ja tagatisfondi osamaksudest tulenevate riskipositsioonide suhtes kohaldatav käsitlus, mis on sätestatud vastavalt artiklis 306, välja arvatud nimetatud artikli lõike 1 punktis b sätestatud käsitlus, ja artiklis 307;

▼C2

b) artiklis 310 sätestatud käsitlus.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 306 sätestatud käsitlust, välja arvatud nimetaud artikli lõike 1 punktis a sätestatud käsitus, ja artiklis 309 sätestatud käsitlust, kui see on asjakohane, käesoleva artikli lõikes 1 loetletud kehtivate lepingute ja tehingute suhtes, mis on sõlmitud nõuetele mittevastava keskse vastaspoolega.

Artikkel 302

Keskse vastaspoole vastu olevate nõuete jälgimine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgivad kõiki keskse vastaspoole vastu olevaid nõudeid ning kehtestavad korra, mille alusel esitatakse nende nõuete kohta korrapäraselt teavet kõrgemale juhtkonnale ja juhtorgani asjakohasele komisjonile või komisjonidele.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad nõuetekohaste stsenaariumianalüüside ja stressitestimise abil, kas omavahendite tase seoses nõuetega keskse vastaspoole vastu, sealhulgas potentsiaalsed tuleviku krediidiriski positsioonid, tagatisfondi osamaksudest tulenevad riskipositsioonid ja juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena, siis artiklis 304 sätestatud lepingulistest kokkulepetest tulenevad nõuded, on nimetatud nõuetega seotud riske arvestades piisav.

Artikkel 303

Kliirivate liikmete keskse vastaspoole vastu olevate nõuete käsitlemine

Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena, kas oma tarbeks või kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana, arvutab ta keskse vastaspoole vastu olevate nõuete omavahendite nõuded vastavalt artikli 301 lõigetele 2 ja 3.

Artikkel 304

Kliirivate liikmete klientide vastu olevate nõuete käsitlemine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena ning tegutseb kliiriva liikme õigustes kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana, arvutab ta omavahendite nõuded oma keskse vastaspoolega seotud tehingute puhul kliendiga vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8 ja III osa VI jaotisele.

2. Kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing sõlmib teise kliiriva liikme kliendiga lepingupõhise kokkuleppe, mis vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artikli 48 lõigetele 5 ja 6 soodustab käesoleva määruse artikli 305 lõike 2 punktis b osutatud positsioonide ja tagatiste ülekandmist selle kliendi puhul, ja see lepingupõhine kokkulepe toob krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kaasa tingimusliku kohustuse, siis võib see krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada kõnealuse tingimusliku kohustuse suhtes riskipositsiooni väärtust null.

▼C2

3. Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing võib omavahendite nõuete arvutamiseks kliendi vastu olevate nõuete puhul, kui ta arvutab need kooskõlas sisemudeli meetodiga, kohaldada lühemat riski võimendustagatise perioodi. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohaldatav riski võimendustagatise periood ei või olla viiest päevast lühem.

4. Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing võib korrutada oma EAD skalaariga omavahendite nõuete arvutamiseks kliendi vastu olevate nõuete puhul, kui ta arvutab need turuväärtuse meetodi, standardmeetodi või esmase riskipositsiooni meetodi kohaselt. Skalaarid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada võivad, on järgmised:

a) 0,71 viiepäevase riski võimendustagatise perioodi korral;

b) 0,77 kuuepäevase riski võimendustagatise perioodi korral;

c) 0,84 seitsmepäevase riski võimendustagatise perioodi korral;

d) 0,89 kaheksapäevase riski võimendustagatise perioodi korral;

e) 0,95 üheksapäevase riski võimendustagatise perioodi korral;

f) 1 kümnepäevase või pikema riski võimendustagatise perioodi korral.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks riski võimendustagatise perioodid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud lõigete 3 ja 4 kohaldamisel kasutada võivad.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel kohaldab EBA järgmisi põhimõtteid:

a) määrab kindlaks riski võimendustagatise perioodi artikli 301 lõikes 1 loetletud iga lepingute ja tehingute liigi jaoks;

b) punkti a kohaselt kindlaks määratud riski võimendustagatise perioodid kajastavad nimetatud punktis osutatud lepingute ja tehingute sulgemisperioodi.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 305

Klientide riskipositsioonide käsitlemine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on klient, arvutab ta omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute puhul vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8 ja III osa VI jaotisele.

▼C2

2. Ilma et see piiraks lõikes 1 sätestatud meetodi kohaldamist, võib krediidiasutus või investeerimisühing juhul, kui ta on klient, arvutada omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute kauplemisriski positsioonide puhul vastavalt artiklile 306, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu positsioonid ja varad, mis on seotud kõnealuste tehingutega, on eristatud ja eraldatud nii kliiriva liikme kui ka keskse vastaspoole tasandil nii kliiriva liikme kui ka kõnealuse kliiriva liikme muude klientide positsioonidest ja varadest ning tulenevalt sellest eristamisest ja eraldamisest on need positsioonid ja varad kliiriva liikme või ühe või rohkema tema muude klientide makseviivituse või maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud;

b) kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu või keskse vastaspoole suhtes kohaldatavate või talle siduvate õigusnormide, eeskirjade ja lepingupõhiste kokkulepetega soodustatakse esialgse kliiriva liikme makseviivituse või maksejõuetuse korral kliendi nende lepingute ja tehingutega seotud positsioonide ja vastava tagatise ülekandmist teisele kliirivale liikmele kohaldatava riski võimendustagatise perioodi jooksul. Sellisel juhul toimub kliendi positsioonide ja tagatise ülekandmine turuväärtuses, välja arvatud juhul, kui klient taotleb positsiooni sulgemist turuväärtuses;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud sõltumatu, kirjaliku ja põhjendatud õigusliku hinnangu, milles jõutakse järeldusele, et õigusliku vaidlustamise korral leiaksid asjaomased kohtud ja haldusasutused, et krediidiasutuse või investeerimisühingu, oma kliiriva liikme ja keskse vastaspoole jurisdiktsiooni seaduste kohaselt, krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt keskse vastaspoole kaudu kliiritavate tehingute ja lepingute suhtes kehtiva õiguse kohaselt, tagatist reguleeriva õiguse kohaselt ning punktis b sätestatud tingimuse täitmiseks vajalikku lepingut või kokkulepet reguleeriva õiguse kohaselt ei kannaks klient kahju oma kliiriva liikme ega tema ühegi kliendi maksejõuetuse tõttu;

d) keskne vastaspool on nõuetele vastav keskne vastaspool.

3. Ilma et see piiraks lõikes 2 sätestatud tingimuste kohaldamist, võib klient, juhul kui kliendina tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kliiriva liikme ja kõnealuse kliiriva liikme teise kliendi ühise makseviivituse korral kahju eest kaitstud, kuid kõik muud lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud, arvutada omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute kauplemisriski positsioonide puhul vastavalt artiklile 306, tingimusel et selle artikli lõike 1 punktis a nimetatud riskikaal 2 % asendatakse riskikaaluga 4 %.

4. Kui kliendina tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab keskse vastaspoole teenuseid kaudse kliirimiskorra alusel vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artikli 4 lõikele 3, võib kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada lõikes 2 või 3 sätestatud käsitlust üksnes juhul, kui neis lõigetes sätestatud tingimused on täidetud vahendajateahela igal tasandil.

▼C2

Artikkel 306

Omavahendite nõuded kauplemisriski positsioonide puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab kesksete vastaspooltega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes järgmist käsitlust:

a) ta kohaldab kõigi oma nõuetele vastavate kesksete vastaspooltega seotud kauplemisriski positsioonide riskipositsiooni väärtuste suhtes riskikaalu 2 %;

b) ta kohaldab kõigi oma nõuetele mittevastavate kesksete vastaspooltega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes riskikaalu, mida kasutatakse artikli 107 lõike 2 punktis b sätestatud, krediidiriski suhtes kohaldatava standardmeetodi puhul;

c) juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb finantsvahendajana kliendi ja keskse vastaspoole vahel ning keskse vastaspoolega seotud tehingu tingimustes on ette nähtud, et krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud hüvitama kliendile mingeid kahjusid, mis tulenevad tehingu väärtuse muutustest keskse vastaspoole makseviivituse korral, on sellele keskse vastaspoolega seotud tehingule vastava keskse vastaspoolega sõlmitud tehingu riskipositsiooni väärtus null.

2. Olenemata lõikest 1, kui kesksele vastaspoolele või kliirivale liikmele tagatiseks antud varad on keskse vastaspoole, kliiriva liikme või kliiriva liikme ühe või enama muu kliendi maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud, võib krediidiasutus või investeerimisühing nende varade puhul määrata vastaspoole krediidiriski positsioonidele riskipositsiooni väärtuse null.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide riskipositsiooni väärtused vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel kesksete vastaspooltega seotud kauplemisriski positsioonide jaoks riskiga kaalutud vara selliselt, et korrutab vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2 ja 3 arvutatud kesksete vastaspooltega seotud kauplemisriski positsioonide riskipositsiooni väärtuste summa käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud riskikaaluga.

Artikkel 307

Omavahendite nõuded keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul

Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab riskipositsioonide suhtes, mis tulenevad tema poolt nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavatest osamaksudest, järgmist käsitlust:

a) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul vastavalt artiklis 308 sätestatud meetodile;

b) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul vastavalt artiklis 308 sätestatud meetodile.

▼C2

Artikkel 308

Omavahendite nõuded nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud eelrahastatud osamaksude (DF_i) riskipositsioonide väärtus on sissemakstud summa või asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt üle antud varade turuhind, millest on maha arvatud see osamaksu summa, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on juba kasutanud ühe või mitme kliiriva liikme makseviivitusest tulenenud kahjude katteks.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab omavahendite nõude (K_i) eelrahastatud osamaksust (DF_i) tuleneva riskipositsiooni katmiseks järgmiselt:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

kusβ = keskse vastaspoole poolt krediidiasutusele või investeerimisühingule teatatud kontsentratsioonitegur;

N = keskse vastaspoole poolt krediidiasutusele või investeerimisühingule teatatud kliirivate liikmete arv;

DF_{CM} = keskse vastaspoole kõikide kliirivate liikmete eelrahastatud osamaksude summa ($\sum_i DF_i$), mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule;

K_{CM} = keskse vastaspoole kõikide kliirivate liikmete omavahendite nõuete summa, mis on arvutatud vastavalt lõikes 3 sätestatud kohaldatavale valemile ($\sum_i K_i$).

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab K_{CM} järgmiselt:

a) kui $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmist valemit:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) kui $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmist valemit:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) kui $DF^* < KCCP$, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmist valemit:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼C2

kus

DF_{CCP} = keskse vastaspoole eelrahastatud finantsvahendid, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule;

K_{CCP} = keskse vastaspoole hüpoteetiline kapital, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule;

DF* = $DF_{CCP} + DF_{CM}*$;

DF^*_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$;

$\overline{DF_i}$ = keskmine eelrahastatud osamaks, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule;

c_1 = kapitalitegur, mis võrdub järgmisega:

$$\max\left\{\frac{1.6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0.3}},\ 0.16\%\right\};$$

c_2 = kapitalitegur, mis on võrdne 100 %-ga;

μ = 1,2.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga kaalutud vara krediidiasutuse või investeerimisühingu eelrahastatud osamaksudest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab vastavalt lõikele 2 kindlaks määratud omavahendite nõude (K_i) 12,5-ga.

5. Kui K_{CCP} on võrdne nulliga, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lõike 3 kohase arvutuse puhul c_1 väärtusena 0,16 %.

Artikkel 309

Omavahendite nõuded nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul ja nõuetele mittevastavale kesksele vastaspoolele tehtavate rahastamata osamaksude puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavatest eelrahastatud osamaksudest (DF_i) ja rahastamata osamaksudest (UC_i) tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõude (K_i) arvutamiseks järgmist valemit:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC)$$

kus c_2·ja μ·on määratletud artikli 308 lõikes 3.

▼C2

2. Lõike 1 kohaldamisel tähendab rahastamata osamaks osamaksu, mille kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing on lepingu alusel kohustunud tegema kesksele vastaspoolele pärast seda, kui kõnealune keskne vastaspool on ammendanud oma tagatisfondi, et katta kahjusid, mida ta kannab ühe või mitme oma kliiriva liikme makseviivituse tõttu.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga kaalutud vara krediidiasutuse või investeerimisühingu eelrahastatud osamaksudest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab vastavalt lõikele 1 kindlaks määratud omavahendite nõude (K_i) 12,5-ga.

Artikkel 310

Alternatiivne meetod omavahendite nõude arvutamiseks nõuetele vastava keskse vastaspoole vastu olevate nõuete puhul

Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab enda ja oma klientide kauplemisriski positsioonidest tulenevate riskipositsioonide (TE_i) ning nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksudest (DF_i) tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõude (K_i) arvutamiseks järgmist valemit:

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\ 250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

Artikkel 311

Omavahendite nõuded selliste kesksete vastaspoolte vastu olevate nõuete puhul, kes enam ei vasta teatavatele tingimustele

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab käesolevas artiklis sätestatud käsitlust, kui täidetud on üks või mõlemad järgmistest tingimustest:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud keskselt vastaspoolelt määruse (EL) nr 648/2012 artikli 50b punkti j alapunktis ii nõutud teate selle kohta, et keskne vastaspool on peatanud K_{CCP} arvutamise;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on pärast avalikku teadaannet või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kasutatava keskse vastaspoole pädeva asutuse või keskse vastaspoole enda teavitust saanud teada, et kõnealune keskne vastaspool ei vasta enam kas tegevusloa andmise või tunnustamise tingimustele.

2. Kui täidetud on üksnes lõike 1 punktis a nimetatud tingimus, kontrollib krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus põhjendusi, miks keskne vastaspool on peatanud K_{CCP} arvutamise.

Kui pädev asutus leiab, et esimeses lõigus osutatud põhjendused on korrektsed, võib ta lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel oma liikmesriigis kohaldada artiklis 310 sätestatud käsitlust kõnealuse keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide ja tagatisfondi osamaksude suhtes. Sellise loa andmisel peab pädev asutus avalikustama oma otsuse põhjendused.

▼C2

Kui pädev asutus leiab, et esimeses lõigus osutatud põhjendused ei ole korrektsed, peavad kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud tema liikmesriigis kohaldama käesoleva artikli lõike 3 punktides a kuni d sätestatud käsitlust, olenemata sellest, millise käsitluse nad on artikli 301 lõike 2 kohaselt valinud.

3. Kui täidetud on lõike 1 punktis b nimetatud tingimus, siis olenemata sellest, kas punktis a nimetatud tingimus on täidetud või mitte, peab krediidiasutus või investeerimisühing kolme kuu jooksul alates nimetatud lõike punktis b nimetatud asjaolu ilmnemisest või krediidiasutuse või investeerimisühingu pädeva asutuse nõudmisel juba varem toimima oma kõnealuse keskse vastaspoole vastu olevate nõuete suhtes järgmiselt:

a) lõpetama artikli 301 lõike 2 kohaselt valitud käsitluse kohaldamise;

b) kohaldama kõnealuse keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes artikli 306 lõike 1 punktis b sätestatud käsitlust;

c) kohaldama oma kõnealusele kesksele vastaspoolele tehtud tagatisfondi eelrahastatud osamaksude suhtes ja oma nimetatud kesksele vastaspoolele tehtud rahastamata osamaksude suhtes artiklis 309 sätestatud käsitlust;

d) käsitlema muid kui punktides b ja c nimetatud nõudeid kõnealuse keskse vastaspoole vastu nõuetena äriühingute vastu kooskõlas 2. peatükis sätestatud krediidiriski standardmeetodiga.

III JAOTIS

OPERATSIOONIRISKI OMAVAHENDITE NÕUDED

1. PEATÜKK

Eri meetodite kasutamist reguleerivad üldpõhimõtted

Artikkel 312

Loa andmine ja teavitamine

1. Standardmeetodi kasutamiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks direktiivi 2013/36/EL artiklites 74 ja 85 sätestatud üldistele riskijuhtimise standarditele vastama ka artiklis 320 sätestatud kriteeriumidele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi enne standardmeetodi kasutamist.

▼C2

Pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada „jaepanganduse” ja „äripanganduse” äriliinides alternatiivset asjaomast näitajat, kui artikli 319 lõikes 2 ja artiklis 320 sätestatud tingimused on täidetud.

2. Pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid, mille aluseks on nende enda operatsiooniriski mõõtmise süsteemid, kui kõik vastavalt artiklites 321 ja 322 sätestatud kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed standardid on täidetud ning kui krediidiasutused ja investeerimisühingud vastavad direktiivi 2013/36/EL artiklites 74 ja 85 ning kõnealuse direktiivi II jaotise 3. peatüki VII jaos sätestatud üldistele riskijuhtimise standarditele.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud taotlevad oma pädevatelt asutustelt luba ka siis, kui nad tahavad teha kõnealustes täiustatud mõõtmismudelil põhinevates meetodites olulisi laiendusi ja muudatusi. Pädevad asutused annavad loa ainult juhul, kui krediidiasutused ja investeerimisühingud täidaksid esimeses lõigus osutatud standardeid ka pärast neid olulisi laiendusi ja muudatusi.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevale asutusele kõigist muudatustest oma täiustatud mõõtmismudelil põhinevates meetodites.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) hindamismetoodika, mille alusel pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid;

b) tingimused, mille abil hinnatakse täiustatud mõõtmismudelil põhinevate meetodite laienduste ja muudatuste olulisust;

c) lõikes 3 nõutud teatamise kord.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni14.

Artikkel 313

Tagasipöördumine lihtsamate meetodite kasutamise juurde

1. Standardmeetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad pöörduda tagasi baasmeetodi kasutamise juurde ainult siis, kui lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud.

▼C2

2. Täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad pöörduda tagasi standardmeetodi või baasmeetodi kasutamise juurde ainult siis, kui lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võib operatsioonriski puhul pöörduda tagasi lihtsama meetodi kasutamise juurde ainult juhul, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et lihtsama meetodi kasutamist ei taotleta selleks, et vähendada krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsioonriskiga seotud omavahendite nõudeid, vaid et seda on vaja krediidiasutuse või investeerimisühingu laadi ja keerukust silmas pidades ning et sellel ei oleks olulist negatiivset mõju krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõimelisusele või tema suutlikkusele operatsiooniriski tulemuslikult juhtida;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

Artikkel 314

Eri meetodite kombineeritud kasutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad eri meetodeid kombineerida tingimusel, et nad saavad pädevatelt asutustelt selleks loa. Pädevad asutused annavad sellise loa, kui täidetud on vastavalt vajadusele lõigetes 2–4 sätestatud nõuded.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit kombineeritult kas baasmeetodiga või standardmeetodiga, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu kasutatav meetodite kombinatsioon hõlmab kõiki tema operatsiooniriske ning pädevad asutused on veendunud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu kasutatav metoodika katab eri tegevusi, geograafilisi asukohti, õiguslikke struktuure või muid sisemiselt kindlaksmääratud olulisi asjakohaseid jaotusi;

b) artiklis 320 sätestatud tingimused ning artiklites 321 ja 322 sätestatud standardid on täidetud vastavalt standardmeetodiga ja täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodiga hõlmatud tegevuste osa puhul.

3. Krediidiasutuste või investeerimisühingute puhul, kes tahavad kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit kombineeritult kas baasmeetodiga või standardmeetodiga, kehtestavad pädevad asutused loa andmiseks järgmised täiendavad tingimused:

a) täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi rakendamise kuupäeval on märkimisväärne osa krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriskidest hõlmatud selle meetodiga;

▼C2

b) krediidiasutus või investeerimisühing kohustub kohaldama täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit operatsioonide olulise osa puhul vastavalt ajakavale, mis esitati pädevatele asutustele ja mille pädevad asutused heaks kiitsid.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing võib taotleda pädevalt asutuselt luba kasutada baasmeetodit ja standardmeetodit kombineeritult ainult erandolukorras, näiteks hiljutise uue äritegevuse omandamise korral, mis võib eeldada üleminekuperioodi standardmeetodi kohaldamiseks.

Pädev asutus annab sellise loa ainult siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing võtab kohustuse kohaldada standardmeetodit vastavalt ajakavale, mis esitati pädevale asutusele ja mille viimane heaks kiitis.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) tingimused, mida pädevad asutused kasutavad lõike 2 punktis a osutatud metoodika hindamisel;

b) tingimused, mida pädevad asutused kasutavad, et otsustada, kas kehtestada lõikes 3 osutatud täiendavaid tingimusi.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

2. PEATÜKK

Baasmeetod

Artikkel 315

Omavahendite nõue

1. Baasmeetodi korral on operatsiooniriski kattev omavahendite nõue 15 % artiklis 316 sätestatud asjaomase näitaja kolme aasta keskmisest.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kolme aasta keskmise asjaomase näitaja viimase kolme kaheteistkümnekuulise perioodi majandusaasta lõpu andmete põhjal. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada majandustegevuse prognoose.

▼C2

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on tegutsenud vähem kui kolm aastat, võib ta asjaomase näitaja arvutamiseks kasutada majandustegevuse prognoose, tingimusel et ta hakkab kasutama ajaloolisi andmeid kohe, kui need on kättesaadavad.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing saab oma pädevale asutusele tõendada, et tulenevalt üksuste või tegevusalade ühinemisest, omandamisest või võõrandamisest võib asjaomase näitaja arvutamisel kolme aasta keskmiste andmete kasutamine põhjustada operatsiooniriski katva omavahendite nõude hindamisel moonutusi, võib pädev asutus lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kohandada arvutamist selliselt, et neid sündmusi saaks arvesse võtta, ning teavitab sellest nõuetekohaselt EBAt. Sellistel asjaoludel võib pädev asutus omal algatusel ka nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing kohandaks oma arvutust.

4. Kui mis tahes vaatluse puhul on asjaomane näitaja negatiivne või võrdub nulliga, ei võta krediidiasutused ja investeerimisühingud seda arvu arvesse kolme aasta keskmise arvutamisel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kolme aasta keskmise positiivsete arvandmete summa jagamisel positiivsete arvandmete arvuga.

Artikkel 316

Asjaomane näitaja

1. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kohaldavad direktiiviga 86/635/EMÜ kehtestatud raamatupidamisstandardeid vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 27 kohastele krediidiasutuste ja investeerimisühingute kasumi- ja kahjumiaruande raamatupidamiskategooriatele, on asjaomane näitaja käesoleva lõike tabelis 1 loetletud elementide summa. Krediidiasutused ja investeerimisühingud liidavad iga elemendi koos oma vastava pluss- või miinusmärgiga.

Tabel 1

1 Saadaolevad intressid ja samalaadsed tulud

2 Maksmisele kuuluvad intressid ja samalaadsed kulud

3 Tulud aktsiatelt ja muudelt muutuva või fikseeritud tulumääraga väärtpaberitelt

4 Saadaolevad komisjoni- ja teenustasud

5 Maksmisele kuuluvad komisjoni- ja teenustasud

6 Puhaskasum või puhaskahjum finantstehingutest

7 Muud tegevustulud

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohandavad neid elemente, et võtta arvesse järgmisi tingimusi:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad asjaomase näitaja enne eraldiste või tegevuskulude mahaarvamist. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad tegevuskuludesse selliste allhanketeenuste eest makstud tasud, mida on osutanud kolmandad isikud, kes ei ole krediidiasutuse või investeerimisühingu ema- või tütarettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjana tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada kulutusi kolmandate isikute osutatud allhanketeenustele, et vähendada asjaomast näitajat, kui kulutused on kandnud ettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse eeskirju või sellega samaväärseid eeskirju;

▼C2

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud ei või asjaomase näitaja arvutamisel kasutada järgmisi elemente:

i) realiseerunud kasum/kahjum kauplemisportfelli mittekuuluva vara müügist;

ii) erakorraline tulu;

iii) kindlustusest saadav tulu;

c) kui kaubeldavate varade ümberhindlus on osa kasumiaruandest, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud ümberhindlust arvesse võtta. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad direktiivi 86/635/EMÜ artikli 36 lõiget 2, võtavad nad arvesse kasumiaruandes kirjendatud ümberhindlust.

2. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad direktiiviga 86/635/EMÜ kehtestatud raamatupidamisstandarditest erinevaid standardeid, arvutavad nad asjaomase näitaja selliste andmete alusel, mis kajastavad kõige paremini käesolevas artiklis esitatud määratlust.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks metoodika lõikes 2 osutatud asjaomase näitaja arvutamiseks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2017.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

3. PEATÜKK

Standardmeetod

Artikkel 317

Omavahendite nõue

1. Standardmeetodi puhul jagavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma tegevuse äriliinidesse vastavalt lõikes 4 esitatud tabelile 2 ning kooskõlas artiklis 318 sätestatud põhimõtetega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad operatsiooniriski katva omavahendite nõude lõikes 4 esitatud tabelis 2 osutatud kõikide äriliinide aastaste omavahendite nõuete summa kolme aasta keskmisena. Aastane omavahendite nõue iga äriliini puhul on võrdne kõnealuses tabelis osutatud vastava beetakordaja ja vastavasse äriliini kaardistatud asjaomase näitaja osa korrutisega.

▼C2

3. Mis tahes aastal võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud piiranguteta tasaarvestada mis tahes äriliini negatiivse omavahendite nõude, mis tuleneb asjaomase näitaja negatiivsest osast, teiste äriliinide positiivsete omavahendite nõuetega. Kui kõikide äriliinide omavahendite nõuete kogusumma on asjaomasel aastal negatiivne, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud siiski sisendina lugejasse selle aasta kohta nulli.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 2 osutatud summa kolme aasta keskmise, võttes aluseks viimase kolme kaheteistkümnekuulise perioodi majandusaasta lõpu andmed. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada majandustegevuse prognoose.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing saab oma pädevale asutusele tõendada, et tulenevalt üksuste või tegevusalade ühinemisest, omandamisest või võõrandamisest võib asjaomase näitaja arvutamisel kolme aasta keskmiste andmete kasutamine põhjustada operatsiooniriski katva omavahendite nõude hindamisel moonutusi, võib pädev asutus lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kohandada arvutamist selliselt, et neid sündmusi saaks arvesse võtta, ning teavitab sellest nõuetekohaselt EBAt. Sellistel asjaoludel võib pädev asutus omal algatusel ka nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing kohandaks oma arvutust.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing on tegutsenud vähem kui kolm aastat, võib ta asjaomase näitaja arvutamiseks kasutada majandustegevuse prognoose, tingimusel et ta hakkab kasutama ajaloolisi andmeid kohe, kui need on kättesaadavad.

Tabel 2

Äriliin	Tegevuste loetelu	Protsent (beetakordaja)
Finantsnõustamine	Finantsinstrumentide emissiooni tagamine või pakkumise korraldamine siduva kohustuse alusel Väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud teenused Investeerimisalane nõustamine Ettevõtjate nõustamine kapitali struktuuri, majandusharu strateegia ja muudes sellealastes küsimustes ning ettevõtjate ühinemise ja omandamisega seotud nõustamine ja teenused Investeeringute tausta- ja finantsanalüüs ning muud liiki üldised soovitused finantsinstrumentidega seotud tehingute kohta	18 %
Kauplemine ja müük	Kauplemine oma arvel Rahamaakleri tegevus Ühe või mitme finantsinstrumendiga seotud tehingukorralduste vastuvõtmine ja edastamine Korralduste täitmine klientide nimel Finantsinstrumentide pakkumise korraldamine ilma siduva kohustuseta Mitmepoolse kauplemissüsteemi haldamine	18 %

▼C2

Äriliin	Tegevuste loetelu	Protsent (beeta-kordaja)
Jaekliendimaaklerlus (toimingud füüsiliste isikutega või VKEdega, mis vastavad artiklis 123 jaenõuete riskipositsiooni klassile sätestatud kriteeriumidele)	Ühe või mitme finantsinstrumendiga seotud tehingukorralduste vastuvõtmine ja edastamine Korralduste täitmine klientide nimel Finantsinstrumentide pakkumise korraldamine ilma siduva kohustuseta	12 %
Äripangandus	Hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite vastuvõtmine Laenuandmine Kapitalirent Garantiid ja siduvad kohustused	15 %
Jaepangandus (toimingud füüsiliste isikutega või VKEdega, mis vastavad artiklis 123 jaenõuete riskipositsiooni klassile sätestatud kriteeriumidele)	Hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite vastuvõtmine Laenuandmine Kapitalirent Garantiid ja siduvad kohustused	12 %
Maksed ja arveldused	Maksevahendus Maksevahendite väljaandmine ja haldamine	18 %
Hoidmisteenused	Kliendi kontol olevate finantsinstrumentide hoidmine ja haldamine, sealhulgas deponeerimine ja sellega seotud teenused nagu raha/tagatiste haldamine	15 %
Varahaldus	Portfellide haldamine Eurofondide valitsemine Muud varahalduse vormid	12 %

Artikkel 318

Äriliinide kaardistamise põhimõtted

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud töötavad välja ja dokumenteerivad konkreetsed tegevuspõhimõtted ja kriteeriumid olemasolevatele äriliinidele ja tegevustele vastavate asjaomaste näitajate kaardistamiseks artiklis 317 sätestatud standardraamistikku. Vajaduse korral vaatavad nad need tegevuspõhimõtted ja kriteeriumid läbi ning kohandavad need uutele või muutuvatele majandustegevustele ja riskidele.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad äriliinide kaardistamisel järgmisi põhimõtteid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kaardistavad kõik tegevused äriliinidesse nii, et need omavahel ei kattuks ja et kokkuvõttes oleksid kõik tegevused kaetud;

▼C2

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad iga tegevuse, mida ei saa hõlpsalt äriliinide raamistikku kaardistada, kuid mis on raamistikku kuuluva tegevuse abitegevus, sellesse äriliini, mida ta toetab. Kui abitegevusega toetatakse rohkemat kui ühte äriliini, tuleb krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada objektiivset kaardistamiskriteeriumi;

c) kui tegevust ei saa kaardistada konkreetsesse äriliini, tuleb krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada kõige kõrgema protsendimääraga äriliini. Sama äriliini kohaldatakse samaväärselt ka selle tegevusega seonduva abitegevuse suhtes;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada sisemisi hinnastusmeetodeid, et jaotada asjaomane näitaja äriliinide vahel. Ühes äriliinis tekkinud kulud, mis on omistatavad teisele äriliinile, võib kõnealusele teisele äriliinile üle kanda;

e) kui tegevusi kaardistatakse äriliinidesse operatsiooniriski katva omavahendite nõude arvutamiseks, peab see olema kooskõlas kategooriatega, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad krediidi- ja tururiski puhul;

f) kaardistamise põhimõtete eest vastutab kõrgem juhtkond krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani järelevalve all;

g) krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama äriliinide kaardistamisprotsessi suhtes sõltumatut läbivaatamist.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks käesolevas artiklis sätestatud äriliinide kaardistamise põhimõtete kohaldamise tingimused.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2017.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 319

Alternatiivne standardmeetod

1. Alternatiivse standardmeetodi puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud äriliinide „jaepangandus” ja „äripangandus” suhtes järgmist:

a) asjaomane näitaja on tasendatud tulunäitaja, mis on võrdne laenude ja ettemaksete nimiväärtusega, mis on korrutatud 0,035-ga;

b) laenud ja ettemaksed koosnevad kõikidest väljamakstud summadest vastavates krediidiportfellides. Äriliini „äripangandus” puhul võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud laenude ja ettemaksete nimiväärtuses arvesse ka kauplemisportfelli mittekuuluvaid väärtpabereid.

▼C2

2. Selleks et krediidiasutusel või investeerimisühingul oleks lubatud kasutada alternatiivset standardmeetodit, peab ta vastama kõigile järgmistele tingimustele:

a) tema jae- või äripangandusalased tegevused annavad tema tulust vähemalt 90 %;

b) oluline osa tema jae- ja äripangandusalastest tegevustest hõlmab laenusid, mille puhul on makseviivituse tõenäosus suur;

c) alternatiivse standardmeetodiga nähakse ette asjakohane alus operatsiooniriski katva omavahendite nõude arvutamiseks.

Artikkel 320

Standardmeetodi kriteeriumid

Artikli 312 lõike 1 esimeses lõigus osutatud kriteeriumid on järgmised:

a) krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab operatsiooniriski korralikult dokumenteeritud hindamise ja juhtimise süsteemi, mille vastutusalad on selgelt määratud. Ta peab tegema kindlaks oma operatsiooniriski positsioonid ja jälgima asjakohaseid operatsiooniriski andmeid, sealhulgas oluliste kahjude andmeid. Selle süsteemi peab korrapäraselt ja sõltumatult läbi vaatama ettevõttesisene või -väline isik, kellel on sellise läbivaatamise jaoks vajalikud teadmised;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriski hindamissüsteem on põhjalikult integreeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimisprotsessidesse. Selle tulemused moodustavad lahutamatu osa krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriski profiili jälgimise ja kontrollimise protsessist;

c) krediidiasutus või investeerimisühing rakendab kõrgemale juhtkonnale aruannete esitamise süsteemi, mis tagab operatsiooniriski käsitlevate aruannete esitamise krediidiasutuse või investeerimisühingu asjakohastele funktsioonidele. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab protseduure asjakohaste meetmete võtmiseks vastavalt juhtkonnale esitavates aruannetes sisalduvale teabele.

4. PEATÜKK

Täiustatud mõõtmismudelil põhinevad meetodid

Artikkel 321

Kvalitatiivsed standardid

Artikli 312 lõikes 2 osutatud kvalitatiivsed standardid on järgmised:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisene operatsiooniriskide mõõtmissüsteem on põhjalikult integreeritud igapäevase riskijuhtimise protsessidesse;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on operatsiooniriski jaoks sõltumatu riskijuhtimise funktsioon;

▼C2

c) krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab korrapärast aruandlust operatsiooniriski positsioonide ja saadud kahju kohta ning tal on kehtestatud protseduurid asjakohaste parandusmeetmete võtmiseks;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimissüsteem on põhjalikult dokumenteeritud. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on tavad vastavuse tagamiseks ja eeskirjad eiramise käsitlemiseks;

e) krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab oma operatsiooniriski juhtimise protsesside ja mõõtmissüsteemide suhtes sise- või välisaudiitorite läbiviidavaid korrapäraseid läbivaatamisi;

f) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemised valideerimisprotsessid toimivad usaldusväärselt ja tulemuslikult;

g) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmissüsteemiga seotud andmevood ja protsessid on läbipaistvad ja kättesaadavad.

Artikkel 322

Kvantitatiivsed standardid

1. Artikli 312 lõikes 2 osutatud kvantitatiivsed standardid hõlmavad standardeid, mis on seotud protsessi, siseandmete, välisandmete, stsenaariumianalüüsi, ärikeskkonna ja sisekontrolli teguritega, mis on sätestatud vastavalt lõigetes 2–6.

2. Protsessiga seotud standardid on järgmised:

a) krediidiasutus või investeerimisühing arvutab oma omavahendite nõude nii, et see hõlmaks oodatavat ja ettenägematu kahju määra, kui oodatava kahju määr ei ole sisemistes äritavades piisavalt arvesse võetud. Operatsiooniriski mõõtmine hõlmab potentsiaalselt tõsiseid tõenäosusjaotuse ääreala sündmuseid, saavutades usaldusväärsuse taseme, mis vastab usaldusvahemikule 99,9 % üheaastase perioodi jooksul;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriski mõõtmissüsteem sisaldab siseandmete, välisandmete, stsenaariumianalüüsi ja selliste tegurite kasutamist, mis kajastavad ärikeskkonda ja sisekontrollisüsteeme, nagu on sätestatud lõigetes 3–6. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on põhjalikult dokumenteeritud meetod nimetatud nelja elemendi kasutamise kaalumiseks üldises operatsiooniriski mõõtmissüsteemis;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmissüsteem hõlmab peamisi riskitegureid, mis mõjutavad kahjude tõenäosusjaotuse ääreala kuju;

d) krediidiasutus või investeerimisühing võib võtta arvesse operatsiooniriskist tuleneva kahju korrelatsioone üksikute operatsiooniriski hinnangute vahel ainult juhul, kui tema korrelatsiooni mõõtmissüsteemid on usaldusväärsed, neid rakendatakse terviklikult ja neis on võetud arvesse kõigi selliste korrelatsioonihinnangutega seotud ebakindlust, eelkõige stressiperioodidel. Krediidiasutus või investeerimisühing valideerib enda tehtud korrelatsiooniprognoosid, kasutades selleks asjakohaseid kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid tehnikaid;

▼C2

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmissüsteem on sisemiselt järjepidev ja selles välditakse käesoleva määruse muudes valdkondades aktsepteeritavate kvalitatiivsete hinnangute või riski maandamise tehnikate korduvat arvessevõtmist.

3. Siseandmetega seotud standardid on järgmised:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemine operatsiooniriski mõõtmine põhineb vähemalt viieaastasel varasemal vaatlusperioodil. Kui krediidiasutus või investeerimisühing hakkab esmakordselt kasutama täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit, võib ta kasutada kolmeaastast varasemat vaatlusperioodi;

b) krediidiasutus või investeerimisühing peab suutma kaardistada oma varasemad sisemised kahjuandmed artiklis 317 määratletud äriliinide ja artiklis 324 määratletud juhtumiliikide lõikes ning esitama sellised andmed pädevatele asutustele nende taotluse korral. Erandlikel asjaoludel võib krediidiasutus või investeerimisühing kogu krediidiasutust või investeerimisühingut mõjutava kahjujuhtumi määrata täiendavasse äriliini „ettevõtteülene”. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on dokumenteeritud ja objektiivsed kriteeriumid kahjude jaotamiseks konkreetsete äriliinide ja juhtumiliikide vahel. Krediidiasutus või investeerimisühing registreerib operatsiooniriski andmebaasides need operatsiooniriskist tulenevad kahjud, mis on seotud krediidiriskiga ning mis on varem kantud sisemistesse krediidiriski andmebaasidesse, ning määrab need eraldi kindlaks. Selliste kahjude puhul ei kohaldata operatsiooniriski katvat omavahendite nõuet, eeldusel et krediidiasutus või investeerimisühing peab neid jätkuvalt käsitlema krediidiriskina omavahendite nõuete arvutamisel. Operatsiooniriskist tuleneva kahju, mis on seotud tururiskidega, arvab krediidiasutus või investeerimisühing operatsiooniriski katva omavahendite nõude hulka;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemised kahjuandmed on täielikud ja hõlmavad kõiki olulisi tegevusi ja riskipositsioone kõikidest asjakohastest allsüsteemidest ja geograafilistest asukohtadest. Krediidiasutus või investeerimisühing suudab põhjendada, et mis tahes välja jäetud tegevused või riskipositsioonid ei mõjuta oluliselt üldisi riskihinnanguid ei eraldi võttes ega koos. Krediidiasutus või investeerimisühing määratleb asjakohased kahju miinimummäärad sisemiste kahjuandmete kogumiseks;

d) lisaks kahju kogusumma andmetele kogub krediidiasutus või investeerimisühing teavet kahjujuhtumi kuupäeva ja kahju kogusumma sissenõudmise kohta ning kirjeldavat teavet kahjujuhtumi ajendite või põhjuste kohta;

e) krediidiasutusel või investeerimisühingul on konkreetsed kriteeriumid tsentraliseeritud funktsioonis toimunud kahjujuhtumist või rohkem kui ühte äriliini hõlmavast tegevusest ning aja jooksul nendega seonduvatest kahjujuhtumitest tulenevate kahjuandmete liigitamiseks;

f) krediidiasutusel või investeerimisühingul on dokumenteeritud protseduurid varasemate kahjuandmete jätkuva ajakohasuse hindamiseks, sealhulgas selliste olukordade puhul, kus võidakse kasutada eksperdihinnangutel põhinevaid muudatusi, taseme muutmist või muid korrigeerimisi, samuti selleks, et hinnata, millises ulatuses võib neid kasutada ja seda, kellel on volitus teha sellealaseid otsuseid.

▼C2

4. Välisandmetega seotud kvalifikatsioonistandardid on järgmised:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriski mõõtmissüsteemis kasutatakse asjakohaseid välisandmeid, eriti kui on põhjust arvata, et krediidiasutus või investeerimisühing on avatud harvaesinevale, kuid potentsiaalselt suurele kahjule. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on süsteemne protsess, et määrata kindlaks olukorrad, kus tuleb kasutada välisandmeid, ja metoodikad, mida kasutatakse selliste andmete mõõtmissüsteemi lisamiseks;

b) krediidiasutus või investeerimisühing vaatab välisandmetega seotud tingimused ja tavad korrapäraselt läbi, dokumenteerib need ning kohandab nende suhtes korrapärast sõltumatut läbivaatamist.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab eksperdi stsenaariumianalüüsi koos välisandmetega, et hinnata avatust tõsise loomuga juhtumitest tulenevale riskidele. Aja jooksul krediidiasutus või investeerimisühing valideerib ja hindab sellised hinnangud ümber, võrreldes neid tegelike kahjudega, et tagada nende põhjendatus.

6. Ärikeskkonna ja sisekontrolli teguritega seotud kvalifikatsioonistandardid on järgmised:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu üleorganisatsiooniline riskihindamise metoodika hõlmab peamisi ärikeskkonna ja sisekontrolliga seonduvaid tegureid, mis võivad mõjutada krediidiasutuse või investeerimisühingu operatsiooniriski profiili;

b) krediidiasutuse või investeerimisühing põhjendab kogemustele toetudes iga valitud teguri olulisust riskitegurina, võttes arvesse mõjutatud ärivaldkondade eksperdihinnangut;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on võimeline põhjendama pädevatele asutustele riskihinnangute tundlikkust tegurite muutumise suhtes ja erinevate tegurite suhtelist kaalu. Lisaks riskikontrolli täiustamisest tulenevate muudatuste arvessevõtmisele sisaldab krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmise raamistik ka tegevuste keerukamaks muutumisest või tegevusmahu kasvust tulenevat võimalikku riski suurenemist;

d) krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib oma riskimõõtmise raamistiku ning kohaldab selle suhtes sõltumatut läbivaatamist nii organisatsioonisiseselt kui ka pädevate asutuste poolt. Aja jooksul krediidiasutus või investeerimisühing valideerib ja hindab protsessi ja tulemused ümber, võrreldes neid tegelike sisemiste kahjudega ja asjakohaste välisandmetega.

Artikkel 323

Kindlustuse ja muude riski ülekandmise mehhanismide mõju

1. Pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kajastada kindlustuse mõju vastavalt lõigetes 2 kuni 5 sätestatud tingimustele ja muid riski ülekandmise mehhanisme, kui krediidiasutus või investeerimisühing suudab tõendada, et sellel on märkimisväärne riskide maandamise mõju.

▼C2

2. Kindlustusandjal peab olema õigus anda kindlustust või edasikindlustust ning tal peab olema krediidikvaliteeti hindava asutuse antud minimaalse nõuete maksevõime reiting, mille EBA on kooskõlas II jaotise 2. peatükis sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevate nõuete riskiga kaalumist, tunnistanud vastavaks krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale krediidikvaliteedi astmele.

3. Kindlustus ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute kindlustusraamistik peab vastama järgmistele tingimustele:

a) kindlustuslepingu esialgne kehtivusperiood on vähemalt üks aasta. Lepingute puhul, mille järelejäänud kehtivusaeg on alla aasta, teeb krediidiasutus või investeerimisühing asjakohaseid väärtuskärpeid, mis kajastavad lepingu vähenevat järelejäänud kehtivusaega; lepingute puhul, mille järelejäänud kehtivusaeg on 90 päeva või vähem, tehakse väärtuskärbe kuni 100 %;

b) kindlustuslepinguga on ette nähtud, et lepingu tühistamise minimaalne etteteatamistähtaeg on 90 päeva;

c) kindlustusleping ei sisaldada väljaarvamisi või piiranguid, mis on tingitud järelevalveorgani sekkumisest või mis krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral takistab krediidiasutuse või investeerimisühingu pankrotihalduril või likvideerijal krediidiasutuse või investeerimisühingu kantud kahju või kulude sissenõudmist, välja arvatud sündmuste korral, mis toimuvad pärast pankrotivara haldamise menetluse või likvideerimismenetluse algatamist krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes. Kindlustuslepingust võib siiski välja jätta kõik trahvid, karistused või rahaliselt hüvitatavad kahjud, mis tulenevad pädevate asutuste võetud meetmetest;

d) riskimaandamise arvutustes kajastatakse kindlustuskatet viisil, mis on läbipaistev ja järjepidev seoses operatsiooniriski katva omavahendite nõude üldisel määratlemisel kasutatud kahju tegeliku tõenäosuse ja mõjuga;

e) kindlustust pakub kolmandast isikust üksus. Kindlustamisel seotud osapoolte kaudu tuleb riskipositsioon üle kanda sõltumatule kolmandast isikust üksusele, kes vastab lõikes 2 sätestatud aktsepteeritavuse kriteeriumidele;

f) kindlustuse arvessevõtmise raamistik on hästi põhjendatud ja dokumenteeritud.

4. Kindlustuse arvessevõtmise metoodika hõlmab diskonteerimise või väärtuskärbete teel kõiki järgmisi elemente:

a) kindlustuslepingu järelejäänud kehtivusaeg, kui see on lühem kui üks aasta;

b) kindlustuslepingu tühistamise tingimused, kui kindlustuslepingu kehtivusaeg on alla ühe aasta;

c) maksete ebakindlus ja kindlustuslepingute katete mittevastavus.

5. Kindlustuse ja muude riski ülekandmise mehhanismide arvessevõtmisest tulenev omavahendite nõude vähenemine ei ületa 20 % operatsiooniriski katvast omavahendite nõudest enne riski maandamise tehnikate arvessevõtmist.

▼C2

Artikkel 324

Kahjujuhtumi liikide klassifikatsioon

Artikli 322 lõike 3 punktis b osutatud kahjujuhtumite liigid on järgmised:

Tabel 3

Juhtumiliigi kategooria	Määratlus
Sisepettus	Kahju, mis tuleneb tegudest, mille eesmärgiks on pettus, vara seadusevastane omandamine või õigusaktidest ja äriühingu tegevuspõhimõtetest möödahiilimine, välja arvatud mitmekesisuse/diskrimineerimise juhtumid, milles osaleb vähemalt üks sisemine osapool
Välispettus	Kahju, mis tuleneb kolmanda isiku toimepandud tegudest, mille eesmärgiks on pettus, vara seadusevastane omandamine või õigusaktidest möödahiilimine
Tööhõivetavad ja tööohutus	Kahju, mis tuleneb tööhõive-, tervisekaitse- või ohutusalaste õigusaktide või kokkulepetega vastuolus olevatest tegudest, isikukahjunõuete väljamaksmisest või mitmekesisuse/diskrimineerimise juhtumitest
Kliendid, tooted ja äritavad	Kahju, mis tuleneb ametialaste kohustuste (sealhulgas usaldatavus- ja sobivusnõuded) tahtmatust või hooletusest tingitud täitmatajätmisest konkreetsete klientide ees või toote laadist või ülesehitusest
Varaline kahju	Kahju, mis tuleneb materiaalse vara hävimisest või kahjustamisest loodusõnnetuse või muude sündmuste tõttu
Majandustegevuse häire ja süsteemirikked	Kahju, mis tuleneb majandustegevuse häirest või süsteemiriketest
Tehingu täitmine, ülekanded ja protsessijuhtimine	Kahju, mis tuleneb tehingu ebaõnnestunud töötlusest või protsessijuhtimisest, suhetest tehingu vastaspoolte ja tarnijatega

IV JAOTIS

TURURISKI OMAVAHENDITE NÕUDED

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 325

Konsolideeritud nõuete erikäsitlus

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, ning ainult netopositsioonide ja omavahendite nõuete arvutamiseks konsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva jaotisega võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada positsioone ühes krediidiasutuses, investeerimisühingus või ettevõtjas, et tasaarvestada positsioone teises krediidiasutuses, investeerimisühingus või ettevõtjas.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kohaldada lõiget 1 ainult pädevate asutuste loal, mis antakse juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) omavahendite grupisisene jaotumine on rahuldav;

b) krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse seadusandlik, juriidiline ja lepinguline raamistik tagab neile grupisisese vastastikuse finantstoetuse.

3. Kui ettevõtjad asuvad kolmandates riikides, peavad olema täidetud lisaks lõikes 2 sätestatule ka kõik järgmised tingimused:

a) need ettevõtjad on saanud tegevusloa kolmandas riigis ning vastavad kas krediidiasutuse määratlusele või on kolmanda riigi tunnustatud investeerimisühingud;

b) need ettevõtjad täidavad individuaalselt omavahendite nõudeid, mis on samaväärsed käesolevas määruses sätestatutega;

c) kõnealustes kolmandates riikides puuduvad eeskirjad, mis võiksid märgatavalt mõjutada vahendite grupisisest ülekandmist.

2. PEATÜKK

Positsiooniriski omavahendite nõuded

1. jagu

Üldsätted ja konkreetsed instrumendid

Artikkel 326

Positsiooniriski omavahendite nõuded

Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõue positsiooniriski katmiseks on omavahendite nõuete summa võla- ja omakapitaliinstrumentides olevate tema positsioonide üldise ja spetsiifilise riski katmiseks. Väärtpaberistamise positsioone kauplemisportfellis käsitletakse võlainstrumentidena.

Artikkel 327

Tasaarvestus

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu pika (lühikese) positsiooni ülejäägi absoluutväärtust, võrreldes sama aktsia, võlainstrumendi ja vahetatava väärtpaberi emissioonide ja identsete finantsfutuuride, optsioonide, ostutähtede ja kaetud ostutähtede lühikese (pika) positsiooniga, loetakse tema netopositsiooniks igas kõnealuses instrumendis. Netopositsiooni arvutamisel käsitletakse tuletisinstrumentide positsioone vastavalt artiklites 328 kuni 330 sätestatule. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute osalust tema enda võlainstrumentides ei võeta artikli 336 kohasel spetsiifilise riski omavahendite nõuete arvutamisel arvesse.

▼C2

2. Tasaarvestus ei ole lubatud vahetatava väärtpaberi ja selle aluseks olevas instrumendis oleva tasakaalustava positsiooni vahel, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused võtavad seisukoha, mille kohaselt arvestatakse konkreetse vahetatava väärtpaberi vahetamise tõenäosust või kehtestatakse omavahendite nõue väärtpaberite vahetamisega kaasneva võimaliku kahju katmiseks. Sellistest seisukohtadest või omavahendite nõuetest teavitatakse EBAt. EBA jälgib erinevaid tavasid selles valdkonnas ning vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 esitab suunised.

3. Olenemata nende märgist tuleb kõik netopositsioonid enne kokkuarvutamist iga päev konverteerida valitseva hetkekursiga krediidiasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutasse.

Artikkel 328

Intressimäärafutuurid ja -forvardid

1. Intressimäärafutuuride, intressiforvardite ja võlainstrumentide tuleviku ostu- ja müügikohustusi käsitletakse pikkade ja lühikeste positsioonide kombinatsioonina. Intressimäärafutuuri pikk positsioon on seega futuurlepingu ülekandepäeval saabuva lõpptähtajaga laenu ja sellise hoitava vara kombinatsioon, mille lõpptähtaeg on sama nagu kõnealuse futuurlepingu aluseks oleval instrumendil või tinglikul positsioonil. Niisamuti käsitletakse müüdud tähtpäevaintressiga lepingut pika positsioonina, kui lõpptähtaeg on sama mis arvelduspäev, millele lisandub lepingu kestus, ja lühikese positsioonina, kui lõpptähtaeg on sama mis arvelduspäev. Nii laen kui varaomand määratakse artikli 336 tabelis 1 sätestatud esimesesse kategooriasse, selleks et arvutada välja omavahendite nõue intressimäärafutuuride ja tähtpäevaintressiga lepingute spetsiifilise riski katmiseks. Võlainstrumendi tuleviku ostukohustus on seega ülekandepäeval saabuva tähtajaga laenu ja võlainstrumendi enese pika positsiooni (hetke positsiooni) kombinatsioon. Spetsiifilise riski seisukohast määratakse laen artikli 336 tabelis 1 sätestatud esimesesse kategooriasse ning võlainstrument sama tabeli asjakohasesse veergu.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „pikk positsioon" positsiooni, millega krediidiasutus või investeerimisühing on fikseerinud intressimäära, mida ta saab teataval ajal tulevikus, ja „lühike positsioon" positsiooni, millega ta on fikseerinud intressimäära, mida ta maksab teataval ajal tulevikus.

Artikkel 329

Optsioonid ja ostutähed

1. Intressimäärade, võlainstrumentide, aktsiate, aktsiaindeksite, finantsfutuuride, vahetuslepingute ja välisvaluutade optsioone ja ostutähti käsitletakse kui positsioone, mille väärtus võrdub optsiooni alusvaraks oleva instrumendi summaga, mis käesoleva peatüki kohaldamisel korrutatakse selle deltaga. Viimatinimetatud positsioone võib tasaarvestada nende alusvaraks olevate identsete väärtpaberite või tuletisinstrumentide tasakaalustavate positsioonidega. Kasutatav delta on asjaomase

▼C2

börsi delta. Börsiväliste optsioonide puhul või juhul, kui asjaomase börsi delta ei ole kättesaadav, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädevate asutuste loal asjakohast mudelit kasutades delta ise arvutada. Luba antakse, kui optsiooni või ostutähe väärtuse muutuse määr alusvara turuhinna väikeste muutuste suhtes on mudeliga asjakohaselt hinnatav.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad lisaks deltariskile piisavalt ka muid riske, mis on seotud optsioonidega omavahendite nõuetes.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratleb eri meetodid lõikes 2 osutatud muude riskide (lisaks deltariskile) kajastamiseks omavahendite nõuetes viisil, mis on proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute selle tegevuse ulatuse ja keerukusega, mis on seotud optsioonide ja ostutähtedega.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

4. Enne lõikes 3 osutatud tehniliste standardite jõustumist võivad pädevad asutused jätkuvalt kohaldada olemasolevaid riiklikke käsitlusi, kui nad on neid käsitlusi kohaldanud enne 31. detsembrit 2013.

Artikkel 330

Vahetuslepingud

Vahetuslepinguid käsitletakse intressiriski puhul samamoodi kui bilansilisi instrumente. Seega peetakse intressimäära vahetuslepingut, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing saab ujuva intressi ja maksab fikseeritud intressi, samaväärseks pika positsiooniga ujuva intressimääraga instrumendis, mille lõpptähtaeg on aeg kuni järgmise intressimäärade fikseerimiseni, ja lühikese positsiooniga fikseeritud intressimääraga instrumendis, mille tähtaeg on sama kui vahetuslepingu enese tähtaeg.

Artikkel 331

Tuletisinstrumentide intressirisk

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes hindavad artiklites 328 kuni 330 esitatud tuletisinstrumente turuhinnas ja juhivad nende intressiriski diskonteeritud rahavoogude alusel, võivad pädevate asutuste loal kasutada tundlikkusmudeleid, et arvutada kõnealustes artiklites osutatud positsioone, ning kasutada neid mis tahes võlakirja puhul, mis lunastatakse amortisatsioonigraafiku alusel järelejäänud tähtaja jooksul, mitte aga põhisumma ühe lõpliku tagasimakse teel. Luba antakse, kui nende mudelitega arvutatud positsioonide tundlikkus intressimäära muutuste suhtes on sama, mis nende aluseks olevatel rahavoogudel. Tundlikkust hinnatakse näidismäärade iseseisva liikumise alusel intressikõveral ja igasse artikli 339 tabelis 2 sätestatud lõpptähtaja vööndisse peab sattuma vähemalt üks tundlikkuspunkt. Positsioone võetakse arvesse võlainstrumentide üldriski katva omavahendite nõude arvutamisel.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei kasuta lõikes 1 nimetatud mudeleid, võivad lugeda täielikult tasakaalustatuks artiklitega 328 kuni 330 hõlmatud tuletisinstrumentide kõik positsioonid, mis vastavad vähemalt järgmistele tingimustele:

a) positsioonide väärtus on sama ja need on nomineeritud samas valuutas;

b) (ujuva intressimäära positsioonide) viitemäär või (fikseeritud intressimäära positsioonide) kupongintressimäär on tihedalt vastavuses;

c) järgmine intressi fikseerimispäev või fikseeritud kupongintressimääraga positsioonide järelejäänud tähtaeg jääb järgmistesse vahemikesse:

i) vähem kui üks kuu: samal päeval;

ii) üks kuu kuni üks aasta: seitsme päeva jooksul;

iii) rohkem kui üks aasta: 30 päeva jooksul.

Artikkel 332

Krediidituletisinstrumendid

1. Selle poole üldriski ja spetsiifilise riski omavahendite nõude arvutamisel, kes võtab krediidiriski enda kanda (edaspidi „krediidiriski kaitse müüja"), kasutatakse krediidituletisinstrumendi lepingu tinglikku väärtust, kui ei ole sätestatud teisiti. Olenemata esimesest lausest võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada asendada krediidituletisinstrumendi tingliku väärtuse tingliku väärtusega, millele on lisatud krediidituletisinstrumendi netoturuväärtuse muutused alates kauplemise alustamisest, kusjuures netolangus krediidiriski kaitse müüja seisukohast kannab miinusmärki. Muude kui kogutulu vahetustehingu krediidituletisinstrumentide puhul kohaldatakse spetsiifilise riski omavahendite nõuete arvutamiseks kohustuse lõpptähtaja asemel krediidituletisinstrumendi lepingu lõpptähtaega. Positsioonid määratakse kindlaks järgmisel viisil:

a) kogutulu vahetustehingust tuleneb pikk positsioon tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi üldriskis ja lühike positsioon selliste riigivõlakirjade üldriskis, mille lõpptähtaeg võrdub järgmise intressimäärade fikseerimiseni kestva ajavahemikuga ja millele II jaotise 2. peatüki kohaselt määratud riskikaal on 0 %. Sellest tuleneb ka pikk positsioon tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi spetsiifilises riskis;

b) krediidiriski vahetustehingust ei tulene üldriski positsiooni. Spetsiifilise riski puhul peab krediidiasutus või investeerimisühing registreerima aluseks oleva üksuse kohustuses sünteetilise pika positsiooni, välja arvatud juhul, kui tuletisinstrumendil on välisreiting ja see vastab kvalifitseeruva võlainstrumendi tingimustele, kusjuures viimasel juhul registreeritakse pikk positsioon tuletisinstrumendis. Kui tootest tulenevad preemia- või intressimaksete kohustused, siis neid rahavoogusid tuleb kajastada tinglike positsioonidena riigivõlakirjades;

▼C2

c) ühe emitendi võlainstrumendi krediidiriski vahetustehingut sisaldavast võlakirjast tuleneb intressimääratootena pikk positsioon võlakirja enda üldriskis. Spetsiifilise riski jaoks luuakse aluseks oleva üksuse kohustuses sünteetiline pikk positsioon. Täiendav pikk positsioon luuakse võlakirja emitendis. Kui krediidiriski ülekandetehingut sisaldaval võlakirjal on välisreiting ja see vastab kvalifitseeruva võlainstrumendi tingimustele, tuleb kajastada ainult üks pikk positsioon võlakirja spetsiifilises riskis;

d) lisaks pikale positsioonile võlakirja emitendi spetsiifilises riskis tuleneb proportsionaalset krediidiriski kaitset pakkuvast mitme emitendi võlainstrumentide krediidiriski vahetustehingut sisaldavast võlakirjast positsioon igas aluseks olevas üksuses, kusjuures lepingu tinglik koguväärtus jaotatakse positsioonide vahel vastavalt sellele, millist proportsionaalset osa tinglikust koguväärtusest iga riskipositsioon aluseks oleva üksuse jaoks esindab. Kui valida saab rohkem kui ühe aluseks oleva üksuse kohustuse, siis määratakse spetsiifiline risk kõige suurema riskikaaluga kohustuse põhjal;

e) esimese makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendist tuleneb positsioon tinglikus väärtuses kõigi aluseks olevate üksuste kohustustes. Kui maksimaalse suurusega makse krediidisündmuse korral on käesoleva punkti esimeses lauses nimetatud meetodil saadud omavahendite nõudest madalam, võib maksimaalse maksesumma lugeda spetsiifilise riski omavahendite nõudeks.

N-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendist tuleneb positsioon tingliku väärtuse jaoks kõigi aluseks olevate üksuste kohustustes, millest on maha arvatud n-1 madalaima spetsiifilise riski omavahendite nõudega aluseks olevate üksuste kohustused. Kui maksimaalse suurusega makse krediidisündmuse korral on käesoleva punkti esimeses lauses nimetatud meetodil saadud omavahendite nõudest madalam, võib selle summa lugeda spetsiifilise riski omavahendite nõudeks.

Kui n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendil on välisreiting, arvutab krediidiriski kaitse müüja spetsiifilise riski omavahendite nõude krediidituletisinstrumendi reitingut kasutades ja kohaldab vastavaid väärtpaberistamise riskikaalusid.

2. Selle poole jaoks, kes krediidiriski üle kannab (edaspidi „krediidiriski kaitse ostja”), määratakse positsioonid krediidiriski kaitse müüja suhtes peegelpildi põhimõtte alusel, välja arvatud krediidiriski vahetustehingut sisaldava võlakirja puhul (millega ei kaasne lühikest positsiooni emitendis). Krediidiriski kaitse ostja omavahendite nõude arvutamisel kasutatakse krediidituletisinstrumendi lepingu tinglikku väärtust. Olenemata esimesest lausest võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada asendada krediidituletisinstrumendi tingliku väärtuse tingliku väärtusega, millele on lisatud krediidituletisinstrumendi turuväärtuse netomuutused alates kauplemise alustamisest, kusjuures netolangus krediidiriski kaitse müüja seisukohast kannab miinusmärki. Kui mingil hetkel on ostuoptsioon kombinatsioonis kasvava väärtusega võlainstrumendiga, siis sellist hetke käsitletakse krediidiriski kaitse lõpptähtajana.

▼C2

3. Artikli 338 lõigete 1 või 3 kohaseid krediidituletisinstrumente võetakse arvesse üksnes spetsiifilise riski omavahendite nõude kindlaksmääramisel vastavalt artikli 338 lõikele 4.

Artikkel 333

Repolepingu alusel müüdud või laenuks antud väärtpaberid

Repolepingu puhul väärtpaberite või väärtpaberite omandiõigusega seotud tagatud õiguste võõrandaja ning väärtpaberite laenuks andmise puhul väärtpaberite väljalaenaja võtavad need väärtpaberid arvesse omavahendite nõuete arvutamisel vastavalt käesolevale peatükile, tingimusel et sellised väärtpaberid on kauplemisportfelli positsioonid.

2. jagu

Võlainstrumendid

Artikkel 334

Netopositsioonid võlainstrumentides

Netopositsioonid klassifitseeritakse vastavalt valuutale, milles need on nomineeritud ning üldriski ja spetsiifilise riski katmiseks nõutavad omavahendid arvutatakse iga valuuta puhul eraldi.

1. alajagu

Spetsiifiline risk

Artikkel 335

Netopositsiooni omavahendite nõude ülempiir

Krediidiasutus või investeerimisühing võib võlainstrumendis netopositsiooni spetsiifilise riski omavahendite nõuet piirata tasemel, milleks on maksimaalne võimalik makseviivituse riskiga seonduv kahju. Lühikese positsiooni puhul võib kõnealuse ülempiiri arvutada väärtuse muutusena, mis tuleneb instrumendist või kui asjakohane, alusvara makseviivituse riski viivitamatust kadumisest.

Artikkel 336

Omavahendite nõue muude kui väärtpaberistamise võlainstrumentide puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing jaotab artikli 327 kohaselt arvutatud kauplemisportfelli netopositsioonid instrumentides, milleks ei ole väärtpaberistamise positsioonid, tabeli 1 vastavatesse kategooriatesse nende emitendi või võlgniku, välise või sisese krediidikvaliteedi hinnangu ja järelejäänud tähtaja järgi ning seejärel korrutab need kõnealuses tabelis näidatud kaaludega. Krediidiasutus või investeerimisühing liidab käesoleva artikli kohaldamisel saadud kaalutud positsioonid (olenemata sellest, kas tegemist on pika või lühikese positsiooniga), et välja arvutada spetsiifilise riski katmiseks vajalik omavahendite nõue.

▼C2

Tabel 1

Kategooriad	Spetsiifilise riski omavahendite nõue
Võlaväärtpaberid, mille riskikaal oleks krediidiriski standardmeetodi alusel 0 %	0 %
Võlaväärtpaberid, mille riskikaal krediidiriski standardmeetodi alusel oleks 20 % või 50 % ning muud lõikes 4 määratletud kvalifitseeruvad kirjed	0,25 % (lõpptähtajani jäänud aeg on kuni kuus kuud) 1,00 % (lõpptähtajani jäänud aeg on rohkem kui kuus kuud, kuid mitte rohkem kui 24 kuud) 1,60 % (lõpptähtajani jäänud aeg on rohkem kui 24 kuud)
Võlaväärtpaberid, mille riskikaal oleks krediidiriski standardmeetodi alusel 100 %	8,00 %
Võlaväärtpaberid, mille riskikaal oleks krediidiriski standardmeetodi alusel 150 %	12,00 %

2. Et krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kohaldavad sisereitingute meetodit selle riskipositsiooni klassi suhtes, milles osaleb võlainstrumendi emitent, saaks määrata riskikaalu krediidiriski standardmeetodi alusel vastavalt lõikes 1 osutatule, peab riskipositsiooni emitendil olema sisereiting, milles makseviivituse tõenäosus on võrdne sellega või madalam sellest, mida loetakse asjakohaseks krediidikvaliteedi astmeks standardmeetodi kohaselt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada spetsiifilise riski nõuded mis tahes võlakirjade puhul, mis kvalifitseeruvad artikli 129 lõigetes 4, 5 ja 6 sätestatud käsitluse kohaselt riskikaalule 10 %, poolena tabeli 1 teise kategooria puhul kohaldatavast spetsiifilise riski omavahendite nõudest.

4. Muud kvalifitseeruvad kirjed on järgmised:

a) pikad ja lühikesed positsioonid varades, mille kohta ei ole krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse krediidikvaliteedi hinnang kättesaadav ja mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

   i) asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing peab neid piisavalt likviidseteks;

   ii) nende investeerimiskvaliteet on krediidiasutuse või investeerimisühingu oma hinnangu kohaselt vähemalt võrdne tabeli 1 teises reas osutatud varade omaga;

   iii) need on noteeritud vähemalt ühel liikmesriigi reguleeritud turul või kolmanda riigi väärtpaberibörsil, mida tunnustavad asjaomase liikmesriigi pädevad asutused;

▼C2

b) pikad ja lühikesed positsioonid varades, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on emiteerinud käesolevas määruses sätestatud omavahendite nõuete kohaselt ning mida asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing peab piisavalt likviidseteks ja mille investeerimiskvaliteet on krediidiasutuse või investeerimisühingu oma hinnangu kohaselt vähemalt võrdne tabeli 1 teises reas osutatud varade omaga;

c) selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud väärtpaberid, kelle krediidikvaliteeti loetakse vähemalt võrdseks sellega, mida seostatakse krediidiriski standardmeetodi kohaselt krediidikvaliteedi astmega 2 krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevatele nõuete puhul ja mille suhtes kohaldatakse käesolevale määrusele ja direktiivile 2013/36/EL vastavat järelevalve- ja reguleerimiskorda.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes rakendavad punkti a või b, on kehtestanud dokumenteeritud metoodika, et hinnata, kas vara vastab kõnealuste punktide tingimustele, ning teavitavad sellest metoodikast pädevaid asutusi.

Artikkel 337

Omavahendite nõue väärtpaberistamise instrumentide puhul

1. Kauplemisportfelli instrumentide puhul, mis on väärtpaberistamise positsioonid, kaalub krediidiasutus või investeerimisühing oma artikli 327 lõike 1 kohaselt arvutatud netopositsioone järgmisega:

a) väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes sama krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliväliselt kohaldataks krediidiriski standardmeetodit: 8 % riskikaalust II jaotise 5. peatüki 3. jaos sätestatud standardmeetodi kohaselt;

b) väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes sama krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliväliselt kohaldataks sisereitingute meetodit: 8 % riskikaalust II jaotise 5. peatüki 3. jaos sätestatud sisereitingute meetodi kohaselt.

2. Artiklis 262 sätestatud regulatiivset meetodit võib kasutada juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab koostada makseviivituse tõenäosuse ning vajaduse korral riskipositsiooni väärtuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud, mida ta kasutab regulatiivse meetodi sisenditena vastavalt nende parameetrite hindamise nõuetele sisereitingute meetodi alusel kooskõlas II jaotise 3. peatükiga.

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei ole väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing, kes võiks kohaldada seda kauplemisportfelli mittekuuluva sama väärtpaberistamise positsiooni puhul, võib kasutada seda meetodit ainult pädevate asutuste loal, mis antakse, kui krediidiasutus või investeerimisühing vastab esimeses lõigus osutatud tingimustele.

▼C2

Makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud võib regulatiivse meetodi sisenditena alternatiivselt kindlaks määrata ka hinnangute põhjal, mis on tuletatud sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavate riskide omavahendite nõude (IRC) meetodi alusel, millele on antud luba kasutada võlainstrumentide spetsiifilise riski puhul sisemudelit. Viimast alternatiivi võib kasutada üksnes pädevate asutuste loal, mis antakse, kui kõnealused hinnangud vastavad II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodi kvantitatiivsetele nõuetele.

Vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 annab EBA välja suunised makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute kasutamise kohta sisenditena, kui need hinnangud põhinevad täiendavate riskide omavahendite nõude meetodil.

3. Väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mille puhul rakendatakse vastavalt artiklile 407 täiendavat riskikaalu, tuleb kohaldada kogu riskikaalust 8 %.

Et välja arvutada spetsiifilise riski katmiseks vajalik omavahendite nõue, liidab krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva artikli kohaldamisel saadud kaalutud positsioonid (olenemata sellest, kas need on pikad või lühikesed positsioonid), välja arvatud väärtpaberistamise positsioonid, mida käsitletakse vastavalt artikli 338 lõikele 4.

4. Erandina lõikest 3 teisest lõigust arvutab krediidiasutus või investeerimisühing 31. detsembril 2014 lõppeval üleminekuperioodil eraldi kokku oma kaalutud pikad netopositsioonid ja kaalutud lühikesed netopositsioonid. Nendest summadest suurem on spetsiifilise riski omavahendite nõue. Krediidiasutus või investeerimisühing esitab siiski kord kvartalis päritoluliikmesriigi pädevale asutusele nii kaalutud pikkade kui ka lühikeste netopositsioonide summad alusvara liikide kaupa.

5. Kui traditsioonilise väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta artikli 243 kohastele riski olulise osa ülekandmise tingimustele, võtab ta käesoleva artikli kohase omavahendite nõude arvutamisel sellest väärtpaberistamise tehingust tulenevate väärtpaberistamise positsioonide asemel arvesse väärtpaberistatud riskipositsioone.

Kui sünteetilise väärtpaberistamise tehingu algatanud krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta artikli 244 kohastele riski olulise osa ülekandmise tingimustele, võtab ta käesoleva artikli kohase omavahendite nõude arvutamisel arvesse sellest väärtpaberistamise tehingust tulenevaid väärtpaberistatud riskipositsioone, kuid mitte väärtpaberistatud portfellile saadud krediidiriski kaitset.

Artikkel 338

Omavahendite nõue korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli puhul

1. Korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell koosneb väärtpaberistamise positsioonidest ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentidest, mis vastavad kõigile järgmistele kriteeriumidele:

a) positsioonide puhul ei ole tegemist edasiväärtpaberistamise positsioonidega, väärtpaberistamise seeria optsioonidega ega ühegi muu väärtpaberistamise positsioonide tuletisinstrumendiga, mis ei anna proportsionaalset osa väärtpaberistamise seeria tuludest;

▼C2

b) kõik aluseks olevad instrumendid on kas:

i) ühe alusvaraga instrumendid, sealhulgas ühe alusvaraga krediidituletisinstrumendid, mille jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, või

ii) nendele aluseks olevatele instrumentidele tuginevad üldkaubeldavad indeksid.

Kahesuunaline turg loetakse olemasolevaks juhul, kui eksisteerivad sõltumatud ausad ostu- ja müügipakkumised, nii et hinna, mis on mõistlikul määral seotud viimase müügihinnaga või kehtiva usaldusväärse konkureeriva pakkumisega, ja pakkumiste noteeringud saab määrata ühe päeva jooksul ning arveldada suhteliselt lühikese ajaga ja kauplemistavade kohaselt.

2. Korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli osaks ei ole positsioonid, mille aluseks on mis tahes järgmistest:

a) alusvara, mida saab krediidiriski standardmeetodi alusel krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelli mittekuuluva puhul määrata riskipositsiooni klassi „jaenõuded” või riskipositsiooni klassi „kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonid”;

b) eriotstarbelise ettevõtja vastu olev nõue, mis on otseselt või kaudselt tagatud positsiooniga, mis lõike 1 ja käesoleva lõike kohaselt ei vasta ise korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamise tingimustele.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võib korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisada positsioonid, mis ei ole ei väärtpaberistamise positsioonid ega n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid, kuid mis maandavad selle portfelli teiste positsioonide riski, tingimusel et asjaomase instrumendi või tema alusvara jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, mida on kirjeldatud lõike 1 viimases lõigus.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli spetsiifilise riski omavahendite nõudeks järgmistest väärtustest suurema:

a) spetsiifilise riski omavahendite nõuete kogusumma, mida kohaldataks ainult korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli pikkade nettopositsioonide suhtes;

b) spetsiifilise riski omavahendite nõuete kogusumma, mida kohaldataks ainult korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli lühikeste nettopositsioonide suhtes.

▼C2

2. alajagu

Üldrisk

Artikkel 339

Lõpptähtajal põhinev üldriski arvutamine

1. Üldriski katva omavahendite nõude arvutamiseks kaalutakse kõik positsioonid vastavalt lõpptähtajale, nagu on kirjeldatud lõikes 2, et arvutada nende katmiseks nõutav omavahendite summa. Seda nõuet vähendatakse, kui kaalutud positsioonile vastandub samas lõpptähtaja vööndis kaalutud vastandpositsioon. Nõuet vähendatakse ka siis, kui kaalutud vastandpositsioonid langevad eri lõpptähtaja vööndite sse, kusjuures vähenduse suurus sõltub nii sellest, kas need kaks positsiooni kuuluvad ühte tsooni või mitte, kui ka sellest, millistesse konkreetsetesse tsoonidesse need kuuluvad.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing jaotab oma netopositsioonid vastavatesse lõpptähtaja vööndite sse lõike 4 tabeli 2 veerus 2 või 3. Fikseeritud intressimääraga instrumentide puhul võetakse aluseks järelejäänud tähtaeg ning enne lõpptähtaega muutuva intressimääraga instrumentide puhul ajavahemik kuni järgmise intressimäära fikseerimiseni. Samuti tehakse vahet 3 % või seda ületavat intressi kandva kupongiga ja alla 3 % intressi kandva kupongiga võlainstrumentide vahel, jagades need tabeli 2 veergu 2 või 3. Seejärel korrutatakse igaüks neist tabeli 2 veerus 4 esitatud kõnealuse lõpptähtaja vööndi kaaluga.

3. Pärast seda määrab krediidiasutus või investeerimisühing iga lõpptähtaja vööndi kaalutud pikkade positsioonide summa ja kaalutud lühikeste positsioonide summa. Vastava lõpptähtaja vööndi kaalutud pikad positsioonid, mis tasakaalustatakse kaalutud lühikeste positsioonidega, moodustavad vastava vööndi tasakaalustatud kaalutud positsiooni, järelejäänud pikad või lühikesed positsioonid moodustavad aga sama vööndi tasakaalustamata kaalutud positsiooni. Seejärel arvutatakse kõigi vööndite tasakaalustatud kaalutud positsioonide kogusumma.

4. Selleks et selgitada välja iga tsooni tasakaalustamata kaalutud pikk positsioon, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing kokku igasse tabelis 2 esitatud tsooni kuuluvate vööndite tasakaalustamata kaalutud pikad positsioonid. Analoogiliselt liidab krediidiasutus või investeerimisühing kokku igasse tabelis 2 esitatud tsooni kuuluvate vööndite tasakaalustamata kaalutud lühikesed positsioonid, et arvutada selle tsooni tasakaalustamata kaalutud lühike positsioon. See osa vastava tsooni tasakaalustamata kaalutud pikast positsioonist, mida tasakaalustatakse sama tsooni tasakaalustamata kaalutud lühikese positsiooniga, moodustab vaadeldava tsooni tasakaalustatud kaalutud positsiooni. See osa tsooni tasakaalustamata kaalutud pikast positsioonist või tasakaalustamata kaalutud lühikesest positsioonist, mida ei saa sel viisil tasakaalustada, moodustab selle tsooni tasakaalustamata kaalutud positsiooni.

▼C2

Tabel 2

Tsoon	Lõpptähtaja vöönd		Kaal (%)	Eeldatav intressimäära muutus (%)
	Kupong 3 % või enam	Kupong kuni 3 %		
Esimene	1 kuu või vähem	1 kuu või vähem	0,00	—
	> 1 ≤ 3 kuud	> 1 ≤ 3 kuud	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 kuud	> 3 ≤ 6 kuud	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 kuud	> 6 ≤ 12 kuud	0,70	1,00
Teine	> 1 ≤ 2 aastat	> 1,0 ≤ 1,9 aastat	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 aastat	> 1,9 ≤ 2,8 aastat	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 aastat	> 2,8 ≤ 3,6 aastat	2,25	0,75
Kolmas	> 4 ≤ 5 aastat	> 3,6 ≤ 4,3 aastat	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 aastat	> 4,3 ≤ 5,7 aastat	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 aastat	> 5,7 ≤ 7,3 aastat	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 aastat	> 7,3 ≤ 9,3 aastat	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 aastat	> 9,3 ≤ 10,6 aastat	5,25	0,60
	üle 20 aasta	> 10,6 ≤ 12,0 aastat	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 aastat	8,00	0,60
		üle 20 aasta	12,50	0,60

5. Esimese tsooni sellise tasakaalustamata kaalutud pika või lühikese positsiooni väärtus, mis on tasakaalustatud teise tsooni tasakaalustamata kaalutud lühikese või pika positsiooniga, on esimese ja teise tsooni vaheline tasakaalustatud kaalutud positsioon. Seejärel tehakse sama arvutus ülejäänud osaga teise tsooni tasakaalustamata kaalutud positsioonist ja kolmanda tsooni tasakaalustamata kaalutud positsiooniga, et arvutada välja teise ja kolmanda tsooni vaheline tasakaalustatud kaalutud positsioon.

6. Krediidiasutus või investeerimisühing võib lõikes 5 esitatud arvestused sooritada ümberpööratud järjekorras, arvutades teise ja kolmanda tsooni vahelise tasakaalustatud kaalutud positsiooni enne esimese ja teise tsooni vahelise positsiooni arvutamist.

7. Selleks et välja arvutada esimese ja kolmanda tsooni tasakaalustatud kaalutud positsioon, tasakaalustatakse esimese tsooni tasakaalustamata kaalutud positsiooni ülejäänud osa kolmanda tsooni tasakaalustamata kaalutud positsiooni selle osaga, mis jäi üle pärast kolmanda tsooni tasakaalustamist teise tsooniga.

8. Positsioonid, mis jäid alles pärast kolme lõigetes 5, 6 ja 7 esitatud eraldi tasakaalustamise arvutust, liidetakse kokku.

9. Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõue arvutatakse järgneva summana:

a) 10 % kõikide lõpptähtaja vööndite tasakaalustatud kaalutud positsioonide summast;

▼C2

b) 40 % tasakaalustatud kaalutud positsioonist esimeses tsoonis;

c) 30 % tasakaalustatud kaalutud positsioonist teises tsoonis;

d) 30 % tasakaalustatud kaalutud positsioonist kolmandas tsoonis;

e) 40 % tasakaalustatud kaalutud positsioonist esimese ja teise tsooni vahel ning teise ja kolmanda tsooni vahel;

f) 150 % tasakaalustatud kaalutud positsioonist esimese ja kolmanda tsooni vahel;

g) 100 % järelejäänud tasakaalustamata kaalutud positsioonidest.

Artikkel 340

Kestusel põhinev üldriski arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad võlainstrumentide üldriski omavahendite nõude arvutamiseks kasutada artiklis 339 sätestatud meetodi asemel meetodit, mis kajastab kestust, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing kasutab seda järjepidevalt.

2. Lõikes 1 osutatud kestuspõhise meetodi kasutamisel võtab krediidiasutus või investeerimisühing iga fikseeritud intressiga võlainstrumendi turuväärtuse ja arvestab selle alusel välja tema tootluse lõpptähtajani, mis on selle instrumendi eeldatav diskontomäär. Ujuva intressimääraga instrumentide puhul võtab krediidiasutus või investeerimisühing iga instrumendi turuväärtuse ja arvutab selle alusel välja tema tootluse, võttes eelduseks, et põhisumma tuleb tasuda siis, kui intressimäära järgmine kord muuta saab.

3. Seejärel arvutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmise valemi abil iga võlainstrumendi modifitseeritud kestuse:

$$modifitseeritud\ kestus = \frac{D}{1+R}$$

kus

D = kestus, mis on arvutatud järgmise valemi alusel:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

kus

R = tootlus lõpptähtajani;

C_t = rahavoog ajahetkel t;

M = lõpptähtaeg.

Korrigeerimine tehakse sellise võlainstrumendi modifitseeritud kestuse arvutamise suhtes, mille puhul on ettemakserisk. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, kuidas selliseid korrigeerimisi teha.

▼C2

4. Seejärel määrab krediidiasutus või investeerimisühing iga võlainstrumendi tabeli 3 vastavasse tsooni. Seda tehakse iga instrumendi modifitseeritud kestuse põhjal.

Tabel 3

Tsoon	Modifitseeritud kestus (aastates)	Eeldatav intress (muutus protsentides)
Esimene	> 0 ≤ 1,0	1,0
Teine	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Kolmas	> 3,6	0,7

5. Pärast seda arvutab krediidiasutus või investeerimisühing iga instrumendi kestusega kaalutud positsiooni, korrutades instrumendi turuhinna modifitseeritud kestusega ja selle konkreetse modifitseeritud kestusega instrumendi eeldatava intressimäära muutusega (vt tabeli 3 veerg 3).

6. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab igas tsoonis kestusega kaalutud pikad positsioonid ja kestusega kaalutud lühikesed positsioonid. Igas tsoonis vastava tsooni lühikese positsiooniga tasakaalustatud pika positsiooni summa on selle tsooni tasakaalustatud kestusega kaalutud positsioon.

Seejärel arvutab krediidiasutus või investeerimisühing iga tsooni jaoks välja kestusega kaalutud tasakaalustamata positsioonid. Seejärel järgitakse artikli 339 lõigetes 5 kuni 8 sätestatud tasakaalustamata kaalutud positsioonide arvutamise korda.

7. Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõue arvutatakse seejärel järgneva summana:

a) 2 % tasakaalustatud kestusega kaalutud positsioonidest igas tsoonis;

b) 40 % tasakaalustatud kestusega kaalutud positsioonist esimese ja teise tsooni vahel ning teise ja kolmanda tsooni vahel;

c) 150 % tasakaalustatud kestusega kaalutud positsioonist esimese ja kolmanda tsooni vahel;

d) 100 % järelejäänud tasakaalustamata kestusega kaalutud positsioonidest.

3. jagu

Omakapital

Artikkel 341

Netopositsioonid omakapitaliinstrumentides

1. Krediidiasutus või investeerimisühing liidab kõik oma pikad ja lühikesed netopositsioonid artikli 327 kohaselt eraldi kokku. Nende kahe arvu absoluutväärtuste summa on krediidiasutuse või investeerimisühingu üldine kogupositsioon.

▼C2

2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab eraldi iga turu jaoks pikkade netopositsioonide ja lühikeste netopositsioonide summa vahelise erinevuse. Nende erinevuste absoluutväärtuste summa on krediidiasutuse või investeerimisühingu üldine netopositsioon.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega määratletakse lõikes 2 osutatud turu mõiste.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 342

Omakapitaliinstrumentide spetsiifiline risk

Krediidiasutus või investeerimisühing korrutab oma üldise kogupositsiooni 8 %-ga, et arvutada välja omavahendite nõue spetsiifilise riski katmiseks.

Artikkel 343

Omakapitaliinstrumentide üldrisk

Krediidiasutus või investeerimisühing korrutab oma üldise netopositsiooni 8 %-ga, et arvutada välja omavahendite nõue üldriski katmiseks.

Artikkel 344

Aktsiaindeksid

1. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles loetletakse aktsiaindeksid, mille puhul on võimalik kasutada lõike 4 teises lauses sätestatud käsitlust.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

2. Enne lõikes 1 osutatud tehniliste standardite jõustumist võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata lõike 4 teises lauses sätestatud käsitluse kohaldamist, kui pädevad asutused on kohaldanud seda käsitlust enne 1. jaanuari 2014.

3. Aktsiaindeksifutuurid, deltaga kaalutud optsioonide ekvivalendid aktsiaindeksifutuurides ja aktsiaindeksid (edaspidi ühiselt „aktsiaindeksifutuurid”) võib jagada positsioonideks nende koosseisu kuuluvate aktsiate kaupa. Neid positsioone võib käsitleda aluspositsioonidena kõnealustes aktsiates ja neid võib tasaarvestada nende aluseks olevate aktsiate endi vastandpositsioonidega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi, kuidas nad seda käsitlust kasutavad.

▼C2

4. Kui aktsiaindeksifutuuri ei jaotata tema aluspositsioonideks, käsitletakse seda kui üksikaktsiat. Sellise üksikaktsia spetsiifilist riski ei ole vaja siiski arvesse võtta, kui kõnealune aktsiaindeksifutuur on börsil kaubeldav ning kajastab asjaomast nõuetekohaselt diversifitseeritud indeksit.

4. jagu

Väärtpaberite emissiooni tagamine

Artikkel 345

Netopositsioonide vähendamine

1. Võlainstrumentide ja omakapitaliinstrumentide emissiooni tagamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada omavahendite nõuete arvutamiseks järgmist käsitlust. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab esiteks netopositsioonid, lahutades väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida kolmandad isikud on formaalsete kokkulepete põhjal märkinud või mille tagamises nad on osalenud. Krediidiasutus või investeerimisühing vähendab seejärel netopositsioone tabelis 4 esitatud vähendustegurite alusel ning arvutab oma omavahendite nõuded, kasutades väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud vähendatud positsioone.

Tabel 4

Tööpäev 0:	100 %
Tööpäev 1:	90 %
Tööpäevad 2–3:	75 %
Tööpäev 4:	50 %
Tööpäev 5:	25 %
Pärast 5. tööpäeva:	0 %.

„Tööpäev null” tähendab tööpäeva, mil krediidiasutus või investeerimisühing kohustub tingimusteta vastu võtma kindlaksmääratud hulga kokkulepitud hinnaga väärtpabereid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele, kuidas nad lõikes 1 osutatut kasutavad.

5. jagu

Spetsiifilise riski omavahendite nõuded krediidituletisinstrumentide abil maandatud positsioonide puhul

Artikkel 346

Erikäsitlus krediidituletisinstrumentide abil teostatava riskimaanduse puhul

1. Nõuete vähendamist võimaldatakse krediidituletisinstrumentide abil teostatava riskimaanduse puhul vastavalt lõigetes 2 kuni 6 sätestatud põhimõtetele.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad positsiooni krediidituletisinstrumentides ühe poolena ning teise poolena maandatud positsiooni, millel on sama nimiväärtus või vastavalt vajadusele tinglik väärtus.

▼C2

3. Spetsiifilise riski omavahendite nõuet ei arvutata, kui nende kahe poole väärtused liiguvad alati vastassuunas ja üldjoontes samas ulatuses. See on nii järgmistes olukordades:

a) kaks poolt koosnevad täielikult identsetest instrumentidest;

b) pikk sularahapositsioon on maandatud kogutulu vahetustehinguga (või vastupidi) ning tehingu tingimuste aluseks olev võlainstrument ja aluseks olevad riskipositsioonid (s.t sularahapositsioonid) on täpses vastavuses. Vahetuslepingu enda lõpptähtaeg võib erineda maandatava riskipositsiooni lõpptähtajast.

Sellistes olukordades ei tule spetsiifilise riski omavahendite nõuet kohaldada positsiooni kummagi poole suhtes.

4. 80 % tasaarvestamist kasutatakse, kui nende kahe poole väärtused liiguvad alati vastassuunas ja kui tehingu tingimuste aluseks olev võlainstrument, selle lõpptähtaeg, krediidituletisinstrumendi lõpptähtaeg ja aluseks oleva riskipositsiooni valuuta on täpses vastavuses. Lisaks sellele ei tohi krediidituletisinstrumendi lepingu põhitunnused põhjustada krediidituletisinstrumendi hinnaliikumise olulist kõrvalekaldumist sularahapositsiooni hinnaliikumistest. Kui risk kandub tehinguga üle, kohaldatakse 80 % spetsiifilise riski tasaarvestamist tehingu kõrgema omavahendite nõudega poole suhtes, samal ajal kui teise poole spetsiifilise riski nõudeks on null.

5. Osaliselt vähendatakse omavahendite nõuet lõigetes 3 ja 4 esitatud olukordade puudumisel järgmistel juhtudel:

a) positsioon kuulub lõike 3 punkti b kohaldamisalasse, kuid tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi ja aluseks oleva riskipositsiooni vahel esineb varade mittevastavus. Siiski vastavad positsioonid järgmistele nõuetele:

   i) krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument kuulub krediidituletisinstrumendi alusvaraks oleva võlainstrumendiga samasse või madalamasse järku;

   ii) krediidituletisinstrumendi alusvaraks olev võlainstrument ja krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olev võlainstrument on seotud sama võlgnikuga ja neil on õiguslikult täitmisele pööratavad samaaegse makseviivituse või samaaegse tagasimakse tingimused;

b) positsioon kuulub lõike 3 punkti a või lõike 4 kohaldamisalasse, kuid krediidiriski kaitse ja aluseks oleva vara valuuta või lõpptähtaja puhul on mittevastavus. Selline valuutade mittevastavus võetakse arvesse valuutariski omavahendite nõudes;

c) positsioon kuulub lõike 4 kohaldamisalasse, kuid sularahapositsiooni ja krediidituletisinstrumendi vahel esineb vara mittevastavus. Siiski kuulub alusvara krediidituletisinstrumendi dokumentatsioonis esitatud (üleantavate) võlainstrumentide hulka.

Et mitte lisada spetsiifilise riski omavahendite nõudeid tehingu mõlemale poolele, vaid kohaldada osalist vähendamist, kohaldatakse kahest omavahendite nõudest ainult kõrgemat.

▼C2

6. Kõikide olukordade korral, mis ei kuulu lõigete 3 kuni 5 kohaldamisalasse, arvutatakse spetsiifilise riski omavahendite nõue positsioonide mõlema poole jaoks eraldi.

Artikkel 347

Erikäsitlus esimese makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide abil teostatavate riskimaanduste puhul

Esimese makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide puhul kohaldatakse artikli 346 kohase omavahendite nõude vähendamise puhul järgmist käsitlust:

a) kui krediidiasutus või investeerimisühing omandab krediidiriski kaitse mitmele krediidituletisinstrumendi aluseks olevale üksusele tingimusel, et nõuetega seotud esimene makseviivitus käivitab maksekohustuse ja selline krediidisündmus lõpetab lepingu, võib krediidiasutus või investeerimisühing aluseks olevate üksuste hulgast välja jätta sellise aluseks oleva üksuse spetsiifilise riski, mille suhtes kohaldatakse vastavalt artikli 336 tabelile 1 madalaimat spetsiifilise riski omavahendite nõude määra;

b) kui riskipositsioonidega seotud n-arvu järjekohaga makseviivitus käivitab krediidiriski kaitse alusel maksekohustuse, võib krediidiriski kaitse ostja tasaarvestada spetsiifilise riski ainult juhul, kui kaitse on omandatud ka makseviivitustele järjekohaga 1 kuni n-1 või kui n-1 järjekohaga makseviivitus on juba aset leidnud. Sel juhul järgitakse esimese makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide jaoks punktis a sätestatud metoodikat, mida on n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu toodete puhul asjakohaselt muudetud.

6. jagu

Omavahendite nõuded ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul

Artikkel 348

Omavahendite nõuded ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul

1. Ilma et see piiraks käesoleva jao muude sätete kohaldamist, kohaldatakse positsioonide suhtes ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates positsiooniriski omavahendite nõuet 32 %, kusjuures positsiooniriск koosneb spetsiifilisest ja üldriskist. Ilma et see piiraks artikli 353 kohaldamist koostoimes artikli 352 lõikes 4 ja artikli 367 lõike 2 punktis b sätestatud kulla modifitseeritud käsitlusega, kohaldatakse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate positsioonide puhul spetsiifilisest ja üldriskist koosneva positsiooniriski ning valuutariski omavahendite nõuet 40 %.

2. Kui artiklis 350 ei ole sätestatud teisiti, ei ole tasaarvestus ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja alusvaraks olevate investeeringute ja krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavate muude positsioonide vahel lubatud.

▼C2

Artikkel 349

Üldkriteeriumid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul on õigus kasutada artiklis 350 sätestatud meetodeid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja prospekt või samaväärne dokument sisaldab kõike järgmist:

   i) vara kategooriad, millesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjal on lubatud investeerida;

   ii) investeerimispiirangute kohaldamise korral suhtelised piirmäärad ja nende arvutamise metoodika;

   iii) kui lubatud on finantsvõimendus, siis finantsvõimenduse maksimaalne tase;

   iv) kui börsiväliste tuletisinstrumentide tehingute sõlmimine või repotehingute sõlmimine või väärtpaberite laenuks andmise või võtmise tehingute sõlmimine on lubatud, siis põhimõtted neist tehingutest tuleneva vastaspoole riski piiramiseks;

b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja majandustegevuse kohta esitatakse poolaasta- ja aastaaruanded, mis võimaldavad hinnata vara ja kohustusi ning tulusid ja tegevust aruandeperioodi jooksul;

c) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiad või osakud on osaku omaniku nõudmisel igapäevaselt ettevõtja varast sularaha vastu tagasi antavad;

d) investeeringud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjasse on eraldatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valitseja varast;

e) investeeriv krediidiasutus või investeerimisühing teostab ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kohta piisava riski hindamise;

f) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjat valitsevad isikud, kelle üle teostatakse järelevalvet vastavalt direktiivile 2009/65/EÜ või samaväärsetele õigusaktidele.

Artikkel 350

Erimeetodid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja alusvaraks olevatest investeeringutest igapäevaselt teadlik, võib krediidiasutus või investeerimisühing need alusvaraks olevad investeeringud arvesse võtta, et arvutada spetsiifilisest ja üldriskist koosneva positsiooniriski omavahendite nõuded. Selle meetodi kohaselt käsitletakse positsioone ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates positsioonidena ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja alusvaraks olevates investeeringutes. Tasaarvestus ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja alusvaraks olevates investeeringutes olevate positsioonide ja krediidiasutuse või investeerimisühingu muude positsioonide vahel on lubatud, eeldusel et krediidiasutusel või investeerimisühingul on piisav hulk aktsiaid või osakuid võimaldamaks nende vahetamist ettevõtja investeerimispositsioonide vastu ja vastupidi.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada spetsiifilisest riskist ja üldriskist koosneva positsiooniriski omavahendite nõuded positsioonide puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates eeldades, et asjaomased positsioonid esindavad neid positsioone, mis on vajalikud punktis a osutatud välise indeksi või aktsiate või võlainstrumentide kindlaksmääratud kogumi koosseisu ja tootluse kajastamiseks, ning selle suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja volituste eesmärk on järgida välise indeksi või aktsiate või võlaväärtpaberite kindlaksmääratud kogumi koosseisu ja tootlust;

b) on võimalik tõendada, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja osakute või aktsiate päevase tulu ja tema poolt järgitava indeksi või aktsiate või võlaväärtpaberite kogumi vaheline minimaalne korrelatsioonikordaja on vähemalt kuuekuulise perioodi jooksul 0,9.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja alusvaraks olevatest investeeringutest igapäevaselt teadlik, võib ta arvutada spetsiifilisest ja üldriskist koosneva positsiooniriski omavahendite nõuded järgmiste tingimuste alusel:

a) eeldatakse, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib esmalt oma volitustele vastavas maksimaalses ulatuses sellist liiki varaklassidesse, millega kaasneb eraldi spetsiifilise riski ja üldriski kõrgeim omavahendite nõue, ning seejärel jätkab investeerimist kahanevas järjekorras kuni koguinvesteeringute ülemmäära saavutamiseni. Positsiooni ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas käsitletakse otsese osalusena võetud positsioonis;

b) eraldi spetsiifilise riski ja üldriski omavahendite nõuete arvutamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse maksimaalse kaudse riskipositsiooni, mis võiks nende suhtes ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja finantsvõimendusega positsioonide kaudu avaneda, suurendades positsiooni ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas proportsionaalselt kuni volitustest tuleneva alusvaraks olevatele investeeringutele avaneva maksimaalse riskipositsioonini;

c) kui vastavalt käesolevale lõikele määratud spetsiifilise ja üldriski omavahendite nõue koos ületab artikli 348 lõikes 1 sätestatut, on see tase omavahendite nõude piirmääraks.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tugineda järgmistele kolmandatele isikutele, et arvutada käesolevas peatükis sätestatud meetodite kohaselt positsiooniriski omavahendite nõudeid positsioonide puhul lõigete 1–4 kohaldamisalasse kuuluvates ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates ja esitada selle kohta aruandeid:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis;

b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

▼C2

Arvutuse korrektsuse kinnitab välisaudiitor.

3. PEATÜKK

Valuutariski omavahendite nõuded

Artikkel 351

Valuutariski piirmäär ja kaalumine

Juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu välisvaluuta netoriskipositsiooni ja kulla netopositsiooni summa, mis on arvutatud artiklis 352 sätestatud korras, sealhulgas mis tahes välisvaluuta ja kullapositsioonide puhul, mille jaoks omavahendite nõuded on arvutatud sisemudeli abil, ületab 2 % tema kogu omavahenditest, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing omavahendite nõude valuutariski katmiseks. Valuutariski omavahendite nõue on tema kogu välisvaluuta netopositsiooni ja kulla netopositsiooni summa aruandlusvaluutas, mis omakorda on korrutatud 8 %-ga.

Artikkel 352

Kogu välisvaluuta netopositsiooni arvutamine

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu avatud netopositsioon igas valuutas (sealhulgas aruandlusvaluutas) ja kullas arvutatakse järgmiste elementide summana (positiivne või negatiive):

a) netohetkepositsioon (s.t kõik asjaomases valuutas fikseeritud vara, millest on maha arvatud kõik kohustused, sealhulgas kogunenud intress, või kulla puhul netohetkepositsioon kullas);

b) neto forvardpositsioon, mis on kõik välisvaluuta ja kulla forvardtehingutega saadavad summad, millest on maha arvatud kõik nende tehingutega makstavad summad, sealhulgas valuuta- ja kullafutuurid ning hetkepositsioonis mittesisalduv valuutavahetuslepingute põhisumma;

c) tagasivõtmatud garantiid ja muud sarnased instrumendid, mida kindlasti kasutatakse ja mis on tõenäoliselt mitte sissenõutavad;

d) välisvaluuta- ja kullaoptsioonide kogusumma delta (või deltal põhinev) netoekvivalent;

e) muude optsioonide turuväärtus.

Punkti d kohaldamisel kasutatav delta on asjaomase börsi delta. Börsiväliste optsioonide puhul või juhul, kui asjaomase börsi delta ei ole kättesaadav, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädevate asutuste loal asjakohast mudelit kasutades delta ise arvutada. Luba antakse, kui optsiooni või ostutähe väärtuse muutuse määr alusvara turuhinna väikeste muutuste suhtes on mudeliga asjakohaselt hinnatav.

▼C2

Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvesse võtta tulevase tekkimata, kuid täielikult maandatud netotulu/netokulu, kui ta teeb seda järjepidevalt.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib liitvaluutade netopositsioonid jaotada komponentvaluutadeks vastavalt kehtivatele kvootidele.

2. Välisvaluuta avatud netopositsioonide arvutamisel võib pädevate asutuste loal välja jätta positsioonid, mille krediidiasutus või investeerimisühing on tahtlikult võtnud, et maandada valuutakursi kahjulikku mõju oma suhtarvudele vastavalt artikli 92 lõikele 1. Sellised positsioonid on mittekaubeldavad või struktuursed ning nende väljaarvamise tingimuste mis tahes muutmiseks on vaja pädevate asutuste eraldi luba. Eespool nimetatud tingimuste alusel võib sama käsitlust kohaldada ka krediidiasutuse või investeerimisühingu nende positsioonide suhtes, mis on seotud omavahendite arvutamisel juba mahaarvatud kirjetega.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada iga valuuta ja kulla avatud netopositsiooni arvutamiseks nüüdispuhasväärtust tingimusel, et krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab seda meetodit järjepidevalt.

4. Kõikide muude valuutade kui aruandlusvaluuta ning kulla lühikesed ja pikad netopositsioonid arvestatakse hetkekursiga ümber aruandlusvaluutasse. Seejärel liidetakse need eraldi, saades tulemuseks vastavalt lühikeste ja pikkade netopositsioonide summad. Suurim neist kahest kogusummast on krediidiasutuse või investeerimisühingu üldine välisvaluuta netopositsioon.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad omavahendite nõuetes lisaks deltariskile piisavalt ka muid optsioonidega seotud riske.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratleb eri meetodid muude riskide (lisaks deltariskile) kajastamiseks omavahendite nõuetes viisil, mis on proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute selle tegevuse ulatuse ja keerukusega, mis on seotud optsioonidega.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Enne esimeses lõigus osutatud tehniliste standardite jõustumist võivad pädevad asutused jätkuvalt kohaldada olemasolevaid riiklikke käsitlusi, kui nad on neid käsitlusi kohaldanud enne 31. detsembrit 2013.

▼C2

Artikkel 353

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valuutarisk

1. Artikli 352 kohaldamisel võetakse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul arvesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja tegelikke välisvaluutapositsioone.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tugineda järgmiste kolmandate isikute aruandlusele välisvaluutapositsioonide kohta ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis;

b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

Arvutuse korrektsuse kinnitab välisaudiitor.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik välisvaluuta positsioonidest ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas, eeldatakse et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja on investeerinud välisvaluutasse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja volituste kohaselt maksimaalses lubatud ulatuses, ning krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad kauplemisportfelli positsioonidega seotud valuutariski omavahendite nõude arvutamisel arvesse maksimaalset kaudset riskipositsiooni, mis võib nende suhtes ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kaudu finantsvõimendusega positsioonide võtmisel avaneda. Selleks suurendatakse positsiooni ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas proportsionaalselt kuni investeerimisvolitustest tuleneva alusvaraks olevate investeeringute maksimaalse riskipositsioonini. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja võetud eeldatavat positsiooni välisvaluutas käsitletakse kullas tehtavate investeeringute käsitlemise kohaselt eraldi valuutana, kusjuures juhul, kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeeringu suund on teada, võib pika positsiooni kogusumma lisada välisvaluuta avatud pika positsiooni kogusummale ja lühikese positsiooni kogusumma välisvaluuta avatud lühikese positsiooni kogusummale. Enne arvutamist ei ole tasaarvestus selliste positsioonide vahel lubatud.

Artikkel 354

Tugeva korrelatsiooniga valuutad

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada madalamaid omavahendite nõudeid positsioonide puhul asjaomastes tugeva korrelatsiooniga valuutades. Valuutapaari loetakse olevat tugevas korrelatsioonis ainult siis, kui valuuta päevakursside viimase kolme või viie aasta andmete alusel arvutatava sellise kahju tõenäosus, mida võib saada nendes valuutades olevatelt võrdsetelt või vastasmärgiga positsioonidelt järgneva kümne tööpäeva jooksul ja mis on kõnealuse tasakaalustatud positsiooni väärtusest 4 % või vähem (arvestatuna aruandlusvaluutas), on kolmeaastase vaatlusperioodi puhul vähemalt 99 % ning viieaastase vaatlusperioodi puhul vähemalt 95 %. Omavahendite nõudeks kahe tugeva korrelatsiooniga valuuta tasakaalustatud positsiooni puhul on 4 %, korrutatuna tasakaalustatud positsiooni väärtusega.

▼C2

2. Käesoleva peatüki kohaste nõuete arvutamisel ei pea krediidiasutused või investeerimisühingud arvesse võtma positsioone valuutades, mille suhtes kohaldatakse õiguslikult siduvat valitsustevahelist lepingut, millega piiratakse kõnealuse valuuta muutusi sama lepinguga hõlmatud muude valuutade suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma tasakaalustatud positsioonid sellistes valuutades ja kohaldavad nende suhtes omavahendite nõuet, mis ei ole väiksem kui pool kõnealuses valitsustevahelises lepingus sätestatud maksimaalselt lubatud muutusest vastavate valuutade suhtes.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles on loetletud valuutad, mille puhul on võimalik kasutada lõikes 1 sätestatud käsitlust.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. Omavahendite nõuet majandus- ja rahaliidu teises etapis osalevate liikmesriikide valuutade tasakaalustatud positsioonide puhul võib arvutada kui 1,6 % selliste tasakaalustatud positsioonide väärtusest.

5. Ainult tasakaalustamata positsioonid käesolevas artiklis osutatud valuutades tuleb arvesse võtta üldise avatud netopositsiooni arvutamisel vastavalt artikli 352 lõikele 4.

6. Kui valuuta päevakursside viimase kolme või viie aasta andmed — mis on valuutapaaris võrdsetel või vastasmärgiga positsioonidel järgneva kümne tööpäeva jooksul — näitavad, et need kaks valuutat on täielikus positiivses korrelatsioonis ja krediidiasutus või investeerimisühing saab vastavates tehingutes alati kasutada parima ostu- ja müügikursi vahet null, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädeva asutuse selgesõnalise loa olemasolul kohaldada kuni 2017. aasta lõpuni 0 %-list omavahendite nõuet.

4. PEATÜKK

Kaubariski omavahendite nõuded

Artikkel 355

Meetodi valik kaubariski puhul

Kui artiklitest 356 kuni 358 ei tulene teisiti, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kaubariski omavahenditenõude arvutamisel ühte artiklites 359, 360 või 361 sätestatud meetoditest.

▼C2

Artikkel 356

Kaupadega kauplemine abitegevusena

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on abitegevuseks põllumajandusliku tooraine ärivaldkond, võivad oma füüsiliste tooraine-varude omavahendite nõude järgnevaks aastaks kindlaks määrata iga aasta lõpus, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) aasta mis tahes ajal on neil kõnealuse riski katmiseks omavahendid, mis ei ole väiksemad kui selle riski puhul keskmine omavahendite nõue, mis on algavaks aastaks konservatiivsel alusel hinnanguliselt arvutatud;

b) nad hindavad konservatiivselt punkti a kohaselt arvutatud näitaja eeldatavat volatiilsust;

c) nende selle riski keskmine omavahendite nõue ei ole rohkem kui 5 % nende omavahenditest või 1 miljon eurot ning võttes arvesse punkti b kohaselt hinnatud volatiilsust, ei ületa eeldatav maksimaalne omavahendite nõue 6,5 % omavahenditest;

d) krediidiasutus või investeerimisühing jälgib pidevalt, kas punktide a ja b kohaselt antud hinnangud kajastavad ikka veel tegelikku olukorda.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele, kuidas nad lõikes 1 sätestatud võimalust kasutavad.

Artikkel 357

Kaubapositsioonid

1. Iga kaubapositsioon või kauba tuletisinstrumentide positsioon väljendatakse normühikus. Iga kauba hetkehinda väljendatakse aruandlusvaluutas.

2. Kullapositsioone või kulla tuletisinstrumentide positsioone käsitatakse valuutariskile avatuna ja käsitletakse kaubariski arvutamiseks vastavalt 3. või 5. peatüki kohaselt.

3. Artikli 360 lõike 1 kohaldamisel on krediidiasutuse või investeerimisühingu iga kauba netopositsioon samas kaubas ning identsetes kaubafutuurides, -optsioonides ja -ostutähtedes olevate pikkade ja lühikeste positsioonide vahe, või vastupidi. Tuletisinstrumente käsitletakse vastavalt artiklis 358 sätestatule aluseks oleva kauba positsioonidena.

4. Kaubapositsiooni arvutamisel käsitletakse järgmisi positsioone sama kauba positsioonidena:

▼C2

a) ühe kauba eri alaliikide positsioonid, kui need alaliigid on tarnetes üksteise vastu vahetatavad;

b) sarnaste kaupade positsioonid, kui need on lähedased asenduskaubad ja kui nende hinnamuutuste selge korrelatsioon vähemalt ühe aasta jooksul on vähemalt 0,9.

Artikkel 358

Spetsiifilised instrumendid

1. Kaubafutuure ja tulevikukohustusi osta või müüa üksikuid kaupu võetakse mõõtmissüsteemis arvesse standardsetes mõõtühikutes väljendatud tinglikus väärtuses ja neile määratakse kehtivusaja põhjal lõpptähtaeg.

2. Kaubavahetuslepinguid, kus tehingu üks pool on fikseeritud hinnaga ja teine praeguse turuhinnaga, käsitletakse lepingu tingliku väärtusega võrdsete positsioonide jadana, kusjuures vajaduse korral vastab üks positsioon igale vahetuslepingu maksele ja kuulub artikli 359 lõikes 1 sätestatud lõpptähtaja vööndidesse. Positsioonid on pikad, kui krediidiasutus või investeerimisühing maksab fikseeritud hinna ja saab ujuva hinna, ning lühikesed, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab fikseeritud hinna ja maksab vastavalt ujuvale hinnale. Kaubavahetuslepingud, kus tehingu poolteks on erinevad kaubad, esitatakse lõpptähtajal põhineva meetodi asjakohases aruandetabelis.

3. Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitletakse kauba või kauba tuletisinstrumentide optsioone ja ostutähti positsioonidena, mille väärtus võrdub optsiooni alusvara väärtusega, mis on korrutatud optsiooni deltaga. Deltaga korrigeeritud positsioonid võib tasaarvestada alusvaraga identsete kaupade või kauba tuletisinstrumentide tasakaalustavate positsioonidega. Kasutatav delta on asjaomase börsi delta. Börsiväliste optsioonide puhul või juhul, kui asjaomase börsi delta ei ole kättesaadav, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädevate asutuste loal asjakohast mudelit kasutades delta ise arvutada. Luba antakse, kui optsiooni või ostutähe väärtuse muutuse määr alusvara turuhinna väikeste muutuste suhtes on mudeliga asjakohaselt hinnatav.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad omavahendite nõuetes lisaks deltariskile piisavalt ka muid optsioonidega seotud riske.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratleb eri meetodid muude riskide (lisaks deltariskile) kajastamiseks omavahendite nõuetes viisil, mis on proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute selle tegevuse ulatuse ja keerukusega, mis on seotud optsioonidega.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2013.

▼C2

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Enne esimeses lõigus osutatud tehniliste standardite jõustumist võivad pädevad asutused jätkuvalt kohaldada olemasolevaid riiklikke käsitlusi, kui nad on neid käsitlusi kohaldanud enne 31. detsembrit 2013.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on üks kahest järgmisest, võtab ta kaubariski omavahendite nõude arvutamisel arvesse asjaomaseid kaupu:

a) repolepingu alusel kaupade või kaupade omandiõigusega seotud tagatud õiguste võõrandaja;

b) kaupade laenuksandmise lepingu alusel kaupade laenuks andja.

Artikkel 359

Lõpptähtajal põhinev meetod

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab iga kauba puhul eraldi lõpptähtaegade jaotust kooskõlas tabeliga 1. Kõik positsioonid asjaomases kaubas tuleb määrata asjakohasesse lõpptähtaja vööndisse. Füüsilised varud määratakse esimesse lõpptähtaja vööndisse, mis on vahemikus null kuni üks kuu (kaasa arvatud).

Tabel 1

Lõpptähtaja vöönd (1)	Hinnavahe määr (%) (2)
1 kuu või vähem	1,50
> 1 ≤ 3 kuud	1,50
> 3 ≤ 6 kuud	1,50
> 6 ≤ 12 kuud	1,50
> 1 ≤ 2 aastat	1,50
> 2 ≤ 3 aastat	1,50
üle 3 aasta	1,50

2. Positsioonid samas kaubas võib tasaarvestada ning määrata netopositsioonidena asjakohasesse lõpptähtaja vööndisse järgneva puhul:

a) sama lõpptähtajaga lepingutes olevad positsioonid;

b) positsioonid lepingutes, mille lõpptähtaegade erinevus ei ületa kümmet päeva, kui nende lepingutega kaubeldakse turgudel, kus on igapäevased ülekandmise tähtajad.

▼C2

3. Seejärel arvutab krediidiasutus või investeerimisühing igas lõpptähtaja vööndis pikkade positsioonide summa ja lühikeste positsioonide summa. Asjaomases lõpptähtaja vööndis lühikeste positsioonidega tasakaalustatud pikkade positsioonide summa on selle vööndi tasakaalustatud positsioonid, kusjuures ülejääv pikk või lühike positsioon on sama vööndi tasakaalustamata positsioon.

4. Asjaomase lõpptähtaja vööndi tasakaalustamata pika positsiooni see osa, mis on tasakaalustatud pikemat tähtaega esindava lõpptähtaja vööndi tasakaalustamata lühikese positsiooniga, või vastupidi, on kahe lõpptähtaja vööndi tasakaalustatud positsioon. Tasakaalustamata pika või lühikese positsiooni see osa, mida sel viisil ei saa tasakaalustada, on tasakaalustamata positsioon.

5. Krediidiasutuse iga kauba omavahendite nõue arvutatakse asjakohase lõpptähtaegade jaotuse põhjal järgneva summana:

a) tasakaalustatud pikkade ja lühikeste positsioonide summa, mis on korrutatud tabeli 1 teises veerus igale lõpptähtaja vööndile määratud asjakohase hinnavahe määra ja kauba hetkehinnaga;

b) kahe lõpptähtaja vööndi vaheline tasakaalustatud positsioon iga lõpptähtaja vööndi puhul, kuhu tasakaalustamata positsioon on edasi kantud, korrutatuna kulumääraga 0,6 % ja kauba hetkehinnaga;

c) ülejäänud tasakaalustamata positsioonid, mis on korrutatud väljaostumääraga 15 % ja kauba hetkehinnaga.

6. Krediidiasutuse või investeerimisühingu üldine kaubariski omavahendite nõue arvutatakse lõike 5 kohaselt igale kaubale arvutatud omavahendite nõuete summana.

Artikkel 360

Lihtsustatud meetod

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõue iga kauba puhul arvutatakse järgneva summana:

a) 15 % pikast või lühikesest netopositsioonist, korrutatuna kauba hetkehinnaga;

b) 3 % pika ja lühikese kogupositsiooni summast, korrutatuna kauba hetkehinnaga.

2. Krediidiasutuse või investeerimisühingu üldine kaubariski omavahendite nõue arvutatakse lõike 1 kohaselt igale kaubale arvutatud omavahendite nõuete summana.

▼C2

Artikkel 361

Laiendatud lõpptähtajal põhinev meetod

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad artiklis 359 sätestatu asemel kasutada tabelis 2 sätestatud vähimat hinnavahe määra, kulumäära ja väljaostu määra, tingimusel et krediidiasutused või investeerimisühingud:

a) kauplevad suurel määral kaupadega;

b) omavad asjakohaselt hajutatud kaubaportfelli;

c) ei saa kaubariski omavahendite nõude arvutamiseks veel kasutada sisemudeleid.

Tabel 2

	Väärismetallid (v.a kuld)	Mitte-väärismetallid	Põllumajanduskaubad	Muu, sh energiatooted
Hinnavahe määr (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Kulumäär (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Väljaostu määr (%)	8	10	12	15

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi sellest, kuidas nad käesolevat artiklit kasutavad ning esitavad tõendeid meetmete kohta, mida nad on võtnud sisemudeli rakendamiseks kaubariski omavahendite nõude arvutamiseks.

5. PEATÜKK

Sisemudelite kasutamine omavahendite nõuete arvutamiseks

1. jagu

Luba ja omavahendite nõuded

Artikkel 362

Spetsiifilised ja üldriskid

Kaubeldava võlainstrumendi või omakapitaliinstrumendi või nende tuletisinstrumendi positsiooniriski võib käesoleva peatüki kohaldamisel jagada kaheks komponendiks. Esimene komponent on selle spetsiifiline risk ning see on asjaomase instrumendi hinna muutumise risk, mis tuleneb tema emitendi või tuletisinstrumendi puhul selle aluseks oleva instrumendi emitendiga seotud teguritest. Üldriski komponent on instrumendi hinna muutumise risk, mis tuleneb kaubeldava võlainstrumendi või sellega seotud tuletisinstrumendi puhul intressimäärade taseme muutusest või omakapitali või sellega seotud tuletisinstrumendi puhul laialdasest aktsiaturu liikumisest, mis ei ole seotud ühegi konkreetse väärtpaberi spetsiifiliste omadustega.

▼C2

Artikkel 363

Luba sisemudelite kasutamiseks

1. Olles kontrollinud krediidiasutuse või investeerimisühingu vastavust vastavalt vajadusele 2., 3. ja 4. jaos esitatud nõuetele, annavad pädevad asutused krediidiasutustele ja investeerimisühingutele loa arvutada omavahendite nõuded, kasutades sisemudeleid kas peatükkides 2–4 esitatud meetodite asemel või koos nendega, ühe või enama järgmise riskikategooria puhul:

a) omakapitaliinstrumentide üldrisk;

b) omakapitaliinstrumentide spetsiifiline risk;

c) võlainstrumentide üldrisk;

d) võlainstrumentide spetsiifiline risk;

e) valuutarisk;

f) kaubarisk.

2. Riskikategooriate puhul, mille suhtes krediidiasutusele või investeerimisühingule ei ole antud lõikes 1 osutatud luba kasutada oma sisemudeleid, peab kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing jätkama omavahendite nõuete arvutamist vastavalt 2., 3. ja 4. peatükis sätestatule. Pädevatelt asutustelt taotletakse sisemudelite kasutamise luba iga riskikategooria jaoks ja see luba antakse üksnes juhul, kui sisemudel hõlmab märkimisväärse osa teatava riskikategooria positsioonidest.

3. Olulised muudatused nende sisemudelite kasutamisel, mille kasutamiseks on krediidiasutusele või investeerimisühingule luba antud, loa saanud sisemudelite kasutamise laiendamine, eelkõige täiendavatele riskikategooriatele, ning stressiolukorra VaR riskiväärtuse esmane arvutamine vastavalt artikli 365 lõikele 2 eeldavad pädeva asutuse eraldi luba.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele kõikidest muudest kasutamise laiendamistest ja kasutamisel tehtud muudatustest nende sisemudelite puhul, mille kasutamiseks nad on loa saanud.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) tingimused, mille alusel hinnatakse sisemudeli kasutamise laiendamise ja muutmise olulisust;

b) hindamismetoodika, mille alusel pädevad asutused lubavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada sisemudeleid.

c) tingimused, mille korral sisemudeliga hõlmatud riskikategooria positsioonide osa loetakse „märkimisväärseks”, nagu on osutatud lõikes 2.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 364

Omavahendite nõuded sisemudelite kasutamise korral

1. Iga sisemudelit kasutav krediidiasutus või investeerimisühing peab lisaks omavahendite nõuete täitmisele (mis on arvutatud vastavalt 2., 3. ja 4. peatükile nende riskikategooriate puhul, millele ei ole antud luba kasutada sisemudelit) täitma ka omavahendite nõude, mis on väljendatud punktide a ja b summana:

a) järgmistest väärtustest suurem:

   i) krediidiasutuse või investeerimisühingu VaR meetodiga saadud eelmise päeva riskihinnangu väärtus, mis on arvutatud vastavalt artikli 365 lõikele 1 (VaR_{t-1});

   ii) artikli 365 lõike 1 alusel arvutatud eelnenud 60 tööpäeva päevaste VaR meetodiga saadud riskihinnangute väärtuste keskmine (VaR_{avg}), korrutatuna korrutusteguriga (m_c) vastavalt artiklile 366;

b) järgmistest väärtustest suurem:

   i) krediidiasutuse või investeerimisühingu viimane kättesaadav VaR meetodiga saadud stressiolukorra riskihinnangu väärtus, mis on arvutatud vastavalt artikli 365 lõikele 2 ($sVaR_{t-1}$), ning

   ii) artikli 365 lõikes 2 sätestatud viisil ja sagedusega eelnenud 60 tööpäeva jooksul arvutatud VaR meetodiga saadud stressiolukorra riskihinnangu väärtuste keskmine ($sVaR_{avg}$), korrutatuna korrutusteguriga (ms) vastavalt artiklile 366.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad sisemudelit enda võlainstrumentide spetsiifilise riski omavahendite nõude arvutamiseks, peavad täitma täiendava omavahendite nõude, mis väljendatakse järgnevate punktide a ja b summana:

a) kauplemisportfelli kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide spetsiifilise riski omavahendite nõue, mis on arvutatud kooskõlas artiklitega 337 ja 338, välja arvatud need, mis sisalduvad korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli spetsiifilise riski omavahendite nõudes vastavalt 5. jaole, ning vajaduse korral spetsiifilise riski omavahendite nõudes vastavalt 2. peatüki 6. jaole nende positsioonide puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates, mille puhul ei ole täidetud artikli 350 lõike 1 ega artikli 350 lõike 2 tingimused;

▼C2

b) olenevalt sellest, kumb on suurem, kas:

i) kõige viimane täiendava makseviivituse ning reitingute muutumise riski väärtus, mis on arvutatud vastavalt 3. jaole;

ii) selle väärtuse eelneva 12 nädala keskmine.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes omavad korrelatsioonil põhinevat kauplemisportfelli, mis vastab artikli 338 lõigetes 1 kuni 3 sätestatud nõuetele, võivad täita artikli 338 lõike 4 asemel artikli 377 alusel omavahendite nõude, milleks on järgmistest kõrgeim:

a) korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli kõige viimane riski väärtus, mis on arvutatud vastavalt 5. jaole;

b) selle väärtuse keskmine eelneva 12 nädala jooksul;

c) 8 % omavahendite nõudest, mida samal ajal punktis a osutatud kõige viimase riskiväärtuse arvutamisega arvutataks vastavalt artikli 338 lõikele 4 kõigi nende positsioonide puhul, mis on hõlmatud korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli sisemudelis.

2. jagu

Üldnõuded

Artikkel 365

VaR riskiväärtuse ja stressiolukorra VaR riskiväärtuse arvutamine

1. Artiklis 364 osutatud VaR meetodi kohase riskihinnangu väärtuse arvutamisel täidetakse järgmisi nõudeid:

a) VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtus arvutatakse iga päev;

b) 99 protsentiiliga ühesuunaline usaldusvahemik;

c) 10-päevane hoidmisaeg;

d) vähemalt aastane varasem vaatlusperiood, välja arvatud juhul, kui lühem vaatlusperiood on põhjendatud hinna volatiilsuse järsu märkimisväärse suurenemise tõttu;

e) andmeid ajakohastatakse vähemalt iga kuu.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuseid, mis on arvutatud lühemate kui kümnepäevaste hoidmisaegade alusel ja suurendatud kümne päevani, kasutades asjakohast metoodikat, mis korrapäraselt läbi vaadatakse.

▼C2

2. Lisaks arvutab krediidiasutus või investeerimisühing vähemalt iga nädal praeguse portfelli „stressiolukorra VaR riskiväärtuse" vastavalt esimeses lõikes sätestatud nõuetele, kasutades VaR riskihindamismudelis sisenditena andmeid, mis on kalibreeritud vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli seisukohalt olulise finantsstressi olukorra pidevast 12-kuulisest perioodist pärinevatele varasematele andmetele. Selliste varasemate andmete valiku suhtes kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing vähemalt iga-aastast läbivaatamist, mille tulemusest ta teavitab pädevaid asutusi. EBA jälgib stressiolukorra VaR riskiväärtuse arvutamise erinevaid tavasid ning vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 annab selliste tavade kohta välja suunised.

Artikkel 366

Regulatiivne järeltestimine ja korrutustegurid

1. Artiklis 365 osutatud arvutuste tulemusi suurendatakse korrutusteguritega (m_c) ja (m_s).

2. Iga korrutustegur (m_c) ja (m_s) on vähemalt arvu 3 ja tabeli 1 kohase liidetava (vahemikus 0 ja 1) summa. Liidetav sõltub ületamiste arvust viimase 250 tööpäeva jooksul, mis nähtub krediidiasutuse või investeerimisühingu poolsest artikli 365 lõikes 1 sätestatud VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse järeltestimisest.

Tabel 1

Ületamiste arv	Liidetav
Vähem kui 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 või rohkem	1,00

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loendavad päevaseid ületamisi portfelli hüpoteetilise ja tegeliku väärtuse muutuse järeltestimise põhjal. Ületamine on portfelli väärtuse päevane muutus, mis ületab krediitasutuse või investeerimisühingu mudeli põhjal leitud vastava päevase VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse. Liidetava kindlaksmääramiseks kontrollitakse ületamiste arvu vähemalt kord kvartalis ja see võrdub ületamiste kõige suurema arvuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja tegelike muutuste põhjal.

Portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva lõppväärtuse võrdlemisel, eeldusel et positsioonid ei muutu.

Portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva tegeliku lõppväärtuse võrdlemisel, jättes arvesse võtmata teenustasud, komisjonitasud ja netointressitulu.

▼C2

4. Pädevad asutused võivad üksikjuhtudel piirata liidetava hüpoteetiliste muutuste kohastest ületamistest tuleneva arvuga, kui tegelike muutuste kohaste ületamiste arv ei tulene sisemudeli puudustest.

5. Võimaldamaks pädevatel asutustel pidevalt jälgida korrutustegurite asjakohasust, teatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevatele asutustele viivitamata ja igal juhul hiljemalt viie tööpäeva jooksul ületamistest, mis tulenevad nende järeltestimise programmist.

Artikkel 367

Nõuded riskimõõtmise kohta

1. Positsiooniriski, valuutariski ja kaubariski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav mis tahes sisemudel ning korrelatsioonil põhineva kauplemise mis tahes sisemudel peavad vastama kõikidele järgmistele nõuetele:

a) mudel mõõdab täpselt kõiki olulisi hinnariske;

b) mudel hõlmab piisava hulga riskitegureid, olenevalt krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse ulatusest asjakohastel turgudel. Kui riskitegur on kaasatud krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelisse, ent mitte riskimõõtmismudelisse, peab krediidiasutus või investeerimisühing olema võimeline seda väljajätmist pädevale asutusele teda rahuldaval viisil põhjendama. Riskimõõtmismudel hõlmab optsioonide ja teiste toodete mittelineaarsust ning korrelatsiooniriski ja alusriski. Kui kasutatakse riskitegurite asendajaid, on need tegeliku positsiooni suhtes tõendatult sobivad.

2. Positsiooniriski, valuutariski või kaubariski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav mis tahes sisemudel peab vastama kõikidele järgmistele nõuetele:

a) mudel sisaldab riskitegurite kogumit, mis vastavad kõikide nende valuutade intressimääradele, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on intressimääratundlikke bilansilisi või bilansiväliseid positsioone. Krediidiasutus või investeerimisühing modelleerib intressikõverad, kasutades mõnda üldtunnustatud meetodit. Peamiste valuutade ja turgude oluliste intressimäärariskide positsioonide puhul jagatakse intressikõver vähemalt kuude lõpptähtaja vööndisse, et mõõta intressimäärade volatiilsuse muutusi intressikõveral. Mudel hõlmab ka eri intressikõverate muutuste mittetäielikust korrelatsioonist tulenevat riski;

▼C2

b) mudelis võetakse arvesse riskitegureid, mis on seotud kullaga või eri välisvaluutadega, milles krediidiasutuse või investeerimisühingu positsioonid on nomineeritud. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul võetakse arvesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja tegelikke välisvaluutapositsioone. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja välisvaluutapositsiooni arvessevõtmisel tugineda kolmanda isiku aruannetele, kui on piisavalt alust olla veendunud nende aruannete usaldusväärsuses. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole teavet ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja välisvaluutapositsioonide kohta, tuleb see positsioon eraldada ja seda tuleb käsitleda vastavalt artikli 353 lõikele 3;

c) mudelis kasutatakse eraldi riskitegurit vähemalt iga aktsiaturu puhul, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on märkimisväärseid positsioone;

d) mudelis kasutatakse eraldi riskitegurit vähemalt iga kauba puhul, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on märkimisväärseid positsioone. Mudel peab hõlmama ka riski, mis tuleneb sarnaste, kuid mitte identsete kaupade hinnaliikumiste ebatäiuslikust korrelatsioonist, ja lõpptähtaegade mittevastavusest tulenevat forvardhindade muutumise riski. Samuti võetakse mudelis arvesse turgude iseärasusi, eelkõige ülekandmise kuupäevi ja kauplejate võimalusi positsioonide sulgemiseks;

e) vähelikviidsetest positsioonidest ja piiratud läbipaistvusega hindadest tulenevat riski tuleb krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga hinnata konservatiivselt ja realistlike turustsenaariumide raames. Lisaks vastab sisemudel minimaalsetele andmenõuetele. Asendajad peavad olema sobivalt konservatiivsed ja neid võib kasutada üksnes siis, kui olemasolevad andmed on ebapiisavad või ei kajasta positsiooni või portfelli tegelikku volatiilsust.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavas mis tahes sisemudelis kasutada empiirilisi korrelatsioone riskikategooriates ja riskikategooriate vahel ainult juhul, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu korrelatsioonide mõõtmise mudel on usaldusväärne ja seda rakendatakse terviklikult.

Artikkel 368

Kvalitatiivsed nõuded

1. Mis tahes sisemudel, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, peab olema struktuurilt usaldusväärne ning seda tuleb rakendada terviklikult, eelkõige peavad olema täidetud kõik järgmised kvalitatiivsed nõuded:

a) positsiooniriski, valuutariski või kaubariski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav mis tahes sisemudel on krediidiasutuste ja investeerimisühingute igapäevase riskijuhtimise protsessi lahutamatu osa ning selle alusel teavitatakse riskipositsioonidest kõrgemat juhtkonda;

b) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kauplemisüksustest sõltumatu riskikontrolli üksus, kes annab aru otse kõrgemale juhtkonnale. Üksus vastutab kõigi käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite väljatöötamise ja rakendamise eest. Üksus teostab kõigi käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite algset ja jätkuvat valideerimist ning vastutab üldise riskijuhtimissüsteemi eest. Üksus koostab ja analüüsib igapäevaseid aruandeid positsiooniriski, valuutariski ja kaubariski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatud sisemudeli väljundite kohta ning asjakohaste meetmete kohta, mida tuleb võtta seoses kauplemislimiitidega;

▼C2

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtorgan ja kõrgem juhtkond osalevad aktiivselt riskikontrolli protsessis ning riskikontrolli üksuse koostatud päevaaruanded vaatab läbi selline juhtimistasand, kellel on piisavad volitused vähendada nii üksikute kauplejate võetud positsioone kui ka krediidiasutuse või investeerimisühingu üldist riskipositsiooni;

d) krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on piisav arv töötajaid, kes oskavad kasutada keerulisi sisemudeleid (sealhulgas käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavaid mudeleid) kauplemise, riskikontrolli, auditi ja *back office*'i valdkonnas;

e) krediidiasutused ja investeerimisühingud on kehtestanud protseduurid sisemudelite üldist toimimist käsitlevate organisatsioonisiseste dokumenteeritud tegevuspõhimõtete ja kontrollide järgimise jälgimiseks ja tagamiseks, sealhulgas käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate mudelite puhul;

f) käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatava mis tahes sisemudeli puhul on võimalik tõendada, et selle mudeliga on riske mõõdetud piisava täpsusega;

g) krediidiasutused ja investeerimisühingud rakendavad tihti ranget stressitestimiskava, sealhulgas vastupidiseid stressiteste, mis hõlmab mis tahes sisemudelit, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, ning nende stressitestide tulemused vaatab kõrgem juhtkond läbi ja neid kajastatakse kõrgema juhtkonna kehtestatud tegevuspõhimõtetes ja piirmäärades. Kõnealune protsess hõlmab eelkõige likviidsuse puudumist turgudel halvenenud turutingimustes, kontsentratsiooniriski, ühesuunalisi turgusid, konkreetsete sündmuste ja ootamatu makseviivitusega seotud riske, toodete mittelineaarsust, sügavalt rahast väljas positsioone, samuti positsioone, mille puhul esineb avamis- ja sulgemishindade oluline erinevus, ja muid riske, mis sisemudeliga võivad vajalikul määral hõlmamata jääda. Kasutatud šokistsenaariumid kajastavad portfellide iseärasusi ja aega, mis võiks kuluda riskide maandamisele ja juhtimisele rasketes turutingimustes;

h) krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad oma korrapärase siseauditeerimise protsessi osana oma sisemudelite sõltumatu läbivaatamise, sealhulgas nende mudelite puhul, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel.

2. Lõike 1 punktis h osutatud läbivaatamine hõlmab nii kauplemisüksuste kui ka sõltumatu riskikontrolliüksuse tegevust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud vaatavad vähemalt kord aastas läbi oma üldise riskijuhtimise protsessi. Läbivaatamisel arvestatakse järgmist:

a) riskijuhtimissüsteemi ja -protsessi dokumenteerituse ning riskikontrolli üksuse korralduse asjakohasus;

b) riski hindamistulemuste arvessevõtmine igapäevasel riskijuhtimisel ja juhtimisteabesüsteemi terviklikkus;

c) protsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab *front-office* ja *back-office* töötajate poolt kasutatavate riskihinnastamismudelite ja hindamissüsteemide heakskiitmiseks;

▼C2

d) riskimõõtmise mudeliga hõlmatud riskide ulatus ja riskimõõtmise protsessis tehtavate oluliste muudatuste valideerimine;

e) positsioone käsitlevate andmete täpsus ja täielikkus, volatiilsus- ja korrelatsioonieelduste täpsus ja asjakohasus ning hindamis- ja riskitundlikkusarvutuste täpsus;

f) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab sisemudelites kasutatavate andmeallikate järjepidevuse, ajakohasuse ja usaldusväärsuse ning sõltumatuse hindamiseks,

g) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab mudeli täpsuse hindamiseks tehtava järeltestimise hindamiseks.

3. Kuna tehnikad ja parimad tavad arenevad, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud neid uusi tehnikaid ja tavasid iga sisemudeli puhul, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel.

Artikkel 369

Sisemine valideerimine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kasutusel protsessid, millega tagatakse, et kõik nende sisemudelid, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, on nõuetekohaselt valideerinud sobiva kvalifikatsiooniga isikud, kes ei ole seotud sisemudelite väljatöötamisega, et tagada nende sisemudelite struktuuriline usaldusväärsus ja kõikide oluliste riskide nõuetekohane katmine. Valideerimine viiakse läbi kohe, kui sisemudel on välja töötatud ja alati, kui seda oluliselt muudetakse. Lisaks sellele teostatakse valideerimine korrapäraste ajavahemike järel, kuid eelkõige siis, kui turul on toimunud olulised struktuursed muutused või on muutunud portfelli koosseis, mis võib põhjustada selle, et sisemudel ei vasta enam eesmärgile. Sisemise valideerimise tehnikate ja parimate tavade arenemisel kaasajastavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma tehnikaid ja järgivad parimaid tavasid. Sisemudeli valideerimine ei piirdu järeltestimisega, vaid hõlmab vähemalt ka järgmist:

a) viiakse läbi testid, millest peab ilmnema, et kõik sisemudeli aluseks olevad eeldused on asjakohased ja ei põhjusta riskide ala- või ülehindamist;

b) lisaks regulatiivsetele järeltestimise programmidele teostavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma sisemisi mudeli valideerimise teste, sealhulgas järeltestimised, seoses oma portfellide riskide ja struktuuriga;

c) hüpoteetiliste portfellide kasutamine, tagamaks, et sisemudeliga võib selgitada teatavaid võimalikke ilmnevaid struktuuritegureid, näiteks olulisi alusriske ja kontsentratsiooniriske.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad järeltestimisi portfelli väärtuse nii tegelike kui ka hüpoteetiliste muutuste suhtes.

3. jagu

Spetsiifilise riski modelleerimise erinõuded

Artikkel 370

Nõuded spetsiifilise riski modelleerimiseks

Spetsiifilise riski omavahendite nõude arvutamiseks kasutatav sisemudel ning sisemudel korrelatsioonil põhineva kauplemise jaoks vastavad järgmistele täiendavatele nõuetele:

a) selgitab portfellis varem toimunud hinnamuutusi;

b) näitab kontsentreerumist portfelli mahu ja koosseisu muutuste puhul;

c) töötab korralikult ka ebasoodsas keskkonnas;

d) on valideeritud järeltestimise abil, mille eesmärk on hinnata spetsiifilise riski mõõtmise õigsust. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb sellist järeltestimist asjakohaste alamportfellide põhjal, tuleb need valida järjepideval viisil;

e) hõlmab spetsiifilise vastaspoole alusriski ning on eelkõige tundlik oluliste idiosünkraatiliste erinevuste suhtes sarnaste, kuid mitte identsete positsioonide vahel;

f) hõlmab sündmustega seotud riski.

Artikkel 371

Väljaarvamised spetsiifilise riski mudelitest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad otsustada sisemudeli abil oma spetsiifilise riski omavahendite nõude arvutamisel välja jätta need positsioonid, mille puhul nad täidavad spetsiifilise riski omavahendite nõude vastavalt artikli 332 lõike 1 punktile e või artiklile 337, välja arvatud nende positsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse artiklis 377 sätestatud põhimõtteid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad otsustada mitte hõlmata kaubeldavate võlainstrumentide makseviivituse ja reitingute muutumise riske sisemudelis, kui nad hõlmavad kõnealused riskid 4. jaos sätestatud nõuete kaudu.

▼C2

4. jagu

Täiendava makseviivituse riski ja reitingute muutumise riski sisemudel

Artikkel 372

Nõue omada täiendavate riskide omavahendite nõude (IRC) sisemudelit

Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kes kasutavad kaubeldavate võlainstrumentide spetsiifilise riskiga seotud omavahendite nõuete arvutamiseks sisemudelit, peavad olema kehtestatud ka täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski (IRC) sisemudel, et võtta arvesse oma kauplemisportfelli positsioonide makseviivituse ja reitingute muutumise riski, mis lisanduvad artikli 365 lõikes 1 sätestatud riskihinnangu väärtusega hõlmatud riskidele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tõendavad, et nende sisemudel vastab järgmistele nõuetele, võttes eelduseks, et riskitase on ühtlane ja seda vajaduse korral korrigeeritakse, nii et see kajastaks likviidsuse, kontsentreerumiste, riskimaandamise ja valikulisuse mõju:

a) sisemudel hõlmab põhjendatud riskieristust ning täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski täpset ja järjepidevat hindamist;

b) sisemudelil põhinevad võimalike kahjude hinnangud on olulisel kohal krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimises;

c) sisemudelis kasutatavad turuandmed ning positsioone käsitlevad andmed on ajakohased ning läbivad asjakohase kvaliteedihindamise;

d) artikli 367 lõikes 3, artiklis 368, artikli 369 lõikes 1 ning artikli 370 punktides b, c, e ja f esitatud nõuded on täidetud.

EBA annab välja suunised artiklites 373 kuni 376 sätestatud nõuete kohta.

Artikkel 373

Täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudeli ulatus

Täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudel hõlmab kõiki positsioone, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõuet seoses intressipositsiooni spetsiifilise riskiga, sealhulgas neid, mille suhtes kohaldatakse artikli 336 kohaselt spetsiifilise riski omavahendite nõuet 0 %, kuid ei hõlma väärtpaberistamise positsioone ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumente.

Krediidiasutus või investeerimisühing võib pädevate asutuste loal otsustada järjepidevalt hõlmata kõik börsil noteeritud aktsiate positsioonid ja noteeritud aktsiatel põhinevad tuletisinstrumentide positsioonid. Luba antakse, kui selline kaasamine on kooskõlas sellega, kuidas krediidiasutus või investeerimisühing siseselt mõõdab ja juhib riski.

▼C2

Artikkel 374

Täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudeli parameetrid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad sisemudelit, et arvutada väärtus, millega mõõdetakse makseviivitusest ning sise- ja välisreitingute muutumisest tingitud kahjusid üheaastase ajavahemiku kohta usaldusvahemikuga 99,9 %. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad seda arvu vähemalt iga nädal.

2. Korrelatsioonieelduste aluseks on objektiivsete andmete analüüs ülesehituslikult usaldusväärses raamistikus. Sisemudel kajastab asjakohaselt emitentide kontsentratsioone. Samuti kajastatakse kontsentratsioone, mis võivad stressiolukorra korral tekkida tooteklasside siseselt ja vahel.

3. Täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudel kajastab makseviivituse juhtude ja reitingute muutumiste vaheliste korrelatsioonide mõju. Ühelt poolt makseviivituse juhtude ja reitingute muutumiste ning teiselt poolt muude riskitegurite vahelise diversifitseerimise mõju ei kajastata.

4. Sisemudeli aluseks on eeldus, et riskitase püsib ühtlasena üheaastase ajavahemiku jooksul; see tähendab, et kauplemisportfelli üksikud positsioonid või positsioonide kogumid, millega seoses on likviidsusperioodi jooksul tulnud ette makseviivituse või reitingute muutumise juhtusid, tasakaalustatakse likviidsusperioodi lõpul, et saavutada esialgne riskitase. Alternatiivina võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud järjepidevalt lähtuda eeldusest, et positsioon püsib sama ühe aasta vältel.

5. Likviidsusperioodid määratakse vastavalt sellele, kui pikk aeg on vajalik positsiooni müümiseks või kõigi oluliste asjakohaste hinnariskide maandamiseks halvenenud turutingimustes, võttes eriti arvesse positsiooni suurust. Likviidsusperioodid kajastavad tegelikke tavasid ja kogemusi nii süsteemsete kui ka idiosünkraatiliste stressiolukordade korral. Likviidsusperiood määratakse konservatiivsete eelduste põhjal ja see on piisavalt pikk, et müük või riskide maandamine ise ei mõjutaks oluliselt hinda, mille alusel müük või riskide maandamine toimub.

6. Positsioonile või positsioonide kogumile määratava asjakohase likviidsusperioodi kestus on vähemalt kolm kuud.

7. Positsioonile või positsioonide kogumile asjakohase likviidsusperioodi määramisel võetakse arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemisi põhimõtteid, milles käsitletakse hinnangute korrigeerimist ja raskesti müüdavate positsioonide haldamist. Kui krediidiasutus või investeerimisühing määrab likviidsusperioodid üksikute positsioonide asemel positsioonide kogumitele, kajastavad positsioonide kogumite määratlemise kriteeriumid sisuliselt likviidsuse erinevusi. Kontsentreeritud positsioonide puhul on likviidsusperioodid pikemad, kajastades selliste positsioonide likvideerimiseks vajalikku pikemat aega. Väärtpaberistamishoidla likviidsusperiood kajastab vara ülesehitamiseks, müügiks ja väärtpaberistamiseks või oluliste riskitegurite maandamiseks vajalikku aega halvenenud turutingimuste korral.

▼C2

Artikkel 375

Riskimaanduste arvessevõtmine täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudelis

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt täiendavate makseviivituse riskide ja reitingute muutumise riskide hõlmamiseks kasutatavas sisemudelis võib arvesse võtta riskimaandusi. Positsioone võib tasaarvestada, kui pikad ja lühikesed positsioonid on seotud sama finantsinstrumendiga. Riskimaandamise või diversifitseerimise mõju, mis on seotud pikkade ja lühikeste positsioonidega sama võlgniku eri instrumentides või eri väärtpaberites ning pikkade ja lühikeste positsioonidega eri emitentides, võib üksnes arvesse võtta, modelleerides eraldi eri instrumentide pikad ja lühikesed brutopositsioonid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad riskimaanduse lõpptähtaja ja likviidsusperioodi vahelisel ajal ilmneda võivate oluliste riskide mõju, samuti võimalikke olulisi alusriske riskimaandamise strateegiates toodete, kapitali struktuuris nõudeõiguse järkude, sise- või välisreitingute, lõpptähtaegade, emissiooni kuupäevade ja instrumentide muude erinevuste lõikes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kajastavad riskimaandust üksnes niivõrd, kuivõrd see on säilitatav ka siis, kui võlgnik on lähenemas krediidisündmusele või muule sündmusele.

2. Positsioonide puhul, mida maandatakse dünaamiliste riskimaandamisstrateegiate alusel, võib maanduse tasakaalustamist maandatud positsiooni likviidsusperioodi jooksul arvesse võtta tingimusel, et krediidiasutus või investeerimisühing:

a) modelleerib riskimaanduse tasakaalustamise järjepidevalt kauplemisportfelli positsioonide vastava kogumi lõikes;

b) tõendab, et tasakaalustamise tulemuste arvessevõtmine tagab parema riskide mõõtmise;

c) tõendab, et riskimaandustena kasutatavate instrumentide turud on piisavalt likviidsed sellise tasakaalustamise arvessevõtmiseks ka stressiperioodidel. Dünaamiliste riskimaandamisstrateegiate rakendamisel järelejäävad riskid peavad kajastuma omavahendite nõudes.

Artikkel 376

Erinõuded täiendavate riskide omavahendite nõude sisemudeli puhul

1. Täiendava makseviivituse riski ja reitingute muutumise riski hõlmamiseks kasutatav sisemudel kajastab mittelineaarset mõju, mida avaldavad optsioonid, struktureeritud krediidituletisinstrumendid ja muud olulisel määral mittelineaarselt käituvad positsioonid seoses hinnamuutustega. Krediidiasutus või investeerimisühing võtab nõuetekohaselt arvesse ka mudeliriski, mis kaasneb selliste toodetega seotud hinnariskide hindamise ja prognoosimisega.

2. Sisemudel põhineb objektiivsetel ja ajakohastatud andmetel.

▼C2

3. Osana oma käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite sõltumatust läbivaatusest ja valideerimisest, muu hulgas ka riskimõõtmissüsteemi kohaldamiseks, teeb krediidiasutus või investeerimisühing kõike järgmist:

a) valideerib selle, et korrelatsioonide ja hinnamuutuste modelleerimise meetod on sobiv krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli jaoks, arvestades ka krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemsete riskitegurite valikut ja kaalu;

b) viib läbi mitmesugused stressitestid, sealhulgas tundlikkusanalüüsi ja stsenaariumianalüüsi, et hinnata sisemudeli kvalitatiivset ja kvantitatiivset õigsust, eriti kontsentratsioonide käsitlemise suhtes. Sellised testid ei piirdu üksnes varem toimunud sündmuste valikuga;

c) teostab asjakohase kvantitatiivse valideerimise, mis hõlmab asjaomaseid sisemisi modelleerimise võrdlusaluseid.

4. Sisemudel peab olema kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise riskijuhtimismetoodikaga, mis on ette nähtud kauplemisriskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad oma sisemudelid nii, et nende korrelatsiooniga seotud ja muud modelleerimise eeldused on pädevatele asutustele läbipaistvad.

6. Krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudel hindab vähelikviidsetest positsioonidest ja piiratud selgusega hindadest tulenevat riski konservatiivselt ja realistlike turustsenaariumide raames. Lisaks vastab sisemudel minimaalsetele andmenõuetele. Asendajad peavad olema sobivalt konservatiivsed ja neid võib kasutada üksnes siis, kui kättesaadavad andmed on ebapiisavad või ei kajasta positsiooni või portfelli tegelikku volatiilsust.

5. jagu

Sisemudel korrelatsioonil põhineva kauplemise jaoks

Artikkel 377

Nõuded korrelatsioonil põhineva kauplemise sisemudelile

1. Pädevad asutused annavad neile krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kellel on lubatud kasutada võlainstrumentide spetsiifilise riski sisemudelit ning kes vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 6, artikli 367 lõigetes 1 ja 3, artiklis 368, artikli 369 lõikes 1 ja artikli 370 punktides a, b, c, e ja f sätestatud nõuetele, loa kasutada artikli 338 kohase omavahendite nõude asemel korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli jaoks omavahendite nõude arvutamisel sisemudelit.

▼C2

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad kõnealust sisemudelit, et arvutada arv, milles võetakse nõuetekohaselt arvesse kõik hinnariskid üheaastase ajavahemiku kohta 99,9 % usaldusvahemikuga, võttes eelduseks, et riskitase on ühtlane ja seda korrigeeritakse vastavalt vajadusele nii, et see kajastaks likviidsuse, kontsentreerumiste, riskimaandamise ja valikulisuse mõju. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad seda arvu vähemalt iga nädal.

3. Lõikes 1 osutatud mudelis peab asjakohaselt arvesse võtma järgmiseid riske:

a) mitmest makseviivitusest tingitud kumulatiivne risk, sealhulgas makseviivituste eri järjestus, toodete puhul, kus risk on erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kantud;

b) krediidiriski marginaal, sealhulgas gamma ja rist-gamma mõjud;

c) eeldatavate korrelatsioonide volatiilsus, sealhulgas marginaalide ja korrelatsioonide vaheline ristmõju;

d) alusrisk, sealhulgas mõlemad järgmisest:

   i) indeksi riskimarginaali ja indeksi üksikute komponentide riskimarginaalide vaheline erinevus;

   ii) indeksi eeldatava korrelatsiooni ja eriotstarbeliste portfellide vaheline erinevus;

e) sissenõudmismäära volatiilsus, mis on seotud sissenõudmismäära kalduvusega mõjutada väärtpaberistamise seeriate hinda;

f) riskimaanduse kahanemise risk ja selliste riskimaanduste tasakaalustamise potentsiaalsed kulud sel määral, mil üldine riskinäitaja tugineb dünaamilisele riskide maandamisele;

g) mis tahes muu oluline hinnarisk korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli positsioonides.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad lõikes 1 osutatud mudelis piisavaid turuandmeid, et tagada riskipositsioonide oluliste riskide täielik arvessevõtmine oma sisemises arvutusmeetodis vastavalt käesolevas artiklis sätestatud nõuetele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad olema suutelised järeltestimise või muude asjakohaste meetmete abil pädevale asutusele tõendama, et nende mudel suudab nõuetekohaselt selgitada asjaomaste toodete varasemaid hinnamuutusi.

Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kehtestatud asjakohased tegevuspõhimõtted ja protseduurid, et eristada positsioone, mille suhtes neil on käesoleva artikli kohaselt luba lisada need omavahendite nõudesse, muudest positsioonidest, mille suhtes neil selline luba puudub.

▼C2

5. Portfelli suhtes, mis sisaldab kõiki lõikes 1 osutatud mudeliga hõlmatud positsioone, kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing korrapäraselt spetsiifilist, varem kindlaks määratud stressistsenaariumite kogumit. Selliste stressistsenaariumite abil analüüsitakse stressi mõju makseviivituse määradele, sissenõudmise määradele, krediidiriski marginaalidele, alusriskile, korrelatsioonidele ning muudele korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli asjakohastele riskiteguritele. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab stressistsenaariume vähemalt üks kord nädalas ja esitab pädevatele asutustele vähemalt üks kord kvartalis aruande tulemuste kohta, sealhulgas võrdluste kohta krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõudega vastavalt käesolevale artiklile. Pädevatele asutustele teatatakse õigeaegselt kõikidest juhtudest, mil stressitesti tulemused oluliselt ületavad korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli omavahendite nõuet. EBA annab välja suunised stressistsenaariumide kohaldamiseks korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli suhtes.

6. Krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudel hindab vähelikviidsetest positsioonidest ja piiratud selgusega hindadest tulenevat riski konservatiivselt ja realistlike turustsenaariumide raames. Lisaks vastab sisemudel minimaalsetele andmenõuetele. Asendajad peavad olema sobivalt konservatiivsed ja neid võib kasutada üksnes siis, kui kättesaadavad andmed on ebapiisavad või ei kajasta positsiooni või portfelli tegelikku volatiilsust.

V JAOTIS

ARVELDUSRISKI OMAVAHENDITE NÕUDED

Artikkel 378

Arveldus/ülekanderisk

Tehingute puhul, milles arveldused võlainstrumentide, aktsiate, välisvaluutade ja kaupadega (välja arvatud repotehingud ning väärtpaberite või kaupade laenuks andmine ja võtmine) ei ole nende ettenähtud ülekandepäevaks veel lõpetatud, peab krediidiasutus või investeerimisühing arvutama hinnavahe, mille raames võib ta saada kahju.

Hinnavahe arvutatakse asjaomase võlainstrumendi, aktsia, välisvaluuta või kauba kokkulepitud arveldushinna ja tema praeguse turuväärtuse vahena, mis võib põhjustada krediidiasutusele kahju.

Krediidiasutus või investeerimisühing korrutab kõnealuse hinnavahe järgneva tabeli 1 paremas veerus esitatud asjakohase teguriga, et arvutada krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõue seoses arveldusriskiga.

Tabel 1

Arveldustähtajale järgnevate tööpäevade arv	(%)
5–15	8
16–30	50
31–45	75
46 või rohkem	100

▼C2

Artikkel 379

Reguleerimata väärtpaberiülekanded

1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peavad olema omavahendid tabeli 2 kohaselt, kui leiab aset järgmine:

a) ta on maksnud väärtpaberite, välisvaluutade või kaupade eest enne nende kättesaamist või on kandnud üle väärtpaberid, välisvaluutad või kaubad enne, kui on nende eest tasu saanud;

b) piiriüleste tehingute puhul on maksmisest või ülekandmisest möödunud üks päev või rohkem.

Tabel 2

Reguleerimata väärtpaberiülekannete kapitalikäsitlus

Veerg 1	Veerg 2	Veerg 3	Veerg 4
Tehingu liik	Esimese lepingulise makse või ülekande pooleni	Esimesest lepingulisest makse või ülekande poolest kuni neli päeva pärast teist lepingulist makse või ülekande poolt	Alates viiendast tööpäevast pärast teist lepingulist makse või ülekande poolt kuni tehingu lõppemiseni
Reguleeri-mata väärtpaberi-ülekanne	Omavahendite nõue puudub	Käsitletakse nagu riskipositsiooni	Käsitletakse nagu riskipositsiooni, mis on kaalutud riski-kaaluga 1250 %

2. Riskikaalu kohaldamisel reguleerimata väärtpaberiülekannetest tulenevate riskipositsioonide suhtes, mida käsitletakse tabeli 2 veeru 3 kohaselt, võib krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab III osa II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodit, vastaspoole välisreitingu alusel määrata nende vastaspoolte makseviivituse tõenäosuse, kelle suhtes tal ei ole muud kauplemisportfelli mittekuuluvat riskipositsiooni. Makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kohaldada artikli 161 lõikes 1 sätestatud makseviivitusest tingitud kahjumäära reguleerimata väärtpaberiülekannetest tulenevate riskipositsioonide suhtes, mida käsitletakse tabeli 2 veeru 3 kohaselt, eeldusel et nad kohaldavad seda kõikide selliste riskipositsioonide suhtes. Alternatiivina võib III osa II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodit kasutav krediidiasutus või investeerimisühing kohaldada III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud standardmeetodi riskikaale tingimusel, et ta kohaldab neid kõigi selliste riskipositsioonide suhtes, või võib kohaldada kõigi selliste riskipositsioonide suhtes riskikaalu 100 %.

Kui reguleerimata väärtpaberiülekande tehingutest tulenevad positiivsed riskipositsioonid ei ole olulised, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldada nende riskipositsioonide suhtes riskikaalu 100 %, välja arvatud siis, kui lõike 1 tabeli 2 veeru 4 kohaselt on nõutud riskikaal 1 250 %.

3. Alternatiivina reguleerimata väärtpaberiülekannetest tulenevate riskipositsioonide suhtes lõike 1 tabeli 2 veeru 4 kohase riskikaalu 1 250 % kohaldamisele võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha arvata üle kantud väärtuse pluss nende nõuete praeguse positiivse väärtuse vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k.

▼C2

Artikkel 380

Vabastamine

Kogu arveldus- või kliiringsüsteemi või keskset vastaspoolt hõlmava vea puhul võivad pädevad asutused vabastada krediidiasutuse või investeerimisühingu artiklites 378 ja 379 sätestatud viisil arvutatud omavahendite nõuete täitmisest, kuni viga on parandatud. Sel juhul ei peeta tehingu arveldamata jätmist vastaspoole poolt krediidiriski kindlaks määramisel makseviivituseks.

VI JAOTIS

KREDIIDIVÄÄRTUSE KORRIGEERIMISE RISKI OMAVAHENDITE NÕUDED

Artikkel 381

Krediidiväärtuse korrigeerimise määratlus

Käesoleva jaotise ja II jaotise 6. peatüki kohaldamisel tähendab „krediidiväärtuse korrigeerimine” vastaspoolega sõlmitud tehingute portfelli parima ostu- ja müügihinna keskmise väärtuse korrigeerimist. Kõnealune korrigeerimine kajastab vastaspoole krediidiriski praegust turuväärtust krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks, kuid ei kajasta krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiriski praegust turuväärtust vastaspoole jaoks.

Artikkel 382

Reguleerimisala

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude seoses kogu oma äritegevusega kooskõlas käesoleva jaotise sätetega kõigi börsiväliste tuletisinstrumentide kohta, mis ei ole krediidituletisinstrumendid, mida aktsepteeritakse riskiga kaalutud varade vähendamiseks krediidiriski puhul.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad lõikes 1 nõutud omavahendite arvutamisel arvesse väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid, kui pädev asutus leiab, et neist tehingutest tulenevad krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidiväärtuse korrigeerimise riskipositsioonid on olulised.

3. Tehingud nõuetele vastava keskse vastaspoolega ning kliendi tehingud kliiriva liikmega jäetakse juhul, kui kliiriv liige on vahendaja kliendi ja nõuetele vastava keskse vastaspoole vahel ning kui nendest tehingutest tuleneb nõuetele vastavale kesksele vastaspoolele kliiriva liikme kauplemisriski positsioon, krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudest välja.

4. Krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudest jäetakse välja järgmised tehingud:

▼C2

a) tehingud finantssektoriväliste vastaspooltega, nagu on määratletud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 lõikes 9, või kolmandas riigis asutatud finantssektoriväliste vastaspooltega, kui need tehingud ei ületa kõnealuse määruse artikli 10 lõigetes 3 ja 4 sätestatud kliirimiskünnist;

b) määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 3 sätestatud konsolideerimisgrupi sisetehingud, välja arvatud juhul, kui liikmesriik võtab vastu pangandusgrupis struktuurset eraldamist nõudvad siseriiklikud õigusnormid, millisel juhul võivad pädevad asutused nõuda omavahendite nõude kohaldamist struktuurselt eraldatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute vaheliste konsolideerimisgrupi sisetehingute suhtes;

c) tehingud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 lõikes 10 osutatud vastaspooltega, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 89 lõikes 1 sätestatud üleminekusätteid, kuni neid üleminekusätteid enam ei kohaldata;

d) tehingud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 1 lõikes 4 ning artikli 1 lõikes 5 osutatud vastaspooltega ning tehingud nende vastaspooltega, mille puhul on käesoleva määruse artikli 114 lõikes 4 ja artikli 115 lõikes 2 sätestatud nende vastu olevate nõuete riskikaal 0 %.

Need käesoleva lõike punktis c osutatud tehingud, mis on sõlmitud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 89 lõikes 1 sätestatud üleminekuperioodi jooksul, jäetakse krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudest välja kogu asjaomaseks tehinguks sõlmitud lepingu kehtivuse ajal.

Seoses punktiga a, kui krediidiasutusele või investeerimisühingule ei kohaldata enam väljajätmist, kuna ta ületas vastava künnise või kuna vastavat künnist muudeti, kohaldatakse kehtivatele lepingutele kuni nende lõpptähtajani väljajätmist edasi.

5. EBA teostab kontrolli 1. jaanuariks 2015 ja pärast seda iga kahe aasta järel, pidades silmas regulatiivseid arenguid rahvusvahelisel tasandil, sealhulgas võimalikke kalibreerimise ja künnistega seonduvaid meetodeid krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete kohaldamiseks kolmanda riigi finantssektoriväliste vastaspoolte suhtes.

EBA töötab koostöös ESMAga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada menetlusi väljaspool liitu asutatud finantssektoriväliste vastaspooltega tehtavate tehingute väljajätmiseks krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudest.

EBA esitab nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kuue kuu jooksul pärast esimeses lõigus osutatud kontrolli kuupäeva.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

▼C2

Artikkel 383

Täiustatud meetod

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on luba kasutada artikli 363 lõike 1 punkti d kohaselt võlainstrumentide spetsiifilise riski puhul sisemudelit, peavad kõigi tehingute puhul, mille jaoks neil on luba kasutada sisemudeli meetodit seotud vastaspoole krediidiriski positsiooni riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks vastavalt artiklile 283, määrama krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuded modelleerides vastaspoolte krediidiriski marginaalide muudatuste mõju nende tehingute kõigi poolte krediidiväärtuse korrigeerimistele, võttes arvesse krediidiväärtuse korrigeerimise riskide maandamist, mida aktsepteeritakse vastavalt artiklile 386.

Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab oma sisemudelit kaubeldavate võlainstrumentide positsioonidega seotud spetsiifilise riski omavahendite nõuete kindlaksmääramiseks ning kohaldab 99 %-st usaldusvahemikku ja kümnepäevast hoidmisaega. Sisemudelit kasutatakse selliselt, et see simuleerib muutusi vastaspoolte krediidiriski marginaalides, kuid ei modelleeri krediidiväärtuse riski tundlikkust muude turutegurite muutuste suhtes, sealhulgas tuletisinstrumendi aluseks oleva vara, kauba, valuuta või intressimäära väärtuse muutuste suhtes.

Krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuded iga vastaspoole puhul arvutatakse vastavalt järgmisele valemile:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} max\left\{0, exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

kus

t_i = i-arvu järjekohaga ümberhindluse aeg, alustades alates t_0=0;

t_T = pikim lepingujärgne lõpptähtaeg vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute kogumites;

s_i = vastaspoole krediidiriski marginaal varade kehtivustähtajal t_i, mida kasutatakse vastaspoole krediidiväärtuse korrigeerimise arvutamiseks. Kui vastaspoole krediidiriski vahetustehingu marginaal on kättesaadav, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing seda marginaali. Kui selline krediidiriski vahetustehingu marginaal ei ole kättesaadav, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing marginaali asendajat, mis on asjakohane, võttes arvesse vastaspoole krediidireitingut, majandusharu ja piirkonda;

LGD_{MKT} = vastaspoole makseviivitusest tingitud kahjumäär, mis põhineb vastaspoole turuinstrumendi marginaalil, kui vastaspoole instrument on kättesaadav. Kui vastaspoole instrument ei ole kättesaadav, põhineb see marginaali asendajal, mis on asjakohane, võttes arvesse vastaspoole krediidireitingut, majandusharu ja piirkonda.

▼C2

Summa esimene tegur kajastab ligikaudset turupõhist marginaaltõenäosust selle kohta, et makseviivitus ilmneb aegade t_{i-1} ja t_i vahel;

EE_i = vastaspoole suhtes olev oodatav riskipositsioon ümberhindluse ajal t_i, mille puhul on lisatud sellise vastaspoole erinevate tasaarvestatavate tehingute kogumite riskipositsioonid ning kus iga tasaarvestatavate tehingute kogumi pikim lõpptähtaeg määratakse tasaarvestatavate tehingute kogumi siseselt lepingujärgse pikima lõpptähtaja alusel; Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab võimendusega kauplemise suhtes lõikes 3 sätestatud käsitlust juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab võimendusega tehingute puhul artikli 285 lõike 1 punktides a või b osutatud oodatava positiivse riskipositsiooni (EPE) näitajaid;

D_i = makseviivituse riski vaba diskontotegur hetkel t_i, kus D_0 =1.

2. Vastaspoole krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude arvutamisel peab krediidiasutus või investeerimisühing kõigi võlainstrumentide spetsiifilise riski sisemudeli sisendite puhul aluseks võtma järgmised valemid (selle, mis on asjakohane):

(a) kui mudel põhineb täielikul ümberhinnastamisel, tuleb lõikes 1 esitatud valemit kasutada otseselt;

b) kui mudel põhineb konkreetsete kehtivusaegade krediidiriski marginaalide tundlikkusel, võtab krediidiasutus või investeerimisühing iga krediidiriski marginaali tundlikkuse (edaspidi „Regulatiivne CS01”) aluseks järgmise valemi:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Viimase ajarühma i=T puhul on vastav valem järgmine:

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) kui mudelis kasutatakse krediidiriski marginaali tundlikkusi krediidiriski marginaalide paralleelsete muutuste suhtes, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmist valemit:

$$Regulatory\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T}\left(t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼C2

d) kui mudelis kasutatakse teise järgu tundlikkusi krediidiriski marginaalide muutuste suhtes (marginaali gamma), arvutatakse gammad lõikes 1 esitatud valemi alusel.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab artikli 285 lõike 1 punktides a või b osutatud oodatava positiivse riskipositsiooni näitajat tagatud börsiväliste tuletisinstrumentide puhul, peab krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude kindlaksmääramisel vastavalt lõikele 1 tegema mõlemat järgmistest:

a) eeldama püsivat oodatava riskipositsiooni (EE) profiili;

b) võrdsustama oodatava riskipositsiooni tegeliku oodatava riskipositsiooniga, mis on arvutatud vastavalt artikli 285 lõike 1 punktile b lõpptähtaja puhul, mis on võrdne järgmistest suuremaga:

   i) pool tasaarvestatavate tehingute kogumis olevast pikimast lõpptähtajast;

   ii) tasaarvestatavate tehingute kogumi kõigi tehingute tinglik kaalutud keskmine lõpptähtaeg.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellele on pädevad asutused vastavalt artiklile 283 andnud loa kasutada sisemudeli meetodit riskipositsiooni väärtuse arvutamisel enamiku oma majandustegevuse puhul, kuid kes kasutab väiksemate portfellide puhul II jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jaos sätestatud meetodeid, ning kellel on luba kasutada tururiski sisemudelit võlainstrumentide spetsiifilise riski puhul vastavalt artiklil 363 lõike 1 punktile d, võib pädevate asutuste loal arvutada muu kui sisemudeli meetodi alusel tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks omavahendite nõude krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmiseks vastavalt lõikele 1. Pädevad asutused annavad selle loa ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab II jaotise 6. peatüki 3. 4. või 5. jaos sätestatud meetodeid piiratud arvu väiksemate portfellide puhul.

Eelmise lõigu kohaseks arvutamiseks ning kui sisemudeli meetodiga ei saa oodatava riskipositsiooni profiili, peab krediidiasutus või investeerimisühing tegema mõlemat järgmistest:

a) eeldama püsivat oodatava riskipositsiooni (EE) profiili;

b) võrdsustama oodatava riskipositsiooni riskipositsiooni väärtusega, mis on arvutatud II jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jaos sätestatud meetodite alusel, või sisemudeli meetodi alusel tähtaja puhul, mis on võrdne järgmistest suuremaga:

   i) pool tasaarvestatavate tehingute kogumis olevast pikimast lõpptähtajast;

   ii) tasaarvestatavate tehingute kogumi kõigi tehingute tinglik kaalutud keskmine lõpptähtaeg.

▼C2

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude kindlaks vastavalt artikli 364 lõikele 1 ning artiklitele 365 ja 367 tavaolukorra ja stressiolukorra VaR riskiväärtuse summana, mis arvutatakse järgmisel viisil:

a) tavaolukorra VaR riskiväärtuse puhul kasutatakse artikli 292 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud oodatavale riskipositsioonile kalibreeritud praeguseid parameetreid;

b) stressiolukorra VaR riskiväärtuse puhul kasutatakse vastaspoole tulevasi oodatava riskipositsiooni profiile, kohaldades artikli 292 lõike 2 teises lõigus sätestatud stressiolukorra kalibreerimist. Stressiperiood krediidiriski marginaali parameetrite puhul on kõige tõsisem üheaastane stressiperiood, mis sisaldub riskipositsiooni parameetrite puhul kasutatavas kolmeaastases stressiperioodis;

c) nendes arvutustes kasutatakse kordajat kolm kooskõlas artikli 364 lõikega 1 VaR riskiväärtusel ja stressiolukorra VaR riskiväärtusel põhineva omavahendite nõude arvutamisel. EBA kontrollib järjepidevuse huvides järelevalveasutuste kõiki otsuseid kohaldada krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude VaR riskiväärtuse ja stressiolukorra VaR riskiväärtuse sisendite puhul kolmest suuremat kordajat. Kolmest suuremat kordajat kohaldavad pädevad asutused esitavad EBA-le kirjaliku põhjenduse;

d) arvutused tehakse vähemalt igakuiselt ning kasutatav oodatav riskipositsioon arvutatakse sama sagedusega. Kui arvutused tehakse väiksema sagedusega kui igapäevaselt, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 364 lõike 1 punkti a alapunktis ii ja punkti b alapunktis ii osutatud arvutuste tegemisel kolmekuulist keskmist.

6. Vastaspoole vastu olevate nõuete puhul, mille kohta krediidiasutuse või investeerimisühingu võlainstrumentide spetsiifilise riski heakskiidetud sisemudel ei anna hinnavahe asendajat, mis oleks vastaspoole krediidireitingu, majandusharu ja piirkonna kriteeriumeid arvesse võttes asjakohane, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete arvutamiseks artiklis 384 sätestatud meetodit.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega üksikasjalikult täpsustatakse järgmine:

a) kuidas tuleb kindlaks määrata hinnavahe asendaja, kasutades krediidiasutuse või investeerimisühingu võlainstrumentide spetsiifilise riski heakskiidetud sisemudelit, eesmärgiga määrata kindlaks lõikes 1 osutatud s_i ja LGD_{MKT};

b) nende portfellide arv ja suurus, mis vastavad lõikes 4 osutatud piiratud arvu väiksemate portfellide kriteeriumile.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 384

Standardmeetod

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei arvuta oma vastaspoolte krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudeid artikli 383 alusel, arvutavad portfelli omavahendite nõuded iga vastaspoole krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmiseks järgmise valemi alusel, võttes arvesse krediidiväärtuse korrigeerimise riskimaandamisi, mis on aktsepteeritud vastavalt artiklile 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

kus

h = üheaastane riskiperiood (aastates); h = 1;

w_i = vastaspoole „i” suhtes kohaldatav kaal.

Vastaspoolele „i” määratakse üks kuuest tabelis 1 esitatud kaalust w_i, võttes aluseks krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud välise krediidikvaliteedi hinnangu. Vastaspoole puhul, mille kohta krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav:

a) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab II jaotise 3. peatüki esitatud meetodit, määrab vastaspoole sisereitingule ühe välise krediidikvaliteedi hinnangu;

b) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab II jaotise 2. peatükis esitatud meetodit, määrab sellisele vastaspoolele w_i=1,0 %. Kui aga krediidiasutus või investeerimisühing kasutab vastaspoole krediidiriski positsioonide riski kaalumiseks artiklit 128, määrab ta sellele vastaspoolele w_i=3,0 %;

EAD_i^{total} = kogu vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtus vastaspoole „i” puhul (summeerituna tema tasaarvestatavate tehingute kogumites), mis sisaldab II jaotise 6. peatüki 3.–6. jaos sätestatud meetodite kohast tagatise mõju, kui see on kohaldatav vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamise suhtes kõnealuse vastaspoole puhul. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab üht II jaotise 6. peatüki 3. ja 4. jaos sätestatud meetodit, võib kasutada EAD_i^{total} väärtusena täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtust kooskõlas artikli 223 lõikega 5.

▼C2

Krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kes ei kasuta II jaotise 6. peatüki 6. jaos sätestatud meetodit, hinnatakse riskipositsioon alla, kohaldades järgmist tegurit:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = ostetud ühe alusvaraga krediidiriski vahetustehingu riskimaanduse tinglik väärtus (summeeritult, kui on rohkem kui üks positsioon), mis viitab vastaspoolele „i” ja mida kasutatakse krediidiväärtuse korrigeerimise riski maandamiseks.

See tinglik väärtus hinnatakse alla, kohaldades järgmist tegurit:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = sellise ostetud krediidiriski kaitse ühe või mitme indeksi põhise krediidiriski vahetustehingu kogu tinglik väärtus, mida kasutatakse krediidiväärtuse korrigeerimise riski maandamiseks.

See tinglik väärtus hinnatakse alla, kohaldades järgmist tegurit:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = indeksi riskimaanduste suhtes kohaldatav kaal.

Krediidiasutus või investeerimisühing määrab väärtuse W_{ind} kindlaks, arvutades indeksi üksikute komponentide suhtes kohaldatavate w_i väärtuste kaalutud keskmise;

M_i = tehingu tegelik lõpptähtaeg vastaspoolega i.

Krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kes kasutab II jaotise 6. peatüki 6. jaos sätestatud meetodit, arvutatakse M_i vastavalt artikli 162 lõike 2 punktile g. Sel eesmärgil ei seata M_i piirväärtuseks siiski viis aastat, vaid pikim tehingute kogumis olev lepingujärgne järelejäänud tähtaeg.

Krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, kes ei kasuta II jaotise 6. peatüki 6. jaos sätestatud meetodit, on M_i artikli 162 lõike 2 punktis b osutatud keskmine tinglik kaalutud lõpptähtaeg. Sel eesmärgil ei seata M_i piirväärtuseks siiski viis aastat, vaid pikim tehingute kogumis olev lepingujärgne järelejäänud tähtaeg.

M_i^{hedge} = tingliku B_i -ga riskimaandusinstrumendi tähtaeg (mitme positsiooni puhul summeeritakse M_i^{hedge} Bi kogused);

▼C2

M_{ind} = indeksi riskimaanduse tähtaeg.

Rohkem kui ühe indeksi riskimaanduse positsiooni puhul on M_{ind} tinglik kaalutud lõpptähtaeg.

2. Kui vastaspool on hõlmatud indeksis, millel põhineb vastaspoole krediidiriski maandamiseks kasutatud krediidiriski vahetustehing, võib krediidiasutus või investeerimisühing lahutada kõnealuse vastaspoolega seotud tingliku summa vastavalt selle aluseks oleva üksuse kaalule indeksi krediidiriski vahetustehingu tinglikust summast ning käsitleda seda üksiku vastaspoole ühe alusvaraga riskimaandusena (B_i), mille tähtaeg põhineb indeksi tähtajal.

Tabel 1

Krediidikvaliteedi aste	Kaal w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Artikkel 385

Alternatiiv krediidiväärtuse korrigeerimise meetodite kasutamisele omavahendite nõuete arvutamisel

Alternatiivina artiklis 384 käsitletud meetodile võivad artiklis 275 sätestatud esmase riskipositsiooni meetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 382 osutatud instrumentide puhul ning pädeva asutuse eelneval nõusolekul krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude arvutamise asemel korrutada riskiga kaalutud varad vastaspoole krediidiriski puhul, mille nad on saanud kõnealuste riskipositsioonide korral, korrutusteguriga 10.

Artikkel 386

Aktsepteeritud riskimaandus

1. Riskimaandus on „aktsepteeritud riskimaandus” artiklite 383 ja 384 kohase krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete arvutamise eesmärgil ainult siis, kui riskimaandust kasutatakse krediidiväärtuse korrigeerimise riski maandamiseks ja seda juhitakse selliselt ning see on üks järgmistest:

a) ühe alusvaraga krediidiriski vahetustehing või muu samaväärne riskimaandamise instrument, mis otseselt viitab vastaspoolele;

b) indeksipõhine krediidiriski vahetustehing, tingimusel et üksiku vastaspoole riskimarginaali ja indeksi krediidiriski vahetustehingute riskimaanduste riskimarginaalide vaheline erinevus on pädevaid asutusi rahuldaval viisil kajastatud VaR riskiväärtuses ja stressiolukorra VaR riskiväärtuses.

▼C2

Punktis b esitatud nõuet, et VaR riskiväärtuses ja stressiolukorra VaR riskiväärtuses kajastatakse mis tahes üksiku vastaspoole riskimarginaali ja indeksipõhiste krediidiriski vahetustehingute riskimaanduste riskimarginaalide vaheline erinevus, kohaldatakse ka juhul, kui vastaspoole riskimarginaali puhul kasutatakse asendajat.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kõigi vastaspoolte puhul, mille jaoks kasutatakse asendajat, kasutama mõistlikku alusaegrida selliste sarnaste alusvarade esinduslikust rühmast, mille puhul on riskimarginaal kättesaadav.

Kui mis tahes üksiku vastaspoole riskimarginaali ja indeksipõhise krediidiriski vahetustehingu riskimaanduste riskimarginaali vaheline erinevus ei ole kajastatud pädevaid asutusi rahuldaval viisil, kajastab krediidiasutus või investeerimisühing VaR riskiväärtuses ja stressiolukorra VaR riskiväärtuses ainult 50 % indeksi riskimaanduse tinglikust väärtusest.

Ühe alusvaraga krediidiriski vahetustehingu riskipositsiooni ülemaandus artiklis 383 sätestatud meetodi kohaselt ei ole lubatud.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kajasta krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete arvutamisel muud liiki vastaspoole riskimaandusi. Eelkõige ei ole krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete arvutamise eesmärgil aktsepteeritud riskimaandused sellised krediidiriski vahetustehingud, mille puhul risk on erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kantud, või n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingud ja krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad.

3. Aktsepteeritud riskimaanduseid, mis on arvesse võetud krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuete arvutamisel, ei võeta arvesse IV jaotises sätestatud spetsiifilise riski omavahendite nõuete arvutamisel ega käsitleta krediidiriski maandamisena muul juhul, kui sama tehinguportfelli vastaspoole krediidiriski puhul.

IV OSA

RISKIDE KONTSENTREERUMINE

Artikkel 387

Sisu

Krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgivad ja kontrollivad oma riskide kontsentreerumisi vastavalt käesolevale osale.

Artikkel 388

Reguleerimisalasse mitte kuuluvad tegevused

Käesolevat osa ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kes vastavad artikli 95 lõikes 1 või artikli 96 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele.

Seda osa ei kohaldata sellise konsolideerimisgrupi konsolideeritud olukorra suhtes, kuhu kuuluvad üksnes artikli 95 lõikes 1 või artikli 96 lõikes 1 osutatud investeerimisühingud ja abiettevõtjad ning kuhu ei kuulu krediidiasutusi.

▼C2

Artikkel 389

Mõiste

Käesoleva osa kohaldamisel kasutatakse järgmist määratlust.

Käesolevas osas tähendab „riskipositsioonid” III osa II jaotise 2. peatükis osutatud mis tahes vara või bilansivälist kirjet ilma riskikaalude või -astmete kohaldamiseta.

Artikkel 390

Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. II lisas osutatud kirjetest tulenevate riskipositsioonide arvutamisel kasutatakse ühte III osa II jaotise 6. peatükis sätestatud meetoditest.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on vastavalt artiklile 283 luba kasutada sisemudeli meetodit, võivad kasutada sisemudeli meetodit riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, võimenduslaenu tehingute ning pika arveldustähtajaga tehingute puhul.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad oma kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõuded vastavalt III osa IV jaotise 2. peatüki artiklile 299 ja III osa V jaotisele ning vajaduse korral III osa IV jaotise 5. peatükile, arvutavad kauplemisportfellist tulenevad üksikklientidega seotud riskipositsioonid, liites kokku järgmised punktid:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu positiivne pika positsiooni ülejääk lühikese positsiooni suhtes kõigis kõnealuse kliendi emiteeritud finantsinstrumentides, kusjuures iga konkreetse instrumendi netopositsioon arvutatakse vastavalt III osa IV jaotise 2. peatükis kehtestatud meetoditele;

b) neto riskipositsioon võlainstrumentide või omakapitaliinstrumentide emissiooni tagamise puhul;

c) riskipositsioonid, mis tulenevad artiklite 299 ja 378 kuni 380 kohastest kõnealuse kliendiga sõlmitud tehingutest, kokkulepetest ja lepingutest; sellised riskipositsioonid arvutatakse vastavalt kõnealustes artiklites kehtestatud riskipositsioonide väärtuste arvutamise korrale.

Punkti b kohaldamisel arvutatakse neto riskipositsioon, lahutades need väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida kolmandad isikud on formaalsete kokkulepete põhjal märkinud või mille tagamises nad on osalenud ja mida on vähendatud artiklis 345 sätestatud tegurite kohaselt.

Punkti b kohaldamisel kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud jälgimis- ja kontrollsüsteemid väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud riskipositsioonide jaoks esialgse kohustuse võtmise ja järgneva tööpäeva vahelisel ajal, arvestades kõnealustel turgudel võetud riskide olemust.

Punkti c kohaldamisel jäetakse artikli 299 viitest välja III osa II jaotise 3. peatükk.

▼C2

4. Üksikklientide või omavahel seotud klientide rühmade üldiste riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku kauplemisportfellist tulenevad ja kauplemisportfelli mittekuuluvad riskipositsioonid.

5. Omavahel seotud klientide rühmade riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku rühma kuuluvate üksikklientide riskipositsioonid.

6. Riskipositsioonide hulka ei kuulu:

a) välisvaluuta tehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral kahe tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist;

b) väärtpaberite ostu- või müügitehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral viie tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist või väärtpaberite ülekandmist, olenevalt sellest, kumb toiming leiab aset varem;

c) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, mis tahes valuutas kliiringu ja arvelduse ning korrespondentpanganduse, või finantsinstrumentide kliiring-, arveldus- ja depooteenuste korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem;

d) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, kliiringu ja arvelduse mis tahes valuutas ja korrespondentpanganduse korral päevasisesed riskipositsioonid kõnealuseid teenuseid osutavatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele;

e) riskipositsioonid, mis on omavahenditest artiklite 36, 56 ja 66 kohaselt maha arvatud.

7. Kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes oleva koguriskipositsiooni kindlaksmääramiseks seoses klientidega, kellega seoses krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone tulenevalt tehingutest, millele on osutatud artikli 112 punktides m ja o, või tulenevalt muudest tehingutest, kui esineb riskipositsioon alusvara suhtes, hindab krediidiasutus või investeerimisühing selle alusvara riskipositsioone, võttes arvesse tehingu struktuuri majanduslikku sisu ning tehingu enda struktuurist tulenevaid riske, et teha kindlaks, kas see kujutab endast täiendavat riskipositsiooni.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) tingimused ja metoodika, mida kasutatakse selleks, et määrata kindlaks koguriskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes seoses lõikes 7 osutatud riskipositsioonide liikidega;

b) tingimused, mille kohaselt lõikes 7 osutatud tehingu struktuur ei kujuta endast täiendavat riskipositsiooni.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 391

Krediidiasutuse ja investeerimisühingu määratlus riskide kontsentreerumise eesmärgil

Riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks käesoleva osa kohaselt tähendavad „krediidiasutused ja investeerimisühingud" ka kõiki era- või avalik-õiguslikke ettevõtjaid koos nende filiaalidega, kes juhul, kui nad oleksid asutatud liidus, vastaksid mõiste „krediidiasutus" või mõiste „investeerimisühing" määratlusele, ning kes on saanud tegevusloa kolmandas riigis ja kohaldavad usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja regulatiivseid nõudeid, mis on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.

Artikkel 392

Riskide kontsentreerumise määratlus

Ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes võetud riskipositsiooni, mis võrdub 10 %-ga või ületab 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist, käsitletakse riskide kontsentreerumisena.

Artikkel 393

Suutlikkus riskide kontsentreerumist kindlaks teha ja juhtida

Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema usaldusväärsed haldus- ja raamatupidamisprotseduurid ning piisavad sisekontrollimehhanismid, et teha kindlaks, juhtida, jälgida, aru anda ja pidada arvestust kõigi riskide kontsentreerumiste ja nende hilisema muutumise üle vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 394

Aruandlusnõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruande, milles nad toovad ära iga riskide kontsentreerumise kohta, sealhulgas nende riskide kontsentreerumiste kohta, millele laieneb artikli 395 lõike 1 kohane vabastus, järgmise teabe:

a) klient või omavahel seotud klientide rühm, kelle suhtes on krediidiasutusel või investeerimisühingul riskide kontsentreerumine;

b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;

c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;

d) artikli 395 lõike 1 kohaldamisel arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

▼C2

Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatakse III osa II jaotise 3. peatükki, teatab ta pädevatele asutustele oma 20 suurimat riskide kontsentreerumist konsolideeritud alusel, välja arvatud need, millele laieneb artikli 395 lõike 1 kohane vabastus.

2. Lõikes 1 osutatud teabe edastamisele lisaks esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevatele asutustele järgmise teabe, mille nad esitavad konsolideeritud alusel oma 10 suurima riskide kontsentreerumise kohta, mis neil on krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, ja ka konsolideeritud alusel oma 10 suurima riskide kontsentreerumise kohta, mis neil on reguleerimata finantssektori ettevõtjate suhtes, sealhulgas riskide kontsentreerumiste kohta, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest:

a) klient või omavahel seotud klientide rühm, kelle suhtes on krediidiasutusel või investeerimisühingul riskide kontsentreerumine;

b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;

c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;

d) artikli 395 lõike 1 kohaldamisel arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;

e) riskipositsiooni oodatud äravool väljendatuna summas, mille lõpptähtaeg on igakuistes tähtajaklassides kuni üks aasta, kvartaalsetes tähtajaklassides kuni kolm aastat ja sealt edasi aastastes tähtajaklassides.

3. Aruanne esitatakse vähemalt kaks korda aastas.

4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks järgmine:

a) ühtsed vormid lõikes 3 osutatud aruandluse jaoks, mis peavad olema proportsionaalsed krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega, ning juhised nende vormide kasutamiseks;

b) lõikes 3 osutatud aruannete esitamise sagedus ja kuupäevad;

c) lõikes 3 osutatud aruannete puhul kasutatavad infotehnoloogilised lahendused.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

▼C2

Artikkel 395

Riskide kontsentreerumise piirmäärad

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta pärast artiklite 399 kuni 403 kohast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist sellist riskipositsiooni ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes, mis on suurem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist. Kui kõnealune klient on krediidiasutus või investeerimisühing või kui omavahel seotud klientide rühma kuulub üks või mitu krediidiasutust või investeerimisühingut, ei või riskipositsiooni väärtus olla rohkem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist või 150 miljonit eurot (olenevalt sellest, kumb väärtus on suurem), eeldusel et kõigi nende omavahel seotud klientide riskipositsioonide summa, kes ei ole krediidiasutused ega investeerimisühingud, ei ületa pärast artiklite 399 kuni 403 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist.

Kui 150 miljoni euro suurune summa ületab 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist, ei või riskipositsiooni väärtus pärast artiklite 399 kuni 403 kohast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist ületada krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitaliga võrreldes mõistlikku piirmäära. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab kõnealuse piirmäära kindlaks kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 osutatud põhimõtete ja protseduuridega, et juhtida ja kontrollida kontsentratsiooniriski. Kõnealune piirmäär ei tohi olla rohkem kui 100 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist.

Pädevad asutused võivad kehtestada 150 miljonist eurost madalama piirmäära ning teavitavad sellest EBAt ja komisjoni.

2. Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 ning võttes arvesse krediidiriski maandamise mõju vastavalt artiklitele 399 kuni 403, samuti varipanganduse ja riskide kontsentreerumiste valdkonnas toimuvate arengute tulemusi liidu ja rahvusvahelisel tasandil, annab EBA 31. detsembriks 2014 välja suunised, et seada sellistele riskipositsioonidele asjakohased kogupiirmäärad või rangemad individuaalsed piirmäärad riskipositsioonidele selliste varipanganduse üksuste suhtes, kelle pangandustegevus jääb väljapoole reguleeritud raamistikku.

Neid suuniseid välja töötades kaalub EBA, kas täiendavate piirmäärade kehtestamisel oleks oluline kahjulik mõju liidus asutatud krediidiasutuste või investeerimisühingute riskiprofiilile, reaalmajandusele krediidi andmisele või finantsturgude stabiilsusele ja nõuetekohasele toimimisele.

Komisjon hindab 31. detsembriks 2015 väljaspool reguleeritud raamistikku tegutsevate varipanganduse üksuste suhtes olevatele riskipositsioonidele piirmäärade kehtestamise asjakohasust ja mõju, võttes arvesse varipanganduse ja riskide kontsentreerumiste valdkonnas toimuvaid arenguid liidu ja rahvusvahelisel tasandil ning krediidiriski maandamist vastavalt artiklitele 399 kuni 403. Komisjon esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning asjakohasel juhul lisab aruandele seadusandliku ettepaneku väljaspool reguleeritud raamistikku tegutsevate varipanganduse üksuste suhtes võetavatele riskipositsioonidele piirmäärade kehtestamise kohta.

▼C2

3. Kui artiklist 396 ei tulene teisiti, järgivad krediidiasutused ja investeerimisühingud alati lõikes 1 sätestatud piirmäära.

4. Varade suhtes, milleks on kolmandate riikide tunnustatud investeerimisühingutega seotud nõuded ja muud riskipositsioonid, võib kohaldada lõikes 1 sätestatud käsitlust.

5. Käesolevas artiklis sätestatud piirmäärasid võib krediidiasutuste või investeerimisühingu kauplemisportfelli riskipositsioonide puhul ületada juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) kauplemisportfelli mittekuuluv riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes ei ületa direktiivi lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui see piirmäär on arvutatud aktsepteeritud kapitali suhtes, nii et piirmäärade ületamine tuleneb täielikult kauplemisportfelli arvelt;

b) krediidiasutus või investeerimisühing täidab lõikes 1 sätestatud piirmäära ületava osa kohta täiendavat omavahendite nõuet, mis on arvutatud artiklite 397 ja 398 kohaselt;

c) kui piirmäärade ületamisest on möödunud 10 päeva või vähem, ei tohi kauplemisportfelli kuuluv riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes ületada 500 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist;

d) kõik piirmäärade ületamised, mis on kestnud kauem kui 10 päeva, ei tohi kokku ületada 600 % krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitalist.

Iga kord, kui piirmäära on ületatud, teatab krediidiasutus või investeerimisühing pädevatele asutustele viivitamata ületamise summa ning asjaomase kliendi nime ning omavahel seotud klientide rühma nime, kui see on asjakohane.

6. Käesolevas lõikes tähendavad struktuurimeetmed liikmesriigi poolt vastu võetud ja selle liikmesriigi asjaomaste pädevate asutuste poolt rakendatavaid meetmeid, millega nõutakse, et asjaomases liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutused vähendaksid oma riskipositsioone erinevate juriidiliste isikute suhtes olenevalt nende tegevusest, sõltumata sellest, kus see tegevus asub, eesmärgiga kaitsta hoiustajaid ja säilitada finantsstabiilsus, ning mis kehtivad enne sellise õigusakti jõustumist, millega kõnealused meetmed selgesõnaliselt ühtlustatakse.

Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 ja artikli 400 lõike 1 punktist f võivad pädevad asutused juhul, kui liikmesriigid võtavad vastu pangandusgrupis struktuursete meetmete vastuvõtmist nõudvad siseriiklikud õigusnormid, nõuda, et pangandusgruppi kuuluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle hoitavad hoiused on tagatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivi 94/19/EÜ (hoiuste tagamise skeemide kohta) ([1]) kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga, kohaldaksid riskide kontsentreerumise piirmäära, mis oleks alla 25 %, kuid mitte väiksem kui 15 % 28. juunist 2013 kuni 30. juunini 2015 ning mitte alla 10 % alates 1. juulist 2015 allkonsolideeritud alusel, kooskõlas artikli 11 lõikega 5 grupisisestele riskipositsioonidele, kui need riskipositsioonid koosnevad riskipositsioonidest sellise üksuse suhtes, kes ei kuulu struktuursete meetmete osas samasse alagruppi.

([1]) EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5.

▼C2

Käesoleva lõike kohaldamisel täidetakse järgmisi tingimusi:

a) kõiki struktuursete meetmete osas samasse alagruppi kuuluvaid üksusi käsitatakse ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühmana;

b) pädevad asutused kohaldavad esimeses lõigus osutatud riskipositsioonide suhtes ühtset piirmäära.

Nimetatud meetodi kohaldamine ei tohi mõjutada järelevalve tõhusat teostamist konsolideeritud alusel ja sellega ei või kaasneda ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, samuti ei tohi see põhjustada ega luua takistust siseturu toimimisele.

7. Enne riskide kontsentreerumisega seonduvalt lõikes 6 osutatud konkreetsete struktuursete meetmete vastuvõtmist teavitavad pädevad asutused nõukogu, komisjoni, asjaomaseid pädevaid asutusi ja EBA-t vähemalt kaks kuud enne struktuurimeetmete vastuvõtmise otsuse avaldamist ning esitavad vastavad kvalitatiivsed või kvantitatiivsed tõendavad andmed kõige järgmise kohta:

a) tegevuse ulatus, mille suhtes struktuurseid meetmeid kohaldatakse;

b) selgitus selle kohta, miks selliseid kavandatavaid meetmeid peetakse hoiustajate kaitsmiseks sobivaks, tõhusaks ja proportsionaalseks;

c) hinnang meetmete poolt siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete või negatiivsete mõjude kohta liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal.

8. Komisjonile, kes tegutseb artikli 464 lõikes 2 osutatud korras, antakse õigus võtta vastu rakendusakt lõikes 7 osutatud kavandatavate riiklike meetmete heakskiitmiseks või tagasilükkamiseks.

Ühe kuu jooksul alates lõikes 7 osutatud teate saamisest esitab EBA nõukogule, komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse lõikes 7 osutatud elementide kohta. Ka asjaomased pädevad asutused võivad lõikes 7 osutatud elementide kohta nõukogule, komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse esitada.

Võttes võimalikult suurel määral arvesse teises lõigus mainitud arvamusi ning kui on olemas kindlad ja tugevad tõendid meetmete negatiivse mõju kohta siseturule, mis ületab finantsstabiilsusega seotud kasu, lükkab komisjon kahe kuu jooksul alates teate kätte saamisest kavandatavad riiklikud meetmed tagasi. Muudel juhtudel kiidab komisjon kavandatavad riiklikud meetmed heaks esialgu kaheaastaseks ajavahemikuks ning vajaduse korral võib meetmeid muuta.

Komisjon lükkab kavandatavad riiklikud meetmed tagasi üksnes siis, kui ta leiab, et neil meetmetel on ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, põhjustades või luues seega takistusi siseturu toimimisele või kapitali vabale liikumisele vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele.

▼C2

Komisjon võtab oma hinnangus arvesse EBA arvamust ja lõike 7 kohaselt esitatud tõendeid.

Enne meetmete kehtivusaja lõppemist võivad pädevad asutused teha ettepaneku uute meetmete võtmiseks, et pikendada kohaldamisperioodi iga kord veel kahe aasta võrra. Sellisel juhul teavitavad nad sellest komisjoni, nõukogu, asjaomaseid pädevaid asutusi ja EBAd. Uued meetmed kiidetakse heaks eespool käesolevas artiklis sätestatud protsessi kohaselt. Käesolevat artiklit ei mõjuta artikli 458 kohaldamist.

Artikkel 396

Riskide kontsentreerumisega seotud nõuete järgimine

1. Kui tekkinud riskipositsioonid ületavad erandjuhul artikli 395 lõikes 1 sätestatud piirmäära, teatab krediidiasutus või investeerimisühing riskipositsiooni väärtusest viivitamata pädevatele asutustele, kes võivad juhul, kui asjaolud seda võimaldavad, määrata tähtaja, mille jooksul peavad krediidiasutused või investeerimisühingud viima riskipositsioonid vastavusse nimetatud ülempiiriga.

Kui kohaldatakse artikli 395 lõikes 1 osutatud 150 miljoni euro suurust summat, võivad pädevad asutused igal üksikjuhul eraldi lubada ületada 100 % ülempiiri, võrreldes krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsepteeritud kapitaliga.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei pea artikli 7 lõike 1 kohaselt individuaalselt või allkonsolideeritud alusel käesoleva jaoga kehtestatud kohustusi täitma või artiklit 9 kohaldatakse liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes, tuleb võtta meetmed tagamaks riski rahuldav jaotumine konsolideerimisgrupi piires.

Artikkel 397

Täiendava omavahendite nõude arvutamine seoses riskide kontsentreerumisega kauplemisportfellis

1. Artikli 395 lõike 5 punktis b osutatud piirmäärade ületamise arvutamiseks valitakse kõnealuse kliendi või omavahel seotud klientide rühmaga seotud tehingute kogu riskipositsiooni hulgast välja need komponendid, mille spetsiifilise riski nõuded on vastavalt III osa IV jaotise 2. peatükile ja/või artiklile 299 ja III osa V jaotisele kõrgeimad ning mille summa võrdub artikli 395 lõike 5 punktis a osutatud piirmäärade ületamise suurusega.

2. Kui piirmäärade ületamine ei ole kestnud kauem kui kümme päeva, on täiendav omavahendite nõue nende komponentide puhul 200 % lõikes 1 osutatud nõuetest.

3. Pärast kümne päeva möödumist piirmäärade ületamisest määratakse piirmäära ületanud komponendid, mis on välja valitud lõike 1 kohaselt, tabeli 1 vastavatele ridadele esimeses veerus III osa IV jaotise 2. peatüki ja/või artikli 299 ja III osa V jaotise spetsiifilise riski nõuete tõusvas järjekorras. Täiendav omavahendite nõue võrdub III osa IV jaotise 2. peatükis esitatud spetsiifilise riski nõuete ja/või artiklis 299 ja III osa V jaotises neile komponentidele esitatud nõuete summaga, korrutatuna tabeli 1 teise veeru vastava teguriga.

▼C2

Tabel 1

Veerg 1: Piirmäärade ületamine (protsendina aktsepteeritud kapitalist)	Veerg 2: Tegurid
Kuni 40 %	200 %
40 % – 60 %	300 %
60 % – 80 %	400 %
80 % – 100 %	500 %
100 % – 250 %	600 %
Üle 250 %	900 %

Artikkel 398

Protseduurid, millega vältida täiendava omavahendite nõude eiramist krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt

Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei tohi teadlikult jätta täitmata artikli 397 kohaseid täiendavaid omavahendite nõudeid, mida neil tuleks muidu täita riskipositsioonide puhul, mis ületavad kauem kui kümne päeva jooksul artikli 395 lõikes 1 sätestatud piirmäära, kandes need riskipositsioonid ajutiselt üle konsolideerimisgruppi kuuluvasse või mittekuuluvasse teise äriühingusse ja/või sooritades muid kunstlikke tehinguid riskipositsiooni sulgemiseks kümne päeva jooksul ja uue riskipositsiooni tekitamiseks.

Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema süsteemid, mis tagavad, et igast esimeses lõigus osutatud mõjuga tehingust teatatakse kohe pädevatele asutustele.

Artikkel 399

Krediidiriski maandamise aktsepteeritud tehnikad

1. Artiklite 400 kuni 403 kohaldamisel hõlmab „garantii” mõiste ka III osa II jaotise 4. peatüki kohaselt tunnustatud krediidituletisinstrumente, välja arvatud krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad.

2. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, võib juhul, kui otsese või kaudse krediidiriski kaitse arvessevõtmine on artiklite 400 kuni 403 kohaselt lubatud, olla selle tingimuseks III osa II jaotise 4. peatükis ette nähtud aktsepteeritavuse nõuete ja muude nõuete täitmine.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing rakendab artikli 401 lõiget 2, tuleb otsese krediidiriski kaitse arvessevõtmiseks täita III osa II jaotise 3. peatükis sätestatud asjakohased tingimused. Käesoleva osa kohaldamisel ei võta krediidiasutus või investeerimisühing arvesse artikli 199 lõigetes 5 kuni 7 osutatud tagatisi, välja arvatud juhul, kui see on artikli 402 kohaselt lubatud.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud analüüsivad niivõrd kui võimalik riskipositsioonide ulatust tagatise andjate, kaudse krediidiriski kaitse andjate ja artikli 390 lõike 7 kohaselt alusvara suhtes, et avastada võimalik kontsentreerumine, ning vajaduse korral võtavad meetmeid ja teavitavad olulistest tuvastatud asjaoludest oma pädevat asutust.

▼C2

Artikkel 400

Vabastused

1. Järgmised riskipositsioonid on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest:

a) varakirjed, milleks on nõuded keskvalitsuste, keskpankade või avaliku sektori asutuste vastu, millele määrataks tagamata kujul III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %;

b) varakirjed, milleks on nõuded rahvusvaheliste organisatsioonide või mitmepoolsete arengupankade vastu, millele määrataks tagamata kujul III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %;

c) varakirjed, milleks on nõuded, millel on keskvalitsuste, keskpankade, rahvusvaheliste organisatsioonide, mitmepoolsete arengupankade või avaliku sektori asutuste vahetu garantii, kui garantiid andva üksuse vastu olevatele tagamata nõuetele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %;

d) muud keskvalitsuste, keskpankade, rahvusvaheliste organisatsioonide, mitmepoolsete arengupankade või avaliku sektori asutustega seotud või nende poolt tagatud riskipositsioonid, kui vastavale üksusele vastu olevatele tagamata nõuetele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %;

e) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, kui nendele nõuetele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %, ning muud sellised piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsustega seotud või nende poolt tagatud riskipositsioonid, millele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %;

f) artikli 113 lõigetes 6 või 7 osutatud vastaspooltega seotud riskipositsioonid, kui neile määrataks III osa, II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 0 %. Riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest või mitte, nõuetena kolmandate isikute vastu;

g) varakirjed ja muud riskipositsioonid, mis on tagatud rahaliste hoiustega, mis on paigutatud laenu andvasse krediidiasutusse või investeerimisühingusse või sellisesse krediidiasutusse või investeerimisühingusse, mis on laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja või tütarettevõtja;

h) varakirjed ja muud riskipositsioonid, mis on tagatud hoiusesertifikaatidega, mille on välja andnud laenu andev krediidiasutus või investeerimisühing või selline krediidiasutus või investeerimisühing, mis on laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja või tütarettevõtja, ja mis on hoiustatud ühes osutatud krediidiasutustest või investeerimisühingutest;

▼C2

i) riskipositsioonid, mis tulenevad kasutamata krediidilimiitidest, mis I lisas on liigitatud madala riskiga bilansivälisteks kirjeteks, ja eeldusel et kliendiga või omavahel seotud klientide rühmaga on sõlmitud kokkulepe, mille kohaselt võib krediidilimiiti kasutada vaid juhul, kui on kindlaks tehtud, et see ei põhjusta artikli 395 lõike 1 alusel kohaldatava piirmäära ületamist;

j) keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonid ning tagatisfondi osamaksed kesksetele vastaspooltele;

k) direktiivi 94/19/EÜ kohaste hoiuste tagamise skeemide riskipositsioonid, mis tulenevad nende skeemide rahastamisest, kui skeemi liikmeks olevatel krediidiasutustel või investeerimisühingutel on õiguslik või lepinguline kohustus rahastada skeemi.

Krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud krediidiriski vahetustehingut sisaldava võlakirja alusel saadud sularaha ning vastaspoole laene krediidiasutusele või investeerimisühingule ja hoiuseid krediidiasutuses või investeerimisühingus, mille suhtes kohaldatakse III osa II jaotise 4. peatükile vastavat bilansilise tasaarvestuse kokkulepet, loetakse punkti g alla kuuluvaks.

2. Pädevad asutused võivad täielikult või osaliselt anda vabastuse järgmistele riskipositsioonidele:

a) pandikirjad, mis vastavad artikli 129 lõigete 1, 3 ja 6 kohastele tingimustele;

b) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, kui nendele nõuetele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 20 %, ning muud sellised piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsustega seotud või nende poolt tagatud riskipositsioonid, millele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 20 %;

c) riskipositsioonid, sealhulgas osalused, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidiasutuse või investeerimisühingu oma tütarettevõtjatega, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidiasutusega või investeerimisühinguga konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale määrusele, direktiivile 2002/87/EÜ või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele eeskirjadele; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest või mitte, nõuetena kolmanda isiku vastu;

d) varakirjed, milleks on nõuded piirkondlike või kesksete krediidiasutuste vastu, kellega krediidiasutus vastavalt õigusaktidele või põhikirjale on ühendatud ühisesse võrku ja kes vastutavad nende sätete kohaselt võrgusiseste tasaarveldustoimingute tegemise eest, ning nende suhtes olevad muud riskipositsioonid, sealhulgas osalused neis;

▼C2

e) varakirjed, milleks on sellised nõuded ja muud riskipositsioonid krediidiasutuste vastu, mis on tekkinud krediidiasutustel, kellest üks ei tegutse konkurentsi tingimustes, ja annab või tagab õigusaktidest tulenevate programmide või oma põhikirja alusel kasutuspiiranguga laene valitsuse teatava järelevalve all, et edendada teatavaid majandussektoreid, eeldusel et vastavad riskipositsioonid tulenevad kõnealustest laenudest, mis edastatakse laenu saajatele krediidiasutuste kaudu, või nende laenude garantiidest;

f) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu tingimusel, et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahenditega, need ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ja need ei ole nomineeritud peamises kauplemisvaluutas;

g) varakirjed, milleks on nõuded keskpankade vastu nendes keskpankades hoitava kohustusliku miinimumreservi kujul, mis on nomineeritud nende keskpankade omavääringus;

h) varakirjed, milleks on nõuded keskvalitsuse vastu kohustusliku likviidsuse piirmäära täitmiseks riigi võlakirjades hoitavate vahenditena, mis on nomineeritud ja rahastatud selle omavääringus eeldusel, et krediidikvaliteeti hindav määratud asutus on keskvalitsusele krediidireitinguks andnud investeerimisjärgu krediidireitingu, kusjuures pädeval asutusel on diskretsiooniõigus;

i) 50 % I lisas osutatud mõõduka riskiga bilansivälistest dokumentaalmaksetest ja mõõduka riskiga bilansivälistest kasutamata krediidilimiitidest ning pädevate asutuste nõusolekul 80 % õigusaktide alusel antud muudest garantiidest peale laenugarantiide, mida annavad oma liikmetele krediidiasutuse staatust omavad vastastikused garantiiskeemid;

j) seadusega nõutud garantiid, mida kasutatakse, kui hüpoteekvõlakirjade emiteerimisega rahastatav hüpoteeklaen makstakse laenuvõtjale välja enne hüpoteegi lõplikku registreerimist kinnistusraamatus, tingimusel et garantiid ei kasutata riski vähendamiseks riskiga kaalutud vara arvutamisel;

k) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid tunnustatud börside vastu.

3. Pädevad asutused võivad kasutada lõikes 2 sätestatud vabastust üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) riskipositsiooni, vastaspoole või krediidiasutuse või investeerimisühingu ja vastaspoole vahelise suhte eripära elimineerib või vähendab riskipositsiooni; ning

b) mis tahes järelejäänud kontsentratsiooniriski saab maandada muude samavõrra tõhusate vahenditega, nagu direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 sätestatud kokkulepped, protseduurid ja mehhanismid.

▼C2

Pädevad asutused teavitavad EBAd sellest, kas nad kavatsevad kasutada mõnda lõikes 2 ettenähtud erandit kooskõlas käesoleva lõigu punktidega a ja b, ning konsulteerivad EBAga selle valiku suhtes.

Artikkel 401

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise mõju arvutamine

1. Artikli 395 lõike 1 kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtust, mida arvutatakse vastavalt III osa II jaotise 4. peatükile, võttes arvesse krediidiriski maandamist, volatiilsusega korrigeerimist ja lõpptähtaegade mittevastavust (E*).

2. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on lubatud kasutada III osa II jaotise 3. peatüki kohaselt riskipositsioonide klasside puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnangut, võib pädevate asutuste loal võtta riskipositsioonide väärtuse arvutamisel artikli 395 lõike 1 kohaldamiseks arvesse finantstagatise mõju.

Pädevad asutused annavad eelmises lõigus osutatud loa ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab finantstagatise mõju oma riskipositsioonidele hinnata eraldi muudest makseviivitusest tingitud kahjumäära aspektidest.

Krediidiasutuse või investeerimisühingu koostatud hinnangud peavad olema piisavalt sobivad riskipositsiooni väärtuse vähendamiseks artikli 395 sätete järgimise eesmärgil.

Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kasutada finantstagatise mõju sisehinnanguid, kasutab ta neid vastavalt käesoleva määruse kohaste omavahendite nõuete arvutamisel kasutatavale meetodile.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on lubatud kasutada III osa II jaotise 3. peatükis nimetatud riskipositsiooni klasside puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid ja kes ei kasuta riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud meetodit, võivad riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit või artikli 403 lõike 1 punktis b sätestatud riskipositsioonide väärtuse arvutamise meetodit.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit või kellel on lubatud kasutada artikli 395 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud meetodeid, korraldab krediidiriskide kontsentreerumise hindamiseks regulaarselt stressiteste, sealhulgas seoses võetud tagatise realiseerimisväärtusega.

Sellistes esimeses lõigus osutatud regulaarsetes stressitestides hinnatakse riske, mis tulenevad turutingimuste võimalikust muutumisest, mis võib negatiivselt mõjutada krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite adekvaatsust, ja riske, mis tulenevad tagatise realiseerimisest stressi olukordades.

▼C2

Teostatud stressitestid peavad olema selliste riskide hindamiseks adekvaatsed ja asjakohased.

Kui regulaarne stressitest viitab tagatise väiksemale realiseerimisväärtusele kui finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi või lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel oleks lubatud arvesse võtta, vähendatakse vastavalt sellise tagatise väärtust, mida on lubatud arvesse võtta artikli 395 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks.

Esimeses lõigus osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kontsentratsiooniriski käsitlemise strateegiad peavad sisaldama järgmist:

a) eeskirjad ja protseduurid selliste riskide käsitlemiseks, mis tulenevad riskipositsioonide lõpptähtaegade ja nende riskipositsioonide krediidiriski kaitse lõpptähtaegade mittevastavustest;

b) eeskirjad ja protseduurid juhuks, kui stressitest viitab tagatise madalamale realiseerimisväärtusele, kui finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodi või lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel on arvesse võetud,

c) eeskirjad ja protseduurid, mis on seotud krediidiriski maandamise tehnikate kohaldamisest tuleneva kontsentratsiooniriski ja eelkõige suurte kaudsete krediidiriski positsioonidega, nt tagatiseks seatud väärtpaberite ühe emitendi riskipositsioon.

Artikkel 402

Hüpoteeklaenudest tulenevad riskipositsioonid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad artikli 395 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks vähendada artikli 125 lõike 1 kohaselt kinnisvaraga täielikult tagatud riskipositsiooni või selle mis tahes osa väärtust asjaomase panditud kinnisvara turuväärtuse või hüpoteekimisväärtuse võrra (kuid mitte enam kui 50 % võrra turuväärtusest või 60 % hüpoteekimisväärtusest neis liikmesriikides, kus seaduste või rakendusaktidega on sätestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks), kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) liikmesriikide pädevad asutused ei ole määranud artikli 124 lõike 2 kohaselt elamukinnisvaraga tagatud riskipositsioonidele või nende osadele suuremat riskikaalu kui 35 %;

b) riskipositsioon või selle osa on täielikult tagatud:

   i) elamukinnisvarale seatud hüpoteekidega või

   ii) elamukinnisvara liisinguga, mille puhul liisinguandja on liisitud elamukinnisvara täieõiguslik omanik ja liisinguvõtja ei ole veel kasutanud õigust seda välja osta;

c) artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud.

▼C2

2. Krediidiasutus või investeerimisühing võib artikli 395 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks vähendada artikli 126 lõike 1 kohaselt kinnisvaraga täielikult tagatud riskipositsiooni või selle mis tahes osa väärtust asjaomase panditud kinnisvara turuväärtuse või hüpoteekimisväärtuse võrra (kuid mitte enam kui 50 % võrra turuväärtusest või 60 % hüpoteekimisväärtusest neis liikmesriikides, kus seaduste või rakendusaktidega on sätestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks), kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) liikmesriikide pädevad asutused ei ole määranud artikli 124 lõike 2 kohaselt ärikinnisvaraga tagatud riskipositsioonidele või nende osadele suuremat riskikaalu kui 50 %;

b) riskipositsioon on täielikult tagatud:

i) büroodele või muudele äripindadele seatud hüpoteekidega; või

ii) büroode või muude äripindadega ja kinnisvaraliisinguga seotud riskipositsioonidega.

c) artikli 126 lõike 2 punktis a, artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud;

d) ärikinnisvara peab olema täielikult välja ehitatud.

3. Vastaspoole vastu olevat nõuet, mis tuleneb pöördrepolepingust, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing on vastaspoolelt ostnud kolmandatele isikutele kuuluvale kinnisvarale seatud iseseisvaid ja sõltumatuid hüpoteekpante, võib krediidiasutus või investeerimisühing käsitleda mitme üksiknõudena iga asjaomase kolmanda isiku vastu eraldi, tingimusel, et kõik järgnevad tingimused on täidetud:

a) vastaspool on krediidiasutus või investeerimisühing;

b) nõue on täies ulatuses tagatud asjaomastele kolmandatele isikutele kuuluvale kinnisvarale seatud pandiõigustega, mille krediidiasutus või investeerimisühing on ostnud ning krediidiasutus või investeerimisühing on võimeline neid pandiõigusi teostama;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on taganud, et artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud;

d) vastaspoole makseviivituse, maksejõuetuse või likvideerimise korral saab krediidiasutus või investeerimisühing endale nende vastaspoolel kolmandate isikute vastu olevate nõuetega kaasnevad nõudeõigused;

e) krediidiasutus või investeerimisühing teatab pädevale asutusele kooskõlas artikliga 394 selliste kõigi teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu olevate nõuete kogusumma, mida käsitletakse vastavalt käesolevale lõikele.

▼C2

Sel eesmärgil eeldab krediidiasutus või investeerimisühing, et tal on vastaspoole vastu oleva vastavasummalise nõude asemel nõue iga üksiku asjaomase kolmanda isiku vastu selles summas, milles vastaspoolel on nõue selle kolmanda isiku vastu. Ülejäänud osa nõudest vastaspoole vastu (kui selline nõude jääk on olemas) käsitletakse jätkuvalt nõudena vastaspoole vastu.

Artikkel 403

Asendamise meetod

1. Kui kliendi vastu olevale nõudele on andnud garantii kolmas isik või see on tagatud kolmanda isiku väljastatud tagatisega, võib krediidiasutus või investeerimisühing teha järgmist:

a) käsitleda garanteeritud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses garantii andjaga, mitte aga kliendiga, eeldusel, et garantii andjaga seotud tagamata riskipositsioonile määratakse III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal;

b) käsitleda tunnustatud tagatise turuväärtusega tagatud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses kolmanda isiku, mitte aga kliendiga, kui kõnealune riskipositsioon on tagatud tagatisega, ja eeldusel, et tagatud riskipositsiooni osale määratakse III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või väiksem riskikaal.

Krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta esimese lõigu punktis b osutatud meetodit, kui riskipositsiooni lõpptähtaeg ja kaitse lõpptähtaeg on erinevad.

Käesoleva osa kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada nii finantstagatiste hindamise üldmeetodit kui ka esimese lõigu punktis b sätestatud meetodit vaid siis, kui artikli 92 kohaldamisel on lubatud kasutada nii finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit kui ka finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab lõike 1 punkti a:

a) kui garantii ja riskipositsioon on nomineeritud erinevas valuutas, arvutatakse tagatava riskipositsiooni suurus vastavalt III osa II jaotise 4. peatüki sätetele, millega reguleeritakse valuutade mittevastavuse käsitlemist kaudse krediidiriski kaitse puhul;

b) riskipositsiooni ja kaitse lõpptähtaja mittevastavust käsitletakse vastavalt III osa II jaotise 4. peatüki sätetele, millega reguleeritakse tähtaegade erinevuse käsitlemist;

c) osalist katet võib aktsepteerida vastavalt III osa II jaotise 4. peatükis sätestatud käsitlusele.

▼C2

V OSA

RISKIPOSITSIOONID SEOSES ÜLEKANTUD KREDIIDIRISKIGA

I JAOTIS

KÄESOLEVA OSA ÜLDSÄTTED

Artikkel 404

Kohaldamisala

II ja III jaotist kohaldatakse uute väärtpaberistamiste suhtes, mis emiteeritakse 1. jaanuaril 2011 või pärast seda kuupäeva. Pärast 31. detsembrit 2014 kohaldatakse II ja III jaotist nende olemasolevate väärtpaberistamiste suhtes, millele lisatakse pärast nimetatud kuupäeva uusi või asendavaid aluspositsioone.

II JAOTIS

NÕUDED INVESTORIST KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE PUHUL

Artikkel 405

Emitendi säilitatud huvi

1. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei tegutse väärtpaberistamise tehingu algatajana, sponsori või algse laenuandjana, on avatud krediidiriskile tema kauplemisportfelli kuuluva või kauplemisportfelli mittekuuluva väärtpaberistamise positsiooni korral ainult juhul, kui väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja on teinud krediidiasutusele või investeerimisühingule selgesõnaliselt teatavaks, et ta säilitab jätkuvalt olulise neto majandusliku huvi („net economic interest”), mis mingil juhul ei ole väiksem kui 5 %.

Ainult järgmine kvalifitseerub sellise olulise neto majandusliku huvi säilitamisena, mis ei ole väiksem kui 5 %:

a) säilitatakse vähemalt 5 % iga investoritele müüdud või üle kantud väärtpaberistamise seeria nimiväärtusest;

b) uuenevate nõuete väärtpaberistamise korral säilitatakse väärtpaberistamise tehingu algataja huvi vähemalt 5 % ulatuses väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtusest;

c) säilitatakse juhuslikult valitud riskipositsioonid, mis on vähemalt 5 % väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtusest, juhul kui sellised riskipositsioonid oleksid väärtpaberistamise käigus väärtpaberistatud, tingimusel, et potentsiaalselt väärtpaberistatud riskipositsioonide arv ei ole tehingu algatamisel väiksem kui 100;

d) säilitatakse esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria ja vajaduse korral muud väärtpaberistamise seeriad, millel on sama või suurema riskiga riskiprofiil kui neil seeriatel, mis on investoritele üle kantud või müüdud ja mille tähtpäev ei saabu varem kui neil seeriatel, mis on investoritele üle kantud või müüdud, nii et säilitatakse kokku vähemalt 5 % väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtusest;

▼C2

e) säilitatakse esimese järjekoha kahju riskipositsioon tasemel vähemalt 5 % igast väärtpaberistamise käigus väärtpaberistatud riskipositsioonist.

Neto majanduslikku huvi mõõdetakse tehingu algatamisel ja seda säilitatakse jätkuvalt. Neto majandusliku huvi, sealhulgas säilitatud positsioonide, huvi või riskipositsioonide suhtes ei kohaldata mis tahes krediidiriski maandamist või mis tahes lühikesi positsioone või muid riskimaanduseid ning seda ei müüda. Neto majanduslik huvi määratakse kindlaks bilansiväliste kirjete tingliku väärtuse alusel.

Säilitamisnõudeid ei kohaldata mitmekordselt ühegi väärtpaberistamise suhtes.

2. Kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus, ELi finantsvaldusettevõtja, ELi segafinantsvaldusettevõtja või üks selle tütarettevõtja kas väärtpaberistamise tehingu algatajana või sponsorina väärtpaberistab riskipositsioone mitmetest krediidiasutustest, investeerimisühingutest või muudest finantseerimisasutustest, mis on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega, võib lõikes 1 osutatud nõuet täita asjaomase ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse, ELi finantsvaldusettevõtja või ELi segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra põhjal.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes juhul, kui krediidiasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, kes tekitasid väärtpaberistatud riskipositsiooni, on võtnud kohustuse täita artiklis 408 sätestatud nõudeid ning anda väärtpaberistamise tehingu algatajale või sponsorile ja ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele, ELi finantsvaldusettevõtjale või ELi segafinantsvaldusettevõtjale õigeaegselt teavet, et täita artiklis 409 osutatud nõudeid.

3. Lõiget 1 ei kohaldata, kui väärtpaberistatud riskipositsioonid on nõuded järgmiste üksuste vastu või millele on garantii andnud täies ulatuses, tingimusteta ja tagasivõtmatult järgmised üksused:

a) keskvalitsused või keskpangad;

b) piirkondlikud valitsused, kohalikud omavalitsused ja liikmesriikide avaliku sektori asutused;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud, millele on määratud III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 50 % või vähem;

d) mitmepoolsed arengupangad.

4. Lõiget 1 ei kohaldata selgel, läbipaistval ja kättesaadaval indeksil põhinevate tehingute suhtes, mille puhul aluseks olevad üksused on samaväärsed nendega, mis moodustavad üksuste indeksi, millega kaubeldakse laialdaselt, või need on muud kaubeldavad väärtpaberid kui väärtpaberistamise positsioonid;

▼C2

Artikkel 406

Hoolsuskohustus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad enne väärtpaberistamistehinguga seotud riskide tekkimist ja vajaduse korral pärast seda olema võimelised pädevatele asutustele tõendama iga väärtpaberistamise positsiooni puhul, et neil on selle kohta igakülgsed ja põhjalikud teadmised ning et nad on rakendanud formaalseid põhimõtteid ja protseduure, mis seonduvad nende kauplemisportfelliga ja kauplemisportfelli mittekuuluvaga ning mis vastavad nende investeeringute riskiprofiilile väärtpaberistatud positsioonides, selleks et analüüsida ja registreerida järgmist teavet:

a) artikli 405 lõike 1 kohane väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori või algse laenuandja avaldatud teave, et täpsustada neto majanduslik huvi, mille nad väärtpaberistamise korral jätkuvalt säilitavad;

b) väärtpaberistamise üksiku positsiooni riskitunnused;

c) nende riskipositsioonide riskitunnused, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;

d) väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori maine ja saadud kahju varasemate sellise riskipositsiooni klassiga väärtpaberistamiste puhul, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;

e) väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori või nende esindajate või nõustajate selgitused nende väärtpaberistatud riskipositsioonide puhul rakendatud hoolsuskohustuse kohta ja vajaduse korral väärtpaberistatud riskipositsioonidele kaitset pakkuvate tagatiste kvaliteedi kohta;

f) vajaduse korral metoodika ja põhimõtted, millel põhineb väärtpaberistatud riskipositsioonidele kaitset pakkuvate tagatiste hindamine, ning väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsori tegevuspõhimõtted, et kindlustada hindaja sõltumatus;

g) väärtpaberistamise tehingu kõik struktuursed näitajad, mis võivad oluliselt mõjutada krediidiasutuse või investeerimisühingu väärtpaberistamise positsiooni tulemusnäitajaid, näiteks kaskaadimõjuga lepingud ja kaskaadi vallandavad tegurid, krediidikvaliteedi parandamine, likviidsuse parandamine, turuväärtusega seotud käivitavad tegurid ja tehinguga seotud makseviivituse tekkimise määratlused.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad korrapäraselt stressiteste, mis on asjakohased nende väärtpaberistamise positsioonide puhul. Sel eesmärgil võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud tugineda krediidikvaliteeti hindava asutuse väljatöötatud finantsmudelitele, kui krediidiasutused ja investeerimisühingud suudavad nõudmise korral tõendada, et nad on enne investeerimist hoolsuskohustust järgides veendunud mudelite eelduste ja struktuuri õigsuses ning on mõistnud metoodikat, eeldusi ning tulemusi.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, välja arvatud tegutsedes väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsori või algse laenuandjana, kehtestavad ametliku korra, mis on asjakohane nende kauplemisportfelli kuuluvate ja kauplemisportfelli mittekuuluvate riskipositsioonide puhul ning vastab nende investeeringute riskiprofiilile väärtpaberistatud positsioonides, et jälgida jooksvalt ja õigeaegselt teavet väärtpaberistamise positsioonide aluseks olevate riskipositsioonide tulemusnäitajate kohta.

▼C2

Vajaduse korral hõlmab tulemusnäitajaid käsitlev teave riskipositsiooni liiki; selliste laenude osakaalu (protsentides), mille tasumise tähtpäeva on ületatud rohkem kui 30, 60 ja 90 päeva; makseviivituse määrasid; ennetähtaegse tasumise määrasid; sissenõutud tagatistega laene; tagatiste liiki ja kasutusastet; aluseks olevate riskipositsioonide krediidikvaliteedi astme või muu krediidivõimelisuse näitaja määramise sagedusjaotust; majandussektoripõhist ja geograafilist jaotust; laenu sagedusjaotust vastavalt väärtusele vööndites, mis aitavad teostada sobivat tundlikkusanalüüsi. Kui aluseks olevad riskipositsioonid on väärtpaberistamise positsioonid, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud omama käesolevas lõigus sätestatud teavet mitte üksnes aluseks olevate väärtpaberistamise seeriate kohta, nagu nende emitendi nimi ja krediidikvaliteet, vaid ka nende väärtpaberistamise seeriate aluseks olevate nõuete kogumite tunnuste ja tulemusnäitajate kohta.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad samu analüüsistandardeid kolmandatelt isikutelt ostetud väärtpaberistamise emissioonide osaluste või tagamise suhtes, hoolimata sellest, kas neid osalusi või tagatud emissioone hoitakse kauplemisportfellis või väljaspool seda.

Artikkel 407

Täiendav riskikaal

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta krediidiasutuse või investeerimisühingu hooletuse või tegevusetuse tõttu artiklites 405, 406 või 409 sätestatud nõuetele mõnes olulises osas, kehtestavad pädevad asutused proportsionaalse täiendava riskikaalu, milleks on vähemalt 250 % riskikaalust (ülemmääraga 1 250 %), mida kohaldatakse asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide suhtes artikli 245 lõikes 6 või artikli 337 lõikes 3 sätestatud viisil. Täiendav riskikaal suureneb progresseeruvalt hoolduskohustuse sätete iga järgneva rikkumise puhul.

Pädevad asutused võtavad arvesse artikli 405 lõikes 3 teatavate väärtpaberistamiste puhul ette nähtud erandeid, vähendades riskikaalu, mis muul juhul käesoleva artikli kohaselt määrataks seoses väärtpaberistamisega, mille suhtes kohaldatakse artikli 405 lõiget 3.

III JAOTIS

NÕUDED SPONSORIST JA VÄÄRTPABERISTAMISE TEHINGU ALGATAJAST KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE PUHUL

Artikkel 408

Laenuandmise kriteeriumid

Sponsorist ja väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad väärtpaberistatavate positsioonide suhtes samu direktiivi 2013/36/EL artiklis 79 sätestatud nõuetele vastavaid põhjendatud ja kindlaksmääratud laenuandmise kriteeriume kui need, mida nad kohaldavad oma kauplemisportfelliväliste riskipositsioonide suhtes. Sel eesmärgil kohaldavad väärtpaberistamise tehingu algatajast ja sponsorist krediidiasutused ja investeerimisühingud sama korda laenude heakskiitmise ning vajaduse korral muutmise, pikendamise ja refinantseerimise suhtes.

▼C2

Kui käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud nõuded ei ole täidetud, ei kohalda väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutus või investeerimisühing artikli 245 lõiget 1 ning kõnealusel väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole lubatud väärtpaberistatud riskipositsioone käesoleva määruse kohasest omavahendite nõuete arvutusest välja jätta.

Artikkel 409

Teabe avalikustamine investoritele

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes tegutsevad väärtpaberistamise tehingu algatajana, sponsorina või algse laenuandjana, avalikustavad investoritele, mil määral nad on võtnud artikli 405 kohase kohustuse säilitada väärtpaberistamises neto majanduslik huvi. Sponsorist ja väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et tulevastel investoritel on probleemideta ligipääs kogu olulisele teabele krediidikvaliteedi ja üksikute aluspositsioonide tulemusnäitajate, rahavoogude ning väärtpaberistamise positsiooni tagatise kohta, samuti sellisele teabele, mida on vaja rahavoogude ja alluspositsioonide tagatise väärtuse põhjaliku ja hästiinformeeritud stressitesti läbiviimiseks. Sel eesmärgil tehakse oluline teave kindlaks väärtpaberistamise päeva seisuga ja väärtpaberistamise laadist tulenevalt vajaduse korral pärast seda.

Artikkel 410

Kohaldamise ühtsed tingimused

1. EBA esitab komisjonile igal aastal aruande meetmete kohta, mida pädevad asutused on võtnud, et tagada II ja III jaotises sätestatud nõuete järgimine krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega üksikasjalikult täpsustatakse järgmine:

a) artiklites 405 ja 406 sätestatud nõuded, mida kohaldatakse nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kellel tekib väärtpaberistamise risk;

b) säilitamisnõue, sealhulgas artiklis 405 osutatud olulise majandusliku huvi säilitamisena kvalifitseerumise kriteeriumid ning säilitamise tase;

c) artiklis 406 sätestatud hoolsuskohustused nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kellel tekib väärtpaberistamise positsioonist tulenev risk; ning

d) artiklites 408 ja 409 sätestatud nõuded sponsorist ja väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

▼C2

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud järelevalvetavade lähendamise lihtsustamiseks artikli 407 rakendamisel, sealhulgas hoolsuskohustuse ja riskijuhtimise kohustuse rikkumise korral võetavad meetmed.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

VI OSA

LIKVIIDSUS

I JAOTIS

MÕISTED JA LIKVIIDSUSKATTE NÕUE

Artikkel 411

Mõisted

Käesolevas osas kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „finantssektorisse kuuluv klient" – klient, kes teostab ühte või mitut direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust oma põhitegevusena või on üks järgmistest:

   a) krediidiasutus;

   b) investeerimisühing;

   c) väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;

   d) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja;

   e) kinnine investeerimiskava;

   f) kindlustusandja;

   g) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;

2) „jaehoius" – füüsilise isiku või VKE nõue, kui füüsiline isik või VKE kvalifitseeruks krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi või sellise ettevõtja nõue, kes kuulub artikli 153 lõikes 4 mainitud käsitluse alla, ning kui kõikide selliste ettevõtjate rühma koguhoius ei ületa üht miljonit eurot.

▼C2

Artikkel 412

Likviidsuskatte nõue

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab olema likviidseid varasid, mille väärtuse summa katab likviidsete vahendite väljavoolu miinus likviidsete varade sissevoolu stressiolukorras, tagamaks et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad likviidsuspuhvrite tasemed, mis on piisavad selleks, et toime tulla mis tahes võimalike tasakaalustamatustega likviidsete vahendite sissevoolu ja väljavoolu vahel pingelistes stressiolukordades 30-päevase perioodi jooksul. Stressiolukorras võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada oma likviidseid varasid likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arvesta likviidsete varade sissevoolu ja likviidseid varasid topelt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada lõikes 1 osutatud likviidset vara, et täita oma kohustusi stressiolukordades, nagu on sätestatud artiklis 414.

4. II jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse üksnes artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil.

5. Liikmesriigid võivad säilitada või võtta likviidsusnõuete valdkonnas vastu siseriiklikke sätteid, enne kui liidus on sätestatud ja täielikult kehtestatud siduvad likviidsuskatte nõuete miinimumstandardid kooskõlas artikliga 460. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad nõuda, et siseriiklikult tegevusloa saanud krediidiasutused ja investeerimisühingud või nende alakategooriad säilitaksid kõrgema likviidsuskatte nõude kuni 100 % ulatuses, kuni siduvad miinimumstandardid on täielikult 100 % ulatuses kehtestatud kooskõlas artikliga 460.

Artikkel 413

Stabiilne rahastamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et pikaajalised kohustused oleksid nii tava- kui ka stressiolukorras erinevate stabiilse rahastamise instrumentidega asjakohaselt kaetud.

2. III jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse üksnes artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil.

3. Liikmesriigid võivad säilitada või võtta stabiilse rahastamise nõuete valdkonnas vastu siseriiklikke sätteid, enne kui liidus on sätestatud ja kehtestatud siduvad stabiilse netorahastamise nõude miinimumstandardid kooskõlas artikliga 510.

Artikkel 414

Likviidsusnõuete täitmine

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida või eeldab, et ta ei täida artiklis 412 sätestatud nõuet või artikli 413 lõikes 1 sätestatud üldist kohustust, sealhulgas stressiolukorras, teavitab ta viivitamata pädevaid asutusi ning esitab põhjendamatu viivituseta pädevatele asutustele kava artikli 412 või artikli 413 lõike 1 nõuetele vastavuse õigeaegseks taastamiseks. Kuni nõuetele vastavuse taastamiseni esitab krediidiasutus või investeerimisühing iga päev iga tööpäeva lõpuks II või vajadusel III jaotises osutatud kirjete kohta aruande, välja arvatud juhul, kui

▼C2

pädev asutus lubab aru anda harvemini ja pikema tähtajaga. Pädevad asutused annavad sellise loa ainult krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetse olukorra alusel, võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse ulatust ja keerukust. Nad seiravad taastamiskava rakendamist ning vajaduse korral nõuavad kiiremat taastamist.

II JAOTIS

ARUANDLUS LIKVIIDSUSE KOHTA

Artikkel 415

Aruandekohustus ja -vorm

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruanded II ja III jaotises osutatud kirjete ja nende komponentide kohta väljendatuna ühes valuutas, olenemata tegelikust vääringust, sealhulgas oma likviidsete varade koosseisu kohta vastavalt artiklile 416. Kuni VI osas sätestatud likviidsuskatte nõue on täielikult täpsustatud ja artikli 460 kohaselt miinimumstandardina rakendatud, esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud aruanded II jaotises ja III lisas nimetatud kirjete kohta. Nad esitavad aruanded III jaotises osutatud kirjete kohta. Aruannete esitamise sagedus on II jaotises ja III lisas osutatud kirjete puhul vähemalt kord kuus ning III jaotises osutatud kirjete puhul vähemalt kord kvartalis.

Aruannete vormid hõlmavad kogu vajalikku teavet ning võimaldavad EBA-l hinnata, kas tagatud laenuandmistehingud ja tagatise vahetustehingud, kus artikli 416 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud likviidsed varad on saadud tagatise vastu, mis ei kvalifitseeru artikli 416 lõike 1 punktide a, b ja c alla, on nõuetekohaselt suletud.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele eraldi aruande lõikes 1 osutatud kirjete kohta allpool esitatud valuutas, kui:

a) nende muus valuutas kui lõikes 1 osutatud aruandlusvaluutas olevate kohustuste kogusumma ulatub 5 %-ni krediidiasutuse või investeerimisühingu või ühe likviidsusalagrupi kohustuste kogusummast või ületab seda, või

b) neil on vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklis 51 määratletule oluline filiaal vastuvõtvas liikmesriigis, kes kasutab valuutat, mis erineb käesoleva artikli lõikes 1 määratletud aruandlusvaluutast.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks järgmine:

a) aruannete ühtsed vormid ja IT-lahendused koos kaasnevate juhistega aruandluse sageduse ning aruandekuupäevade ja aruannete esitamise kuupäevade kohta. Aruannete vormid ja esitamise sagedus on proportsionaalsed krediidiasutuste ja investeerimisühingute erinevate tegevuste laadi, ulatuse ja keerukusega ning sisaldavad lõigete 1 ja 2 kohaselt nõutud aruandlust;

▼C2

b) nõutud täiendavad likviidsuse seire parameetrid, mis võimaldavad pädevatel asutustel saada põhjaliku ülevaate likviidsusriskiprofiilist, mis on proportsionaalne krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega;

EBA esitab komisjonile need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud punktis a osutatud kirjete kohta 28. juuliks 2013 ning punktis b osutatud kirjete kohta 1. jaanuariks 2014.

Kuni siduvate likviidsusnõuete täieliku kehtestamiseni võivad pädevad asutused jätkata seirevahendite kaudu info kogumist kehtivate siseriiklike likviidsusstandardite järgimise seire eesmärgil.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. Kooskõlas käesoleva artikliga esitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused konkreetsed aruanded taotluse korral kohe elektroonilisel teel vastuvõtvate liikmesriikide pädevatele asutustele ja keskpangale ning EBA-le.

5. Pädevad asutused, kes teostavad konsolideeritud alusel järelevalvet vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 111, esitavad taotluse korral elektroonilisel teel õigeaegselt kõik aruanded, mille krediidiasutus või investeerimisühing on esitanud vastavalt lõikes 3 osutatud ühtsetele vorminõuetele, järgmistele üksustele:

a) selle vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused ja keskpank, milles on emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu olulised direktiivi 2013/36/EL artiklis 51 määratletud filiaalid või krediidiasutused ja investeerimisühingud, mida kontrollib emaettevõtjana tegutsev sama finantsvaldusettevõtja;

b) pädevad asutused, kes on andnud tegevusloa emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjatele või krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kes on emaettevõtjana tegutseva sama finantsvaldusettevõtja kontrolli all, ning sama liikmesriigi keskpank;

c) EBA;

d) Euroopa Keskpank.

6. Pädevad asutused, kes on andnud tegevusloa krediidiasutusele või investeerimisühingule, mis on emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, annavad taotluse korral pädevatele asutustele, kes teostavad konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 111, selle liikmesriigi keskpangale, kus krediidiasutus või investeerimisühing omab tegevusluba, ning EBA-le taotluse korral kohe elektroonilisel teel juurdepääsu kõigile aruannetele, mille krediidiasutus või investeerimisühing on esitanud vastavalt lõikes 3 osutatud ühtsetele aruandlusvormidele.

▼C2

Artikkel 416

Aruandlus likviidsete varade kohta

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad aruandluses likviidsete varadena järgmised varad, kui need ei ole lõike 2 alusel välja arvatud ning ainult juhul, kui need likviidsed varad vastavad lõikes 3 sätestatud tingimustele:

a) raha ja nõuded keskpankade vastu selles ulatuses, milles neid nõudeid saab stressiolukorras mis tahes hetkel rahuldada. Keskpankades olevate hoiuste puhul püüavad pädevad asutused ja keskpank jõuda ühisele arusaamisele sellest, millises ulatuses saab kohustuslikke reserve stressiolukorras välja võtta.

b) muu võõrandatav vara, millel on väga kõrge likviidsus ja krediidikvaliteet;

c) võõrandatav vara, milleks on nõuded järgmiste üksuste vastu või mida garanteerivad järgmised üksused:

   i) liikmesriigi keskvalitsus, maksude kogumiseks maksualast autonoomsust omav piirkond või kolmanda riigi keskvalitsus, asjaomase kesk- või piirkondliku valitsuse omavääringus, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul tekib selles liikmesriigis või kolmandas riigis likviidsusrisk, mida ta katab neid likviidseid varasid omades;

   ii) keskpangad ja avaliku sektori asutused (kes ei ole keskvalitsuse üksused) asjaomase keskpanga või avaliku sektori asutuse omavääringus;

   iii) Rahvusvaheliste Arvelduste Pank, Rahvusvaheline Valuutafond, Euroopa Komisjon ja mitmepoolsed arengupangad;

   iv) Euroopa Finantsstabiilsuse Fond ja Euroopa stabiilsusmehhanism;

d) võõrandatav vara, millel on kõrge likviidsus ja krediidikvaliteet.

e) keskpankade poolt rahapoliitika piires tagatud ootel krediidilimiidid (välja arvatud hädaolukorras antav likviidsusabi) selles ulatuses, milles need krediidilimiidid ei ole tagatud likviidsete varadega;

f) kui krediidiasutus kuulub vastavalt õigusaktidele või põhikirjale ühisesse võrku, siis õigusaktides või põhikirjas nõutavad minimaalsed hoiused keskses krediidiasutuses ning muud likviidsed varad, mis on põhikirja- või lepingujärgselt kättesaadavad keskselt krediidiasutuselt või krediidiasutustelt või investeerimisühingutelt, kes kuuluvad artikli 113 lõikes 7 osutatud võrgustikku või kelle suhtes kohaldatakse artiklis 10 sätestatud erandit, selles ulatuses, kus kõnealused varad ei ole tagatud likviidsete varadega.

▼C2

Kuni kõrge ja väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteedi ühtse määratluse kehtestamiseni vastavalt artiklile 460 teevad krediidiasutused ja investeerimisühingud ise kindlaks asjaomases valuutas võõrandatavad varad, mis on vastavalt kas kõrge või väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga. Kuni ühtse määratluse kehtestamiseni võivad pädevad asutused, võttes arvesse artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 loetletud kriteeriume, anda üldiseid suuniseid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud järgivad kõrge ja väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varade kindlakstegemisel. Selliste suuniste puudumisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas mõnda või kõiki artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 loetletud kriteeriumidest.

2. Järgmiseid vara liike ei käsitata likviidsete varadena:

a) krediidiasutuse poolt väljaantud varad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele järgmistest tingimustest:

   i) need on võlakirjad, mida saab käsitleda artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud korras, või varaga tagatud instrumendid, mis on kõrgeima krediidikvaliteediga, nagu EBA on selle kehtestanud vastavalt artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud kriteeriumitele ;

   ii) need on võlakirjad, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4, kuid ei ole käesoleva punkti alapunktis i osutatud võlakirjad;

   iii) krediidiasutuse on asutanud liikmesriigi kesk- või piirkondlik valitsus ning sellel valitsusel on kohustus kaitsta krediidiasutuse või investeerimisühingu majandusbaasi ning säilitada selle majanduslik elujõulisus kogu eksisteerimisaja jooksul; või see valitsus on varale andnud selgesõnalise garantii; või vähemalt 90 % krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt antud laenudest on otseselt või kaudselt garanteeritud selle valitsuse poolt ning varasid kasutatakse valdavalt selliste tugilaenude rahastamiseks, mis on antud konkurentsivabal, mittetulunduslikul alusel selle valitsuse avaliku poliitika eesmärkide edendamiseks;

b) uued varad, mida pakutakse krediidiasutusele või investeerimisühingule tagatisena pöördrepotehingute ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul ning mida krediidiasutus või investeerimisühing omab ainult krediidiriski maandajana ning mis ei ole talle õiguslikult ja lepinguliselt kasutamiseks kättesaadavad;

c) varad, mille on välja andnud üks järgmistest:

   i) investeerimisühing;

   ii) kindlustusandja;

   iii) finantsvaldusettevõtja;

   iv) segafinantsvaldusettevõtja;

   v) mis tahes muu üksus, kes teostab oma peamise majandustegevusena ühte või enamat direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust.

▼C2

3. Kooskõlas lõikega 1 esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud aruandluses likviidsete varadena ainult need varad, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) need ei ole koormatud või on tagatise kogumis kättesaadavad, et kasutada neid lisarahastamise saamiseks krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kättesaadavate, kuid veel rahastamata krediidiliinide alusel;

b) neid ei ole välja andnud krediidiasutus või investeerimisühing ise ega tema emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused või investeerimisühingud ega tema tütarettevõtjast krediidiasutused või investeerimisühingud ega tema emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste või investeerimisühingute või emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja muu tütarettevõtja;

c) nende hind lepitakse üldjuhul kokku turuosaliste vahel ja seda saab turul kergesti jälgida, või nende hinda saab kindlaks määrata valemiga, mida on lihtne arvutada avalikult kättesaadavate sisendite põhjal ning see ei sõltu tugevatest oletustest, nagu see on üldjuhul struktureeritud või nn eksootiliste toodete puhul;

d) need on aktsepteeritud tagatiseks keskpanga tavapäraseks likviidsustegevuseks liikmesriigis või juhul, kui likviidseid varasid hoitakse likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks kolmanda riigi valuutas, siis selle kolmanda riigi keskpanga tavapäraseks likviidsustegevuseks;

e) need on noteeritud tunnustatud börsil või kaubeldavad aktiivsetel kohese müügi turgudel või lihtsate repolepingute kaudu aktsepteeritud repoturgudel. Käesolevaid kriteeriume tuleb hinnata iga turu kohta eraldi.

Esimese lõigu punktides c, d ja e osutatud tingimusi ei kohaldata lõike 1 punktides a, e ja f osutatud varade suhtes.

Esimese lõigu punktis d osutatud tingimust ei kohaldata juhul, kui likviidseid varasid hoitakse likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks valuutas, mille puhul on keskpank määranud väga piiratud tagatise, mida aktsepteeritakse tehingute tegemisel. Seda erandit kohaldatakse kolmandate riikide valuutades nomineeritud likviidsete varade puhul ning ainult juhul, kui kolmanda riigi pädevad asutused kohaldavad sama või samaväärset erandit.

4. Olenemata lõigete 1, 2 ja 3 sätetest esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud siduva likviidsusnõude täpsustamiseni kooskõlas artikliga 460 ning vastavalt käesoleva artikli lõike 1 teise lõigu sätetele aruanded järgmise kohta:

a) muu keskpanga seisukohalt mitteaktsepteeritav, kuid kaubeldav vara, näiteks aktsiad ja kuld, tuginedes läbipaistvatele ja objektiivsetele kriteeriumitele, sealhulgas kõigile artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 loetletud kriteeriumitele või mõnele neist kriteeriumitest;

b) muu keskpanga seisukohalt aktsepteeritav ja kaubeldav vara, näiteks varaga tagatud instrumendid, mis on kõrgeima krediidikvaliteediga, nagu EBA on selle kehtestanud vastavalt artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud kriteeriumitele;

▼C2

c) muu keskpanga seisukohalt aktsepteeritav, kuid mittekaubeldav vara, näiteks krediidinõuded nagu EBA on need kehtestanud vastavalt artikli 509 lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud kriteeriumitele.

5. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, kus on loetletud valuutad, mis vastavad lõike 3 kolmandas lõigus osutatud tingimustele.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Enne kolmandas lõigus osutatud tehniliste standardite jõustumist võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata lõike 3 teises lõigus sätestatud käsitluse kohaldamist juhul, kui pädevad asutused on kohaldanud seda käsitlust enne 1. jaanuari 2014.

6. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid võib iga krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsete varade portfellis käsitleda likviidsete varadena kogusummas kuni 500 miljonit eurot, tingimusel et artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud ning ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib lisaks tuletisinstrumentidele, et maandada intressipositsiooni-, krediidi- või valuutariski, ainult käesoleva artikli lõikes 1 osutatud likviidsetesse varadesse.

Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kasutab (või võib kasutada) tuletisinstrumente lubatud investeeringutega seotud riskide maandamiseks, siis ei tohi see takistada kõnealuse ettevõtja aktsepteerimist. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute turuhinda ei määra korrapäraselt kolmandad isikud, kellele on osutatud artikli 418 lõike 4 punktides a ja b, ning pädev asutus ei ole veendunud, et krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastava hinnangu tegemiseks tõhusad meetodid ja protsessid, millele osutatakse artikli 418 lõike 4 esimeses lauses, siis ei käsitleta kõnealuse ettevõtja aktsiaid ega osakuid likviidse varana.

7. Kui likviidne vara ei ole enam likviidsete varade varus aktsepteeritud, võib krediidiasutus või investeerimisühing sellest olenemata jätkata selle käsitlemist likviidse varana täiendava 30 kalendripäeva jooksul. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja likviidne vara ei ole enam aktsepteeritud lõikes 6 osutatud käsitlemiseks, võidakse sellest olenemata jätkata ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate ja osakute käsitlemist likviidse varana täiendava 30 päeva jooksul, tingimusel et sellise vara maht ei ületa 10 % ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kogu varast.

Artikkel 417

Likviidsete varade hoidmisega seotud operatiivsed nõuded

Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad aruandluses likviidsete varadena ainult need hoitavad likviidsed varad, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) need on asjakohaselt hajutatud. Hajutamine ei ole nõutav artikli 416 lõike 1 punktidele a, b ja c vastavate varade puhul;

▼C2

b) neid on õiguslikult ja praktiliselt võimalik igal ajal järgneva 30 päeva jooksul realiseerida kohese müügi või lihtsate repolepingute kaudu aktsepteeritud repoturgudel, et täita tähtaeguvaid kohustusi. Artikli 416 lõike 1 punktis c osutatud likviidseid varasid, mida hoitakse kolmandates riikides, kus kehtivad ülekandepiirangud, või mis on nomineeritud mittekonverteeritavas valuutas, käsitletakse kättesaadavatena ainult sel määral, mil need vastavad vahendite väljavoolule kolmandas riigis või asjaomases valuutas, välja arvatud juhul, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on võimalik pädevatele asutustele näidata, et ta on asjakohaselt maandanud valuutaga seonduva riski;

c) likviidseid varasid kontrollib likviidsuse juhtimise funktsioon;

d) osa likviidsetest varadest, välja arvatud artikli 416 lõike 1 punktides a, c, e ja f osutatud varadest, realiseeritakse korrapäraselt ja vähemalt kord aastas kohese müügi või lihtsate repolepingute kaudu aktsepteeritud repoturgudel järgmistel eesmärkidel:

   i) et testida nende varade turulepääsu;

   ii) et testida enda varade realiseerimise protsesside tulemuslikkust;

   iii) et testida varade kasutatavust;

   iv) et vähendada negatiivsete signaalide andmise riski stressiperioodidel;

e) varadega seotud hinnariskid võivad olla maandatud, kuid likviidsete varade suhtes kohaldatakse asjakohast sisekorraldust, millega tagatakse, et neid saab vajadusel kohe kasutada rahavoogude juhtimises ning et eelkõige ei kasutata neid muudes käimasolevates tegevustes, sealhulgas:

   i) riskimaandamises või muudes kauplemisstrateegiates;

   ii) struktureeritud tehingutes krediidikvaliteedi parandamiseks;

   iii) tegevuskulude katmiseks;

f) likviidsete varade nomineerimine on kooskõlas likviidsete vahendite väljavoolu valuutapõhise jaotusega pärast likviidsete vahendite sissevoolu mahaarvamist.

Artikkel 418

Likviidsete varade hindamine

1. Aruandluses kajastatav likviidse vara väärtus on selle turuväärtus, kusjuures turuväärtuse suhtes kohaldatakse asjakohaseid väärtuskärpeid, mis kajastavad vähemalt kestust, krediidi- ja likviidsusriski ning tüüpilisi repoväärtuskärpeid turu üldise stressiolukorra perioodidel. Väärtuskärped on artikli 416 lõike 1 punktis d osutatud varade puhul vähemalt 15 %. Kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab varaga seotud hinnariski, võtab ta arvesse võimalikust riskimaanduse arveldamisest tulenevaid rahavooge.

▼C2

2. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate selliste aktsiate või osakute suhtes, millele on osutatud artikli 416 lõikes 6, kohaldatakse väärtuskärpeid, lähtudes aluspositsioonidest aluseks olevates varades järgmisel viisil:

a) 0 % artikli 416 lõike 1 punktis a osutatud varade puhul;

b) 5 % artikli 416 lõike 1 punktis b ja c osutatud varade puhul;

c) 20 % artikli 416 lõike 1 punktis d osutatud varade puhul.

3. Lõikes 2 osutatud aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit kohaldatakse järgmisel viisil:

a) kui krediidiasutus või investeerimisühing on teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, võib ta võtta arvesse neid aluspositsioone, et määrata need vastavalt artikli 416 lõike 1 punktidele a kuni d;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, eeldatakse, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib oma volituste kohaselt maksimaalses lubatud ulatuses kahanevas järjekorras artikli 416 lõike 1 punktides a kuni d osutatud vara liikidesse, kuni saavutab maksimaalse koguinvesteeringu ülempiiri.

4. Krediidiasutused või investeerimisühingud töötavad välja tõhusad meetodid ja protsessid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute turuväärtuse ja väärtuskärbete arvutamiseks ja nende kajastamiseks aruandluses. Ainult siis, kui neil on võimalik pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendada, et riskipositsiooni olulisust arvestades ei ole oma meetodite väljatöötamine õigustatud, võivad nad tugineda järgmistele kolmandatele isikutele, et arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiate või osakute väärtuskärped ja anda nende kohta aru vastavalt lõike 3 teise lõigu punktides a ja b sätestatud meetoditele:

a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis;

b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

Depositooriumi või ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja arvutuste õigsuse kinnitab välisaudiitor.

Artikkel 419

Valuutad, millega kaasnevad piirangud likviidsete varade kättesaadavusele

1. EBA hindab artikli 416 lõike 1 punktis b osutatud likviidsete varade kättesaadavust krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks valuutades, mis on liidus asutatud krediidiasutustele ja investeerimisühingutele asjakohased.

▼C2

2. Kui põhjendatud vajadus likviidsete varade järele artikli 412 kohast nõuet silmas pidades ületab kõnealuste likviidsete varade kättesaadavust teatud valuutas, kohaldatakse ühte või enamat järgmistest eranditest:

a) erandina artikli 417 punktist f võib likviidsete varade nomineerimine olla vastuolus likviidsete vahendite väljavoolu valuutapõhise jaotusega pärast likviidsete vahendite sissevoolu mahaarvamist;

b) liikmesriigi või kolmandate riikide valuutade puhul võib nõutud likviidsed varad asendada asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangast saadavate krediidiliinidega, mis on lepingust tulenevalt tagasivõtmatud järgmised 30 päeva ning õiglaselt hinnatud, sõltumata kasutatud krediidilimiidist, tingimusel, et asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi pädevad asutused teevad sama ning asjaomane liikmesriik või kolmas riik on kehtestanud võrreldavad aruandlusnõuded.

3. Lõike 2 kohaselt kohaldatavad erandid on pöördvõrdelised asjaomaste varade kättesaadavusega. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute põhjendatud vajadusi hinnatakse võttes arvesse nende võimet vähendada usaldusväärse likviidsusjuhtimise abil vajadust nende likviidsete varade järele ning varade hoidmist teiste turuosaliste poolt.

4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles on loetletud valuutad, mis vastavad käesolevas artiklis sätestatud nõuetele.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 2 osutatud erandeid, sealhulgas nende kohaldamise tingimusi.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 420

Likviidsete vahendite väljavool

1. Kuni likviidsusnõude täpsustamiseni kooskõlas artikliga 460 hõlmab aruandluses käsitletav likviidsete vahendite väljavool järgmist:

a) artiklis 421 sätestatud jaehoiuste olemasolev summa;

▼C2

b) artiklis 422 sätestatud muude selliste kohustuste jääk, mille tähtaeg saabub, mille väljamaksmist saab välja andnud krediidiasutus või investeerimisühing või rahastaja nõuda või mis sisaldab rahastaja selget ootust, et krediidiasutus või investeerimisühing maksaks võla tagasi järgneva 30 päeva jooksul;

c) artiklis 423 osutatud vahendite täiendav väljavool;

d) maksimaalne summa, mida saab järgneva 30 päeva jooksul kasutusse võtta sellise hetkel kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiidi arvelt, nagu on sätestatud artiklis 424;

e) vahendite täiendav väljavool, mis on tehtud kindlaks lõike 2 kohase hindamise tulemusena.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad korrapäraselt likviidsete vahendite väljavoolu tõenäosust ja võimalikku mahtu järgmise 30 päeva jooksul toodete ja teenuste puhul, mis ei ole hõlmatud artiklitega 422, 423 ja 424 ning mida need krediidiasutused või investeerimisühingud pakuvad või sponsoreerivad või mida võimalikud ostjad käsitavad seotuna nende krediidiasutuste või investeerimisühingutega, sealhulgas, kuid mitte ainult likviidsete vahendite väljavool, mis tuleneb mis tahes lepingulistest kokkulepetest, näiteks muudest bilansivälistest ja tingimuslikest rahastamiskohustustest, sealhulgas, kuid mitte ainult, kokkulepitud rahastamisvahendid, kasutamata laenud, ettemaksed suurklientidest vastaspooltele, hüpoteeklaenud, mille osas on kokku lepitud, kuid mida ei ole veel kasutusse võetud, krediitkaardid, arvelduskrediit, kavandatavad väljavoolud seoses uute erakliendi- või suurkliendilaenude andmise või pikendamisega ja kavandatud tuletisinstrumentidest tulenevad kohustused ja kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted, millele on osutatud artiklis 429 ning I lisas. Kõnealuse vahendite väljavoolu hindamisel võetakse aluseks idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaarium.

Selle hindamise puhul võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eelkõige arvesse olulist kahju mainele, mis võib tekkida, kui nad ei paku sellistele toodetele ja teenustele likviidsustoetust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad pädevatele asutustele vähemalt kord aastas aru nende toodete ja teenuste kohta, mille puhul esimeses lõigus osutatud likviidsete vahendite väljavoolu tõenäosus ja võimalik maht on oluline, ning pädevad asutused määravad kindlaks määratavad vahendite väljavood. Pädevad asutused võivad kohaldada artiklis 429 ja I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud toodete suhtes kuni 5 %-list väljavoolu määra.

Pädevad asutused esitavad EBA-le vähemalt kord aastas aruande nende toodete ja teenuste liikide kohta, mille puhul nad on krediidiasutuste ja investeerimisühingute aruannete põhjal kindlaks määranud vahendite väljavoolu. Kõnealuses aruandes selgitavad nad ka vahendite väljavoolu kindlaksmääramiseks kasutatud metoodikat.

Artikkel 421

Jaehoiuste väljavool

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad eraldi aru direktiivi 94/19/EÜ kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud jaehoiuste summa kohta ning korrutavad selle vähemalt 5 %-ga juhul, kui hoius on üks järgmisest:

a) kindlakskujunenud suhte osa, mistõttu on hoiuse väljavõtmine väga ebatõenäoline;

▼C2

b) seda hoitakse arvelduskontol, sealhulgas kontol, kuhu laekuvad korrapäraselt töötasud.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad lõikes 1 nimetamata jaehoiused vähemalt 10 %-ga.

3. Võttes pädevate asutuste nõuannete kohaselt arvesse kohalike hoiustajate käitumist, annab EBA 1. jaanuariks 2014 välja suunised nende kriteeriumide kohta, mille alusel määrata kindlaks lõigete 1 ja 2 kohaldamise tingimused seoses erineva väljavooluga jaehoiuste kindlakstegemisega ning nende toodete määratlemisega käesoleva jaotise kohaldamise eesmärgil. Kõnealustes suunistes võetakse arvesse seda, millise tõenäosusega võib nende hoiustega kaasneda likviidsete vahendite väljavool järgneva 30 päeva jooksul. Kõnealuse vahendite väljavoolu hindamisel võetakse aluseks idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaarium.

4. Olenemata lõigetest 1 ja 2 korrutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kolmandates riikides võetud jaehoiused kõrgema protsendiga kui nendes lõigetes sätestatud juhul, kui selline protsent on ette nähtud kolmanda riigi võrreldavate aruandlusnõuetega.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad vahendite väljavoo arvutamisel välja jätta jaehoiuste teatavad selgelt piiritletud kategooriad juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing igal üksikjuhul kohaldab rangelt nende hoiuste kogu kategooria suhtes järgmist, välja arvatud juhul, kui konkreetsel hoiustajal on põhjendatult keeruline olukord:

a) hoiustajal ei ole 30 päeva jooksul lubatud hoiust välja võtta või

b) 30 päeva jooksul toimuva ennetähtaegse väljavõtmise korral peab hoiustaja maksma trahvi, mis hõlmab väljavõtmise kuupäeva ja lepingulise lõpptähtaja vahelisel ajal kaotatud intresside summat, pluss trahvi põhisumma, mis ei või ületada hoiustamise kuupäeva ja väljavõtmise kuupäeva vahelise aja eest arvestatud intresside summat.

Artikkel 422

Muude kohustuste väljavool

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad oma tegevuskuludest tulenevad kohustused 0 %-ga.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad artikli 192 punkti 3 kohaselt määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad kohustused:

a) 0 %-ga kuni artikli 418 kohase likviidsete varade väärtuseni, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 416 kohaselt likviidsete varadena;

b) 100 %-ga üle artikli 418 kohase likviidsete varade väärtuse, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 416 kohaselt likviidsete varadena;

▼C2

c) 100 %-ga juhul, kui need on tagatud varadega, mis ei kvalifitseeru artikli 416 kohaselt likviidseteks varadeks, välja arvatud käesoleva lõike punktidega d ja e hõlmatud tehingute puhul.

d) 25 %-ga juhul, kui need on tagatud varadega, mis ei kvalifitseeru artikli 416 kohaselt likviidseteks varadeks ning laenuandja on keskvalitsus, avaliku sektori asutus liikmesriigis, kus krediidiasutusele või investeerimisühingule on antud tegevusluba või kus ta on asutanud filiaali, või mitmepoolne arengupank. Selliselt käsitletakse ainult neid avaliku sektori asutusi, kelle riskikaal on 20 % või madalam, kooskõlas kolmanda osa II jaotise 2. peatükiga;

e) 0 %-ga, kui laenuandja on keskpank.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad kohustused, mis tulenevad hoiustest, mida tuleb:

a) hoiustajal hoida, et saada krediidiasutuselt või investeerimisühingult kliiringteenuseid, hoiuteenuseid ja rahavoogude juhtimise teenuseid või muid võrreldavaid teenuseid;

b) hoida seoses ühiste ülesannete jaotamisega krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames, mis vastab artikli 113 lõike 7 kohastele nõuetele, või sellise muu üksuse õigusliku või kohustusliku miinimumhoiusena, kes on sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liige;

c) hoiustajal hoida muu väljakujunenud tegevussuhte raames kui punktis a nimetatud suhe;

d) hoiustajal hoida, et talle osutataks kliiring- ja keskse krediidiasutuse teenuseid ja juhul kui krediidiasutus või investeerimisühing kuulub ühisesse võrku vastavalt õigusaktidele või põhikirjale;

punkti a puhul 5 %-ga ulatuses, mil määral need on hõlmatud direktiivi 94/19/EÜ kohaselt hoiuse tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga ning muul juhul 25 %-ga.

Kesksetes krediidiasutustes hoitavad krediidiasutuste hoiused, mida kooskõlas artikli 416 lõike 1 punktiga f käsitatakse likviidse varana, korrutatakse 100 %-lise väljavoolu määraga.

4. Lõike 3 punktides a ja d osutatud kliiring- või hoiuteenused, rahavoogude juhtimise teenused või muud võrreldavad teenused katavad selliseid teenuseid ainult ulatuses, mil määral neid osutatakse sellise väljakujunenud suhte raames, millest hoiustaja on märkimisväärselt sõltuv. Need ei koosne ainult korrespondentpangandusteenustest või peamaakleri teenustest ning krediidiasutusel või investeerimisühingul on tõendid selle kohta, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise.

▼C2

Kuni lõike 3 punktis c osutatud väljakujunenud tegevussuhte ühtse määratluse kehtestamiseni määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud ise kindlaks kriteeriumid, mille alusel tuvastada väljakujunenud tegevussuhet, mille kohta neil on tõendeid, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise, ning teatavad need kriteeriumid pädevatele asutustele. Pädevad asutused võivad ühtse määratluse puudumise korral anda üldiseid juhiseid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad järgima selliste hoiuste kindlakstegemiseks, mida hoiustaja hoiab väljakujunenud tegevussuhte raames.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad kohustused, mis tulenevad finantssektorisse mittekuuluvate klientide hoiustest, 40 %-ga ulatuses, mil määral nad ei kuulu lõigete 3 ja 4 reguleerimisalasse, ning direktiivi 94/19/EÜ kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud kohustuste summa 20 %-ga.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad II lisas loetletud lepingute alusel 30 päeva jooksul eeldatava sisse- ja väljavoolu netopõhiselt arvesse kõigi vastaspoolte puhul ning korrutavad need netoväljavoolu puhul 100 %-ga. Netopõhiselt tähendab ka seda, et arvesse ei võeta artikli 416 kohaselt likviidse varana käsitletavat saadavat tagatist.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad eraldi aru muude kohustuste kohta, mis ei ole hõlmatud lõigetega 1 kuni 5.

8. Pädevad asutused võivad anda igal üksikjuhul eraldi loa kohaldada lõikes 7 osutatud kohustustele madalamat vahendite väljavoolu protsendimäära juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) hoiustaja on:

   i) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjana tegutsev või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing või sama emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu muu tütarettevõtja;

   ii) seotud krediidiasutuse või investeerimisühinguga direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses;

   iii) krediidiasutus või investeerimisühing, mis kuulub samasse artikli 113 lõike 7 kohasesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi;

   iv) keskasutus või osapool võrgus, millele on osutatud artikli 400 lõike 2 punktis d;

b) järgmise 30 päeva jooksul on põhjust eeldada vahendite väiksemat väljavoolu isegi idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaariumi kohaselt;

c) erandina artiklist 425 kohaldab hoiustaja vastavat sümmeetrilist või konservatiivsemat vahendite sissevoolu;

d) krediidiasutus või investeerimisühing ja hoiustaja on asutatud samas liikmesriigis.

▼C2

9. Pädevad asutused võivad loobuda lõike 8 punktis d kehtestatud tingimuste kohaldamisest, kui kohaldatakse artikli 20 lõike 1 punkti b. Sel juhul peavad olema täidetud täiendavad objektiivsed kriteeriumid, mis on sätestatud artiklis 460 osutatud delegeeritud aktis. Kui lubatakse kohaldada sellist väiksemat vahendite väljavoolu, teavitavad pädevad asutused EBA-t artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud toimingu tulemustest. Sellise väiksema vahendite väljavoolu tingimuste täitmise vaatavad pädevad asutused korrapäraselt läbi.

10. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täiendavalt täpsustada lõikes 9 osutatud täiendavaid objektiivseid kriteeriumeid.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 423

Vahendite täiendav väljavool

1. Tagatise suhtes, milleks on muu kui artikli 416 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud varad ja mille on krediidiasutus või investeerimisühing andnud krediidituletisinstrumentide ja II lisas loetletud lepingute puhul, kehtestatakse täiendav vahendite väljavool 20 %.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele kõikidest sõlmitud lepingutest, mille lepingutingimustega kaasneb 30 päeva jooksul krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest tulenevalt likviidsete vahendite väljavool või täiendavad tagatisevajadused. Kui pädevad asutused käsitlevad selliseid lepinguid olulisena seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsete vahendite võimaliku väljavooluga, nõuavad nad, et krediidiasutus või investeerimisühing lisaks selliste lepingute puhul täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab täiendava tagatise vajadusele, mis tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest, nagu näiteks tema välise krediidireitingu langetamine kolme astme võrra. Krediidiasutus või investeerimisühing vaatab selle olulise halvenemise ulatuse korrapäraselt läbi, arvestades oma sõlmitud lepingutest tulenevaid asjaolusid ning teatab läbivaatuse tulemused pädevale asutusele.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab tagatise vajadustele, mis tuleneksid negatiivse turustsenaariumi mõjust krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentide tehingutele, rahastamistehingutele ja muudele lepingutele, kui need on olulised.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks kohaldamise tingimused seoses olulisuse mõistega ja meetodid kõnealuse vahendite täiendava väljavoolu mõõtmiseks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

▼C2

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing lisab vahendite täiendava väljavoolu, mis vastab selliste väärtpaberite ja muude varade turuhinnale, mis on lühikeseks müüdud ja tuleb üle anda 30 päeva jooksul, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing omab väärtpabereid, mis tuleb üle anda või on laenanud need tingimustel, mille kohaselt tuleb need tagastada alles pärast 30 päeva ning väärtpaberid ei ole osa krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsetest varadest.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu ülemäärasele tagatisele, mida vastaspool saab igal ajal lepingu kohaselt sisse nõuda;

b) tagatisele, mis tuleb vastaspoolele tagastada;

c) tagatisele, mis vastab varale, mis kvalifitseeruks likviidse varana artikli 416 tähenduses ning millega võib ilma krediidiasutuse või investeerimisühingu nõusolekuta asendada selle vara, mis vastab varale, mis ei kvalifitseeru likviidse varana artikli 416 tähenduses.

6. Tagatisena saadud hoiuseid ei käsitleta kohustustena artikli 422 tähenduses, kuid neile kohaldatakse vajadusel käesoleva artikli sätteid.

Artikkel 424

Krediidilimiitidest ja likviidsuse tagamise tehingute raames võimaldatavatest likviidsuslimiitidest tulenev vahendite väljavool

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad aruande ettenähtud krediidi- ja likviidsuslimiidist tuleneva vahendite väljavoolu kohta, mis määratakse kindlaks protsendina järgmise 30 päeva jooksul maksimaalsest kasutatavast limiidist. Kõnealuse maksimaalse kasutatava limiidi hindamisel võib maha arvata sellise mis tahes artikli 420 lõikest 2 tuleneva kaubanduse bilansivälistest kirjetest rahastamise likviidsusnõude väärtuse ja antava tagatise artikli 418 kohase väärtuse, kui krediidiasutus või investeerimisühing saab tagatist uuesti kasutada ning kui tagatis on likviidse vara vormis vastavalt artiklile 416. Antav tagatis ei või olla vara, mille on välja andnud tehingu vastaspool või üks tema sidusüksus. Kui vajalik teave on krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadav, määratakse maksimaalne kasutatav summa krediidi- ja likviidsuslimiitide jaoks kindlaks maksimaalse summana, mida saaks välja võtta, arvestades vastaspoole enda kohustusi või ettemääratud lepingujärgset rahakasutuskava, mille tähtaeg saabub järgmise 30 päeva jooksul.

2. Maksimaalne kasutatav limiit, mida saab järgmise 30 päeva jooksul välja võtta kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiitide arvelt, korrutatakse 5 %-ga, kui asjaomased tehingud kvalifitseeruvad krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi.

▼C2

3. Maksimaalne kasutatav limiit, mida saab järgmise 30 päeva jooksul välja võtta kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiitide arvelt, korrutatakse 10 %-ga, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

a) need ei kvalifitseeru krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi;

b) neid on võimaldatud klientidele, kes ei ole finantssektorisse kuuluvad kliendid;

c) neid ei ole võimaldatud eesmärgiga asendada kliendi rahastamist olukordades, kus ta ei ole suuteline rahuldama oma rahastamisvajadust finantsturgudel.

4. Likviidsuslimiit, mida on likviidsuse tagamise tehingu raames võimaldatud väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, et ta saaks osta finantssektorisse mittekuuluvatelt klientidelt muid varasid kui väärtpaberid, korrutatakse 10 %-ga ulatuses, mil määral see ületab praegu klientidelt ostetud varade summat, ja kui maksimaalne kasutatav limiit on lepinguga piiratud praegu ostetud varade summaga.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad aruanded maksimaalse kasutatava limiidi kohta, mida saab järgmise 30 päeva jooksul välja võtta muude kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiitide arvel. See kehtib eelkõige järgmistel juhtudel:

a) likviidsuse tagamise tehingud, mida krediidiasutus või investeerimisühing on võimaldanud väärtpaberistamise eriotstarbelistele ettevõtjatele muul juhul kui lõike 3 punktis b osutatud olukord;

b) kokkulepe, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing peab ostma varasid väärtpaberistamise eriotstarbeliselt ettevõtjalt või vahetama temaga varasid;

c) krediidiasutustele võimaldatud limiidid;

d) finantseerimisasutustele ja investeerimisühingutele laiendatud limiidid.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille on asutanud ja mida sponsoreerib vähemalt üks liikmesriigi keskvalitsus või piirkondlik valitsus, võivad erandina lõikest 5 kohaldada lõigetes 2 ja 3 sätestatud käsitlust ka krediidilimiitide ja likviidsuse tagamise tehingute suhtes, mida osutatakse krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ainsa eesmärgiga otse või kaudselt rahastada tugilaene, mis kvalifitseeruvad kõnealustes lõigetes osutatud riskipositsiooni klassidesse. Kui neid tugilaene antakse muu krediidiasutuse või investeerimisühingu vahendusel (vahendatud laenud), võib krediidiasutus või investeerimisühing erandina artikli 425 lõike 2 punktist g kohaldada sümmeetrilist sisse- ja väljavoolu. Need tugilaenud peavad olema kättesaadavad konkurentsivabal, mittetulunduslikul alusel ainult isikutele, kes ei ole finantssektorisse kuuluvad kliendid, et edendada liidu ja/või asjaomase liikmesriigi keskvalitsuse või piirkondliku valitsuse avaliku poliitika eesmärke. Selliseid krediidi- ja likviidsuslimiite peab olema võimalik kasutada ainult tugilaenu mõistlikult eeldatava taotluse alusel ja sellise taotluse summani, mis on seotud järgmise aruandega väljamakstud vahendite kasutamise kohta.

▼C2

Artikkel 425

Vahendite sissevool

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad aru oma likviidsete vahendite sissevoolu kohta. Likviidsete vahendite piiristatud sissevool on likviidsete vahendite sissevool, mis on piiratud 75 %-ga likviidsete vahendite väljavoolust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellest piirmäärast välja arvata likviidsete vahendite sissevoolu hoiustest, mis on muudes krediidiasutustes ja investeerimisühingutes ning mida saab käsitleda vastavalt artikli 113 lõikes 6 või 7 sätestatule. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sellest piirmäärast välja arvata likviidsete vahendite sissevoolu laenuvõtjate ja võlakirjainvestorite vastu olevatest rahalistest nõuetest, mis on seotud selliste hüpoteeklaenude andmisega, mida rahastatakse võlakirjadega, mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4, 5 või 6 sätestatud käsitlust, või võlakirjadega, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad välja arvata sissevoolu tugilaenudest, mida nad on vahendanud. Individuaalse järelevalve eest vastutavate pädevate asutuste eelneval nõusolekul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud sissevoolu täielikult või osaliselt välja arvata siis, kui andja on krediidiasutuse või investeerimisühingu ema- või tütarettevõtja või sama emaettevõtja teine tütarettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühinguga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses.

2. Likviidsete vahendite sissevoolu mõõdetakse järgneva 30 päeva põhjal. See koosneb ainult vahendite lepingupõhisest sissevoolust, mis tuleneb riskipositsioonidest, mille tasumise tähtaeg ei ole möödunud ning mille puhul krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole põhjust eeldada, et 30 päeva jooksul esineb kohustuste mittetäitmist. Likviidsete vahendite sissevoolu kohta antakse täies ulatuses aru, kusjuures järgmisi sissevoolusid käsitletakse eraldi:

a) rahalisi nõudeid klientide vastu, kes ei ole põhimaksega seoses finantssektorisse kuuluvad kliendid, vähendatakse 50 % võrra nende nõuete väärtusest või nende klientide suhtes olevate rahastamise pakkumisega seotud lepinguliste kohustuste võrra, sõltuvalt sellest, kumb on suurem. Seda ei kohaldata rahaliste nõuete suhtes, mis tulenevad artikli 192 punktist 3kohaselt määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest, mis on tagatud likviidsete varadega vastavalt artiklile 416, nagu on osutatud käesoleva lõike punktis d.

   Erandina käesoleva punkti esimesest lõigust võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on võtnud artikli 424 lõikes 6 osutatud kohustuse, et nad maksavad lõplikule laenusaajale välja tugilaenu, arvesse võtta sissevoolu kuni selle väljavoolu summani, mida nad kohaldavad asjaomase kohustuse suhtes pakkuda neid tugilaene;

b) rahalised nõuded, mis tulenevad artikli 162 lõike 3 teise lõigu punktis b märgitud kaubanduse rahastamise tehingutest, mille järelejäänud tähtaeg on kuni 30 päeva, arvestatakse täies mahus sissevooluna.

c) varad, mille lepinguline lõpptähtaeg on määratlemata, võetakse arvesse 20 %-lise sissevooluna, eeldusel et leping võimaldab pangal lepingust taganeda ja nõuda makse tegemist 30 päeva jooksul.

▼C2

d) artikli 192 punktis 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevaid rahalisi nõudeid, kui need on tagatud artikli 416 lõikes 1 määratletud likviidsete varadega, ei võeta arvesse kuni likviidsete varade väärtuseni ilma väärtuskärbeteta ning rahaliste nõuete ülejäänud osa puhul võetakse need täielikult arvesse;

e) rahalised nõuded, mida võlgnikust krediidiasutus või investeerimisühing käsitleb vastavalt artikli 422 lõigetele 3 ja 4, korrutatakse vastava sümmeetrilise sissevooluga.

f) rahalised nõuded, mis tulenevad olulistesse indeksitesse kaasatud omakapitaliinstrumentide positsioonidest, tingimusel, et neid ei arvestata topelt likviidsete varadega.

g) arvesse ei võeta mis tahes kasutamata krediidi- või likviidsuslimiiti ega muid kohustusi.

3. II lisas loetletud lepingute alusel 30 päeva jooksul eeldatavaid sisse- ja väljavoole kajastatakse netopõhiselt kõigi vastaspoolte puhul ning korrutatakse netosissevoolu puhul 100 %-ga. Netopõhiselt tähendab ka seda, et arvesse ei võeta artikli 416 kohaselt likviidse varana käsitletavat saadavat tagatist.

4. Pädevad asutused võivad anda igal üksikjuhul eraldi loa kohaldada erandina lõike 2 punktist g krediidi- ja likviidsuslimiitide osas kõrgemat vahendite sissevoolu juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) on põhjust eeldada vahendite suuremat sissevoolu isegi andja turupõhise ja idiosünkraatilise kombineeritud stressiolukorra korral;

b) vastaspool on krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjana tegutsev või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing või sama emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu muu tütarettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühinguga seotud suhtega direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses, või käesoleva määruse artikli 113 lõikes 7 osutatud sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liige või keskasutus või osapool võrgus, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikli 10 kohast erandit;

c) erandina artiklitest 422, 423 ja 424 kohaldab vastaspool vastavat sümmeetrilist või konservatiivsemat vahendite väljavoolu;

d) krediidiasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis;

5. Pädevad asutused võivad loobuda lõike 4 punktis d kehtestatud tingimuse kohaldamisest, kui kohaldatakse artikli 20 lõike 1 punkti b. Sel juhul peavad olema täidetud täiendavad objektiivsed kriteeriumid, mis on sätestatud artiklis 460 osutatud delegeeritud aktis. Kui lubatakse kohaldada sellist suuremat vahendite sissevoolu, teavitavad pädevad asutused EBA-t artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud toimingu tulemustest. Sellise suurema vahendite sissevoolu tingimuste täitmise vaatavad pädevad asutused korrapäraselt läbi.

▼C2

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täiendavalt täpsustada lõikes 5 osutatud täiendavaid objektiivseid kriteeriumeid.

EBA esitab nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei esita aruannet vahendite sissevoolu kohta mis tahes likviidsetest varadest, mille kohta esitatakse aruanne kooskõlas artikliga 416, välja arvatud varadega seoses tasumisele kuuluvad maksed, mis ei ole kajastatud vara turuväärtuses.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei esita aruannet vahendite sissevoolu kohta, mis tuleneb mis tahes uute kohustuste võtmisest.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad arvesse likviidsete vahendite sissevoolu, mis saadakse kolmandates riikides, kus kehtivad ülekandepiirangud, või mis on nomineeritud mittekonverteeritavas valuutas, ainult sel määral, mil need vastavad vahendite väljavoolule vastavalt kolmandas riigis või asjaomases valuutas.

Artikkel 426

Tulevaste likviidsusnõuete ajakohastamine

Pärast seda, kui komisjon on kooskõlas artikliga 460 võtnud vastu delegeeritud akti likviidsusnõuete täpsustamiseks, võib EBA välja töötada rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada artikli 421 lõikes 1, artiklis 422 (välja arvatud selle lõigetes 8, 9 ja 10) ja artiklis 424 sätestatud tingimused, võtmaks arvesse rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

III JAOTIS

ARUANDLUS STABIILSE RAHASTAMISE KOHTA

Artikkel 427

Stabiilset rahastamist pakkuvad kirjed

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele artikli 415 lõikes 1 sätestatud aruandlusnõuete kohaselt ning artikli 415 lõikes 3 osutatud ühtseid vorminõudeid järgides aruanded järgmiste kirjete ja nende komponentide kohta, et võimaldada hinnata stabiilse rahastamise kättesaadavust:

▼C2

a) järgmised omavahendid, vajaduse korral pärast mahaarvamise kohaldamist;

i) esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid;

ii) teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid;

iii) muud eelisaktsiad ja kapitaliinstrumendid, mis ületavad teise taseme omavahendite lubatud summa ning mille tegelik lõpptähtaeg on üks aasta või rohkem;

b) järgmised kohustused, mis ei ole hõlmatud punktis a:

i) jaehoiused, mis kvalifitseeruvad artikli 421 lõikes 1 sätestatud käsitluseks;

ii) jaehoiused, mis kvalifitseeruvad artikli 421 lõikes 2 sätestatud käsitluseks;

iii) hoiused, mis kvalifitseeruvad artikli 422 lõigetes 3 ja 4 sätestatud käsitluseks;

iv) punktis iii osutatud hoiustest need, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 94/19/EÜ kohast hoiuste tagamise skeemi või kolmandas riigis samaväärset hoiuste tagamise skeemi artikli 421 lõikes 1 sätestatud tingimustel;

v) punktis iii osutatud hoiustest need, mis kuuluvad artikli 422 lõike 3 punkti b reguleerimisalasse;

vi) punktis iii osutatud hoiustest need, mis kuuluvad artikli 422 lõike 3 punkti d reguleerimisalasse;

vii) hoiustatud summad, mis ei kuulu punkti i, ii või iii alla juhul, kui neid ei ole hoiustanud finantssektorisse kuuluvad kliendid;

viii) kogu rahastamine, mis on saadud finantssektorisse kuuluvatelt klientidelt;

ix) eraldi vastavalt punktidesse vii ja viii kuuluvate summade puhul rahastamine, mis on saadud artikli 192 punktis 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest, mis on:

— tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 416 kohaselt likviidseteks varadeks;

— tagatud mis tahes muu varaga;

x) kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest, mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4 või 5 sätestatud käsitlust või millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4;

▼C2

xi) järgmised muud kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest ning mis ei kuulu punkti a alla:

— kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest, mille tegelik lõpptähtaeg on üks aasta või rohkem;

— kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest, mille tegelik lõpptähtaeg on alla ühe aasta;

xii) mis tahes muud kohustused.

2. Vajaduse korral esitatakse kõik kirjed järgmises viies tähtajaklassis vastavalt kas lõpptähtajale või varaseimale kuupäevale, millal neid saab lepingu kohaselt tagasi võtta, lunastada, tagasi osta või välja võtta, olenevalt sellest, kumb neist kuupäevadest on varasem:

a) kolme kuu jooksul;

b) kolme ja kuue kuu vahel;

c) kuue ja üheksa kuu vahel;

d) üheksa ja 12 kuu vahel;

e) pärast 12 kuud.

Artikkel 428

Kirjed, mis eeldavad stabiilset rahastamist

1. Stabiilse rahastamise vajaduse hindamiseks esitatakse pädevatele asutustele järgmiste kirjete kohta eraldi aruanne, välja arvatud juhul, kui need on maha arvatud omavahenditest:

a) varad, mis kvalifitseeruksid artikli 416 kohaselt likviidsete varadena, vara liigi lõikes;

b) järgmised väärtpaberid ja rahaturuinstrumendid, mis ei ole hõlmatud punktis a;

i) varad, mis kvalifitseeruvad artikli 122 kohaselt krediidikvaliteedi astmesse 1;

ii) varad, mis kvalifitseeruvad artikli 122 kohaselt krediidikvaliteedi astmesse 2;

iii) muud varad.

c) finantssektoriväliste üksuste kapitaliväärtpaberid, mis on kaasatud tunnustatud börsi olulisse indeksisse;

d) muud kapitaliväärtpaberid;

e) kuld;

f) muud väärismetallid;

▼C2

g) mittepikendatavad laenud ja nõuded, ning nende hulgas eraldi need mittepikendatavad laenud ja nõuded, mille puhul laenuvõtjad on:

i) füüsilised isikud, välja arvatud ärilised füüsilisest isikust ettevõtjad ja partnerlused;

ii) VKEd, kes kvalifitseeruvad krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi, või sellised ettevõtjad, kes kuuluvad artikli 153 lõikes 4 sätestatud käsitluse alla, ning kui sellise kliendi või omavahel seotud klientide rühma koguhoius on alla ühe miljoni euro;

iii) riigid, keskpangad ja avaliku sektori asutused;

iv) punktides i ja ii osutamata kliendid, välja arvatud finantssektorisse kuuluvad kliendid;

v) punktides i, ii ja iii osutamata kliendid, kes on finantssektorisse kuuluvad kliendid, ning eraldi need, kes on krediidiasutused ja muud finantssektorisse kuuluvad kliendid.

h) punktis g osutatud mittepikendatavad laenud ja nõuded, nende hulgas eraldi need, mis on:

i) tagatud ärikinnisvaraga;

ii) tagatud elamukinnisvaraga;

iii) rahastatud neile otseselt vastavate võlakirjade arvelt (vahendatud), mille suhtes saab kohaldada artikli 129 lõigetes 4 või 5 sätestatud käsitlust või võlakirjadega, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4;

i) tuletisinstrumentidest tulenevad nõuded;

j) mis tahes muud varad;

k) kasutamata krediidilimiidid, mille risk kvalifitseerub I lisa kohaselt kas „keskmiseks” või „mõõdukaks”.

2. Võimaluse korral esitatakse kõik kirjed artikli 427 lõikes 2 kirjeldatud viies tähtajaklassis.

VII OSA

FINANTSVÕIMENDUS

▼M1

Artikkel 429

Finantsvõimenduse määra arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma finantsvõimenduse määra vastavalt lõigetes 2–13 sätestatud metoodikale.

▼M1

2. Finantsvõimenduse määra arvutamiseks jagatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitalinäitaja selle krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu riskipositsiooni näitajaga ning väljendatakse protsendina.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad finantsvõimenduse määra aruandekuupäeva seisuga.

3. Lõike 2 kohaldamisel on kapitalinäitajaks esimese taseme omavahendid.

4. Kogu riskipositsiooni näitaja on järgneva riskipositsiooni väärtuste summa:

a) lõikes 5 osutatud varad, välja arvatud lõikes 3 osutatud kapitalinäitaja kindlaksmääramisel maha arvatud varad;

b) lõikes 9 osutatud tuletisinstrumendid;

c) artiklis 429b osutatud vastaspoole krediidiriski lisandid repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute, sealhulgas bilansiväliste tehingute puhul;

d) lõikes 10 osutatud bilansivälised kirjed.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad varade riskipositsiooni väärtuse, välja arvatud krediidituletisinstrumentide ja II lisas loetletud lepingute riskipositsiooni väärtused, järgmiste põhimõtete alusel:

a) varade riskipositsiooni väärtused tähendavad artikli 111 lõike 1 esimese lause kohaseid riskipositsiooni väärtusi;

a) füüsilist või finantstagatist, garantiisid või krediidiriski ostetud maandust ei kasutata varade riskipositsiooni väärtuste vähendamiseks;

b) laenusid ei tasaarvestata hoiustega;

c) repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehinguid, pika arveldustähtajaga tehinguid ja võimenduslaenu tehinguid ei tasaarvestata.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvata käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud riskipositsiooni näitajast maha summad, mis on artikli 36 lõike 1 punkti d kohaselt esimese taseme põhiomavahenditest maha arvatud.

7. Pädevad asutused võivad lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul mitte arvata riskipositsiooni näitaja hulka riskipositsioone, mis võivad kasu saada artikli 113 lõikes 6 sätestatud käsitlusest. Pädevad asutused võivad kõnealuse loa anda ainult juhul, kui kõik artikli 113 lõike 6 punktides a–e sätestatud tingimused on täidetud ja kui nad on andnud artikli 113 lõike 6 kohase nõusoleku.

▼M1

8. Erandina lõike 5 punktist d võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata sama vastaspoolega sõlmitud repotehingutest, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingutest, pika arveldustähtajaga tehingutest ja võimenduslaenu tehingutest tulenevate rahaliste nõuete ja kohustuste riskipositsiooni väärtuse kindlaks netopõhiselt, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) tehingutel on sama selgelt väljendatud lõplik arvelduspäev;

b) õigus tasaarvestada vastaspoolele võlgnetav summa vastaspoole võlgnetava summaga on õiguslikult jõustatav kõigis järgmistes olukordades:

   i) tavapärase äritegevuse käigus,

   ii) makseviivituse, maksejõuetuse ja pankroti korral;

c) vastaspooled kavatsevad arveldada netosumma, arveldada samaaegselt või kohaldatakse tehingute suhtes arveldusmehhanismi, mille tulemus on netoarveldusega funktsionaalselt samaväärne.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel on arveldusmehhanismi tulemus netoarveldusega funktsionaalselt samaväärne, kui kõnealuse mehhanismiga hõlmatud tehingute rahavoogude netosumma on arvelduspäeval võrdne netoarveldusekohase ainsa netosummaga.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad krediidituletislepingute ja II lisas loetletud lepingute, sealhulgas bilansiväliste lepingute riskipositsiooni väärtused kindlaks vastavalt artiklile 429a.

10. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtused, välja arvatud II lisas loetletud lepingute riskipositsiooni väärtused ning krediidituletisinstrumentide, repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute riskipositsiooni väärtused, kindlaks vastavalt artikli 111 lõikele 1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei vähenda siiski nende kirjete nimiväärtust spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste võrra.

Kooskõlas artikli 166 lõikega 9, kui siduv kohustus on seotud teise siduva kohustuse pikendamisega, kasutatakse neist kahest siduvast kohustusest selle ümberhindlustegurit, mis on madalam. Artikli 111 lõike 1 punktis d osutatud madala riskiga bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtuse suhtes kohaldatakse alampiiri, mis võrdub 10 % nende nimiväärtusest.

11. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes on nõuetele vastava keskse vastaspoole kliiriv liige, võib arvata riskipositsiooni näitaja arvutusest välja järgnevate kirjete kauplemisriski positsioonid, tingimusel et kõnealused kauplemisriski positsioonid kliiritakse nõuetele vastava keskse vastaspoolega ja et samal ajal vastavad need artikli 306 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele:

a) II lisas loetletud lepingud,

b) krediidituletisinstrumendid,

c) repotehingud,

▼M1

d) väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud,

e) pika arveldustähtajaga tehingud,

f) võimenduslaenu tehingud.

12. Kui krediidiasutus või investeerimisühing, kes on nõuetele vastava keskse vastaspoole kliiriv liige, garanteerib nõuetele vastavale kesksele vastaspoolele kohustuste täitmise kliendi poolt, kes sõlmib tuletistehinguid otse nõuetele vastava keskse vastaspoolega, siis arvab see krediidiasutus või investeerimisühing riskipositsiooni näitaja hulka garantiist tuleneva riskipositsiooni kliendi suhtes oleva tuletisinstrumendist tuleneva riskipositsioonina kooskõlas artikliga 429a.

13. Kui riigi üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete kohaselt kajastatakse usaldusvarasid bilansis vastavalt direktiivi 86/635/EMÜ artiklile 10, võib jätta need varad finantsvõimenduse määra kogu riskipositsiooni näitajast välja tingimusel, et need vastavad määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel kohaldatavas rahvusvahelises raamatupidamisstandardis (IAS) 39 sätestatud mittekajastamise kriteeriumidele, ning kui see on kohaldatav, siis määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel kohaldatavates rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardites (IFRS) 10 sätestatud mittekonsolideerimise kriteeriumidele.

14. Pädevad asutused võivad lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul arvata riskipositsiooni näitajast välja riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) need on nõuded avaliku sektori asutuse vastu;

b) neid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõikele 4;

c) need tulenevad hoiustest, mille krediidiasutus või investeerimisühing on juriidiliselt kohustatud üle kandma punktis a osutatud avaliku sektori asutusele eesmärgiga rahastada üldistes huvides olevaid investeeringuid.

Artikkel 429a

Tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad krediidituletislepingute ja II lisas loetletud lepingute, sealhulgas bilansiväliste lepingute riskipositsiooni väärtused kindlaks vastavalt artiklis 274 sätestatud meetodile. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad krediidituletisinstrumentide potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni kindlaksmääramiseks artikli 299 lõike 2 punkti a.

Krediidituletisinstrumentide potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni kindlaksmääramisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 299 lõike 2 punktis a sätestatud põhimõtteid mitte ainult kauplemisportfelli kuuluvate, vaid kõigi oma krediidituletisinstrumentide suhtes.

Riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtta vastavalt artiklile 295 arvesse uuenduslepingute ja muude tasaarvestuskokkulepete mõju. Toodetevaheline tasaarvestus ei ole kohaldatav. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad siiski teha tasaarvestust artikli 272 punkti 25 alapunktis c osutatud tootekategooria siseselt ja krediidituletisinstrumentide puhul, kui nende suhtes kohaldatakse artikli 295 punktis c osutatud lepingujärgset toodetevahelist tasaarvestuskokkulepet.

▼M1

2. Kui tuletislepingutega seotud tagatise andmine vähendab kohaldatava raamatupidamistava kohaselt varade summat, siis tühistavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle vähenemise.

3. Lõike 1 kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse sellest osast, mis vastab praegusele asenduskulule, maha arvata vastaspoolelt saadud rahalise variatsioonitagatise selles ulatuses, milles variatsioonitagatist ei ole kohaldatava raamatupidamistava kohaselt juba riskipositsiooni väärtust vähendavana arvesse võetud, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) tehingute puhul, mida ei kliirita nõuetele vastava keskse vastaspoole kaudu, saajaks oleva vastaspoole saadud raha ei eraldata;

b) variatsioonitagatist arvutatakse ja vahetatakse iga päev, võttes aluseks tuletisinstrumentide turuhinnas hinnatud positsioonid;

c) rahaline variatsioonitagatis on saadud tuletislepingu arveldusvaluutaga samas valuutas;

d) vahetatud variatsioonitagatise suuruseks on kogusumma, mis oleks vajalik tuletisinstrumendi turuhinnas hinnatud riskipositsiooni täielikuks kustutamiseks, pidades kinni künnisest ja minimaalsetest ülekandesummadest, mis on kohaldatavad vastaspoole puhul;

e) tuletisleping ja variatsioonitagatis krediidiasutuse või investeerimisühingu ja kõnealuse lepingu vastaspoole vahel on kaetud üheainsa tasaarvestuslepinguga, mida krediidiasutus või investeerimisühing võib artikli 295 kohaselt käsitada riski vähendavana.

Juhul kui tuletisleping kuulub nõuetele vastava tasaarvestuse raamlepingu koosseisu, tähendab arveldusvaluuta esimese lõigu punkti c kohaldamisel mis tahes arveldusvaluutat, mis on ette nähtud tuletislepingus, seda reguleerivas nõuetele vastavas tasaarvestuse raamlepingus või osalust krediidiriski kahjude katmisel käsitlevas nõuetele vastava tasaarvestuse raamlepingu lisas.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kajastab vastaspoolele antud rahalist variatsioonitagatist kohaldatava raamatupidamistava kohaselt nõudeks oleva varana, võib ta arvata selle vara riskipositsiooni näitajast välja, tingimusel et punktides a–e sätestatud tingimused on täidetud.

4. Lõike 3 kohaldamisel kohaldatakse järgmist:

a) saadud variatsioonitagatise mahaarvamine on piiratud riskipositsiooni väärtuse selle osaga, mis vastab positiivsele praegusele asenduskulule;

▼M1

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta saadud rahalist variatsioonitagatist potentsiaalse krediidiriski positsiooni summa vähendamiseks, sealhulgas artikli 298 lõike 1 punkti c alapunkti ii kohaldamise eesmärgil.

5. Lisaks lõikes 1 sätestatud käsitlusele arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide puhul riskipositsiooni väärtuse hulka väljakirjutatud krediidituletisinstrumentidega garanteeritud krediidiriski kaitse tegelikud tinglikud väärtused, mida on vähendatud selliste õiglase väärtuse mis tahes negatiivsete muutuste võrra, mis on asjaomase krediidituletisinstrumendiga seoses kaasatud esimese taseme omavahendite hulka. Tulemuseks saadud riskipositsiooni väärtust võib täiendavalt vähendada sellise krediidituletisinstrumendi tegeliku tingliku väärtuse võrra, mis on ostetud kaitseks sama aluseks oleva üksuse krediidiriski vastu, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) ühe alusvaraga krediidituletisinstrumentide puhul peavad ostetud krediidituletisinstrumendid olema ostetud kaitseks sellise aluseks oleva üksuse krediidiriski vastu, mis kuulub väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva võlainstrumendiga samasse või sellest madalamasse nõudeõiguse järku, ning kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluva alusvaraga seotud krediidisündmus annaks tulemuseks allutatud varaga seotud krediidisündmuse;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab krediidiriski kaitset aluseks olevate üksuste kogumi krediidiriski vastu, siis võib krediidiriski kaitset, mis on müüdud aluseks olevate üksuste kogumi krediidiriski vastu, kõnealuse ostetud krediidiriski kaitsega tasaarvestada ainult juhul, kui aluseks olevate üksuste kogum ja allutatuse tase on mõlemas tehingus samad;

c) ostetud krediidituletisinstrumendi järelejäänud tähtaeg on väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi omaga vähemalt võrdne;

d) väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide täiendava riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramisel vähendatakse ostetud krediidituletisinstrumendi tinglikku väärtust õiglase väärtuse mis tahes sellise positiivse muutuse võrra, mis on ostetud krediidituletisinstrumendiga seoses kaasatud esimese taseme omavahenditesse;

e) toodete puhul, kus risk on erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kantud, on krediidiriski kaitseks ostetud krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks selline võlainstrument, mis kuulub väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva võlainstrumendiga samasse nõudeõiguse järku.

Kui väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi tinglikku väärtust ei vähendata ostetud krediidituletisinstrumendi tingliku väärtuse võrra, siis võib krediidiasutus või investeerimisühing arvata kõnealuse väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi individuaalse potentsiaalse tuleviku riskipositsiooni maha kogu potentsiaalsest tuleviku riskipositsioonist, mis on kindlaks määratud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1, vajaduse korral koostoimes artikli 274 lõikega 2 või artikli 299 lõike 2 punktiga a. Juhul kui potentsiaalne tuleviku krediidiriski positsioon määratakse kindaks koostoimes artikli 298 lõike 1 punkti c alapunktiga ii, võib näitajat PCE_{gross} vähendada väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide individuaalse potentsiaalse tuleviku riskipositsiooni võrra ilma näitajat NGR korrigeerimata.

▼M1

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei vähenda väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi tegelikku tinglikku väärtust, kui nad ostavad krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehingu kaudu ja kajastavad saadud netomakseid netotuluna, kuid ei kajasta tasaarvestusest tulenevat mis tahes vähenemist esimese taseme omavahendites kajastuvas väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi väärtuses.

7. Krediidituletisinstrumentide puhul, mis on ostetud kaitseks aluseks olevate üksuste kogumi krediidiriski vastu, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud üksikute aluseks olevate üksuste krediidiriski vastu väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide puhul kajastada lõike 5 kohaselt vähenemist vaid juhul, kui ostetud krediidiriski kaitse on majanduslikult samaväärne krediidiriski kaitse ostmisega eraldi iga kogumisse kuuluva üksiku aluseks oleva üksuse krediidiriski vastu. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab krediidituletisinstrumendi kaitseks aluseks olevate üksuste kogumi krediidiriski vastu, võib ta kajastada väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide kogumi puhul vähenemist ainult juhul, kui aluseks olevate üksuste kogum ja allutatuse tase on mõlemas tehingus samad.

8. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud II lisa punktides 1 ja 2 loetletud lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks kasutada artiklis 275 sätestatud meetodit ainult juhul, kui nad kasutavad seda meetodit ka nende lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artiklis 275 sätestatud meetodit, siis ei vähenda ta riskipositsiooni näitajat saadud rahalise variatsioonitagatise summa võrra.

Artikkel 429b

Vastaspoole krediidiriski lisand repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute puhul

1. Lisaks artikli 429 lõike 5 kohasele repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute, sealhulgas bilansiväliste tehingute riskipositsiooni väärtusele arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni näitaja hulka vastaspoole krediidiriski lisandi, mis määratakse kindlaks vastavalt vajadusele kas lõike 2 või 3 kohaselt.

2. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, mis ei ole hõlmatud artiklis 206 sätestatud tingimustele vastava tasaarvestuse raamlepinguga, määratakse lisand (E_i*) lõike 1 kohaldamisel kindlaks tehingupõhiselt vastavalt järgmisele valemile:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\},$$

kus:

E_i on tehingu i raames vastaspoolele laenatud väärtpaberite või raha õiglane väärtus;

▼M1

C_i on tehingu i raames vastaspoolelt saadud väärtpaberite või raha õiglane väärtus.

3. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, mis on hõlmatud artiklis 206 sätestatud tingimustele vastava tasaarvestuse raamlepinguga, määratakse kõnealuste tehingute jaoks lisand (E_i*) lõike 1 kohaldamisel kindlaks lepingupõhiselt vastavalt järgmisele valemile:

$$E_i^* = max\left\{0,\ (\sum_i E_i - \sum_i C_i),\right\}$$

kus:

E_i on tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolele laenatud väärtpaberite või raha õiglane väärtus;

C_i on tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolelt saadud väärtpaberite või raha õiglane väärtus.

4. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute, sealhulgas bilansiväliste tehingute suhtes kohaldatava lisandi kindlaksmääramiseks artiklis 222 sätestatud meetodit, tingimusel et kohaldatava riskikaalu alammäär on 20 %. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada seda meetodit vaid juhul, kui nad kasutavad seda ka kõnealuste tehingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.

5. Kui repotehingu puhul toimub müügi raamatupidamisarvestus krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatava raamatupidamistava kohaselt, tühistab ta kõik müügiga seotud raamatupidamiskanded.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb vahendajana repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute, pika arveldustähtajaga tehingute ja võimenduslaenu tehingute, sealhulgas bilansiväliste tehingute kahe poole vahel, siis kohaldatakse järgmist:

a) kui krediidiasutus või investeerimisühing pakub kliendile või vastaspoolele kahjuhüvitist või garantiid, mis on piiratud mis tahes erinevusega kliendi poolt laenuksantud väärtpaberi või raha väärtuse ja laenuvõtja antud tagatise väärtuse vahel, arvab ta riskipositsiooni näitaja hulka ainult lisandi, mis on kindlaks määratud vastavalt kas lõikele 2 või 3;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing ei paku ühelegi kaasatud poolele kahjuhüvitist ega garantiid, siis tehingut riskipositsiooni näitaja hulka ei arvata;

c) kui krediidiasutus või investeerimisühing on tehingus majanduslikult avatud aluseks olevast väärtpaberist või rahast tulenevale riskile sellises ulatuses, mis ületab lisandiga kaetud riskipositsiooni, siis arvab ta riskipositsiooni näitaja hulka ka riskipositsiooni, mis võrdub väärtpaberi või raha kogusummaga.

▼C2

Artikkel 430

Aruandekohustus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele kogu vajaliku teabe finantsvõimenduse määra ja selle komponentide kohta vastavalt artiklile 429. Pädevad asutused võtavad kõnealust teavet arvesse direktiivi 2013/36/EL artiklis 97 osutatud järelevalvealase läbivaatamise teostamisel.

Samuti esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevatele asutustele teabe, mida on vaja artiklis 511 osutatud aruannete koostamiseks.

EBA taotluse korral esitavad pädevad asutused krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt saadud teabe EBA-le, et hõlbustada artiklis 511 osutatud läbivaatamist.

2. EBA töötab lõikes 1 osutatud aruandekohustuse täitmiseks välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks ühtne aruandlusvorm, juhised selle kasutamiseks, aruannete esitamise sagedus ja tähtajad ning IT lahendused.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

VIII OSA

AVALIKUSTAMINE KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE POOLT

I JAOTIS

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 431

Avalikustamiskohustuse ulatus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad II jaotises sätestatud teabe, kui artiklis 432 ei ole sätestatud teisiti.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad teabe, mis sisaldub lubades, mis pädevad asutused on III osa alusel III jaotises osutatud instrumentide ja metoodikate kohta andnud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad vastu ametlikud eeskirjad käesolevas osas sätestatud avalikustamisnõuete täitmiseks ja põhimõtted andmete avalikustamise, sealhulgas nende kontrollimise ja esitamissageduse asjakohasuse hindamiseks. Samuti võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud vastu eeskirjad, mille kohaselt hinnatakse, kas nende avalikustatavad andmed annavad turuosalistele igakülgset teavet krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili kohta.

▼C2

Kui avalikustatavad andmed ei anna turuosalistele igakülgset teavet riskiprofiili kohta, avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks lõikes 1 märgitule täiendava teabe. Krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõutakse siiski vaid sellise teabe avalikustamist, mis artikli 432 kohaselt on oluline ning mida ei käsitata ärisaladusena ega konfidentsiaalsena.

4. Taotluse korral selgitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma reitinguotsuseid VKEdele ning teistele laene taotlevatele äriühingutele, esitades selgituse vastava palve korral kirjalikult. Selgitusega seotud halduskulud on proportsionaalsed laenu suurusega.

Artikkel 432

Mitteoluline, ärisaladusena käsitatav või konfidentsiaalne teave

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad jätta avalikustamata ühe või mitu II jaotises loetletud teabeelementi tingimusel, et sellist avalikustatavat teavet ei käsitata olulisena, välja arvatud artikli 435 lõike 2 punkti c, artikli 437 ja artikli 450 kohase avalikustatava teabe puhul.

Teavet loetakse avalikustamise seisukohalt oluliseks, kui selle väljajätmine või väär esitamine võiks muuta või mõjutada isiku hinnangut või otsust, kes kasutab sellist teavet majanduslike otsuste tegemiseks.

EBA esitab 31. detsembriks 2014 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised selle kohta, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad käsitama olulisena seoses II jaotises esitatud avalikustamisnõuetega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad jätta avalikustamata ühe või mitu II ja III jaotises loetletud teabeelementi, kui need elemendid sisaldavad teavet, mida käsitatakse ärisaladusena või konfidentsiaalsena vastavalt teisele ja kolmandale lõigule, välja arvatud teabe avalikustamisel artiklite 437 ja 450 kohaselt.

Teavet käsitatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu ärisaladusena, kui sellise teabe üldsusele avalikustamine kahjustaks tema konkurentsivõimet. See võib hõlmata teavet toodete või süsteemide kohta, mis konkurentidega jagamisel vähendaks krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt neisse tehtud investeeringute väärtust.

Teavet käsitatakse konfidentsiaalsena, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on klientide ees või suhetes teiste vastaspooltega kohustused, mis eeldavad konfidentsiaalsust.

EBA esitab 31. detsembriks 2014 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised selle kohta, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad käsitama ärisaladusena ja konfidentsiaalsena seoses II ja III jaotises esitatud avalikustamisnõuetega.

▼C2

3. Lõikes 2 osutatud erakorralistel juhtudel märgib asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing oma avalikustatud teabes asjaolu, et teatavaid teabeelemente ei avalikustata, esitab selle kohta põhjendused ja avaldab avalikustamiskohustuse alla kuuluva teema kohta üldisemat teavet, välja arvatud juhul kui teabeelemente käsitletakse ärisaladusena või konfidentsiaalsena.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta vastutuse ulatust juhtudel, kui ei esitata olulist teavet.

Artikkel 433

Teabe avalikustamise sagedus

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldavad käesoleva osa kohaselt nõutud avalikustatava teabe vähemalt kord aastas.

Kord aastas avalikustatav teave avaldatakse samal ajal kui finantsaruanded.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad vajadust avaldada osa või kogu avalikustatavat teavet sagedamini kui kord aastas krediidiasutuse või investeerimisühingu majandustegevusest tulenevate oluliste näitajate tõttu, milleks on tegevuse maht, tegevuste ulatus, tegutsemine erinevates riikides, kaasatus erinevatesse finantssektoritesse ja osalus rahvusvahelistel finantsturgudel ning makse-, arveldus- ja kliiringsüsteemid. Kõnealuses hinnangus pööratakse erilist tähelepanu võimalikule vajadusele sagedamini avalikustada artikli 437 ning artikli 438 punktide c kuni f kohaseid teabeelemente, samuti riskipositsioone ja muid kirjeid käsitlevat teavet, mis võib kiiresti muutuda.

EBA esitab 31. detsembriks 2014 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised selle kohta, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad andmete sagedasema II ja III jaotise kohase avalikustamise vajadust.

Artikkel 434

Avalikustamise viisid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad määrata asjakohase vahendi, koha ja kontrollimise viisi, et tulemuslikult täita käesolevas osas sätestatud avalikustamisnõudeid. Võimaluse piires tuleks kogu avalikustatav teave edastada ühe teabekanali kaudu või ühes kohas. Kui sarnane teave avalikustatakse kahe või enama teabekanali kaudu, lisatakse sellele igas teabekanalis viide teistele teabekanalitele.

2. Samaväärset avalikustamist, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad raamatupidamis-, börsi- või muude nõuete alusel, võib lugeda vastavaks käesoleva osa tingimustele. Kui avalikustatav teave ei ole esitatud finantsaruannetes, märgivad krediidiasutused ja investeerimisühingud finantsaruannetes selgelt, kust asjaomase teabe leida võib.

▼C2

II JAOTIS

LÄBIPAISTVUSE JA AVALIKUSTAMISE TEHNILISED KRITEERIUMID

Artikkel 435

Riskijuhtimise eesmärgid ja põhimõtted

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma riskijuhtimise eesmärgid ja põhimõtted eraldi iga riskikategooria kohta, sealhulgas käesolevas jaotises osutatud riskide kohta. Avalikustamine hõlmab järgmist:

a) selliste riskide juhtimise strateegiad ja protsessid;

b) asjakohase riskijuhtimise funktsiooni struktuur ja korraldus, sealhulgas teave tema volituste ja põhikirja kohta, või muud asjakohased meetmed;

c) riskiaruandluse ja mõõtmissüsteemide ulatus ja laad;

d) riskimaandamise põhimõtted ning maanduste ja maandavate tegurite jätkuva tulemuslikkuse kontrollimise strateegiad ja protsessid;

e) juhtorgani poolt kinnitatud avaldus krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimiskorralduse asjakohasuse kohta, millega kinnitatakse, et kehtestatud riskijuhtimissüsteemid on piisavad, arvestades krediidiasutuse või investeerimisühingu profiili ja strateegiat;

f) juhtorgani poolt kinnitatud lühike riskiaruanne, milles lühidalt ja konkreetselt kirjeldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu üldist riskiprofiili seoses äristrateegiaga. Aruanne sisaldab peamisi suhtarve ja arvandmeid, millega antakse välistele sidusrühmadele terviklik ülevaade sellest, milline on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimine, sealhulgas sellest, milline on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili ja juhtorgani määratud riskitaluvuse suhe.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad juhtimiskorda käsitleva järgmise teabe ja ajakohastavad seda korrapäraselt, vähemalt kord aastas:

a) juhtorgani liikmete poolt juhatuses hõivatud kohtade arv;

b) värbamispõhimõtted juhtorgani liikmete valikuks ning juhtorgani liikmete tegelikud teadmised, oskused ja asjatundlikkus;

c) mitmekesisuspoliitika seoses juhtorgani liikmete valikuga, selle eesmärgid ja selle poliitikaga kehtestatud mis tahes asjaomased sihtmärgid, ning ulatus, mil määral kõnealused eesmärgid ja sihtmärgid on saavutatud;

▼C2

d) kas krediidiasutus või investeerimisühing on loonud eraldi riskikomisjoni või mitte ning mitu korda on riskikomisjon kohtunud;

e) selle kirjeldus, kuidas teave riski kohta jõuab juhtorganile.

Artikkel 436

Kohaldamisala

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad seoses käesoleva määruse nõuete kohaldamisalaga vastavalt direktiivile 2013/36/EL järgmise teabe:

a) sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu nimi, kelle suhtes käesoleva määruse nõudeid kohaldatakse;

b) ülevaade erinevustest raamatupidamise ja usaldatavusnõuete jaoks kasutatavates konsolideerimise alustes koos asjaomaste üksuste lühikirjeldusega, milles selgitatakse, kas need on:

i) konsolideeritud täies ulatuses;

ii) konsolideeritud proportsionaalses ulatuses;

iii) omavahenditest maha arvatud;

iv) ei ole konsolideeritud ega maha arvatud;

c) mis tahes praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks emaettevõtja ja selle tütarettevõtjate vahel;

d) koondsumma, mille võrra on kõikide konsolideerimata tütarettevõtjate tegelikud omavahendid väiksemad nõutud omavahenditest, ja selliste tütarettevõtjate nimi või nimed;

e) vajaduse korral artiklites 7 ja 9 sätestatud sätete rakendamise asjaolud.

Artikkel 437

Omavahendid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma omavahendite kohta järgmise teabe:

a) esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite, teise taseme omavahendite ning artiklite 32 kuni 35, 36, 56, 66 ja 79 kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite suhtes kohaldatud filtrite ja mahaarvamiste täielik vastavusseviimine ning krediidiasutuse või investeerimisühingu auditeeritud finantsaruannetes sisalduv bilanss;

▼C2

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse ning täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide peamiste tunnuste kirjeldus;

c) kõigi esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide täielikud tingimused;

d) eraldi avalikustatakse teave järgmiste elementide laadi ja summade kohta:

i) iga usaldatavusfilter, mida on kohaldatud vastavalt artiklitele 32 kuni 35;

ii) iga mahaarvamine, mis on tehtud artiklite 36, 56 ja 66 kohaselt;

iii) kirjed, mis ei ole maha arvatud vastavalt artiklitele 47, 48, 56, 66 ja 79;

e) kirjeldus kõigi piirangute kohta, mida on kohaldatud omavahendite arvutamise suhtes kooskõlas käesoleva määrusega, ning instrumentide, usaldatavusfiltrite ja mahaarvamiste kohta, mille suhtes kõnealused piiranguid kohaldatakse;

f) kui krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad omavahendite suhtarvud, mis on arvutatud kasutades omavahendite elemente, mis on kindlaks määratud muul alusel kui käesolevas määruses sätestatud, avalikustatakse põhjalik selgitus selle kohta, mille alusel kõnealused omavahendite suhtarvud on arvutatud.

2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed vormid lõike 1 punktide a, b, d ja e kohaseks avalikustamiseks.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 438

Omavahendite nõuded

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt käesoleva määruse artikli 92 ja direktiivi 2013/36/EL artikli 73 kohaste nõuete täitmise kohta:

a) krediidiasutuses või investeerimisühingus praeguste ja edaspidiste tegevuste toetamiseks kasutatava sisemise kapitali adekvaatsuse hindamismeetodi kokkuvõte;

▼C2

b) asjaomase pädeva asutuse taotluse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi tulemus, sealhulgas täiendavate omavahendite nõuete koosseis, mis põhinevad direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud järelevalveprotsessil;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara III osa II jaotise 2. peatüki alusel, 8 % artiklis 112 sätestatud iga riskipositsiooni klassi riskiga kaalutud varast;

d) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara III osa II jaotise 3. peatüki alusel, 8 % artiklis 147 sätestatud iga riskipositsiooni klassi riskiga kaalutud varast. Jaenõuete riskipositsiooni klassi puhul kohaldatakse seda nõuet iga sellise riskipositsiooni kategooria suhtes, millele vastavad erinevad artikli 154 lõigetes 1 kuni 4 sätestatud korrelatsioonid. Omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi puhul kohaldatakse seda nõuet:

   i) iga artiklis 155 sätestatud meetodi suhtes;

   ii) börsil kaubeldavate riskipositsioonide, piisavalt diversifitseeritud portfellides hoitava börsivälise kapitali riskipositsioonide ja muude riskipositsioonide suhtes;

   iii) riskipositsioonide suhtes, mille omavahendite nõuete suhtes kohaldatakse järelevalveasutuse poolt määratud üleminekuperioodi;

   iv) riskipositsioonide suhtes, mille omavahendite nõuete suhtes ajutiselt kohaldatakse varasemalt kehtinud nõudeid;

e) artikli 92 lõike 3 punktide b ja c alusel arvutatud omavahendite nõuded;

f) III osa III jaotise peatükkide 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud ja eraldi avalikustatud omavahendite nõuded.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt artikli 153 lõikele 5 või artikli 155 lõikele 2, avalikustavad riskipositsioonid, mis nad on määranud igale artikli 153 lõike 5 tabeli 1 kategooriale või igale artikli 155 lõikes 2 osutatud riskikaalule.

Artikkel 439

Vastaspoole krediidiriskist tulenev riskipositsioon

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsiooniga, mis tuleneb vastaspoole krediidiriskist, millele on osutatud III osa II jaotise 6. peatükis:

a) selgitus sisemiste kapitali- ja krediidilimiitide määramise metoodika kohta vastaspoole krediidiriski positsioonide puhul;

b) selgitus tagatise kindlustamise ja krediidireservide moodustamise põhimõtete kohta;

▼C2

c) selgitus korrelatsiooniriski positsiooni käsitlevate tegevuspõhimõtete kohta;

d) selgitus selle kohta, millist mõju avaldab sellise tagatise suurus, mille krediidiasutus või investeerimisühing peaks andma oma krediidireitingu langetamise korral;

e) lepingute positiivne õiglane koguväärtus, tasaarvestusest saadav tulu, tasaarvestatud praegune krediidiriski positsioon, olemasolev tagatis ja tuletisinstrumentide krediidiriski netopositsioon. Tuletisinstrumentide krediidiriski netopositsioon on tuletistehingute krediidiriski positsioon pärast õiguslikult täitmisele pööratavatest tasaarvestuskokkulepetest ja tagatiskokkulepetest saadava kasu arvessevõtmist;

f) riskipositsiooni väärtuse näitajad vastavalt III osa II jaotise 6. peatüki 3.–6. jaos sätestatud meetoditele, olenevalt sellest, millist meetodit kohaldatakse;

g) krediidituletisinstrumentide abil riskimaanduste tinglik väärtus ja praeguse krediidiriski positsiooni jaotus krediidiriski positsiooni liikide lõikes;

h) krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingute tinglik väärtus, jaotatuna vastavalt sellele, kas need on seotud krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidiportfelliga või tema vahendustegevusega, kaasa arvatud kasutatud krediidituletisinstrumentide tooted, mis on omakorda jagatud ostetava ja müüdava krediidiriski kaitse alusel igas tooterühmas;

i) α hinnang, kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevate asutuste loa α hindamiseks.

Artikkel 440

Kapitalipuhvrid

1. Krediidiasutus või investeerimisühing avalikustab järgmise teabe selle kohta, kuidas ta järgib direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatükis osutatud vastutsükliliste kapitalipuhvrite nõuet:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu nende krediidiriski positsioonide geograafiline jaotus, mis on asjakohased tema vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamise seisukohast;

b) krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri summa.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 sätestatud avalikustamisnõuded.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 441

Globaalse süsteemse olulisuse näitajad

1. Direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt globaalseteks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks liigitatud krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad iga aasta nende näitajate väärtused, mida on kasutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute punktisumma arvutamiseks kooskõlas nimetatud artiklis osutatud metoodikaga.

2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata lõikes 1 osutatud avalikustamise jaoks kindlaks ühtsed vormid ja kuupäevad. Nende tehniliste standardite väljatöötamisel võtab EBA arvesse rahvusvahelisi standardeid.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 442

Krediidiriskiga korrigeerimine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe krediidiriskile ja lahjendusriskile avatuse kohta:

a) raamatupidamises kasutatavate mõistete „tähtajaks tasumata” ja „väärtuse languse” määratlused;

b) spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste kindlaksmääramiseks kehtestatud meetodite kirjeldus;

c) koguriskipositsioon pärast raamatupidamislikke tasaarvestusi, kus ei ole arvesse võetud krediidiriski maandamise mõju, ja riskipositsioonide keskmine suurus perioodi vältel, esitatuna erinevat liiki riskipositsiooni klasside lõikes;

d) riskipositsioonide geograafiline jaotumine, jaotatuna märkimisväärseteks piirkondadeks oluliste riskipositsiooni klasside lõikes, ja vajaduse korral üksikasjalikumalt;

e) riskipositsioonide liigitamine majandusharudesse või vastaspoolte liikidesse, esitatuna riskipositsiooni klasside lõikes, täpsustades sealhulgas nõuded VKEde vastu, ja vajaduse korral üksikasjalikumalt;

f) kõigi riskipositsioonide järelejäänud tähtaegade jaotumine, esitatuna riskipositsiooni klasside lõikes, ja vajaduse korral üksikasjalikumalt;

▼C2

g) oluliste majandusharude või vastaspoole liikide lõikes, järgmiste summade äranäitamisega:

   i) väärtuse langusega riskipositsioonid ja tähtajaks tasumata riskipositsioonid, eraldi välja tooduna;

   ii) spetsiifilised ja üldised krediidiriskiga korrigeerimised;

   iii) spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimisi katvad omavahendite nõuded aruandeperioodi jooksul;

h) eraldi välja toodud väärtuse langusega ja tähtajaks tasumata riskipositsioonide arv, esitatuna oluliste geograafiliste piirkondade lõikes, sealhulgas iga geograafilise piirkonnaga seotud spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste summad, kui see on otstarbekas;

i) eraldi välja toodud väärtuse langusega riskipositsioonide spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste muudatuste vastavusseviimine. Selline teave peab sisaldama järgmist:

   i) spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste liigi kirjeldus;

   ii) algsaldod;

   iii) aruandeperioodi jooksul krediidiriskiga korrigeerimiste vastu võetud summade suurus;

   iv) aruandeperioodi jooksul riskipositsioonidest tuleneva prognoositud tõenäolise kahju tarbeks tehtud eraldised või tühistatud summad või mis tahes korrigeerimised, sealhulgas need, mis tulenevad valuutakursi erinevustest, äriühendustest, tütarettevõtjate omandamisest või võõrandamisest ja krediidiriskiga korrigeerimiste vahelistest ülekannetest;

   v) lõppsaldod.

Otse kasumiaruandes kajastatud spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised ja sissenõutud summad avalikustatakse eraldi.

Artikkel 443

Koormamata vara

EBA annab 30. juuniks 2014 välja suunised, et täpsustada koormamata vara käsitlevate andmete avalikustamist, võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitust ESRB/2012/2 krediidiasutuste rahastamise kohta ([1]) ja eelkõige soovitust D, milles käsitletakse turu läbipaistvust seoses varade koormamisega. Need suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada andmete avalikustamist bilansilise väärtuse kohta riskipositsiooni eri klasside puhul jaotatuna vara kvaliteediks ja koormamata bilansiliseks koguväärtuseks, võttes arvesse soovitust ESRB/2012/2 ja tingimusel, et EBA leiab oma aruandes, et selline täiendavate andmete avalikustamine võimaldab saada usaldusväärset ja asjakohast teavet.

([1]) ELT C 119, 25.4.2013, lk 1.

▼C2

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses ja teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 444

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste kasutamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga, peavad avalikustama järgmise teabe iga artiklis 112 sätestatud riskipositsiooni klassi kohta:

a) krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste ja ekspordikrediidi agentuuride nimed ning mis tahes muudatuste põhjendused;

b) riskipositsiooni klassid, mille puhul igat krediidikvaliteeti hindavat asutust või ekspordikrediidi agentuuri kasutatakse;

c) emitentide ja emissiooni krediidikvaliteedi hinnangute kauplemisportfelli mittekuuluvatele instrumentidele ülekandmiseks kasutatava protsessi kirjeldus;

d) iga krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse või ekspordikrediidi agentuuri välise reitingu seos III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediidikvaliteedi astmetega, võttes arvesse, et sellist teavet ei pea avalikustama, kui krediidiasutus või investeerimisühing vastab EBA avaldatud standardseose tingimustele;

e) III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediidikvaliteedi astmega seostatavad riskipositsioonide väärtused ja pärast krediidiriski maandust vastavate riskipositsioonide väärtused, sealhulgas need, mis on omavahenditest maha arvatud.

Artikkel 445

Tururisk

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad omavahendite nõudeid vastavalt artikli 92 lõike 3 punktidele b ja c, avalikustavad kõnealused nõuded eraldi iga riski kohta, millele on asjaomastes sätetes viidatud. Lisaks avalikustatakse eraldi omavahendite nõue väärtpaberistamise positsioonidega seotud intresspositsiooni spetsiifilise riski kohta.

Artikkel 446

Operatsioonirisk

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad operatsioonioniriskiga seotud omavahendite nõuete arvutamise meetodid, millele krediidiasutus või investeerimisühing kvalifitseerub; artikli 312 lõikes 2 sätestatud metoodika kirjeldus, kui krediidiasutus või investeerimisühing seda kasutab, sealhulgas krediidiasutuse või investeerimisühingu mõõtmismeetodis arvessevõetavate asjakohaste sise- ja välistegurite analüüs, ning osalise kasutamise puhul erinevate kasutatavate metoodikate kohaldamisala ja katvus.

▼C2

Artikkel 447

Kauplemisportfelli mittekuuluvatest omakapitali instrumentidest tulenevad riskipositsioonid

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad kauplemisportfelli mittekuuluvatest omakapitali instrumentidest tulenevate riskipositsioonide kohta järgmise teabe:

a) riskipositsioonide eristamine vastavalt nende eesmärkidele, sealhulgas vastavalt kapitali kasvutulu teenimise ja strateegilistele kaalutlustele, ning ülevaade kasutatavatest raamatupidamis- ja hindamismetoodikatest, sealhulgas hindamist mõjutavad peamised oletused ja tavad ning mis tahes märkimisväärsed muutused kõnealustes tavades;

b) bilansiline ja õiglane väärtus ja börsil kauplemise puhul võrdlus turuhindadega, kui see erineb oluliselt õiglasest väärtusest;

c) börsil kaubeldavate riskipositsioonide, piisavalt diversifitseeritud portfellides hoitavate börsivälise kapitali investeeringute ja muude riskipositsioonide liigid, laad ja summa;

d) kumulatiivne realiseerunud kasum või kahjum, mis tuleneb perioodi jooksul toimunud müükidest ja realiseerimistest, ning

e) kogu realiseerumata kasum või kahjum, kogu ümberhindlusest tulenev realiseerimata kasum või kahjum ning kõik eespool nimetud summad, mis sisalduvad esimese taseme põhiomavahendites.

Artikkel 448

Kauplemisportfelli mittekuuluvatest positsioonidest tulenev intressirisk

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe kauplemisportfelli mittekuuluvatest positsioonidest tuleneva intressiriski kohta:

a) intressiriski laad ja peamised oletused (sealhulgas oletused laenu ettemaksete ja tähtajata hoiuste arengu kohta) ning intressiriski mõõtmise sagedus;

b) kõikumised tuludes, majanduslikus väärtuses või muus asjakohases näitajas, mida juhtkond kasutab intressimäära järskude tõusude või languste puhul vastavalt juhtkonnapoolsele meetodile intressiriski mõõtmiseks, esitatuna valuutade kaupa.

Artikkel 449

Väärtpaberistamise positsioonidest tulenev riskipositsioon

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt III osa II jaotise 5. peatükile või omavahendite nõudeid vastavalt artiklile 337 või 338, avalikustavad järgmise teabe, vajaduse korral oma kauplemisportfelli ja kauplemisportfelli mittekuuluva kohta eraldi:

▼C2

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu eesmärkide kirjeldus seoses väärtpaberistamisega;

b) väärtpaberistatud varaga seonduvate muude riskide laad, sealhulgas likviidsusriski laad;

c) riskide liigid, arvestades aluseks olevate väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järku ja edasiväärtpaberistamisega seoses võetud ja enda omandisse jäetud väärtpaberistamise positsioonide alusvara;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu erinevad rollid väärtpaberistamise protsessis;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemise ulatus igas punktis d osutatud rollis;

f) kehtestatud protsesside kirjeldus, mille abil jälgitakse väärtpaberistamise positsioonidega seotud krediidi- ja tururiski muutusi, sealhulgas seda, kuidas alusvara muutused mõjutavad väärtpaberistamisest tulenevaid riskipositsioone, ja kirjeldus, kuidas need protsessid erinevad edasiväärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide puhul;

g) krediidiasutuse või investeerimisühingu põhimõtete kirjeldus, kuidas vähendatakse olemasolevaid väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise positsioonidega seotud riske maandamise ja kaudse krediidiriski kaitse kasutamisega, sealhulgas riskimaandustehingute oluliste vastaspoolte määratlus asjaomaste riskide liikide lõikes;

h) krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistamisel kasutatavad riskiga kaalutud vara arvutamise meetodid, sealhulgas väärtpaberistamise positsioonide liigid, mille suhtes iga sellist meetodit kohaldatakse;

i) selliste väärtpaberistamise eriotstarbeliste ettevõtjate liigid, keda krediidiasutus või investeerimisühing kasutab sponsorina kolmanda poole riskipositsioonide väärtpaberistamiseks, sealhulgas kas, millises vormis ja millises summas krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone seoses osutatud väärtpaberistamise eriotstarbeliste ettevõtjatega, eraldi bilansiliste ja bilansiväliste riskipositsioonide kohta, ning selliste üksuste loetelu, keda krediidiasutus või investeerimisühing haldab või nõustab ja kes investeerivad kas krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud väärtpaberistamise positsioonidesse või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt sponsoreeritud väärtpaberistamise eriotstarbelistesse ettevõtjatesse;

j) kokkuvõte raamatupidamiseeskirjadest, mida krediidiasutus või investeerimisühing väärtpaberistamisel kasutab, sealhulgas:

   i) kas tehinguid käsitletakse müügi või finantseerimisena;

   ii) müügitulu kajastamine;

   iii) meetodid, peamised eeldused, sisendid ning muutused võrreldes eelneva perioodiga, millest lähtutakse väärtpaberistamise positsioonide hindamisel;

   iv) sünteetiliste väärtpaberistamiste käsitlus, kui see ei ole hõlmatud muude raamatupidamiseeskirjadega;

▼C2

v) kuidas hinnatakse väärtpaberistamise ootel olevat vara ja kas see on kirjendatud krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliväliselt või kauplemisportfellis;

vi) põhimõtted, kuidas käsitletakse bilansis kohustuste kajastamist kokkulepete puhul, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing võib olla kohustatud pakkuma väärtpaberistatud varaga seoses finantstuge;

k) väärtpaberistamisel kasutatud krediidikvaliteeti hindavate asutuste nimed ja riskipositsioonide liigid, millega seoses iga agentuuri on kasutatud;

l) vajaduse korral III osa II jaotise 5. peatüki 3. jaos sätestatud sisemisel hinnangul põhineva meetodi kirjeldus, sealhulgas: sisemiste hinnangute andmise protsessi ülesehitus ning sisemiste hinnangute ja välisreitingute seos, sisemiste hinnangute kasutamine muudel eesmärkidel peale kapitali arvutamise sisemisel hinnangul põhineva meetodi alusel, sisemiste hinnangute andmise protsessi kontrollimehhanismid, sealhulgas sõltumatuse ja aruandekohustuse kirjeldus ning sisemiste hinnangute andmise protsessi ülevaade, riskipositsioonide liigid, mille puhul sisemiste hinnangute andmise protsessi rakendatakse, ja stressifaktorid, mida kasutatakse krediidikvaliteedi parandamise taseme kindlaksmääramiseks, esitatuna riskipositsioonide liikide kaupa;

m) kui punktide n–q alusel avalikustatavad kvantitatiivsed andmed on eelmise aruandeperioodiga võrreldes oluliselt muutunud, siis selgitus nende muutuste kohta;

n) alljärgnev teave riskipositsioonide liikide kaupa, kauplemisportfelli ja kauplemisportfelli mittekuuluva kohta eraldi:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud tagasimaksmata nõuete kogusumma, esitatuna eraldi traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste kohta ning selliste väärtpaberistamiste kohta, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb üksnes sponsorina;

ii) bilansiliste hallatavate või ostetud väärtpaberistamise positsioonide ning bilansiväliste väärtpaberistamisest tulenevat koguriskipositsiooni;

iii) väärtpaberistamise ootel oleva vara kogusumma;

iv) väärtpaberistatud tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse ennetähtaegse amortiseerimise käsitlust: väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluvale osalusele ja investoritele kuuluvale osalusele vastavate kasutatud limiitidest tulenev koguriskipositsioon, krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuete kogusummad, mis on vajalikud seoses väärtpaberistamise tehingu algatajale kuuluva osalusega, ning krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuete kogusumma, mis on vajalik seoses investoritele kuuluva osalusega kasutatud limiitides ja kasutamata krediidiliinides;

v) omavahenditest mahaarvatavate või riskikaaluga 1 250 % kaalutud väärtpaberistamise positsioonide väärtus;

vi) jooksva perioodi väärtpaberistamistegevuse kokkuvõte, sealhulgas väärtpaberistatud riskipositsioonide väärtus ja kirjendatud kasum või kahjum müügist;

▼C2

o) alljärgnev teave, kauplemisportfelli ja kauplemisportfelli mittekuuluva kohta eraldi:

i) hallatavate või ostetud väärtpaberistamise positsioonide kogusumma ning nendega seotud omavahendite nõuded, esitatuna väärtpaberistamisest ja edasiväärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide kaupa, riskikaalude või omavahendite nõuete mõistlike vahemike kaupa ning omavahendite nõuete arvutamise meetodite kaupa;

ii) hallatavate või ostetud edasiväärtpaberistamisest tulenev koguriskipositsioon, esitatuna vastavalt riskipositsioonidele enne ja pärast maandamist/kindlustamist ning nõuetele rahalise garantii andjate kaupa, garantii andjate krediidivõime kategooriate või garantii andjate nimede kaupa;

p) kauplemisportfelli mittekuuluvate ja krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud riskipositsioonide kohta: allahinnatud/tähtajaks tasumata väärtpaberistatud vara summa ja krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks jooksva perioodi jooksul realiseerunud kahjum, mõlemad riskipositsioonide liikide kaupa;

q) kauplemisportfelli kohta: krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud selliste tagasimaksmata nõuete kogusumma, mille suhtes kohaldatakse tururiski omavahendite nõuet, esitatuna eraldi traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste kohta ning riskipositsioonide liikide kaupa;

r) vajaduse korral, kas krediidiasutus või investeerimisühing on andnud toetust artikli 248 lõike 1 kohaselt ning selle mõju omavahenditele.

Artikkel 450

Tasustamispoliitika

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad vähemalt alljärgneva teabe krediidiasutuse või investeerimisühingu nende töötajate kategooriate suhtes rakendatava tasustamispoliitika ja -tavade kohta, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili:

a) teave tasustamispoliitika kindlaksmääramiseks kasutatava otsustusprotsessi kohta ja samuti tasustamise üle järelevalvet teostava peamise juhtorgani koosolekute arv majandusaasta jooksul, sealhulgas vajaduse korral teave töötasukomisjoni koosseisu ja volituste kohta, teave väliskonsultandi kohta, kelle teenuseid kasutati tasustamispoliitika kindlaksmääramisel, ning teave asjaomaste sidusrühmade rolli kohta;

b) teave töötasu ja töötulemuste seose kohta;

c) tasustamissüsteemi ülesehituse kõige olulisemad tunnused, sealhulgas teave töötulemuste mõõtmiseks kasutatavate kriteeriumide ja riske arvestava korrigeerimise kriteeriumide, edasilükkamise põhimõtete ja asjaomase nõudeõiguse tekkimise kriteeriumide kohta;

▼C2

d) fikseeritud töötasu ja muutuvtasu vaheline suhe, mis on määratud vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõike 1 punktile g;

e) teave tulemuskriteeriumide kohta, millel põhineb aktsiate, optsioonide või töötasu muutuva osa saamise õigus;

f) iga muutuva tasuosa süsteemi ja muude mitterahaliste soodustuste põhiparameetrid ja põhjendus;

g) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta ärivaldkondade lõikes;

h) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta kõrgema juhtkonna ja selliste töötajate lõikes, kelle tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, mis sisaldab järgmist:

   i) majandusaastal makstud töötasu määrad, esitatuna eraldi põhi- ja muutuvtasuna, ning tasu saajate arv;

   ii) muutuvtasu määrad ja vorm, eraldi rahalise tasu, aktsiate, aktsiatega seotud instrumentide ja muude liikide kaupa;

   iii) väljamaksmata edasilükatud töötasu suurus, märkides osa, mille nõudeõigus on tekkinud ja osa, mille nõudeõigus on veel tekkimata;

   iv) majandusaasta jooksul määratud edasilükatud töötasu summa, mis on välja makstud ja mida on vähendatud töötulemustest lähtuvalt;

   v) majandusaasta jooksul makstud tööleasumis- ja lahkumistasude määrad ja selliste tasude saajate arv;

   vi) majandusaasta jooksul makstud lahkumistasude suurus, selliste tasude saajate arv ning suurim ühele isikule makstud tasu;

i) isikute arv, kelle tasu majandusaasta jooksul on üks miljon eurot või rohkem, kusjuures tasu puhul, mille summa on ühe ja viie miljoni euro vahel, jagatakse isikud 500000 euro suurustesse palgajärkudesse, ning viie miljoni eurose või suurema tasu puhul 1 miljoni euro suurustesse palgajärkudesse.

j) juhtorgani või kõrgema juhtkonna iga liikme kogu hüvitispakett liikmesriigi või pädeva asutuse taotluse korral.

2. Oma suuruselt, sisemiselt korralduselt ning tegevuse laadilt, ulatuselt ja keerukuselt märkimisväärsed krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad kvantitatiivse teabe, millele on osutatud käesolevas artiklis, avalikkusele kättesaadavaks ka krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikmete tasandil.

▼C2

Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad käesolevas artiklis sätestatud nõudeid viisil, mis vastab nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suurusele, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele, ilma et see piiraks direktiivi 95/46/EÜ kohaldamist.

Artikkel 451

Finantsvõimendus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe seoses oma finantsvõimenduse määraga, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 429, ja ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimisega:

a) finantsvõimenduse määr ning see, kuidas krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artikli 499 lõikeid 2 ja 3;

b) kogu riskipositsiooni näitaja jaotumine ja samuti andmed kogu riskipositsiooni näitaja vastavusseviimise kohta avalikustatud finantsaruannetes esitatud asjaomaste andmetega;

c) artikli 429 lõike 11 kohaselt väljajäetud usaldusvarade hulk, kui see on kohaldatav;

d) ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimiseks kasutatavate protsesside kirjeldus;

e) nende tegurite kirjeldus, millel oli mõju finantsvõimenduse määrale perioodil, millele avalikustatud finantsvõimenduse määr osutab.

2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud avalikustamiseks ühtne avalikustamise vorm ning juhised sellise vormi kasutamiseks.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

III JAOTIS

TEATAVATE INSTRUMENTIDE VÕI METOODIKATE KASUTAMISE AKTSEPTEERITAVUSE TINGIMUSED

Artikkel 452

Sisereitingute meetodi kasutamine krediidiriski puhul

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara sisereitingute meetodi alusel, avalikustavad järgmise teabe:

a) pädeva asutuse luba meetodi kasutamiseks või määratud üleminekuaeg;

▼C2

b) järgneva selgitus ja ülevaade:

i) sisereitingusüsteemide struktuur ning sise- ja välisreitingute suhe;

ii) sisemiste hinnangute kasutamine muudel juhtudel kui riskiga kaalutud vara arvutamine vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile;

iii) krediidiriski maandamise juhtimise ja arvessevõtmise protsess;

iv) reitingusüsteemide kontrollimehhanismid, sealhulgas sõltumatuse ja aruandekohustuse kirjeldus ja reitingusüsteemi ülevaade;

c) sisese reitingu andmise protsessi kirjeldus, mis on esitatud eraldi järgmiste riskipositsiooni klasside kohta:

i) keskvalitsused ja keskpangad;

ii) krediidiasutused ja investeerimisühingud;

iii) äriühingud, sealhulgas väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, eriotstarbelised laenud ja äriühingute vastu olevad ostetud nõuded;

iv) jaenõuded iga sellise riskipositsiooni kategooria kohta, millele vastavad erinevad artikli 154 lõigetes 1 kuni 4 sätestatud korrelatsioonid;

v) omakapitali investeeringud;

d) riskipositsiooni väärtused iga artiklis 147 sätestatud riskipositsiooni klassi kohta. Nõuded keskvalitsuste ja keskpankade, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning äriühingute vastu, kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riskiga kaalutud vara arvutamiseks makseviivitusest tingitud kahjumäära või ümberhindlusteguri sisehinnanguid, avalikustatakse eraldi riskipositsioonidest, mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud selliseid hinnanguid ei kasuta;

e) krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad krediidiriski usaldusväärseks eristamiseks iga riskipositsiooni klassi (keskvalitsuste ja keskpankade, krediidiasutuste ja investeerimisühingute, äriühingute ja omakapitali) ja piisava hulga võlgniku reitinguklasside (sealhulgas makseviivituses olevate) kohta järgmise teabe:

i) kõik riskipositsioonid, sealhulgas selliste riskipositsiooni klasside nagu keskvalitsused ja keskpangad, krediidiasutused ja investeerimisühingud ja äriühingud puhul tagasimaksmata laenude ja kasutamata krediidilimiitide riskipositsioonide väärtuse summa; ning omakapitali puhul tagasimaksmata summa;

ii) riskipositsiooni kaalutud keskmine riskikaal;

▼C2

iii) riskiga kaalutud vara arvutamisel ümberhindlustegurite sisehinnanguid kasutavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul kasutamata krediidilimiidid ja riskipositsiooni kaalutud keskmised riskipositsiooni väärtused iga riskipositsiooni klassi kohta;

f) jaenõuete riskipositsiooni klassi ja iga punkti c alapunktis iv sätestatud kategooria puhul kas punktis e sätestatud avalikustamised (vajadusel kogumi alusel) või riskipositsioonide analüüs (tagasimaksmata laenud ja kasutamata krediidilimiitide riskipositsiooni väärtused) piisava arvu oodatava kahju määra reitinguklasside põhjal krediidiriski usaldusväärseks eristamiseks (vajadusel kogumi alusel);

g) eelneval perioodil tehtud tegelikud spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised iga riskipositsiooni klassi kohta (jaenõuete puhul iga punkti c alapunktis iv sätestatud kategooria kohta) ja nende erinevus varasematest tulemustest;

h) selliste tegurite kirjeldus, mis mõjutasid kahjumit eelneval perioodil (näiteks kas krediidiasutusel või investeerimisühingul on esinenud keskmisest kõrgemaid makseviivituse määrasid või keskmisest kõrgemaid makseviivitusest tingitud kahjusid või ümberhindlustegureid);

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnangud pikaaegsete tegelike tulemustega võrreldes. Kõnealune teave peab sisaldama vähemalt andmeid kahjuhinnangute võrdluse kohta tegelike kahjudega igas riskipositsiooni klassis (jaenõuete puhul igas punkti c alapunktis iv sätestatud kategoorias) piisavalt pika perioodi jooksul, et saaks anda usaldusväärse hinnangu iga riskipositsiooni klassi siseste reitingu andmise protsesside toimimise kohta (jaenõuete puhul iga punkti c alapunktis iv sätestatud kategooria kohta). Vajaduse korral peab krediidiasutus või investeerimisühing seda teavet laiendama ja esitama makseviivituse tõenäosuse analüüsi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kasutavad makseviivituses tingitud kahjumäära ja/või ümberhindlustegurite sisehinnanguid, makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite tulemused võrreldes kvantitatiivse riskihindamise kohta avalikustatud teabes antud hinnangutega, mis on sätestatud käesolevas artiklis;

j) kõigi artiklis 147 täpsustatud riskipositsioonide klasside ja iga riskipositsiooni kategooria puhul, millele vastavad erinevad artikli 154 lõigetes 1 kuni 4 sätestatud korrelatsioonid:

i) riskiga kaalutud vara arvutamisel makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kasutavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul riskiga kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär ja makseviivituse tõenäosus protsentides krediidiriski positsioonide iga asjakohase geograafilise asukoha puhul;

ii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes ei kasuta makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangut, riskipositsiooni kaalutud keskmine makseviivituse tõenäosus protsentides krediidiriski positsioonide iga asjakohase geograafilise asukoha puhul.

▼C2

Punkti c kohaldamisel sisaldab kirjeldus riskipositsiooni klassis olevate riskipositsioonide liike, määratlusi, makseviivituse tõenäosust ning vajaduse korral makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite hindamise ja valideerimise meetodeid ja andmeid selleks, sealhulgas oletusi, mida on kasutatud nimetatud muutujate saamiseks, ning kirjeldusi oluliste kõrvalekallete kohta makseviivituse määratlusest vastavalt artiklis 178 sätestatule, sealhulgas ulatuslikke segmente, mida kõnealused kõrvalekalded mõjutavad.

Punkti j kohaldamisel tähendab krediidiriski positsioonide asjakohane geograafiline asukoht riskipositsioone neis liikmesriikides, milles krediidiasutusele või investeerimisühingule on antud tegevusluba, ning liikmesriike või kolmandaid riike, kus krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad tegevusi filiaali või tütarettevõtja kaudu.

Artikkel 453

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamine

Krediidiriski maandamise tehnikaid kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe:

a) üksuse poolt kasutatavate bilansilise ja bilansivälise tasaarvestuse kasutamise põhimõtted ja protsessid ning nende kasutamise ulatuse äranäitamine;

b) tagatise hindamise ja juhtimise põhimõtted ja protsessid;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu võetud tagatise põhiliikide kirjeldus;

d) garantii andjate ja krediidituletisinstrumendi vastaspoolte peamised liigid ja nende krediidikvaliteet;

e) teave selliste turu- või krediidiriski kontsentreerumiste kohta, mis tuleneb krediidiriski maandamisest;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid vastavalt standardmeetodile või sisereitingute meetodile, kuid ei anna makseviivitusest tingitud kahjumäära või ümberhindlusteguri sisehinnanguid riskipositsiooni klassi kohta iga klassi kohta eraldi, kogu riskipositsioon (vajadusel pärast bilansilist või bilansivälist tasaarvestust), mis on kaetud (pärast volatiilsusega korrigeerimisi) aktsepteeritud finantstagatisega ja muu aktsepteeritud tagatisega;

g) krediidiasutuste või investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt standardmeetodile või sisereitingute meetodile, iga riskipositsiooni klassi kohta eraldi, kogu riskipositsioon (vajaduse korral pärast bilansilist või bilansivälist tasaarvestust), mis on kaetud garantiide või krediidituletisinstrumentidega. Omakapitali investeeringute riskipositsiooni klassi puhul kohaldatakse seda nõuet iga artiklis 155 sätestatud meetodi suhtes.

▼C2

Artikkel 454

Täiustatud mõõtmismudelil põhinevate meetodite kasutamine seoses operatsiooniriskiga

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artiklites 321 kuni 324 sätestatud täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid operatsiooniriski omavahendite nõuete arvutamiseks, avalikustavad asjaomase riski maandamiseks kasutatava kindlustuse ning riski ülekandmise muude mehhanismide kirjelduse.

Artikkel 455

Sisemiste tururiski mudelite kasutamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad oma omavahendite nõudeid vastavalt artiklile 363, avalikustavad järgmise teabe:

a) iga hõlmatud alamportfelli kohta:

   i) kasutatavate mudelite tunnused;

   ii) vajaduse korral täiendava makseviivitust ja reitingute muutumise riski ning korrelatsioonil põhinevat kauplemist käsitlevate sisemudelite puhul kasutatud metoodika ja sisemudeli abil mõõdetavad riskid, sealhulgas krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt likviidsusperioodide määramisel kasutatud meetodi, nõutavale usaldusväärsuse standardile vastava kapitalihinnangu leidmise metoodika ja mudeli valideerimisel kasutatud meetodite kirjeldus;

   iii) alamportfelli suhtes kohaldatava stresstestimise kirjeldus;

   iv) sisemudelite ja modelleerimisprotsessi täpsuse ja järjepidevuse järeltestimiseks ning valideerimiseks kasutatud meetodite kirjeldused;

b) pädeva asutuse antud loa ulatus;

c) artiklites 104 ja 105 sätestatud nõuete täitmise ulatuse ja metoodikate kirjeldus;

d) alljärgnevate näitajate suurim, väikseim ja keskmine väärtus:

   i) VaR meetodiga saadud päevane riskihinnang kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

   ii) VaR meetodiga saadud stressiolukorra riskihinnang kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

   iii) riski väärtused täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski ning korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli spetsiifilise riski puhul kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

▼C2

e) omavahendite nõude elemendid vastavalt artiklis 364 täpsustatule;

f) kaalutud keskmine likviidsusperiood iga alamportfelli puhul, mis on hõlmatud täiendava makseviivituse ja reitingute riski ning korrelatsioonil põhineva kauplemise sisemudelitega;

g) VaR meetodiga saadud päevaste päevalõpu riskihinnangute ja järgmise tööpäeva lõpuks portfelli väärtuse päevase muutuse võrdlus koos aruandeperioodi oluliste ületamiste analüüsiga.

IX OSA

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSAKTID

Artikkel 456

Delegeeritud õigusaktid

1. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte seoses järgmiste aspektidega:

a) artiklites 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ja 411 sätestatud määratluste täpsustamine, et tagada käesoleva määruse ühetaoline kohaldamine;

b) artiklites 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ja 411 sätestatud määratluste täpsustamine, et võtta käesoleva määruse kohaldamisel arvesse arengut finantsturgudel;

c) muudatused artiklites 112 ja 147 nimetatud riskipositsiooni klasside loetelus, et võtta arvesse arengut finantsturgudel;

d) artikli 123 punktis c, artikli 147 lõike 5 punktis a, artikli 153 lõikes 4 ja artikli 162 lõikes 4 täpsustatud summad, et võtta arvesse inflatsiooni mõju;

e) I ja II lisas esitatud bilansiväliste kirjete loetelu ja klassifitseerimine, et võtta arvesse arenguid finantsturgudel;

f) artikli 95 lõikes 1 ja artikli 96 lõikes 1 nimetatud investeerimisühingute kategooriate kohandamine, et võtta arvesse arenguid finantsturgudel;

g) artiklis 97 sätestatud nõude selgitamine käesoleva määruse ühetaolise kohaldamise tagamiseks;

h) käesoleva määruse artiklites 301 kuni 311 ja määruse (EL) nr 648/2012 artiklites 50a kuni 50d sätestatud omavahendite nõuete muutmine, et võtta arvesse keskse vastaspoole vastu olevate nõuete suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste standardite arengut või muutmist;

▼C2

i) artiklis 400 sätestatud erandite puhul osutatud tingimuste selgitamine;

j) artikli 429 lõikes 2 osutatud finantsvõimenduse määra kapitalinäitaja ja kogu riskipositsiooni näitaja muutmine, et kõrvaldada mis tahes puudused, mis avastati artikli 430 lõikes 1 osutatud aruandluse alusel, enne kui krediidiasutus või investeerimisühing peab avaldama finantsvõimenduse määra vastavalt artikli 451 lõike 1 punktile a.

2. EBA jälgib krediidiväärtuse korrigeerimise riski suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid ning esitab 1. jaanuariks 2015 komisjonile aruande. Selles aruandes hinnatakse eelkõige järgmist:

a) krediidiväärtuse korrigeerimise riski käsitlemine eraldiseisva omavahendite nõudena võrrelduna selle käsitlemisega tururiskiraamistiku integreeritud komponendina;

b) krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude ulatus, sealhulgas artiklis 482a sätestatud erand;

c) aktsepteeritud riskimaandus;

d) krediidiväärtuse korrigeerimise riskiga seotud omavahendite nõuete arvutamine.

Komisjonil on õigus võtta selle aruande põhjal, ja kui ilmneb et see on vajalik, vastavalt artiklile 462 vastu delegeeritud õigusakt, et muuta nimetatud elementide osas artiklit 381, artikli 382 lõikeid 1 kuni 3 ja artikleid 383 kuni 386.

Artikkel 457

Tehnilised kohandused ja parandused

Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 462, et teha tehnilisi kohandusi ja parandusi järgmiste sätete vähemolulistes osades, et võtta arvesse uusi arenguid uute finantstoodete või -tegevuste osas, et teha pärast käesoleva määruse vastuvõtmist kohandusi vastavalt arengule muudes sellistes liidu õigusaktides, mis käsitlevad finantsteenuseid ja raamatupidamisarvestust, sealhulgas määrusel (EÜ) nr 1606/2002 põhinevad raamatupidamisstandardid:

a) artiklites 111 kuni 134 ja 143 kuni 191 sätestatud omavahendite nõuded seoses krediidiriskiga;

b) krediidiriski maandamise mõju vastavalt artiklitele 193 kuni 241;

c) artiklites 243 kuni 266sätestatud omavahendite nõuded seoses väärtpaberistamisega;

▼C2

d) omavahendite nõuded seoses vastaspoole krediidiriskiga vastavalt artiklitele 272 kuni 311;

e) artiklites 315 kuni 324 sätestatud omavahendite nõuded seoses operatsiooniriskiga;

f) artiklites 325 kuni 377 sätestatud omavahendite nõuded seoses tururiskiga;

g) artiklites 378 ja 379 sätestatud omavahendite nõuded seoses arveldusriskiga;

h) artiklites 383, 384 ja 386 sätestatud omavahendite nõuded seoses krediidiväärtuse korrigeerimise riskiga;

i) II osas ja artiklis 99 üksnes tulenevalt arengutest raamatupidamisstandardites või -nõuetes, mis arvestavad liidu õigusakte.

Artikkel 458

Liikmesriigi tasandil kindlaks tehtud makrotasandi usaldatavusriskid ja süsteemised riskid

1. Liikmesriik määrab käesoleva artikli kohaldamise eest vastutava asutuse. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

2. Kui lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud asutus teeb kindlaks makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski intensiivsuse muutuse finantssüsteemis, mis võib põhjustada tõsiseid negatiivseid mõjusid finantssüsteemile ja reaalmajandusele konkreetses liikmesriigis, ning kui nimetatud asutus leiab, et neid riske saaks paremini maandada rangemate riiklike meetmetega, siis teavitab see asutus sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu, komisjoni, ESRBd ja EBAd ning esitab vastavad kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed tõendavad andmed järgmise kohta:

a) muutused makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski intensiivsuses;

b) põhjused, miks sellised muutused võivad seada ohtu finantsstabiilsuse riigi tasandil;

c) põhjendus selle kohta, miks käesoleva määruse artiklite 124 ja 164 ning direktiivi 2013/36/EL artiklite 101, 103, 104, 105, 133, ja 136 alusel ei saa piisavalt maandada tuvastatud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski, võttes arvesse nende meetmete suhtelist tõhusust.

d) siseriiklikult tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute või nende alakategooria suhtes kohaldatavate riiklike meetmete kavandid, millega leevendada muutuseid riski intensiivsuses ning milles käsitletakse järgmist:

   i) artiklis 92 kehtestatud omavahendite tase;

   ii) artiklites 392 ja 395 kuni 403 kehtestatud nõuded seoses riskide kontsentreerumisega;

▼C2

iii) artiklites 431 kuni 455 kehtestatud avalikustamisnõuded; või

iv) direktiivi 2013/36/EL artiklis 129 sätestatud kapitali säilitamise puhvri tase;

v) VI osas sätestatud likviidsusnõuded

vi) riskikaalud elamu- ja ärikinnisvarasektori mullide mõjuga toimetulekuks või

vii) finantssektorisisesed nõuded;

e) selgitus selle kohta, miks peavad lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud asutused meetmete kavandeid olukorra lahendamiseks sobivateks, tõhusateks ja proportsionaalseteks; ning

f) hinnang meetmete kavandite poolt siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete ja negatiivsete mõjude kohta asjaomasele liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal;

3. Kui lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud asutustel on käesoleva artikli kohaselt luba kohaldada riiklikke meetmeid, esitavad nad teiste liikmesriikide asjaomastele pädevatele asutustele või määratud asutustele kogu asjaomase teabe.

4. Nõukogule antakse õigus võtta komisjoni ettepaneku alusel kvalifitseeritud häälteenamusega vastu rakendusakt, et lükata tagasi lõike 2 punktis osutatud riiklike meetmete kavandid.

Ühe kuu jooksul alates lõikes 2 osutatud teatise saamisest esitavad ESRB ja EBA nõukogule, komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile oma arvamused nimetatud lõikes osutatud elementide kohta.

Võttes eriti arvesse teises lõigus osutatud arvamusi ja kui esinevad kindlad, tugevad ja üksikasjalikud tõendid, et meetmel on negatiivne mõju siseturule, mis ületab kindlaks tehtud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemsete riskide vähendamisest tuleneva finantsstabiilsusega seotud kasu, võib komisjon ühe kuu jooksul esitada nõukogule rakendusakti ettepaneku, et lükata tagasi riiklike meetmete kavandid.

Kui komisjon ei esita selle ühekuulise perioodi jooksul ettepanekut, võib asjaomane liikmesriik viivitamata vastu võtta riiklike meetmete kavandid kuni kaheks aastaks või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem.

Nõukogu teeb komisjoni ettepaneku põhjal otsuse ühe kuu jooksul alates ettepaneku saamisest ning esitab oma põhjendused riiklike meetmete kavandite tagasilükkamise või nende tagasilükkamisest keeldumise kohta.

▼C2

Nõukogu lükkab riiklike meetmete kavandid tagasi üksnes juhul, kui ta leiab, et vähemalt üks järgmistest tingimustest ei ole täidetud:

a) makrotasandi usaldatavusriski või süsteemise riski intensiivsuse muutus on olemuselt selline, mis ohustab finantsstabiilsust riiklikul tasandil;

b) käesoleva määruse artiklite 124 ja 164 ning direktiivi 2013/36/EL artiklite 101, 103, 104, 105, 133 ja 136 alusel ei saa piisavalt maandada tuvastatud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski, võttes arvesse nende meetmete suhtelist tõhusust;

c) riiklike meetmete kavandid on sobivamad selleks, et maandada tuvastatud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski ning nendega ei kaasne ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, põhjustades või luues takistuse siseturu toimimisele;

d) tegemist on üksnes ühe liikmesriigi probleemiga; ning

e) riske ei ole juba maandatud muude käesoleva määruse või direktiivi 2013/36/EL kohaste meetmetega.

Nõukogu võtab hindamisel arvesse ESRB ja EBA arvamust ning lähtub kooskõlas lõikega 1 kindlaksmääratud asutuse poolt lõike 2 kohaselt esitatud tõendatavatest andmetest.

Kui ühe kuu jooksul alates komisjoni ettepaneku saamisest ei ole nõukogu võtnud vastu rakendusakti riiklike meetmete kavandite tagasi lükkamiseks, võib liikmesriik kehtestada meetmed ja neid kohaldada kuni kahe aasta jooksul või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem.

5. Teised liikmesriigid võivad käesoleva artikli kohaselt kehtestatud meetmeid tunnustada ning kohaldada neid meetmeid oma riigis tegevusloa saanud filiaalide suhtes, mille asukoht on liikmesriigis, kellel on luba neid meetmeid kohaldada.

6. Kui liikmesriigid tunnustavad käesoleva artikli kohaselt kehtestatud meetmeid, teavitavad nad nõukogu, komisjoni, EBAd, ESRBd ja liikmesriiki, kellel on luba meetmeid kohaldada.

7. Otsustamisel, kas tunnustada käesoleva artikli kohaselt kehtestatud meetmeid, peab liikmesriik arvesse võtma lõikes 4 sätestatud kriteeriume.

8. Liikmesriik, kellel on luba meetmeid kohaldada, võib paluda ESRB-l väljastada ühele või mitmele liikmesriigile, kes neid meetmeid ei tunnusta, määruse (EL) nr 1092/2010 artiklis 16 osutatud soovituse.

▼C2

9. Enne lõike 4 kohaselt antud loa aegumist vaatab liikmesriik ESRB ja EBAga konsulteerides olukorra üle ja võib sellest tulenevalt võtta lõikes 4 osutatud menetluse kohaselt vastu uue otsuse pikendada riiklike meetmete kohaldamisperioodi iga kord veel ühe aasta võrra. Pärast esimest pikendamist vaatab komisjon ESRB ja EBAga konsulteerides olukorra üle vähemalt korra igal aastal.

10. Olenemata lõigetes 3kuni 9 sätestatud menetlusest võimaldatakse liikmesriikidel suurendada käesoleva artikli lõike 2 punkti d alapunktides vi ja vii nimetatud nõuete riskikaalusid kuni 25 % võrra üle käesolevas määruses sätestatud määrade, ning vähendada artiklis 395 ette nähtud riskide kontsentreerumise piirmäärasid kuni 15 % võrra kuni kaheks aastaks või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem, tingimusel et on täidetud käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused ja teavitamise nõuded.

Artikkel 459

Usaldatavusnõuded

Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 462, et kehtestada üheks aastaks rangemad usaldatavusnõuded riskipositsioonide suhtes, kui on vaja käsitleda mikrotasandi usaldatavusriskide ja makrotasandi usaldatavusriskide intensiivsuse muutusi, mis tulenevad kõiki liikmesriike mõjutavast turuarengust liidus või väljaspool liitu, ja kui käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL vahendid ei ole nende riskide käsitlemiseks piisavad, eelkõige ESRB või EBA soovituse või arvamuse alusel seoses järgmisega:

a) artiklis 92 kehtestatud omavahendite tase;

b) artiklites 392 ja 395 kuni 403 kehtestatud nõuded seoses riskide kontsentreerumisega;

c) artiklites 431 kuni 455 kehtestatud avalikustamisnõuded.

Komisjon, keda abistab ESRB, esitab vähemalt korra aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande turu arengute kohta, mis võivad nõuda käesoleva artikli kohaldamist.

Artikkel 460

Likviidsus

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastavalt artiklile 462 vastu delegeeritud õigusakt, et üksikasjalikult täpsustada artikli 412 lõikes 1 sätestatud üldist nõuet. Käesoleva lõike alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt põhineb kirjetel, mille kohta tuleb aru anda vastavalt VI osa II jaotisele ja III lisale, selles täpsustatakse, milliste asjaolude korral peavad pädevad asutused kehtestama krediidiasutuste suhtes spetsiifilised vahendite sissevoolu ja väljavoolu tasemed, et hõlmata spetsiifilisi riske, millele need on avatud, ja selles järgitakse lõikes 2 sätestatud piirmäärasid.

▼C2

2. Artiklis 412 osutatud likviidsuskatte nõue kehtestatakse järk-järgult alljärgneval viisil:

a) 60 % likviidsuskatte nõudest 2015. aastal;

b) 70 % alates 1. jaanuarist 2016;

c) 80 % alates 1. jaanuarist 2017;

d) 100 % alates 1. jaanuarist 2018.

Sel eesmärgil võtab komisjon arvesse artikli 509 lõigetes 1,2 ja 3 osutatud aruandeid ning rahvusvahelistel foorumitel välja töötatud rahvusvahelisi standardeid ja liidu eripära.

Komisjon võtab lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti vastu hiljemalt 30. juuniks 2014. See jõustub hiljemalt 31. detsembril 2014, kuid seda ei kohaldata enne 1. jaanuari 2015.

Artikkel 461

Likviidsuskatte nõude järk-järgulise kehtestamise läbivaatamine

1. EBA esitab 30. juuniks 2016 pärast ESRBga konsulteerimist komisjonile aruande selle kohta, kas tuleks muuta artikli 460 lõikes 2 sätestatud likviidsuskatte nõude järk-järgulist kehtestamist. Selle analüüsi puhul võetakse nõuetekohaselt arvesse turgude arenguid ja regulatiivseid arenguid rahvusvahelisel tasandil ning samuti liidu eripära.

EBA hindab oma aruandes eelkõige siduva 100 % miinimumstandardi kehtestamise edasilükkamist 1. jaanuarini 2019. Selles aruandes võetakse arvesse artikli 509 lõikes 1 osutatud aastaaruandeid, asjaomaseid turuandmeid ja kõigi pädevate asutuste soovitusi.

2. Kui on vaja võtta arvesse turu ja muid arenguid, on komisjonil õigus võtta vastavalt artiklile 462 vastu delegeeritud õigusakt, et muuta artiklis 460 sätestatud likviidsuskatte nõude järk-järgulist kohaldamist ning lükata kuni 2019. aastani edasi artikli 412 lõikes 1 sätestatud likviidsuskatte nõude siduva 100 % miinimumstandardi kehtestamine ja kohaldada 2018. aastal likviidsuskatte nõude siduvat 90 % miinimumstandardit.

Edasilükkamise vajaduse hindamiseks võtab komisjon arvesse lõikes 1 osutatud aruannet ja hinnangut.

Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti kohaldamine ei alga enne 1. jaanuari 2018 ning see jõustub 30. juuniks 2017.

▼C2

Artikkel 462

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimuste alusel.

2. Artiklites 456 kuni 460 osutatud volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse määramata ajaks alates 28. juunist 2013.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 456 kuni 460 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Kohe, kui komisjon on vastu võtnud delegeeritud õigusakti, teatab ta sellest samaaegselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 456 kuni 460, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kolme kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 463

Regulatiivsete tehniliste standardite suhtes vastuväidete esitamine

Kui komisjon võtab käesoleva määruse kohaselt vastu EBA esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõuga samase regulatiivse tehnilise standardi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu esitada vastuväiteid sellele regulatiivsele tehnilisele standardile ühe kuu jooksul pärast standardist teavitamise kuupäeva. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra. Erandina määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 13 lõike 1 teisest lõigust võib seda perioodi, mille jooksul Euroopa Parlament või nõukogu võivad esitada vastuväiteid nimetatud regulatiivsele tehnilisele standardile, vajaduse korral veel ühe kuu võrra pikendada.

Artikkel 464

Euroopa panganduskomitee

1. Komisjoni abistab komisjoni otsusega 2004/10/EÜ ([1]) loodud Euroopa panganduskomitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

([1]) ELT L 3, 7.1.2004, lk 36.

▼C2

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

X OSA

ÜLEMINEKUSÄTTED, ARUANDED, LÄBIVAATAMISED JA MUUDATUSED

I JAOTIS

ÜLEMINEKUSÄTTED

1. PEATÜKK

Omavahendite nõuded, õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasum ja kahjum ning mahaarvamised

1. jagu

Omavahendite nõuded

Artikkel 465

Omavahendite nõuded

1. Erandina artikli 92 lõike 1 punktidest a ja b kohaldatakse 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014 pidevalt järgmisi omavahendite nõudeid:

a) esimese taseme põhiomavahendite suhtarv tasemel, mis jääb vahemikku 4 % kuni 4,5 %;

b) esimese taseme omavahendite suhtarv tasemel, mis jääb vahemikku 5,5 % kuni 6 %.

2. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad lõikes 1 sätestatud vahemikesse jäävad esimese taseme põhiomavahendite ja esimese taseme omavahendite suhtarvud, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad täitma või ületama.

Artikkel 466

Rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite esmakordne kohaldamine

Erandina artikli 24 lõikest 2 võimaldavad pädevad asutused krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kellelt esmakordselt nõutakse vara ja bilansiväliste kirjete hindamise läbiviimist ja omavahendite kindlaksmääramist vastavalt rahvusvahelistele raamatupidamisstandarditele, nagu need on kohaldatavad määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt, 24kuulise üleminekuaja vajalike sisemiste protsesside kehtestamiseks ja tehniliste nõuete täitmiseks.

▼C2

2. jagu

Õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata-kasum ja kahjum

Artikkel 467

Õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kahjum

1. Erandina artiklist 35 võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 oma esimese taseme põhiomavahendite kirjete arvutamisel arvesse ainult ettenähtud osa õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kahjumist, mis on seotud vara või kohustustega ning on esitatud nende bilansis, välja arvatud artiklis 33 osutatud kirjed ja kogu muu realiseerimata kahjum, mis on esitatud kasumiaruande raames.

2. Lõike 1 kohaldamisel kuuluvad ettenähtud osad järgmistesse vahemikesse:

a) 20 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 40 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 60 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016; ning

d) 80 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

Erandina lõikest 1 võivad pädevad asutused juhtudel, kui sellist kohtlemist rakendati enne 1. jaanuari 2014, võimaldada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel jätta omavahendite kõigist elementidest välja realiseerimata kasumi ja kahjumi, mis tulenes keskvalitsuste vastu olevatest nõuetest, mis kuuluvad liidu poolt heaks kiidetud IAS 39 kategooriasse „müügivalmis”.

Teises lõigus sätestatud kohtlemist rakendatakse seni, kuni komisjon on võtnud määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel vastu määruse, millega kiidetakse heaks IAS 39 asendav rahvusvaheline finantsaruandlusstandard.

3. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad ettenähtud osa lõike 2 punktides a kuni d sätestatud vahemikes.

Artikkel 468

Õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasum

1. Erandina artiklist 35 arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 oma esimese taseme põhiomavahendite kirjetest välja ettenähtud osa õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasumist, mis on seotud vara või kohustustega ning on esitatud nende bilansis, välja arvatud artiklis 33 osutatud kirjed ja kogu muu realiseerimata kasum (v.a realiseerimata kasum, mis on seotud kinnisvarainvesteeringutega), mis on esitatud kasumiaruandes. Tulenevat jääki ei arvata esimese taseme põhiomavahendite kirjetest välja.

▼C2

2. Lõike 1 kohaldamisel on ettenähtud osa 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014 ning pärast seda kuupäeva jääb see järgmistesse vahemikesse:

a) 60 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

b) 40 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31.detsembrini 2016;

c) 20 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

Alates 1. jaanuarist 2015, kui pädev asutus nõuab vastavalt artiklile 467 krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, et nad võtaksid esimese taseme põhiomavahendite arvutuses 100 %-liselt arvesse oma õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kahjumi, võib see pädev asutus lubada, et krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad selles arvutuses 100 %-liselt arvesse ka õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kasumi.

Alates 1. jaanuarist 2015, kui pädev asutus nõuab vastavalt artiklile 467 krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, et nad võtaksid esimese taseme põhiomavahendite arvutuses arvesse ettenähtud osa oma õiglases väärtuses mõõdetud realiseerimata kahjumist, ei kehtesta pädev asutus käesoleva artikli lõike 2 alusel sellist ettenähtud osa realiseerimata kasumist, mille tulemusena esimese taseme põhiomavahendite arvutusse arvatud ettenähtud osa realiseerimata kasumist ületab artikli 467 kohaselt kehtestatud ettenähtud osa realiseerimata kahjumist.

3. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad realiseerimata kasumi ettenähtud osa lõike 2 punktides a kuni c sätestatud vahemikes, mis arvatakse esimese taseme põhiomavahenditest välja.

4. Erandina artikli 33 lõike 1 punktist c ei võta krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2017 omavahendite hulgas artiklis 478 sätestatud ettenähtud osa ulatuses arvesse õiglase väärtuse muutustest tulenevaid kasumeid ja kahjumeid, mis on tingitud tuletisinstrumentidest tulenevate kohustustega seonduvast krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedi muutusest. Ettenähtud osa õiglases väärtuses mõõdetud kahjumist, mis on tingitud krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedi muutusest, ei tohi ületada ettenähtud osa õiglases väärtuses mõõdetud kasumist, mis on tingitud krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidikvaliteedi muutusest.

3. jagu

Mahaarvamised

1. alajagu

Mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest

Artikkel 469

Mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest

1. Erandina artikli 36 lõikest 1 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 järgmist:

▼C2

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha artiklis 478 sätestatud ettenähtud osa summast, mida tuleb artikli 36 lõike 1 punktide a–h kohaselt maha arvata, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 472 sätestatud asjakohaseid sätteid kirjete jäägi suhtes, mis tuleb artikli 36 lõike 1 punktide a–h kohaselt maha arvata, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha artiklis 478 sätestatud ettenähtud osa kogusummast, mis tuleb artikli 36 lõike 1 punktide c ja i kohaselt maha arvata pärast artikli 470 kohaldamist;

d) krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad vastavalt artikli 472 lõikes 5 või lõikes 11 sätestatud nõudeid nende kirjete kogu jäägi suhtes, mis tuleb artikli 36 lõike 1 punktide c ja i kohaselt maha arvata pärast artikli 470 kohaldamist.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, millise osa suhtes lõike 1 punktis d osutatud kogu jäägist kohaldatakse artikli 472 lõiget 5, jagades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud summaga:

a) artikli 470 lõike 2 punktis a osutatud selle edasilükkunud tulumaksu vara summa, mis põhineb tulevasel kasumlikkusel ja tuleneb ajutistest erinevustest;

b) artikli 470 lõike 2 punktides a ja b osutatud summade summa.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, millise osa suhtes lõike 1 punktis d osutatud kogu jäägist kohaldatakse artikli 472 lõiget 11, jagades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud summaga:

a) artikli 470 lõike 2 punktis b osutatud otseste või kaudsete osaluste summa esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides;

b) artikli 470 lõike 2 punktides a ja b osutatud summade summa.

Artikkel 470

Erand esimese taseme põhiomavahendite kirjetest tehtavatest mahaarvamistest

1. Käesoleva artikli kohaldamisel koosnevad asjakohased esimese taseme põhiomavahendite kirjed krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, mis on arvutatud pärast artiklite 32 kuni 35 sätete kohaldamist ning artikli 36 lõike 1 punktide a–h, punkti k alapunktide ii–v ja punkti l kohaste mahaarvamist tegemist, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest.

▼C2

2. Erandina artikli 48 lõikest 1 ei arva krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 maha käesoleva lõike punktides a ja b loetletud kirjeid, mille kogumaht on kas 15 % või vähem krediidiasutuse või investeerimisühingu asjakohastest esimese taseme põhiomavahendite kirjetest:

a) tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest ja mille kogumaht on 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu asjakohastest esimese taseme põhiomavahendite kirjetest või alla selle;

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering finantssektori ettevõtjas, siis krediidiasutuse või investeerimisühingu selline otsene, kaudne ja sünteetiline osalus kõnealuse ettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille kogumaht on 10 % asjakohastest krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest või alla selle.

3. Erandina artikli 48 lõikest 4 kohaldatakse käesoleva artikli lõike 2 kohaselt mahaarvamisest välja arvatud kirjete suhtes riskikaalu 250 %. Käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud kirjete suhtes kohaldatakse vajaduse korral III osa IV jaotises esitatud nõudeid.

Artikkel 471

Kindlustusandjates omatava omakapitaliosaluse esimese taseme põhiomavahendite kirjetest mahaarvamise korral kohaldatav erand

1. Erandina artikli 49 lõikest 1 võivad pädevad asutused ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2022 lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel mitte arvata maha kindlustusandjas, edasikindlustusandjas ja kindlustusvaldusettevõtjas omatavat omakapitaliosalust, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) on täidetud artikli 49 lõike 1 punktides a, c ja e sätestatud tingimused;

b) pädevad asutused on andnud heakskiidu riskikontrolli tasemele ja finantsanalüüsi protseduuridele, mille krediidiasutus või investeerimisühing on konkreetselt kehtestanud järelevalve teostamiseks kõnealusesse kindlustusandjasse, edasikindustusandjasse või kindlustusvaldusettevõtjasse tehtud investeeringu;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu kindlustusandjas, edasikindlustusandjas või kindlustusvaldusettevõtjas omatav omakapitaliosalus ei ületa 15 % selle kindlustusettevõtja emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatest instrumentidest 31. detsembri 2012. aasta seisuga ning ajavahemikul 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022;

d) omakapitaliosaluse summa, mida maha ei arvata, ei ületa omatavate kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide summat 31. detsembri 2012. aasta seisuga.

▼C2

2. Omakapitaliosalus, mida lõike 1 kohaselt maha ei arvata, kvalifitseerub riskipositsioonina ning sellele antakse riskikaal 370 %.

Artikkel 472

Kirjed, mida ei arvata maha esimese taseme põhiomavahenditest

1. Erandina artikli 33 lõike 1 punktist c ja artikli 36 lõike 1 punktidest a–i kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 käesolevat artiklit vastavalt vajadusele artikli 468 lõikes 4 ja artikli 469 lõike 1 punktides b ja d osutatud kirjete jääkide suhtes.

2. Maha ei arvata krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriskist tulenevate tuletisinstrumentide kohustuste väärtuse korrigeerimise jääki.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 36 lõike 1 punktis a osutatud jooksva majandusaasta kahjumi jäägi suhtes järgmist:

a) oluline kahjum arvatakse maha esimese taseme omavahendite kirjetest;

b) kahjumit, mis ei ole oluline, ei arvata maha.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad esimese taseme omavahendite kirjetest maha artikli 36 lõike 1 punktis b osutatud immateriaalse vara jäägi.

5. Artikli 36 lõike 1 punktis c osutatud edasilükkunud tulumaksu vara jääki ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse riskikaalu 0 %.

6. Artikli 36 lõike 1 punktis d osutatud kirjete jäägi puhul arvatakse pool sellest maha esimese taseme omavahendite kirjetest ja pool teise taseme omavahendite kirjetest.

7. Artikli 36 lõike 1 punktis e osutatud kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara jääki ei arvata maha ühestki omavahendite elemendist ning kaasatakse esimese taseme põhiomavahendite kirjetesse ulatuses, mil määral seda summat oleks tunnustatud esmaste omavahenditena vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide a–ca siseriiklikele ülevõtmismeetmetele.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 36 lõike 1 punktis f osutatud osaluse jäägi suhtes enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides järgmist:

a) otsese osaluse summa arvatakse maha esimese taseme omavahendite kirjetest;

▼C2

b) kaudse ja sünteetilise osaluse summat, sealhulgas enda esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille krediidiasutus või investeerimisühing võiks olla olemasoleva või tingimusliku lepingulise kohustuse alusel kohustatud ostma, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 36 lõike 1 punktis g osutatud sellise osaluse jäägi suhtes, mis on finantssektori ettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kõnealuse üksusega vastastikune ristosalus, järgmist:

a) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole kõnealuses finantssektori ettevõtjas olulist investeeringut, käsitletakse tema osaluse summat selle üksuse esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides kui artikli 36 lõike 1 punkti h alla kuuluvat;

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kõnealuses finantssektori ettevõtjas oluline investeering, käsitletakse tema osaluse summat selle üksuse esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvates instrumentides kui artikli 36 lõike 1 punkti i alla kuuluvat.

10. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 36 lõike 1 punktis h osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otsese osalusega seotud summade puhul, mille mahaarvamist on nõutud, arvatakse neist pool maha esimese taseme omavahendite kirjetest ja pool teise taseme omavahendite kirjetest;

b) kaudse ja sünteetilise osalusega seotud summasid maha ei arvata ning nende suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

11. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 36 lõike 1 punktis i osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otsese osalusega seotud summade puhul, mille mahaarvamist on nõutud, arvatakse neist pool maha esimese taseme omavahendite kirjetest ja pool teise taseme omavahendite kirjetest;

b) kaudse ja sünteetilise osalusega seotud summasid maha ei arvata ning nende suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

▼C2

Artikkel 473

IAS 19 muudatuste arvestamine

1. Erandina artiklist 481 võivad ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2018 pädevad asutused lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kes koostavad oma aruanded kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, lisada oma esimese taseme põhiomavahenditele vastavalt kas käesoleva artikli lõikele 2 või 3 kohaldatav summa, mis korrutatakse lõike 4 kohase teguriga.

2. Kohaldatava summa saamiseks lahutatakse punkti a kohaselt tuletatud summast punkti b kohaselt tuletatud summa.

a) Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks oma kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondide või -skeemide vara väärtuse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1126/2008 ([1]), mida on muudetud määrusega (EL) nr 1205/2011 ([2]). Seejärel lahutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle vara väärtusest samade raamatupidamiseeskirjade kohaselt kindlaks määratud samadest pensionifondidest või -skeemidest tulenevate kohustuste väärtuse.

b) Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad oma kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondide või -skeemide vara väärtuse kindlaks vastavalt määruses (EÜ) nr 1126/2008 sätestatud eeskirjadele. Seejärel lahutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle vara väärtusest samade raamatupidamiseeskirjade kohaselt kindlaks määratud samadest pensionifondidest või -skeemidest tulenevate kohustuste väärtuse.

3. Lõike 2 kohaselt kindlaks määratud summa piirdub summaga, mida ei ole vaja omavahenditest maha arvata, enne 1. jaanuari 2014 direktiivi 2006/48/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, selles ulatuses, milles need siseriiklikud ülevõtmismeetmed vastaksid asjaomases liikmesriigis käesoleva määruse artiklis 481 sätestatud käsitluse tingimustele.

4. Kohaldatakse järgmiseid tegureid:

a) 1 ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 0,8 ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 0,6 ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

([1]) Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (*ELT L 320, 29.11.2008, lk 1*).

([2]) Komisjoni 22. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1205/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1126/2008 (millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002) seoses rahvusvahelise finantsaruandlusstandardiga (IFRS) 7 (*ELT L 305, 23.11.2011, lk 16*).

▼C2

d) 0,4 ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017;

e) 0,2 ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldavad lõike 2 kohaselt saadud vara ja kohustuste väärtused oma avalikustatavates finantsaruannetes.

2. alajagu

Mahaarvamised täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest

Artikkel 474

Mahaarvamised täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest

Erandina artiklist 56 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 järgmist:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest maha artikli 56 kohaselt mahaarvamisele kuuluvate summade artiklis 478 sätestatud ettenähtud osa;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 475 sätestatud nõudeid nende kirjete jääkide suhtes, mis tuleb artikli 56 kohaselt maha arvata.

Artikkel 475

Kirjed, mida ei arvata maha täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest

1. Erandina artiklist 56 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 artikli 474 punktis b osutatud jääkide suhtes käesolevas artiklis sätestatud nõudeid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 56 punktis a osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otsene osalus enda täiendavates esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides arvatakse arvestusliku väärtuse alusel maha esimese taseme omavahendite kirjetest;

b) kaudset ja sünteetilist osalust enda täiendavates esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, sealhulgas enda täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille krediidiasutus või investeerimisühing võiks olla olemasoleva või tingimusliku lepingulise kohustuse alusel kohustatud ostma, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

▼C2

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 56 punktis b osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut finantssektori ettevõtjas, kellega tal on vastastikune ristosalus, käsitatakse tema otsese, kaudse ja sünteetilise osaluse summat selle üksuse täiendavatessse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides artikli 56 punkti c alla kuuluvana;

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering finantssektori ettevõtjas, kellega tal on vastastikune ristosalus, käsitletakse tema otsese, kaudse ja sünteetilise osaluse summat selle üksuse täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides artikli 56 punkti d alla kuuluvana.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 56 punktides c ja d osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otseste osalustega seotud summa puhul, mille mahaarvamist on nõutud vastavalt artikli 56 punktidele c ja d, arvatakse sellest pool maha esimese taseme omavahendite kirjetest ja pool teise taseme omavahendite kirjetest;

b) summat, mis on seotud kaudse ja sünteetilise osalusega, mille mahaarvamist on nõutud artikli 56 punktide c ja d kohaselt, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

3. alajagu

Mahaarvamised teise taseme omavahendite kirjetest

Artikkel 476

Mahaarvamised teise taseme omavahendite kirjetest

Erandina artiklist 66 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 järgmist:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud arvavad teise taseme omavahendite kirjetest maha artikli 66 kohaselt mahaarvamisele kuuluvate summade artiklis 478 sätestatud ettenähtud osa;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 477 sätestatud nõudeid nende jääkide suhtes, mis tuleb artikli 66 kohaselt maha arvata.

▼C2

Artikkel 477

Mahaarvamised teise taseme omavahendite kirjetest

1. Erandina artiklist 66 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 artikli 476 punktis b osutatud jääkide suhtes käesolevas artiklis sätestatud nõudeid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 66 punktis a osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otsene osalus enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides arvatakse arvestusliku väärtuse alusel maha teise taseme omavahendite kirjetest;

b) kaudset ja sünteetilist osalust enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, sealhulgas enda teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides, mille krediidiasutus või investeerimisühing võiks olla olemasoleva või tingimusliku lepingulise kohustuse alusel kohustatud ostma, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 66 punktis b osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut finantssektori ettevõtjas, kellega tal on vastastikune ristosalus, käsitatakse tema otsese, kaudse ja sünteetilise osaluse summat selle üksuse teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides artikli 66 punkti c alla kuuluvana;

b) kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on oluline investeering finantssektori ettevõtjas, kellega tal on vastastikune ristosalus, käsitatakse tema otsese, kaudse ja sünteetilise osaluse summat selle finantssektori ettevõtja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides artikli 66 punkti d alla kuuluvana.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 66 punktides c ja d osutatud kirjete jäägi suhtes järgmist:

a) otseste osalustega seotud summa puhul, mille mahaarvamist on nõutud vastavalt artikli 66 punktidele c ja d, arvatakse sellest pool maha esimese taseme omavahendite kirjetest ja pool teise taseme omavahendite kirjetest;

b) summat, mis on seotud kaudse ja sünteetilise osalusega, mille mahaarvamist on nõutud artikli 66 punktide c ja d kohaselt, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vajaduse korral riskikaalu vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

▼C2

4. alajagu

Mahaarvamisel kohaldatavad ettenähtud osad

Artikkel 478

Esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite kirjete mahaarvamisel kohaldatavad ettenähtud osad

1. Artikli 468 lõike 4, artikli 469 lõike 1 punktide a ja c, artikli 474 punkti a ja artikli 476 esimese lõigu punkti a kohaldamisel jäävad ettenähtud osad järgmistesse vahemikesse:

a) 20 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 40 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 60 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

d) 80 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

2. Erandina lõikest 1 kuulub artikli 469 lõike 1 punkti c kohaldamisel ettenähtud osa artikli 36 lõike 1 punktis c osutatud enne 1. jaanuari 2014 eksisteerinud kirjete puhul järgmistesse vahemikesse:

a) 0 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 10 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 20 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

d) 30 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017;

e) 40 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018;

f) 50 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2019;

g) 60 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2020;

h) 70 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2021;

▼C2

i) 80 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2022 kuni 31. detsembrini 2022;

j) 90 % kuni 100 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2023 kuni 31. detsembrini 2023.

3. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad ettenähtud osa lõigetes 1 ja 2 sätestatud vahemikes iga järgmise mahaarvamise puhul:

a) artikli 36 lõike 1 punktide a–h kohaselt nõutavad individuaalsed mahaarvamised, välja arvatud tulevasel kasumlikkusel põhinev edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

b) sellise tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb ajutistest erinevustest, ning selliste artikli 36 lõike 1 punktis i osutatud kirjete, mis tuleb maha arvata vastavalt artiklile 48, kogusumma;

c) iga mahaarvamine, mis on nõutav vastavalt artikli 56 punktidele b–d;

d) iga mahaarvamine, mis on nõutav vastavalt artikli 66 punktidele b–d.

4. jagu

Vähemusosalused ning tütarettevõtjate emiteeritud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid

Artikkel 479

Konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendites nende instrumentide ja kirjete arvessevõtmine, mis ei kvalifitseeru vähemusosalusena

1. Erandina II osa II jaotisest määravad ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 pädevad asutused vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2 ja 3 kindlaks konsolideeritud omavahendites nende kirjete arvessevõtmise, mis kvalifitseeruksid vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 65 kohastele siseriiklikele ülevõtmismeetmetele konsolideeritud reservidena, kuid mis ei kvalifitseeru konsolideeritud esimese taseme põhiomavahenditena ühel järgmistest põhjustest:

a) instrument ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahendi instrumendina ning seepärast ei kvalifitseeru sellega seotud jaotamata kasum ja ülekurss konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendite kirjetena;

b) kirje ei kvalifitseeru tulenevalt artikli 81 lõikest 2;

▼C2

c) kirje ei kvalifitseeru kuna tütarettevõtja ei ole krediidiasutus ega investeerimisühing ega üksus, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavast siseriiklikust õigusest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

d) kirje ei kvalifitseeru kuna tütarettevõtjat ei konsolideerita I osa II jaotise 2. peatüki kohaselt täielikult.

2. Ettenähtud osa lõikes 1 osutatud kirjetest, mis direktiivi 2006/48/EÜ artikli 65 siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt kvalifitseeruks konsolideeritud reservidena, kvalifitseerub konsolideeritud esimese taseme põhiomavahenditena.

3. Lõike 2 kohaldamisel kuulub ettenähtud osa järgmistesse vahemikesse:

a) 0 % kuni 80 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 0 % kuni 60 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 0 % kuni 40 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

d) 0 % kuni 20 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

4. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad ettenähtud osa lõikes 3 sätestatud vahemikes.

Artikkel 480

Vähemusosaluse ning kvalifitseeruvate täiendavate esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite arvessevõtmine konsolideeritud omavahendites

1. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 korrutatakse erandina artikli 84 lõike 1 punktist b, artikli 85 lõike 1 punktist b ja artikli 87 lõike 1 punktist b kõnealustes artiklites osutatud protsendid ettenähtud teguriga.

2. Lõike 1 kohaldamisel on ettenähtud tegur järgmises vahemikus:

a) 0,2 –1 ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 0,4–1 ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 0,6–1 ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016; ning

d) 0,8–1 ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

▼C2

3. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad ettenähtud teguri väärtuse lõikes 2 sätestatud vahemikes.

5. jagu

Täiendavad filtrid ja mahaarvamised

Artikkel 481

Täiendavad filtrid ja mahaarvamised

1. Erandina artiklitest 32 kuni 36, 56 ja 66 teevad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 korrigeerimisi, et kaasata esimese taseme põhiomavahendite kirjetesse, esimese taseme omavahendite kirjetesse, teise taseme omavahendite kirjetesse või omavahendite kirjetesse või arvata kõnealustest kirjetest maha ettenähtud osa neist filtritest või mahaarvamistest, mis on nõutud vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 57, 61, 63, 63a, 64 ja 66 ja direktiivi 2006/49/EÜ artiklite 13 ja 16 siseriiklikele ülevõtmismeetmetele ning mis ei ole nõutud vastavalt käesoleva määruse II osale.

2. Erandina artikli 36 lõike 1 punktist i ning artikli 49 lõikest 1 võivad pädevad asutused ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014 nõuda või lubada, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid artikli 49 lõikes 1 osutatud meetodeid, juhul kui artikli 49 lõike 1 punktis b sätestatud nõuded ei ole täidetud, mitte artikli 36 lõike 1 kohaselt nõutavat mahaarvamist. Sellistel juhtudel määratakse finantssektori ettevõtja puhul, milles emaettevõtjal on oluline investeering, selle finantssektori ettevõtja omavahendite instrumentides olevate osaluste osakaal, mida ei ole vaja artikli 49 lõike 1 kohaselt maha arvata, kindlaks käesoleva artikli lõikes 4 osutatud ettenähtud osaga. Summa suhtes, mida maha ei arvata, kehtivad vajaduse korral artikli 49 lõikes 4 sätestatud nõuded.

3. Lõike 1 kohaldamisel jääb ettenähtud osa järgmisesse vahemikku:

a) 0 % kuni 80 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 0 % kuni 60 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 0 % kuni 40 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

d) 0 % kuni 20 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017.

4. Lõike 2 kohaldamisel on ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014 ettenähtud osa vahemikus 0 % kuni 50 %;

▼C2

5. Iga lõigetes 1 ja 2 osutatud filtri või mahaarvamise puhul määravad pädevad asutused kindlaks ja avaldavad ettenähtud osad lõigetes 3 ja 4 sätestatud vahemikes.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel pädevad asutused määravad kindlaks, kas direktiivi 2006/48/EÜ või 2006/49/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohased omavahendite või nende elementide korrigeerimised, mis ei ole hõlmatud käesoleva määruse II osas, tuleks käesoleva artikli kohaldamisel teha esimese taseme põhiomavahendite kirjete, täiendavate esimese taseme omavahendite kirjete, esimese taseme omavahendite kirjete, teise taseme omavahendite kirjete või omavahendite puhul.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 482

Pensionifondidega tehtavate tuletistehingute kohaldamise ulatus

Seoses määruse(EL) nr 648/2012 artiklis 89 osutatud tehingutega, mis on tehtud pensioniskeemiga nimetatud määruse artiklis 2 sätestatud tähenduses, ei arvuta krediidiasutused ja investeerimisühingud omavahendite nõudeid krediidiväärtuse korrigeerimise riski kohta, nagu on ette nähtud käesoleva määruse artikli 382 lõike 4 punktis c.

2. PEATÜKK

Varasemalt kehtinud nõuete ajutine kohaldamine kapitaliinstrumentide suhtes

1. jagu

Instrumendid, mis on riigiabi

Artikkel 483

Varasemalt kehtinud nõuete ajutine kohaldamine riigiabi instrumentide suhtes

1. Erandina artiklitest 26 kuni 29, 51, 52, 62 ja 63 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 käesolevat artiklit kapitaliinstrumentide suhtes ja kirjete suhtes, mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

a) instrumendid emiteeriti enne 1. jaanuari 2014;

b) instrumendid emiteeriti rekapitaliseerimiskava kontekstis kooskõlas riigiabi eeskirjadega. Niivõrd kui osa instrumentidest on märgitud erainvestorite poolt, peavad nad olema emiteeritud enne 30. juunit 2012 koos nende osadega, mis on märgitud liikmesriigi poolt;

▼C2

c) komisjon on pidanud instrumente ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt siseturuga kokkusobivaks.

Juhul kui instrumendid on märgitud nii liikmesriigi kui erainvestorite poolt, ja kui on tegemist liikmesriigi poolt märgitud instrumentide osalise tagasiostmisega, kohaldatakse erainvestorite poolt märgitud instrumentide osa vastava osa suhtes varasemalt kehtinud nõudeid vastavalt artiklile 484. Kui kõik liikmesriigi poolt märgitud instrumendid on tagasi ostetud, kohaldatakse ülejäänud erainvestorite poolt märgitud instrumentide suhtes varasemalt kehtinud nõudeid vastavalt artiklile 484.

2. Instrumendid, mis kvalifitseerusid vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a siseriiklikele ülevõtmismeetmetele, kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena olenemata mis tahes järgmisest:

a) käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud tingimused ei ole täidetud;

b) instrumendid emiteeris käesoleva määruse artiklis 27 osutatud ettevõtja ning käesoleva määruse artiklis 28 või vajadusel käesoleva määruse artiklis 29 sätestatud tingimused ei ole täidetud.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud instrumendid, mis ei kvalifitseeru direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena olenemata sellest, et käesoleva artikli lõike 2 punktides a või b sätestatud nõuded ei ole täidetud, tingimusel et käesoleva artikli lõike 8 tingimused on täidetud.

Instrumendid, mis esimese lõigu kohaselt kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena, ei või kvalifitseeruda täiendavatesse esimese taseme või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena lõike 5 või lõike 7 alusel.

4. Instrumendid, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti ca ja artikli 66 lõike 1 siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena olemata sellest, et käesoleva määruse artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud.

5. Käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud instrumendid, mis ei kvalifitseeru direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti ca siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena olenemata sellest, et käesoleva määruse artikli 52 lõikes 1 sätestatud nõuded ei ole täidetud, tingimusel et käesoleva artikli lõike 8 tingimused on täidetud.

Instrumendid, mis esimese lõigu kohaselt kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena, ei või kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena lõike 3 või lõike 7 alusel.

▼C2

6. Kirjed, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide f, g või h ja artikli 66 lõike 1 siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena olenemata sellest, et kirjetele ei ole käesoleva määruse artiklis 62 osutatud või käesoleva määruse artikli 63 kohased tingimused ei ole täidetud.

7. Käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud instrumendid, mis ei kvalifitseeru direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide f, g või h ja artikli 66 lõike 1 siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt, kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena olenemata sellest, et kirjetele ei ole käesoleva määruse artiklis 62 osutatud või käesoleva määruse artikli 63 kohased tingimused ei ole täidetud, tingimusel et käesoleva artikli lõike 8 tingimused on täidetud.

Instrumendid, mis esimese lõigu kohaselt kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena, ei või kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse või täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena lõike 3 või lõike 5 alusel.

8. Lõigetes 3, 5 ja 7 osutatud instrumendid võivad kvalifitseeruda neis lõigetes osutatud omavahenditesse kuuluvate instrumentidena üksnes siis, kui lõike 1 punktis a sätestatud tingimus on täidetud ja kui need on emiteeritud krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt, kes on asutatud sellises liikmesriigis, kus rakendatakse majanduse kohandamise programmi ning kõnealuste instrumentide emiteerimine on selle programmi raames kokku lepitud või need instrumendid on selle programmi kohaselt aktsepteeritavad.

2. jagu

Instrumendid, mis ei ole riigiabi

1. alajagu

Varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise aktsepteeritavus ja piirangud

Artikkel 484

Varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise aktsepteeritavus direktiivi 2006/48/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvate kirjete suhtes

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse üksnes instrumentide ja kirjete suhtes, mis anti välja 31. detsembril 2011 või enne seda ja mis kvalifitseerusid omavahenditena 31. detsembril 2011 ning millele ei ole osutatud artikli 483 lõikes 1.

2. Erandina artiklitest 26 kuni 29, 51, 52, 62 ja 63 kohaldatakse käesolevat artiklit ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021.

3. Vastavalt käesoleva määruse artiklile 485 ja artikli 486 lõikes 2 sätestatud piirangule kvalifitseerub kapital direktiivi 86/635/EMÜ artikli 22 tähenduses ja sellega seotud ülekurss, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt esmaste omavahenditena, esimese taseme põhiomavahendite kirjetena olenemata sellest, et kapital ei vasta vastavalt artiklis 28 või vajadusel artiklis 29 sätestatud tingimustele.

▼C2

4. Vastavalt käesoleva määruse artikli 486 lõikes 3 sätestatud piirangule kvalifitseeruvad instrumendid ja nendega seotud ülekurss, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti ca ja artikli 154 lõigete 8 ja 9 siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt esmaste omavahenditena, täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetena, olenemata sellest, et käesoleva määruse artiklis 52 sätestatud tingimused ei ole täidetud.

5. Vastavalt käesoleva määruse artikli 486 lõikes 4 sätestatud piirangutele kvalifitseeruvad kirjed ja nendega seotud ülekurss, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide e, f, g või h siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt teise taseme omavahendite kirjetena olenemata sellest, et need kirjed ei ole käesoleva määruse artiklis 62 hõlmatud või käesoleva määruse artikli 63 kohased tingimused ei ole täidetud.

Artikkel 485

Direktiivi 2006/48/EÜ siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt omavahenditena kvalifitseerunud kirjetega seotud ülekursi aktsepteeritavus esimese taseme põhiomavahendite hulka arvamiseks

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse üksnes instrumentide suhtes, mis emiteeriti enne 31. detsembrit 2010 ning millele ei ole osutatud artikli 483 lõikes 1.

2. Ülekurss, mis on seotud kapitaliga direktiivi 86/635/EMÜ artikli 22 tähenduses, mis kvalifitseerus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt esmaste omavahenditena, kvalifitseerub esimese taseme põhiomavahendite kirjetena, kui see vastab käesoleva määruse artikli 28 lõike 1 punktides i ja j sätestatud tingimustele.

Artikkel 486

Piirangud varasemalt kehtinud nõuete ajutisele kohaldamisele esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite kirjete suhtes

1. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 piiratakse vastavalt käesolevale artiklile ulatust, mil määral artiklis 484 osutatud instrumendid ja kirjed kvalifitseeruvad omavahenditena.

2. Artikli 484 lõikes 3 osutatud nende kirjete väärtus, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahendite kirjetena, on piiratud ettenähtud osaga käesoleva lõike punktides a ja b täpsustatud väärtuste summast:

a) artikli 484 lõikes 3 osutatud sellise kapitali nimiväärtus, mis oli emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga;

b) punktis a osutatud kirjetega seotud ülekurss.

▼C2

3. Artikli 484 lõikes 4 osutatud nende kirjete väärtus, mis kvalifitseeruvad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetena, on piiratud ettenähtud osaga, mis on korrutatud käesoleva lõike punktides a ja b täpsustatud väärtuste summa ja käesoleva lõike punktides c kuni f täpsustatud väärtuste summa vahega:

a) artikli 484 lõikes 4 osutatud nende instrumentide nimiväärtus, mis olid emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga;

b) punktis a osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

c) artikli 484 lõikes 4 osutatud instrumentide väärtus, mis 31. detsembri 2012. aasta seisuga ületas direktiivi 2006/48/EÜ artikli 66 lõike 1 punkti a ja artikli 66 lõike 1a siseriiklikes ülevõtmismeetmetes täpsustatud piirmäärasid;

d) punktis c osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

e) artikli 484 lõikes 4 osutatud nende instrumentide nimiväärtus, mis olid emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga, kuid mis ei kvalifitseeru artikli 489 lõike 4 kohaselt täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena;

f) punktis e osutatud instrumentidega seotud ülekurss.

4. Artikli 484 lõikes 5 osutatud nende kirjete väärtus, mis kvalifitseeruvad teise taseme omavahendite kirjetena, on piiratud ettenähtud osaga vahest, mis saadakse lahutades käesoleva lõike punktides a kuni d täpsustatud väärtuste summast käesoleva lõike punktides e kuni h täpsustatud väärtuste summa:

a) artikli 484 lõikes 5 osutatud nende instrumentide nimiväärtus, mis olid emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga;

b) punktis a osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

c) 31. detsembri 2012. aasta seisuga välja antud allutatud laenukapitali nimiväärtus, mida on vähendatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 64 lõike 3 punkti c siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt nõutud summa võrra;

d) artikli 484 lõikes 5 osutatud nende kirjete nimiväärtus, mis olid välja antud 31. detsembri 2012. aasta seisuga, välja arvatud käesoleva lõike punktides a ja c osutatud instrumendid ja allutatud laenukapital;

e) artikli 484 lõikes 5 osutatud nende instrumentide ja kirjete nimiväärtus, mis olid emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga ja ületasid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 66 lõike 1 punkti a siseriiklikes ülevõtmismeetmetes täpsustatud piirmäärasid;

f) punktis e osutatud instrumentidega seotud ülekurss;

▼C2

g) artikli 484 lõikes 5 osutatud nende instrumentide nimiväärtus, mis olid emiteeritud 31. detsembri 2012. aasta seisuga aga mis ei kvalifitseeru artikli 490 lõike 4 kohaselt teise taseme omavahendite kirjetena;

h) punktis g osutatud instrumentidega seotud ülekurss.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel jäävad lõigetes 2–4 osutatud ettenähtud osad järgmistesse vahemikesse:

a) 60 % kuni 80 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2014;

b) 40 % kuni 70 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;

c) 20 % kuni 60 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016;

d) 0 % kuni 50 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017;

e) 0 % kuni 40 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018;

f) 0 % kuni 30 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2019;

g) 0 % kuni 20 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2020;

h) 0 % kuni 10 % ajavahemikul 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2021.

6. Pädevad asutused määravad kindlaks ja avaldavad ettenähtud osad lõikes 5 sätestatud vahemikes.

Artikkel 487

Sellised kirjed muudes omavahendite elementides, mis on välja jäetud varasemate nõuete ajutisest kohaldamisest esimese taseme põhiomavahendite või täiendavate esimese taseme omavahendite suhtes

1. Erandina artiklitest 51, 52, 62 ja 63 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 käsitleda artikli 484 lõikes 4 osutatud kirjetena kapitali ja sellega seotud ülekurssi, millele on viidatud artikli 484 lõikes 3 ja mis on esimese taseme põhiomavahendite kirjetest välja jäetud, sest need ületavad artikli 486 lõikes 2 sätestatud ettenähtud osa, ulatuses, mil määral kõnealuse kapitali ja sellega seotud ülekursi kaasamine ei ületa artikli 486 lõikes 3 osutatud ettenähtud osa piirmäära.

▼C2

2. Erandina artiklitest 51, 52, 62 ja 63 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 käsitleda järgnevat artikli 484 lõikes 5 osutatud kirjetena, ulatuses, mil määral nende kaasamine ei ületa artikli 486 lõikes 4 osutatud ettenähtud osa piirmäära:

a) artikli 484 lõikes 3 osutatud kapital ja sellega seotud ülekurss, mis on esimese taseme põhiomavahendite kirjetest välja jäetud, kuna need ületavad artikli 486 lõikes 2 sätestatud ettenähtud osa;

b) artikli 484 lõikes 4 osutatud instrumendid ja nendega seotud ülekursid, mis ületavad artikli 486 lõikes 3 osutatud ettenähtud osa.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused lõigetes 1 ja 2 osutatud omavahenditesse kuuluvate instrumentide käsitlemiseks artikli 486 lõigete 4 või 5 kohaste instrumentidena ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonil antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 488

Nende teise taseme omavahendite amortisatsioon, mille suhtes ajutiselt kohaldatakse varasemalt kehtinud nõudeid

Artikli 484 lõikes 5 osutatud kirjete suhtes, mis kvalifitseeruvad artikli 484 lõikes 5 või artikli 486 lõikes 4 osutatud teise taseme omavahendite kirjetena, kohaldatakse artiklis 64 sätestatud nõudeid.

2. alajagu

Tagasiostu võimaluse ja ajenditega instrumentide arvessevõtmine täiendavate esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite kirjetes

Artikkel 489

Tagasiostu võimaluse ja ajenditega hübriidinstrumendid

1. Erandina artiklitest 51 ja 52 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 artikli 484 lõikes 4 osutatud instrumentide suhtes, mille tingimused sisaldavad krediidiasutusele või investeerimisühingule tagasiostu võimalust ja ajendit, käesolevat artiklit.

▼C2

2. Instrumendid kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult enne 1. jaanuari 2013;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust;

c) artiklis 52 sätestatud tingimused on täidetud alates 1. jaanuarist 2013.

3. Instrumendid kvalifitseeruvad vastavalt artikli 484 lõikele 4 vähendatult arvessevõetuna täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena kuni nende tegeliku lõpptähtajani ning pärast seda kvalifitseeruvad nad täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetena ilma piiranguta tingimusel, et:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult 1. jaanuaril 2013 või pärast seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust instrumentide tegelikul lõpptähtajal;

c) artiklis 52 sätestatud tingimused on täidetud alates instrumentide tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

4. Instrumendid ei kvalifitseeru täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena (ja nende suhtes ei kohaldata artikli 484 lõiget 4) alates 1. jaanuarist 2014, juhul kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 1. jaanuarini 2013;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust instrumentide tegelikul lõpptähtajal;

c) artiklis 52 sätestatud tingimused ei ole täidetud alates instrumentide tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

5. Instrumendid kvalifitseeruvad vastavalt artikli 484 lõikele 4 vähendatult arvessevõetuna täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena kuni nende tegeliku lõpptähtajani ning pärast seda need ei kvalifitseeru täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena juhul, kui järgmised tingimused on täidetud:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus 1. jaanuaril 2013 või pärast seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust instrumentide tegelikul lõpptähtajal;

c) artiklis 52 sätestatud tingimused ei ole täidetud alates instrumentide tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

▼C2

6. Instrumendid kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena vastavalt artikli 484 lõikele 4, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult 31. detsembril 2011 või enne seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust instrumentide tegelikul lõpptähtajal;

c) artiklis 52 sätestatud tingimused ei olnud täidetud alates instrumentide tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

Artikkel 490

Tagasiostu ajendavate tingimustega teise taseme omavahendite kirjed

1. Erandina artiklitest 62 ja 63 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 artikli 484 lõikes 5 osutatud kirjete suhtes, mis kvalifitseerusid direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti f või h siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaselt ning mille tingimused sisaldavad krediidiasutusele või investeerimisühingule tagasiostu võimalust ja ajendit, käesolevat artiklit.

2. Kirjed kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena tingimusel, et:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult enne 1. jaanuari 2013;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust;

c) artiklis 63 sätestatud tingimused on täidetud alates 1. jaanuarist 2013.

3. Kirjed kvalifitseeruvad vastavalt artikli 484lõikele 5 teise taseme omavahendite kirjetena kuni nende tegeliku lõpptähtajani ning pärast seda kvalifitseeruvad need teise taseme omavahendite kirjetena ilma piiranguteta juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult 1. jaanuaril 2013 või pärast seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäeval;

c) artiklis 63 sätestatud tingimused on täidetud alates kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

4. Kirjed ei kvalifitseeru teise taseme omavahendite kirjetena alates 1. jaanuarist 2014, kui on täidetud järgimised tingimused:

▼C2

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 1. jaanuarini 2013;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäeval;

c) artiklis 63 sätestatud tingimused ei ole täidetud alates kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

5. Kirjed kvalifitseeruvad vastavalt artikli 484 lõikele 5 vähendatult arvessevõetuna teise taseme omavahendite kirjetena kuni nende tegeliku lõpptähtajani ning pärast seda need ei kvalifitseeru teise taseme omavahendite kirjetena juhul, kui:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus 1. jaanuaril 2013 või pärast seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust nende tegeliku lõpptähtaja kuupäeval;

c) artiklis 63 sätestatud tingimused ei ole täidetud alates kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

6. Kirjed kvalifitseeruvad teise taseme omavahendite kirjetena vastavalt artikli 484 lõikele 5 juhul, kui:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul oli tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu ostuõigus ainult 31. detsembril 2011 või enne seda;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasutanud tagasiostuõigust kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäeval;

c) artiklis 63 sätestatud tingimused ei ole täidetud alates kirjete tegeliku lõpptähtaja kuupäevast.

Artikkel 491

Tegelik lõpptähtaeg

Artiklite 489 ja 490 kohaldamisel määratakse tegelik lõpptähtaeg kindlaks järgmisel viisil:

a) kõnealuste artiklite lõigetes 3 ja 5 osutatud kirjete puhul on selleks tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu esimese ostuõiguse kuupäev 1. jaanuaril 2013 või pärast seda;

b) kõnealuste artiklite lõikes 4 osutatud kirjete puhul on selleks tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu esimese ostuõiguse kuupäev ajavahemikul 31. detsembrist 2011 kuni 1. jaanuarini 2013;

▼C2

c) kõnealuste artiklite lõikes 6 osutatud kirjete puhul on selleks tagasiostu ajendavate tingimuste tõttu esimese ostuõiguse kuupäev enne 31. detsembrit 2011.

3. PEATÜKK

Üleminekusätted seoses teabe avalikustamisega omavahendite kohta

Artikkel 492

Teabe avalikustamine omavahendite kohta

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad käesolevat artiklit ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021.

2. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2015 avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ulatuse, mil määral esimese taseme põhiomavahendite ja esimese taseme omavahendite tase ületab artiklis 465 sätestatud nõudeid.

3. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud enda omavahendite kohta järgmise täiendava teabe:

a) artiklite 467 kuni 470, 474, 476 ja 479 kohaselt kohaldatud üksikute filtrite ja mahaarvamiste laad ning nende mõju esimese taseme põhiomavahenditele, täiendavatele esimese taseme omavahenditele, teise taseme omavahenditele ja omavahenditele;

b) selliste vähemusosaluste, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide, ning seotud jaotamata kasumi ja ülekursi väärtus, mille on emiteerinud tütarettevõtjad ning mis on hõlmatud konsolideeritud esimese taseme põhiomavahendites, täiendavate esimese taseme omavahendites, teise taseme omavahendites ja omavahendites vastavalt 1. peatüki 4. jaole;

c) artikli 481 kohaselt kohaldatud üksikute filtrite ja mahaarvamiste mõju esimese taseme põhiomavahenditele, täiendavatele esimese taseme omavahenditele, teise taseme omavahenditele ja omavahenditele;

d) nende kirjete laad ja summa, mis kvalifitseeruvad 2. peatüki 2 jaos sätestatud erandite kohaldamise tulemusena esimese taseme põhiomavahendite kirjetena, esimese taseme omavahendite kirjetena ja teise taseme omavahendite kirjetena.

4. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud nende instrumentide väärtuse, mis kvalifitseeruvad artikli 484 kohaldamise alusel esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena.

▼C2

5. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed vormid andmete käesoleva artikli kohaseks avalikustamiseks. Vormid hõlmavad artikli 437 lõike 1 punktides a, b, d ja e loetletud kirjeid, mida on modifitseeritud käesoleva jaotise 1. ja 2. peatüki kohaselt.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. PEATÜKK

Riskide kontsentreerumine, omavahendite nõuded, finantsvõimendus ja Basel I alampiir

Artikkel 493

Riskide kontsentreerumisega seotud üleminekusätted

1. Artiklites 387 kuni 403 sätestatud riskide kontsentreerumist käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud finantsinstrumentidega, ja kelle suhtes ei kohaldatud 31. detsembril 2006 nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ (väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta) ([1]). Seda erandit on võimalik kohaldada kuni 31. detsembrini 2017 või kuni käesoleva artikli lõike 2 kohaste muudatuste jõustumise kuupäevani, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2015 üldsusega konsulteerimise alusel ja arutelusid pädevate asutustega silmas pidades Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande järgmise kohta:

a) usaldatavusnõuete täitmise järelevalve asjakohane kord nende investeerimisühingute puhul, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud kauba tuletisinstrumentidega või tuletislepingutega;

b) direktiivi 2004/39/EÜ muutmise soovitavus, et luua täiendav investeerimisühingute kategooria, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud energiavarustust käsitleva direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud finantsinstrumentidega.

Kõnealuse aruande alusel võib komisjon esitada ettepanekuid käesoleva direktiivi muutmiseks.

([1]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27.

▼C2

3. Üleminekuperioodi jooksul, mis kestab kuni artikli 507 kohasele läbivaatamisele järgneva mis tahes õigusakti jõustumiseni, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 2028, võivad liikmesriigid erandina artikli 400 lõigetest 2 ja 3 teha artikli 395 lõike 1 kohaldamisest täielikult või osaliselt erandi järgmiste riskipositsioonide puhul:

a) pandikirjad, mis vastavad artikli 129 lõigete 1, 3 ja 6 kohastele tingimustele;

b) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, kui nendele nõuetele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 20 %, ning muud sellised piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsustega seotud või nende poolt garanteeritud riskipositsioonid, millele määrataks III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt riskikaal 20 %;

c) riskipositsioonid, sealhulgas osalused, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidiasutuse või investeerimisühingu oma tütarettevõtjatega, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidiasutusega või investeerimisühinguga konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale määrusele, direktiivile 2002/87/EÜ või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele eeskirjadele. Riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud käesoleva määruse artikli 395 lõike 1 kohaldamisest või mitte, nõuetena kolmanda isiku vastu;

d) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid, sealhulgas osalused, seoses piirkondlike või kesksete krediidiasutustega, kellega krediidiasutus vastavalt õigusaktidele või põhikirjale kuulub ühisesse võrku ja kes vastutavad nende sätete kohaselt võrgusiseste tasaarveldustoimingute tegemise eest;

e) varakirjed, milleks on krediidiasutuse nõuded ja muud riskipositsioonid seoses teise krediidiasutusega, kui üks neist ei tegutse konkurentsi tingimustes ja annab või tagab õigusaktidest tulenevate programmide või oma põhikirja alusel kasutuspiiranguga laene valitsuse teatava järelevalve all, et edendada teatavaid majandussektoreid, eeldusel et vastavad riskipositsioonid tulenevad kõnealustest laenudest, mis edastatakse laenu saajatele krediidiasutuste kaudu, või nende laenude garantiidest;

f) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingutega, tingimusel et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahenditega, need ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ja need ei ole nomineeritud mõnes peamises kauplemisvaluutas;

g) varakirjed, milleks on nõuded keskpankade vastu nendes keskpankades hoitava kohustusliku miinimumreservi kujul, mis on nomineeritud nende keskpankade omavääringus;

▼C2

h) varakirjed, milleks on nõuded keskvalitsuste vastu kohustuslike likviidsusnõuete täitmiseks riigi võlakirjades hoitavate vahendite kujul, mis on nomineeritud ja rahastatud nende omavääringus, eeldusel et krediidikvaliteeti hindav asutus on keskvalitsusele krediidireitinguks andnud investeerimisjärgu krediidireitingu, kusjuures pädeval asutusel on diskretsiooniõigus;

i) 50 % I lisas osutatud mõõduka riskiga bilansivälistest dokumentaalmaksetest ja mõõduka riskiga bilansivälistest kasutamata krediidilimiitidest ning pädevate asutuste nõusolekul 80 % õigusaktide alusel välja antud muudest garantiidest peale laenugarantiide, mida annavad oma liikmetele krediidiasutuse staatust omavad vastastikused garantiiskeemid;

j) seadusega nõutud garantiid, mida kasutatakse, kui hüpoteekvõlakirjade emiteerimisega kaetud hüpoteeklaen makstakse laenuvõtjale enne hüpoteegi lõplikku registreerimist kinnistusraamatus, tingimusel et garantiid ei kasutata riski vähendamiseks riskiga kaalutud vara arvutamisel;

k) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid tunnustatud börside vastu.

Artikkel 494

Üleminekusätted aktsepteeritud kapitali suhtes

Erandina artikli 4 lõike 1 punkti 71 alapunkti a punktist (ii) ning alapunkti b punktist (ii) võib aktsepteeritud kapitali hulka arvata teise taseme omavahendid järgmises ulatuses:

a) 100 % esimese taseme omavahenditest ajavahemikul 1. jaanuar 2014 kuni 31. detsember 2014;

b) 75 % esimese taseme omavahenditest ajavahemikul 1. jaanuar 2015 kuni 31. detsember 2015.

c) 50 % esimese taseme omavahenditest ajavahemikul 1. jaanuar 2016 kuni 31. detsember 2016.

Artikkel 495

Omakapitali investeeringute käsitlemine sisereitingute meetodi puhul

1. Erandina III osa 3. peatükist võib pädev asutus vabastada kuni 31. detsembrini 2017 teatavad selles riigis asuvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute ELi tütarettevõtjate hoitavate omakapitali investeeringute kategooriad sisereitingute meetodi kohasest käsitlusest. Pädev asutus avaldab vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 143 omakapitali investeeringute kategooriad, mille puhul saab sellist korda kasutada.

▼C2

Positsiooniks, mille suhtes vabastust kohaldatakse, loetakse aktsiate ja osade arvu 31. detsembril 2007, millele lisanduvad täiendavad aktsiad ja osad, mille omandiõigus tuleneb otseselt nende osaluste omamisest, juhul kui need ei suurenda omandiõiguse protsenti portfelli kuuluvas äriühingus.

Kui osaluse omandamine suurendab konkreetse osaluse omandiõiguse protsenti, kõnealust protsenti ületava osa suhtes vabastust ei kohaldata. Samuti ei kohaldata vabastust osaluste suhtes, mille suhtes algselt vabastust kohaldati, kuid mis on müüdud ja seejärel tagasi ostetud.

Omakapitali investeeringute suhtes, mille suhtes kohaldatakse käesolevat sätet, kohaldatakse omavahendite nõudeid, mis on arvutatud vastavalt III osa II jaotise 2. peatüki kohasele standardmeetodile ning III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

Pädevad asutused teavitavad käesoleva lõike kohaldamisest komisjoni ja EBAd.

2. Riskiga kaalutud varade arvutamisel artikli 114 lõike 4 eesmärgil määratakse 31. detsembrini 2017 liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu olevatele ükskõik millise liikmesriigi valuutas nomineeritud ja väljastatud nõuetele sama riskikaal kui omavääringus nomineeritud ja väljastatud nõuetele.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille alusel pädevad asutused lubavad lõikes 1 osutatud vabastust.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 496

Omavahendite nõuded seoses pandikirjadega

1. Kuni 31. detsembrini 2017 võivad pädevad asutused täielikult või osaliselt loobuda artikli 129 lõike 1 punktide d ja f kohase 10 % ülempiiri kohaldamisest prantsuse Fonds Communs de Créances või prantsuse Fonds Communs de Créances'ga samaväärsete väärtpaberistamisasutuste emiteeritud kõrgema nõudeõiguse järguga osakute suhtes, tingimusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

a) väärtpaberistatud elamukinnisvara või ärikinnisvara riskipositsioonid on algatanud sama konsolideerimisgrupi liige, mille liige on pandikirjade emitent, või sama keskse üksusega seotud üksus, millega on seotud pandikirjade emitent, kusjuures sama konsolideerimisgrupi liikmeksolek või seotus määratakse kindlaks ajal, mil kõrgema nõudeõiguse järguga osakud seatakse pandikirjade tagatiseks;

▼C2

b) kogu kõnealuseid kõrgema nõudeõiguse järguga osakuid toetava esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria jääb sama konsolideerimisgrupi liikme omandusse, mille liige on pandikirjade emitent, või sama keskse üksusega seotud üksuse omandusse, millega on seotud pandikirjade emitent.

2. Artikli 129 lõike 1 punkti c kohaldamisel loetakse kuni 31. detsembrini 2014 krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata riskipositsioone, mis kvalifitseerusid enne 28. juunit 2013 siseriikliku õiguse kohaselt riskikaalule 20 %, kvalifitseeruvaks krediidikvaliteedi astmele 1.

3. Artikli 129 lõike 5 kohaldamisel loetakse kuni 31. detsembrini 2014 krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata riskipositsioone, mis kvalifitseerusid enne 28. juunit 2013 siseriikliku õiguse kohaselt riskikaalule 20 %, kvalifitseeruvaks riskikaalule 20 %.

Artikkel 497

Omavahendite nõuded keskse vastaspoole vastu olevate nõuete puhul

1. Kuni 15 kuu möödumiseni määruse (EL) nr 648/2012 artiklites 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 osutatud regulatiivsest tehnilisest standardist viimase jõustumisest või kuni nimetatud määruse artikli 14 kohaselt tehakse otsus kesksele vastaspoolele tegevusloa andmise kohta, olenevalt kumb on varasem, võib krediidiasutus või investeerimisühing pidada seda keskset vastaspoolt nõuetele vastavaks kesksteks vastaspooleks, eeldusel et kesksele vastaspoolele anti kliirimisteenuste osutamiseks tegevusluba tema asutamise liikmesriigis selle liikmesriigi õiguse kohaselt enne, kui nimetatud määruse artiklites 5, 8 kuni 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ja 81 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu võeti.

2. Kuni 15 kuu möödumiseni määruse (EL) nr 648/2012 artiklites 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 osutatud regulatiivsest tehnilisest standardist viimase jõustumisest või kuni nimetatud määruse artikli 25 kohaselt tehakse otsus kolmanda riigi keskse vastaspoole tunnustamise kohta, olenevalt kumb on varasem, võib krediidiasutus või investeerimisühing pidada seda keskset vastaspoolt nõuetele vastavaks kesksteks vastaspooleks.

3. Komisjon võib võtta määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 alusel vastu rakendusakti, et pikendada erakorralises olukorras käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 esitatud üleminekusätteid veel kuue kuu võrra, kui see on vajalik ja proportsionaalne rahvusvaheliste finantsturgude toimimise häirete ärahoidmiseks.

4. Kuni vastavate lõigetes 1 ja 2 määratud ja lõike 3 alusel pikendatud tähtpäevadeni asendab krediidiasutus või investeerimisühing artikli 308 lõikes 2 esitatud omavahendite nõude (K_i) arvutamise valemi järgmise valemiga, kui kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi ja ta ei ole kehtestanud siduvat korda oma kliirivate liikmetega, mis võimaldab tal kasutada oma kliirivatelt liikmetelt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest eelrahastatud osamaksudena:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼C2

kus

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis;

IM = keskse vastaspoole poolt krediidiasutusele või investeerimisühingule teatatud alustamise tagatise kogusumma.

Artikkel 498

Erand kaubadiilerite puhul

1. Käesolevas määruses sätestatud omavahendite nõudeid käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud finantsinstrumentidega, ja kelle suhtes ei kohaldatud 31. detsembril 2006 direktiivi 93/22/EMÜ.

Seda erandit kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2017 või kuni lõigete 2 ja 3 kohaste mis tahes muudatuste jõustumise kuupäevani, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2015 üldsusega konsulteerimise alusel ja arutelusid pädevate asutustega silmas pidades Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande järgmise kohta:

a) usaldatavusnõuete täitmise järelevalve asjakohane kord nende investeerimisühingute puhul, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud kauba tuletisinstrumentidega või tuletislepingutega;

b) direktiivi 2004/39/EÜ muutmise soovitavus, et luua täiendav selliste investeerimisühingute kategooria, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või tegevuste teostamine, mis on seotud energiavarustust (sealhulgas elektrienergia, kivisüsi, maagaas ja nafta) käsitleva direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9 ja 10 loetletud finantsinstrumentidega.

3. Lõikes 2 osutatud aruande alusel võib komisjon esitada ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks.

Artikkel 499

Finantsvõimendus

1. Erandina artiklitest 429 ja 430 arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2021 finantsvõimenduse määra ning esitavad selle, kasutades kapitalinäitajana mõlemat järgmist:

a) esimese taseme omavahendid;

b) esimese taseme omavahendid, mille suhtes kohaldatakse käesoleva jaotise 1. ja 2. peatükis sätestatud erandeid.

▼C2

2. Erandina artikli 451 lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud otsustada, kas avalikustada teave finantsvõimenduse määra kohta ainult ühe või mõlema käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud kapitalinäitaja määratluse alusel. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud muudavad oma otsust selle kohta, millist finantsvõimenduse määra avalikustada, sisaldab esimene pärast sellist muudatust toimuv avalikustamine teabe vastavusseviimist kõigi muudatuse hetkeni avalikustatud finantsvõimenduse määrade puhul.

3. Erandina artikli 429 lõikest 2 võivad pädevad asutused ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel arvutada kvartalilõpu finantsvõimenduse määra, kui nad leiavad, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel ei pruugi olla piisavalt kvaliteetseid andmeid arvutamaks finantsvõimenduse määra, mis on kvartali igakuiste finantsvõimenduse määrade aritmeetiline keskmine.

Artikkel 500

Üleminekusätted — Basel I alampiir

1. Kuni 31. detsembrini 2017 peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile, ning krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad III osa III jaotise 4. peatüki kohaseid täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid operatsiooniriski omavahendite nõuete arvutamiseks, vastama mõlemale järgmisele nõudele:

a) nad omavad omavahendeid vastavalt artiklis 92 esitatud nõuetele;

b) nende omavahendite kogus on igal ajahetkel vähemalt 80 % omavahendite miinimumsummast, mida krediidiasutus või investeerimisühing peaks omama tulenevalt 15 direktiivi 93/6/EMÜ artiklist 4, lähtuvalt sellest, kuidas nimetatud direktiiv ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ (krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ([1]) enne 1. jaanuari 2007 kehtisid.

2. Lõike 1 punktis b osutatud summa võib pädevate asutuste heakskiidu korral asendada nõudega omada omavahendeid koguses, mis moodustab igal ajahetkel vähemalt 80 % omavahendite summast, mida krediidiasutus või investeerimisühing peaks omama tulenevalt artiklist 92, arvutades riskiga kaalutud vara vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile või III osa III jaotise 2. või 3. peatükile, mitte vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile või III osa III jaotise 4. peatükile.

3. Krediidiasutus võib kohaldada lõiget 2 üksnes juhul, kui ta alustas 1. jaanuaril 2010 või hiljem sisereitingute meetodi või täiustatud mõõtmismudelil põhinevate meetodite kasutamist oma omavahendite nõuete arvutamiseks.

([1]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1.

▼C2

4. Lõike 1 punktis b sätestatud tingimuste täitmisel võetakse aluseks omavahendite summad, mida on korrigeeritud, et võtta arvesse direktiivile 93/6/EMÜ ja direktiivile 2000/12/EÜ, nii nagu kõnealused direktiivid kehtisid enne 1. jaanuari 2007, ja käesolevale määrusele vastava omavahendite arvutamise erinevusi, mis tulenevad oodatava ja ettenägematu kahju erinevast käsitlusviisist vastavalt käesoleva määruse III osa II jaotise 3. peatükile.

5. Pädevad asutused võivad pärast EBAga konsulteerimist loobuda lõike 1 punkti b kohaldamisest krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes juhul, kui on täidetud vastavalt vajadusele kohaldatavad kas kõik III osa II jaotise 3. peatüki 6. jaos sätestatud nõuded seoses sisereitingute meetodiga või III osa III jaotise 4. peatükis sätestatud täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamise kvalifikatsioonikriteeriumid.

6. Komisjon esitab hiljemalt 1. jaanuariks 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas on asjakohane pikendada Basel I alampiiri kohaldamist ja kohaldada seda pärast 2017. aasta 31. detsembrit, et tagada sisemudelitele kaitsemehhanismid, võttes arvesse suundumusi rahvusvahelisel tasandil ja rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega eraldi seadusandlik ettepanek.

Artikkel 501

VKEde vastu olevatest nõuetest tuleneva krediidiriski omavahendite nõuete vähendamine

1. VKEde vastu olevatest nõuetest tuleneva krediidiriski omavahendite nõuded korrutatakse teguriga 0,7619.

2. Käesolevas artiklis lähtutakse järgmisest:

a) nõue kuulub kas jaenõuete või äriühingute vastu olevate nõuete või kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide klassi. Makseviivituses olevad riskipositsioonid jäetakse välja;

b) mõiste VKE vastab komisjoni 6. mai 2003. aasta soovituses 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta) ([1]) esitatud määratlusele. Nimetatud soovituse lisa artiklis 2 loetletud kriteeriumitest võetakse arvesse üksnes aastakäivet;

c) kogusumma, mis sisaldab kõiki makseviivituses olevaid nõudeid, kuid ei sisalda elamukinnisvara tagatisega nõudeid ja tingimuslikke nõudeid, mida võlgnikust klient või omavahel seotud klientide rühm krediidiasutusele või investeerimisühingule ning tema emaettevõtjatele ja selle tütarettevõtjatele võlgneb, ei ületa krediidiasutuse või investeerimisühingu andmetel 1,5 miljonit eurot. Krediidiasutus või investeerimisühing võtab selliste andmete saamiseks mõistlikke meetmeid.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad iga kolme kuu järel pädevale asutusele VKEde vastu olevate nõuete kogusumma, mis on arvutatud vastavalt lõikele 2.

([1]) ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

▼C2

4. Komisjon koostab 28. juuniks 2016 aruande mõju kohta, mis käesolevas määruses sätestatud omavahendite nõuetel on laenuandmisele VKEdele ja füüsilistele isikutele ning esitab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab ka seadusandliku ettepaneku.

5. Lõike 4 kohaldamiseks annab EBA komisjonile järgmise teabe:

a) lõikes 4osutatud perioodil VKEdele laenu andmise suundumuste ja tingimuste analüüs;

b) liidu VKEde tegeliku riskisuse analüüs kogu majandustsükli jooksul;

c) VKEde vastu olevatest nõuetest tuleneva krediidiriskiga seotud käesolevas määruses kehtestatud omavahendite nõuete kooskõla punkti a ja b kohaselt tehtud analüüside tulemustega.

II JAOTIS

ARUANDLUS JA LÄBIVAATAMINE

Artikkel 502

Omavahendite nõuete tsüklilisus

Komisjon jälgib koostöös EBA, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja liikmesriikidega ning Euroopa Keskpanga arvamust arvesse võttes korrapäraselt, kas käesoleval määrusel tervikuna, koos direktiiviga 2013/36/EL on märkimisväärne mõju majandustsüklile, ja otsustab kõnealuse kontrolli tulemuste põhjal, kas mis tahes parandusmeetmed on põhjendatud. EBA esitab 31. detsembriks 2013 komisjonile aruande selle kohta, kas ja kuidas tuleks sisereitingute meetodi kohaseid krediidiasutuste ja investeerimisühingute metoodikaid lähendada, et muuta omavahendite nõuded võrreldavamaks ning samal ajal piirata protsüklilisust.

Selle analüüsi põhjal ja Euroopa Keskpanga arvamust arvesse võttes koostab komisjon iga kahe aasta järel aruande ja esitab selle koos mis tahes asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruande koostamisel arvestatakse asjakohaselt krediiti võtvate ja andvate poolte esitatud seisukohti.

31. detsembriks 2014 vaatab komisjon artikli 33 lõike 1 punkti c kohaldamise läbi ja koostab selle kohta aruande, mille ta esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab seadusandliku ettepaneku.

Seoses artikli 33 lõike 1 punkti c võimaliku väljajätmisega ja selle võimaliku kohaldamisega liidu tasandil, tagatakse läbivaatamisel eelkõige piisavate kaitsemeetmete olemasolu finantsstabiilsuse tagamiseks kõigis liikmesriikides.

▼C2

Artikkel 503

Omavahendite nõuded seoses pandikirjadest tulenevate riskipositsioonidega

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2014 pärast EBAga konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos mis tahes asjakohaste ettepanekutega selle kohta, kas artiklis 129 sätestatud riskikaalud ja artikli 336 lõikes 3 sätestatud omavahendite nõuded seoses spetsiifilise riskiga on piisavad kõigi instrumentide puhul, mis kvalifitseeruvad selliste käsitluste kohaldamiseks ning kas artiklis 129 esitatud kriteeriumid on asjakohased.

2. Lõikes 1 osutatud aruandes ja ettepanekutes võetakse arvesse:

a) millisel määral pandikirjade suhtes kohaldatavad kehtivad regulatiivsed omavahendite nõuded hõlmavad pandikirjade ja pandikirjade tagatiseks seatud vara krediidikvaliteedi erinevusi, sealhulgas erinevuste ulatus liikmesriigiti;

b) pandikirjade turu läbipaistvus ja millisel määral see hõlbustab investoritepoolset ammendavat siseanalüüsi pandikirjade ja nende tagatiseks seatud vara krediidiriski suhtes ning vara lahusust emitendi maksejõuetuse korral, sealhulgas riskimaandavat mõju, mis rangel siseriiklikul raamistikul kooskõlas käesoleva määruse artikliga 129 ja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikega 4 on pandikirja üldisele krediidikvaliteedile ning selle mõju investorite jaoks vajaliku läbipaistvuse tasemetele; ning

c) millisel määral mõjutab krediidiasutuse poolne pandikirjade emiteerimine krediidiriski, millele on avatud emitendist krediidiasutuse teised võlausaldajad.

3. Komisjon esitab pärast EBAga konsulteerimist 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas õhusõidukitega (lennukipandid) tagatud laenusid ja eluasemelaenusid, mis on tagatud garantiiga, kuid mitte hüpoteegiga, saab teatavatel tingimustel pidada artikli 129 kohaselt aktsepteeritavaks varaks.

4. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2016 läbi artiklis 496 sätestatud erandi asjakohasuse ning vajaduse korral hindab seda, kas on asjakohane laiendada sarnast käsitlust ka mis tahes muudele pandikirjade vormidele. Seda läbivaatamist silmas pidades võib komisjon vajaduse korral võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 462, et muuta see erand alaliseks, või esitada seadusandlikke ettepanekuid, et laiendada kõnealust käsitlust pandikirjade muudele vormidele.

▼C2

Artikkel 504

Ametiasutuste poolt eriolukorras märgitavad kapitaliinstrumendid

Komisjon esitab 31. detsembriks 2016 pärast EBAga konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos kõigi asjakohaste ettepanekutega selle kohta, kas artiklis 31 sätestatud eeskirju tuleks muuta või tuleks need välja jätta.

Artikkel 505

Läbivaatamine seoses pikaajalise rahastamisega

Komisjon esitab 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos asjakohaste ettepanekutega selle kohta, kas käesoleva määruse nõuded on asjakohased, arvestades vajadust tagada piisav rahastamise tase igat tüüpi pikaajalises rahastamises majandusele, muu hulgas esmatähtsatele liidu transpordi, energia ja kommunikatsiooni infrastruktuuri projektidele.

Artikkel 506

Krediidirisk — makseviivituse määratlus

EBA esitab 31. detsembriks 2017 komisjonile aruande selle kohta, kuidas mõjutab riskiga kaalutud vara hulka see, kui nõude tasumise tähtpäeva ületamine 90 päeva võrra asendatakse tähtpäeva ületamisega 180 päeva võrra, nagu on sätestatud artikli 178 lõike 1 punktis b, ja kas on asjakohane selle sätte jätkuv kohaldamine pärast 31. detsembrit 2019.

Selle aruande alusel võib komisjon esitada seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks.

Artikkel 507

Riskide kontsentreerumine

Komisjon vaatab 31. detsembriks 2015 artikli 400 lõike 1 punkti j ja artikli 400 lõike 2 kohaldamise läbi ja koostab selle kohta aruande, kaasa arvatud selle kohta, kas artikli 400 lõike 2 kohaste erandite kohaldamisel peaks olema kaalutlusõigus, ning esitab selle aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule, vajaduse korral koos seadusandliku ettepanekuga.

Seoses liikmesriigi kaalutlusõiguse võimaliku kaotamisega vastavalt artikli 400 lõike 2 punktile c ja selle võimaliku kohaldamisega liidu tasandil, võetakse läbivaatamisel eelkõige arvesse konsolideerimisgrupi riskijuhtimise tõhusust, tagades samas piisavate kaitsemeetmete olemasolu finantsstabiilsuse tagamiseks kõigis liikmesriikides, kus asub konsolideerimisgruppi kuuluvaid üksusi.

▼C2

Artikkel 508

Kohaldamise tase

1. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2014 läbi I osa II jaotise ning artikli 113 lõigete 6 ja 7 kohaldamise, koostab selle kohta aruande ning esitab selle ja vajaduse korral ka seadusandliku ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2015 aruande selle kohta, kas ja kuidas tuleks VI osas sätestatud likviidsuskatte nõuet kohaldada investeerimisühingute suhtes, ning esitab pärast EBAga konsulteerimist kõnealuse aruande ja vajaduse korral ka seadusandliku ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjon esitab 31. detsembriks 2015 pärast konsulteerimist EBA ja ESMAga ning võttes arvesse pädevate asutustega peetud arutelusid Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse investeerimisühingute ning artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktides b ja c osutatud ettevõtjate usaldatavusnõuete täitmise järelevalve asjakohast korda. Vajaduse korral esitatakse aruande järel ka seadusandlik ettepanek.

Artikkel 509

Likviidsusnõuded

1. EBA seirab ja hindab artikli 415 lõike 1 kohaselt koostatud aruandeid eri valuutade ja eri ärimudelite lõikes. EBA esitab pärast ESRB, finantssektoriväliste lõpptarbijate, pangandussektori, pädevate asutuste ja Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpankadega konsulteerimist igal aastal ning esimest korda 31. detsembriks 2013 komisjonile aruande selle kohta, kas VI osas sätestatud üldise likviidsuskatte nõude kindlaksmääramisel VI osa II jaotise ja III lisa kohaselt kajastatavate kirjete põhjal võib kas üksikuid kriteeriume arvesse võttes või kumulatiivselt olla oluline negatiivne mõju liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevusele ja riskiprofiilile või finantsturgude stabiilsusele ja nõuetekohasele toimimisele või majandusele ja pangalaenudele pakkumise stabiilsusele, pöörates eriti tähelepanu laenuandmisele VKEdele ning kaubanduse rahastamisele, sealhulgas laenuandmisele ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide alusel.

Esimeses lõigus osutatud aruandes võetakse nõuetekohaselt arvesse nii turge ja regulatiivseid arenguid rahvusvahelisel tasandil kui ka likviidsuskatte nõude vastasmõjusid teiste käesoleva määruse alla kuuluvate usaldatavusnõuetega, nagu artiklis 92 sätestatud riskil põhinevad omavahendite suhtarvud ja finantsvõimenduse määr.

Euroopa Parlamendile ja nõukogule tagatakse võimalus teatada oma seisukohad esimeses lõigus osutatud aruande kohta.

2 EBA hindab esimeses lõigus osutatud aruandes eelkõige järgmist:

▼C2

a) mehhanismide kehtestamine, millega piiratakse likviidsete vahendite sissevoolu, eelkõige selleks, et määrata kindlaks sobiv sissevoolu piirmäär ja selle kohaldamise tingimused, võttes arvesse erinevaid ärimudeleid, muu hulgas vahendaja kaudu rahastamist, faktooringut, liisimist, pandikirju, hüpoteeki, pandikirjade emiteerimist ja seda, millises ulatuses seda piirmäära tuleks muuta või see tuleks kaotada, et võtta arvesse eriotstarbelise rahastamise eripära;

b) VI osa II jaotises osutatud sissevoolu ja väljavoolu kalibreerimine, eelkõige artikli 422 lõike 7 ja artikli 425 lõike 2 kohaselt.

c) mehhanismide loomine teatavate likviidse vara kategooriate likviidsuskatte piiramiseks. Eelkõige hinnatakse artikli 416 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud likviidse vara sobivat minimaalset osakaalu kogu likviidses varas, testides piirmäära 60 % ja võttes arvesse regulatiivseid arenguid rahvusvahelisel tasandil. Vara, mis ollakse võlgu, kuulub maksmisele või on 30 kalendripäeva jooksul sissenõutav, ei võeta kõnealuse piirmäära hulgas arvesse, välja arvatud juhul, kui see vara on saadud tagatise vastu, mis samuti kvalifitseerub likviidse varana artikli 416 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt;

d) spetsiifiliste madalamate väljavoolu ja/või kõrgemate sissevoolu määrade tagamine grupisiseste voolude jaoks, määratledes, milliste tingimuste alusel on sellised spetsiifilised sissevoolu või väljavoolu määrad usaldatavusnõuete seisukohast õigustatud, ning kavandades metodoloogia kõrgtasemelised põhiprintsiibid, kasutades objektiivseid kriteeriume ja parameetreid määratlemaks krediidiasutuse või investeerimisühingu ning vastaspoole vahelisi spetsiifilisi sissevoolu ja väljavoolu tasemeid, kui nad ei ole asutatud samas liikmesriigis;

e) artikli 424 lõigetes 3 ja 5 sätestatud tingimustele vastavate kasutamata ettenähtud krediidilimiitide ja likviidsuse tagamise tehingute suhtes kohaldatavate tuleviku krediidikasutuse määrade kalibreerimine. Eelkõige testib EBA 100 %-list krediidikasutuse määra;

f) artikli 411 lõikes 2 osutatud jaehoiuste määratlus, eelkõige füüsiliste isikute hoiuste piirmäära kehtestamise asjakohasus;

g) vajadus kehtestada uus väiksema vahendite väljavooluga jaehoiuse kategooria, arvestades selliste hoiuste eripära, mis võiks õigustada väiksemat vahendite väljavoolu määra, võttes arvesse arenguid rahvusvahelisel tasandil;

h) erandid nõuetest selliste likviidse vara koosseisu kohta, mida krediidiasutused või investeerimisühingud peavad omama, kui krediidiasutuste või investeerimisühingute kollektiivne põhjendatud vajadus likviidse vara järele teatavas valuutas ületab selle likviidse vara kättesaadavuse, ning tingimused, mida nende erandite kohaldamisel tuleb järgida;

▼C2

i) alternatiivina artikli 416 tähenduses likviidse varana kvalifitseeruvale varale šariaadiga kooskõlas olevate finantstoodete määratlus kasutamiseks šariaadile vastavate pankade puhul.

j) stressiolukorra määratlus, sealhulgas põhimõtted likviidse vara kasutamise kohta, ja vajalikud järelevalvealased meetmed, millest lähtudes saaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada oma likviidset vara, et rahuldada likviidsete vahendite väljavool, ning see, kuidas tegutsetakse nõuete mittetäitmise korral;

k) artikli 422 lõike 3 punktis c osutatud kindlakskujunenud tegevussuhte määratlus finantssektorisse mittekuuluva kliendil puhul;

l) artikli 422 lõike 4 esimeses lõigus osutatud korrespondentpangandusteenuste või peamaakleri teenuste suhtes kohaldatava väljavoolu määra kalibreerimine;

m) varasemalt kehtinud nõuete kohaldamise mehhanismid, millega kuni vähemalt 2023. aasta detsembrini käsitatakse väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varana selliseid valitsuse poolt garanteeritud ja krediidiasutustele valitsuse toetusmeetmete raames liidu riigiabi heakskiiduga emiteeritud võlakirjasid (nagu Iirimaa *National Asset Management Agency* (NAMA) poolt emiteeritud võlakirjad ja Hispaania varahaldusettevõtja (*Spanish Asset Management Company*) poolt emiteeritud võlakirjad), mille eesmärk on kõrvaldada krediidiasutuste bilansist probleemne vara.

3. EBA esitab pärast ESMA ja EKPga konsulteerimist 31. detsembriks 2013 komisjonile aruande võõrandatava vara kõrge ja väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteedi asjakohaste ühtsete määratluste kohta artikli 416 kohaldamise eesmärgil ning asjakohaste väärtuskärbete kohta vara puhul, mis kvalifitseeruks artikli 416 kohaselt likviidse varana, välja arvatud seoses varaga, millele on osutatud artikli 416 lõike 1 punktides a, b ja c.

Euroopa Parlamendile ja nõukogule tagatakse võimalus teatada oma seisukohad selle aruande kohta.

Esimeses lõigus osutatud aruandes käsitletakse samuti:

a) vara muid kategooriaid, näiteks elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga väärtpaberid;

b) muid keskpanga seisukohalt aktsepteeritavaid väärtpabereid ja laene, näiteks kohalike omavalitsuste võlakirjad ja kommertsväärtpaberid, ja

c) muud keskpanga seisukohalt mitteaktsepteeritavat kuid kaubeldavat vara, näiteks tunnustatud börsil noteeritud aktsiad, kuld, peamiste indeksitega seotud omakapitaliinstrumendid, garanteeritud võlakirjad, pandikirjad, äriühingute võlakirjad ja nimetatud varal põhinevad fondid.

▼C2

4. Lõikes 3 osutatud aruandes käsitletakse seda, kas artikli 416 lõike 1 punktis e osutatud ootel krediidilimiite tuleks käsitada likviidse varana ja millises ulatuses seda tuleks teha, võttes arvesse arenguid rahvusvahelisel tasandil ja Euroopa eripära, sealhulgas rahapoliitika kujundamise viisi liidus.

EBA testib eelkõige järgmiste kriteeriumide asjakohasust ja asjakohaseid tasemeid selliste määratluste jaoks:

a) vara minimaalne kauplemismaht;

b) vara minimaalne jääkmaht;

c) läbipaistev hinnastamine ja kauplemisjärgne teave;

d) III osa II jaotise 2. peatükis osutatud krediidikvaliteedi astmed;

e) tõendatud varajasem hinnastabiilsus;

f) keskmine kauplemismaht ja tehingu keskmine suurus;

g) maksimaalne ostu- ja müügihinna vahe;

h) lõpptähtajani jäänud aeg;

i) minimaalne käibemäär.

5. 31. jaanuariks 2014 annab EBA lisaks aru järgmisest:

a) kõrge ja väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteedi ühtsed määratlused;

b) likviidse vara määratlemise võimalikud soovimatud tagajärjed rahapoliitika toimingute sooritamisele ning ulatuse, milleni:

   i) likviidse vara loend, mis seotakse lahti keskpanga seisukohast aktsepteeritava vara loendist, võib innustada krediidiasutusi ja investeerimisühinguid esitama aktsepteeritavat vara, mida refinantseerimistoimingutes kasutatav likviidse vara määratlus ei hõlma;

   ii) likviidsuse reguleerimine võib sundida krediidiasutusi ja investeerimisühinguid hoiduma laenude andmisest või võtmisest kindlustamata rahaturul ning kas see võib tingida kriitika euroala pankadevahelise üleööturu keskmise aastaintressimäära (EONIA) suhtes rahapoliitika elluviimisel;

   iii) likviidsuskatte nõude kasutuselevõtmine võib keskpankade jaoks raskendada olemasoleva rahapoliitika raamistiku ja vahendite abil hinnastabiilsuse tagamist;

▼C2

c) likviidse vara hoidmisega seotud operatiivsed nõuded, millele on osutatud artikli 417 punktides b kuni f, kooskõlas regulatiivsete arengutega rahvusvahelisel tasandil.

Artikkel 510

Stabiilse netorahastamise nõuded

1. EBA esitab 31. detsembriks 2015 komisjonile VI osa III jaotise kohaselt kajastatavate kirjete alusel aruande selle kohta, kas ja kuidas oleks asjakohane tagada, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad stabiilseid rahastamisallikaid, sealhulgas hinnangu selle mõju kohta liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevusele ja riskiprofiilile või finantsturgudele või majandusele ja pangalaenudele, pidades eelkõige silmas laenuandmist VKEdele ning kaubanduse rahastamist, sealhulgas laenuandmist ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide ja vahendaja kaudu rahastamise mudelite (kaasa arvatud hüpoteeklaenude rahastamine neile otseselt vastavate võlakirjade arvelt) alusel. Eelkõige analüüsib EBA stabiilse rahastamise allikate mõju liidu eri pangandusmudelite refinantseerimisstruktuuridele.

2. EBA esitab samuti 31. detsembriks 2015 komisjonile VI osa III jaotise kohaselt kajastatavate kirjete alusel, vastavalt artikli 415 lõike 3 punktis a osutatud ühtsetele vorminõuetele ja pärast ESRBga konsulteerimist aruande meetodite kohta, mida kasutatakse krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kättesaadava ja neile vajaliku stabiilse rahastamise suuruse määramiseks, ning sellise stabiilse netorahastamise nõuete arvutamise asjakohaste ühtsete määratluste kohta, käsitledes eelkõige järgmist:

a) artikli 427 lõikes 1 toodud stabiilse rahastamise allikatele kohaldatavad kategooriad ja kaalud;

b) artikli 428 lõikes 1 toodud stabiilse rahastamise vajaduse kindlaksmääramiseks kohaldatavad kategooriad ja kaalud;

c) meetodid, mis pakuvad vastavalt vajadusele positiivseid ja negatiivseid stiimuleid, millega soodustada varade, äritegevuse, investeeringute ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute endi stabiilsemat pikemaajalist rahastamist;

d) vajadus töötada välja erinevad meetodid eri liiki krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

3. Komisjon esitab vajaduse korral 31. detsembriks 2016, võttes arvesse lõigetes 1 ja 2 osutatud aruandeid ning arvestades täielikult liidu pangandussektori mitmekesisust, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku selle kohta, kuidas tagada, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad stabiilseid rahastamisallikaid.

▼C2

Artikkel 511

Finantsvõimendus

1. Lõikes 3 osutatud aruande tulemustele tuginedes esitab komisjon 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande finantsvõimenduse määra mõju ja tulemuslikkuse kohta.

2. Vajadusel võib aruandega koos esitada seadusandliku ettepaneku sobiva arvu finantsvõimenduse määra tasemete kehtestamiseks, mida erinevaid ärimudeleid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad järgima, tehes ettepaneku nende tasemete asjakohaseks kalibreerimiseks ning artiklis 429 osutatud kapitalinäitaja ja kogu riskipositsiooni näitaja mis tahes asjakohaseks kohandamiseks, vajadusel koos mis tahes kaasnevate paindlikkusmeetmetega, sealhulgas esitades sobivad muudatusettepanekud artikli 458 muutmiseks, et kehtestada selles artiklis sätestatud meetmete reguleerimisala kohaselt finantsvõimenduse määr.

3. Lõike 1 kohaldamisel esitab EBA komisjonile 31. oktoobriks 2016 aruande vähemalt järgneva kohta:

a) kas käesolevas määruses ning direktiivi 2013/36/EL artiklites 87 ja 98 sätestatud finantsvõimenduse määra raamistik on asjakohane vahend ülemäärase finantsvõimenduse riski rahuldaval viisil ja rahuldavas ulatuses maandamiseks krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt;

b) selliste ärimudelite väljaselgitamine, mis kajastavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute üldist riskiprofiili, ja finantsvõimenduse määra eri tasemete kehtestamine nende ärimudelite puhul;

c) kas direktiivi 2013/36/EL artiklites 76 ja 87 sätestatud nõuded kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artiklitega 73 ja 97 ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks on piisavad tagamaks selle, et krediidiasutused ja investeerimisühingud juhivad seda riski usaldusväärselt, ning kui ei ole, siis mida on vaja veel täiendada, et tagada nende eesmärkide saavutamine;

d) kas on vaja teha muudatusi artiklis 429 osutatud arvutusmetoodikas tagamaks, et finantsvõimenduse määra saab kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu ülemäärase finantsvõimenduse riski asjakohase näitajana, ja kui muudatusi on vaja, siis milliseid muudatusi;

e) kas finantsvõimenduse määra kogu riskipositsiooni näitaja arvutamise raames esmase riskipositsiooni meetodi abil kindlaks määratud II lisas loetletud lepingute riskipositsiooni väärtus erineb olulisel viisil riskipositsiooni väärtusest, mis on kindlaks määratud turuväärtuse meetodi abil;

f) kas omavahendite või esimese taseme põhiomavahendite kasutamine finantsvõimenduse määra kapitalinäitajana võiks olla asjakohasem ülemäärase finantsvõimenduse riski jälgimiseks, ning kui see on nii, siis mis oleks finantsvõimenduse määra asjakohane kalibreerimine;

▼C2

g) kas artikli 429 lõike 10 punktis a osutatud ümberhindlustegur, mis on kohaldatav kasutamata krediidilimiitide puhul, mille võib igal ajal tingimusteta ja etteteatamata tühistada, on asjakohaselt konservatiivne, võttes aluseks vaatlusperioodil kogutud tõendusmaterjali;

h) kas artiklis 451 osutatud kirjete kohta teabe avalikustamise sagedus ja vorm on asjakohased;

i) milline oleks finantsvõimenduse määra sobiv tase iga punkti b kohaselt määratletud ärimudeli puhul;

j) kas tuleks kindlaks määrata finantsvõimenduse määra iga taseme vahemik;

k) kui krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kehtestada nõudena finantsvõimenduse määr, kas seoses sellega oleks vaja teha muudatusi käesoleva määrusega kehtestatud finantsvõimenduse määra raamistikus, ning kui see on nii, siis milliseid;

l) kas krediidiasutustele ja investeerimisühingutele finantsvõimenduse määra kehtestamine nõudena aitaks nendel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel tegelikult piirata ülemäärase finantsvõimenduse riski, ning kui see on nii, kas finantsvõimenduse määra tase peaks olema kõigile krediidiasutustele ja investeerimisühingutele sama või tuleks see kindlaks määrata vastavalt krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiilile ja ärimudelile ning nende suurusele ja milline täiendav kalibreerimine või üleminekuperiood oleks sel juhul nõutav.

4. Lõikes 3 osutatud aruanne katab vähemalt ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 30. juunini 2016 ning selles võetakse arvesse vähemalt järgmist:

a) mõju, mis kooskõlas artikliga 429 kindlaksmääratud finantsvõimenduse määra kehtestamisel nõudena, mida krediidiasutustel ja investeerimisühingutel tuleks täita, oleks järgmistele elementidele:

   i) finantsturgudele üldiselt ning eelkõige repotehingute, tuletisinstrumentide ja pandikirjade turgudele;

   ii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldusväärsusele;

   iii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute ärimudelitele ja bilansi struktuurile; eelkõige väikese riskiga tegevusvaldkondadele, nagu näiteks riiklike arengupankade arenduslaenud, omavalitsuste laenud, elamukinnisvara rahastamine ja muud vähese riskiga valdkonnad, mida reguleeritakse siseriiklike õigusaktidega;

   iv) riskipositsioonide liikumisele üksustesse, mille suhtes ei kohaldata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet;

   v) finantsalasele uuendustegevusele, eelkõige integreeritud finantsvõimendusega instrumentide arengule;

▼C2

vi) krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskikäitumisele;

vii) kliiring-, arveldus- ja hoiuteenustele ning keskse vastaspoole tegevusele;

viii) finantsvõimenduse määra kapitalinäitaja ja kogu riskipositsiooni näitaja tsüklilisusele;

ix) pangalaenudele, pidades eelkõige silmas laenuandmist VKEdele, kohalikele omavalitsustele, piirkondlikele valitsustele ja avaliku sektori asutustele ning kaubanduse rahastamist, sealhulgas laenuandmist ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide alusel;

b) finantsvõimenduse määra ning käesolevas määruses sätestatud riskipõhiste omavahendite nõuete ja likviidsusnõuete vastasmõju;

c) mõju, mis raamatupidamisarvestuslikel erinevustel (mis tulenevad määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt kohaldatavate raamatupidamisstandardite, direktiivi 86/635/EMÜ kohaselt kohaldatavate raamatupidamisstandardite ja muude kohaldatavate raamatupidamistavade ja muude asjaomaste raamatupidamistavade erinevusest) on finantsvõimenduse määra võrreldavusele.

Artikkel 512

Riskipositsioonid seoses ülekantud krediidiriskiga

Komisjon esitab 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande V osa sätete kohaldamise ja tulemuslikkuse kohta, pidades silmas rahvusvahelist turuarengut.

Artikkel 513

Makrotasandi usaldatavusnõuded

1. Komisjon vaatab pärast ESRB ja EBAga konsulteerimist 30. juuniks 2014 läbi, kas käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sisalduv makrotasandi usaldatavusnõuete regulatsioon on piisav, et maandada süsteemset riski sektorites, piirkondades ja liikmesriikides, hinnates muu hulgas seda:

a) kas hetkel rakendatavad käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sisalduvad makrotasandi usaldatavusnõuded on toimivad, tõhusad ja läbipaistvad;

b) kas käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sarnaste riskide vähendamiseks kehtestatud erinevate makrotasandi usaldatavusnõuete ulatus ja võimalikud kattuvuse astmed on asjakohased ning vajadusel esitab ettepaneku uute makrotasandi usaldatavusnõuete kohta.

c) kuidas süsteemsete krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks rahvusvaheliselt kokkulepitud standardid ning käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätted teineteist vastastikku mõjutavad, ning vajadusel esitab ettepaneku uute makrotasandi usaldatavusnõuete kohta, võttes arvesse rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid.

▼C2

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2014 ESRB ja EBAga peetud konsultatsioonide põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande lõikes 1 osutatud hinnangu kohta ning esitab vajadusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 514

Vastaspoole krediidirisk ja esmase riskipositsiooni meetod

31. detsembriks 2016 vaatab komisjon artikli 275 kohaldamise läbi ja koostab selle kohta aruande, mille ta esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab ka seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 515

Järelevalve ja hindamine

1. EBA esitab koos ESMAga 28. juuniks 2014 aruande käesoleva määruse toimimise kohta seoses määruse (EL) nr 648/2012 kohaste seotud kohustustega, eriti seoses keskse vastaspoolena tegutsevate krediidiasutuste või investeerimisühingutega, selleks et hoida ära tuletisinstrumentidega tehtavatele tehingutele esitatavate nõuete dubleerimine ja seeläbi suurenev reguleerimisega seotud risk ning pädevate asutuste teostatava järelevalvega seonduvad suuremad kulud.

2. EBA jälgib ja hindab III osa II jaotise 6. peatüki 9. jaos kehtestatud keskse vastaspoole vastu olevate nõuetega seotud omavahendite nõudeid käsitlevate sätete toimimist. EBA esitab hiljemalt 1. jaanuariks 2015 komisjonile aruande nende sätete mõju ja tõhususe kohta.

3. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2016 läbi käesoleva määruse vastavusseviimise määruse (EL) nr 648/2012 kohaste seotud kohustustega ja III osa II jaotise 6. peatüki 9. jaos kehtestatud omavahendite nõuded ja esitab selle kohta aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 516

Pikaajaline rahastamine

Komisjon esitab 31. detsembriks 2015 aruande käesoleva määruse mõju kohta majanduskasvu edendavasse infrastruktuuri tehtavate pikaajaliste investeeringute soodustamisele.

Artikkel 517

Aktsepteeritud kapitali määratlus

Komisjon vaatab 31. detsembriks 2014 läbi II osa III jaotise ja IV osa kohaldamisel kasutatava aktsepteeritud kapitali määratluse asjakohasuse ja koostab selle kohta aruande ning esitab selle aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab ka seadusandliku ettepaneku.

▼C2

Artikkel 518

Selliste kapitaliinstrumentide läbivaatamine, mis võidakse alla hinnata või konverteerida, kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole enam elujõuline

Komisjon teostab 31. detsembriks 2015 läbivaatamise ja esitab aruande selle kohta, kas käesolev määrus peaks sisaldama nõuet, et täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid tuleb alla hinnata, kui tehakse kindlaks, et krediidiasutus või investeerimisühing ei ole enam elujõuline. Komisjon esitab selle aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning esitab vajaduse korral sellega koos seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 519

Kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi vara esimese taseme põhiomavahendite kirjetest mahaarvamine

EBA koostab 30. juuniks 2014 aruande selle kohta, kas läbivaadatud IAS 19, koostoimes artikli 36 lõike 1 punkti e kohase pensioni netovara mahaarvamisega ja pensioni netokohustuste muutustega, põhjustab krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite soovimatu volatiilsuse.

Komisjon koostab EBA aruannet arvestades 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule esimeses lõigus osutatud teemat käsitleva aruande ning esitab vajaduse korral sellega koos seadusandliku ettepaneku kehtestada omavahendite arvutamise eesmärgil kord kindlaksmääratud hüvitisega pensionifondi netovara või -kohustuste korrigeerimiseks.

III JAOTIS

MUUDATUSED

Artikkel 520

Määruse (EL) nr 648/2012 muutmine

Määrust (EL) nr 648/2012 muudetakse järgmiselt:

1. IV jaotise alla lisatakse järgmine peatükk:

„4. PEATÜKK

Arvutamine ja aruandlus määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel

Artikkel 50a

K_{CCP} arvutamine

1. Keskne vastaspool arvutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 (krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta) (*) artikli 308 kohaldamisel K_{CCP} väärtuse käesoleva artikli lõike 2 kohaselt kõigi lepingute ja tehingute puhul, mida ta kliirib kõigi oma kliirivate liikmetega, kes on hõlmatud vastava tagatisfondiga.

▼C2

2. Keskne vastaspool arvutab hüpoteetilise kapitali (K_{CCP}) järgmiselt:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot ratio\ de\ fonds\ propres$$

kus

$EBRM_i$ = riskipositsiooni väärtus enne riskimaandust, mis on võrdne keskse vastaspoole sellise nõude riskipositsiooni väärtusega, mis tal on kliiriva liikme i vastu ja mis tuleneb kõigist selle kliiriva liikmega sõlmitud lepingutest ja sooritatud tehingutest, arvutatuna ilma selle kliiriva liikme poolt antud tagatist arvesse võtmata;

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis;

DF_i = kliiriva liikme i eelrahastatud osamaks;

RW = riskikaal 20 %;

omavahendite suhtarv = 8 %.

Esimeses lõigus esitatud valemi kõik väärtused seonduvad päeva lõpu hindamisega enne selle päeva viimase lisatagatise nõude tarvis sissetulnud lisatagatise üleandmist.

3. Keskne vastaspool teeb lõikes 2 nõutud arvutuse vähemalt kord kvartalis või sagedamini, kui seda nõuavad nende kliirivate liikmete pädevad asutused, kes on krediidiasutused ja investeerimisühingud.

4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada seoses lõikega 3 järgmist:

a) lõikes 2 sätestatud arvutuste sagedus ja kuupäevad;

b) olukorrad, kus kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus võib nõuda sagedamat arvutamist ja aruandlust kui see, millele on osutatud punktis a.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

▼C2

Artikkel 50b

K_{CCP} arvutamise üldeeskirjad

Artikli 50a lõikes 2 sätestatud arvutuse suhtes kohaldatakse järgmist:

a) keskne vastaspool arvutab oma kliirivate liikmete vastu olevate nõuete puhul riskipositsiooni väärtuse järgmiselt:

   i) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktides a ja d loetletud lepingutest ja tehingutest tulenevate nõuete puhul arvutab ta need kooskõlas nimetatud määruse artiklis 274 sätestatud turuväärtuse meetodiga;

   ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktides b, c ja e loetletud lepingutest ja tehingutest tulenevate nõuete puhul arvutab keskne vastaspool riskipositsiooni väärtuse vastavalt nimetatud määruse artiklis 223 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodile, kasutades nimetatud määruse artiklites 223 ja 224 käsitletud regulatiivseid volatiilsuskoefitsiente. Nimetatud määruse artikli 285 lõike 3 punkti a kohast erandit ei kohaldata;

   iii) nõuete puhul, mis tulenevad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõikes 1 loetlemata tehingutest, millega kaasneb ainult arveldusrisk, arvutab keskne vastaspool riskipositsiooni väärtuse vastavalt nimetatud määruse III osa V jaotisele;

b) määruse (EL) nr 575/2013 reguleerimisalasse kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul on tasaarvestavate tehingute kogum sama kui nimetatud määruse III osa II jaotises määratletud tasaarvestavate tehingute kogum;

c) punktis a osutatud väärtuste arvutamisel lahutab keskne vastaspool oma nõuetest oma kliirivate liikmete antud tagatise, mida on asjakohaselt vähendatud regulatiivsete volatiilsuskoefitsientidega vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 224 sätestatud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodile;

e) kui kesksel vastaspoolel on nõuded ühe või enama teise keskse vastaspoole vastu, käsitleb ta mis tahes selliseid nõudeid nii, nagu need oleksid nõuded kliirivate liikmete vastu, ning võtab nendelt kesksetelt vastaspooltelt saadud mis tahes võimendustagatise või eelrahastatud osamaksud K_{CCP} arvutamisel arvesse;

f) kui kesksel vastaspoolel on kehtestatud siduv lepingupõhine kokkulepe oma kliirivate liikmetega, mis lubab tal kasutada oma kliirivatelt liikmetelt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest eelrahastatud osamaksudena, käsitleb keskne vastaspool seda alustamise tagatist lõike 1 kohases arvutuses eelrahastatud osamaksudena mitte alustamise tagatisena;

▼C2

h) kui keskne vastaspool kasutab määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 274 sätestatud turuväärtuse meetodit, kasutab ta nimetatud määruse artikli 298 lõike 1 punkti c alapunktis ii esitatud valemi asemel järgmist valemit:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kus lugeja NGR arvutatakse vastavalt nimetatud määruse artikli 274 lõikele 1 ja vahetult enne variatsioonitagatiste tegelikku üleandmist arvelduspериoodi lõpus ning nimetaja on brutoasenduskulu;

i) kui keskne vastaspool ei saa arvutada NGRi väärtust vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 298 lõike 1 punkti c alapunktis ii sätestatule, teeb ta järgmist:

i) teavitab oma kliirivatest liikmetest neid, kes on krediidiasutused või investeerimisühingud, ja nende pädevaid asutusi sellest, et ta ei saa arvutada NGRi väärtust, ja esitab põhjused, miks ta ei saa seda arvutust teha;

ii) kolme kuu jooksul võib ta käesoleva artikli punktis h sätestatud PCE_{red} arvutamiseks kasutada NGRi väärtusena 0,3;

j) kui punkti i alapunktis ii sätestatud perioodi lõpus ei suudaks keskne vastaspool ikka veel arvutada NGR-i väärtust, teeb ta järgmist:

i) lõpetab K_{CCP} arvutamise;

ii) teavitab oma kliirivatest liikmetest neid, kes on krediidiasutused või investeerimisühingud, ja nende pädevaid asutusi sellest, et ta on lõpetanud K_{CCP} arvutamise;

k) selleks et arvutada määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 274 sätestatud turuväärtuse meetodi alusel optsioonide ja vahetusoptsioonide potentsiaalne tuleviku riskipositsioon, korrutab keskne vastaspool lepingu tingliku väärtuse optsiooni delta absoluutväärtusega ($\delta V/\delta p$), mis on sätestatud nimetatud määruse artikli 280 lõike 1 punktis a;

▼C2

l) kui kesksel vastaspoolel on rohkem kui üks tagatisfond, teeb ta artikli 50a lõikes 2 sätestatud arvutuse iga tagatisfondi kohta eraldi.

Artikkel 50c

Teabe edastamine

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 308 kohaldamisel edastab keskne vastaspool oma kliirivatest liikmetest nendele, kes on krediidiasutused või investeerimisühingud, ja nende pädevatele asutusele järgmise teabe:

a) hüpoteetiline kapital (K_{CCP});

b) eelrahastatud osamaksude summa (DF_{CM});

c) nende eelrahastatud rahaliste vahendite summa, mille kasutamist temalt nõutakse tulenevalt õigusnormidest või kliirivate liikmetega sõlmitud lepingupõhisest kokkuleppest selleks, et katta oma kahju ühe või enama kliiriva liikme makseviivituse järel enne ülejäänud kliirivate liikmete poolt tagatisfondi tehtud osamaksude kasutamist (DF_{CCP});

d) kliirivate liikmete koguarv (N);

e) kontsentratsioonitegur (β) vastavalt artiklis 50d sätestatule;

Kui kesksel vastaspoolel on rohkem kui üks tagatisfond, edastab ta esimese lõigu kohase teabe iga tagatisfondi kohta eraldi.

2. Keskne vastaspool teavitab oma neid kliirivaid liikmeid, kes on krediidiasutused ja investeerimisühingud, vähemalt kord kvartalis või sagedamini, kui seda nõuavad kõnealuste kliirivate liikmete pädevad asutused.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmine:

a) ühtne vorm lõikes 1 ette nähtud teabe edastamiseks;

b) lõikes 2 sätestatud teavitamise sagedus ja kuupäevad;

c) olukorrad, kus kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus võib nõuda punktis b osutatust sagedamat aruandlust.

▼C2

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 50d

Keskse vastaspoole edastatavate konkreetsete kirjete arvutamine

Artikli 50c kohaldamisel kehtib järgmine:

a) kui keskse vastaspoole eeskirjadega on ette nähtud, et ta kasutab osa oma rahalistest vahenditest või kõiki oma rahalisi vahendeid paralleelselt kliirivate liikmete eelrahastatud osamaksudega viisil, mis teeb need vahendid samaväärseks kliiriva liikme eelrahastatud osamaksudega selles osas, kuidas need katavad keskse vastaspoole kahjusid ühe või mitme tema kliiriva liikme makseviivituse või maksejõuetuse korral, liidab keskne vastaspool nende vahendite vastava summa DF_{CM}-ile;

b) kui keskse vastaspoole eeskirjadega on ette nähtud, et ta kasutab osa oma rahalistest vahenditest või kõiki oma rahalisi vahendeid selleks, et katta oma kahju, mis tuleneb ühe või enama tema kliiriva liikme makseviivitusest, pärast seda, kui ta on kasutanud ära oma tagatisfondi, kuid enne seda, kui ta nõuab sisse oma kliirivate liikmete lepinguliselt siduvad osamaksud, liidab keskne vastaspool kõnealuste täiendavate rahaliste vahendite vastava summa (DF^a_{CCP}) eelrahastatud osamaksude kogusummale (DF) järgmiselt:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^a_{CCP}.$$

c) keskne vastaspool arvutab kontsentratsiooniteguri (β) vastavalt järgmisele valemile:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

kus

$PCE_{red,i}$ = keskse vastaspoole poolt kliiriva liikmega i sõlmitud kõigi lepingute ja tehingute potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni vähendatud näitaja;

$PCE_{red,1}$ = keskse vastaspoole poolt kliiriva liikmega, kelle PCE_{red} väärtus on suurim, sõlmitud kõigi lepingute ja tehingute potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni vähendatud näitaja;

▼C2

$PCE_{red,2}$ = keskse vastaspoole poolt kliiriva liikmega, kelle PCE_{red} väärtus on suuruselt teine, sõlmitud kõigi lepingute ja tehingute potentsiaalse tuleviku krediidiriski positsiooni vähendatud näitaja.

(*) ELT L 176, 27.6.2013, p.1.";

2. artikli 11 lõike 15 punkt b jäetakse välja.

3. artiklisse 89 lisatakse järgmine lõige:

„5a. Kuni 15 kuu möödumiseni sellest, kui jõustub viimane artiklites 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 osutatud regulatiivsest tehnilisest standardist, või kuni artikli 14 kohaselt tehakse otsus kesksele vastaspoolele tegevusloa andmise kohta, sõltuvalt selles, kumb kuupäev on varasem, kohaldab keskne vastaspool käesoleva lõike kolmandas lõigus sätestatud käsitlust.

Kuni 15 kuu möödumiseni sellest, kui jõustub viimane artiklites 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 osutatud regulatiivsest tehnilisest standardist, või kuni artikli 25 kohaselt tehakse otsus keskse vastaspoole tunnustamise kohta, sõltuvalt sellest, kumb kuupäev on varasem, kohaldab keskne vastaspool käesoleva lõike kolmandas lõigus sätestatud käsitlust.

Kuni käesoleva lõike kahes esimeses lõigus määratletud tähtaegade möödumiseni ning võttes arvesse käesoleva lõike neljandas lõigus sätestatut, kui kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi ja ta ei ole kehtestanud siduvat korda oma kliirivate liikmetega, mis võimaldab tal kasutada oma kliirivatelt liikmetelt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest eelrahastatud osamaksudena, hõlmab teave, mida ta artikli 50c lõike 1 kohaselt edastab, tema kliirivatelt liikmetelt saadud alustamise tagatise kogusummat.

Käesoleva lõike esimeses ja teises lõigus osutatud tähtaegu võib pikendada kuue kuu võrra kooskõlas komisjoni rakendusaktidega, mis on võetud vastu kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 497 lõikega 3."

XI OSA

LÕPPSÄTTED

Artikkel 521

Jõustumine ja kohaldamiskuupäev

1. Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse 1. jaanuarist 2014, välja arvatud järgmiste artiklite puhul:

▼C2

a) artikli 8 lõiget 3, artiklit 21 ja artikli 451 lõiget 1 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015;

b) artikli 413 lõiget 1 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016;

c) käesoleva määruse sätteid, mis nõuavad Euroopa järelevalveasutustelt tehniliste standardite eelnõude esitamist komisjonile, ning käesoleva määruse sätteid, millega antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte või rakendusakte, kohaldatakse alates 28. juunist 2013.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼C2

I LISA

Bilansiväliste kirjete liigitus

1. Täisrisk:

   a) Finantsgarantiid (nt garantiid hea maksetava järgimiseks krediidilimiitide kasutamise korral);

   b) krediidituletisinstrumendid;

   c) käskvekslite aktseptid;

   d) vekslite käendus;

   e) regressiõigusega tehingud (nt faktooring, arve diskonteerimine);

   f) finantsiseloomuga tagasivõtmatud valmisolekuakreditiivid;

   g) lihtforvardi põhine vara ostmise kohustus;

   h) kohustus hoiustada finantsvara kindlaksmääratud ajal tulevikus;

   i) osaliselt tasutud aktsiate ja osade ning väärtpaberite tasumata osa;

   j) direktiivi 86/635/EMÜ artikli 12 lõigetes 3 ja 5 osutatud vara müügi- ja tagasiostulepingud;

   k) muud täisriskiga kirjed.

2. Keskmine risk:

   a) Kaubanduse rahastamise bilansivälised kirjed, nimelt väljastatud ja kinnitatud dokumentaalmaksed (vt ka mõõdukas risk);

   b) muud bilansivälised kirjed:

      i) saatelehe tagatised (*shipping guarantees*), tolli- ja maksugarantiid;

      ii) kasutamata krediidilimiidid (laenuandmist, väärtpaberite ostu, garantiide andmist või aktseptimisvõimalusi käsitlevad lepingud) esialgse tähtajaga rohkem kui üks aasta;

      iii) võlakirjade emissiooniteenused (NIF) ja uueneva käenduse süsteemid (RUF);

      iv) muud keskmise riskiga kirjed, millest on EBA-le teatatud.

3. Mõõdukas risk:

   a) Kaubanduse rahastamise bilansivälised kirjed:

      i) dokumentaalmaksed, mille puhul kaubasaadetis on tagatiseks, ja muud automaatselt likvideeruvad tehingud;

▼C2

ii) tagatised (pakkumus-, ja täitmisgarantiid ja seotud ettemakse ja kinnipeetava summa garantiid) ning mittefinantsgarantiid;

iii) mittefinantsiseloomuga tagasivõtmatud valmisolekuakreditiivid;

b) muud bilansivälised kirjed:

i) kasutamata krediidilimiidid, mis hõlmavad laenuandmist, väärtpaberite ostu, garantiide andmist või aktseptimisvõimalusi käsitlevaid lepinguid esialgse tähtajaga kuni üks aasta, mida ei või tingimusteta ja etteteatamiseta tühistada või mida ei või laenuvõtja krediidivõimelisuse halvenemise tõttu automaatselt tühistada;

ii) muud mõõduka riskiga kirjed, millest on EBA-le teatatud.

4. Madal risk:

a) kasutamata krediidilimiidid, mis hõlmavad laenuandmist, väärtpaberite ostu, garantiide andmist või aktseptimisvõimalusi käsitlevaid lepinguid, mille võib igal ajal tingimusteta ja etteteatamata tühistada või mida võib laenuvõtja krediidivõimelisuse halvenemise tõttu automaatselt tühistada. Jaekrediidiliine võib käsitleda tingimusteta tühistatavana, kui lepingutingimused võimaldavad krediidiasutusel või investeerimisühingul neid tühistada sellises ulatuses, mis on lubatud tarbijakaitsealaste ja nendega seotud õigusaktidega, ning

b) pakkumus-, ja täitmisgarantiide kasutamata krediidilimiidid, mille võib igal ajal tingimusteta ja etteteatamata tühistada või mille puhul on ette nähtud, et need võib laenuvõtja krediidivõimelisuse halvenemise tõttu automaatselt tühistada; ning

c) muud madala riskiga kirjed, millest on EBA-le teatatud.

▼C2

II LISA

Tuletisinstrumentide liigid

1. Intressimäärade lepingud:

   a) ühe valuuta intressimäära vahetuslepingud;

   b) baasvahetustehingud;

   c) intressiforvardid;

   d) intressimäärafutuurid;

   e) ostetud intressimääraoptsioonid;

   f) muud sarnased lepingud.

2. Valuutakursside lepingud ja kulda käsitlevad lepingud:

   a) erinevate valuutade intressimäära vahetuslepingud;

   b) valuutaforvardid;

   c) valuutafutuurid;

   d) ostetud valuutaoptsioonid;

   e) muud sarnased lepingud;

   f) punktides a–e nimetatud lepingute sarnased kulda käsitlevad lepingud.

3. Käesoleva lisa punkti 1 punktides a kuni e ja punkti 2 punktides a kuni d nimetatud lepingutega sarnased lepingud, mis on seotud muude baaskirjete ja indeksitega. Sealhulgas kõik direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jao punktides 4 kuni 7, 9 ja 10 loetletud instrumendid, mis ei ole muul moel hõlmatud käesoleva lisa punktidega 1 ja 2.

▼C2

III LISA

Kirjed, mille suhtes kohaldatakse likviidset vara käsitlevat täiendavat aruandlust

1. Raha.

2. Nõuded keskpankade vastu selles ulatuses, milles neid nõudeid saab stressiolukorras rahuldada.

3. Vabalt võõrandatavad väärtpaberid, milleks on riikide, keskpankade, avaliku sektori asutuste (kes ei ole keskvalitsuse üksused), maksude kogumiseks maksualast autonoomsust omavate piirkondade ja kohalike omavalitsuste, Rahvusvaheliste Arvelduste Panga, Rahvusvahelise Valuutafondi, Euroopa Liidu, Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi, Euroopa stabiilsusmehhanismi või mitmepoolsete arengupankade vastu olevad nõuded või nende garanteeritud nõuded ning mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

   a) III osa II. jaotise 2. peatüki kohaselt on neile määratud riskikaal 0 %;

   b) need ei ole krediidiasutuse või investeerimisühingu ega ühegi selle sidusüksuse kohustus.

4. Muud kui punktis 3 osutatud vabalt võõrandatavad väärtpaberid, milleks on riikide või keskpankade vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, kui sellised väärtpaberid on emiteeritud omavääringus riigi või keskpanga poolt selles vääringus ja riigis, milles likviidsusrisk esineb, või mis on emiteeritud välisvääringus, sel määral, mil sellise võla omamine vastab panga kõnealuses kolmandas riigis toimuva tegevuse likviidsusvajadusele.

5. Vabalt võõrandatavad väärtpaberid, milleks on riikide, keskpankade, avaliku sektori asutuste (kes ei ole keskvalitsuse üksused), maksude kogumiseks maksualast autonoomsust omavate piirkondade ja kohalike omavalitsuste või mitmepoolsete arengupankade vastu olevad nõuded või nende garanteeritud nõuded ning mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

   a) III osa II. jaotise 2. peatüki kohaselt on neile määratud riskikaal 20 %;

   b) need ei ole krediidiasutuse või investeerimisühingu ega ühegi selle sidusüksuse kohustus.

6. Vabalt võõrandatavad väärtpaberid, välja arvatud punktides 3, 4 ja 5 osutatud väärtpaberid, millele III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt määratakse riskikaal 20 % või parem riskikaal või millel sisereitingu kohaselt on samaväärne krediidikvaliteet ning mis vastavad mõnele järgmistest tingimustest:

   a) need ei ole nõuded väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja, krediidiasutuse, investeerimisühingu ega ühegi selle sidusüksuse vastu;

   b) need on võlakirjad, mida saab käsitleda artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud korras;

   c) need on võlakirjad vastavalt direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 määratlusele, kuid ei ole käesoleva punkti punktis b osutatud võlakirjad.

7. Vabalt võõrandatavad väärtpaberid, välja arvatud punktides 3–6 osutatud väärtpaberid, millele III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt määratakse riskikaal 50 % või parem riskikaal või millel sisereitingu kohaselt on samaväärne krediidikvaliteet ning mis ei ole nõuded väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja, krediidiasutuse, investeerimisühingu ega ühegi selle sidusüksuse vastu.

▼C2

8. Vabalt võõrandatavad väärtpaberid, välja arvatud punktides 3–7 osutatud väärtpaberid, mis on tagatud varaga, millele III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt määratakse riskikaal 35 % või parem riskikaal või millel sisereitingu kohaselt on samaväärne krediidikvaliteet ning mis on täielikult tagatud elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga vastavalt artiklile 125.

9. Keskpankade poolt rahapoliitika piires tagatud ootel krediidilimiidid (välja arvatud hädaolukorras antav likviidsusabi) selles ulatuses, milles need krediidilimiidid ei ole tagatud likviidsete varadega.

10. Õigusaktidega või põhikirjas nõutavad minimaalsed hoiused keskses krediidiasutuses ning muu likviidne vara, mis on põhikirja- või lepingujärgselt kättesaadav keskselt krediidiasutuselt või krediidiasutustelt või investeerimisühingutelt, kes kuuluvad artikli 113 lõikes 7 osutatud võrgustikku või kelle suhtes saab kohaldada artiklis 10 sätestatud erandit, selles ulatuses, milles kõnealune vara ei ole tagatud likviidse varaga, kui krediidiasutus kuulub vastavalt õigusaktidele või põhikirjale ühisesse võrku.

11. Börsil kaubeldavad keskse vastaspoole kaudu kliiritavad lihtaktsiad, mis kuuluvad olulisse aktsiaindeksisse, mis on nomineeritud liikmesriigi omavääringus ja mida ei ole emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing või mõni selle sidusüksus.

12. Tunnustatud börsil noteeritud vastutaval hoiul olev kuld.

Kõik kirjed, välja arvatud punktides 1, 2 ja 9 osutatud kirjed, peavad vastama kõigile järgmistele tingimustele:

a) nendega kaubeldakse lihtsate repolepingute kaudu või hetketurgudel, mida iseloomustab madal kontsentratsiooni tase;

b) on võimalik tõendada, et need on olnud usaldusväärseks likviidsuse allikaks, kas repolepingu või müügi kaudu isegi turu stressiolukorras;

c) need ei ole koormatud.

▼C2

IV LISA

Vastavustabel

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 1		
Artikkel 2		
Artikkel 3		
Artikli 4 lõike 1 punkt 1	Artikli 4 lõige 1	
Artikli 4 lõike 1 punkt 2		Artikli 3 lõike 1 punkt b
Artikli 4 lõike 1 punkt 3		Artikli 3 lõike 1 punkt c
Artikli 4 lõike 1 punkt 4		Artikli 3 lõike 1 punkt p
Artikli 4 lõike 1 punktid 5 kuni 7		
Artikli 4 lõike 1 punkt 8	Artikli 4 lõige 18	
Artikli 4 lõike 1 punktid 9 kuni 12		
Artikli 4 lõike 1 punkt 13	Artikli 4 lõige 41	
Artikli 4 lõike 1 punkt 14	Artikli 4 lõige 42	
Artikli 4 lõike 1 punkt 15	Artikli 4 lõige 12	
Artikli 4 lõike 1 punkt 16	Artikli 4 lõige 13	
Artikli 4 lõike 1 punkt 17	Artikli 4 lõige 3	
Artikli 4 lõike 1 punkt 18	Artikli 4 lõige 21	
Artikli 4 lõike 1 punkt 19		
Artikli 4 lõike 1 punkt 20	Artikli 4 lõige 19	
Artikli 4 lõike 1 punkt 21		
Artikli 4 lõike 1 punkt 22	Artikli 4 lõige 20	
Artikli 4 lõike 1 punkt 23		
Artikli 4 lõike 1 punkt 24		
Artikli 4 lõike 1 punkt 25		Artikli 3 lõike 1 punkt c
Artikli 4 lõike 1 punkt 26	Artikli 4 lõige 5	
Artikli 4 lõike 1 punkt 27		
Artikli 4 lõike 1 punkt 28	Artikli 4 lõige 14	
Artikli 4 lõike 1 punkt 29	Artikli 4 lõige 16	
Artikli 4 lõike 1 punkt 30	Artikli 4 lõige 15	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 4 lõike 1 punkt 31	Artikli 4 lõige 17	
Artikli 4 lõike 1 punktid 32 kuni 34		
Artikli 4 lõike 1 punkt 35	Artikli 4 lõige 10	
Artikli 4 lõike 1 punkt 36		
Artikli 4 lõike 1 punkt 37	Artikli 4 lõige 9	
Artikli 4 lõike 1 punkt 38	Artikli 4 lõige 46	
Artikli 4 lõike 1 punkt 39	Artikli 4 lõige 45	
Artikli 4 lõike 1 punkt 40	Artikli 4 lõige 4	
Artikli 4 lõike 1 punkt 41	Artikli 4 lõige 48	
Artikli 4 lõike 1 punkt 42	Artikli 4 lõige 2	
Artikli 4 lõike 1 punkt 43	Artikli 4 lõige 7	
Artikli 4 lõike 1 punkt 44	Artikli 4 lõige 8	
Artikli 4 lõike 1 punkt 45		
Artikli 4 lõike 1 punkt 46	Artikli 4 lõige 23	
Artikli 4 lõike 1 punktid 47 kuni 49		
Artikli 4 lõike 1 punkt 50		Artikli 3 lõike 1 punkt e
Artikli 4 lõike 1 punkt 51		
Artikli 4 lõike 1 punkt 52	Artikli 4 lõige 22	
Artikli 4 lõike 1 punkt 53	Artikli 4 lõige 24	
Artikli 4 lõike 1 punkt 54	Artikli 4 lõige 25	
Artikli 4 lõike 1 punkt 55	Artikli 4 lõige 27	
Artikli 4 lõike 1 punkt 56	Artikli 4 lõige 28	
Artikli 4 lõike 1 punkt 57	Artikli 4 lõige 30	
Artikli 4 lõike 1 punkt 58	Artikli 4 lõige 31	
Artikli 4 lõike 1 punkt 59	Artikli 4 lõige 32	
Artikli 4 lõike 1 punkt 60	Artikli 4 lõige 35	
Artikli 4 lõike 1 punkt 61	Artikli 4 lõige 36	
Artikli 4 lõike 1 punkt 62	Artikli 4 lõige 40	
Artikli 4 lõike 1 punkt 63	Artikli 4 lõige 40a	
Artikli 4 lõike 1 punkt 64	Artikli 4 lõige 40b	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 4 lõike 1 punkt 65	Artikli 4 lõige 43	
Artikli 4 lõike 1 punkt 66	Artikli 4 lõige 44	
Artikli 4 lõike 1 punkt 67	Artikli 4 lõige 39	
Artikli 4 lõike 1 punktid 68 kuni 71		
Artikli 4 lõike 1 punkt 72	Artikli 47 lõige 4	
Artikli 4 lõike 1 punkt 73	Artikli 49 lõige 4	
Artikli 4 lõike 1 punktid 74 kuni 81		
Artikli 4 lõike 1 punkt 82		Artikli 3 lõike 1 punkt m
Artikli 4 lõike 1 punkt 83	Artikli 4 lõige 33	
Artikli 4 lõike 1 punktid 84 kuni 91		
Artikli 4 lõike 1 punkt 92		Artikli 3 lõike 1 punkt i
Artikli 4 lõike 1 punktid 93 kuni 117		
Artikli 4 lõike 1 punkt 118		Artikli 3 lõike 1 punkt r
Artikli 4 lõike 1 punktid 119 kuni 128		
Artikli 4 lõige 2		
Artikli 4 lõige 3		
Artikkel 5		
Artikli 6 lõige 1	Artikli 68 lõige 1	
Artikli 6 lõige 2	Artikli 68 lõige 2	
Artikli 6 lõige 3	Artikli 68 lõige 3	
Artikli 6 lõige 4		
Artikli 6 lõige 5		
Artikli 7 lõige 1	Artikli 69 lõige 1	
Artikli 7 lõige 2	Artikli 69 lõige 2	
Artikli 7 lõige 3	Artikli 69 lõige 3	
Artikli 8 lõige 1		
Artikli 8 lõige 2		
Artikli 8 lõige 3		
Artikli 9 lõige 1	Artikli 70 lõige 1	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 9 lõige 2	Artikli 70 lõige 2	
Artikli 9 lõige 3	Artikli 70 lõige 3	
Artikli 10 lõige 1	Artikli 3 lõige 1	
Artikli 10 lõige 2		
Artikli 11 lõige 1	Artikli 71 lõige 1	
Artikli 11 lõige 2	Artikli 71 lõige 2	
Artikli 11 lõige 3		
Artikli 11 lõige 4	Artikli 3 lõige 2	
Artikli 11 lõige 5		
Artikkel 12		
Artikli 13 lõige 1	Artikli 72 lõige 1	
Artikli 13 lõige 2	Artikli 72 lõige 2	
Artikli 13 lõige 3	Artikli 72 lõige 3	
Artikli 13 lõige 4		
Artikli 14 lõige 1	Artikli 73 lõige 3	
Artikli 14 lõige 2		
Artikli 14 lõige 3		
Artikkel 15		Artikkel 22
Artikkel 16		
Artikli 17 lõige 1		Artikkel 23
Artikli 17 lõige 2		
Artikli 17 lõige 3		
Artikli 18 lõige 1	Artikli 133 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 18 lõige 2	Artikli 133 lõike 1 teine lõik	
Artikli 18 lõige 3	Artikli 133 lõike 1 kolmas lõik	
Artikli 18 lõige 4	Artikli 133 lõige 2	
Artikli 18 lõige 5	Artikli 133 lõige 3	
Artikli 18 lõige 6	Artikli 134 lõige 1	
Artikli 18 lõige 7		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 18 lõige 8	Artikli 134 lõige 2	
Artikli 19 lõige 1	Artikli 73 lõike 1 punkt b	
Artikli 19 lõige 2	Artikli 73 lõige 1	
Artikli 19 lõige 3	Artikli 73 lõike 1 teine lõik	
Artikli 20 lõige 1	Artikli 105 lõige 3, artikli 129 lõige 2 ja X lisa 3. osa punktid 30 kuni 31	
Artikli 20 lõige 2	Artikli 129 lõike 2 kolmas lõik	
Artikli 20 lõige 3	Artikli 129 lõike 2 neljas lõik	
Artikli 20 lõige 4	Artikli 129 lõike 2 viies lõik	
Artikli 20 lõige 5		
Artikli 20 lõige 6	Artikli 84 lõige 2	
Artikli 20 lõige 7	Artikli 129 lõike 2 kuues lõik	
Artikli 20 lõige 8	Artikli 129 lõike 2 seitsmes ja kaheksas lõik	
Artikli 21 lõige 1		
Artikli 21 lõige 2		
Artikli 21 lõige 3		
Artikli 21 lõige 4		
Artikkel 22	Artikli 73 lõige 2	
Artikkel 23		Artikli 3 lõike 1 teine lõik
Artikkel 24	Artikli 74 lõige 1	
Artikkel 25		
Artikli 26 lõige 1	Artikli 57 punkt a	
Artikli 26 lõike 1 punkt a	Artikli 57 punkt a	
Artikli 26 lõike 1 punkt b	Artikli 57 punkt a	
Artikli 26 lõike 1 punkt c	Artikli 57 punkt b	
Artikli 26 lõike 1 punkt d		
Artikli 26 lõike 1 punkt e	Artikli 57 punkt b	
Artikli 26 lõike 1 punkt f	Artikli 57 punkt c	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 26 lõike 1 esimene lõik	Artikli 61 teine lõik	
Artikli 26 lõike 2 punkt a	Artikli 57 teine, kolmas ja neljas lõik	
Artikli 26 lõike 2 punkt b	Artikli 57 teine, kolmas ja neljas lõik	
Artikli 26 lõige 3		
Artikli 26 lõige 4		
Artikkel 27		
Artikli 28 lõike 1 punkt a		
Artikli 28 lõike 1 punkt b	Artikli 57 punkt a	
Artikli 28 lõike 1 punkt c	Artikli 57 punkt a	
Artikli 28 lõike 1 punkt d		
Artikli 28 lõike 1 punkt e		
Artikli 28 lõike 1 punkt f		
Artikli 28 lõike 1 punkt g		
Artikli 28 lõike 1 punkt h		
Artikli 28 lõike 1 punkt i	Artikli 57 punkt a	
Artikli 28 lõike 1 punkt j	Artikli 57 punkt a	
Artikli 28 lõike 1 punkt k		
Artikli 28 lõike 1 punkt l		
Artikli 28 lõike 1 punkt m		
Artikli 28 lõige 2		
Artikli 28 lõige 3		
Artikli 28 lõige 4		
Artikli 28 lõige 5		
Artikkel 29		
Artikkel 30		
Artikkel 31		
Artikli 32 lõike 1 punkt a		
Artikli 32 lõike 1 punkt b	Artikli 57 neljas lõik	
Artikli 32 lõige 2		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 33 lõike 1 punkt a	Artikli 64 lõige 4	
Artikli 33 lõike 1 punkt b	Artikli 64 lõige 4	
Artikli 33 lõike 1 punkt c		
Artikli 33 lõige 2		
Artikli 33 lõike 3 punkt a		
Artikli 33 lõike 3 punkt b		
Artikli 33 lõike 3 punkt c		
Artikli 33 lõike 3 punkt d		
Artikli 33 lõige 4		
Artikkel 34	Artikli 64 lõige 5	
Artikkel 35		
Artikli 36 lõike 1 punkt a	Artikli 57 punkt k	
Artikli 36 lõike 1 punkt b	Artikli 57 punkt j	
Artikli 36 lõike 1 punkt c		
Artikli 36 lõike 1 punkt d	Artikli 57 punkt q	
Artikli 36 lõike 1 punkt e		
Artikli 36 lõike 1 punkt f	Artikli 57 punkt i	
Artikli 36 lõike 1 punkt g		
Artikli 36 lõike 1 punkt h	Artikli 57 punkt n	
Artikli 36 lõike 1 punkt i	Artikli 57 punkt m	
Artikli 36 lõike 1 punkt j	Artikli 66 lõige 2	
Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt i		
Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt ii	Artikli 57 punkt r	
Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt iii		
Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt iv		
Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt v		
Artikli 36 lõike 1 punkt l	Artikli 61 teine lõik	
Artikli 36 lõige 2		
Artikli 36 lõige 3		
Artikkel 37		
Artikkel 38		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 39		
Artikkel 40		
Artikkel 41		
Artikkel 42		
Artikkel 43		
Artikkel 44		
Artikkel 45		
Artikkel 46		
Artikkel 47		
Artikkel 48		
Artikli 49 lõige 1	Artikkel 59	
Artikli 49 lõige 2	Artikkel 60	
Artikli 49 lõige 3		
Artikli 49 lõige 4		
Artikli 49 lõige 5		
Artikli 49 lõige 6		
Artikkel 50	Artikkel 66, artikli 57 punkt ca, artikkel 63a	
Artikkel 51	Artikkel 66, artikli 57 punkt ca, artikkel 63a	
Artikkel 52	Artikkel 63a	
Artikkel 53		
Artikkel 54		
Artikkel 55		
Artikkel 56		
Artikkel 57		
Artikkel 58		
Artikkel 59		
Artikkel 60		
Artikkel 61	Artikkel 66, artikli 57 punkt ca, artikkel 63a	
Artikli 62 punkt a	Artikli 64 lõige 3	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 62 punkt b		
Artikli 62 punkt c		
Artikli 62 punkt d	Artikli 63 lõige 3	
Artikkel 63	Artikli 63 lõige 1, artikli 63 lõige 2, artikli 64 lõige 3	
Artikkel 64	Artikli 64 lõike 3 punkt c	
Artikkel 65		
Artikkel 66	Artikkel 57, artikli 66 lõige 2	
Artikkel 67	Artikkel 57, artikli 66 lõige 2	
Artikkel 68		
Artikkel 69	Artikkel 57, artikli 66 lõige 2	
Artikkel 70	Artikkel 57, artikli 66 lõige 2	
Artikkel 71	Artikkel 66, artikli 57 punkt ca, artikkel 63a	
Artikkel 72	Artikkel 57, artikkel 66	
Artikkel 73		
Artikkel 74		
Artikkel 75		
Artikkel 76		
Artikkel 77	Artikli 63a lõige 2	
Artikli 78 lõige 1	Artikli 63a lõige 2	
Artikli 78 lõige 2		
Artikli 78 lõige 3		
Artikli 78 lõige 4	Artikli 63a lõike 2 neljas lõik	
Artikli 78 lõige 5		
Artikkel 79	Artikkel 58	
Artikkel 80		
Artikkel 81	Artikkel 65	
Artikkel 82	Artikkel 65	
Artikkel 83		
Artikkel 84	Artikkel 65	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 85	Artikkel 65	
Artikkel 86	Artikkel 65	
Artikkel 87	Artikkel 65	
Artikkel 88	Artikkel 65	
Artikkel 89	Artikkel 120	
Artikkel 90	Artikkel 122	
Artikkel 91	Artikkel 121	
Artikkel 92	Artikkel 66, artikkel 75	
Artikli 93 lõiked 1 kuni 4	Artikli 10 lõiked 1 kuni 4	
Artikli 93 lõige 5		
Artikkel 94		Artikli 18 lõiked 2 kuni 4
Artikkel 95		
Artikkel 96		
Artikkel 97		
Artikkel 98		Artikkel 24
Artikli 99 lõige 1	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 99 lõige 2		
Artikkel 100		
Artikli 101 lõige 1		
Artikli 101 lõige 2		
Artikli 101 lõige 3		
Artikli 102 lõige 1		Artikli 11 lõige 1
Artikli 102 lõige 2		Artikli 11 lõige 3
Artikli 102 lõige 3		Artikli 11 lõige 4
Artikli 102 lõige 4		VII lisa C osa punkt 1
Artikkel 103		VII lisa A osa punkt 1
Artikli 104 lõige 1		VII lisa D osa punkt 1
Artikli 104 lõige 2		VII lisa D osa punkt 2
Artikli 105 lõige 1	Artikkel 94	Artikli 33 lõige 1
Artikli 105 lõiked 2 kuni 10		VII lisa B osa punktid 1 kuni 9

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 105 lõiked 11 kuni 13		VII lisa B osa punktid 11 kuni 13
Artikkel 106		VII lisa C osa punktid 1 kuni 3
Artikkel 107	Artikkel 76, artikli 78 lõige 4 ja III lisa 2. osa punkt 6	
Artikli 108 lõige 1	Artikkel 91	
Artikli 108 lõige 2		
Artikkel 109	Artikkel 94	
Artikkel 110		
Artikkel 111	Artikli 78 lõiked 1 kuni 3	
Artikkel 112	Artikli 79 lõige 1	
Artikli 113 lõige 1	Artikli 80 lõige 1	
Artikli 113 lõige 2	Artikli 80 lõige 2	
Artikli 113 lõige 3	Artikli 80 lõige 4	
Artikli 113 lõige 4	Artikli 80 lõige 5	
Artikli 113 lõige 5	Artikli 80 lõige 6	
Artikli 113 lõige 6	Artikli 80 lõige 7	
Artikli 113 lõige 7	Artikli 80 lõige 8	
Artikkel 114	VI lisa 1. osa punktid 1 kuni 5	
Artikli 115 lõiked 1 kuni 4	VI lisa 1. osa punktid 8 kuni 11	
Artikli 115 lõige 5		
Artikli 116 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 14	
Artikli 116 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 14	
Artikli 116 lõige 3		
Artikli 116 lõige 4	VI lisa 1. osa punkt 15	
Artikli 116 lõige 5	VI lisa 1. osa punkt 17	
Artikli 116 lõige 6	VI lisa 1. osa punkt 17	
Artikli 117 lõige 1	VI lisa 1. osa punktid 18 ja 19	
Artikli 117 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 20	
Artikli 117 lõige 3	VI lisa 1. osa punkt 21	
Artikkel 118	VI lisa 1. osa punkt 22	
Artikli 119 lõige 1		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 119 lõige 2	VI lisa 1. osa punktid 37 ja 38	
Artikli 119 lõige 3	VI lisa 1. osa punkt 40	
Artikli 119 lõige 4		
Artikli 119 lõige 5		
Artikli 120 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 29	
Artikli 120 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 31	
Artikli 120 lõige 3	VI lisa 1. osa punktid 33 kuni 36	
Artikli 121 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 26	
Artikli 122 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 25	
Artikli 123 lõige 3	VI lisa 1. osa punkt 27	
Artikkel 122	VI lisa 1. osa punktid 41 ja 42	
Artikkel 123	Artikli 79 lõige 2, artikli 79 lõige 3 ja VI lisa 1. osa punkt 43	
Artikli 124 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 44	
Artikli 124 lõige 2		
Artikli 124 lõige 3		
Artikli 125 lõiked 1 kuni 3	VI lisa 1. osa punktid 45 kuni 49	
Artikli 125 lõige 4		
Artikli 126 lõiked 1 ja 2	VI lisa 1. osa punktid 51 kuni 55	
Artikli 126 lõiked 3 ja 4	VI lisa 1. osa punktid 58 ja 59	
Artikli 127 lõiked 1 ja 2	VI lisa 1. osa punktid 61 ja 62	
Artikli 127 lõiked 3 ja 4	VI lisa 1. osa punktid 64 ja 65	
Artikli 128 lõige 1	VI lisa 1. osa punktid 66 ja 76	
Artikli 128 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 66	
Artikli 128 lõige 3		
Artikli 129 lõige 1	VI lisa 1. osa punkti 68 punktid 1 ja 2	
Artikli 129 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 69	
Artikli 129 lõige 3	VI lisa 1. osa punkt 71	
Artikli 129 lõige 4	VI lisa 1. osa punkt 70	
Artikli 129 lõige 5		
Artikkel 130	VI lisa 1. osa punkt 72	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 131	VI lisa 1. osa punkt 73	
Artikli 132 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 74	
Artikli 132 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 75	
Artikli 132 lõige 3	VI lisa 1. osa punktid 77 ja 78	
Artikli 132 lõige 4	VI lisa 1. osa punkt 79	
Artikli 132 lõige 5	VI lisa 1. osa punktid 80 ja 81	
Artikli 133 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 86	
Artikli 133 lõige 2		
Artikli 133 lõige 3		
Artikli 134 lõiked 1 kuni 3	VI lisa 1. osa punktid 82 kuni 84	
Artikli 134 lõiked 4 kuni 7	VI lisa 1. osa punktid 87 kuni 90	
Artikkel 135	Artikli 81 lõiked 1, 2 ja 4	
Artikli 136 lõige 1	Artikli 82 lõige 1	
Artikli 136 lõige 2	VI lisa 1. osa punktid 12 kuni 16	
Artikli 136 lõige 3	Artikli 150 lõige 3	
Artikli 137 lõige 1	VI lisa 1. osa punkt 6	
Artikli 137 lõige 2	VI lisa 1. osa punkt 7	
Artikli 137 lõige 3		
Artikkel 138	VI lisa 3. osa punktid 1 kuni 7	
Artikkel 139	VI lisa 3. osa punktid 8 kuni 17	
Artikli 140 lõige 1		
Artikli 140 lõige 2		
Artikkel 141		
Artikli 142 lõige 1		
Artikli 142 lõige 2		
Artikli 143 lõige 1	Artikli 84 lõige 1 ja VII lisa 4. osa punkt 1	
Artikli 143 lõige 2	Artikli 84 lõige 2	
Artikli 143 lõige 3	Artikli 84 lõige 3	
Artikli 143 lõige 4	Artikli 84 lõige 4	
Artikli 143 lõige 5		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 144		
Artikkel 145		
Artikkel 146		
Artikli 147 lõige 1	Artikli 86 lõige 9	
Artikli 147 lõiked 2 kuni 9	Artikli 86 lõiked 1 kuni 8	
Artikli 148 lõige 1	Artikli 85 lõige 1	
Artikli 148 lõige 2	Artikli 85 lõige 2	
Artikli 148 lõige 3		
Artikli 148 lõige 4	Artikli 85 lõige 3	
Artikli 148 lõige 5		
Artikli 148 lõige 6		
Artikkel 149	Artikli 85 lõiked 4 ja 5	
Artikli 150 lõige 1	Artikli 89 lõige 1	
Artikli 150 lõige 2	Artikli 89 lõige 2	
Artikli 150 lõige 3		
Artikli 150 lõige 4		
Artikkel 151	Artikli 87 lõiked 1 kuni 10	
Artikli 152 lõiked 1 ja 2	Artikli 87 lõige 11	
Artikli 152 lõiked 3 ja 4	Artikli 87 lõige 12	
Artikli 152 lõige 5		
Artikli 153 lõige 1	VII lisa 1. osa punkt 3	
Artikli 153 lõige 2		
Artikli 153 lõiked 3 kuni 8	VII lisa 1. osa punktid 4 kuni 9	
Artikli 153 lõige 9		
Artikkel 154	VII lisa 1. osa punktid 10 kuni 16	
Artikli 155 lõige 1	VII lisa 1. osa punktid 17 ja 18	
Artikli 155 lõige 2	VII lisa 1. osa punktid 19 kuni 21	
Artikli 155 lõige 3	VII lisa 1. osa punktid 22 kuni 24	
Artikli 155 lõige 4	VII lisa 1. osa punktid 25 kuni 26	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 156	VII lisa 1. osa punkt 27	
Artikli 157 lõige 1	VII lisa 1. osa punkt 28	
Artikli 157 lõiked 2 kuni 5		
Artikli 158 lõige 1	Artikli 88 lõige 2	
Artikli 158 lõige 2	Artikli 88 lõige 3	
Artikli 158 lõige 3	Artikli 88 lõige 4	
Artikli 158 lõige 4	Artikli 88 lõige 6	
Artikli 158 lõige 5	VII lisa 1. osa punkt 30	
Artikli 158 lõige 6	VII lisa 1. osa punkt 31	
Artikli 158 lõige 7	VII lisa 1. osa punkt 32	
Artikli 158 lõige 8	VII lisa 1. osa punkt 33	
Artikli 158 lõige 9	VII lisa 1. osa punkt 34	
Artikli 158 lõige 10	VII lisa 1. osa punkt 35	
Artikli 158 lõige 11		
Artikkel 159	VII lisa 1. osa punkt 36	
Artikli 160 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 2	
Artikli 160 lõige 2	VII lisa 2. osa punkt 3	
Artikli 160 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 4	
Artikli 160 lõige 4	VII lisa 2. osa punkt 5	
Artikli 160 lõige 5	VII lisa 2. osa punkt 6	
Artikli 160 lõige 6	VII lisa 2. osa punkt 7	
Artikli 160 lõige 7	VII lisa 2. osa punkt 7	
Artikli 161 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 8	
Artikli 161 lõige 2	VII lisa 2. osa punkt 9	
Artikli 161 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 10	
Artikli 161 lõige 4	VII lisa 2. osa punkt 11	
Artikli 162 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 12	
Artikli 162 lõige 2	VII lisa 2. osa punkt 13	
Artikli 162 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 14	
Artikli 162 lõige 4	VII lisa 2. osa punkt 15	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 162 lõige 5	VII lisa 2. osa punkt 16	
Artikli 163 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 17	
Artikli 163 lõige 2	VII lisa 2. osa punkt 18	
Artikli 163 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 19	
Artikli 163 lõige 4	VII lisa 2. osa punkt 20	
Artikli 164 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 21	
Artikli 164 lõige 2	VII lisa 2. osa punkt 22	
Artikli 164 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 23	
Artikli 164 lõige 4		
Artikli 165 lõige 1	VII lisa 2. osa punkt 24	
Artikli 165 lõige 2	VII lisa 2. osa punktid 25 ja 26	
Artikli 165 lõige 3	VII lisa 2. osa punkt 27	
Artikli 166 lõige 1	VII lisa 3. osa punkt 1	
Artikli 166 lõige 2	VII lisa 3. osa punkt 2	
Artikli 166 lõige 3	VII lisa 3. osa punkt 3	
Artikli 166 lõige 4	VII lisa 3. osa punkt 4	
Artikli 166 lõige 5	VII lisa 3. osa punkt 5	
Artikli 166 lõige 6	VII lisa 3. osa punkt 6	
Artikli 166 lõige 7	VII lisa 3. osa punkt 7	
Artikli 166 lõige 8	VII lisa 3. osa punkt 9	
Artikli 166 lõige 9	VII lisa 3. osa punkt 10	
Artikli 166 lõige 10	VII lisa 3. osa punkt 11	
Artikli 167 lõige 1	VII lisa 3. osa punkt 12	
Artikli 167 lõige 2		
Artikkel 168	VII lisa 3. osa punkt 13	
Artikli 169 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 2	
Artikli 169 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 3	
Artikli 169 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 4	
Artikli 170 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 5 kuni 11	
Artikli 170 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 12	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 170 lõige 3	VII lisa 4. osa punktid 13 kuni 15	
Artikli 170 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 16	
Artikli 171 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 17	
Artikli 171 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 18	
Artikli 172 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 19 kuni 23	
Artikli 172 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 24	
Artikli 172 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 25	
Artikli 173 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 26 kuni 28	
Artikli 173 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 29	
Artikli 173 lõige 3		
Artikkel 174	VII lisa 4. osa punkt 30	
Artikli 175 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 31	
Artikli 175 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 32	
Artikli 175 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 33	
Artikli 175 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 34	
Artikli 175 lõige 5	VII lisa 4. osa punkt 35	
Artikli 176 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 36	
Artikli 176 lõige 2	VII lisa 4. osa punkti 37 esimene lõik	
Artikli 176 lõige 3	VII lisa 4. osa punkti 37 teine lõik	
Artikli 176 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 38	
Artikli 176 lõige 5	VII lisa 4. osa punkt 39	
Artikli 177 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 40	
Artikli 177 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 41	
Artikli 177 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 42	
Artikli 178 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 44	
Artikli 178 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 44	
Artikli 178 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 45	
Artikli 178 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 46	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 178 lõige 5	VII lisa 4. osa punkt 47	
Artikli 178 lõige 6		
Artikli 178 lõige 7		
Artikli 179 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 43 ja 49 kuni 56	
Artikli 179 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 57	
Artikli 180 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 59 kuni 66	
Artikli 180 lõige 2	VII lisa 4. osa punktid 67 kuni 72	
Artikli 180 lõige 3		
Artikli 181 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 73 kuni 81	
Artikli 181 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 82	
Artikli 181 lõige 3		
Artikli 182 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 87 kuni 92	
Artikli 182 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 93	
Artikli 182 lõige 3	VII lisa 4. osa punktid 94 ja 95	
Artikli 182 lõige 4		
Artikli 183 lõige 1	VII lisa 4. osa punktid 98 kuni 100	
Artikli 183 lõige 2	VII lisa 4. osa punktid 101 ja 102	
Artikli 183 lõige 3	VII lisa 4. osa punktid 103 ja 104	
Artikli 183 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 96	
Artikli 183 lõige 5	VII lisa 4. osa punkt 97	
Artikli 183 lõige 6		
Artikli 184 lõige 1		
Artikli 184 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 105	
Artikli 184 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 106	
Artikli 184 lõige 4	VII lisa 4. osa punkt 107	
Artikli 184 lõige 5	VII lisa 4. osa punkt 108	
Artikli 184 lõige 6	VII lisa 4. osa punkt 109	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 185	VII lisa 4. osa punktid 110 kuni 114	
Artikkel 186	VII lisa 4. osa punkt 115	
Artikkel 187	VII lisa 4. osa punkt 116	
Artikkel 188	VII lisa 4. osa punktid 117 kuni 123	
Artikli 189 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 124	
Artikli 189 lõige 2	VII lisa 4. osa punktid 125 ja 126	
Artikli 189 lõige 3	VII lisa 4. osa punkt 127	
Artikli 190 lõige 1	VII lisa 4. osa punkt 128	
Artikli 190 lõige 2	VII lisa 4. osa punkt 129	
Artikli 190 lõiked 3 ja 4	VII lisa 4. osa punkt 130	
Artikkel 191	VII lisa 4. osa punkt 131	
Artikkel 192	Artikkel 90 ja VIII lisa 1. osa punkt 2	
Artikli 193 lõige 1	Artikli 93 lõige 2	
Artikli 193 lõige 2	Artikli 93 lõige 3	
Artikli 193 lõige 3	Artikli 93 lõige 1 ja VIII lisa 3. osa punkt 1	
Artikli 193 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 2	
Artikli 193 lõige 5	VIII lisa 5. osa punkt 1	
Artikli 193 lõige 6	VIII lisa 5. osa punkt 2	
Artikli 194 lõige 1	Artikli 92 lõige 1	
Artikli 194 lõige 2	Artikli 92 lõige 2	
Artikli 194 lõige 3	Artikli 92 lõige 3	
Artikli 194 lõige 4	Artikli 92 lõige 4	
Artikli 194 lõige 5	Artikli 92 lõige 5	
Artikli 194 lõige 6	Artikli 92 lõige 5	
Artikli 194 lõige 7	Artikli 92 lõige 6	
Artikli 194 lõige 8	VIII lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 194 lõige 9	VIII lisa 2. osa punkt 2	
Artikli 194 lõige 10		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 195	VIII lisa 1. osa punktid 3 ja 4	
Artikkel 196	VIII lisa 1. osa punkt 5	
Artikli 197 lõige 1	VIII lisa 1. osa punkt 7	
Artikli 197 lõige 2	VIII lisa 1. osa punkt 7	
Artikli 197 lõige 3	VIII lisa 1. osa punkt 7	
Artikli 197 lõige 4	VIII lisa 1. osa punkt 8	
Artikli 197 lõige 5	VIII lisa 1. osa punkt 9	
Artikli 197 lõige 6	VIII lisa 1. osa punkt 9	
Artikli 197 lõige 7	VIII lisa 1. osa punkt 10	
Artikli 197 lõige 8		
Artikli 198 lõige 1	VIII lisa 1. osa punkt 11	
Artikli 198 lõige 2	VIII lisa 1. osa punkt 11	
Artikli 199 lõige 1	VIII lisa 1. osa punkt 12	
Artikli 199 lõige 2	VIII lisa 1. osa punktid 13	
Artikli 199 lõige 3	VIII lisa 1. osa punkt 16	
Artikli 199 lõige 4	VIII lisa 1. osa punktid 17 ja 18	
Artikli 199 lõige 5	VIII lisa 1. osa punkt 20	
Artikli 199 lõige 6	VIII lisa 1. osa punkt 21	
Artikli 199 lõige 7	VIII lisa 1. osa punkt 22	
Artikli 199 lõige 8		
Artikkel 200	VIII lisa 1. osa punktid 23 kuni 25	
Artikli 201 lõige 1	VIII lisa 1. osa punktid 26 ja 28	
Artikli 201 lõige 2	VIII lisa 1. osa punkt 27	
Artikkel 202	VIII lisa 1. osa punkt 29	
Artikkel 203		
Artikli 204 lõige 1	VIII lisa 1. osa punktid 30 ja 31	
Artikli 204 lõige 2	VIII lisa 1. osa punkt 32	
Artikkel 205	VIII lisa 2. osa punkt 3	
Artikkel 206	VIII lisa 2. osa punktid 4 kuni 5	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 207 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 6	
Artikli 207 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkti 6 alapunkt a	
Artikli 207 lõige 3	VIII lisa 2. osa punkti 6 alapunkt b	
Artikli 207 lõige 4	VIII lisa 2. osa punkti 6 alapunkt c	
Artikli 207 lõige 5	VIII lisa 2. osa punkt 7	
Artikli 208 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 8	
Artikli 208 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkti 8 alapunkt a	
Artikli 208 lõige 3	VIII lisa 2. osa punkti 8 alapunkt b	
Artikli 208 lõige 4	VIII lisa 2. osa punkti 8 alapunkt c	
Artikli 208 lõige 5	VIII lisa 2. osa punkti 8 alapunkt d	
Artikli 209 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 9	
Artikli 209 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkti 9 alapunkt a	
Artikli 209 lõige 3	VIII lisa 2. osa punkti 9 alapunkt b	
Artikkel 210	VIII lisa 2. osa punkt 10	
Artikkel 211	VIII lisa 2. osa punkt 11	
Artikli 212 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 12	
Artikli 212 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkt 13	
Artikli 213 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 14	
Artikli 213 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkt 15	
Artikli 213 lõige 3		
Artikli 214 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkti 16 alapunktid a kuni c	
Artikli 214 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkt 16	
Artikli 214 lõige 3	VIII lisa 2. osa punkt 17	
Artikli 215 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 18	
Artikli 215 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkt 19	
Artikli 216 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 20	
Artikli 216 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkt 21	
Artikli 217 lõige 1	VIII lisa 2. osa punkt 22	
Artikli 217 lõige 2	VIII lisa 2. osa punkti 22 alapunkt c	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 217 lõige 3	VIII lisa 2. osa punkti 22 alapunkt c	
Artikkel 218	VIII lisa 3. osa punkt 3	
Artikkel 219	VIII lisa 3. osa punkt 4	
Artikli 220 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 5	
Artikli 220 lõige 2	VIII lisa 3. osa punktid 6, 8 kuni 10	
Artikli 220 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 11	
Artikli 220 lõige 4	VIII lisa 3. osa punktid 22 ja 23	
Artikli 220 lõige 5	VIII lisa 3. osa punkt 9	
Artikli 221 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 12	
Artikli 221 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 12	
Artikli 221 lõige 3	VIII lisa 3. osa punktid 13 kuni 15	
Artikli 221 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 16	
Artikli 221 lõige 5	VIII lisa 3. osa punktid 18 ja 19	
Artikli 221 lõige 6	VIII lisa 3. osa punktid 20 ja 21	
Artikli 221 lõige 7	VIII lisa 3. osa punkt 17	
Artikli 221 lõige 8	VIII lisa 3. osa punktid 22 ja 23	
Artikli 221 lõige 9		
Artikli 222 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 24	
Artikli 222 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 25	
Artikli 222 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 26	
Artikli 222 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 27	
Artikli 222 lõige 5	VIII lisa 3. osa punkt 28	
Artikli 222 lõige 6	VIII lisa 3. osa punkt 29	
Artikli 222 lõige 7	VIII lisa 3. osa punktid 28 ja 29	
Artikli 223 lõige 1	VIII lisa 3. osa punktid 30 kuni 32	
Artikli 223 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 33	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 223 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 33	
Artikli 223 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 33	
Artikli 223 lõige 5	VIII lisa 3. osa punkt 33	
Artikli 223 lõige 6	VIII lisa 3. osa punktid 34 ja 35	
Artikli 223 lõige 7	VIII lisa 3. osa punkt 35	
Artikli 224 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 36	
Artikli 224 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 37	
Artikli 224 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 38	
Artikli 224 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 39	
Artikli 224 lõige 5	VIII lisa 3. osa punkt 40	
Artikli 224 lõige 6	VIII lisa 3. osa punkt 41	
Artikli 225 lõige 1	VIII lisa 3. osa punktid 42 kuni 46	
Artikli 225 lõige 2	VIII lisa 3. osa punktid 47 kuni 52	
Artikli 225 lõige 3	VIII lisa 3. osa punktid 53 kuni 56	
Artikkel 226	VIII lisa 3. osa punkt 57	
Artikli 227 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 58	
Artikli 227 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkti 58 alapunktid a kuni h	
Artikli 227 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkti 58 alapunkt h	
Artikli 228 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 60	
Artikli 228 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 61	
Artikli 229 lõige 1	VIII lisa 3. osa punktid 62 kuni 65	
Artikli 229 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 66	
Artikli 229 lõige 3	VIII lisa 3. osa punktid 63 kuni 67	
Artikli 230 lõige 1	VIII lisa 3. osa punktid 68 kuni 71	
Artikli 230 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 72	
Artikli 230 lõige 3	VIII lisa 3. osa punktid 73 ja 74	
Artikli 231 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 76	
Artikli 231 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 77	
Artikli 231 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 78	
Artikli 232 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 79	
Artikli 232 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 80	
Artikli 232 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 80a	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 232 lõige 4	VIII lisa 3. osa punktid 81 kuni 82	
Artikli 233 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 83	
Artikli 233 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 83	
Artikli 233 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 84	
Artikli 233 lõige 4	VIII lisa 3. osa punkt 85	
Artikkel 234	VIII lisa 3. osa punkt 86	
Artikli 235 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 87	
Artikli 235 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 88	
Artikli 235 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 89	
Artikli 236 lõige 1	VIII lisa 3. osa punkt 90	
Artikli 236 lõige 2	VIII lisa 3. osa punkt 91	
Artikli 236 lõige 3	VIII lisa 3. osa punkt 92	
Artikli 237 lõige 1	VIII lisa 4. osa punkt 1	
Artikli 237 lõige 2	VIII lisa 4. osa punkt 2	
Artikli 238 lõige 1	VIII lisa 4. osa punkt 3	
Artikli 238 lõige 2	VIII lisa 4. osa punkt 4	
Artikli 238 lõige 3	VIII lisa 4. osa punkt 5	
Artikli 239 lõige 1	VIII lisa 4. osa punkt 6	
Artikli 239 lõige 2	VIII lisa 4. osa punkt 7	
Artikli 239 lõige 3	VIII lisa 4. osa punkt 8	
Artikkel 240	VIII lisa 6. osa punkt 1	
Artikkel 241	VIII lisa 6. osa punkt 2	
Artikli 242 lõiked 1 kuni 9	IX lisa 1. osa punkt 1	
Artikli 242 lõige 10	Artikli 4 punkt 37	
Artikli 242 lõige 11	Artikli 4 punkt 38	
Artikli 242 lõige 12		
Artikli 242 lõige 13		
Artikli 242 lõige 14		
Artikli 242 lõige 15		
Artikli 243 lõige 1	IX lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 243 lõige 2	IX lisa 2. osa punkt 1a	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 243 lõige 3	IX lisa 2. osa punkt 1b	
Artikli 243 lõige 4	IX lisa 2. osa punkt 1c	
Artikli 243 lõige 5	IX lisa 2. osa punkt 1d	
Artikli 243 lõige 6		
Artikli 244 lõige 1	IX lisa 2. osa punkt 2	
Artikli 244 lõige 2	IX lisa 2. osa punkt 2a	
Artikli 244 lõige 3	IX lisa 2. osa punkt 2b	
Artikli 244 lõige 4	IX lisa 2. osa punkt 2c	
Artikli 244 lõige 5	IX lisa 2. osa punkt 2d	
Artikli 244 lõige 6		
Artikli 245 lõige 1	Artikli 95 lõige 1	
Artikli 245 lõige 2	Artikli 95 lõige 2	
Artikli 245 lõige 3	Artikli 96 lõige 2	
Artikli 245 lõige 4	Artikli 96 lõige 4	
Artikli 245 lõige 5		
Artikli 245 lõige 6		
Artikli 246 lõige 1	IX lisa 4. osa punktid 2 ja 3	
Artikli 246 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 5	
Artikli 246 lõige 3	IX lisa 4. osa punkt 5	
Artikli 247 lõige 1	Artikli 96 lõige 3, IX lisa 4. osa punkt 60	
Artikli 247 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 61	
Artikli 247 lõige 3		
Artikli 247 lõige 4		
Artikli 248 lõige 1	Artikli 101 lõige 1	
Artikli 248 lõige 2		
Artikli 248 lõige 3	Artikli 101 lõige 2	
Artikkel 249	IX lisa 2. osa punktid 3 ja 4	
Artikkel 250	IX lisa 2. osa punktid 5 kuni 7	
Artikkel 251	IX lisa 4. osa punktid 6 kuni 7	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 252	IX lisa 4. osa punkt 8	
Artikli 253 lõige 1	IX lisa 4. osa punkt 9	
Artikli 253 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 10	
Artikkel 254	IX lisa 4. osa punktid 11 kuni 12	
Artikli 255 lõige 1	IX lisa 4. osa punkt 13	
Artikli 255 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 15	
Artikli 256 lõige 1	Artikli 100 lõige 1	
Artikli 256 lõige 2	IX lisa 4. osa punktid 17 kuni 20	
Artikli 256 lõige 3	IX lisa 4. osa punkt 21	
Artikli 256 lõige 4	IX lisa 4. osa punktid 22 kuni 23	
Artikli 256 lõige 5	IX lisa 4. osa punktid 24 kuni 25	
Artikli 256 lõige 6	IX lisa 4. osa punktid 26 kuni 29	
Artikli 256 lõige 7	IX lisa 4. osa punkt 30	
Artikli 256 lõige 8	IX lisa 4. osa punkt 32	
Artikli 256 lõige 9	IX lisa 4. osa punkt 33	
Artikkel 257	IX lisa 4. osa punkt 34	
Artikkel 258	IX lisa 4. osa punktid 35 kuni 36	
Artikli 259 lõige 1	IX lisa 4. osa punktid 38 kuni 41	
Artikli 259 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 42	
Artikli 259 lõige 3	IX lisa 4. osa punkt 43	
Artikli 259 lõige 4	IX lisa 4. osa punkt 44	
Artikli 259 lõige 5		
Artikkel 260	IX lisa 4. osa punkt 45	
Artikli 261 lõige 1	IX lisa 4. osa punktid 46 kuni 47 ja 49	
Artikli 261 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 51	
Artikli 262 lõige 1	IX lisa 4. osa punktid 52 ja 53	
Artikli 262 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 53	
Artikli 262 lõige 3		
Artikli 262 lõige 4	IX lisa 4. osa punkt 54	
Artikli 263 lõige 1	IX lisa 4. osa punktid 57	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 263 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 58	
Artikli 263 lõige 3	IX lisa 4. osa punkt 59	
Artikli 264 lõige 1	IX lisa 4. osa punkt 62	
Artikli 264 lõige 2	IX lisa 4. osa punktid 63 kuni 65	
Artikli 264 lõige 3	IX lisa 4. osa punktid 66 ja 67	
Artikli 264 lõige 4		
Artikli 265 lõige 1	IX lisa 4. osa punkt 68	
Artikli 265 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 70	
Artikli 265 lõige 3	IX lisa 4. osa punkt 71 (muudatus)	
Artikli 266 lõige 1	IX lisa 4. osa punkt 72	
Artikli 266 lõige 2	IX lisa 4. osa punkt 73	
Artikli 266 lõige 3	IX lisa 4. osa punktid 74 kuni 75	
Artikli 266 lõige 4	IX lisa 4. osa punkt 76	
Artikli 267 lõige 1	Artikli 97 lõige 1	
Artikli 267 lõige 2	Artikli 97 lõige 2	
Artikli 267 lõige 3	Artikli 97 lõige 3	
Artikkel 268	IX lisa 3. osa punkt 1	
Artikkel 269	IX lisa 3. osa punktid 2 kuni 7	
Artikkel 270	Artikli 98 lõige 1 ja IX lisa 3. osa punktid 8 ja 9	
Artikli 271 lõige 1	III lisa 2. osa punkt 1 ja VII lisa 3. osa punkt 5	
Artikli 271 lõige 2	VII lisa 3. osa punkt 7	
Artikli 272 lõige 1	III lisa 1. osa punkt 1	
Artikli 272 lõige 2	III lisa 1. osa punkt 3	
Artikli 272 lõige 3	III lisa 1. osa punkt 4	
Artikli 272 lõige 4	III lisa 1. osa punkt 5	
Artikli 272 lõige 5	III lisa 1. osa punkt 6	
Artikli 272 lõige 6	III lisa 1. osa punkt 7	
Artikli 272 lõige 7	III lisa 1. osa punkt 8	
Artikli 272 lõige 8	III lisa 1. osa punkt 9	
Artikli 272 lõige 9	III lisa 1. osa punkt 10	
Artikli 272 lõige 10	III lisa 1. osa punkt 11	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 272 lõige 11	III lisa 1. osa punkt 12	
Artikli 272 lõige 12	III lisa 1. osa punkt 13	
Artikli 272 lõige 13	III lisa 1. osa punkt 14	
Artikli 272 lõige 14	III lisa 1. osa punkt 15	
Artikli 272 lõige 15	III lisa 1. osa punkt 16	
Artikli 272 lõige 16	III lisa 1. osa punkt 17	
Artikli 272 lõige 17	III lisa 1. osa punkt 18	
Artikli 272 lõige 18	III lisa 1. osa punkt 19	
Artikli 272 lõige 19	III lisa 1. osa punkt 20	
Artikli 272 lõige 20	III lisa 1. osa punkt 21	
Artikli 272 lõige 21	III lisa 1. osa punkt 22	
Artikli 272 lõige 22	III lisa 1. osa punkt 23	
Artikli 272 lõige 23	III lisa 1. osa punkt 26	
Artikli 272 lõige 24	III lisa 7. osa punkt a	
Artikli 272 lõige 25	III lisa 7. osa punkt a	
Artikli 272 lõige 26	III lisa 5. osa punkt 2	
Artikli 273 lõige 1	III lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 273 lõige 2	III lisa 2. osa punkt 2	
Artikli 273 lõige 3	III lisa 2. osa punkti 3 esimene ja teine lõik	
Artikli 273 lõige 4	III lisa 2. osa punkti 3 kolmas lõik	
Artikli 273 lõige 5	III lisa 2. osa punkt 4	
Artikli 273 lõige 6	III lisa 2. osa punkt 5	
Artikli 273 lõige 7	III lisa 2. osa punkt 7	
Artikli 273 lõige 8	III lisa 2. osa punkt 8	
Artikli 274 lõige 1	III lisa 3. osa	
Artikli 274 lõige 2	III lisa 3. osa	
Artikli 274 lõige 3	III lisa 3. osa	
Artikli 274 lõige 4	III lisa 3. osa	
Artikli 275 lõige 1	III lisa 4. osa	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 275 lõige 2	III lisa 4. osa	
Artikli 276 lõige 1	III lisa 5. osa punkt 1	
Artikli 276 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 2	
Artikli 276 lõige 3	III lisa 5. osa punktid 1 kuni 2	
Artikli 277 lõige 1	III lisa 5. osa punktid 3 kuni 4	
Artikli 277 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 5	
Artikli 277 lõige 3	III lisa 5. osa punkt 6	
Artikli 277 lõige 4	III lisa 5. osa punkt 7	
Artikli 278 lõige 1		
Artikli 278 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 8	
Artikli 278 lõige 3	III lisa 5. osa punkt 9	
Artikkel 279	III lisa 5. osa punkt 10	
Artikli 280 lõige 1	III lisa 5. osa punkt 11	
Artikli 280 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 12	
Artikli 281 lõige 1		
Artikli 281 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 13	
Artikli 281 lõige 3	III lisa 5. osa punkt 14	
Artikli 282 lõige 1		
Artikli 282 lõige 2	III lisa 5. osa punkt 15	
Artikli 282 lõige 3	III lisa 5. osa punkt 16	
Artikli 282 lõige 4	III lisa 5. osa punkt 17	
Artikli 282 lõige 5	III lisa 5. osa punkt 18	
Artikli 282 lõige 6	III lisa 5. osa punkt 19	
Artikli 282 lõige 7	III lisa 5. osa punkt 20	
Artikli 282 lõige 8	III lisa 5. osa punkt 21	
Artikli 283 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 1	
Artikli 283 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 2	
Artikli 283 lõige 3	III lisa 6. osa punkt 2	
Artikli 283 lõige 4	III lisa 6. osa punkt 3	
Artikli 283 lõige 5	III lisa 6. osa punkt 4	
Artikli 283 lõige 6	III lisa 6. osa punkt 4	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 284 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 5	
Artikli 284 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 6	
Artikli 284 lõige 3		
Artikli 284 lõige 4	III lisa 6. osa punkt 7	
Artikli 284 lõige 5	III lisa 6. osa punkt 8	
Artikli 284 lõige 6	III lisa 6. osa punkt 9	
Artikli 284 lõige 7	III lisa 6. osa punkt 10	
Artikli 284 lõige 8	III lisa 6. osa punkt 11	
Artikli 284 lõige 9	III lisa 6. osa punkt 12	
Artikli 284 lõige 10	III lisa 6. osa punkt 13	
Artikli 284 lõige 11	III lisa 6. osa punkt 9	
Artikli 284 lõige 12		
Artikli 284 lõige 13	III lisa 6. osa punkt 14	
Artikli 285 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 15	
Artikli 285 lõiked 2 kuni 8		
Artikli 286 lõige 1	III lisa 6. osa punktid 18 ja 25	
Artikli 286 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 19	
Artikli 286 lõige 3		
Artikli 286 lõige 4	III lisa 6. osa punkt 20	
Artikli 286 lõige 5	III lisa 6. osa punkt 21	
Artikli 286 lõige 6	III lisa 6. osa punkt 22	
Artikli 286 lõige 7	III lisa 6. osa punkt 23	
Artikli 286 lõige 8	III lisa 6. osa punkt 24	
Artikli 287 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 17	
Artikli 287 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 17	
Artikli 287 lõige 3		
Artikli 287 lõige 4		
Artikkel 288	III lisa 6. osa punkt 26	
Artikli 289 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 27	
Artikli 289 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 28	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 289 lõige 3	III lisa 6. osa punkt 29	
Artikli 289 lõige 4	III lisa 6. osa punkt 29	
Artikli 289 lõige 5	III lisa 6. osa punkt 30	
Artikli 289 lõige 6	III lisa 6. osa punkt 31	
Artikli 290 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 32	
Artikli 290 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 32	
Artikli 290 lõiked 3 kuni 10		
Artikli 291 lõige 1	I lisa 1. osa punktid 27 kuni 28	
Artikli 291 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 34	
Artikli 291 lõige 3		
Artikli 291 lõige 4	III lisa 6. osa punkt 35	
Artikli 291 lõige 5		
Artikli 291 lõige 6		
Artikli 292 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 36	
Artikli 292 lõige 2	III lisa 6. osa punkt 37	
Artikli 292 lõige 3		
Artikli 292 lõige 4		
Artikli 292 lõige 5		
Artikli 292 lõige 6	III lisa 6. osa punkt 38	
Artikli 292 lõige 7	III lisa 6. osa punkt 39	
Artikli 292 lõige 8	III lisa 6. osa punkt 40	
Artikli 292 lõige 9	III lisa 6. osa punkt 41	
Artikli 292 lõige 10		
Artikli 293 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 42	
Artikli 293 lõiked 2 kuni 6		
Artikli 294 lõige 1	III lisa 6. osa punkt 42	
Artikli 294 lõige 2		
Artikli 294 lõige 3	III lisa 6. osa punkt 42	
Artikkel 295	III lisa 7. osa punkt a	
Artikli 296 lõige 1	III lisa 7. osa punkt b	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 296 lõige 2	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 296 lõige 3	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 297 lõige 1	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 297 lõige 2	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 297 lõige 3	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 297 lõige 4	III lisa 7. osa punkt b	
Artikli 298 lõige 1	III lisa 7. osa punkt c	
Artikli 298 lõige 2	III lisa 7. osa punkt c	
Artikli 298 lõige 3	III lisa 7. osa punkt c	
Artikli 298 lõige 4	III lisa 7. osa punkt c	
Artikli 299 lõige 1		II lisa punkt 7
Artikli 299 lõige 2		II lisa punktid 7 kuni 11
Artikkel 300		
Artikkel 301	III lisa 2. osa punkt 6	
Artikkel 302		
Artikkel 303		
Artikkel 304		
Artikkel 305		
Artikkel 306		
Artikkel 307		
Artikkel 308		
Artikkel 309		
Artikkel 310		
Artikkel 311		
Artikli 312 lõige 1	Artikli 104 lõiked 3 ja 6 ning X lisa 2. osa punktid 2, 5 ja 8	
Artikli 312 lõige 2	Artikli 105 lõiked 1 ja 2 ning X lisa 3. osa punkt 1	
Artikli 312 lõige 3		
Artikli 312 lõige 4	Artikli 105 lõige 1	
Artikli 313 lõige 1	Artikli 102 lõige 2	
Artikli 313 lõige 2	Artikli 102 lõige 3	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 313 lõige 3		
Artikli 314 lõige 1	Artikli 102 lõige 4	
Artikli 314 lõige 2	X lisa 4. osa punkt 1	
Artikli 314 lõige 3	X lisa 4. osa punkt 2	
Artikli 314 lõige 4	X lisa 4. osa punktid 3 ja 4	
Artikli 314 lõige 5		
Artikli 315 lõige 1	Artikkel 103 ja X lisa 1. osa punktid 1 kuni 3	
Artikli 315 lõige 2		
Artikli 315 lõige 3		
Artikli 315 lõige 4	X lisa 1. osa punkt 4	
Artikli 316 lõige 1	X lisa 1. osa punktid 5 kuni 8	
Artikli 316 lõige 2	X lisa 1. osa punkt 9	
Artikli 316 lõige 3		
Artikli 317 lõige 1	Artikli 104 lõige 1	
Artikli 317 lõige 2	Artikli 104 lõiked 2 ja 4 ning X lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 317 lõige 3	X lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 317 lõige 4	X lisa 2. osa punkt 2	
Artikli 318 lõige 1	X lisa 2. osa punkt 4	
Artikli 318 lõige 2	X lisa 2. osa punkt 4	
Artikli 318 lõige 3		
Artikli 319 lõige 1	X lisa 2. osa punktid 5 kuni 7	
Artikli 319 lõige 2	X lisa 2. osa punktid 10 ja 11	
Artikkel 320	X lisa 2. osa, punktid 9 ja 12	
Artikkel 321	X lisa 3. osa punktid 2 kuni 7	
Artikli 322 lõige 1		
Artikli 322 lõige 2	X lisa 3. osa punktid 8 kuni 12	
Artikli 322 lõige 3	X lisa 3. osa punktid 13 kuni 18	
Artikli 322 lõige 4	X lisa 3. osa punkt 19	
Artikli 322 lõige 5	X lisa 3. osa punkt 20	
Artikli 322 lõige 6	X lisa 3. osa punktid 21 kuni 24	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 323 lõige 1	X lisa 3. osa punkt 25	
Artikli 323 lõige 2	X lisa 3. osa punkt 26	
Artikli 323 lõige 3	X lisa 3. osa punkt 27	
Artikli 323 lõige 4	X lisa 3. osa punkt 28	
Artikli 323 lõige 5	X lisa 3 osa punkt 29	
Artikkel 324	X lisa 5. osa	
Artikli 325 lõige 1		Artikkel 26
Artikli 325 lõige 2		Artikkel 26
Artikli 325 lõige 3		
Artikkel 326		
Artikli 327 lõige 1		I lisa punkt 1
Artikli 327 lõige 2		I lisa punkt 2
Artikli 327 lõige 3		I lisa punkt 3
Artikli 328 lõige 1		I lisa punkt 4
Artikli 328 lõige 2		
Artikli 329 lõige 1		I lisa punkt 5
Artikli 329 lõige 2		
Artikkel 330		I lisa punkt 7
Artikli 331 lõige 1		I lisa punkt 9
Artikli 331 lõige 2		I lisa punkt 10
Artikli 332 lõige 1		I lisa punkt 8
Artikli 332 lõige 2		I lisa punkt 8
Artikkel 333		I lisa punkt 11
Artikkel 334		I lisa punkt 13
Artikkel 335		I lisa punkt 14
Artikli 336 lõige 1		I lisa punkt 14
Artikli 336 lõige 2		I lisa punkt 14
Artikli 336 lõige 3		I lisa punkt 14
Artikli 336 lõige 4		Artikli 19 lõige 1
Artikli 337 lõige 1		I lisa punkt 16a

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 337 lõige 2		I lisa punkt 16a
Artikli 337 lõige 3		I lisa punkt 16a
Artikli 337 lõige 4		I lisa punkt 16a
Artikli 337 lõige 4		I lisa punkt 16a
Artikli 338 lõige 1		I lisa punkt 14a
Artikli 338 lõige 2		I lisa punkt 14b
Artikli 338 lõige 3		I lisa punkt 14c
Artikli 338 lõige 4		I lisa punkt 14a
Artikli 339 lõige 1		I lisa punkt 17
Artikli 339 lõige 2		I lisa punkt 18
Artikli 339 lõige 3		I lisa punkt 19
Artikli 339 lõige 4		I lisa punkt 20
Artikli 339 lõige 5		I lisa punkt 21
Artikli 339 lõige 6		I lisa punkt 22
Artikli 339 lõige 7		I lisa punkt 23
Artikli 339 lõige 8		I lisa punkt 24
Artikli 339 lõige 9		I lisa punkt 25
Artikli 340 lõige 1		I lisa punkt 26
Artikli 340 lõige 2		I lisa punkt 27
Artikli 340 lõige 3		I lisa punkt 28
Artikli 340 lõige 4		I lisa punkt 29
Artikli 340 lõige 5		I lisa punkt 30
Artikli 340 lõige 6		I lisa punkt 31
Artikli 340 lõige 7		I lisa punkt 32
Artikli 341 lõige 1		I lisa punkt 33
Artikli 341 lõige 2		I lisa punkt 33
Artikli 341 lõige 3		
Artikkel 342		I lisa punkt 34
Artikkel 343		I lisa punkt 36
Artikli 344 lõige 1		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 344 lõige 2		I lisa punkt 37
Artikli 344 lõige 3		I lisa punkt 38
Artikli 345 lõige 1		I lisa punkt 41
Artikli 345 lõige 2		I lisa punkt 41
Artikli 346 lõige 1		I lisa punkt 42
Artikli 346 lõige 2		
Artikli 346 lõige 3		I lisa punkt 43
Artikli 346 lõige 4		I lisa punkt 44
Artikli 346 lõige 5		I lisa punkt 45
Artikli 346 lõige 6		I lisa punkt 46
Artikkel 347		I lisa punkt 8
Artikli 348 lõige 1		I lisa punktid 48 kuni 49
Artikli 348 lõige 2		I lisa punkt 50
Artikkel 349		I lisa punkt 51
Artikli 350 lõige 1		I lisa punkt 53
Artikli 350 lõige 2		I lisa punkt 54
Artikli 350 lõige 3		I lisa punkt 55
Artikli 350 lõige 4		I lisa punkt 56
Artikkel 351		III lisa punkt 1
Artikli 352 lõige 1		III lisa punktid 2 ja punkt 2 alapunkt 1
Artikli 352 lõige 2		III lisa punkt 2 alapunkt 1
Artikli 352 lõige 3		III lisa punkt 2 alapunkt 1
Artikli 352 lõige 4		III lisa punkt 2 alapunkt 2
Artikli 352 lõige 5		
Artikli 353 lõige 1		III lisa punkt 2 alapunkt 1
Artikli 353 lõige 2		III lisa punkt 2 alapunkt 1
Artikli 353 lõige 3		III lisa punkt 2 alapunkt 1
Artikli 354 lõige 1		III lisa punkt 3 alapunkt 1
Artikli 354 lõige 2		III lisa punkt 3 alapunkt 2

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 354 lõige 3		III lisa punkt 3 alapunkt 2
Artikli 354 lõige 4		
Artikkel 355		
Artikkel 356		
Artikli 357 lõige 1		IV lisa punkt 1
Artikli 357 lõige 2		IV lisa punkt 2
Artikli 357 lõige 3		IV lisa punkt 3
Artikli 357 lõige 4		IV lisa punkt 4
Artikli 357 lõige 5		IV lisa punkt 6
Artikli 358 lõige 1		IV lisa punkt 8
Artikli 358 lõige 2		IV lisa punkt 9
Artikli 358 lõige 3		IV lisa punkt 10
Artikli 358 lõige 4		IV lisa punkt 12
Artikli 359 lõige 1		IV lisa punkt 13
Artikli 359 lõige 2		IV lisa punkt 14
Artikli 359 lõige 3		IV lisa punkt 15
Artikli 359 lõige 4		IV lisa punkt 16
Artikli 359 lõige 5		IV lisa punkt 17
Artikli 359 lõige 6		IV lisa punkt 18
Artikli 360 lõige 1		IV lisa punkt 19
Artikli 360 lõige 2		IV lisa punkt 20
Artikkel 361		IV lisa punkt 21
Artikkel 362		
Artikli 363 lõige 1		V lisa punkt 1
Artikli 363 lõige 2		
Artikli 363 lõige 3		
Artikli 364 lõige 1		V lisa punkt 10b
Artikli 364 lõige 2		
Artikli 364 lõige 3		
Artikli 365 lõige 1		V lisa punkt 10
Artikli 365 lõige 2		V lisa punkt 10a

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 366 lõige 1		V lisa punkt 7
Artikli 366 lõige 2		V lisa punkt 8
Artikli 366 lõige 3		V lisa punkt 9
Artikli 366 lõige 4		V lisa punkt 10
Artikli 366 lõige 5		V lisa punkt 8
Artikli 367 lõige 1		V lisa punkt 11
Artikli 367 lõige 2		V lisa punkt 12
Artikli 367 lõige 3		V lisa punkt 12
Artikli 368 lõige 1		V lisa punkt 2
Artikli 368 lõige 2		V lisa punkt 2
Artikli 368 lõige 3		V lisa punkt 5
Artikli 368 lõige 4		
Artikli 369 lõige 1		V lisa punkt 3
Artikli 369 lõige 2		
Artikli 370 lõige 1		V lisa punkt 5
Artikli 371 lõige 1		V lisa punkt 5
Artikli 371 lõige 2		
Artikkel 372		V lisa punkt 5a
Artikkel 373		V lisa punkt 5b
Artikli 374 lõige 1		V lisa punkt 5c
Artikli 374 lõige 2		V lisa punkt 5d
Artikli 374 lõige 3		V lisa punkt 5d
Artikli 374 lõige 4		V lisa punkt 5d
Artikli 374 lõige 5		V lisa punkt 5d
Artikli 374 lõige 6		V lisa punkt 5d
Artikli 374 lõige 7		
Artikli 375 lõige 1		V lisa punkt 5a
Artikli 375 lõige 2		V lisa punkt 5e
Artikli 376 lõige 1		V lisa punkt 5f
Artikli 376 lõige 2		V lisa punkt 5g

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 376 lõige 3		V lisa punkt 5h
Artikli 376 lõige 4		V lisa punkt 5h
Artikli 376 lõige 5		V lisa punkt 5i
Artikli 376 lõige 6		V lisa punkt 5
Artikkel 377		V lisa punkt 5l
Artikkel 378		II lisa punkt 1
Artikli 379 lõige 1		II lisa punkt 2
Artikli 379 lõige 2		II lisa punkt 3
Artikli 379 lõige 3		II lisa punkt 2
Artikkel 380		II lisa punkt 4
Artikkel 381		
Artikkel 382		
Artikkel 383		
Artikkel 384		
Artikkel 385		
Artikkel 386		
Artikkel 387		Artikli 28 lõige 1
Artikkel 388		
Artikkel 389	Artikli 106 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 390 lõige 1	Artikli 106 lõike 1 teine lõik	
Artikli 390 lõige 2		
Artikli 390 lõige 3		Artikli 29 lõige 1
Artikli 390 lõige 4		Artikli 30 lõige 1
Artikli 390 lõige 5		Artikli 29 lõige 2
Artikli 390 lõige 6	Artikli 106 lõike 2 esimene lõik	
Artikli 390 lõige 7	Artikli 106 lõige 3	
Artikli 390 lõige 8	Artikli 106 lõike 2 teine ja kolmas lõik	
Artikkel 391	Artikkel 107	
Artikkel 392	Artikkel 108	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 393	Artikkel 109	
Artikli 394 lõige 1	Artikli 110 lõige 1	
Artikli 394 lõige 2	Artikli 110 lõige 1	
Artikli 394 lõiked 3 ja 4	Artikli 110 lõige 2	
Artikli 394 lõige 4	Artikli 110 lõige 2	
Artikli 395 lõige 1	Artikli 111 lõige 1	
Artikli 395 lõige 2		
Artikli 395 lõige 3	Artikli 111 lõike 4 esimene lõik	
Artikli 395 lõige 4		Artikli 30 lõige 4
Artikli 395 lõige 5		Artikkel 31
Artikli 395 lõige 6		
Artikli 395 lõige 7		
Artikli 395 lõige 8		
Artikli 396 lõige 1	Artikli 111 lõike 4 esimene ja teine lõik	
Artikli 396 lõige 2		
Artikli 397 lõige 1		VI lisa punkt 1
Artikli 397 lõige 2		VI lisa punkt 2
Artikli 397 lõige 3		VI lisa punkt 3
Artikkel 398		Artikli 32 lõige 1
Artikli 399 lõige 1	Artikli 112 lõige 1	
Artikli 399 lõige 2	Artikli 112 lõige 2	
Artikli 399 lõige 3	Artikli 112 lõige 3	
Artikli 399 lõige 4	Artikli 110 lõige 3	
Artikli 400 lõige 1	Artikli 113 lõige 3	
Artikli 400 lõige 2	Artikli 113 lõige 4	
Artikli 400 lõige 3		
Artikli 401 lõige 1	Artikli 114 lõige 1	
Artikli 401 lõige 2	Artikli 114 lõige 2	
Artikli 401 lõige 3	Artikli 114 lõige 3	
Artikli 402 lõige 1	Artikli 115 lõige 1	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikli 402 lõige 2	Artikli 115 lõige 2	
Artikli 402 lõige 3		
Artikli 403 lõige 1	Artikli 117 lõige 1	
Artikli 403 lõige 2	Artikli 117 lõige 2	
Artikkel 404	Artikli 122a lõige 8	
Artikli 405 lõige 1	Artikli 122a lõige 1	
Artikli 405 lõige 2	Artikli 122a lõige 2	
Artikli 405 lõige 3	Artikli 122a lõike 3 esimene lõik	
Artikli 405 lõige 4	Artikli 122a lõike 3 esimene lõik	
Artikli 406 lõige 1	Artikli 122a lõige 4 ja artikli 122a lõike 5 teine lõik	
Artikli 406 lõige 2	Artikli 122a lõike 5 esimene lõik ja artikli 122a lõike 6 esimene lõik	
Artikkel 407	Artikli 122a lõike 5 esimene lõik	
Artikkel 408	Artikli 122a lõike 6 esimene ja teine lõik	
Artikkel 409	Artikli 122a lõige 7	
Artikkel 410	Artikli 122a lõige 10	
Artikkel 411		
Artikkel 412		
Artikkel 413		
Artikkel 414		
Artikkel 415		
Artikkel 416		
Artikkel 417		
Artikkel 418		
Artikkel 419		
Artikkel 420		
Artikkel 421		
Artikkel 422		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 423		
Artikkel 424		
Artikkel 425		
Artikkel 426		
Artikkel 427		
Artikkel 428		
Artikkel 429		
Artikkel 430		
Artikli 431 lõige 1	Artikli 145 lõige 1	
Artikli 431 lõige 2	Artikli 145 lõige 2	
Artikli 431 lõige 3	Artikli 145 lõige 3	
Artikli 431 lõige 4	Artikli 145 lõige 4	
Artikli 432 lõige 1	XII lisa 1. osa punkt 1 ja artikli 146 lõige 1	
Artikli 432 lõige 2	Artikli 146 lõige 2 ja XII lisa 1. osa punktid 2 ja 3	
Artikli 432 lõige 3	Artikli 146 lõige 3	
Artikkel 433	Artikkel 147 ja XII lisa 1. osa punkt 4	
Artikli 434 lõige 1	Artikkel 148	
Artikli 434 lõige 2		
Artikli 435 lõige 1	XII lisa 2. osa punkt 1	
Artikli 435 lõige 2		
Artikkel 436	XII lisa 2. osa punkt 2	
Artikkel 437		
Artikkel 438	XII lisa 2. osa punktid 4 ja 8	
Artikkel 439	XII lisa 2. osa punkt 5	
Artikkel 440		
Artikkel 441		
Artikkel 442	XII lisa 2. osa punkt 6	
Artikkel 443		
Artikkel 444	XII lisa 2. osa punkt 7	

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 445	XII lisa 2. osa punkt 9	
Artikkel 446	XII lisa 2. osa punkt 11	
Artikkel 447	XII lisa 2. osa punkt 12	
Artikkel 448	XII lisa 2. osa punkt 13	
Artikkel 449	XII lisa 2. osa punkt 14	
Artikkel 450	XII lisa 2. osa punkt 15	
Artikkel 451		
Artikkel 452	XII lisa 3. osa punkt 1	
Artikkel 453	XII lisa 3. osa punkt 2	
Artikkel 454	XII lisa 3. osa punkt 3	
Artikkel 455		
Artikli 456 esimene lõik	Artikli 150 lõige 1	Artikkel 41
Artikli 456 teine lõik		
Artikkel 457		
Artikkel 458		
Artikkel 459		
Artikkel 460		
Artikkel 461		
Artikli 462, lõige 1	Artikkel 151a	
Artikli 462 lõige 2	Artikkel 151a	
Artikli 462 lõige 3	Artikkel 151a	
Artikli 462 lõige 4		
Artikli 462 lõige 5		
Artikkel 463		
Artikkel 464		
Artikkel 465		
Artikkel 466		
Artikkel 467		
Artikkel 468		
Artikkel 469		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 470		
Artikkel 471		
Artikkel 472		
Artikkel 473		
Artikkel 474		
Artikkel 475		
Artikkel 476		
Artikkel 477		
Artikkel 478		
Artikkel 479		
Artikkel 480		
Artikkel 481		
Artikkel 482		
Artikkel 483		
Artikkel 484		
Artikkel 485		
Artikkel 486		
Artikkel 487		
Artikkel 488		
Artikkel 489		
Artikkel 490		
Artikkel 491		
Artikkel 492		
Artikli 493 lõige 1		
Artikli 493 lõige 2		
Artikkel 494		
Artikkel 495		
Artikkel 496		
Artikkel 497		
Artikkel 498		

▼C2

Käesolev määrus	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 499		
Artikkel 500		
Artikkel 501		
Artikkel 502		
Artikkel 503		
Artikkel 504		
Artikkel 505		
Artikkel 506		
Artikkel 507		
Artikkel 508		
Artikkel 509		
Artikkel 510		
Artikkel 511		
Artikkel 512		
Artikkel 513		
Artikkel 514		
Artikkel 515		
Artikkel 516		
Artikkel 517		
Artikkel 518		
Artikkel 519		
Artikkel 520		
Artikkel 521		
I lisa	II lisa	
II lisa	IV lisa	
III lisa		